

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΒΕΡΟΙΑΣ

1400

*Αριθ. είδ. 465.389

ΔΩΡΕΑ Απορροή

GRYER_00151 9144

Η Καρμελίνα

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ

ΑΚΡΙΒΕΣΤΑΤΗ

Εκ διαφόρων παλαιᾶν τε καὶ νεωτέρων

Συγγραφεῶν ἐπιμελῶς συλλεγθεῖσα, καὶ

εἰς τὴν κοινοτέραν τῶν νῦν Ἑλλήνων

Διάλεκτον διὰ κοινὴν Ὠφέλειαν

ἐυμεθόδως ἐκτεθεῖσα

ὑπὸ

Δημητρίου Νικολάου τοῦ Δαυβάρεως.

Δαπάνη Πατρικῆ.

Ἐν Βιέννῃ τῆς Α' αἰτίας

ἐν τῇ Τυπογραφίᾳ Ἰωσήφου τοῦ Βαυμτσίερ

ἔστι ἀπὸ
389 1785

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Ἀθηνῶν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Η γερμανικὴ Γλῶσσά ἐστιν ἑ μόνον χρήσιμος καὶ ἐπωφελής, ἀλλὰ καὶ ἀναγκαία σχεδὸν τοῖς πλείστοις τῶν ἡμετέρων, ὅσοι ἤν σήμερον ὑπὸ τὸ ὄνομα τῶν Γεραικῶν ἐν ἡ λοιπῇ Εὐρώπῃ γνωρίζονται. Ἐπειδὴ χρειάζονται αὐτὴν πάντως αἶτε ἐν πάσαις αἷς εὐρυχωροτάταις Ἐπαρχίαις τοῦ αὐριακοῦ Κράτους, καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς τῆς Γερμανίας Ἐπικρατεῖαις ἐμπορίᾳς χάριν διατρίβοντες Γεραικοὶ, διὰ τὰ ἀναγκαῖα αὐτῶν πρὸς τοὺς Γερμανοὺς Συμβόλαια, καὶ ἡ μετὰ τῶν Γερμανῶν ἄλλως ζῶντες καὶ συνανασρεφόμενοι διὰ τὴν πρὸς ἀλλήλους κοινωνίαν καὶ χρείαν, καὶ ἔχ' ἥκιστα οἱ Φι-

λομαθεῖς Νέοι, ὅσοι μέλλουσιν, ἵνα σπε-
δάζωσιν ἐν ταῖς Ἀκαδημαίαις τῆς Γερμα-
νίας, διὰ τὴν ἐπίκτησιν τῶν Τεχνῶν καὶ
Ἐπιστημῶν, μάλιστα δὲ ἐν τοῖς κατ' ἡμᾶς
Χρόνοις, ὅποτε ἐχθὲρ μόνον πάντα τὰ
Μαθήματα διὰ τῆς γερμανικῆς Φωνῆς πα-
ραδίδονται, καὶ ἐπὶ τῆς Καθέδρας ἐρμηνεύονται,
ἀλλὰ καὶ πολλὰ χρήσιμα καὶ ἄξια, μᾶλλον δὲ ἀ-
ξιολογώτατα Βιβλία παντὸς εἶδους Γνώσεως
καὶ Εἰδήσεως ἐν αὐτῇ εὐρίσκονται, ἐξ ὧν δύ-
ναιτο, ἵνα ὠφεληθῶσι τὰ μέγιστα ἐχθ' ἡ-
στῶτον κατὰ τὸν νοῦν καὶ τὴν διάνοιαν, ἢ
κατὰ τὰ ἥθη καὶ τοὺς τρόπους, ἐν οἷς κεῖ-
ται πᾶσα ἡ τοῦ Ἀνθρώπου τελειότης, καὶ
ἡ ἀληθὴς Εὐδαιμονία. Ἀναγκαῖα λοιπὸν
τέτοις καὶ ἀπαραίτητός ἐστιν ἡ γερμανικὴ
Διάλεκτος, τὴν ὁποίαν ἐνκόλως καὶ ἀκριβῶς
μανθάνουσι διὰ τῆς Γραμματικῆς. (δὲ ὅ,τι
ἐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἡ Γραμματικὴ, παρὰ μία
σύντομος Μέθοδος, δὲ ἥς εὐχερῶς καὶ ὀρθῶς
ἐκδιδάσκειται τις τὴν Γλῶσσαν, περὶ ἥς
διαλαμβάνει). Ἀλλ' ἐδεμία Γραμματικὴ
τῆς

τῆς γερμανικῆς Διαλέκτε μέχρι τῆς σήμερον ἐφάνη πρὸς χρῆσιν τῶν Γραικῶν, καὶ πάλαι ὑπὸ πολλῶν ἐζητεῖτο. Ὅθεν ἔτ' ἄσυντελές, νομίζω, οὔτε λίαν ἄχρηστον ἔργον ἐποίησα τῷ Κοινῷ ἐκδοῦς ταύτην τὴν Γραμματικὴν τῆς γερμανικῆς Γλώσσης εἰς τὴν κοινοτέραν τῶν νῦν Ἑλλήνων Διάλεκτον διὰ κοινὴν Ὡφέλειαν ἐξηγημένην, τὴν ὁποίαν χαριζόμενος τοῖς οἰκείοις καὶ φίλοις ἐκ διαφόρων παλαιῶν τε καὶ νεωτέρων, μάλιστα δὲ ἐκ τῶν τοῦ Gottsched Συγγραμμάτων συνηρανισάμην, καὶ κατὰ τὸ δέον συνηρμολόγησα. Διήρηται δέ μοι αὕτη εἰς τέσσαρα Μέρη· ἕως τὴν Ὄρθογραφίαν, Προσωδίαν, Ἑτυμολογίαν καὶ Σύνταξιν. Τούτων δὲ τὸ μὲν πρῶτον διαλαμβάνει περὶ τῶν Γραμμάτων καὶ τῆς Προφορᾶς αὐτῶν· περὶ τῶν γενικῶν καὶ μερικῶν Κανόνων τῆς Ὄρθογραφίας· ἔτι δὲ περὶ τῶν Διασολῶν τῆς αὐτῆς, καὶ τῶν Στιγμῶν τοῦ κατὰ Σύνταξιν Λόγου. Τὸ δὲ δεύτερον ἐκτίθησι τοὺς ἀναγκαιοτάτους

Κα-

~~~~~

Κανόνας περὶ τῆς Ποσότητος τῶν Συλλαβῶν, εἴτε περὶ μακρῶν καὶ βραχυῶν Συλλαβῶν τῶν Λέξεων, καὶ τοῦ Τόπου αὐτῶν. Παρελείφθη δὲ ἡ λοιπὴ Διδασκαλία περὶ τῶν διαφόρων Ποδῶν, Ρυθμῶν καὶ Εἰδῶν τῶν γερμανικῶν Ποιημάτων, ὅτι αὕτη ἀνήκει περισσότερον εἰς τὴν Ποιητικὴν, παρὰ εἰς τὴν Γραμματικὴν· δι' ἣν αἰτίαν καὶ προετάχθη τοῦτο τὸ Μέρος τῶν λοιπῶν δύνω, ὅτι συμβάλλει ἀμέσως οὐ μικρὸν εἰς τε τὴν ὀρθὴν Ἀνάγνωσιν καὶ καλὴν Προφορὰν τῶν Λέξεων, καὶ εἰς τὴν Ἀνάπτυξιν τῶν μετὰ ταῦτα. Τὸ δὲ τρίτον καταγίνεται περὶ πάντα τὰ Μέρη τοῦ Λόγου ἐκτέττον ἕκαστον αὐτῶν ἰδίᾳ ὡς οἶόν τε ἀκριβῶς καὶ κατὰ πλάτος. Τὸ δὲ τέταρτον παραδίδωσι τοὺς Κανόνας περὶ τῆς ὀρθῆς καὶ καταλλήλης Συμπλοκῆς τῶν Λέξεων εἰς ἀπαρτισμὸν τοῦ Λόγου, εἴτε περὶ τῆς Συντάξεως τῶν τοῦ Λόγου Μερῶν. Γενομένῳ δέ μοι κατ' αὐτὸ τὸ τέλος τῆς Γραμματικῆς Πραγματείας,

ἵνα

ἵνα καταξήσω ταύτην, ὅσον τὸ δυνατόν, πλήρητε καὶ ἀνελλιπῇ, ἐφάνη ἔυλογον, ἵνα προσδέσω καὶ ἄλλα τινὰ συντείνοντα εἰς εὐχερεςέραν καταλήψιν τῆς γερμανικῆς Διαλέκτου. Καὶ δὴ προσέειπα τάδε· Α'. Εὐ γερμανικορωμαϊκὸν Λεξικὸν περιέχον τὰς ἀναγκαιοτέρας καὶ χρησιμωτέρας Λέξεις, αἱ ὁποῖαι ἀπαντῶσι καὶ ἐκάστην ἐν ταῖς πρὸς ἀλλήλους Διαλέξεσι καὶ Οἰμιλίαις. Β'. Διαλόγους τινὰς συνήσεις περὶ διαφορῶν Ὑποθέσεων. Γ'. Παροιμίας ἐκ ὀλίγας χρησίμας καὶ ἐπωφελεῖς. Δ'. Ἐπιτομὴν τῶν Ἐπικρίσεων Δογμάτων. Ε'. Ἐπιστολὴν παραινετικὴν Φίλοι τινὸς πρὸς τινα ἀρχάριον Πραγματευτήν, ὡς ἐκ τοῦ παρακειμένου Πίνακος συνιδεῖν πάρεσι. Καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα· Ἐπεὶ δὲ ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ ταύτης τῆς Γραμματικῆς μετεχειρίσθην ἀσυνήθει τινὰ καὶ ξένα ἴσως τοῖς πολλοῖς, δέον ἔτινα, ἵνα εἰπῶ ὀλίγα τινὰ καὶ περὶ αὐτῶν, καὶ ἵνα δηλώσω τὰ παρακινουντά με εἰς τοῦτο Αἷτια, ἵνα γινώσκωσιν οἱ ἐγγνώμο-

μονες Ἀναγνῶσαι, ὅτι οὐχὶ ὑπὸ Νεωτε-
ρισμοῦ τινὸς ἢ Κενοδοξίας, ἀλλ' ὑπ' εὐλό-
γου Αἰτίας, καὶ ὡς εἰπεῖν, ὑπ' Ἀνάγκης
τοῦτο ἐποίησα. Γνωσὸν ἐστὶ δηλαδὴ πᾶσι
τοῖς ὁπωσοῦν πεπαιδευμένοις τῶν Ἑλλήνων,
ὅτι ἡ κοινὴ Διάλεκτος δὲν ἔχει οὔτε Πα-
ρακείμενον, οὔτε Ὑπερσυντελικὸν Χρόνον
τῶν Ρημάτων, ἀλλὰ μεταχειρίζεται ἀντ'
αὐτῶν ἀπλῶς τὸν Ἀόριστον· ὅτι δὲ ὁ Ἀό-
ριστος διαφέρει τῶν εἰρημένων χρόνων γι-
νώσκουσι πάντες οἱ τὰ Ἑλληνικὰ εἰδότες.
Μέλλων οὖν ἐγὼ, ἵνα ἐρμηνεύσω ταύτην
τὴν Γραμματικὴν ἕως τὴν κοινὴν Διάλεκτον,
καὶ μὴ ἔχων, ὅπως ἀποδόσω τοὺς ῥηθέν-
τας χρόνους ἐν αὐτῇ, ἠναγκάσθην, ἵνα
μεταχειρισθῶ τὸν Ἀόριστον, ἀλλὰ προσέλα-
βον ἕως διαβολὴν αὐτῶν τὰ χρονικὰ Ἐπιρ-
ρήματα πρὸ ὀλίγου καὶ πρὸ πολλοῦ, τὰ ὁ-
ποῖα, νομίζω, εἰσὶν οἰκεία καὶ κατάλληλα
τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν Σημασίᾳ· πολλάκις δὲ καὶ
οἱ Ἕλληνες παραλαμβάνουσι τοιοῦτότροπα
Μόρια εἰς δήλωσιν τῶν αὐτῶν χρόνων.

Δὲν

Δέν με λανθάνει πάντως, ὅτι οἱ πολλοὶ
 σχηματίζουσιν αὐτοὺς τοὺς χρόνους διὰ τοῦ
 Ρήματος ἔχω κατὰ μίμησιν τῶν νεωτέρων
 Γλωσσῶν· (Υπεξαίρειδωσαν αἱ ἑλληνικαὶ
 Περιφράσεις· ἔχει λαβὼν, θαυμάσας, κτ.
 ὡς ἰδιάζεσαι). ἅλ' ἐ καλῶς ποιεῖσιν, ὅτι
 εἰσάγουσιν ἀλλότρια εἰς τὴν κοινὴν Διάλεκ-
 των, καὶ παραφθείρουσιν αὐτήν. Ὡσαύτως
 δὲ ἐκ ἀδηλονέσιν, ὅτι οἱ μέλλοντες χρό-
 νοι τῶν Ρημάτων ἐν τῇ κοινῇ Διαλέκτῳ
 εἰσὶν ἄσατοι καὶ ἀδιόριστοι κατὰ τε τὸ Σχῆ-
 μα καὶ τὴν Γραφὴν. δι' ὅ,τι ἄλλως μὲν σχη-
 ματίζει αὐτοὺς ὁ Ἡπειρώτης, ἄλλως δὲ ὁ
 Νησιώτης· καὶ πάλιν ὁ Ἡπειρώτης ἐν ἄλλοις
 μὲν Ρήμασι γράφει αὐτοὺς ἕτως, ἐν ἄλλοις
 δὲ ἄλλως. Ὁ πρῶτος, φέρε εἰπεῖν, σχη-
 ματίζει τοὺς μέλλοντας χρόνους τῶν ἑξῆς
 Ρημάτων ἕτω· θέλω ἐπαινέσει, θέλω
 ἐπαινεσῇ· θέλω ἔυρη, θέλω ἔυρεσθῇ. Ὁ
 δεύτερος ἀνάπαλιν· θέλει ἐπαινέσω, θέ-
 λει ἐπαινεσῶ· θέλει ἔυρω, θέλει ἔυρεσῶ.
 Ἀλλὰ τίμι λόγῳ σχηματίζουσιν αὐτοὺς οὕ-
 τως

τως ἔ πάνυτοι δῆλόν ἐστιν · ἐμοὶ δὲ δοκεῖ,
ὅτι ἔτι οἱ σύνθετοι χρόνοι εἰσὶ κολοβοί,
καὶ πρέπει, ἵνα χηματίζωνται ἐντελῶς ἔ-
τω · θέλω ἐπαινέσειν, θέλω ἐπαινεθῆναι ·
θέλω ἔνρεῖν, θέλω ἔνρεθῆναι· ὁμοίως δὲ καὶ
ἐπὶ τῶν λοιπῶν. Δι' ὅ,τι μοι φαίνεται, ἔς πάντη
ἀπίθανον, ὅτι αὐτοὶ ἀνέκυψαν ἐν τοῖς ἐσχά-
τοις χρόνοις ἥτοι ἐκ τῆς Εἰξηγήσεως τινῶν
ἑλληνικῶν Περιφράσεων, οἷον· μέλλω γράψειν,
ἔρειν, κτ. ἢ ἐδιδάχθη αὐτοὺς ἡ κοινὴ Διάλεκ-
τος παρ' ἄλλης τινὸς ξένης Γλώσσης; κα-
θὼς ἐδιδάχθησαν τοὺς συνθέτους Παρωχη-
μένους χρόνους ἐπὶ τῆς ἐνεργητικῆς Διαθέ-
σεως παρὰ τῆς Γερμανικῆς ἢ Ἰταλικῆς, Γαλ-
λικῆς καὶ Ἰσπανικῆς, ὅτι ἡ μήτηρ αὐτῶν Λα-
τινικὴ οὐκ ἔχει τοιοῦτους συνθέτους χρόνους,
ἐκτὸς ἐπὶ τῆς παθητικῆς Διαθέσεως. Ἀλλ'
ὅπως καὶ ἂν ἔχη περὶ τούτου, ἐκεῖνο πρό-
δηλόν ἐστιν, ὅτι ὀρθότερον χηματίζονται
κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον · ὅθεν καὶ ἐγὼ ἔ-
τως ἐχημάτισα αὐτούς. Πρὸς τούτοις οὐ-
δεὶς ἀγνοεῖ, ὅτι τὸ σύνθετον Γράμμα τζ

(τὸ

(τὸ ὁποῖον μεταχειρίζομεθα κοινῶς ἐν πολλαῖς ξέναις καὶ βαρβαρικαῖς Λέξεσι.) δὲν προφέρεται ἀπλῶς, ἀλλὰ διαφόρως ἐν διαφόροις Λέξεσιν, ἐν ἄλλαις μὲν δηλ. μετ' ἤχου σφοδροῦ καὶ συριγμοῦ, ἐν ἄλλαις δὲ λεπτῶς καὶ χωρὶς συριγμοῦ. Ἐγὼ δὲ Διασολῆς χάριν ἐσύνθεσα τὸ Γράμμα τσ καὶ Ὅμοιότητα τοῦ κσ, καὶ πσ, ἀντίξ, καὶ ψ καὶ μετεχειρίσθην αὐτὸ ἐν πάσαις ταῖς Λέξεσιν, αἱ ὁποῖαι προφέρονται λεπτῶς καὶ ἄνευ συριγμοῦ, ἐφύλαξα δὲ τὸ τζ δι' ἐκείνας τὰς Λέξεις μόνον, αἱ ὁποῖαι ἐκφωνοῦνται πυκνῶς καὶ μετὰ συριγμοῦ. Οὕτω, Φέρε εἰπεῖν, ἔγραψα τσακίζω, τσίμβλα. βουῖρτσα, κτ. Ἐξ ἐναντίας τζέπη, τζόχα, ματζούνι, κτ. Ταῦτα μὲν οὖν εἰσὶ τὰ ἀσυνήθη καὶ ξένα, τὰ ὁποῖα, καλῶς γινώσκω, εἰσὶ μικρὰ καὶ οὐ πολλοῦ ἄξια, ἀλλ' ἴσως οὐκ ἄχρηστα, οὐδ' ἀλυσιτελῆ. Ὅσοις δὲ ἀπαρέσκεψι ταῦτα. (πολλοὶ γὰρ, οἶμαι, εἰσὶν) οὗτοι χηματίζέτωσαν καὶ γραφέτωσαν αὐτὰ, ὅπως γινώσκω-

νώσκεισι, μόνον μὴ χλευαζέτωσαν, εἰ σω-
Φρονούσι, μηδὲ διασυρέτωσαν τὰ τῶν ἄλ-
λων, ὅτι ἐντεῦθεν ἀναφύονται ἔριδες καὶ
νείκεα λυγρὰ κατὰ τὸν Ποιητὴν. Μετε-
χειρίσθην δὲ ἄλλως ὙΨος μέτριον ἀπεχό-
μενος, ὅσον τὸ δυνατόν, ἀπότε τοῦ Ἑλ-
ληνικοῦ καὶ τοῦ Χυδαϊκοῦ, ἵνα μήτε δι' ἐ-
κεῖνο γένωμαι ἀσαφής, μήτε διὰ τοῦτο
πάλιν ἀηδής. Δέξαοτε λοιπὸν, Ἐρσαιο
τῆς Γερμανίδος, τάντιν τὴν Γραμματικὴν
Φιλοφρόνως, καὶ ἐὰν εὕρητέ τινα Σφάλ-
ματα, εἴτε περὶ τὴν Λέξιν, εἴτε περὶ τὸν
Λόγον ἐν αὐτῇ, καθὼς οὐδ' ἀμφιβάλ-
λω ὅλως, ἐυγνωμόνως σύγγνωτε εἰδότες,
ὅτι ἀνθρώπινον τὸ ἀμαρτάνειν. Ἐρ' ῥέωοτε.

Ἐν Βιέννῃ τῆς Ἀ' εςρίας αψπέ.

Γελίε Ζ'.

Π Ι Ν Α Ξ

τῶν ἐν ταύτῃ τῇ Γραμματικῇ περιεχο-
μένων Κεφαλαίων.

Εἰσαγωγή

Σελ. I

Μέρος Α'. Ἡ Ὄρθογραφία.

- Α'. Κεφ. Περὶ τῶν Γραμμάτων καὶ τῆς Προ-
φορᾶς αὐτῶν 5
- Β'. — Περὶ τῶν Γενικῶν Κανόνων τῆς
Ὄρθογραφίας 18
- Γ'. — Περὶ τῶν Μερικῶν Κανόνων τῆς
Ὄρθογραφίας 23
- Δ'. — Περὶ τῶν Διαφορῶν τῆς Ὄρ-
θογραφίας· Ἐνθα καὶ περὶ τῶν
Στιγμῶν τῶν κατὰ Σύνταξιν
Λόγων 29

Μί-

Μέρος Β'. Η' Προσῳδία.

Σελ.

Περὶ τῆς Ποσότητος τῶν Συλλαβῶν,
εἴτε περὶ μακρῶν ἢ βραχυῶν
Συλλαβῶν τῶν Λέξεων καὶ τῇ
Τόνῳ αὐτῶν . . . . .

34

Μέρος Γ'. Η' Ἑτυμολογία.

Α'. Κεφ. Περὶ τῶν Μερῶν τῇ Λόγῳ ἐν
Γένει . . . . .

43

Β'. — Περὶ τῇ Ἀ'ρθρῳ . . . . .

45

Γ'. — Περὶ Οὐσιαστικῶν Οὐνομάτων . . . . .

49

Περὶ τῶν διαφορῶν Γενῶν τῶν
Οὐσιαστικῶν Οὐνομάτων . . . . .

55

Κανόνες περὶ τῇ Ἀρσενικῇ Γένεσι . . . . .

56

Κανόνες περὶ τῇ Θυλικῇ Γένεσι . . . . .

65

Κανόνες περὶ τῇ Οὐδετέρῃ Γένεσι . . . . .

71

Περὶ τῶν Κλίσεων τῶν Οὐ-
σιαστικῶν . . . . .

76

Δ'. — Περὶ Ἐπιθέτων ἢ Ἀριθμητικῶν
Οὐνομάτων . . . . .

95

Περὶ τῶν Κλίσεων αὐτῶν . . . . .

96

Περὶ τῶν Συγκριτικῶν ἢ Ὑπερ-
θετικῶν . . . . .

103

Περὶ τῶν Ἀριθμητικῶν Οὐνομά-
των . . . . .

107

Ε'. — Περὶ Ἀντωνυμιῶν . . . . .

113

Περὶ Προσωπικῶν . . . . .

114

Περὶ Κτητικῶν . . . . .

117

Πε-

Περὶ Δεικτικῶν	119
Περὶ Ἑρωτηματικῶν	122
Περὶ Ἀναφορικῶν	124
Περὶ Καταχρηστικῶν	126

ς. — Περὶ τῆς Ῥήματος καὶ τῶν δια- φόρων αὐτῆς Εἰδῶν	128

Περὶ τῶν Βοηθητικῶν Ῥημάτων	132
Περὶ Κανονικῶν Ἑνεργητικῶν καὶ Παθητικῶν Ῥημάτων	146
Περὶ Ἀνωμάλων Ῥημάτων	159

Πίναξ τῶν Ἀνωμάλων Ῥημάτων	170

Περὶ Οὐδετέρων Ῥημάτων	194

Πίναξ τῶν Κανονικῶν Οὐδετ. Ῥημάτων	203

Πίναξ τῶν Ἀνωμάλων Οὐδετ. Ῥημάτων	205

Περὶ τῶν Συνθέτων Ῥημάτων	210

Περὶ Ἀπροσώπων Ῥημάτων	224

Ζ'. Περὶ Μετοχῆς	227

Η'. Περὶ Ἐπιρρήματος	229

Θ'. Περὶ Προθέσεως	427

Ι'. Περὶ Συνδέσμου	253

X X

ΙΑ.

Σελ.

ΙΑ'. Περὶ Παρενθέσεως . . . 355

Μέρος Δ'. Η' Σύνταξις.

Α'. Κεφ. Περὶ Συντάξεως τῆς Ἀρχῆς . . . 256

Β'. — Περὶ Συντάξεως τῶν Ὀνομάτων
Ὀυσιασικῶν τε καὶ Ἐπιθέτων . . . 265

Γ'. — Περὶ Συντάξεως τῶν Ἀντωνυ-
μιῶν . . . 286

Δ'. — Περὶ Συντάξεως τῶν Ῥημάτων . . . 293

Περὶ Ὀνομαστικῆς μετὰ τῆς Ῥή-
ματος . . . αὐτόθε

Περὶ Γενικῆς μετὰ τῆς Ῥήματος . . . 295

Πίναξ τῶν μετὰ Γενικῆς Πράγμα-
τος συντασσομένων Ῥημάτων . . . 297

Περὶ Δοτικῆς μετὰ τῆς Ῥήματος . . . 302

Πίναξ τῶν μετὰ Δοτικῆς Προσώ-
πων συντασσομένων Ῥημάτων . . . 304

Περὶ Αἰτιατικῆς μετὰ τῆς Ῥήμα-
τος . . . 312

Περὶ Κλητικῆς μετὰ τῆς Ῥήμα-
τος . . . 316

Περὶ Προθετικῆς μετὰ τῆς Ῥή-
ματος . . . 317

Πε.

Σελ.

Περὶ Συντάξεως τῶν Συνδέτων ῤημάτων	• 320
Περὶ Συντάξεως τῶν Ἀπαρεμ- φάτων	• 322
Περὶ τῆς Χρήσεως τῶν χρόνων ἐν τοῖς ῤήμασι	• 326
Περὶ τῆς Συντάξεως τῶν Ἀπρο- σώπων ῤημάτων	• 327
Περὶ Συντάξεως τῶν Βοηθητικῶν ῤημάτων	• 330
Ε'. — Περὶ Συντάξεως τῆς Μετοχῆς	• 336
Ϝ'. — Περὶ Συντάξεως τῶν Ἐπιρῥη- μάτων	• 338
Ζ'. — Περὶ Συντάξεως τῶν Προθέσεων	• 344
Η'. — Περὶ Συντάξεως τῶν Συνδέσμων	• 357
Θ'. — Περὶ Συντάξεως τῶν Παρενθέ- σεων	• 363

Λεξικὸν Γερμανικορωμαϊκόν.

Α'. Περὶ θείων Πραγμάτων	• 365
Β'. Περὶ τοῦ Κόσμου καὶ τῶν Στοιχείων	αὐτόθι
Γ'. Περὶ Συγγενείας	• 367

Δ'.

Δ'. Περὶ τῆς Ἀνθρώπου καὶ τῶν Μερῶν αὐ- του	368
Ε'. Περὶ τινων Ἀρρώσθημάτων καὶ Ἐλατ- τωμάτων τῆς ἀνθρωπίνης Σώμα- τος	370
ς'. Περὶ τῶν Αἰσθήσεων καὶ τῶν τῆς Ψυ- χῆς Δυνάμεων καὶ Παθῶν	372
Ζ'. Περὶ Ἀρετῶν καὶ Κακιῶν	373
Η'. Περὶ τῶν Γυμνασίων τῆς Ἀνθρώπου	376
Θ'. Περὶ τῆς Τραπεζῆς καὶ τῶν περὶ αὐ- τὴν ἀναγκαιῶν	378
Υ'. Περὶ τῆς Οἰκίας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ Σκευῶν	380
ΙΑ'. Περὶ τινων ἐν τῇ Πόλει καὶ ἔκτος αὐ- τῆς εὐρισκομένων.	384
ΙΒ'. Περὶ τινων ἐν τῇ Σχολῇ καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εὐρισκομένων	386
ΙΓ'. Περὶ Χρόνου, τῶν Καιρῶν αὐτῶν καὶ τῶν Ἐπισήμων Ἑορτῶν	388
ΙΔ'. Περὶ Μηχανικῶν καὶ Τεχνιτῶν	390

ΙΕ'. Περὶ Πτερωτῶν καὶ Νηκτῶν.	392
Ις'. Περὶ τετραπόδων Ζώων, Ἑρπετῶν καὶ Ἐντόμων	394
ΙΖ'. Περὶ τῆς Κήπε καὶ τινων ἐν αὐτῷ ἐυ- ρισκομένων Χόρτων καὶ Ριζῶν	396
ΙΗ'. Περὶ Φυτῶν καὶ Δένδρων	398

Διάλογοι Γερμανικορωμαϊκοί.

Α'. Περὶ Εὔπισκέψεως	399
Β'. Μεταξὺ ἐνὸς Γερμανῆ καὶ ἐνὸς Ρω- μαίου	402
Γ'. Μεταξὺ τῶν αὐτῶν	405
Δ'. Μετά τινος Ράπτε	407
Ε'. Μεταξὺ ἐνὸς Ξένου καὶ ἐνὸς Ἀμαζῶ.	411
ς'. Περὶ τῆς ἐνοικιάζειν ἕναν Ὀντάν	412
Ζ'. Περὶ Ἀγοράς καὶ Πωλήσεως	415
Η'. Ὅταν ἔρχεται τις εἰς ἕνα Ξενοδο- χεῖον	417
Θ'. Ἐπὶ τῆς Τραπεζῆς ἐν τῷ Ἀρίστω	420

Γ. Μεταξὺ ἑνὸς Δεσπότη καὶ τοῦ ἰδίου Δούλου	• 426
ΙΑ'. Μεταξὺ τῶν Ἰδίων.	• 429
ΙΒ'. Μεταξὺ ἑνὸς Ἀρχιερέως καὶ ἑνὸς Ἰατροῦ	• 431
Συλλογὴ τινῶν ἐκλεκτῶν Παροιμιῶν	• 435
Ἐπιτομὴ τῶν Ἐπικτήτου Δογμάτων	• 446
Ἐπιστολὴ παραινετικὴ φίλων τινῶν πρὸς τινὰ ἀεχάριον Πραγματευτὴν	• 470

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ.

Α' ΚΡΙΒΕΣΤΑ' ΤΗ.

Ε' ΙΣΑΓΩΓΗ.

§. Ι.

Η γερμανική Γραμματική ἐστὶ μία ἀκριβὲς μέθοδος, ἣτις διδάσκει, ἵνα ὁμιλήτις καὶ γράφῃ ὀρθῶς τὴν γερμανικὴν Γλῶσσαν κατὰ τὴν καλλίστην αὐτῆς Διάλεκτον, καὶ κατὰ τὴν συμφωνίαν τῶν ἀρίστων Συγγραφέων.

Σημείωσις. Διάλεκτός ἐστιν Ἰδιωτισμὸς τῆς Γλῶσσης, ὅστις ἐπικρατεῖ ἐν τινὶ Ἐπαρχίᾳ τῷ τόπῳ, καθ' ὅσον διαφέρει ἀπὸ τὸν Ἰδιωτισμὸν τῶν ἄλλων Ἐπαρχιῶν, αἱ ὁποῖαι ἔχουσι τὴν αὐτὴν Γλῶσσαν. Καλλίστη Διάλεκτος ἐνὸς ἔθνους ἐστὶ κοινῶς ἐκείνη, ἣτις ἐστὶν ἐν χρήσει ἐν τῇ Βασιλευσῇ τινὸς τόπου, οἷον· ἐν Παρισίοις, Λονδίῳ, κτ. ἢ ἐὰν ὁ τόπος ἔχει πολλὰς αὐλὰς, ἐν ἐκείνῃ τῇ Βασιλευσῇ, ἣτις, ὡς κέντρον, ἐν μέσῃ κεῖται τῇ χώρᾳ, καθὼς ἡ Δρέσδα ἐν τῇ Γερμανίᾳ. Ἀλλὰ καὶ ἐν ταῦτα πρέπει, ἵνα μιμηταί τις ἐν τῇ προφορᾷ τὰς εὐγενεῖς καὶ σοφὰς, ἔχι τὰς χυδαίας καὶ ἀγροαίας. Ἀριστοὶ Συγγραφεῖς εἰσιν ἐκεῖνοι, οἵτινες

Α

παρὰ

παρὰ πάντων ἄδονται διὰ τὸν χαρακτῆρα τῆς λόγου
 καὶ διὰ τὴν εὐγλωττίαν αὐτῶν.

§. 2.

Εἰσὶ δὲ μέρη τῆς Γραμματικῆς τέσσαρα· die
 Rechtschreibung, ἡ Ὄρθογραφία· die Sonnmessung,
 ἡ Προσῳδία· die Wortforschung, ἡ Ἑτυμολογία·
 καὶ die Wortfügung, ἡ Σύνταξις.

§. 3.

Ἡ Ὄρθογραφία διδάσκει, ἵνα γράφῃ τις ὀρθῶς
 τὰς λέξεις, διακριτῶς ἀκριβῶς τὰς συλλαβάς, καὶ
 ἵνα διασέλλῃ ὀρθῶς τὸν λόγον.

§. 4.

Ἡ Προσῳδία διδάσκει, ἵνα διορίζῃ τις ἀκρι-
 βῶς τὴν ποσότητα τῶν συλλαβῶν, καὶ ἵνα προφέ-
 ρῃ τὰς λέξεις κατὰ τὸ μέτρον τῶν συλλαβῶν εἰς
 εὐφωνίαν τῆς λόγου.

§. 5.

Ἡ Ἑτυμολογία διδάσκει τὴν ἀρχὴν καὶ τὸν
 ὀρθὸν τύπον τῶν λέξεων· τὰς Κλίσεις καὶ τὰς Σχη-
 ματισμὰς αὐτῶν.

§. 6.

Ἡ Σύνταξις τελευταῖον διδάσκει τὴν ὀρθὴν
 καὶ κατάλληλον συμπλοκὴν τῶν λέξεων εἰς ἀπαρ-
 τισμὸν τῆς λόγου.

ΜΕΡΟΣ

ΜΕΡΟΣ Α΄.

Η΄ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑ.

Κ Ε Φ. Α΄.

Von den Buchsta-   Περὶ τῶν Γραμμά-
ben und ihrer Aus-   των ἢ τῆς Προ-
sprache.   Φορᾶς αὐτῶν.

§. I.

Η΄ γερμανικὴ Γλῶσσα, ὡς πρωτότυπος, ἔχει
ιδίους χαρακτῆρας Γράμματα καλούμενα 26
τὸν ἀριθμὸν, τὰ ὅποια γράφονται ἢ προφέρονται
κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον.

Aa. Bb. Cc. Dd. Ee. Ff. Gg. Hh. Ii.
α. μπε. τσε. ντε. ε. εφ. γκε. χα. ι.

Jj. Kk. Ll. Mm. Nn. Oo. Pp. Qq. Rr.
σιω. κα. ελ. εμ. εν. ο. πε. κδ. ερ.

Ss. Tt. Uu. Vv. Ww. Xx. Yy. Zz.
ες. τε. υ. φάυ. ξε. ύψιλον. τσέτ.

A a. Ἐκφωνεῖται ὡς τὸ α. αῖον· der Abend, ἡ ἑσ-
πέρα.

A 2

Bb.

В б. Προφέρεται ὡς τὸ ξένον μπέ. οῖον· das Buch, τὸ βιβλίον.

+ Е с. Прὸ μὲν τῶν Φωνηέντων а, ѳ, и· ж τῶν Συμφώνων і ж г ἐκφωνεῖται ὡς τὸ к. οῖον· der Calender, τὸ Καλενδάριον, das Confect, τὰ τρώγαλα, die Eur, ἡ Ψευδαπείρα, das Elustier, τὸ κλυσηρίον, Croatien, ἡ Κροατία. Ἰστέον δὲ, ὅτι τῆτο τὸ φοιχέιον ἐκ ἐσι πλέον ἐν χρήσει ἐν τοῖς τοιάτοις ὀνόμασιν, ἀλλ' ἀντὶ τῆτε μεταχειρίζονται οἱ Γερμανοὶ τὸ к γράφοντες Kalender, ἀντὶ Calender.

Прὸ δὲ τῶν Φωνηέντων е, і, ѳ· ж τῶν Διφθόγγων аі, ѳі ἐκφωνεῖται ὡς τὸ тс. οῖον· der Cenener, τὸ κεντηνάριον, die Eicher, ἡ κιθάρα, Epern, ἡ Κύπρος, Esar, ὄνομα κύριον Ἀνδρός, Eolius, ὁμοίως.

Прὸ тѣ к τιθέμενον ποιεῖ τὸ σύνδετον Γράμμα к, τὸ ὁποῖον προφέρεται ὡς τὸ διπλὸν к. οῖον· das Becken, ἡ λεκάνη, der Becker, ὁ ψωμάς.

Прὸ тѣ ѳ, τιθέμενον συνδέττει τὸ Γράμμα ѳ, τὸ ὁποῖον ἐκ φωνεῖται κατὰ τρεῖς διαφόρους τρόπους. α! ὅταν τίθεται ἀμέσως μετὰ τὰ φωνήεντα, μετὰ τὰς διφθόγγους ж μετὰ τὰ ὑγρά προφέρεται ἀπαραλλάκτως ὡς τὸ х. οῖον· Ach, άх, Ich, ἐγὼ, noch, ἔτι· die Bücher, τὰ βιβλία, die Furcht, ὁ φόβος, κт. β! ὅταν ἔπεται μετ' αὐτὸ і ἢ ѳ, ἐκφωνεῖται ὡς τὸ ж. οῖον· die Achsel, ἡ μασχάλη, der Fuchs, ἡ ἀλώπηξ, κт. γ! ὅταν
ἐνρίσ-

εὐρίσκειται ἐν ἀρχῇ λέξεως, ἔχῃ δὲ μετ' αὐτὸ σύμφωνον, ἢ φωνῇεν προφέρεται ὡς τὸ κ. οἶον· der Christ, ὁ Χριστιανός, das Ende, ὁ χορός, der Churfürst, ὁ ἑλέκτωρ. Ἐξαιρῶνται ἐκεῖναι αἱ λέξεις, ἐν αἷς προηγείται τὸ φ τῶν φωνηέντων ε ἢ ι. Ἐπειδὴ ἐν τοῖς τοιούτοις ὀνόμασιν ἐκφωνεῖται ὡς τὸ χ. οἶον· Cherubim, τὰ Χερουβίμ, die Chirurgie, ἡ χειρουργία, κτ.

Δ δ. Ἐκφωνεῖται ὡς τὸ ξένον ντ, ἢ ὡς ἐν τῇ ἑλληνικῇ λέξει πάντα. οἶον· da, αὐτῶ, dort, ἐκεῖ.

Ε ε. Προφέρεται ὡς τὸ ε. οἶον· das Ende, τὸ τέλος.

Σ ς. Ἐκφωνεῖται ὡς τὸ φ. οἶον· die Farbe, τὸ χρώμα, die Feder, τὸ κοντίλιον, der Finger, ὁ δάκτυλος.

Θ ς. Προφέρεται ὡς τὸ ξένον γκ, ὡς Γκίκας. οἶον· die Gabe, τὸ δῶρον, der Garten, ὁ κήπος.

+ Ζ ζ. Ἐν ἀρχῇ τῶν λέξεων ἐν τῷ μέσῳ τῶν συνδέτων, ὧν τὸ πρωτότυπον ἀρχεται ἀπὸ τῆς ζ, ζ ἐν τῇ καταλήξει heit πολλῶν Οὐσιαστικῶν ὀνομάτων ἐκφωνεῖται μετὰ δασέος πνευματος διὰ τῆς λάρυγγος. οἶον· das Feuer, τὸ ὁσπῆτιον, der Herr, ὁ κύριος, der Herr, ὁ κύων, hoch, ὑψηλός· der Gehalt, τὸ σιτηρέσιον, gehören, angehören, zugehören, προσήκειν· die Abwesenheit, ἡ ἀπαισία, die Gewissheit.

Gewogenheit, ἡ εὐνοια, κτ. Α'λλέως δὲ
φωνεῖται ὁλοτελῶς, ἀλλὰ κάμνει τὴν
λαβὴν, ὅπῃ τίθεται, μακράν. οἶον·
Lehrer, ὁ διδάσκαλος, die Wahl, ἡ ἐκ-
die Uhr, τὸ ὥρολόγιον, κτ.

Ε'ὰν δὲ ἔχη πρὸ ἑαυτῆς ρ καὶ ι προφο-
ρῶς τὸ φ καὶ τ. οἶον· Philipp, Φίλιππος,
die Philosophie, ἡ φιλοσοφία, die Thron-
πραξις, der Thron, ὁ πηλός, κτ.

†

Σ i j. Εκφωνεῖται πρὸ μὲν Φωνήεντος ὡς τ
οἶον· das Jahr, τὸ ἔτος, jung, νέος
δὲ Συμφώνῃς ὡς τὸ ι. οἶον· immer, π-
τε, wir, ἡμεῖς, ihr, ὑμεῖς, κτ.

Κ ε. Προφέρεται ὡς τὸ κ. οἶον· der Kamm-
κτένιον, das Kind, τὸ παιδίον, die Kunst
ἡ τέχνη.

Σ ι. Ὡς τὸ λ. οἶον· das Land, ὁ τόπος
Leben, ἡ ζωὴ, die Luft, ὁ αἶθρ.

Μ m. Ὡς τὸ μ. οἶον· der Mann, ὁ ἀνὴρ
Mord, ὁ φόνος, der Mund, τὸ σῶμα.

Ν n. Ὡς τὸ ν. οἶον· der Namen, τὸ ὄνομα
Nutzen, τὸ ὄφελος.

Ο ο. Ὡς τὸ ο. οἶον· der Ort, ὁ τόπος, i-
fen, ὁ φθῆνος.

Π p. Ὡς τὸ π. οἶον· das Papier, τὸ χαρτίον
Preis, ἡ τιμή.

Ω

† Ω η. Τὸ το σσιχεῖον ἔχει πάντοτε ἀκόλουθον
τὸ φωνῆεν υ, ἢ ἐκφωνεῖται ὡς τὸ κβ. οῖον·
• die Quaal, ἡ βάσανος, die Quelle, ἡ πηγὴ,
die Quitt, τὸ κυδῶνι, κτ.

Χ ρ. Ὡς τὸ ρ. οῖον· das Rad, ὁ τροχός, die
Rede, ὁ λόγος.

† Σ θ. Ἐκφωνεῖται διαφόρως· Πρὸ μὲν φωνήεντος ἐν
ἀρχῇ τῆς λέξεως ἔχει ἕναν ἥχον μέσον τῷ σ
ἢ τῷ ζ. οῖον· die Sonne, ὁ ἥλιος, der Som-
mer, τὸ θέρος. Μεταξὺ δὲ δύο φωνηέντων ἀπα-
ραλλάκτως ὡς τὸ ζ. οῖον· die Blase, ἡ φῶσ-
κα, die Nase, ἡ μύτη, die Muse, ἡ μέσα.
Πρὸ δὲ τῷ φ, ἢ ἀπλῶς συμφώνη ἐν ἀρχῇ λέ-
ξεως προφέρεται μετὰ τινος σφοδρῆ συριγμῆ
ὡς ἐν τῇ ξένη λέξει σιεμπέτι. οῖον· der
Schaden, ἡ ζημία, die Schande, ἡ ἐντροπή,
der Slave, ὁ σκλάβος, das Spiel, τὸ παί-
γνιον, die Sprache, ἡ διάλεκτος.

† Ξ τ. Προφέρεται ὡς τὸ τ. οῖον· der Tod, ὁ θά-
νατος, der Tisch, ἡ τράπεζα. πρὸ δὲ τῷ σθ
ἐκφωνεῖται ὡς τὸ ξένον τζ μετὰ τινος σφο-
δρῆ συριγμῆ, καθὼς ἐν τῇ λέξει τζημπῆκι.
οῖον· der Deutscher, ὁ Γερμανός. Ἐάν τὸ
τί ἔχη μετ' ἑαυτὸ φωνῆεν προφέρεται ὡς τσ.
οῖον· die Nation, τὸ ἔθνος, die Portion, ἡ
μερίς.

Υ υ. Ὡς τὸ υ. οῖον· der Umfang, ἡ περιοχή,
das Blut, τὸ αἷμα.

Φ β. Ὡς τὸ φ. οῖον· der Water, ὁ πατήρ, der
Vogel, τὸ πτηνόν.

Ψ ω.

Ω ω. Ως τὸ β. οἶον· die Welt, ὁ κόσμος,
 Wolle, τὸ μαλλίον.

Ξ ξ. Ως τὸ ξ. οἶον· Ξερρεῖς, ὁ ξέρξης, die Ξ
 ἡ τσεκῆρα.

Υ η. Ως τὸ υ. οἶον· der Υφορ, ὁ ὕσσωπος,
 Ἑρρεῖς, ὁ γύψος.

Ζ δ. Ως τὸ τσ. οἶον· die Zunge, ἡ γλῶσσα,
 Zucht, ἡ παιδεία.

ῥ. Ομοίως. οἶον· der ῤφατς, ὁ ῤησαυρός,
 Βλῆτς, ἡ ἀστραπή.

§. 2.

Ταῦτα τὰ Γράμματα διαιρεῖνται, καθὼς καὶ
 τῇ ἑλληνικῇ Γλώσσῃ, εἰς Selbstlauter, Φωνήεντα
 καὶ Mitlauter, Σύμφωνα. Φωνήεντα μὲν εἰσιν ἑξ
 ε, ι, ο, υ, καὶ η· Σύμφωνα δὲ τὰ λοιπὰ πάν

Α'. Von den Selbstlautern und ihrer
 Verdoppelung. Περὶ τῶν Φωνηέντων
 καὶ τοῦ Διπλασιασμοῦ
 αὐτῶν.

§. 3.

Τὰ Φωνήεντά εἰσι ποτὲ μὲν μακρὰ, ποτὲ
 βραχέα· Μακρὰ μὲν εἰσιν, ὅταν ἐν τῇ προφορᾷ
 τῶν ἀναβιβάζομεν τὴν φωνὴν ἐπ' αὐτῶν, καὶ
 ἐπὶ τῶν πρώτων συλλαβῶν τῶν λέξεων haben,
 χεῖν, leben, ζῆν, loben, ἐπαινεῖν, die Bibel,
 ἁγιογرافα βιβλία, die Spruten, τὰ ἴχνη· Β

χέει

χέα δὲ, ὅταν ἐν τῇ προφορᾷ αὐτῶν καταβιβάζομεν τὴν φωνὴν ἐπ' αὐτῶν, καθὼς ἐπὶ τῶν ἐσχατῶν συλλαβῶν τῶν εἰρημενων λέξεων, καὶ ἐπὶ τῶν μονοσυλλαβῶν τέτων, der *ist*, τὸ κλωνάριον, denn, δι' οὗ, τι, hin, ἐκεῖ, von, παρὰ, durch, διά.

Σημείωσις. Ἄλλο ἐστὶ μακρὸν φωνῆεν, καὶ ἄλλο μακρὰ συλλαβή, ἣτις γίνεται πολλαῖς μακρὰ θέσει, ἥτοι διὰ τῆ διπλασιασμῆ τῶν συμφώνων, περὶ ἧ διαλαμβάνει ἡ Προσῳδία.

Τὰ Φωνήεντά εἰσι μακρὰ ἐν τῇ προφορᾷ.

α'. Ἐπὶ τέλει τῶν μονοσυλλαβῶν, οἷον· da, αὐτῆ, ja, ναί, so, ὅτω, du, σύ, zu, πρὸς, κτ.

β'. Ὅταν ἔπεται ἡ μετ' αὐτά, οἷον· er sah, ἔβλεπε, weh, πάλι, geh, ὑπάγε, steh, στήθι, froh, χαρήμενος, die Kuh, ἡ ἀγελάδα.

γ'. Ὅταν ἔπεται ἐν καὶ μόνον σύμφωνον μετ' αὐτά, καὶ μάλιστα ἐν ἐκείναις ταῖς λέξεσιν, αἱ ὁποῖαι δύνανται, ἵνα αὐξάνωσιν ἐπὶ τέλει, καὶ τῶν ὁποίων τὸ φωνῆεν ἔπειτα μένει μακρὸν, οἷον· der Graf, ὁ κόμης, des Grafen, τῆ κόμητος, der, ἐκεῖνος, derer, ἐκείνων, der Tod, ὁ θάνατος, des Todes, τῆ θανάτου, das Blut, τὸ αἷμα, des Blutes, τῆ αἵματος· πλὴν τῆ des, ἀντωνυμ. καὶ τῆ μορῆς hin, ἐξ ὧν γίνονται, dessen, τῆ ὁποῖα, καὶ von hinnen, ἔσωθεν.

δ'. Ὅταν ἔπεται τῇ μετ' αὐτά, οἷον· der Rath, ἡ βελή, ἡ συμβελή, das Gebeih, ἡ προσευχή, die Noth, ἡ ἀνάγκη, der Muth, ἡ καρδία, ἡ ἀνδρεία.

- ε'. Όταν ἀπαντῶσιν ἐν ταῖς λέξεσι δύο φωνήεντα, ἢ δίφθογγοι, οἷον· das Maal, τὸ σημεῖον, ἢ μάρκα, das Meer, ἢ θάλασσα, das Haus, τὸ ὀσπήτιον, der Preis, ἢ τιμή, Meissen, ἢ Μίσνια, Preussen, ἢ Πρεσσία.

Τὰ Φωνήεντά εἰσι βραχέα ἐν τῇ προφορᾷ.

- α'. Ἐν τοῖς μονοσυλλάβοις, τὰ ὅποια ἐδέποτε αὐξάνουσιν, οἷον· an, man, was, das, es, in, bin, bis, mit, von, um. Ἐξαιρῶνται, er, her, wer, mir, dir, nun, nur, thum.
- β'. Ἐπὶ τέλει τῶν διττοσυλλάβων, καὶ περιττοσυλλάβων πρὸ ἑνὸς συμφώνου, τῶν ὁποίων ἡ πρωτὴ, ἢ ἡ μέση συλλαβὴ ἐστὶ μακρά. οἷον· aber, ὅμως, beissen, προσεύχεσθαι, Salomon, ὁ Σολομών, wiederum, πάλιν, gegeben, δεδομένον.
- γ'. Πρὸ δύο συμφώνων, οἷον· fast, σχεδόν, der Haß, τὸ μίσος, das Fest, ἡ ἐορτή, der Bliß, ἡ ἀσραπή, komm, ἔλθέ, dumm, ἀμβλύνης, die Buß, τὸ κάρυον. Ἐξαιρῶνται der Fuß, ὁ πῦς, die Buße, ἡ μετάνοια. ὁμοίως καὶ ἄλλα πολλά, εἰς τὰ ὅποια εὐθὺς μετὰ τὸ φωνῆεν ἔπεται τ, οἷον· die Art, ὁ τρόπος, τὸ εἶδος, der Bart, ὁ πώγων, hart, λεπτός, truferrös, die Erde, ἡ γῆ, werth, ἄξιος, das Pferd, ὁ ἵππος, τὸ ἄλογον, das Herd, ἡ ἐσία, κτ. μένουσιν ὅμως πολλά πρὸ τῆς βραχέας, οἷον· der Garten, ὁ κῆπος, der Herr, ὁ κύριος, der Hirt, ὁ ποιμὴν, wird, γίνεται, das Horn, τὸ κέρας, der Gurt, ἡ ζώνη, die Wurst,

Wurst, τὸ λεκάνικον, die Bürde, τὸ βάρος,
die Würde, ἡ ἀξία, ἡ ἁλλατινά.

§. 4.

Οἱ Διπλασιασμοὶ τῶν Φωνηέντων, ἐκ τῆ ὁποίᾳ
γίνονται Δίφθογγοι, ἡ Τρίφθογγοι, γίνεται τρι-
χῶς· πρῶτον, ὅταν ἐν ἡ τὸ αὐτὸ φωνῇεν δις τί-
θεται, ἡ μονοσυλλάβως προφέρεται, οἷον· αα,
εε, ου, κτ. δεύτερον, ὅταν δύο διάφορα φω-
νήεντα συνέρχονται εἰς μίαν συλλαβήν, οἷον· αι,
αι, ει, κτ. ταῦτα τὰ δύο εἶδη λέγονται Δίφθογ-
γοι. τρίτον, ὅταν τρία φωνήεντα συνέρχονται εἰς
ἐν, οἷον· άυ, κτ. ἡ τότε λέγονται Τρίφθογγοι·
ἐκφωνεῖνται δὲ πᾶσαι κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Αα, αα. Ἐκφωνεῖται μονοσυλλάβως ἡ ὡς ἐν α
μακρὸν. οἷον· der Aal, ἡ ἔγχευς, das
Haar, τὰ μαλλία· μόνον ἐν ταῖς ξέναις
λέξεσι διαιρεῖται εἰς δύο συλλαβὰς. οἷον·
Aaron, Baal, Isaak, κύρια ὀνόματα.

Εε, εε. Προφέρεται μονοσυλλάβως ὡς ἐν ε μακρὸν.
οἷον· die Seele, ἡ ψυχὴ, das Meer, ἡ
θάλασσα. δισυλλάβως ἐν ταῖς ἐξῆς λέ-
ξεσι Weelzebub, Seen, κύρια ὀνόματα·
ὁμοίως ἡ ἐν τῇ συνδέσει. οἷον· geehret,
τετιμημένος.

Οο, οο. Ἐκφωνεῖται μονοσυλλάβως ὡς ἔνομακρὸν,
ἥτοι ὡς τὸ ω. οἷον· das Loos, ὁ κλήρος,
der Schoos, ὁ κολπος. ἐν διαίρεσει ἀνα-
γινώσκεται ἐν τῇ λέξει Voorte, ὁ βοώτης.

He.

- Ae, ä. Προφέρεται ὡς αι. οἶον · Aestern, εἰ γο-
 νεῖς, trägt, ὀκνηρὸς.
- Ai, ai. Ὡς äi, πλὴν ὀλίγον εὐρογγυλὰ μονο-
 συλλαβίας χάριν, οἶον · der Kaiser, ὁ
 Καῖσαρ.
- Ah, ah. Ὡς äü ἀπλῶς, οἶον · Mahe, Sahe, κύ-
 ρια ὀνόματα.
- Au, au. Ὡς äu, οἶον · das Haus, τὸ ὀσπήτιον,
 der Rauch, ὁ καπνός, der Kauf, ἡ ἀγο-
 ρὰ τῆς πράγματος.
- Ei, ei. Ὡς äi, ὅμως ὀλίγον εὐρογγυλὰ κατὰ
 τὰς Σάξωνας, οἶον · der Stein, ἡ πέτρα,
 das Bein, τὸ κόκκαλον.
- Eh, eh. Ὁμοίως · ὀλίγον μόνον δυνατότερον ἀπὸ
 τὸ ἀνωτέρω. οἶον · zwen, δύω, dreh,
 τρία.
- Eu, eu. Ὡς äü, ὅμως διὰ κοιλοτέρη τῆς εἰςματος,
 παρὰ τὸ εἰ, οἶον · neu, καινός, καινῶρ-
 γος, die Freude, ἡ χαρά. διαιρεῖται ἐν
 ταῖς λέξεσι, Timotheus, κύριον ὄνομα,
 beurtheilen, ἐπικρίνειν.
- Ze, ie. Ὡς η μακρὸν. οἶον · die Liebe, ἡ ἀγάπη,
 das Lied, τὸ ᾠσμα, die Melodie, ἡ με-
 λωδία · ἐνίοτε ὅμως ἀναγινώσκεται ἐν δι-
 κιρέσει, ἥτοι δυσυλλάβως, οἶον · Hiero-
 zoikon, Historie, Komödie, κτ. ταύτην
 τὴν διαφορὰν διδάσκει ἡ συνήθεια.

De,

De, ö. Ως ε, ἔχι ὁμως τοσῶτον καθαρά, ἀλλ' ὀλίγον σκοτεινά. οἶον· das Dehl, τὸ ἔλαιον, σφόδρ, ὠραῖος, hören, ἀκέειν. διαιρεῖται ἐν ταῖς ξέναις λέξεσιν, οἶον· Poet, ποιητής, Boethius, Κοσμοε, κύρια ὀνόματα Ἀνδρῶν.

Di, oi. } Ως öü. οἶον· Boizenburg, Βοην, κύρια
Dh, oh. } ὀνόματα.

Du, ou. Ως äv. οἶον· Pegou, Brisgon, κύρια ὀνόματα πόλεων· ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα ὀνόματα δὲν γράφονται πλέον διὰ τῆς ου διφθόγγου, ἀλλὰ διὰ τῆς au, οἶον· Pegau.

Ue, ü. Ως τό ὑψιλόν. οἶον· das Uebel, τὸ κακόν, die Sünde, ἡ ἁμαρτία.

Uh, uh. Ως üü. οἶον· Pfuh! ἄπαγε!

äu. Ως äü. οἶον· der Käufer, ὁ ἀγοραστής.

äh. Σχεδὸν ὡς äü. οἶον· Bähern, ἡ Βαβαρία.

öh. Ως öü. οἶον· ὁδὸν, ὁσπήτιον ἀρχοντικόν.

§. 5.

Ὅταν γράφει τις δὲν πρέπει, ἵνα διαιρῇ τὰς Διφθόγγας ä, ö, ü, ἐπειδὴ αὗται κυρίως δὲν ἔχουσιν διπλὴν, ἀλλὰ μέσσην τινὰ φωνήν, ἢ ὅποια ὁμως πλέον ἀπλῇ ἔστι, παρὰ σύνθετος. Ὅταν δὲ διαιρεῖται αὐτάς, κινῶνται ἐς τὴν ἵνα προσφέρῃ αὐτὰς δι-

δισσυσλάβως, οἷον· Uetius, Laertes, Boethius, Rosbroes, κτ. κύρια ὀνόματα Α

Β'. Von den Mitlautern und ihrer Verdoppelung. Περὶ τῶν Συμ-
 χῆ τοῦ Διπ-
 μοῦ αὐτῶ

§. 6.

Τὰ Σύμφωνα διαφέρουσιν ἀπ' ἀλλήλων
 χῶς· ἡ μάλιστα λαμβάνουσι τὴν διαφορὰν
 ὀργάνων, διὰ τῶν ὁποίων ἐκφωνοῦνται·
 ται δέ·

α'. Ἐξ διὰ τῶν Χειλέων, οἷον· b, f, i
 ἡ w.

β'. Πέντε διὰ τῆς Γλώττης, οἷον· d
 r, ἡ t.

γ'. Πέντε διὰ τῆς Λάρυγγος, ἡ τῆς Ο
 οἷον· g, h, j, k, ἡ q· μετὰ τὰ ὁποῖα
 μεῖται ἡ τὸ σύνδετον φ.

δ'. Τέσσαρα διὰ τῶν Ὀδόντων. οἷον· c
 δ. πρὸς τὰ ὁποῖα ὁμοῦς ἀναφέρουσι
 πλασιαζόμενα ff, β, ἡ h.

§. 7.

Αὕτη ἡ διαφορὰ, εἴτε διάκρισις τῶν
 νων ἐστὶ κατὰ πολλὰ ἀναγκαία ἐν τῇ
 τῶν Γραμμάτων, ὅτι πολλάκις τὰ ὁμοῦς
 ματα ἐναλλάττονται, ἡ τίθενται ἄλλα

λων. παραδείγμ. χάριν· ἀπὸ τῆ Rhab, παῖς, ἔγεινε Rharp, νάνος, μικρός· ἀπὸ τῆ Rab, κόραξ, ἔγεινε Rarp, μαῦρον ἄλογον· ἀπὸ τῆ Ribbe, πλευρά, ἔγεινε Berippe, σκελετόν, κτ.

§. 8.

Τὰ Σύμφωνα διπλασιάζονται γενικῶς μόνον μετὰ τὰ βραχέα φωνήεντα, ὁδέποτε δὲ μετὰ τὰ μακρά, ἢ διὰ τῆ ἢ ἐπεκτεινόμενα φωνήεντα.

Β. Σπανίως διπλασιάζεται, καθὼς ἐν ταῖς λέξεσιν Ebbe, παλίρροια, Ribbe, πλευρά, Rhabbe, εἶδος ὄφαρις, καὶ ἐν ταῖς ξέναις λέξεσι ταύταις, οἷον· Abba, πατήρ, Rabbi, ῥαββί, διδάσκαλος, Sabbath, σάββατον.

Γ. Οὐδέποτε διπλασιάζεται, ἀλλὰ τίθεται πρὸ τῆ E, μετὰ τὸ βραχὺ φωνῆεν, καὶ προφέρεται ὡς τὸ διπλὸν E, οἷον· Aker, ἄγρός, χωράφιον, Glück, τύχη, lecken, γλείφειν.

Δ. Οὐδέποτε διπλασιάζεται μετὰ τὰ μακρά φωνήεντα. οἷον· Faden, νῆμα, Boden, ἔδαφος, τόπος, reden, ὁμιλεῖν· μετὰ τὰ βραχέα ὁμως διπλασιάζεται, ἀλλ' ἐν ὀλίγαις μόνον λέξεσιν· οἷον· Widder, κριός, Middelburg, Nidbarghausen, καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ε. Διπλασιάζεται μόνον μετὰ τὰ βραχέα φωνήεντα. οἷον· gassen, κιτάζειν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, treffen, ἐπιτυγχάνειν, schiffen, πλέειν ἐπὶ θαλάσσης, κτ. ὁδέποτε δὲ μετὰ τὰ μακρά φωνήεντα. οἷον· schlafen, κοιμᾶσθαι, kaufen, αγοράζειν, scharf, ὀξύς, κτ.

§.

- Θ. Διπλασιάζεται μόνον ἐν ὀλίγαις λέξεσιν. Dogge, βρετανικός σκύλος, Roggen, τὸ σάμιον, Egge, ἐργαλεῖον τῶν γεωργῶν. Πάσαις ταῖς ἄλλαις λέξεσι δὲν διπλασιάζονται, καὶ τίθεται πάντοτε μετὰ τὰ μακρὰ φωνήεντα, οἷον· Wagen, ἁμάξιον, legen, ναί, Bogen, τόξον.
- Κ. Διπλασιάζεται μετὰ τὰ βραχέα φωνήεντα, ὅμως διὰ τῆ ff, ἀλλὰ διὰ τῆ cf. Packet, φάκελλος, δεμάτιον, Waschen, γυλόν, κτ.
- Ξ. Διπλασιάζεται ὁμοίως πολλάκις, ὅμως μετὰ τὰ βραχέα φωνήεντα. οἷον· fallen, τειν, Wille, βέλησις, Stille, ἡσυχία, ρεμία.
- Μ. Διπλασιάζεται συχνάκις, ἀλλὰ πάντοτε μετὰ τὰ βραχέα φωνήεντα. οἷον· Ramm, νιον, fromm, φρόνιμος, εὐσεβής, frum, καμπύλος.
- Ν. Διπλασιάζεται ὁμοίως μετὰ τὰ βραχέα φωνήεντα. οἷον· Mann, ἀνὴρ, wann, ὅταν, τότε, denn, διὸ, τι, κτ. Ἐξαιρῶνται τὰ ρα, an, man, den, in, bin, von, καὶ τὰ αὐτά, τῶν ὁποίων τὰ φωνήεντά εἰσι βραχέα. ἂν καὶ δὲν διπλασιάζεται τὸ n.
- Ψ. Διπλασιάζεται συχνάκις μετὰ τὰ βραχέα φωνήεντα. οἷον· Karre, σκέφια, Zuckerklee, σκάλα, doppelt, διπλάσιος, κτ.

Δ. Διπλασιάζεται πολλακίς ἡ πάντοτε μετὰ τὰ βραχέα φωνήεντα. ὅιον· Pfarrer, Εῳήμεριος, sperren, ἀποκλείειν, verwirren, συγχέειν, murren, γογγύζειν, κτ. ἐνίοτε ὁμως ἡ μετὰ τὰ βραχέα φωνήεντα δὲν διπλασιάζεται, ὅταν εὐδὺς μετ' αὐτὰ ἔπεται σύμφωνον, ὅιον· Garten, κήπος, Garn, νῆμα, κτ.

Ε. Διπλασιάζεται πάντοτε μετὰ τὰ βραχέα φωνήεντα, ἡ τὰς διφθόγγους. ὅιον· haben, μισεῖν, wissen, γινώσκειν, besser, κάλλιον, müssen, ὀφείλειν, κτ. Τὸ β δὲν διαφέρει παντελῶς ἀπὸ τοῦ π, μ' ὅλον ὅπῃ κατὰ τὰς παλαιὰς ἡδὲν ἕτερόν ἐστι, παρὰ ἐν διπλῶν f. Εἰπεὶ δὲ πρῶτον ἢ κ' ἐστὶν ἐν χρήσει, παρὰ ἐπὶ τέλει τῶν λέξεων, αἱ ὅποιαι ἔχουσι βραχυφώνην, ἡ φυλάττεσιν αὐτὸ ἐν τῇ ἀυξήσει αὐτῶν. ὅιον· Faß, πίθος, ἀγγεῖον, naß, ὑγρὸς, βρεγμένος, Fluß, ποταμός, Raß, μίσος. Δεύτερον, ὅταν αὐταὶ αἱ λέξεις αὐξάνουσι κατὰ μίαν ἢ δύο συλλαβάς, εἴτε διὰ καταλήξεως τινος, εἴτε διὰ συνδέσεως, ἡ ὅποια ἄρχεται ἀπὸ συμφώνου. ὅιον· häßlich, ἄσχημος, Flußwasser, ποταμίσσιον νερόν. Τρίτον τίθεται ἡ μετὰ τὰ μακρὰ φωνήεντα, ἡ τὰς διφθόγγους, τὰ ὅποια μένουσι μακρὰ ἡ ἐν τῇ ἀυξήσει τῶν λέξεων, ὅιον· groß, μέγας, Stuß, σύγκρουσις, Kτύπος, Fluß, πῶς.

Σ. Διπλασιάζεται συχνάκις, ἀλλὰ πάντοτε μετὰ τὰ βραχέα φωνήεντα. ὅιον· sie hatten, αὐτοὶ εἶχον, retten, ἐλευθερώνειν, Mittel, μέσον, spotten, περιπαίζειν, Butter, βέτυρον, κτ. διπλασιάζεται δὲ ἡ ἐπὶ τέλει τῶν λέξεων, αἱ ὅποιαι ἐπιδέχονται ἀυξήσιν. ὅιον·

R

matt,

statt, ἐκλελυμένος, κερασμένος, satt, τασμένος, Blatt, φύλλον, δὲν διπλασται ὁμως ἐν ταῖς λέξεσιν, αἱ ὁποῖαι δὲν δέχονται αὐξησιν, οἷον· mit, μετὰ, κτλ. ὡς καὶ μετὰ τὸ μακρὸν φωνῆεν ἐν τοῖς συλλαβάοις. οἷον· das Blut, τὸ αἷμα. Gut, τὸ καλόν. Ἐνίοτε συνάπτεται τὸ τὰ τῷ εἰς πρὸς διαστολήν τῶν λέξεων. Stadt, πόλις, todte, νεκρὸς, εἰς διαστολῇ statt, ἀντὶ καὶ τῇ Tod θάνατος. ἐπὶ τῇ εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ εἰς τὸ τέλος τῶν λέξεων. οἷον· die That, ἡ πράξις, der Rath, ἡ βουλὴ.

3. Οὐδέποτε διπλασιάζεται, ἀλλὰ λαμβάνει πρὸς ἑαυτὴ τὸ εἰς. οἷον· Esst, φάγετε, Thesaur, θησαυρὸς, mählig, μέλιον, Platz, τόπος.

Σημείωσις. Οὗτοί εἰσιν οἱ Κανόνες περὶ γερμανικῆς Προφορᾶς, τοσούτον εὐκρινεῖς καὶ ἐπιεικτοί, ὅσον ἐδυνήθην, ἵνα κάμω αὐτοὺς, ἢ τελειώσω καὶ ἀκριβῆς Προφορὰ διδάσκεται κάλλιστα σώματος τῷ Διδασκάλῳ, ἢ ἐκ τῆς συνομιλίας ὁπωσὺν πεπαιδευμένων Ἀνδρῶν, παρὰ ἀπὸ τοῦ στόματος τῶν ξηρῶν Κανόνων· ἐπεὶ δὲ μεγαλητέρα ἢ Ἐνέργεια τῆς ζώσης φωνῆς, παρὰ τῆς σιωπῆς.

Κ Ε Φ. Β'.

Περὶ τῶν Γενικῶν Κανόνων τῆς Ὄρθογραφίας.

Δηλόν ἐστιν, ὅτι ἐκ τῶν Γραμμάτων γίνονται αἱ Συλλαβαί, καὶ ἐκ τῶν συλλαβῶν αἱ Διφθόγαι. Δηλόν προσέτι ἐστίν, τί ἐστὶ Συλλαβὴ, καὶ ὅτι Διφθόγη.

Λέξεις μονοσύλλαβοι, δισύλλαβοι, τρισύλλαβοι, καὶ με' ἕναν λόγον, πολυσύλλαβοι. Ταῦτα λοιπὸν ὡς δῆλα καὶ γνωστὰ τοῖς πᾶσιν ἀφ' ἑνὸς ἐπὶ τῷ παρόντος, καὶ παραδίδω τὰς Κανόνας τῆς Ορθογραφίας, ἀπὸ τῶν ὁποῖας τινὲς εἰσιν Γενικοί, καὶ ἄλλοι Μερικοί. πρῶτον ἐκτίθημι τὰς γενικὰς, εἶτα τὰς μερικὰς.

Α'. Ἀς γράφῃται πᾶσα Συλλαβὴ με' ἐκεῖνα τὰ Γράμματα, τὰ ὁποῖα ἀκούονται καθαρῶς ἐν τῇ καλῇ Προφορᾷ.

Ἐπειδὴ τὰ γράμματα εὐρίσθην διὰ τὸν Σχηματισμὸν τῷ λόγῳ, καὶ διὰ τὴν τελείαν αὐτῇ Προφορᾷ. δὲν πρέπει λοιπὸν, ἵνα γράφῃται ἄλλῶς, παρὰ καθὼς ἀκούει. Καὶ τῇ ἀληθείᾳ, καθὼς ἔκ ἐστι συγχωρημένον, ἵνα ἄλλα μὲν τις λέγῃ, ἄλλα δὲ φρονῇ, ὥτως ἀσυγχώρητόν ἐστιν εἰς ἕναν ἄνθρωπον, ὅς τις ὁμιλεῖ, ἵνα ἄλλως μὲν προφέρῃ, ἄλλως δὲ γράφῃ· ἀλλ' ἐπειδὴ τινες Ἄνθρωποι, καὶ μάλιστα ὁ κοινὸς λαὸς συνηθίζουσι πολλάκις, ἵνα ὁμιλῶσιν ψευδῶς, πρέπει, ὅταν γράφῃ τις, ἵνα μιμῆται ἐκεῖνους, οἱ ὁποῖοι ὁμιλῶσιν ἢ προφέρουσιν ὀρθῶς, τῶτ' ἐστὶ τὰς εὐγενεῖς καὶ πεπαιδευμένους, καὶ ἔτι τὰς Ἰδιώτας, καὶ ἀγοράους. Δὲν ἀρκεῖ ὅμως ὁτος ὁ Κανὼν, ἀλλὰ πρέπει, ἵνα ἔχῃ τις πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν Ἀναλογίαν καὶ Ἐτυμολογίαν τῶν λέξεων.

Β'. Πρέπει, ἵνα Φυλάττωνται πάντα τὰ ῥιζικὰ Γράμματα τῶν Πρωτοτύπων λέξεων ἐν πάσαις ταῖς Παραγωγαῖς.

Δ'. Ἐν τοῖς Ἀμφιβάλοις πρέπει, ἵνα ἀκολουθῇ τις τῇ κοινῇ Συνήθειᾳ, ἣ ὁποία ἐπικρατεῖ ἐκ παλαιοῦ χρόνου εἰς ἓνα Ἑθνος, καὶ τὴν χρῆσιν τῶν ἐν δοξοτάτων καὶ ἀρίστων Συγγραφέων.

Παρ. χάριν· Κοινὴ καὶ παλαιὰ Συνήθειά ἐστιν, ἣ ὁποία ἐπικρατεῖ ἤδη τρεῖς αἰῶνας καὶ ἐπέκεινα, ἵνα μὴ τίθεται ἀπλῶς ἰ εἰς τὸ τέλος τῶν λέξεων, ἀλλ' ἵνα προστίθεται ε, ἢ ἵνα τίθεται η ἀντὶ τῆ ἰ. Ὅθεν γράφῃσι die, ἢ, wie, πῶς. hie, ἐδῶ, die Melodie, ἢ μελωδία. Ομοίως ven, παρὰ, sen, ἔσο, fien, ἐλεύθερος, das Geis, en, ἢ κραυγή. Ἐτι viel, πολὺ ἐδύνατο, ἵνα γράφῃται καὶ fiel, καθώς vihl, καὶ fihl, ὅμως τὸ πρῶτόν ἐστιν ἐν χρῆσει, τὰ λοιπὰ εἰσιν ἄχρηστα. voll, γεμάτος, ἐδύνατο, ἵνα γράφῃται καὶ full, ὅμως ἄδεις γράφει ἔτις. Ὡς ἐδοτέον τῇ Συνήθειᾳ, καὶ τῇ χρῆσει τῶν Συγγραφέων ἐν τοῖς τοιαύτοις.

Ε'. Ἀς διασέλλωνται διὰ τῶν Γραμμάτων, ὅσον ἐστὶ δυνατόν, αἱ Λέξεις διαφορῆς σημασίας, αἱ ὁποῖαι δὲν παράγονται ἐξ ἀλλήλων. Ἐπειδὴ διὰ τῆς Ὄρθογραφίας διασέλλονται καλῶς.

Οὗτος ὁ Κανὼν θεμελιῖται εἰς τὴν διαφορὴν σημασίαν τῶν λέξεων, παραδ. χάριν· Heu! ἔ! das Heu, τὸ ξηρὸν χορτάριον, einmal, ἅπαξ, Gastmahl, συμπόσιον, Denkmaal, μνημεῖον, der Thon, ὁ πηλός, der Ton, ὁ τόνος, ὁ ἦχος, der Thau, ἡ δρόσος, das Tau, τὸ σχοινίον τῆς καραβίης. die Heide, γῆ ὀργάνης, ἀγεώργητος, die Hande, τὰ δάσος,

δάσος, der Heide, ὁ ἔθνικός, weiß λευκός, ἀπὸ
προς, ich weiß, γινώσκω, ἐξεύρω, κτ.

ς. Ἐκεῖνο ὅπου γράφεται ἐν τινι ὁμοίᾳ
Πτώσει, εἴτε Περιβάσει οὕτως, ἀνάγκη
κη, ἵνα γράφηται καὶ ἐν ἑτέρᾳ Πτώσει
ομοίως.

Οὗτος ὁ Κανὼν δεμελιᾶται εἰς τὴν Ἀναλογίαν
ἢ ὅποια ἐστὶ πηγὴ δαφίλεσάτη ἐν πάσαις τῇς
Γλώσσαις, παραδ. χάριν· Schuld, ἔννοια, Schuld
χρέος γράφονται διὰ τῆς d, ἀνάγκη ἵνα γράφηται
ἢ Geduld, ὑπομονή ὕτως. Ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς sprech
ὁμιλῶ, προέρχεται sprach, ὠμίλῃσα, ἢ sprich
ὁμιλεῖ, προέρχεται ἢ ἀπὸ τῆς nehme, λαμβάνω
nahm, ἐλάμβανον, ἢ nimme, λάμβανε, τῶν ἑ
ἢ προσακτικὴ Ἐγκλισίς τῶν ἀνωμάλων Ῥημάτων
εἰς μονοσύλλαβος. Ἐστὶ ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς sage, λέγω
προέρχεται sagte, ἔλεγον, gesagt, εἶπον, sage
du, λέγε, πρέπει, ἵνα προέρχηται ἢ ἀπὸ τῆς frag
ἐρωτῶ, fragte, ἐρωτῆσα, gefragt, ἐρώτησαν, sage
du, ἐρώτα, τῶν ἑστὶν ἢ προσακτικὴ Ἐγκλισίς
τῶν κανονικῶν Ῥημάτων εἰς δισύλλαβος.

Ζ. Ὅταν δύο ἢ περισσότεροι ἀπὸ τούτου
τοὺς γενικοὺς Κανόνας μάχονται πρὸς
ἀλλήλους, πρέπει, ἵνα δώσῃ τόπον
ἀσθενέστερος τῷ ἰσχυρωτέρῳ.

Παραδ. χάριν· ἀπὸ τῆς πρωτοτύπου hoch,
ψηλός ἐπρεπεν, ἵνα σχηματίζωνται τὰ παράγωγα
hocher, ὑψηλότερος, die Höhe, τὸ ὕψος, sowie
ἀπὸ τῆς flach, ὀμαλός, flacher, ὀμαλότερος
ἢ die Fläche, τὸ ἐπίπεδον· ἀλλ' ὁ πρῶτος Κανὼν

νῶν

νών τῆς Προφορᾶς ἐσὶν ἰσχυρώτερος, ἢ πρέπει ἵνα τρέπηται τὸ φ εἰς ψ, ἢ ἵνα γράφονται höher, die Höhe.

Κ Ε Φ. Γ'.

Περὶ τῶν Μερικῶν Κανόνων τῆς Ὄρθογραφίας.

Δὲν προξενεῖ καὶ ἓνα ἄλλο τοσαύτην δυσκολίαν ἐν τῇ Ὄρθογραφίᾳ, ὥς ὁ διπλασιασμός τῶν συμφώνων. Ἐπειδὴ πολλοὶ καταχρῶνται τῷ πράγματι οἱ μὲν προδέττοντες, οἱ δὲ πάλιν ἀφαιρῶντες ὑπὲρ τὸ δέον. Ὅθεν πρέπει πρὸς τοῖς εἰρημένοις, ἵνα φυλάττωνται ἡ οἱ ἐξῆς Κανόνες.

Α'. Δὲν πρέπει ποτέ, ἵνα διπλασιάζωνται τὰ Σύμφωνα μετὰ τὰ μακρὰ Φωνήεντα, ἢ τὰς Διφθόγγους.

Παραδ. χάριν· ἐν ταῖς λέξεσι· der Esel, ὁ ὕπνος, das Esel, τὸ πρόβατον, der Graf, ὁ κόμης, die Strafe, ἡ ποινὴ, Ios, ἀπηλλαγμένος, das Loos, ὁ λαχνός, Mäuse, ποντικοί, κτ. δὲν πρέπει ποτέ, ἵνα διπλασιάζηται τὸ σύμφωνον, μ' ὅλον ὅτ' εἰσὶ πολλοὶ, οἱ ὅποιοι γράφουσι Esaff, Esaaß, Graß, Straß, Iosß, Loosß. Αἱ περισσότεραι Διφθόγγοι εἰσιν ὁμοίως ἐκ τῆ Ἀριθμῆ τῶν μακρῶν φωνηέντων, πλὴν τῶν τριῶν τῶν α, ὁ, ὠ, αἱ ὅποιαί εἰσι βραχεῖαι ἐν τῇ Προφορᾷ τῶν λέξεων schäßen, τιμᾶν, Palläste, παλάτια, gönnen, εὐνοεῖν, edhnen, δύνασθαι, müssen, ὀφείλειν, trübsen, ποταμοί, κτ. ἡ δύνανται ἐπομένως, ἵνα ἐπιδέχωνται διπλῆν σύμφωνον μετ' ἑαυτὰς, μ' ὅλον ὅτ' εἰσὶ μακρά ἐν ταῖς λέξεσι schläße, τὰ μελίγκια, müßgen, δύνασθαι, büßten, μετανοεῖν.

Τῆτα

Τὸτο δὲν ἐμποδίζει εὐδόλως, ἵνα μὴ εὐρίσκωνται λέξεις, εἰς τὰς ὁποίας τίθεται τὸ β, ἢ τὸ φ μετὰ μίαν μακρὰν Δίφθογγον, καθὼς εἰς τὰς λέξεις: zerreißen, διασχίζειν, weißen, λευκαίνειν, Meissen, ἡ Μίσνια, Reußen, ἡ Ρώσσια, riechen, ὁσφραίνεσθαι, κτ. ἀλλὰ τὸτο δὲν ἀντίκειται εὐδόλως τῷ Κανόνι. Ἐπειδὴ τὸ β ἔ φ εἰς μέρη τῆς πρώτης, ἀλλὰ τῆς δευτέρας Συλλαβῆς. Ὡς ἐπρέπει, ἵνα γράφῃ ἔ ἀναγινώσκῃ τις αὐτὰ ἐν διαιρέσει. rie chen, Meissen, Prenssen. Ὅταν δὲ τίθενται μετὰ τὰ βραχέα Φωνήεντα, διαιρῶνται, εἴτε διαχωρίζονται τὰ διπλᾶ σύμφωνα, καθὼς ἐν ταῖς λέξεσι: laffen, ἀφίνειν, trefsen, ἐπιτυγχάνειν, küffen, κύειν, philen ἢ fal-len πίπτειν, κλ. μόνον τὸ φ δὲν διαιρεῖται. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει ἔ ἐπὶ τῶν λέξεων Gruß, ἀσπασμός, groß, μέγας, Stoß, κτύπος, ἔ τῶν ἐξ αὐτῶν παραγῶγων grüßten, ἀσπάζεσθαι, stoßen, κτυπεῖν, vergrößern, μεγαλύνειν.

Β'. Ὅταν πρόκειται, ἵνα διέλῃ τις τὴν Λέξιν εἰς τὸ τέλος τῆς εἰχῆς, δὲν πρέπει ποτὲ, ἵνα διέλῃ τις ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον προφέρεται διὰ μιᾶς Ἀνοιγῆς τῆς ζόματος, ἀλλὰ πρέπει, ἵνα ἀφήσῃ τις αὐτὸ εἰς μίαν Συλλαβὴν.

Δὲν συλλαβίζεσι λοιπὸν ὁρῶς, ὅσοι διαιρῶσι τὰς λέξεις ἄτω: sag en, λέγειν, bleib-en, μένειν, Rutscher, ἁμαξᾶς, lanzen, λόγχαι, Rön-ig-in, βασιλισσα. Ἐπειδὴ προφέρουσιν αὐτὰς ὧδε: sagen, blei-ben, Rutscher, lanzen, Rön-nigin, κτ.

Γ'.

Γ'. Τὰ Μονοσύλλαβα, τὰ ὅποια δὲν αὐξάνουσι ποτὲ ἐπὶ τέλει τῆς λέξεως, ἢ ἀκολούθως μένουσι πάντοτε τὰ αὐτά, γράφονται δι' ἐνὸς ἀπλῆς Γράμματος.

Παρ. χάριν· ich bin, εἰμί, hin, ἐκεῖ, man, τίς, mit, μετά, bis, ἕως, vor, πρό, κτ. Ἐξαιρῶνται ἐκεῖναι αἱ λέξεις, αἱ ὅποιαι κατὰ τὸν Ε'. γενικὸν Κανόνα γράφονται ἄλλῶς, ἵνα διακρίνωνται ὑπὸ τῶν ἄλλων, οἷον· das, ὅτι, ina, εἰς διασολὴν τῷ das, τὸ, ἢ ἐκεῖνο, denn, δι' ὅ, τι εἰς διασολὴν τῷ den, τὸν, ἢ ἐκεῖνον.

Δ'. Ὅσαι Λέξεις αὐξάνουσιν ἐπὶ τέλει ἀκολουθεῖσιν ἐν τῇ Ὄρθογραφίᾳ τῶν Πρωτοτύπων αὐτῶν τῇ Προφορᾷ τῆς ἀυξηθεΐσης Συλλαβῆς.

Ἐπειδὴ λέγουσι des Hauses, τῷ ὀσπιτίῳ, des Mundes, τῷ στόματι, des Todes, τῷ θανάτῳ, διὰ τῆτο γράφουσι· das Haus, der Mund, der Tod, ἢ ἔχι Haus, Mund, Todt. Ἐξ ἐναντίας ἐπειδὴ λέγουσι des Bisses, τῷ δήγματι, des Hasses τῷ μίσῳ, des Stammes, τῷ κορμῷ, διὰ τῆτο γράφουσι der Biss, der Haß, der Stamm, ἢ ἔχι der Biß, der Haß, der Stam.

Ε'. Μετὰ ἓνα Σύμφωνον δὲν πρέπει ποτὲ, ἵνα τίθῃται ἕτερον διπλὲν Σύμφωνον, ἀλλ' ἐν μόνον ἀπλῶν.

Παρ.

Παρ. χάριν· ff, ff, x
 λέξουσιν werffen, ρίπτειν, Werfen,
heissen, αἱ καρδίαι, scher
Wercken, τὰ ἔργα, wircken
 δὲν ἀκάνονται ὁλοτελῶς ἐν τῇ
 ἵνα γράφονται werffen, scher
 ren, wercken, wircken, κτ

ς. Μετὰ τὰ βραχέα
 σαν διπλὰ Σύμφων

Παρ. χάριν· der Saß, ἡ
 ἡ ἀγχινοία, der Bliß, ἡ
 τεῖ ἀναγκαίως ἡ Προφορά
 τις τὸ ἐναντίον, τῷτο ἡδελε
 τις αὐτὰ Saß, Bieß, Blie
 Πρέπει λοιπὸν ἵνα παρατι
 τὸν Κανόνα, ἵνα μὴ πέσῃ εἰ

Ζ. Τὸ ff, x, x ἀναπ
 τε διπλὰ ff, x, τε
 φέρονται ὡσαύτως.

Οὗτος ὁ Κανὼν Σεμεῖ
 Συνήθειαν ὅλης τῆς Γερμανί
 ἡδὴ ὑπὲρ τὰ τριακόσια ἔτη,
 ὡς πρῶτος Κανὼν τῆς Ὁρθογ
 νικῶ Κανόνι. Ὁθεν γραπτέ
 χη, das Paß, τὸ δεμάτιον,
 ρος, der Plaz, ὁ τόπος, x ἔ
 ρισας, Glück, Paff, Schach

Η. Τιθέσθω τὸ h μετὰ
 ὅποια ἀπαιτοῦσιν ἐκ

δέποτε δὲ μετ' ἐκεῖνα τὰ Φωνήεντα,
τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουσι χρείαν ἐντάσεως.

Παρ. χάριν· τὸ ἢ ἔκ' ἐσιν ἀναγκαῖον ἐν ταῖς
λέξεσιν offenbare, ὀφθαλμοφανῶς, gahe, πάντη,
klar, σαφῶς, καθαρὰ, sahen, φείδεσθαι, mahn-
ten, ζωγραφίζειν, ἀλλ' ἀναγκαῖόν ἐστιν ἐν ταῖς λέ-
ξεσι die Lehre, ἡ διδασκαλία, sehr, λίαν, κατὰ
πολλὰ, die Wahrheit, τὸ γνεῦμα ἐν γένει, die
Wahl, ἡ ἐκλογή, die Gefahr, ὁ κίνδυνος, die
Zahl, ὁ ἀριθμός, κτ. Εὐνότε συμβάλλει καὶ εἰς
διασολὴν τῶν λέξεων· οἷον· wohl, καλῶς, εἰς δια-
σολὴν τῇ Wolle μαλλίον, mahlen ἀλέειν, εἰς δια-
σολὴν τῇ malen ζωγραφίζειν, κτ.

Θ'. Εὐν πάσαις ταῖς ἀπὸ τῆς ἑβραϊκῆς καὶ
ἑλληνικῆς Διαλέκτε παραληφθεῖσαις,
Λέξεις τὸ τῇ ἀναπληροῦ τὸν τόπον τοῦ
θαυ καὶ τοῦ θῆλα.

Οὗτος ὁ Κανὼν δεμελιᾶται εἰς τὴν Εὔτυμο-
λογίαν τῶν λέξεων. Οὐδὲν γραπτέον· Seth, Me-
thusalem, Thomas, Thaddäus, Themistokles, κύρια
ὀνόματα Ἀνδρῶν, Thron θρόνος, Throne, ἀπὸ τῇ
θρήνος, δάκρυα, Thüre, θύρα, Thier, θῆρ, ζώ-
ον, Kathedr, καθέδρα, Theriak, θηριακή, κτ.

Ι'. Οἷσαι ἑλληνικαὶ Λέξεις ἔχουσι πρὸ τῶν
Φωνηέντων α, ο, καὶ υ, καὶ πρὸ τῶν ἄλ-
λων Συμφώνων Κ, Φυλάτθουσιν αὐτό καὶ
ἐν τῷ Γερμανικῷ· ὅσαι δὲ ἔξ ἐναντίας
ἔχουσι τὸ Κ πρὸ τῶν Φωνηέντων ε, ι,
καὶ η λαμβάνουσι τὸ C ἀντὶ τοῦ K.

Οἷον·

Οἶον· Radmus, Rósius, Mikolaus, Katharina, Kratippus, Sokrates, Perikles, κτ. κύρια ὀνόματα Ἀνδρῶν· Alcibiades, Cephæus, Cimon, Eurymachus, Thucydides, κτ. ὡσαύτως κύρια ὀνόματα Ἀνδρῶν.

ΙΑ' Τὰ λατινικὰ ὀνόματα ἢ αἱ Λέξεις Φυλλαττοσιν ἐν τῷ Γερμανικῷ τὸ οἰκείου αὐτῶν C, πλὴν ἐκείνων τῶν λέξεων ἐν αἷς τὸ R ἤδη συνήδης ἐστὶ.

Παρ. χάριν· γραπτέον Cato, Cásar, Cicero, Cotta, Célius, Cacull, κτ. κύρια ὀνόματα Ἀνδρῶν, ὡσαύτως Cantor, ψάλτης, Collegium, σύλλογος, Commerz, συνάλλαγμα, Consistorium, συνέδριον. Ἐξ ἐναντίας γραπτέον· Káse, τυρίον, Krone, σέφανος, Kanzel, ἄμβων, Kreutz, σκυρὸς, Kloster, μοναζήριον, Kúster, νεωκόρος, Körper, σῶμα, κτ. μ' ὅλον ὅπῃ εἰσὶ λατινικά. Ἐπειδὴ αὐται αἱ Λέξεις ἔχουσιν ἤδη γερμανικὴν Μορφήν.

ΙΒ'. Αἱ γερμανικαὶ Λέξεις ὀφείλοσιν, ἵνα γραφῶνται δια τοῦ R ἢ οὐχὶ δια τοῦ C.

Παρ. χάριν· Karl κύριον ὄνομα Ἀνδρὸς ἀπὸ τῆς Kerl, τὸ ὅποιον ἐδήλωσε τὸν παλαιὸν κκιρὸν ἄνδρειον ἄνθρωπον. Kurfürst, Ἐλέκτωρ, ἀπὸ τῆς παλαιᾶς ῥήματος führen, ἐκλέγειν. Láschen, ἀπὸ τῆς παλαιᾶς ῥήματος lácken, πηδᾶν, τρέχειν, κτ.

ΙΓ'. Τὸ Qu μένει ἐν πάσαις ταῖς γερμανικαῖς ἢ λατινικαῖς Λέξεσιν, εἰς τὰς ὁποίας

ἐποίας ἦτον συνήθης ἄχρι τοῦδε· μό-
νον δὲν πρέπει, ἵνα γίνηται Q q.

Παρ. χάριν· Quaal, βάσανος, quälten, βα-
σανίζειν, Quelle, πηγὴ, Quantität, ποσότης,
Qualität, ποιότης, κτ.

ΙΔ'. Αἱ προσακτικαὶ Ε'γκλίσεις, ἐπειδὴ εἰσι
πηγαὶ, εἴτε Πρωτότυποι φωναὶ τῶν
ῥημάτων, ὀφείλεσιν, ἵνα γράφωνται
διὰ διπλοῦ Συμφώνε, ὅταν αἱ ἄλλαι
Ε'γκλίσεις τῶν ῥημάτων ἀπαιτοῦσιν
αὐτό.

Παρ. χάριν· γραπτέον· triff, ἐπιτύγχανε,
καὶ ἔχι trif ἐπειδὴ γράφεσιν ich treffe, ἐπιτυγχά-
νω, getroffen, ἐπέτυχον, treffen, ἐπιτυγχά-
νειν. miß μέτρει, καὶ ἔχι miß ἐπειδὴ γράφεσιν
ich messe, μετρῶ, gemessen, ἐμέτρησα, messen,
μετρεῖν.

Κ Ε Φ. Ε'.

Περὶ τῶν Διασολῶν τῆς Ὄρθογραφίας.

Ἡ ἐκ παλαιῆ ἤδη χρόνῃ παρὰ τοῖς Γερμανοῖς
ἐπικρατῆσα Συνήθεια προσεκύρωσε καὶ τῆς ἐφεξῆς
Κανόνας τῆς Ὄρθογραφίας.

Α'. Τίθεσθαι κεφαλαιακὸν Γράμμα ἐν ἀρ-
χῇ παντὸς Λόγου· πάσης Περιόδου, εἴ-
τε Προτάσεως, ἢ ὁποῖα δηλοῖ νόημα
τέλειον· καὶ παντὸς εἴχῃ ἐν τῇ Ποι-
ήσει.

Παρ.

Παρ. χάριν· Im Anfange schuf Gott Himmel und Erde. Und die Erde war wüst und leer, κτ. Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν Γῆν. ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος, κτ. Ἐπὶ τῶν εἰχῶν·

Alle Menschen müssen sterben;
Alles Fleisch vergeht wie Heu.
Was da lebet, muß verderben;
Soll es anders werden neu.

Πάντες ἄνθρωποι ὀφείλουσιν ἐκθανεῖν·
πάντα Σάρξ ὡς χόρτος διέρχεται.
πάν ὃ, τι περὶ ὅφειλει φθορὰν παθεῖν,
ὅν ἐκ παλαιῶ νέον γένηται.

Β'. Γραφέδωσαν διὰ κεφαλαιακῶν Γραμμάτων πάντα τὰ κύρια ὀνόματα καὶ ὅσα σημαίνουσιν Ἀξίαν, Ἐπάγγελμα, ἢ Τέχνην ὁποιασούν.

Παρ. χάριν· Petrus, Paulus, Johannes, κύρια ὀνόματα Ἀνδρῶν· Kaiser, βασιλεὺς, Fürst, ἡγεμὼν, Hofrath, σύμβουλος τῆς αὐλῆς, Schreiber, ῥάπτης, κτ.

Γ'. Ὡσαύτως πάντα τὰ Οὐσιαστικὰ καὶ Προσηγορικὰ ὀνόματα, καὶ πάντα Λέξεις οὐσιαστικῶς λαμβανομένη, οἷα εἰσι τὰ Ἐπίθετα τοῦ οὐδετέρου γένους, τὰ Ἀπαρεμφατικὰ ὀνόματα, καὶ τινες Ἀντωνυμίαι ἐν τισι περιστάσεσιν, ὅταν
δηλα-

δηλαδή ἀναφέρονται εἰς τοὺς τίτλους τῶν Πρωσώπων.

Παρ. χάριν· der Himmel, ὁ ἔρανος, die Erde, ἡ γῆ, das Feuer, τὸ πῦρ· der Mensch, ὁ ἀνθρωπος, das Thier, τὸ ζῶον, der Vogel, τὸ πετεινόν· das Gute, τὸ καλόν, das Nothwendige, τὸ ἀναγκαῖον· das Schlafen, ὁ ὕπνος, das Gehen, ὁ περίπατος, das Schreiben, τὸ γράφειν, Sie, Ἱητεῖ, Ἱηnen. Ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν.

Δ'. Δὲν ἀρκεῖ μόνον, ἵνα γράφῃ τις ὁρθῶς τὰς Λέξεις, ἀλλὰ πρέπει, ἵνα γινώσκῃ καὶ ἵνα διακρίνῃ τὸν λόγον, ἥτοι τὸ ἐν νόημα ἀπὸ τοῦ ἑτερον. Τοῦτο δὲ γίνεται διὰ τῆς καταλήλου δέσεως τῶν καλουμένων Στιγμῶν, ἐξ ὧν αἱ πλέον συνηθέσκειν ἐν τῇ γερμανικῇ Γλώσσῃ εἰσιν αὗται.

α'. Τὸ Κόμμα (,) τὸ ὁποῖον λέγεται, ἢ Ὑποδιασολή, ἐστὶν ἐν χρήσει, ὅταν ὁ λόγος ἐστὶν ἀτελής, ἢ αἱ λέξεις ἀπαιτῶσι διασολήν. οῖον· *Thue das, so wirst du leben.* ποίσι τῆτο, ἢ ζήσεις.

β'. Ἡ τελεία σιγμὴ (.) τὴν ὁποίαν μεταχειρίζονται, ὅταν ὁ λόγος ἐστὶν ἐντελής, οῖον *die Gerechten werden leuchten wie die Sonne.* Οἱ δίκαιοι λάμψουσιν, ὡς ὁ Ἡλιος.

γ'. Τὸ Ἡμικῶλον (;) τὸ ὁποῖον ἐστὶν ἐν χρήσει, ὅταν τὸ πρῶτον ἡμισυ μέρος τῆς Περιόδου ἀπαιτεῖ διασολήν. οῖον· *Und Gott nennete das Tro-*
fene,

cfene, Erde; und die Sammlung der Wässer
nennete er Meer. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν
ξηράν, Γῆν· καὶ τὰ συζήματα τῶν ὑδάτων ἐ-
κάλεσε Θαλάσσαις.

δ'. Τὸ Κῶλον (:) τὸ ὁποῖον μεταχειρίζονται, ὅ-
ταν ὁ λόγος ἐστὶν ἡμιτελής, καὶ προδέττεσθί τι
αὐτῷ, καθὼς ὅταν ἀποδιδόασι τὰς λόγους, ἢ
φέρουσι παραδείγματα, ἢ παραβάλλουσιν, ἢ ἀ-
ναφέρουσι τὰς λόγους τῶν ἄλλων, κτ. οἶον· *Ecce*
Vulge: denn das Himmelreich ist nahe. Μετα-
νοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν ὀρανῶν.
Und Gott sprach: Es werde Licht: Und es ward
Licht. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· *Geneset* φῶς, καὶ
ἐγένετο φῶς.

ε'. Τὸ Σημεῖον τῆς Ἐρωτήσεως (?) τὸ ὁποῖον τίθε-
ται ἐπὶ τέλει τῶν ἐρωτηματικῶν Περιόδων.
οἶον· *Adam! wo bist du? A'dam, p's ei*;

ς'. Τὸ Σημεῖον (!) τὸ ὁποῖον τίθεται ἐπὶ Θαυ-
μασμῶ, ἢ Χλευασμῶ, καὶ ἐπὶ παντός Ἐπιφθέγ-
ματος. οἶον· *O ihr Zeiten! o ihr Sitten! ὦ*
καὶροὶ! ὦ ἡθῆ! Sieh! Adam ist worden, wie
unser einer! I'da! A'dam ge'gongen, als e'is e'z h-
mōn! Höret, ihr Himmel! und du, Erde,
nimm zu Ohren! denn der Herr redet. A'kue
O'uranē! καὶ Γ'ῆ ἐνωτίξαι ὁ γὰρ Κύριος
λέγει.

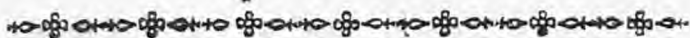
ζ'. Τὸ Σημεῖον τῆς Παρενθέσεως ( ) τὸ ὁποῖον ἐστὶν ἐν
χρήσει, ὅταν παραλαμβάνεσθί τι ἐν τῷ λόγῳ,
τὸ ὁποῖον ἐδύνατο, ἵνα λείψῃ χωρὶς ζημίαν
τῆ ὅλας λόγους. οἶον· *Da nun der Herr innen*
ward, daß es vor die Pharisäer gekommen war;
wie

wie Jesus mehr Jünger machte, und taufete, denn Johannes: (wiewohl Jesus nicht taufete; sondern seine Jünger) verließ er das Land Judäa, und zog wiederum in Galiläa. Ὡς ἔν ἔγνω ὁ Κύριος, ὅτι ἤκασαν οἱ Φαρισαῖοι, ὅτι Ἰησοῦς πλείονας μαθητὰς ποιεῖ, καὶ βαπτίζει, ἢ Ἰωάννης, (καίτοιγε Ἰησοῦς αὐτὸς ἐκ ἑβάπτιζεν, ἀλλ' οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ): ἀφῆκε τὴν Γεδαίαν, καὶ ἀπῆλθε πάλιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

ή. Τὸ Σημεῖον (·) τῆς Ἑνώσεως ἐπὶ τῶν συνδέτων λέξεων, καὶ τῆς Διαίρέσεως ἐπὶ τέλει τῶν εἰχῶν. οἷον· der Reichs-General-Feldmarschalls-Lieutenant. Ὁ Ἀρχιεράτης τῷ Γμπερίου.

Σημείωσις. Ὁμολογητέον, ὅτι εἰσὶ τινες Κανόνες τῆς Ὄρθογραφίας, τὰς ὁποίας δὲν δύναται τις, ἵνα καταλάβῃ πρότερον, πρὶν μάθῃ καλῶς τὰ ἄλλα μέρη τῆς Γραμματικῆς. τὸ αἰτίον ἐστίν, ὅτι εἰσὶ τινες διαφοραὶ, αἱ ὁποῖαι θεμελιῶνται ἀπλῶς εἰς τὴν παραγωγὴν, καὶ εἰς τὸν τύπον τῶν λέξεων διαφόρων εἰδῶν. Καὶ τῷτο παρεκίνησε πολλὰς Γραμματικὰς, ἵνα διαλάβωσι περὶ Ὄρθογραφίας ἐν τῷ τέλει τῆς Γραμματικῆς. Ἀλλ' εἰάν ἤθελέ τις προσμένειν, ἵνα διδάξῃ τὰς Ἀρχαίας αὐτὴν, ἕως ὅπου καταλάβωσιν ἀκριβῶς ὅλα αὐτὰ, ἤθελεν ὑπερῆρξαι αὐτὰς ἀπὸ περισσοτέρας ὠφελείας, τὰς ὁποίας δύνανται, ἵνα καρποφορηθῶσι παρευθὺς ἀπὸ τὰς Κανόνας τῆς Ὄρθογραφίας.

ΜΕΡΟΣ Β.

Η ΠΡΟΣΩΔΙΑ.

Von dem Zeitmaasse
der Sylben.

Περὶ τῆς Ποσότητος
τῶν Συλλαβῶν.

§. 1.

Η γνῶσις τῆς Δέσεως τῶν τόνων ἐφ' ἐκάστης Συλλαβῆς τῶν Λέξεων συμβάλλει πολὺ χωρὶς ἀμφιβολίας εἰς τε τὴν ὀρθὴν ἀνάγνωσιν, καὶ εἰς τὴν καλὴν Προφορὰν. Ἐπειδὴ πολλάι λέξεις λαμβάνουσι μίαν πάντῃ διάφορον σημασίαν, ὅταν ἔτῳς, ἢ ἄλλως προφέρονται. Παραδείγματος χάριν ἡ λέξις Erblich ἄλλοτι σημαίνει, ὅταν τίθῃσιν τὸν τόνον ἐπὶ τῆς πρώτης Συλλαβῆς, καὶ ἄλλοτι, ὅταν τίθῃσιν αὐτὸν ἐπὶ τῆς δευτέρας. τὸ πρῶτον παράγεται ἀπὸ τοῦ ῥήματος erben, κληρονομεῖν, καὶ βήλεται εἰπεῖν, ἐκ κληρονομίας· τὸ δεύτερον προέρχεται ἀπὸ τοῦ ῥήματος erblichen, κληρονομάζειν, καὶ δηλοῖ ἀπέθανέν ἐν τῷ παρατατικῷ χρόνῳ τῆς ὀριστικῆς Ἐγκλίσεως.

§. 2.

Αἱ οἱ Γερμανοὶ δὲν γράφουσι τὰς τόνους ἐπὶ τῶν Λέξεων, καθὼς οἱ Ἕλληνες, ἀλλὰ διορίζουσι τὸν τόπον αὐτῶν διὰ τῆς ποσότητος τοῦ χρόνου, εἴτε διὰ

διὰ τῆς μακρᾶς ἢ βραχεΐας συλλαβῆς. Μακρὰ συλλαβὴ ἔστιν, ὅταν ἡ φωνὴ ἐν τῇ προφορᾷ διαρκεῖ περισσότερον χρόνον ἐπ' αὐτῆς, παρὰ ἐπὶ τῆς ἐπομένης συλλαβῆς. Βραχεΐα συλλαβὴ ἔστιν, ὅταν ἡ φωνὴ ἐν τῇ προφορᾷ δὲν ἐμποδίζεται παντελῶς, ἢ ὀλιγώτερον καιρὸν ἐπ' αὐτῆς, παρὰ ἐπὶ τῆς προσεχῆς συλλαβῆς. οἷον· ἐν ταῖς λέξεσι *König*, βασιλεύς, *Herzog*, ἡγεμών, *Bürger*, πολίτης, *Bauer*, χωρικός, ἡ φωνὴ ἀναπαύεται περισσότερον καιρὸν ἐπὶ τῶν πρώτων συλλαβῶν, παρὰ ἐπὶ τῶν δευτέρων. ὅθεν ἐκεῖναι λέγονται μακραί, αὗται βραχεΐαι. Ἐξ ἐναντίας ἐν ταῖς λέξεσι *Verdicht*, ποιημα, *Verstand*, διάνοια, *Vernunft*, νῆς, *geund*, ὑγιής, *beliebt*, ἡγαπημένος, ἐράσμιος, ἀναπαύεται ἡ φωνὴ περισσότερον καιρὸν ἐπὶ τῶν ἐσχάτων συλλαβῶν, παρὰ ἐπὶ τῶν πρώτων. ὅθεν αὗται εἰσι βραχεΐαι, ἐκεῖναι δὲ μακραί.

§. 3.

Περὶ τῶν τέτων τῶν ἀναμφιβόλως μακρῶν καὶ βραχειῶν Συλλαβῶν, εἰσὶ ἡ πολλαὶ ἀμφίβολοι, αἱ ὁποῖαι ποτὲ μὲν μακρῶς, ποτὲ δὲ βραχεῶς προφέρονται. παραδ. *χάριν*· ἡ μονοσύλλαβος λέξις *Rath*, συμβολή ἐστὶ τοιαύτη· ἐπεὶ δὲ ἐν μὲν τῇ λέξει *Rathhaus*, βουλευτήριον ἐστὶ μακρὰ, ἐν δὲ τῇ λέξει *Hofrath*, σύμβουλος τῆς Αὐλῆς, ἐστὶ βραχεΐα. τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ἐπὶ τῆς λέξεως *Haus*, ὀσπήτιον. ἐπεὶ δὲ ἐπὶ μὲν τῆς λέξεως *Rathhaus*, ἦτον βραχεΐα, ἐπὶ δὲ τῆς λέξεως *Hausrath*, τὰ σκευὴ τῷ ὀσπητίῳ γίνεται μακρὰ. πάντα σχεδὸν τὰ μονοσύλλαβα γίνονται δίχρονα διὰ τῆς συνδέσεως.

§. 4.

Η μόνη λοιπὸν πηγὴ τῆς ποσότητος, εἴτε τὸ μέτρον τῶν Συλλαβῶν εὐρίσκεται ἐν αὐτῇ τῇ φύσει τῆς προφορᾶς τῶν Γερμανῶν· ἢ ἐδὲν Ἐθνος ποτὲ εὗρεν αὐτὴν ἄλλαχθ· ὅθεν δὲν χρειάζεται τις ἄλλο, ἵνα διορίσῃ τὴν ποσότητα, εἴτε τὸ μέτρον τῶν Συλλαβῶν, παρὰ τὰς δὺν ἤδη ἀποδοθέντας Κανόνας, κατ' ὅσον μία Γλῶσσά ἐσι ζῶσα, καὶ μακθάνει τις αὐτὴν ἐκ τῆς συνομιλίας εἰς ἓναν τόπον, ὅπερ προσφέρεται ὀρθῶς. Ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ὁμιλεῖν ὅλοι οἱ Ἀνθρωποὶ ὀρθῶς τὴν Γλῶσσαν, ἀναγκασίον ἐστίν, ἵνα σιμειωθῶσί τινες Κανόνες περὶ τῆς ποσότητος τῶν Συλλαβῶν, ἐξ ὧς οἱ κυριώτεροί εἰσιν οἱ ἑξῆς.

Α'. Πᾶσα Συλλαβή, ἣ ὁποία γράφεται διὰ Διφθόγγου ἐστὶ μακρά.

Οἷον· τοιαῦται ἦσαν αἱ πρῶται Συλλαβαὶ ἐπὶ τῶν λέξεων König, βασιλεὺς, Bauer, χωρικός· τοιαῦται εἰσιν ὁμοίως αἱ ἔσχαται ἐπὶ τῶν λέξεων genau, ἀκριβῶς, daheim, πλησίον, Geschren, κραυγή. Ἔτος ὁ κανὼν ἐστὶ σχεδὸν καθόλου, ἐξαιρεῖται μόνον, ὅταν μία τοιαύτη λέξις διὰ διφθόγγου γραφομένη προστίθεται εἰς ὁποιανὲν ἄλλην, ἣ ὁποία ἐστὶ μακρά. οἷον lauf, δρόμος, τρέξιμον, ἐστὶ κατ' ἑαυτὴν μακρά· ὅμως ἐν τῇ λέξει Zeilauf, ἐποχή, ἐστὶ βραχεῖα· ἢ ὅταν ἡ Διφθόγγος αὐτὴ εὐρίσκεται ἐπὶ τέλει τῆς λέξεως. οἷον· Pegau ὄνομα κύριον, Sorgau ὁμοίως, κτ.

Β'. Πᾶσα Συλλαβή, ἐν ἣ ἀκολουθοῦσι περισσότερα ἀπὸ ἓνα Σύμφωνον μετὰ τὸ Φωνήεντα, ἐστὶν ὁμοίως μακρά.

Οἷον·

Οἶον· Fallen, πίπτειν, sterben, ἀποθνήσκειν, sinnen, νοεῖν, kommen, ἔρχεσθαι, morden, ἀποκτείνειν, brummen, μαρμαρίζειν, ἔχσσι τὰς πρώτας Συλλαβὰς μακράς· ὁμοίως ἔ τὰ μονοσύλλαβα αἰοθ, μέγας, Stoß, κτύπως, Fuß, πῆς kommt, ἔρχεται, spricht, ὁμιλεῖ, κτ. εἰσὶ μακρά. Ἐξαιρεῖται ἔ ἔτος ὁ Κανὼν μένον ὅταν μία τοιαύτη λέξις συντεθῇ μετὰ τινος ἄλλης, ἡ ὁποία ἔχει τὸν τόνον μακρόν οἶον Kopf, κεφαλὴ καὶ ἑαυτὸ ἐσὶ μακρόν, ὅμως ἐν τῷ Schafskopf, ἐνύθης γίνεται βραχύ. Hand, χεὶρ καὶ ἑαυτὸ ἐσὶ μακρόν, ὅμως ἐν τῷ Vorhand, ὁ καρπὸς τῆς χειρὸς, τὸ προτεῖον, ἐσὶ βραχύ.

Γ'. Πολλαὶ Συλλαβαὶ γίνονται μακრაὶ οὐχὶ διὰ τὰς ἀνωτέρω αἰτίας, ἀλλὰ διὰ τὴν Συνήθειαν τῆς προφορᾶς.

Οἶον ἐν ταῖς λέξεσι sagen, λέγειν, geben, δίδναι, lesen, ἀγινώσκειν, loben, ἐπαινεῖν, Sprechen, ἔχνη, εἰσὶν αἱ πρώται Συλλαβαὶ πᾶσαι μακράι. τῆτο διδασκόμεθα κάλλιστα ἐκ τῆς καθημερινῆς Προφορᾶς.

Δ'. Ἐν γένει πᾶντα τὰ Οὐσιαστικὰ καὶ Ἐπίθετα ὀνόματα, ὁμοίως δὲ καὶ τὰ Ρήματα ἔχσσι τοῦλάχιστον μίαν πρωτότυπον Συλλαβὴν μακράν.

Οἶον· Mann, ἀνὴρ, Weib, γυνή, Kind, παιδίον· Stoß, μέγας schön, εὐμορφος· kommen, ἔλθω, geh, ὑπάγε, thu, κάμε, κτ.

Ε'.

Ζ'. Φωνῆεν πρὸ Φωνήεντος εὐρισκόμενόν
ἐς βραχύ.

Οἶον· Abigail, Diana, Evangelium, Gideon,
Historie, Josua, Kyrle, Lilien, πᾶσαι ὁμῶς αὐται
αἱ λέξεις εἰσὶ ξέναι· ἐπειδὴ ἡ γερμανικὴ Γλῶσσα
δὲν ἔχει παντελῶς τοιαύτας ἀπαλὰς λέξεις. ὅθεν
ἢ τὴν λέξιν Lilien, κρίνον, εἰς Liljen, ἢ Lilgen, με-
ταβάλλει. ἐξαιρεῖται τὸ Zion, Σιών, τὸ ὁποῖον ἔχει
τὴν πρώτην Συλλαβὴν μακράν.

Η'. Αἱ Καταλήξεις e, ei, ein, en, er, ern,
est καὶ et, εἰσὶ πάντοτε βραχεῖαι ἐν
τοῖς Πολυσυλλάβοις.

Οἶον· Die Liebe, ἡ ἀγάπη, der Mangel, ἡ
ἔλειψις, den Engeln, τοῖς ἀγγέλοις, nehmen,
λαμβάνειν, Vater, πατήρ, den Müttern, ταῖς μη-
τέρας, du bittest, παρακαλεῖς, ihr saget, λέγε-
τε, κτ.

Θ'. Αἱ ἀρκετικαὶ Συλλαβαὶ be, empf, mit,
er, ge, καὶ τὰ ἀχώριστα Μόρια um,
ver καὶ zer εἰσὶ πάντοτε βραχέα.

Οἶον· beerben, κληρονομεῖν, bewegen, παρα-
κινεῖν, empfangen, δέχεσθαι, entstehen, γίνεσθαι,
erachten, συμπεράναι, erwägen, σκοπεῖν, sech-
zen, γίνεσθαι, gelingen, ἀποβαίνειν, umgeben, περικυ-
κλῆν, verdriessen, λυπεῖν, zerschneiden, κόπτειν εἰς
δύω μέρη.

Γ'.

Ι'. Η' Δίφθογγος αυ ευρισκομένη ἐπὶ τέλει τῶν κυρίων ὀνομάτων, γίνεται βραχεῖα.

Οἶον· Torgau, Pegau, Briesgau, Sundgau, Zindau, κτ. κύρια ὀνόματα Πόλεων καὶ Ἐπαρχιῶν τῆς Γερμανίας· γίνεται ὁμως ἐν τοῖς τρισυλλάβοις καὶ δίχρονος.

ΙΑ'. Τὰ Μονοσύλλαβα ὀνόματα ἐν τῇ συνθέσει ἄλλων ὁμογενῶν, εἴτε μονοσυλλάβων γίνονται πάντοτε βραχεῖα ἐν τοῖς Δισυλλάβοις.

Οἶον· Eschuh, ὑπόδημα καθ' ἑαυτὸ ἐστὶ μακρόν, ὁμως ἐν τῷ Handeschuh, χειροθήκη γίνεται βραχύ· Schlag, κτύπος ἐστὶν ὁμοίως μακρόν, ἀλλ' ἐν τῷ Handschlag, ὑπόσχεσις διὰ τῆς ἐπαφῆς τῶν χειρῶν γινώμενη ἐστὶ βραχύ· ἐν δὲ τοῖς τρισυλλάβοις, οἶον· Donnereschlag, κεραυνός ἀκούεται πάλιν ὡς μακρόν.

ΙΒ'. Πᾶντα τὰ λοιπὰ Μόρια εἰσι δίχρονα, εἴτε ποτὲ μὲν μακρὰ, ποτὲ δὲ βραχεῖα κατὰ τὴν Ἐμφασιν τῆς λόγου.

Οἶον· ὅταν λέγει τις ja ja, νάι νάι, nein nein, ἤ ἤ, ὁ τόνος πίπτει ἐπὶ τῇ ἐσχάτῃ. τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ἐπὶ τῇ so, ἔγω, es, τῆτο, in, ἐν, auf, ἐπὶ, von, ἀπὸ, mit, μετὰ, κτ. Ἐξαιρῶνται μόνον τὰ Ἐπιρρήματα, τὰ ὁποῖα παράγονται ἀπὸ τῶν Ἐπιθέτων ὀνομάτων. οἶον· grob, μεγάλως, scharf, ὠραίως, lang, μακρῶς, kurz, βραχέως, tief, βαθεύς,

θέως, κτ. τὰ ὅποια ἔχουσι πάντοτε τὸν τόνον μακρόν.

II'. Αἱ Καταλήξεις *bar, hast, heit, inn, lein, lich, niß, sal, sam, schaft, thun, και ung* εἰσὶν ἄόριστοι.

Ἐπειδὴ, ὅταν εὐρίσκονται ἐν τοῖς Δισυλλάβοις, εἰσὶ βραχεῖαι. οἷον· *achtbar, τιμῆς ἄξιος, lebhaft, ἀνδρὴς, Guttheit, ἀγαθότης, Fürstinn, ἡ Ἡγεμῶν, Mährlein, μυθᾶριον, tröstlich, παραμυθητικός, Kennniß, γνῶσις, Labfal, ἀναψυχή, παρηγορία, rathsam, χρήσιμος, ἐπωφελής, Freundschaft, φιλία, Irrthum, σφάλμα, ἀπάτη, η̅ Handlung, πράξις, πραγματεία. ὅταν δὲ εὐρίσκονται ἐν τοῖς Τρισυλλάβοις γίνονται πάλιν μακρά. οἷον· *wunderbar, θαυμαστός, tugendhaft, ἐνάρετος, Königin, βασίλισσα, Finsterniß, ζόφος σκότος, κτ.**

IIΔ'. Πᾶντα τὰ Ἀ' ῥθρα πρὸ τῶν Οὐσιασικῶν ὀνομάτων, ἢ πᾶσαι αἱ Ἀντωνυμίαι πρὸ τῶν Ρημάτων εἰσὶν ἄόριστα.

Ἐπειδὴ, εἰς ἄρχεται τὸ Οὐσιασικόν, ἢ τὸ Ρῆμα ἀπὸ μακρᾶς Συλλαβῆς, εἰσὶ βραχεῖα. οἷον· *der Mann, ὁ ἀνὴρ, die Frau, ἡ γυνή, das Kind, τὸ παιδίον, die Menschen, οἱ ἄνθρωποι, ich liebe, ἀγαπῶ, du liebest, ἀγαπᾷς, er liebet, ἀγαπᾷ, κτ. εἰς ἄρχονται ἀπὸ βραχεῖας συλλαβῆς, εἰσὶ μακρά. οἷον· *der Gerechte, ὁ δίκαιος, die Geliebte, ἡ ἡγαπημένη, das erwünschte, τὸ ποθητόν, die Verfluchten, οἱ κατηραμένοι, ich erbarme, ἐλεῶ, du bemühest, κοπιᾷσεις, er genießt, ἀπολάμνει, wir**

wir belieben, ἀγαπῶμεν, ihr gewinnet, καρδαίνετε
 sie begehren, ζητῶσι.

ΙΕ'. Εἴαν, der, die, das, εἰσὶν Ἀ'ρθρον,
 ἔχει τὸν τόνον βραχύν· εἴαν δὲ εἰ
 Ἀντωνυμία, ἔχει μακρὸν τόνον.

Οἶον· ὁ Gellert ᾄδει· Wer ist der GroÙe,
 dich ehrt? τίς ἐστὶν ὁ μέγας, ὃς τις σε τιμᾷ; ἐντ.
 Θα τὸ πρῶτον der, ὡς Ἀ'ρθρον, ἐστὶ βραχύν, τὸ δ
 τερον, ὡς ἀναφορικὴ Ἀντωνυμία, ἐστὶ μακρὸν.

Ις'. Αἱ ἀπλᾷ Πολυσύλλαβοι λέξεις, αἱ
 ποῖαι ἔχει μίαν μόνον μακρὰν Συλλα
 βήν, ἔχει καὶ τὸν τόνον ἐπὶ τῆς αὐτῆς
 Συλλαβῆς. οἶον· die Gebote, αἱ ἐν
 λαὶ, bändigen, δαμάζειν.

Ἐξαίρονται μερικαὶ λέξεις μόνον, αἱ ὁποῖαι
 γινώσκουσιν εἰς εἴ, καὶ ἔχει τὸν τόνον ἐπ' αὐτῆς τῆς συ
 λλαβῆς. οἶον· Heuchelen, ὑπόκρισις, Rasen, κ
 νία, κτ.

ΙΖ'. Αἱ σύνθετοι λέξεις ἔχει τὸν τόνον
 πάντοτε ἐπὶ τῇ πρώτῃ μέρει τῆς συνθε
 τῆς λέξεως, οἶον· der Hauptpunkt,
 τὸ κύριον Ἀ'ρθρον, die Hauptstadt,
 μητρόπολις, das Rathhaus, τὸ βου
 λευτήριον.

§. 5.

Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀναγκαιότεροι Κανόνες περὶ τῆς Προσωδίας τῶν Γερμανῶν, τὰς ὁποίας ὀφείλει ἕκαστος, ἵνα παρατηρῇ ἀκριβῶς, εἰάν θελεῖ, ἵνα ὁμιλῇ σαφῶς καὶ καθαῶς. Ἐπειδὴ ἤθελεν εἶναι μία Γλῶσσα παράδοξος, καὶ πολλὰ ἀηδής, εἰάν ἔκαμνε πάσας τὰς Συλλαβὰς μακράς. τὰ ὧτα δύνανται, ἵνα πληροφωρῶσι καὶ ἕνα, ὅτι εἰσὶ Συλλαβαὶ μακრაὶ καὶ βραχεῖαι.

ΜΕΡΟΣ Γ.

Ἡ ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΑ.

Κ Ε Φ. Α'.

Von den Theilen der   Περὶ τῶν Μερῶν τοῦ
Rede.   Λόγου.

§. 1.

Διὰ τῶν Λέξεων δίδομεν, ἵνα καταλάβωσιν οἱ ἄλλοι, τί ἐννοῶμεν· ὥστε ὅπως εἰσὶ σημεῖα τῶν νοημάτων, τὰ ὅποια ἐκφέρομεν διὰ τῆ Στόματος.

§. 2.

Αἱ διαφόρων εἰδῶν Λέξεις, αἱ ὅποια συμπλέκονται ἀλλήλαις, καὶ ἀποτελεῖσιν τέλειον νόημα,

μα, καλῶνται Λόγος· αἱ δὲ διάφοροι λέξεις, αἱ ποῖαι συνάπτονται ἀλλήλαις ἔτω, λέγονται Μέρη τοῦ λόγου· ὅτι ὁ λόγος γίνεται ἐκ τῶν λέξεων καθὼς αἱ λέξεις ἐκ τῶν συλλαβῶν, καὶ αἱ συλλαβὴς ἐκ τῶν Γραμμάτων.

§. 3.

Τὰ Μέρη τοῦ Λόγου εἰσὶν ἐννέα ἐν τῇ γερμανικῇ Γλώσσῃ. οἷον·

das Geschlechtswort,	τὸ Ἀῤῥθρον.
das Nennwort,	τὸ Ὄνομα.
das Fürwort,	ἡ Ἀντωνομία.
das Zeitwort,	τὸ Ρῆμα.
das Nebenwort,	τὸ Ἐπίρρημα.
das Vornwort,	ἡ Πρόδεσις.
das Bindewort,	ὁ Σύνδεσμος.
das Zwischenwort,	ἡ Παρένδεσις.

§. 4.

Τέτων τὰ μὲν εἰσὶ κλιτὰ, τὰ δὲ ἄκλιτα. Κλιτὰ μὲν εἰσὶ πέντε· Ἀῤῥθρον, Ὄνομα, Ἀντωνομία, Ρῆμα, καὶ Μετοχή. λέγονται δὲ ἔτως, συναπτόμενα μετ' ἄλλων λέξεων πάσχωσι διαφορῆς μεταβολάς. Ἀκλιτὰ δὲ τέσσαρα· Ἐπίρρημα, Πρόδεσις, Σύνδεσμος καὶ Παρένδεσις· καλῶνται ἔτως, ὅτι συμπλεκόμενα ταῖς ἄλλαις λέξεσιν οὐκ ἔχουσιν ἄμετάβλητα.

Κ Ε Φ.

Κ Ε Φ. Β'.

Von dem Geschlecht: Περί τοῦ Ἀ'ρθρου.
worte.

§. 1.

Ἀ'ρθρον ἐστὶ μέρος Λόγου κλιτόν, τὸ ὁποῖον προτίθεται τῶν Ὀνομάτων, καὶ διακρίνει τὸ Γένος αὐτῶν. Διαιρεῖται δὲ εἰς δύο bestimmte, τὸ ὠρισμένον, der, die, das, ὁ, ἡ τὸ καὶ das unbestimmte, τὸ ἀόριστον, ein, eine, ein, εἷς, μία, ἓν, ἡ τίς, τί.

Ὤρισμένον ἐστὶ, τὸ ὁποῖον δηλοῖ τὸ καθ' ἕκαστον ἑνὸς εἶδους· εἴτε τὸ ὁποῖον δηλοῖ ἓνα πρᾶγμα διωρισμένον. οἷον· der Mann, ὁ ἀνὴρ, die Frau, ἡ γυνή, das Kind, τὸ παιδίον.

Ἀ'οριστόν ἐστι, τὸ ὁποῖον δηλοῖ, ἓν εἶδος γενικῶς, εἴτε ἓνα πρᾶγμα ἀδιόριστον· οἷον· Mann, ἀνὴρ, Frau, γυνή, Kind, παιδίον.

§. 2.

Θεωρῶνται δὲ κοινῶς ἐπί τε τῶν Ἀ'ρθρων καὶ τῶν Ὀνομάτων ταῦτα τὰ τρία παρεπόμενα, ἡγοῦν das Geschlecht, τὸ Γένος, die Zahl, ὁ Ἀριθμός, καὶ die Endung, ἡ Πτώσις.

§. 3.

Τὰ Γένη εἰσὶ τρία· das Männliche, τὸ Ἀρσενικόν, οἷον· der Mann, ὁ ἀνὴρ· das Weibliche, τὸ Θηλυκόν, οἷον· die Frau, ἡ γυνή· das Ungewisse, τὸ Οὐδέτερον, οἷον· das Kind, τὸ παιδίον.

§. 7.

§. 4.

Οἱ Ἀριθμοὶ εἰσι δὺ· die einfache Zahl, ὁ ἐνὶ
 κός ἀριθμός, δι' ἧς σημαίνομεν ἓν μόνον πρᾶγμα,
 οἷον· der Mann, ὁ ἀνὴρ, die Frau, ἡ γυνή, das
 Kind, τὸ παιδίον. Die vielfache, ὁ πληθυντικός,
 δι' ἧς δηλοῦμεν περισσότερα πράγματα, οἷον· die
 Männer, οἱ ἄνδρες, die Frauen, αἱ γυναῖκες, die
 Kinder, τὰ παιδιά.

§. 6.

Αἱ Πτώσεις εἰσὶν ἕξ, οἷον·

Die erste	Endung ἢ	Nennendung.	Ὄνομαστική.
— zweite	—	— Zengendung.	Γενική.
— dritte	—	— Gebendung.	Δοτική.
— vierte	—	— Klagenbung.	Αἰτιατική.
— fünfte	—	— Rufendung.	Κλητική.
— sechste	—	— Nehmendung.	Ἀφαιρετική.

Σημείωσις. Πέντε Πτώσεις εἰσὶ κυρίως ἐν
 τῇ γερμανικῇ Γλώσσῃ, καὶ ὡς ἐν τῇ Ἑλληνικῇ.
 Ἐπειδὴ ἡ ἕκτη ἐστὶν ἡ αὐτὴ τῇ τρίτῃ μετὰ Προθέ-
 σεως. Κεῖσθω ὁμως διὰ τὴν Συνήθειαν, καλεῖσθω
 Προθετική, ἔχι Ἀφαιρετική.

Κλίσις τοῦ ὠρισμένου Ἀΐδε.

Ἐνικῶς-

Ἀρσεν.

Θυλικ.

Οὐδετ.

Ὄνομ. der, ὁ.

die, ἡ.

das, τὸ.

Γενική. des, τοῦ.

der, τῆς.

des, τῆς.

Δοτ.

Δοτ.	dem, τῷ.	der, τῇ.	dem, τῷ.
Αἰτ.	den, τόν.	die, τήν.	das, τό.
Κλητ.	ο, ὦ.	ο, ὦ.	ο, ὦ.
Προθ.	von dem, παρὰ τῷ.	von der, παρὰ τῇ.	von dem, παρὰ τῷ.

Πληθυντικῶς.

Ὄνομ.	die,	οἱ, αἱ, τά.	} εἰς ὅλα τὰ τρία γένη.
Γενική.	der,	τῶν	
Δοτική.	den,	τοῖς, ταῖς, τοῖς.	
Αἰτιατ.	die,	τές, τάς, τά.	
Κλητική.	ο,	ὦ	
Προθ.	von den,	παρὰ τῶν.	

Σημειώσεις.

Α'. Ἐπὶ τῷ ὑδετέρῳ γένει τρεῖς Πτώσεις εἰσὶν ὁμοίαι ἐν παντὶ Ἀριθμῷ, Ὄνομαστική, Αἰτιατική καὶ Κλητική, καθὼς καὶ ἐν τῇ ἐλληνικῇ Γλώσσῃ.

Β'. Τῷτο τὸ Ἀρθρον τίθεται πολλάκις κατὰ συγκοπὴν μετὰ τῶν προηγμένων Προθέσεων, εἰς τρόπον ὅτι αἱ δύο λέξεις ὁμῶς μίαν μόνην ποιεῖσι διὰ τὴν γοργότητα τῆς Γλώσσης. παραδείγμα χάριν.

am	ἀντὶ an dem,	ὅσον* am Tage,	ἐν τῇ ἡμέρᾳ.
ans	— an das,	— ans Licht,	εἰς τὸ φῶς.
aufs	— auf das,	— aufs Feld,	εἰς τὸν κάμπον.
durchs	— durch das,	— durchs Wasser,	δι' ὕδατος.
fürs	— für das,	— fürs Geld,	διὰ τὰ χρήματα.

im

im ἀντὶ in dem, οἶον· im Himmel, ἐν ἔραν
ins — in das, — ins Feuer, εἰς τὸ πῦρ

Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ἐπὶ τῶν ἐξῆς Προ-
σεων vom, vorē, überm, überē, unterm, wide-
zum, zur. Αὕτη ἡ συγκοπὴ ὁμῶς Συνηθίζεται, καὶ
ρισσότερον ἐν τῇ ὁμιλίᾳ, παρὰ ἐν τῇ γραφῇ,
λίγων τινῶν ἐξαιρεμένων. Ἐντιστοιχεῖ δὲ ἐς τὰ πά-
ντως ἀχρηστοὶ διὰ τὴν κακοφωνίαν, οἶον· aufm, aus
hintern, vorm, vorn, jun, καὶ zum ἀντὶ zu dem
εἰς πάντα ψευδές.

Γ'. Πρὸς τέτοις τὸ Ἀρθρον τέτοιο διασέλλει τὰς
μασίας τῶν λέξεων, καθὼς καὶ τὸ ἑλληνικόν
Παρ. χάριν·

die Ar.	ἡ πτωχεία.	das Ar.	οἱ πτωχοί.
muth.		muth.	
der Band,	ὁ δεσμός τῆ	das Band,	ὁ δεσμός, ἡ πα-
	βιβλία.		λίς.
der Hut,	ὁ πῖλος.	die Hut,	ἡ φύλαξις.
— See,	ἡ λίμνη.	die See,	ἡ θάλασσα.
— Taube,	ὁ κωφός.	die Taube,	ἡ περισερᾶ.
— Thor,	ὁ μωρός.	das Thor,	ἡ πόρτα.
— Weise,	ὁ σοφός.	die Weise,	ὁ τρόπος, καὶ

Κλίσις τοῦ ἀορίστου Ἀρθρου.

Ἐνικῶς.

Ἀρσεν.	Θυλικ.	Ὁ υδερ.
Ὁνομ. ein, εἷς.	eine, μία.	ein, ἓν.
Γεν. eines, ἑνός.	einer, μιᾶς.	eines, ἑνός.
Δοτ. einem, ἐνί.	einer, μιᾷ.	einem, ἐνί.

Αἰτ.

Α' ιτ.	einen, ^{ἕνα} .	eine, ^{μίαν} .	ein, ^{ἓν} .
Κλητ.	— — —	— — —	— — —
Προθ.	von einem, παρ' ἐνός.	von einer, παρὰ μιᾶς.	von einem, παρ' ἐνός.

Σημείωσις. Τῶτο τὸ ἄρθρον δὲν ἐπιδέχεται ἀριθμὸν πληθυντικόν. Ὅθεν μεταχειρίζονται τὰ ὀνόματα ἐν τῷ πληθυντικῷ ἀριθμῷ χωρὶς ἄρθρου, ὅσον· Männer, ἄνδρες, Frauen, γυναῖκες, Kinder, παιδία.

Κ Ε Φ. Γ'.

Von dem Nennwort. Περὶ τοῦ ὀνόματος
te überhaupt. ἐν γένει.

§. 1.

Ὄνομα ἐστὶ μέρος λόγου κλιτὸν σημαντικὸν πραγμάτων ἀνευχρόν. Διαιρεῖται δὲ εἰς Hauptwort, Οὐσιαστικόν, ἢ Verwort, Ἐπίθετον.

Οὐσιαστικὸν ὄνομα ἐστὶ, τὸ ὁποῖον δηλοῖ πράγματα κατ' ἑαυτὰ ἐν τῇ φύσει ὑπάρχοντα, ἢ ἐννοούμενα. ὅσον. der Himmel, ὁ Οὐρανός, die Erde, ἡ Γῆ, das Meer, ἡ θάλασσα.

Ἐπίθετον ὄνομα ἐστὶ, τὸ ὁποῖον δηλοῖ τὰς ἰδιότητας ἢ τὰ συμβεβηκότα τῶν πραγμάτων, ὅσον· groß, μέγας, schön, ὡραῖος, gut, καλός.

§. 2.

Τὸ Οὐσιαστικὸν ὄνομα ὑποδιαιρεῖται εἰς eigene Namen, Κύρια ὀνόματα, ἢ gemeine Proser, γορικά,

D

Κύριον

Κύριον Ὄνομα ἐσὶ, τὸ ὁποῖον ἀρμό-
 μόνον πρᾶγμα τῇ αὐτῇ εἶδες. οἷον· Πει-
 λειρῆς, Δείψια.

Προσηγορικὸν ὄνομα ἐστὶ, τὸ ὅπο
κοινῶς εἰς ὅλα τὰ πράγματα τῆ αὐτῆ
Mensch, ἄνθρωπος, Baum, δένδρον,
λκς.

TPHMAA'.

Von den Hauptwörtern insbesondere. Περὶ τῶν
ἡτῶν ἰδίῳ

§. 3.

Τὰ Οὐσιαστικὰ Ονόματα τῶν Γερ-
 μένων κατὰ τὸ εἶδος εἰσὶν ἤτοι Σι-
 Πρωτότυπα, ἢ adgeleitete, Παράγωγα

Πρωτότυπά εἰσιν ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα
γονταὶ ἐξ ἄλλων τινῶν λέξεων, οἷον·
ἡ ἐπιμέλεια, der Preis, ἡ τιμή.

Παράγωγά εἰσιν ἐκεῖνα, τὰ ὅπο
σιν ἐξ ἄλλων τινῶν λέξεων, καὶ τὴν αὐ
τῶν ἔχουσιν. οἷον· der Stand, ἡστάσις ἀπὸ
ἵστασθαι, der Gang, ὁ περίπατος, παρ
περιπατεῖν.

§. 4.

Ἐτι τὰ Οὐσιαστικά εἰσι ἤτοι einfache
 ἢ zusammengesetzte, Σύνδετα.

Α' πλὴν ἐσι, τῇ ὁποίᾳ ἑδὲν μέρος κεχωρισ-
μένον σημαίνει τι καὶ ἑαυτό. οἷον· das Haus, τὸ
ὀσπήτιον, die Feder, τὸ πτερόν.

Σύνθετόν ἐσι, τῇ ὁποίᾳ ἕκασον τῶν μερῶν κε-
χωρισμένον σημαίνει τι καὶ ἑαυτό. οἷον· der
Hausvater, ὁ οἰκοδεσπότης, die Schreibfeder, τὸ
γραφικόν πτερόν.

δ. 5.

Συντίθενται δὲ τὰ ὀνόματα πολλαχῶς.

α'. Οὐσιαστικὰ μετὰ Οὐσιαστικῶν, ἐξ ὧν τὸ μὲν
ἔσχατον παρασάινει τὴν καθόλου ἔννοιαν, τὸ
δὲ πρῶτον τὴν μερικὴν, ἢ ὁποία διορίζει τὴν
εἰρημένην καθόλου ἔννοιαν. οἷον· das Kopfschuh,
ὁ πονοκέφαλος, das Halstuch, τὸ λαιμομάν-
τιλον, der Handschuh, ἡ χειροθήκη.

β'. Ἐπίθετα μετὰ Οὐσιαστικῶν, οἷον· Altenburg,
Παλαιόπολις, Grobvater, Πάππος.

γ'. Ρήματα μετὰ Οὐσιαστικῶν, τὰ ὁποία ποτὲ
μὲν προτίθενται τῶν Οὐσιαστικῶν, ποτὲ δὲ
ἐπιτίθενται αὐτοῖς. οἷον· Reisetut, πῖλος
διὰ ὁδοιπορίαν, Reitpferd, ἵππος διὰ καββά-
λαν, Buchbinder, βιβλιοδέτης, Hutmacher,
πίλοποιός.

δ'. Ἐπιρρήματα μετὰ Οὐσιαστικῶν. οἷον· Tolls-
kopf, μανικός, παράφρων, Vollmacht, πλή-
ρης ἐξουσία, τὸ πληρεξέσιον.

ε'. Προδέσεις μετὰ Ουσιασικῶν. οἷον· Benstand, βοήθεια, Mitleid, συμπάθεια, Nachtheil, βλάβη, ζημία.

ς'. Διάφορα μέρη τῆ λόγου, τὰ ὅποια ἔκ εἰσιν Ουσιασικά. οἷον· ein Laugenicht, Ουτιδανός, ein Nimmersatt, ἀχόρταγος.

Σημείωσις. Ἀς γράφονται πάντα τὰ τοιαῦτα σύνδετα ὀνόματα συνεχῶς δίχα πάσης διαιρέσεως· ἐκτός ἐὰν αὐτὰ σύγκεινται ἀπὸ περισσοτέρων ἢ τεσσάρων μερῶν, ἢ τινὰ ἐξ αὐτῶν εἰσὶ ξένα. οἷον· Hofrathstitel, ὁ τίτλος τῆ συμβάλλε τῆς αὐλῆς, Sonntagseleid, τὸ κυριακοφόρεμα, Oberhauptmann, πρῶτος ἐπιστάτης τῶν ὀρυκτῶν, Oberlandjägermeister, ὁ πρῶτος ἢ ὁ μέγας κυνηγός, εἰσὶν ἀδιάαιρετα ἐν τῇ γραφῇ· τὸ δὲ Reichs-General-Feldmarschall-Lieutenant, ὁ Ἀρχιστράτηγος τῆ Ἰμπερία διακρίνεται, ὅτι ἐστὶ πέρα τῶ μέτρου διεξοδικόν, καὶ μάλιστα τὸ General καὶ Lieutenant εἰσὶ ξένα ὀνόματα.

§. 6.

Γίνονται δὲ Ουσιασικά ὀνόματα καὶ ἐξ ἄλλων τινῶν μορίων, τὰ ὅποια προτιθέμενα τῶν Ουσιασικῶν ὀνομάτων, διορίζουσι τὴν σημασίαν αὐτῶν· εἰσὶ δὲ ταῦτα, Er, ur, un καὶ nie. Ἐξ ὧν τὰ μὲν Er καὶ ur, εἰσὶ σχεδὸν ταυτοσήμαντα, καὶ σημαίνουσιν ἀρχήν, ἀυξησιν, τὰ ὅποια καὶ διαφύρωσιν ἀναπτύσσονται Ἐλληνιστὶ, καθὼς ἐκ τῶν παραδειγμάτων γίνεται δῆλον. οἷον· Erwater, Πατριάρχης, Erzbischof, Ἀρχιεπίσκοπος, Erlügner, Πρωτοψεύτης, ἥτοι μέγας ψεύτης. Ursprung, γένεσις, πρώτη ἀρχὴ τινος πράγματος, Urquelle, πρώτη πηγὴ, uralt, παμπάλαιος, Urältern, πρόγονοι.

γονοι· τὰ δὲ ἡ καὶ μετὰ εἰσὶ σχεδὸν ὁμοίως ταῦ-
 τοσήμαντα, καὶ σημαίνουσι τέρησιν, ἐναντιότητα·
 ἐκφέρονται δὲ καὶ ταῦτα διαφόρως Ἑλληνισί, καθὼς
 τὰ ἀκόλουθα παραδείγματα σαφῶς δηλοῦσιν. οἷον·
 unmöglich, ἀδύνατον, unwahrscheinlich, ἀπίθανον,
 Unmensche, ἀπάνθρωπος, Unglück, δυστυχία, Un-
 thier, τέρας, ἀλόχοτον θηρίον· Misstrauen, ἀπι-
 στία, ὑπόνοια, Mißgunst, δύσνοια, ἔχθρα, Miß-
 geschick, δυστυχία, Mißgeburt, ἔκτρωμα τῆς φύ-
 σεως, τέρας, Mißhandlung, κακὴ μεταχείρησις.

§. 7.

Πολλάκις ποιῶσιν οἱ Γερμανοὶ Οὐσιαστικὰ Οὐ-
 νόματα καὶ ἀπὸ τῆς ἀπαρεμφατικῆς Ἑγκλίσεως τῶν
 ῥημάτων, καθὼς καὶ οἱ Ἕλληνες. οἷον· das Stehen
 und Sehen, τὸ ἵστασθαι καὶ τὸ περιπατεῖν, das
 Warten und Hoffen, τὸ προσδοκᾶν καὶ ἐλπίζειν, κτ.
 ἃ καὶ γραπτέον διὰ κεφαλαιακῶν Γράμμάτων.

§. 8.

Πολλὰ Οὐσιαστικὰ Οὐνόματα γίνονται καὶ διὰ
 τινων καταλήξεων, αἱ ὁποῖαι προσίθενται αὐτοῖς,
 (παράγονται δὲ ταῦτα ὡς τὰ πολλὰ ἐξ Οὐσια-
 στικῶν, Ἐπιδέτωντε καὶ Ῥημάτων) καὶ εἰσιν αἱ ἐξῆς.

e, οἷον· die Buße, ἡ μετάνοια, die Größe, ἡ
 ποσότης, κτ.

el, οἷον· der Armel, τὸ μανίκιον, der Würfel,
 ὁ κύβος, κτ. αὕτη ἡ κατάληξις δηλοῖ πολ-
 λάκις ὑποκοριστικὰ Οὐνόματα, οἷον· die Gurt,
 ἡ ζώνη, der Gürtel, τὸ ζώνιον, κτ.

en,

- en, οἶον· der Boden, τὸ ἔδαφος, ἡ γῆ, der Faden, τὸ νῆμα, κτ. Ἐν ταῦτα ἀνήκεισι καὶ τὰ ὑποκοριστικὰ ὀνόματα διὰ τῆ φων, καὶ ἐχὶ διὰ τῆ γεν, οἶον· der Bub, ὁ παῖς, das Bübchen, τὸ παιδίον.
- er, οἶον· der Bauer, ὁ γεωργός, der Maler, ὁ ζωγράφος, κτ.
- en, οἶον· Kinderen, παιδικόν φρόνημα, Kaseren, μανία, κτ.
- heit, οἶον· die Abwesenheit, ἡ ἀπυσία, die Beschaffenheit, ἡ ποιότης, κτ.
- inn, οἶον· die Gräfinn, ἡ γυνὴ τῆ κόμιστος, die Herzoginn, ἡ δούκισσα κτ.
- keit, οἶον· die Einsamkeit, ἡ μοναξία, die Gefälligkeit, ἡ ἀρέσκεια, κτ.
- lein, οἶον· das Büchlein, τὸ βιβλίδιον, das Fräulein, Κοράσιον εὐγενές, κτ. Αὕτη ἡ κατάληξις τῶν ὑποκοριστικῶν ὀνομάτων ἐκ ἑσὶ πλέον ἐν χρήσει· ἐξαιρεῖται μόνον τὸ ὄνομα Fräulein.
- ling, οἶον· der Abkömmling, ὁ ἀπόγονος, der Frühling, τὸ ἔαρ, κτ.
- niß, οἶον· die Betrübniß, ἡ θλίψις, ἡ λύπη, die Erkenntniß, ἡ γνῶσις, κτ.
- sal, οἶον· das Schicksal, ἡ τύχη, das Trübsal, ἡ θλίψις, κτ.

(schaft,

schaft, οἶον· die Bruderschaft, ἡ ἀδελφότης, die Eigenschaft, ἡ ιδιότης, die Freundschaft, ἡ φιλία, κτ.

thum, οἶον· das Alterthum, ἡ ἀρχαιότης, das Christenthum, ὁ χριστιανισμός, κτ.

ung, οἶον· die Drohung, ὁ φοβερισμός, die Hoffnung, ἡ ἐλπίς, κτ.

Τ Μ Η Μ Α Β'.

Von den drey Περι τῶν τριῶν Γενῶν
Geschlechtern der τῶν Οὐσιαστικῶν
Hauptwörter. Οὐνομάτων.

§. 9.

Εἴρηται ἀνωτέρω ἐν τῷ περὶ Α' ῥθρου κεφ. Β'.
§. 3. ὅτι τρία εἰσὶ τὰ Γένη, δηλαδὴ τὸ Α' ῥσενικόν, τὸ Θυλικόν καὶ τὸ Οὐδέτερον.

§. 10.

Δύναται δὲ ἕκαστος, ἵνα διαγινώσκῃ αὐτὰ εὐκόλως ἐκ τῶν ἄρθρων, τὰ ὅποια προτιθέμενα τῶν Οὐνομάτων διακρίνῃσι ταῦτα τὰ τρία γένη· τὸ ὁπείον συμβάλλει πολὺ εἰς τὰς ξένης διὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ τὴν κατάληψιν τῆς γερμανικῆς Γλώσσης· ἐπειδὴ ἐξ αὐτῶν δύναται, ἵνα διακρίνωσι πάντοτε τὸ γένος τῶν Οὐνομάτων. Αἰετὶς δὲ τῆτο δὲν ἀρκεῖ, ὅταν θέλωσιν, ἵνα ὁμιλῶσιν, ὅπερ πολλὰκις εἰσὶν ἐν ἀμφιβολίᾳ, εἰς πρὲς, ἵνα λέγῃσι der, die ἢ das, ἀναγκασιὶν ἐσιν, ἵνα παραδῶσιν

δάση τις Κανόνες περὶ αὐτῶν, ἥ ἵνα δείξῃ τὴν ἀκριβῆ αὐτῶν διαφορὰν.

§. II.

Πᾶντες οἱ Κανόνες, τὰς ὁποίας δυναταί τις, ἵνα παραδώσῃ εἰς διάκρισιν τῶν γενῶν τῶν Ὀνομάτων, λαμβάνονται ἤτοι ἐκ τῆς σημασίας, ἢ ἐκ τῆς καταλήξεως αὐτῶν.

Κανόνες περὶ τοῦ Ἀρσενικοῦ γένους.

Α'. Τὰ Ὀνόματα τῶν Ἀνδρῶν, κυρίων τε καὶ προσηγορικῶν· ὁμοίως τῶν Πνευματικῶν καὶ τῶν Εἰδώλων εἰς γένος ἀρσενικοῦ.

Οἷον· Peter, Πέτρος, Johann, Ἰωάννης, Vater, πατήρ, Sohn, υἱός, König, βασιλεὺς, Fürst, ἡγεμών, Lehrer, διδάσκαλος, Bürger, πολίτης, Kutscher, ἄμαξας, Gott, θεός, Engel, ἄγγελος, Teufel, διάβολος, Jupiter, ζεὺς, Apollo, ἀπόλων, κτ.

Β'. Τὰ Ὀνόματα τῶν τετραπόδων Ζώων εἰσὶν ὁμοίως γένος ἀρσενικοῦ.

Οἷον· der Affe, ὁ πίθηκος, ἡ μαϊμῆ, der Bär, ἡ ἄρκτος, ἡ ἀρκῆδα, der Esel, ὁ ὄνος, der Fuchs, ἡ ἀλώπηξ, der Löwe, ὁ λέων, der Wolf, ὁ λύκος.

Εἵραιρῶνται die Gemse, ἡ δορκάς, τὸ ζαρκάδιον, die Maus, ὁ ποντικός, die Rahe, ὁ μέγας πον-

ποντικός, ἡ πάντα τὰ ἄλλα, ὅσα χαρακτηρίζουσι τὸ γένος.

Γ'. Τὰ Οὐνόματα τῶν Οὔρνων, ἡ ἐν γένει πάντων τῶν Πτερωτῶν εἰσι γένος ἀρσενικοῦ.

Οἶον· der Adler, ὁ ἀετός, der Falk, ὁ ἰέραξ, der Pfau, ὁ ταῦς, der Storch, ὁ ἐρωδιός, κτ.

Ἐξαιρῶνται die Amsel, ὁ κόσσυφος, die Dohle, ὁ κολοῖός, die Ulster, ἡ κίσσα, die Eule, ὁ μπεῖφος, die Krähe, ἡ κορώνη, die Lerche, ὁ κορυδαλός, die Nachtigall, ἡ ἀηδών, die Schwalbe, ἡ χελιδών, ἡ τὰ ἄλλα, ὅσα διλῶσι τὸ γένος.

Δ'. Τὰ Οὐνόματα τῶν Ἰχθύων εἰσὶ γένος ἀρσενικοῦ.

Οἶον· der Aal, ἡ ἔγχελυς, der Barsch, ἡ πέγκη, der Hecht, ὁ λέκιος, ἡ στιῆκα, der Karpfen, τὸ σαζάνιον, κτ.

Ἐξαιρῶνται die Aalraupe, εἶδος ὀφάρια, die Barbe, ἡ τρίγλα, die Brücke, oder Neunauge, εἶδος ὀφάρια, die Forelle, ἡ φορέλλα, die Karausche, εἶδος ὀφάρια. Die Anappe, Schmerle, Sole, ἡ Plateis, ὁμοίως εἶδη ὀφαρίων.

Ε'. Τὰ Οὐνόματα τῶν Ζωῶφιων ἡ Ἐρπετῶν εἰσὶ γένος ἀρσενικοῦ.

Οἶον· der Drach, ὁ δράκων, der Floh, ὁ ψύλλος, der Frosch, ὁ βάτραχος, der Kriecher, ὁ κύνταρος, κτ.

Ἐξαι-

Ἐξαιρῶνται die Ameise, ὁ μύρμηξ, die Biene, ἡ μέλισσα, die Brämsе, ὁ οἶσρος, die Eiderе, ἡ Γεσερίτσα, die Fliege, ἡ μύιγα, die Hornisse, ἡ ἀνδρήνη, die Heuschrecke, ὁ τέττιξ, die Kröte, ἡ χελώνη, die Laus, ἡ ψεῖρα, die Mücke, ὁ κόνωψ, die Misse, ἡ κόντα, die Otter, ἡ ἔχιδνα, die Raupе, ἡ κάμπη, die Schlange, ὁ ὄφис, die Spinne, ὁ ἀράχνης, die Wanze, ἡ κόριζα, die Weisse, ἡ σφήκα.

Σημείωσις. Πολλὰ ζῶα ὁμοῦς ἔχουσι χωριστὰ ὀνόματα διὰ τὰ δύο γένη. οἷον· der Bock, ὁ τράγος, die Ziege, ἡ αἶξ, der Eber, ὁ χοῖρος, die Sau, ἡ σκρόφα, der Hahn, ὁ πετεινός, die Henne, ἡ ὄρνιθα, der Hengst, ὁ ἵππος, die Stute, ἡ φορὰδα, der Hund, ὁ σκύλος, die Beise, ἡ σκύλα, der Kater, ὁ γάτος, die Kasse, ἡ γάτα, der Dohе, ὁ βῆς, die Kuh, ἡ ἀγελάδα, κτ.

ς. Τὰ ὀνόματα τῶν Βενῶν, Χόρτων, Ἀνέμων, Μετεώρων, καὶ τῶν Καιρῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ, καθὼς καὶ πάντα τὰ ὀνόματα, ὅσα λήγουσι εἰς berg, εἰσι γένους ἀρσενικοῦ.

Οἷον· der Atlas, ὁ ἄτλας, der Kaukasus, ὁ Καύκασος, der Vesuv, ὁ Βέσβιος, der Musenberg, ὁ Παρνασσός, der Salat, τὸ μαρβάλιον, der Zeller, τὸ σέλινον, der Kümmel, τὸ κύμινον, der Zwiebel, τὸ κρόμμυον, der Knoblauch, τὸ σκόροδον, der Zephyr, ὁ ζέφυρος, der Wind, ὁ ἄνεμος, καὶ πάντα τὰ εἰς Wind, λήγοντα, οἷον· der Ostwind, ὁ ἀνατολικὸς ἄνεμος, der Westwind, ὁ δυτικὸς ἄνεμος, der Blitz, ἡ ἀστραπή, der Donner, ἡ βρον-

βροντή, der Hagel, ἡ χάλαζα, der Nebel, ἡ ἀν-
 τάρα, der Regen, ἡ βροχή, der Schnee, ἡ χιών,
 der Thau, ἡ δρόσος, der Frost, ἡ ψύχρα, der
 Frühling, τὸ ἔαρ, der Sommer, τὸ θέρος, der
 Herbst, τὸ μετόπωρον, der Winter, ὁ χειμὼν,
 der Tag, ἡ ἡμέρα, der Mittag, ἡ μεσημβρία, der
 Monat, ὁ μῆν, der Abend, ἡ ἑσπέρα, der Au-
 genblick, ἡ ῥοπή τῆ ὀφθαλμοῦ, κτ.

Ἐξαιρῶνται die Messel, ἡ κνίδι, ἡ τσακνίδα,
 die Hitze, τὸ καῦμα, die Kälte, τὸ κρύος, das
 Eis, ὁ πάγος, das Jahr, τὸ ἔτος, das Jahr-
 hundert, ἡ ἑκατονταετηρίς, die Woche, ἡ ἑβδομάς,
 die Nacht, ἡ νύξ, die Mitternacht, τὸ μεσονύκ-
 τιον, die Stunde, ἡ ὥρα, die Minute, τὸ λεπ-
 τόν, die Sekunde, τὸ δεύτερον λεπτόν.

Z'. Ὅσα ὀνόματα λήγουσιν εἰς αἴν, al,
 all, alm, and, arm, ang, ank, apf,
 auch καὶ aum εἰσὶ γένους ἀρσενικοῦ.

αἴν, der Kahn, τὸ σκάφος, τὸ καΐκιον, der Zahn,
 τὸ ὀδόντιον.

Ἐξαιρεῖται die Bahn, ἡ τρίβος, ἡ τροχία.

ai ἢ ahl, der Saal, ἡ πάλαια, der Strahl, ἡ ἀκ-
 τὶς τῆ φωτός, καὶ ὁ κεραυνός.

Ἐξαιρῶνται Συλικά· die Wahl, ἡ ἐκλογή,
 die Quaal, ἡ βάσανος, die Zahl, ὁ ἀριθμός, ἑ-
 δέτερα δέ· das Linal, ὁ κανὼν, das Mahl, τὸ
 συμπόσιον, das Maal, ὁ χαρακτήρ, καὶ das Thal,
 ἡ κοιλάς.

all,

all, der Fall, ἡ πτώσις, τὸ πέσιμον, der Schall,
ὁ ἦχος.

alm, der Halm, ὁ καυλός, der Qualm, ἡ ἀναδυ-
μίασις, κτ.

and, der Stand, ἡ στάσις, der Sand, ὁ ἄμμος,
κτ.

Εἵρηνονται die Hand, ἡ χεὶρ, die Wand, ὁ
τοῖχος, das Band, ὁ δεσμός, ἡ παντλία, das
Land, ὁ τόπος, ἡ γῆ, das Pfand, τὸ ἐνέχειρον.

arm, der Arm, ὁ βραχίων, der Darm, τὸ ἔντερον.

ang, der Klang, ἡ κλαγγή, ὁ ἦχος, der Hang, ἡ
κλίσις, ἡ ῥοπή, der Zwang, ἡ βία.

ank, der Dank, ἡ εὐχαριστία, der Zank, ἡ ἔρις.

Εἵρηνεται die Bank, τὸ βάνδρον, τὸ σκαμ-
νίον.

apf, der Napf, τὸ βαδελόν ἀγγεῖον, der Zapf,
τὸ ἐπισόμιον.

auch, der Bauch, ἡ κοιλία, der Rauch, ὁ καπνός.

aum, der Baum, τὸ δένδρον, der Zaum, τὸ καπί-
σρι, τὸ γκέμι.

Η'. Ὅμοίως, ὅσα ὀνόματα λήγουσιν εἰς
el, elm, en, er, eig, eim, καὶ εἰς
εἰσί γένους ἀρσενικοῦ.

el,

el, der Spiegel, ὁ καθρέπτης, der Mangel, ἡ ἔλλειψις.

Εξαιρῶνται die Eichel, ἡ δρύς, die Geißel, ἡ μάστιξ, die Gurgel, ὁ λάρυγξ, die Insel, ἡ νῆσος, die Kugel, ἡ σφαῖρα, die Nadel, ἡ βελόνη, die Regel, ὁ Κανὼν. Ὅσα δὲ ἄρχονται ἀπὸ τῆς ge εἰσὶ γένους ἑδτερέου, οἷον· das Geflügel, τὸ πτερωτὸν ἐν γένει, das Getümmel, ὁ δόρυβος, κτ. Ὡσαύτως das Exempel, τὸ παράδειγμα, das Lāgel, ἡ πλῶσκα, das Segel, τὸ ἱστίον, τὸ πᾶν τῆς καρβίας.

elm, der Helm, ἡ περικεφαλαία, der Schelm, ὁ ἐτιδανός.

en, der Segen, ἡ εὐλογία, der Wagen, ἡ ἄμαξα.

Εξαιρῶνται das Almosen, ἡ ἐλεημοσύνη, das Becken, ἡ λεκάνη, das Küssen, ἡ μαξιλλάρια, das Wappen, τὸ ἐπίσημον, das Wesen, ἡ ὄσια, das Zeichen, τὸ σημεῖον, καὶ πάντα τὰ ἀπαρεμφατικά ὀνόματα, οἷον· das Lesen, ἡ ἀνάγνωσις, das Schreiben, ἡ γραφή, κτ.

er, der Hammer, τὸ σφυρίον, der Zammer, ἡ δυσυχία.

Εξαιρῶνται die Kammer, τὸ ταμεῖον, die Klammer, ὁ γόμφος, die Leiter, ἡ κλίμαξ, die Ziffer, ὁ χαρακτήρ. Ὁμοίως, das Leder, τὸ δέρμα, das Messer, τὸ μαχαίριον, das Wasser, τὸ ὕδωρ, das Wetter, ὁ καιρός, das Zimmer, τὸ δωματίον, das Ungeziefer, τὸ ἐντομον, τὸ ζωύφιον.

eig,

eig, der Steig, ἡ τρίβος, der Zweig, ὁ κλάδος
 eim, der Leim, ἡ κόλλα, der Reim, ὁ ῥυθμός
 eiß ἢ eis, der Fleiß, ἡ ἐπιμέλεια, der Schweiß
 ὁ ἰδρωτὴς, der Greis, ὁ γέρων, der Preis
 ἡ τιμή.

Ἐξαιρῶνται das Eis, ὁ πάγος, das Ne-
 κλαδίσκος, καὶ ὅσα ἄρχονται ἀπὸ τῆς ge, οἶον
 Geheiß, ἡ προσαγὴ, κτ.

Θ. Καὶ ὅσα λήγουσιν εἰς ich, icht,
 ieg, irbs, isch καὶ iz, εἰσὶ γένους
 σενικοῦ. Οἶον.

ich, der Räsich, τὸ κλωβίον, der Strich, ἡ
 μή, ἡ σιγμή.

icht, der Bericht, ἡ ἀπαγγελία, ἡ εἰδησις
 Bösewicht, ὁ κακότητος.

Ἐξαιρῶνται die Sicht, ἡ ἀρδῆτις νόσος
 Pflicht, τὸ καθήκον, die Schicht, ἡ τάξις, ἡ
 ρά, die Sicht, ἡ θεωρία, λέξις ἐμπορική,
 Licht, τὸ φῶς, καὶ τὰ ἀπὸ τῆς ge ἀρχόμενα
 das Gedicht, τὸ ποίημα, das Gesicht, τὸ πρὸς
 πον, κτ.

ieb, der Dieb, ὁ κλέπτης, der Trieb, ἡ φ
 ὁρμή.

Ἐξαιρῶνται das Sieb, τὸ κόσκινον, ἡ σί-

ieg, der Krieg, ὁ πόλεμος, der Sieg, ἡ νίκη.

irbs, der Knirbs, τὸ ἀνθρωπάριον, λέξις καταφρο-
νητική, das Kürbs, (Kürbiß) ἡ κολόκυθα.

isch, der Fisch, τὸ ὄψάριον, der Tisch, ἡ τράπεζα.

Εἰσὶν αἱ τὰ ἀπὸ τῆς ge ἀρχόμενα, ὅσον·
das Gemisch, ἡ ἀνακάτωσις, das Geziß, ὁ συριγ-
μός, κτ.

iß, der Bliß, ἡ ἀσραπή, der Wiß, ἡ ἀγχίνοια.

Εἰσὶν αἱ τὰς Antliß, τὸ πρόσωπον.

I'. Ὅσα ὀνόματα λήγουσιν εἰς oß, of,
ohn, ol, oll, olch, opf, orn, ort,
oft, καὶ oß, εἰσὶ γένεσις ἀρσενικοῦ.

oß, der Block, τὸ παλέκιον, der Stock, ἡ βακ-
τηρία.

Εἰσὶν αἱ τὰς Schoß, τὸ ἐξηκοσόν μέτρον.

of & off, der Hof, ἡ αὐλή, der Stoff, ἡ ὕλη,
ἐξ ἧς γίνεταί τι.

ohn & on, der Lohn, ὁ μισθός, der Ton, ὁ τόνος,
ὁ ἦχος.

ol & oll, der Pol, ὁ πόλος, der Groll, μίσος πο-
λυχρόνιον & παλαιόν, der Kohl, ἡ κράμβη.

olch,

olch, der Dolch, τὸ ξίφος, der Molch, ἡ σ
μάνδρα.

opf, der Knopf, τὸ κομβίον, der Kopf, ἡ κεφαλή,

orn, der Dorn, ἡ ἄκανθα, der Zorn, ἡ ὀργή,

Εἵρεται das Horn, τὸ κέρας, das H
ἡ βερίδα.

ort, der Hort, σύλος, καταφυγή, der Du
τόπος.

Εἵρεται das Wort, ὁ λόγος.

ord, der Mord, ὁ φόνος, der Nord, ἡ ἄρκτος,

ost, der Frost, ἡ ψύχρα, der Trost, ἡ παρηγορία,

Εἵρ. die Kost, ἡ δαπάνη, die Post, ἡ π

ox, der Klox, τὸ κέτστρον, der Naß, ἡ μύξα,

IA'. Ὡσαύτως καὶ τὰ λήγοντα εἰς τ
uch, umf, und, unf, uß, καὶ uß
γένεος ἀρσενικοῦ. Οἶον.

uch, der Besuch, ἡ ἐπίσκεψις, der Fluch, ἡ κατά

Εἵρ. das Buch, τὸ βιβλίον, das
such, ἡ ζήτησις, das Tuch, τὸ ῥέχον.

uch & ug, der Druck, ἡ θλίψις, ὁ τύπος,
Schmuck, ὁ κοσµισμός, der Flug, τὸ πέ
μα, der Pflug, τὸ ἄροτρον.

umf

umpf, der Strumpf, τὸ τζεράπιον, der Sumpf, ἡ
μπάρα.

und, der Grund, ὁ λόγος, τὸ θεμέλιον, der
Mund, τὸ στόμα.

Εἷαιρ. das Pfund, τὸ φάντι, das Aund, τὸ
εργόγυλον, das Bund, τὸ δεμάτιον, das Sprund,
τὸ ἐπισόμιον.

unk, der Strunk, τὸ κέτστρον, der Trunk, τὰ
πιοτόν.

uß, der Fluß, ὁ ποταμός, der Fuß, ὁ πᾶς, τὸ
ποδάριον.

Εἷαιρεῖται die Nuß, τὸ καρύδιον, das Muß,
τὸ ἔτνος, ὁ ζωμός, καὶ das Muß, ἡ ἀνάγκη.

uß, der Puß, ὁ σολισμός, der Schuß, ἡ ὑπε-
ράσπισις.

Κανόνες περὶ τῆ Θυλικῆ γένεως.

Α'. Τὰ ὀνόματα τῶν Γυναικῶν, κυρίων τε
καὶ προσηγορικῶν, εἰσὶ γένεως Θυλι-
κοῦ.

Οἶον· Katharina, Αἰκατερίνα, Maria, Μα-
ρία, Sophia, Σοφία, Frau, γυνή, Mutter, μή-
τηρ, Tochter, θυγάτηρ, Königin, βασίλισσα,
Fürstinn, ἡ γυνή τῆ ἡγεμόνος, Gräfinn, κομήτις-
σα, Bürgerinn, πολίτιςσα, Köchin, μαγει-
ρισσα, κτ.

Ε

Εἷαι-

Εξαιρῶνται τὰς Weib, ἡ γυνή μιᾶς ταπεινότερας καταστάσεως, τὰς Mensch, ἡ δέλη, καὶ τὰς Frauenzimmer, ἡ γυνή, τὸ γυναικεῖον φύλον, καὶ πάντα τὰ ὑποκοριστικὰ ὀνόματα τῶν γυναικῶν, οἷον· τὰς Fräulein, τὸ εὐγενές κοράσιον, τὰς Züngeferchen, τὸ παρθένιον, τὰς Mädchen, τὸ κοράσιον, κτ.

Β'. Τὰ ὀνόματα τῶν Ποταμῶν, Δένδρων, Ἀνθέων καὶ τῶν Καρπῶν εἰσὶ γένους Οὐλικοῦ.

Οἷον· τὴν Donau, ὁ Δάναβις, τὴν Sau, ὁ Σαῦος, τὴν Frau, ὁ Δραῦος, τὴν Birke, τὸ καρκινάτζι, τὴν Eiche, ἡ βαλανιδία, τὴν Tanne, ἡ ἐλάτη, τὴν Hyacinthe, ὁ ῥάκινθος, τὴν Narzisse, ὁ Νάρκισσος, τὴν Rose, τὸ ῥόδον, τὴν Birn, τὸ ἀπίδιον, τὴν Feige, τὸ σῦκον, τὴν Pflaume, τὸ δαμάσκηνον, τὴν Traube, τὸ σαφύλιον.

Εξαιρῶνται τινὰ ἀπὸ παντός εἶδος τῶν ἀνωτέρω. Ἀπὸ τῶν Ποταμῶν· τὸν Euphrat, ὁ Εὐφράτης, τὸν Ganges, ὁ Γάγγης, τὸν Mann, ὁ Μήνος, τὸν Nil, ὁ Νεῖλος, τὸν Po, ὁ Πῶ, τὸν Rhen, ὁ Ρῆνος, τὸν Rhodanus, ὁ Ῥοδανός, τὸν Roon, ὁ Ρούνος, τὸν Saale, ὁ Σάαλιος, τὸν Senne, ὁ Σένιος, τὸν Weser, ὁ Βορυσθένης, τὸν Roder, ὁ Κόχης, τὸν Mosel, ὁ Νέκης, τὸν Tagus, ὁ Τάγος, κτ. Ἀπὸ τῶν Δένδρων· τὸν Baum, τὸ δένδρον, τὸν Busch, ὁ θάμνος, τὸν Hollunder, ἡ ἀκτὴ, ἡ κεφοξυλία, τὸν Wacholder, ἡ ἄρκευθος, καὶ πάντα τὰ δένδρα, ὅσα λέγουσιν εἰς baum, οἷον· τὸν Kirschbaum, ἡ κερασία, κτ. Ἀπὸ τῶν Ἀνθέων· τὸν Klee, τὸ τρίφυλλον, τὸν Lavendel, εἶδος ἄνθος, τὸν Sauseschön, ὁ ἀμάρανθος, κτ. Ἀπὸ τῶν Καρπῶν·

der

der Apfel, τὸ μῆλον, der Knoblauch, τὸ σκόρο-
δον, der Kürbiß, τὸ κολοκύνθιον, der Spargel, τὸ
σπαράγγιον, ἔ ἄλλα.

Γ'. Ὅσα Ὀνόματα λήγουσιν εἰς ἀστ, ἀστ,
ἀτ ἔ au εἰσὶ γένος Θυλικῆ. Οἶον·

ἀστ, die Frucht, ὁ κυρᾶς, τὸ ἀγώγιον, die Macht,
ἡ ἐξουσία, κτ.

Ἐξαιρῶνται der Macht, ἡ ἐξαγορά, ἡ ἀρένδα,
der Schacht, τὸ φρέαρ ἐπὶ τῶν ὀρυκτῶν.

ἀστ, die Kraft, ἡ δύναμις, die Verhaft, ἡ φυλα-
κή, ἔ πάντα τὰ λήγοντα εἰς schaft, οἶον·
die Freundschaft, ἡ φιλία, die Erbschaft, ἡ
κληρονομία, κτ.

Ἐξαιρ. der Saft, ὁ χυμός, der Schaft, τὸ
δόρυ.

au, die Sau, ἡ σκρόφα, die Schau, τὸ θέατρον,
παλαιὸν ὄνομα ἔ ἄχρηστον.

Ἐξαιρ. der Bau, ἡ οἰκοδομή, ἡ κατασκευή·
der Pfau, ὁ τα῰ς, der Thau, ἡ δρόσος, das Tau,
τὸ σχοινίον τῆ καταβίε.

Δ'. Ὅμοιως ὅσα Ὀνόματα λήγουσιν εἰς ε
βραχὺ εἰσὶ γένος Θυλικῆ.

Οἶον· die Ehre, ἡ τιμή, die Gabe, τὸ χά-
ρισμα, κτ.

Εξαιρ. der Glaube, ἡ πίσις, der Name, τὸ ὄνομα, der Saame, ὁ σπόρος, der Knabe, τὸ μειράκιον, der Mabe, ὁ κόραξ, der Bube, τὸ διεσραμμένον παιδίον, κτ. ἀλλ' εἰσὶ τινες, οἱ ὁποῖοι πιστεύουσιν, ὅτι κάλλιον ἦτον, εἰάν τινὰ ἐκ τῶν ἐγγράφοντο χωρὶς τῆς ε, οἷον· der Bub, der Knab, der Nab, τινὰ δὲ πάλιν ἐλάμβανον η, οἷον· der Glouben, der Namen, der Samen, μάλιστα ὅπῃ τὰ δύο ἔσχατα παράγονται ἀπὸ τῶν Λατινικῶν Nomen & Semen.

Σημείωσις. Διὰ τὰ ἐθνικὰ ὀνόματα φανερόν ἐστιν, ὅτι ἐκ ὁρδῶς λέγουσιν· ein Sachse, Σάξων, Preuße, Πρῆσσοι, κτ. κάλλιον, ein Sachse, Preiße, καθὼς λέγουσιν ein Vöhl, Λέχος, ein Ruß, ῥῶσσοι, ein Türck, τῆρκος. Επὶ τῆτοις ψευδῶς προεσθεται τὸ ε εἰς ἐκεῖνα τὰ ὀνόματα, τὰ ὁποῖα ἀρχονται ἀπὸ τῆς ge, & εἰσι γένεσι ἑδωτέρη. οἷον· das Gedicht, τὸ ποίημα, das Gesicht, τὸ προσωπον, das Gespräch, ὁ διάλογος, κτ. ὅτι δὲν ἔχουσι χρεῖαν ἐκείνη.

Ε'. Ὅσα ὀνόματα λήγουσιν εἰς enz, en, heit & teit εἰσὶ γένεσι Θυλικῇ. Οἷον·

enz, die Excellenz, ἡ ἐξοχότης, die Magnifizenz, ἡ μεγαλοπρέπεια. ταῦτά εἰσι πάντα ξένα.

en, die Naseren, ἡ μανία, die Zauberen, ἡ μαγεία.

Εξαιρῶνται der Bren, ὁ ζωμός, das En, τὸ αὐγόν, & ὅσα ἀρχονται ἀπὸ τῆς ge, οἷον· das Geschehen, ἡ κραυγή, κτ.

heit,

heit, die Bescheidenheit, ἡ φρονημάδα, die Wahr-
heit, ἡ ἀλήθεια, die Weisheit, ἡ σοφία.

feit, die Billigkeit, ἡ δικαιοσύνη, die Mäßigkeit,
ἡ μετριότης, ἡ ἐγκράτεια, die Tapferkeit, ἡ
ἀνδρεία.

εἰ. Καὶ ὅσα ὀνόματα λήγουσιν εἰς ie μο-
νουσῶλαβόν τε καὶ δισῶλαβον, ist, if,
niß καὶ εἰς τὴν ξένην κατάληξιν οὐ εἰ-
σὶ γένους Θυλικοῦ. Οἶον·

ie, μονασυλλάβως προφερόμενον, οἶον· die Astro-
nomie, ἡ Ἀστρονομία, die Philosophie, ἡ Φι-
λοσοφία, κτ. καὶ δισυλλάβως προφερόμενον,
οἶον· die Historie, ἡ Ἱστορία, die Komödie, ἡ
Κωμωδία, die Tragödie, ἡ Τραγωδία, κτ.

ist, die Schrift, ἡ γραφή, die Trift, τόπος διὰ
βοσκὴν τῶν ζώων.

Εἷαιρ. das Gift, τὸ φαρμάκιον, das Stift,
ἡ ἐπισκοπή, der Stift, παταλίσκος σιδηρένιος,
καρφίον.

if, die Arithmetik, ἡ Ἀριθμητική, die Logik, ἡ
λογική, κτ.

Εἷαιρ. τὰ γερμανικά· der Blick, τὸ βλέμ-
μα, der Strick, τὸ σχοινίον, καὶ τὰ ἀπὸ τῆς ge
ἀρχόμενα, οἶον· das Geschick, ἡ τύχη, καὶ das
Glück, ἡ τύχη. L

L

niß,

niß, die Erkenntniß, ἡ γνῶσις, die Erlaubniß, ἡ
ἀδεια ἢ συγχώρησις, die Finsterniß, τὸ
σκότος.

Σημείωσις. Πολλὰ ὁμῶς ἐκ τέτων λαμβά-
νονται παρ' ἄλλων δικαίως εἰς τὸ ἑδέτερον γένος,
οἷον· das Gedächtniß, ἡ μνήμη, das Hinderniß, τὸ
ἐμπόδιον, κτ.

on, die Ambition, ἡ φιλοτιμία, die Nation, τὸ
ἔθνος, κτ.

Z'. Ἐτι ὅσα Ονόματα λήγουσιν εἰς ucht,
uft, uld, uuft, ung, ur & uth εἰσὶ
γένους Θυλικοῦ. Οἷον·

ucht, die Flucht, ἡ φυγή, die Frucht, ὁ καρπός, κτ.

uft, die Gruft, τὸ σπήλαιον, die Kluft, τὸ χάσ-
μα, die Luft, ὁ αἴρ.

Ἐξαιρ. der Duft, ἡ ἀτμίς.

uld, die Geduld, ἡ ὑπομονή, die Schuld, τὸ χρέος,
ἡ αἰτία.

unft, die Ankunft, ὁ ἐρχομός, die Vernunft, ὁ
λόγος, ὁ νῦς.

ung, die Aenderung, ἡ μεταβολή, die Besserung,
ἡ διόρθωσις.

Ἐξαιρ. der Sprung, τὸ ἄλμα, τὸ πήδημα.

ur,

ur, die Eur, ἡ Ίσραπεία, die Natur, ἡ φύσις, κλ.
uth, die Armuth, ἡ πενία, die Demuth, ἡ τα-
πεινώσις.

Εἷαιρ. das Armuth, οἱ πτωχοὶ, das Blut,
τὸ αἷμα, das Gut, τὸ καλόν, τὸ ὑποστατικόν.
ἔτι der Hut, ὁ πῖλος, κ. der Muth, ἡ ἀνδρεία,
ἡ καρδιά κοινῶς, μετὰ τινων ἐξ αὐτῶ συνδέτων,
οἷον· der Edelmuth, ἡ γενναιότης, der Elidenmuth,
ἡ μεγαλοψυχία, der Schutt, τὸ ἐρείπιον.

Κανόνες περὶ τῶ Οὐδετέρου γένους.

A'. Πᾶντα τὰ Οὐνόματα τῶν Ζώων, τὰ ὁ-
ποῖα κοινῶς ἀρμόζουσι κ. εἰς τὰ δύο γένη,
εἰσὶ γένος Οὐδετέρου.

Οἷον· das Thier, τὸ ζῶον ἐν γένει, das Kind,
ὁ βῆς, das Schaf, τὸ πρόβατον, das Pferd, ὁ
ἵππος, das Ungeziefer, τὸ ἔντομον.

Εἷαιρ. der Mensch, ὁ ἄνθρωπος, der Vogel,
τὸ πτηνόν, der Fisch, τὸ ὀψάριον, der Elephant,
ὁ ἑλέφας, der Esel, ὁ ὄνος, der Wurm, ὁ κώ-
ληξ, der Storch, ὁ ἐρωδιός, der Strauß, ὁ εὐρα-
τός, der Rab, ὁ κόραξ· ὡσαύτως die Brut, ἡ
γονή, κ. πάντα τὰ εἰς εὐ λήγοντα Οὐνόματα, τὰ
ἑποῖα εἰσὶ γένος Οὐλικῶ.

B'. Τὰ Οὐνόματα τῶν τόπων, ἤτοι Εἰπαρ-
χιῶν, Πόλεων, Κωμῶν, Μετάλλων
κ. τῶν Γραμμάτων τῶ Αλφαβήτου εἰ-
σὶ γένος Οὐλικῶ. *Ὁδεῖον.*
Οἷον·

Οἶον· das Deutschland, ἡ Γερμανία, das Grieschenland, ἡ Εἰλλάς, das Ausland, ἡ Ρωσσία, das prächtige Dresden, ἡ λαμπρὰ Δρέσδα, das schöne Leipzig, ἡ καλὴ Λείψια, das große Wien, ἡ μεγάλη Βιέννα, das Karlowitz, ἡ Καρλοβίτσα, das Semlin, τὸ Ζεμλίνον, das Slankamen, τὸ Σλάγκαμεν, das Metall, τὸ μέταλλον, das Gold, ὁ χρυσός, das Silber, ὁ ἄργυρος, das Kupfer, ὁ χαλκός, das Eisen, ὁ σίδηρος, das Blei, ὁ μόλυβδος, das A, B, C.

Εἷταιρ. die Mark, ἡ Μάρκη, die Schweiz, ἡ Ελβετία, die Pfalz, τὸ Παλατινάτον, die Lausitz, ἡ Λαυσατία, καὶ πᾶσαι αἱ Ἐπαρχίαι, αἱ ὁποῖαι λήγουσιν εἰς en καὶ au. οἶον· die Bulgaren, ἡ Βουλγαρία, die Lombarden, ἡ Λομβαρδία, der Sundgau, die Torgau, Ἐπαρχίαι τῆς Γερμανίας· ἔτι der Haag, πόλις τῆς Βαταβίας. der Stahl, ὁ χαλκός, τὸ τσελίκι, der Tombak, τὸ Τομπάκι, der Zink, εἶδος μετάλλου, die Platina, ἡ Πλατίνη, εἶδος μετάλλου.

Γ'. Πᾶντα τὰ ὑποκοριστικὰ Ονόματα, καὶ τὰ ἀπὸ τῆς γε ἀρχόμενα Ρηματικά, καὶ ὅλως τὰ Ἀπαρεμφατικά εἰσὶ γένους Οὐδετέρου.

Οἶον· das Weibchen, τὸ γύναιον, das Tochterchen, τὸ θυγάτριον, κτ. das Gebäud, τὸ κτίριον, das Getümmel, ὁ δόρυβος, κτ. das Daseyn, τὸ εἶναι, ἡ ὑπαρξις, das Leben, ἡ ζωὴ, das Sterben, ὁ θάνατος, κτ.

24 11 2 6 24 11 2 6

Δ'.

Δ'. Οῦσα Ονόματα λήγουσιν εἰς ad, at, ech, et, ier, iw εἰσὶ γένεες Οὐδετέρου. Οἶον·

ad, das Bad, τὸ λουτρόν, das Rad, ὁ τροχός.

Εξαιρ. der Grad, ὁ βαθμός, ἡ der Pfad, ἡ τρίβος.

at, das Diaconat, τὸ διακονικὸν ἄξιωμα, das Pastorat, τὸ ποιμενικὸν ἄξιωμα, κτ.

Εξαιρ. der Staat, ἡ πολιτεία, τὸ πολιτικὸν σύστημα, ἡ die Saat, ἡ σπορά, τὸ σπέρμα.

ech, das Blech, ὁ πάφλας, das Pech, ἡ πίσσα.

et, das Banket, ὁ πότος, τὸ συμπόσιον, das Lazareth, τὸ νοσοκομεῖον, κτ.

Εξαιρ. der Komet, ὁ Κομήτης, der Magnet, ὁ Μαγνήτης, ἡ der Planet, ὁ Πλανήτης.

ier, das Bier, ὁ ζύθος, das Papier, τὸ χαρτίον, κτ.

Εξαιρ. die Begier, ἡ ἐπιθυμία, die Zier, ὁ σολισμός, ἡ τὰ ἐξ αὐτῶν σύνδετα, ὁμοίως ἡ der Sapphier, ὁ Ζάπφυρος.

iw, das Perspektiv, τὸ τηλεσκόπιον, das Vomitiv, τὸ ἐμετικόν.

Ε'.

Ε'. Εἴ τι ὅσα Οὐνόματα λήγουσιν εἰς
or, os ἢ ot εἰσί γένεες Οὐδ
Οἶον.

oth, das Joch, ὁ ζυγός, das Loch, ἡ τρύπα
τὰ ἐξ αὐτῶν σύνδετα.

or, das Chor, ὁ χορός, das Dhr, τὸ ὠτίον
Mohe, τὸ καλάμιον, das Thor, ἡ πόρτα

Εἷαιρ. der Flor, τὸ πέπλον. τὸ ἄνθος
Mohe, ὁ αἰδίωψ, der Thor, ὁ μωρός.

os, ob, das Loos, ὁ λαχνός, das Moos
βρύον, τὸ θαλάσσιον φύκος. das Thos
ἵππος, das Schloß, τὸ κασέλλι, κτ.

Εἷαιρ. der Kloss, ὁ βῶλος τῆς γῆς
Stoß, ὁ κτύπος, der Schoß, ὁ φόρος, τὸ
μον, der Schooß, ὁ κόλπος.

od, ot, oth, das Brod, ὁ ἄρτος τὸ ψωμίον
Schrot, τὸ μολυβοσφαιρίδιον, das Oth
ἡ ἐντολή.

Εἷαιρ. der Tod, ὁ θάνατος, der Sod
ξύτης, λέξις ἰατρική, der Roth, ἡ λάσπη
Noth, ἡ ἀνάγκη, der Spott, ὁ ἐμπαιγμός

ς'. Ὡσαύτως πάντα τὰ λήγοντα εἰς
ἢ thum εἰσί γένεες Οὐδετέρη.

um, das Sæculum, ὁ αἰών, das Collegium
σύλλογος. ταῦτα πάντα εἰσί ξένα.

ῥῶνται τὰ γερμανικά der Ruhm, ἡ φήμη, ἡ δόξα, der Ehre, ἡ μητρόπολις Ἐκκλησία.

thum, das Alterthum, ἡ ἀρχαιότης, das Christenthum, ὁ Χριστιανισμός.

Δύω Κανόνες περὶ τῶν Συνδέτων Λέξεων.

Α'. Τὰ Σύνδετα Ὄνόματα ἐκ δύο, τριῶν, ἢ καὶ περισσοτέρων Οὐσιαστικῶν Φυλάττεσι τὸ γένος τῷ ἔσχάτῳ.

Οἷον· der Markt, ἡ ἀγορά, der Fleischmarkt, τὸ κρεωπολεῖον· die Jagd, τὸ κυνήγιον, die Hirschjagd, τὸ ἐλαφοκυνήγιον· das Tuch, τὸ μαντίλι, das Handtuch, τὸ λαιμομάντιλον.

Σημείωσις. Ὁ λόγος ἐστὶν ἕτος, ὅτι τὸ τελευταῖον Ὄνομα τῶν τοιούτων συνδέτων λέξεων παρέχει τὴν καθ' ἑαυτὸ ἔννοιαν τῷ ζητήματος, εἰς καιρὸν ὅπῃ τὰ ἄλλα διορίζουσι μόνον αὐτό, οἷον· das Rathhaus, τὸ βαλευτήριον ἐστὶ γένος Οὐδετέρου, μὴ ὅλον ὅπῃ der Rath, ἡ βαλὴ ἐστὶ γένος Ἀρσενικῆς, ὅτι das Haus, τὸ ὀσπήτιον, τὸ ὁποῖον ἐστὶ γένος Οὐδετέρου, ἐστὶν ἡ καθ' ἑαυτὸ ἔννοια τῷ ζητήματος.

Β'. Τὰ ἐξ ἐνός Οὐσιαστικῆς καὶ ἐξ ἄλλων μερῶν τῷ λόγῳ σύνδετα Ὄνόματα Φυλάττεσι τὸ γένος τῷ Οὐσιαστικῷ.

Οἷον· der Muth, ἡ ἀνδρεία, ἡ καρδία, der Edelmuth, ἡ γενναϊότης, die Uebermuth, ἡ ἀλαζονεία, die Unmuth, ἡ ἀθυμία, κτ.

Ἐξαιρ.

Ἐξαιρ. die Demuth, ἡ ταπείνωσις, die Großmuth, ἡ μεγαλοφυχία, die Kleinmuth, ἡ μικροφυχία, die Schwermuth, ἡ δυσθυμία, ἡ μελαγχολία, die Wehmuth, ἡ ἀθυμία. Der Rath, βουλή, der Vorrath, ἡ περιστία, τὰ πρὸς τὸν βίον ἐπιτήδεια, der Zierrath, ὁ κόσμος, ὁ σολισμός, κτ. Die Lust, ἡ ὀρεξίς, ἡ ἐπιθυμία, die Unlust, ἀηδία, ἡ ἀνορεξία, die Wollust, ἡ ἡδονή, ἡ ἀσέλγεια. Das Wort, ἡ λέξις, das Beywort, τὸ ἐπίθετον, das Vorwort, ἡ πρόθεσις, κτ. Ἐξαιρ. die Antwort, ἡ ἀπόκρισις.

Τ Μ Η Μ Α Γ'.

Von den Abänden Περὶ τῶν Κλίσεων
rungen der Haupt- τῶν Οὐσιαστικῶν
wörter. Οὐνομάτων.

§. 12.

Η' γερμανικὴ Γλῶσσα ἔχει πέντε Κλίσεις τῶν Οὐσιαστικῶν Οὐνομάτων, τὰς ὁποίας γνωρίζομεν ἀπὸ τὴν Οὐνομασικὴν πληθυντικὴν.

Η' Α'. περιλαμβάνει ἐκεῖνα τὰ Οὐσιαστικὰ Οὐνομάτα, τῶν ὁποίων ἡ Οὐνομασικὴ πληθυντικὴ δὲν διαφέρει ὁλοτελῶς ἀπὸ τὴν Οὐνομασικὴν ἐνικήν κατὰ τὴν κατάληξιν, οἷον· der Engel, ὁ ἄγγελος, die Engel, οἱ ἄγγελοι.

Η' Β'. περιέχει ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα λαμβάνουσιν ἐπὶ τῆς Οὐνομασικῆς πληθυντικῆς. οἷον· die Hand ἡ χεὶρ, die Hände, αἱ χεῖρες.

Η'

Η Γ. περιλαμβάνει ἐκεῖνα, τὰ ὅποια λαμβάνουσι τὴν συλλαβὴν *en* ἐπὶ τῆς Ὀνομαστικῆς πληθυντικῆς. οἷον· *die Frau*, ἡ γυνή, *die Frauen*, αἱ γυναῖκες.

Η Δ. περικλείει ἐκεῖνα, τὰ ὅποια λαμβάνουσι μόνον τὸ *n* ἐν τῇ Ὀνομαστικῇ πληθυντικῇ. οἷον· *die Amsel*, ὁ κόσσυφος, *die Amseln*, οἱ κόσσυφοι.

Η Ε. περιέχει τελευταῖον ἐκεῖνα, τὰ ὅποια λαμβάνουσι τὴν συλλαβὴν *en* ἐπὶ τῆς Ὀνομαστικῆς πληθυντικῆς, τὴν ὁποίαν δὲν εἶχον ἐπὶ τῆς Ὀνομαστικῆς ἑνικῆς. οἷον· *das Haus*, τὸ ὀσπήτιον, *die Häuser*, τὰ ὀσπήτια.

Κανόνες Γενικοὶ τῶν πέντε Κλίσεων.

Α'. Πᾶντα τὰ Θυλικά Ὄνόματα πασῶν τῶν πέντε Κλίσεων εἰσὶν ἄκλιτα ἐν τῷ ἐνικῷ ἀριθμῷ.

Β'. Ο' ἐνικός Ἀριθμός τῶν Ἀρσενικῶν καὶ Οὐδετέρων Ὀνομάτων τῆς πέμπτης καὶ τῶν Οὐδετέρων τῆς τρίτης Κλίσεως ἀκολουθεῖ τῷ ἐνικῷ ἀριθμῷ τῆς δευτέρας.

Γ'. Η' Γενικὴ ἐνικὴ τῶν Ἀρσενικῶν καὶ Οὐδετέρων Ὀνομάτων τῆς πρώτης, δευτέρας καὶ πέμπτης Κλίσεως λήγει εἰς *s*.

Δ'. Η' προθετικὴ ὁμοία ἐστὶ τῇ Δοτικῇ ἐν παντὶ Ἀριθμῷ.

Ε'. Πᾶσα Κλητικὴ ὁμοία ἐστὶ τῇ Ὀνομαστικῇ ἐν παντὶ Ἀριθμῷ.

ς'.

ζ'. Η Γενική ἔ Αἰτιατική πληθυντική συμφωνῶσι πάντοτε ταῖς Ονομαστικαῖς πληθυντικαῖς.

Α'. Κ λ ί σ ι ς.

§. 13.

Πρώτη Κλίσις ἐς τῶν εἰς ei en ἔ er ληγόντων Ονομάτων Ἀρσενικῶν ἔ Οὐδετέρων, (πλὴν τῶν δῦω τέτων Θυλικῶν ὄντων, die Mutter, ἡ μήτηρ, die Tochter, ἡ θυγάτηρ) ὧν ἡ Γενική ἐνική εἰς ε λήγει, ἡ Δοτική πληθυντική εἰς η, πλὴν τῶν ληγόντων εἰς en, τὰ ὅποια δὲν λαμβάνουσιν ἕτερον η, διὰ τὸ ἔχειν ἐν, αἱ δὲ λοιπαὶ Πτώσεις εἰσὶ πᾶσαι ἀμετάβλητοι. Τέτων τῶν Ονομάτων τινὰ μὲν τρέπῃσι τὰ Φωνήεντα α, ο ἔ u ἐν τῷ πληθυντικῷ Ἀριθμῷ εἰς τὰς Διφθόγγας α, ὁ ἔ ἡ, τινὰ δὲ ἔ.

Τύπος τῆ Α'. εἶδες τῶν μὴ Τρεπόντων τα Φωνήεντα.

Ἐνικῶς.

Πληθυντικῶς.

Ο. der Engel, ὁ ἄγγελος. die Engel, οἱ ἄγγελοι.
Γ. des Engels, τοῦ ἀγγέλου. der Engel, τῶν ἀγγέλων.
Δ. dem Engel, τῷ ἀγγέλῳ. den Engeln, τοῖς ἀγγέλοις.
Α. den Engel, τὸν ἄγγελον. die Engel, τὰς ἀγγέλους.
Κ. o du Engel, ὦ ἄγγελε. o ihr Engel, ὦ ἄγγελοι.

Ο. der Degen, τὸ ξίφος.	die Degen, τὰ ξίφη.
Γ. des Degens, τῷ ξίφει.	der Degen, τῶν ξιφῶν.
Δ. dem Degen, τῷ ξίφει.	den Degen, τοῖς ξίφεσι.
Α. den Degen, τὸ ξίφος.	die Degen, τὰ ξίφη.
Κ. ο du Degen, ὦ ξίφος.	ο ihr Degen, ὦ ξίφη.
Π. von dem Degen, παρὰ τῷ ξίφει.	von den Degen, παρὰ τῶν ξιφῶν.

Εἰνικῶς.

Πληθυντικῶς.

Ο. der Adler, ὁ ἀετός.	die Adler, οἱ ἀετοί.
Γ. des Adlers, τῷ ἀετῷ.	der Adler, τῶν ἀετῶν.
Δ. dem Adler, τῷ ἀετῷ.	den Adlern, τοῖς ἀετοῖς.
Α. den Adler, τὸν ἀετόν.	die Adler, τὰς ἀετάς.
Κ. ο du Adler, ὦ ἀετέ.	ο ihr Adler, ὦ ἀετοί.
Π. von den Adler, παρὰ τῷ ἀετῷ.	von den Adlern, παρὰ τῶν ἀετῶν.

Κατὰ τῆτον τὸν τύπον κλίνονται ἡ τὰ ἀκο-
λαθα ὀνόματα.

Ἀρσενικά· der Adler, ἡ εὐγένεια, οἱ εὐγε-
νεῖς, der Beutel, τὸ πτερύγι, der Flügel, ἡ πτέ-
ρυξ, der Gipfel, ἡ κορυφή, der Hügel, ὁ λόφος,
τὸ βουνόν, der Kegel, ὁ κῶνος, der Sabel, τὸ ξί-
φος, ἡ σπάδη, der Tempel, ὁ ναός, κτ.

Οὐδέτερα· das Exempel, τὸ ὑπόδειγμα, das
Mittel, τὸ μέσον, das Räthsel, τὸ αἶνιγμα, das
Siegel, ἡ σφραγίς, ἡ βῆλλα, κτ.

Ἀρσενικά· der Balken, ἡ δοκός, ἡ γρεντία,
der Funken, ὁ σπινθήρ, der Karpen, τὸ σαζάνι,
der Regen, ἡ βροχή, der Segen, ἡ εὐλογία, κλ.
Οὐδέ-

Οὐδέτερα· das Geben, τὸ δίδόναι, das Neh-
ren, τὸ ἀκθεῖν, das Nehmen, τὸ λαμβάνειν, καὶ
ὅλως τὰ Ἀπαρεμφατικά πάντα, τὰ ὅποια μόνον
ἐνικῶς κλίνονται, καθὼς καὶ τὰ Ἑλληνικά.

Ἀρσενικά· der Bürger, ὁ πολίτης, der Die-
ner, ὁ δῆλος, der Haber, ἡ βρώμη, der Körper,
τὸ σῶμα, der Leuchter, ἡ λυχνία, der Maler, ὁ
ζωγράφος, der Mabler, ὁ βελονοποιός, der Prah-
ler, ὁ κομπασής, der Rauber, ὁ ἄρπαξ, ὁ λη-
στής, der Seiler, ὁ σχοινοπλόκος, der Trichter,
τὸ χωνίον, der Wagner, ὁ ἄμαξοποιός, κτ.

Οὐδέτερα· das Fenster, τὸ παραθύριον, das
Laster, ἡ κακία, τὸ ἐλάττωμα, das Messer, τὸ
μαχαίριον, das Opfer, ἡ θυσία, das Pflaster, τὸ
ἐμπλαστρον, das Wasser, τὸ ὕδωρ, das Zimmer,
ὁ κοίλων, κτ.

Σημείωσις. Τὰ ἐπισημότερα τῶν ὀνομάτων,
τὰ ὅποια δὲν τρέπασιν τὰ Φωνήεντα α, ο καὶ υ ἐν
τῷ πληθυντικῷ Ἀριθμῷ εἰσὶ τὰ ἀκόλιστα· der
Anger, τὸ ξηρὸν πεδίον, der Bogen, τὸ τόξον,
der Faden, τὸ νῆμα, der Gladen, τὸ κόπανον, ὁ
πλακῆς, der Hobel, τὸ τεκτονικὸν ἐργαλεῖον, δι' ὃ
ποιῶσιν τὰ ξύλα ἑμάλα· τὸ σκέπαρον, der Kar-

Δ. dem Apfel, τῷ μήλῳ.	den Äpfeln, τοῖς μήλοις.
A. den Apfel, τὸ μῆλον.	die Äpfel, τὰ μῆλα.
K. οὐ Apfel, ὦ μῆλον.	οἱ ihr Äpfel, ᾧ μῆλα.
Π. von dem Apfel, παρὰ τῷ μῆλῳ.	von den Äpfeln, παρὰ τῶν μήλων.

Εὐνικῶς.

Πληθυντικῶς.

Ο. der Boden, τὸ ἔδαφος.	die Böden, τὰ ἔδάφη.
Γ. des Bodens, τῷ ἔδαφει.	der Böden, τῶν ἐδαφῶν.
Δ. dem Boden, τῷ ἔδαφει.	den Böden, τοῖς ἔδαφεσι.
A. den Boden, τὸ ἔδαφος.	die Böden, τὰ ἔδάφη.
K. οὐ Boden, ὦ ἔδαφος.	οἱ ihr Böden, ᾧ ἔδάφη.
Π. von dem Boden, παρὰ τῷ ἔδαφει.	von den Böden, παρὰ τῶν ἐδαφῶν.

Εὐνικῶς.

Πληθυντικῶς.

Ο. der Bruder, ὁ ἀδελφός.	die Brüder, οἱ ἀδελφοί.
Γ. des Bruders, τῷ ἀδελφῷ.	der Brüder, τῶν ἀδελφῶν.
Δ. dem Bruder, τῷ ἀδελφῷ.	den Brüdern, τοῖς ἀδελφοῖς.
A. den Bruder, τὸν ἀδελφόν.	die Brüder, τὰς ἀδελφάς.
K. οὐ Bruder, ὦ ἀδελφέ.	οἱ ihr Brüder, ᾧ ἀδελφοί.
Π. von dem Bruder, παρὰ τῷ ἀδελφῷ.	von den Brüdern, παρὰ τῶν ἀδελφῶν.

Κατὰ τῆτον τὸν τύπον κλίνονται καὶ τὰ ἐφε-
ξῆς ὀνόματα. οἷον· der Hammel, ὁ ἐκτομίας κριός,
der Handel, ἡ πραγματεία, der Mangel, ἡ ἑλ-
λειψις, der Schnabel, τὸ ῥύγχος ἡ μύτη τῶν πω-
λίων, der Vogel, τὸ πτηνόν, der Garten, ὁ κή-
πος, der Graben, ὁ βόθρος, τὸ χαντάκι, der Las-
den, τὸ ἐργαστήριον, der Ofen, ὁ φῆρνος τῆς οἰ-
κίας, der Wagen, τὸ ἀμάξιον. der Hammer, τὸ

F

σφυ-

σφυρον, die Mutter, ἡ μήτηρ, die Tochter, ἡ θυγάτηρ, der Vater, ὁ πατήρ, κτ.

Β'. Κ λ ί σ ι ς.

§. 14.

Δευτέρα Κλίσις ἐστί τῶν διαφόρων Καταλήξεις ἔχόντων Ὀνομάτων Ἀρσενικῶν, Θυλικῶν καὶ Ὀυδετέρων, ὧν ἡ Γενική ἐνική λήγει εἰς εθ, ἡ Δοτική εἰς ε, ἡ Αἰτιατική ὁμοία ἐστί τῇ Ὀνομαστικῇ. ἡ Ὀνομαστική πληθυντική εἰς ε, ἡ Δοτική εἰς η μετὰ τῷ Φωνήεντος τῆς Ὀνομαστικῆς πληθυντικῆς. Ἐξαίρονται τὰ Θυλικά μόνον, τὰ ὁποῖα εἰσιν ἄκλιτα ἐν τῷ ἐνικῷ Ἀριθμῷ κατὰ τὸν Α'. γενικὸν Κανόνα. Τὰ περισσότερα Ὀνόματα τρέπεται τὰ Φωνήεντα α, ο καὶ υ ἐν τῷ πληθυντικῷ Ἀριθμῷ εἰς τὰς Διφθόγγους αἰ, ὀ καὶ υ.

Τύπος τῆς δευτέρας Κλίσεως τῶν Ὀνομάτων.

Ἐνικῶς.

Πληθυντικῶς.

Ο. der Kopf, ἡ κεφαλὴ.	die Köpfe, αἱ κεφαλῆαι.
Γ. des Kopfes, τῆς κεφαλῆς	der Köpfe, τῶν κεφαλῶν.
Δ. dem Kopfe, τῇ κεφαλῇ.	den Köpfen, ταῖς κεφαλαῖς.
Α. den Kopf, τὴν κεφαλὴν.	die Köpfe, τὰς κεφαλὰς.
Κ. ο du Kopf, ὦ κεφαλὴ.	ο ihr Köpfe, ὦ κεφαλῆαι.
Π. von dem Kopfe, παρὰ τῆς κεφαλῆς.	von den Köpfen, παρὰ τῶν κεφαλῶν.

Ἐνικῶς.

Ενικῶς.

Πληθυντικῶς.

Ο. die Hand, ἡ χεῖρ.	die Hände, αἱ χεῖρες.
Γ. der Hand, τῆς χειρός.	der Hände, τῶν χειρῶν.
Δ. der Hand, τῇ χειρί.	den Händen, ταῖς χερσί.
Α. die Hand, τὴν χεῖρα.	die Hände, τὰς χεῖρας.
Κ. o du Hand, ὦ χεῖρ.	o ihr Hände, ὦ χεῖρες.
Π. vo der Hand, παρὰ τῆς χειρός.	von den Händen, παρὰ τῶν χειρῶν.

Ενικῶς.

Πληθυντικῶς.

Ο. das Thier, τὸ ζῶον.	die Thiere, τὰ ζῶα.
Γ. des Thieres, τοῦ ζώου.	der Thiere, τῶν ζώων.
Δ. dem Thiere, τῷ ζώῳ.	den Thieren, τοῖς ζώοις.
Α. das Thier, τὸ ζῶον.	die Thiere, τὰ ζῶα.
Κ. o du Thier, ὦ ζῶον.	o ihr Thiere, ὦ ζῶα.
Π. von dem Thiere, παρὰ τοῦ ζώου.	von den Thieren, παρὰ τῶν ζώων.

Κατὰ τῆτον τὸν τύπον κλίνονται πάμπολλα ἄλλα ὀνόματα.

Ἀρσενικά· der Ast, ὁ κλάδος, der Bart, τὸ γένειον, der Darm, τὸ ἔντερον, der Dienst, ἡ ὑπηρεσία, der Fuß, ὁ πᾶς, der Fluß, ὁ ποταμός, der Greis, ὁ ἐσχατόγηρος, der Huf, ἡ ὀπλή, der Kahn, τὸ καΐκι, der Reil, ἡ σφήνα, κτ.

Θυλικά· die Braut, ἡ νύμφη, die Brust, τὸ σῆθος, die Dunst, ἡ ἀναθυμίασις, die Gans, ἡ χήνα, die Gruft, ὁ βόθυνος, ἡ τρύπα, die Haut, τὸ δέρμα, die Kunst, ἡ τέχνη, die Magd, ἡ κόρη, die Stadt, ἡ πόλις, κτ.

Οὐδέτερα· das Aerg, τὸ τῆξι, das Bier, ὁ ζύδος, das Ding, τὸ πρᾶγμα, das HELL, τὸ δέρμα, das Gehirn, ὁ ἑγκέφαλος, das Handwerk, ἡ βάναισος τέχνη, τὸ ἐργόχειρον, das Kreuz, ὁ σταυρός, das Licht, τὸ φῶς, das Maas, τὸ μέτρον, das Pferd, ὁ ἵππος, das Rohr, ὁ κάλαμος, das Salz, τὸ ἄλας, das Thor, ἡ πόρτα, das Wort, ἡ λέξις, κτ.

Σημειώσεις. Εἰσὶν ἂν ὀλίγα ἄρσενικά Ονόματα, τὰ ὅποια δὲν τρέπῃσι τὰ Φωνήεντα α, ο εἰς u ἐν τῷ πληθυντικῷ Ἀριθμῷ. οἷον·

der Aal, ἡ ἔγχελυς.	die Aale, αἱ ἐγχέλεις.
— Arm, ὁ βραχίον.	— Arme, οἱ βραχίονες.
— Dach, ὁ μέλις, εἰ- δος ζῶν.	— Dache, οἱ μέλιτες.
— Draht, τὸ σύρμα.	— Drahte, τὰ σύρματα.
— Grad, ὁ βαθμός.	— Grade, οἱ βαθμοί.
— Halm, ἡ καλάμια, ὁ καυλός.	— Halme, αἱ καλάμιαι.
— Habicht, τὸ ἱεράκιον.	— Habichte, τὰ ἱεράκια.
— Hund, ὁ σκύλος.	— Hunde, οἱ σκύλοι.
— Kranich, ὁ γερανός.	— Kraniche, οἱ γερανοί.
— Punkt, τὸ σημεῖον.	— Punkte, τὰ σημεῖα.
— Staat, ὁ ψάρος, εἰ- δος ὀρνέων.	— Staate, οἱ ψάροι.
— Tag, ἡ ἡμέρα.	— Tage, αἱ ἡμέραι, κτ.

Γ'. Κ Λ Ι Σ Ι Ζ.

δ. 9.

Τρίτη Κλίσις ἐπὶ τῶν διαφορῶν Καταλήξεις ἐχόντων Ονομάτων Ἀρσενικῶν, Θυλικῶν καὶ Οὐδετέρων,

τέρων, τὰ ὅποια λαμβάνουσιν ἐν τῷ πληθυντικῷ Ἀριθμῷ τὴν συλλαβὴν εν, τὴν ὁποίαν δὲν εἶχον ἐν τῷ ἐνικῷ ἡ Γενική, Δοτική, Αἰτιατική ἐνική τῶν Ἀρσενικῶν Ὄνομάτων λήγει εἰς εν, τῶν δὲ Ὀυδέτερων Ὄνομάτων ἡ μὲν Γενική λήγει εἰς εἶς, ἡ δὲ Δοτική εἰς ε, καθὼς ἐπὶ τῆς δευτέρας Κλίσεως, ὡς ὁ Β'. γενικός Κανὼν ὁρίζει.

Τύπος τῆς τρίτης Κλίσεως τῶν Ὄνομάτων.

Ἐνικῶς.

Πληθυντικῶς.

Ο. der Mensch, ὁ ἄνθρωπος.	die Menschen, οἱ ἄνθρωποι.
Γ. des Menschen, τοῦ ἀνθρώπου.	der Menschen, τῶν ἀνθρώπων.
Δ. dem Menschen, τῷ ἀνθρώπῳ.	den Menschen, τοῖς ἀνθρώποις.
Α. den Menschen, τὸν ἄνθρωπον.	die Menschen, τὰς ἀνθρώπους.
Κ. o du Mensch, ὦ ἄνθρωπε.	v ihr Menschen, ὦ ἄνθρωποι.
Π. von dem Menschen, παρὰ τοῦ ἀνθρώπου.	von den Menschen, παρὰ τῶν ἀνθρώπων.

Ἐνικῶς.

Πληθυντικῶς.

Ο. die Spur, τὸ ἶχνος.	die Spuren, τὰ ἶχνη.
Γ. der Spur, τοῦ ἵχνος.	der Spuren, τῶν ἱχνῶν.
Δ. der Spur, τῷ ἵχνει.	den Spuren, τοῖς ἵχνεσι.
Α. die Spur, τὸ ἶχνος.	die Spuren, τὰ ἶχνη.
Κ. o du Spur, ὦ ἶχνος.	o ihr Spuren, ὦ ἶχνη.
Π. von der Spur, παρὰ τοῦ ἵχνος.	von den Spuren, παρὰ τῶν ἱχνῶν.

Ἐνικῶς.

Ενικῶς.

Πληθυντικῶς.

Ο. das Ohr, τὸ ὠτίον. die Ohren, τὰ ὠτία.
 Γ. des Ohres, τῆς ὠτίς. der Ohren, τῶν ὠτίων.
 Δ. dem Ohre, τῷ ὠτίῳ. den Ohren, ταῖς ὠτίοις.
 Α. das Ohr, τὸ ὠτίον. die Ohren, τὰ ὠτία.
 Κ. o du Ohr, ὦ ὠτίον. o ihr Ohren, ὦ ὠτία.
 Π. von dem Ohre, παρὰ τῆς ὠτίς. von den Ohren, παρὰ τῶν ὠτίων.

Κατὰ τῆτον τὸν τύπον κλίνονται πολλὰ ἄλλα Ὄνόματα, ἐξ ὧν τὰ περισσότερα εἰσὶν Ἀρσενικά καὶ Θυλικά, ἑτέτερα δὲ πάνυ ὀλίγα. οἷον·

Ἀρσενικά· der Aff, ὁ πίθηκος, καὶ πάντα τὰ λήγοντα εἰς *ist*, οἷον· der Aischeiß, ὁ ἄθεος, der Bär, ἡ ἀρκῆδα, der Basilisk, ὁ Βασιλίσκος, καὶ πάντα τὰ λήγοντα εἰς *ant* καὶ *ent*, οἷον· der Communicant, ὁ μεταλαμβάνων, der Delinquent, ὁ ἔνοχος θανάτου, ὁ κακῆργος, der Deutsche, ὁ Γερμανός, der Grieche, ὁ Γραικός, καὶ πάντα τὰ ἑθνικά Ὄνόματα, πλὴν τῶν ληγόντων εἰς *er*, οἷον· der Perser, ὁ Πέρσης, κτ. Ἐ’τι τὰ λήγοντα εἰς *it*, οἷον· der Eremit, ὁ Ἐρημίτης. der Fürst, ὁ Ἡγεμών, der Graf, ὁ κόμης, der Herr, ὁ κύριος, der Komet, ὁ κομήτης, der Löwe, ὁ λέων, der Ochs, ὁ βῆς, κτ.

Θυλικά· die Bahn, ὁ δρόμος, ἡ τρίβος, die Figur, τὸ σχῆμα, die Gluth, τὸ κῦμα, ἡ ἀμπωτις, die Gluth, ἡ ἀνδρακία, κτ. Καὶ ὅπως πάντα τὰ λήγοντα εἰς *e*, *heit*, *keit*, *ung* καὶ *inn*, οἷον· die Taube, ἡ περιστερά, die Freiheit, ἡ ἐλευθερία, die Fröhlichkeit, ἡ ἡλαρότης, ἡ παιδρότης, die Hof,

Hofnung, ἡ ἐλπίς, die Königin, ἡ βασίλισσα.
κτ.

Οὐδέτερα· das Aug, τὸ ὀμμάτιον, das Bett,
ἡ κλίνη τὸ κρεβάτιον, das Hemd, τὸ ὑποκά-
μισον.

Σημειώσεις.

- α'. Οὐ προδετέον εἰ ἐπὶ τῆς Γενικῆς τῶν Ἀρσενικῶν ὀνομάτων, καθὼς ποιῶσι τινες αὐτὸ δί-
χα ἀνάγκης λέγοντες καὶ γράφοντες des Men-
nens, der Herrns.
- β'. Οἰμοίως δὲν πρέπει, ἵνα προδέσῃ τις τὴν Συλ-
λαβὴν ἐν εἰς τὴν λέξιν Frau ἐπὶ τῆς Γενικῆς
καὶ Δοτικῆς ἐνικῆς· ὅτι τὰ Συλλικά ὀνόματα
εἰσὶν ἄκλιτα ἐν τῷ ἐνικῷ Ἀριθμῷ.
- γ'. das Herz, ἡ καρδία, καὶ der Schmerz, ὁ πό-
νος λαμβάνουσιν ἐπὶ τῆς Γενικῆς ἐνικῆς ἐν, ἐ-
πὶ τῆς Δοτικῆς ἐν. οἷον· des Herzens, dem
Herzen, des Schmerzens, dem Schmerzen.

Δ'. Κ λ ί σ ι ς.

§. 16.

Τετάρτη Κλίσις ἐστὶ τῶν εἰς εἰ καὶ εἰ ὀνομά-
των πάντων σχεδὸν Συλλικῶν καὶ ὀλίγων τινῶν Ἀρ-
σενικῶν εἰς αἰ καὶ εἰ ληγόντων, τὰ ὅποια ἐν μὲν τῷ
ἐνικῷ Ἀριθμῷ εἰσὶν ἄκλιτα, πλὴν τῶν Ἀρσενικῶν,
ὧν ἡ Γενικὴ ἐνικὴ λήγει εἰς ε, ἐν δὲ τῷ πληθυν-
τικῷ λαμβάνουσι πάντα ἀπλῶς η, ἐν πάσαις ταῖς
Πτώσεσι.

Τύπος

Τύπος τῆς τετάρτης Κλίσεως τῶν Ο-
νομάτων.

Ἑνικῶς.

Πληθυντικῶς.

Ο. die Fabel, ὁ μῦθος.	die Fabeln, οἱ μῦθοι.
Γ. der Fabel, τῷ μύθῳ.	der Fabeln, τῶν μύθων.
Δ. der Fabel, τῷ μύθῳ.	den Fabeln, τοῖς μύθοις.
Α. die Fabel, τὸν μῦθον.	die Fabeln, τὰς μύθους.
Κ. o du Fabel, ὦ μῦθε.	o ihr Fabeln, ὦ μῦθοι.
Π. von der Fabel, παρὰ τῷ μύθῳ.	von den Fabeln, παρὰ τῶν μύθων.

Ἑνικῶς.

Πληθυντικῶς.

Ο. die Ader, ἡ φλέψ.	die Adern, αἱ φλέβες.
Γ. der Ader, τῆς φλεβός.	der Adern, τῶν φλεβῶν.
Δ. der Ader, τῇ φλεβί.	den Adern, ταῖς φλεβί.
Α. die Ader, τὴν φλέβα.	die Adern, τὰς φλέβας.
Κ. o du Ader, ὦ φλέψ.	o ihr Adern, ὦ φλέβες.
Π. von der Ader, παρὰ τῆς φλεβός.	von den Adern, παρὰ τῶν φλεβῶν.

Ἑνικῶς.

Ο. der Nachbar, ὁ γείτων.	der Splitter, τὸ κάρφος.
Γ. des Nachbarn, τοῦ γείτονος.	des Splitters, τῷ κάρφῳ.
Δ. dem Nachbar, τῷ γείτονι.	dem Splitter, τῷ κάρφῳ.
Α. den Nachbar, τὸν γείτονα.	den Splitter, τὸ κάρφος.
Κ. o du Nachbar, ὦ γείτων.	o du Splitter, ὦ κάρφος.
Π. von dem Nachbar, παρὰ τῷ γείτονι.	von dem Splitter, παρὰ τῷ κάρφῳ.

Πληθυν-

Πληθυντικῶς.

- Ο. die Nachbarn, οἱ γεί- die Splittern, τὰ κάρφη.
 τονες.
 Γ. der Nachbarn, τῶν γεί- der Splittern, τῶν καρφῶν.
 τόνων.
 Δ. den Nachbarn, τοῖς γεί- den Splittern, τοῖς κάρφεσι.
 τοσι.
 Α. die Nachbarn, τὰς γεί- die Splittern, τὰ κάρφη.
 τοντας.
 Κ. ο ihr Nachbarn, ᾧ γεί- ο ihr Splitter, ᾧ κάρφη.
 τονες.
 Η. von den Nachbarn, πα- von den Splittern, παρὰ
 ρὰ τῶν γειτόνων. τῶν καρφῶν.

Κατὰ τῶτον τὸν τύπον κλίνονται ἔ τὰ ἀκό-
 λουθα ὀνόματα.

Θυλικά· die Achsel, ἡ μασχάλη, ὁ ὤμος,
 die Bibel, τὰ ἀγιόγραφα βιβλία, die Earsel, τὸ
 κατὶ, die Dattel, ὁ χωρμαῖς, die Deichsel, ὁ ῥυμός,
 τὸ μακρὸν ξύλον τῷ ἀμαξίᾳ μεταξύ τῶν δύο ἵππων
 κείμενον, die Eichel, ἡ βαλανιδία, die Gabel, ἡ κρεά-
 γρα, die Insel, ἡ νῆσος, die Kanzel, ὁ ἄμβων,
 κτ. Die Aelster, ἡ κίσσα, die Auster, τὸ ὄστρεον,
 die Blatter, ἡ φλύκταινα, τὸ πρίσμα, die Dauer,
 ἡ διάρκεια, die Ecker, ἡ βαλανιδία, die Feder, τὸ
 κοντῆλιον, die Fener, ἡ εὐροτή, ἡ πανήγυρις, die
 Jungfer, ἡ κόρη, die Leber, τὸ ἥπαρ, τὸ σικόλι,
 die Mauer, ὁ τοῖχος, die Mitter, ἡ ἀσπίς, die
 Otter, ἡ ἔχιδνα, die Schwester, ἡ ἀδελφή, κτ.

Αῤσενικά· der Bauer, ὁ χωρικός, der Caffer,
 ὁ Κάφρος, der Tartar, ὁ Τάρταρος, der Ungar,
 ὁ Οὔγκρος, κτ.

Ε'.

Ε. ΚΛΙΣΙΣ.

§. 17.

Πέμπτη Κλίσις ἐς τῶν διαφορὰς Καταλήξει
 ἔχόντων Ἀρσενικῶν καὶ Οὐδετέρων Οὐνομάτων, ὧν ἡ
 Γενικὴ ἐνικὴ λήγει εἰς εθ, ἡ Δοτικὴ εἰς ε, ἡ Αἰ
 τιατικὴ ὁμοία ἐστὶ τῇ Οὐνομασικῇ, ἡ Οὐνομασικὴ
 πληθυντικὴ λαμβάνει τὴν Συλλαβὴν εν, τὴν ὅποια
 δὲν εἶχεν ἡ ἐνικὴ, ἡ Δοτικὴ τὸ η μετὰ τῇ φωνῇ
 εντος τῆς Οὐνομασικῆς. Τρέπασσι δὲ πάντα ὁμοί
 α τὰ Φωνήεντα α, ο, υ ἐν τῷ πληθυντικῷ Ἀριθμῷ
 εἰς τὰς Διφθόγγους αἰ, οἰ, υἱ.

Τύπος τῆς πέμπτης Κλίσεως τῶν
 Οὐνομάτων.

Ενικῶς.

Ο. der Mann, ὁ ἀνὴρ. das Buch, τὸ βιβλίον.
 Γ. des Mannes, τῷ ἀνδρός. des Buches, τῷ βιβλίου.
 Δ. dem Manne, τῷ ἀνδρί. dem Buche, τῷ βιβλίῳ.
 Α. den Mann, τὸν ἀνδρα. das Buch, τὸ βιβλίον.
 Κ. o du Mann, ὦ ἄνερ. o du Buch, ὦ βιβλίον.
 Π. von dem Manne, παρὰ τῷ ἀνδρός. von dem Buche, παρὰ τῷ βιβλίῳ.

Πληθυντικῶς.

Ο. die Männer, οἱ ἄνδρες. die Bücher, τὰ βιβλία.
 Γ. der Männer, τῶν ἀνδρῶν. der Bücher, τῶν βιβλίων.
 Δ. den Männern, τοῖς ἀνδράσι. den Büchern, τοῖς βιβλίοις.
 Α.

- A. die Männer, τῶς ἄνδρας. die Bücher, τὰ βιβλία.
 K. o ihr Männer, ὦ ἄνδρες. o ihr Bücher, ὦ βιβλία.
 II. von den Männern, πα- von den Büchern, παρὰ
 ρὰ τῶν ἀνδρῶν. τῶν βιβλίων.

Κατὰ τῆτον τὸν τύπον κλίνονται ἔ τὰ ἐξῆς
 Ὄνόματα.

Ἀρσενικά· der Dorn, τὸ ἀκάνθιον, der Klob, ὁ βῶλος τῆς γῆς, der Leib, τὸ σῶμα, der Plock, τὸ ὀξύ παλῆκι, der Rand, ἡ ἄκρα τινὸς πράγμα-
 τοι, der Wald, τὸ δάσος, κτ.

Οὐδέτερα· das Bad, τὸ λουτρόν, das Bild, ἡ εἰκὼν, das Blatt, τὸ φύλλον, das Brett, τὸ σανίδιον, das Dach, ἡ σκεπασή, das Dorf, τὸ χωρίον, das Feld, ὁ κάμπος, τὸ πεδῖον, das Glas, ὁ ὕαλος, das Glied, τὸ μέλος, κτ.

Σημειώσεις περὶ τῆς Κλίσεως τινῶν Οὐσιασ-
 κῶν Ὄνομάτων.

- α'. Πᾶντα τὰ κύρια Ὄνόματα· τὰ Ὄνόματα τῆς
 Ἡλικίας τῶ ἀνθρώπου· (die Jugend, ἡ νεότης,
 κτ.) τῶν παθῶν τῆς ψυχῆς, τῶν Ἀρετῶν ἔ
 Κακιῶν· (die Liebe, ἡ ἀγάπη, der Haß, τὸ
 μῖσος, die Demuth, ἡ ταπεινότης, die Hoch-
 muth, ἡ ὑπερηφανία, κτ.) ἔ τινων πρὸς τὴν
 κατασκευὴν τῶν φορεμάτων ζητᾶ μένων κομμα-
 τίων· (die Seide, τὸ μετάξιον, der Zwirn, τὸ
 ῥάμμα, κτ.) τῶν τεσσάρων Μερῶν τῆς γῆς·
 (der Ost, ἡ ἀνατολή, der Abend, ἡ δύσις,
 κτ.) τῶν Ἀστέρων· (Jupiter, ὁ ζεὺς, Mars, ὁ
 ἄρης, κτ.) τῶν τεσσάρων καιρῶν τῶ ἐνιαυτοῦ,
 (der

(der Frühling, ἡ ἀνοιξίς, κτ.) ἔ τῶν Μετεώρων· (die Wärme, ἡ θερμότης, die Kälte, τὸ ψύχος, der Hagel, ἡ χάλαζα, κτ.) τῆ Σί-
 τῆ, τῶν ὄσπριων, τῶν Ἀρωμάτων ἔ τῶν Ἐδω-
 δίων· (der Gersten, τὸ κριθάριον, der Hirse,
 τὸ κερχάριον, der Rummel, τὸ κύμινον, der
 Pfeffer, τὸ πέπερι, der Senf, τὸ σινάπι, das
 Fleisch, τὸ κρέας, die Butter, τὸ βέτυρον,
 das Fett, τὸ πάχος, die Milch, τὸ γάλα,
 das Mehl, τὸ ἄλευρον, κτ.) τῶν Μετάλλων·
 (das Gold, τὸ χρυσίον, das Blei, ὁ μόλυβ-
 δος, κτ.) τῆς Περιστερίας· (das Hausgeräth, τὰ
 σκεύη τῆ ὀσπητίᾳ, das Vieh, τὰ θρέμματα,
 κτ.) κλίνονται μόνον ἐνικῶς. ἐν ταῦτα ἀνήκ-
 σι ἔ ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὀνόματα, τὰ ὁποῖα ση-
 μαίνει πλῆθος ἐν τῷ ἐνικῷ Ἀριθμῷ. οἷον·
 das Gesind, οἱ οἰκιακοί, das Geflügel, τὰ πτε-
 ρωτά, das Wild, τὰ ἄγρια θηρία, ἔ ὅπως
 τὰ ἀπαρεμφατικά. οἷον· das Schen, τὸ βλέ-
 πειν, das Schlafen, τὸ καθεύδειν, κτ. Ἐτι
 πρὸς τοῖς λοιποῖς, ὅσα ἄρχονται ἀπὸ τῆς γε,
 οἷον· das Geschren, ἡ κραυγὴ, κτ. ἔ τὰ ἀκό-
 λωδα. der Adel, ἡ εὐγένεια, die Ankunft, ὁ
 ἐρχομός, der Argwohn, ἡ κακότης, ἡ ὑπο-
 ψία, der Aether, τὸ ἄστρο, ἡ ἀναπνοή, das
 Blut, τὸ αἷμα, der Dank, ἡ εὐχαριστία, die
 Dauer, ἡ διάρκεια, der Durst, ἡ δίψα, der
 Ernst, ἡ σπουδή, der Flachs, τὸ λινάριον, das
 Gefühl, ἡ ἀφῆ, ἡ συνάσθησις, das Gehör,
 ἡ ἀκοή, das Geld, τὰ χρήματα, das Glück,
 ἡ τύχη, das Heu, τὸ ξηρόν χορτάριον, das
 Heil, ἡ σωτηρία, der Hunger, ἡ πείνα, der
 Husten, ὁ βήχας, die Kolik, τὸ κολικὸν πά-
 θος, der Muth, ἡ ἀνδρεία, das Obst, τὸ ὀ-
 πωρικά, die Pracht, ἡ πομπή, der Schmutz,
 pfen,

pfen, ἡ καταρροή, ἡ συνάγχι, die Schwärze, ἡ μελανία, die Weiße, ἡ λευκότης, der Frost, ἡ παρηγορία, die Vernunft, ὁ λόγος, ὁ νῆς, der Verstand, ἡ διάνοια, ὁ νῆς, das Wachs, τὸ κηρίον, der Wis, ἡ ἀγχινοια, die Wolle, τὸ μαλλίον, der Zank, ἡ ἔοις, ἡ φιλονεικία, der Zwang, ἡ βία, κτ. Τινὰ ὁμως τῶν τῶν ὀνομάτων εἰσὶν ἐνίοτε ἐν χρόνῳ καὶ ἐν τῷ πληθυντικῷ Ἀριθμῷ· οἷον· die Sonnen, οἱ ἥλιοι, die Winde, οἱ ἄνεμοι, die Blitze, αἱ ἀστραπαὶ, die Gröſte, αἱ φύχραι, κτ.

β'. Οὐκ ὀλίγα ὀνόματα κλίνονται μόνον πληθυντικῶς. οἷον· die Ahnen, οἱ πρόγονοι, die Alpen, αἱ ἄλπεις, die Aeltern, οἱ γονεῖς, die Einkünfte, τὰ εἰσοδήματα, die Haſen, ἡ τρύξ, die Leute, ὁ λαός, die Waffen, τὰ ἄρματα, Diſtern, τὸ πάτχα, Pfingſten, ἡ πεντηκοστή, Weihnachten, τὰ γενέθλια τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἄλλὰ λατινὰ.

γ'. Εἰσὶν ἄλλα τινὰ ὀνόματα, τὰ ἐποῖα κατὰ τὰ διάφορα σημαίνόμενα διαφόρως κλίνονται ἐν τῷ πληθυντικῷ Ἀριθμῷ, καὶ ἀκολούθως εἰσὶ διαφόρων Κλίσεων. Ταῦτα δὲ εἰσιν ἐχὼς μόνον ἐκεῖνα τὰ ὀνόματα, τὰ ὅποια ἐν τῷ ἐνικῷ Ἀριθμῷ ἔχουσι διπλὴν Ἀρθρον, καὶ διπλὴν σημασίαν, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνα, τὰ ὅποια ἐν καὶ μόνον Ἀρθρον ἔχουσιν. οἷον· der Band, τὸ δέσιμον τοῦ βιβλίου ἔχει ἐν τῷ πληθυντικῷ Ἀριθμῷ die Bände, das Band ἡ παντλία, die Wände· der Bauer, ὁ χωρικός ἔχει die Bauern, das Bauer, τὸ κλωβίον, die Bauer. Der Ort, ἡ χώρα, ἡ ἐπαρχία ἔχει die Orte, der Ort,

ὄρτ, ὁ τόπος, die Dörter. Das Wort, ὁ λόγος, ἡ ὁμιλία ἔχει die Worte, das Wort ἡ λέξις, die Wörter, κτ.

- δ. Ἡ λέξις Μανν ἀνὴρ λαμβάνει ἐν τῇ συνδέσει πολλῶν λέξεων ἐπὶ τῷ πληθυντικῷ Ἀριθμῷ ἔχει Μάννερ, ἀλλὰ Leute. οἷον· der Ufermann, ὁ γεωργός, der Kaufmann, ὁ πραγματευτής, κτ. ἔχουσι die Uferleute, die Kaufleute, κτ. ὁμοίως ἡ λέξις Frau γυνή μεταβάλλεται εἰς Weiber ἐν τῷ πληθυντικῷ Ἀριθμῷ. οἷον· die Bauerfrau, ἡ χωρική γυνή, die Kräuterfrau, ἡ λαχανοπόλις, κτ. ἔχουσι die Bauerweiber, die Kräuterweiber, κτ.

- ε. Τὸ ὄνομα Θεός, ὅταν σημαίνει τὸν ἀληθινόν Θεόν, δὲν ἐπιδέχεται ἄρδρον ἐν πᾶσι ταῖς πτώσεσιν. οἷον Ὁν. Gott, ὁ Θεός. Γεν. Gottes, τῷ Θεῷ. Δοτ. Gott, τῷ Θεῷ. Αἰτ. Gott, τὸν Θεόν. Κλ. ο Gott, ὦ Θεέ, von Gott, παρὰ τῷ Θεῷ. Ὅταν δὲ σημαίνει τὰ εἰδῶλα τῶν Ἑθνῶν, ἢ τὸ δεῖον ἐν γένει, ἐπιδέχεται Ἀρδρον. οἷον· der Gott Mars, ὁ Θεός ἄρης, der Zorn des Gottes Neptuns, ὁ θυμός τῷ Ποσειδῶνος. dem Gott der Musen, τῷ ἀπόλλωνι· die Götter der Heiden, τὰ εἰδῶλα τῶν Ἑθνῶν· du bist nicht ein Gott, dem gottlos Wesen gefällt, σύ ἔκ εἰ Θεός ὁ εὐδοκῶν ἐπὶ κακίᾳ.

- ς. Ὡσαύτως καὶ τὰ κύρια ὀνόματα κλίνονται κοινῶς χωρὶς Ἀρδρου, καὶ τινὰ μὲν ἐξ αὐτῶν μεταβάλλονται ἐν τιτὶ πτώσει καὶ ἀνάγονται εἰς μίαν τῶν εἰρημένων πέντε Κλίσεων, τινὰ δὲ εἰσιν ἀμετάβλητα καὶ λαμβάνουσιν ἐπὶ τῶν
πλη-

πλαγίων πτώσεων διαβολῆς χάριν Ἀρδρον·
οἶον· Οὐ. Brutus, ὁ Βρετός. Γεν. des Brutus,
τῷ Βρέτῃ. Δοτ. dem Brutus, τῷ Βρέ-
τῳ. Αἰτ. den Brutus, τὸν Βρετόν. Κλ. ο
Brutus, ὃ Βρετε. Πρ. von dem Brutus, πα-
ρὰ τῷ Βρέτῃ.

- ζ'. Τελευταῖον τὰ εἰς ium λύγοντα ξένα ὀνό-
ματα εἰσὶν ἄκλιτα ἐν τῷ ἐνικῷ Ἀριθμῷ, ἐν
δὲ τῷ πληθυντικῷ λαμβάνουσιν ἐν ἐν πάσαις
ταῖς πτώσεσιν· οἶον· Evangelium, Εὐαγγέ-
λιον, Evangelien, Εὐαγγέλια, Collegium,
Σύλλογος, Collegien, Σύλλογοι, κτ.

Κ Ε Φ. Δ'.

Von den Benwörtern. Περί τῶν Ἐπιθέτων
und Zahlwörtern. ἢ Ἀριθμητικῶν.

§. 1.

Τὰ Ἐπίθετα ὀνόματα δηλοῦσι τὰς ιδιότητας
ἢ τὰ συμβεβηκότα πᾶν ὑποκειμένων, ὡς διώριζαι
κεφ. α'. §. 1. περὶ ὀνόμ. γίνονται δὲ ταῦτα.

- α'. Ἐξ Οὐσιαστικῶν διὰ τῆς προθέσεως τινῶν τε-
λικῶν συλλαβῶν. οἶον· bar, er, ern, hast,
ich, ig, isch, lich, los, reich, sam. παρα-
δείγμ. χάριν· fruchtbar, καρποφόρος, Gold-
den, χρυσαφένιος, eisern, σιδηρένιος, dauer-
haft, διαρκής, ἔμμονος, dornicht, ἀκανθώδης,
gütig, ἀγαθός, bäuerisch, χωριάτικος, abtei-
lich, θεῖος, ehrlos, ἄτιμος, geistreich, εὐφυής,
polünne, friedsam, εἰρηνικός, κτ.

β'.

- β. Εξ Ἀντωνυμιῶν. οἶον· der deinige, ὁ σός, κτ.
 γ. Εξ Ἐπιθέτων, οἶον· बोधhaft, πονηρός, κακῆ-
 γος, offenbar, πρόδηλος, σαφής.
 δ. Εκ Ρημάτων. οἶον· abwendig, ἀποτρόπαιος,
 brauchbar, ἔυχρηστος, κτ.
 ε. Εξ Ἐπὶ ρημάτων, οἶον· heimlich, κρυφός, heus-
 tig, σημερινός, gestrig, χθεςινός, κτ.

Τ Μ Η Μ Α Α'.

Von der Abänderung   Περὶ τῆς Κλίσεως
 der Beywörter.   τῶν Ἐπιθέτων.

§. 2.

Τὰ Ἐπίθετα κλίνονται τριγενῶς, ἢ τριχῶς. α'.
 μετὰ τῆ ἀορίστου Ἀρθρου ein, eine, ein. β'. μετὰ τῆ
 ὀρισμένης Ἀρθρου der, die, das. γ'. χωρὶς Ἀρθρου.

α. Κλίσις τῶν Ἐπιθέτων μετὰ τῆ Ἀορί-
 στου Ἀρθρου.

Ἐνικῶς.

- Ο. ein reicher Mann, εἷς πλέσιος ἀνὴρ.
 Γ. eines reichen Mannes, ἐνός πλεσίε ἀνδρός.
 Δ. einem reichen Manne, ἐνὶ πλεσίῳ ἀνδρί.
 Α. einen reichen Mann, ἕνα πλέσιον ἄνδρα.
 Κ. ο ein reicher Mann, ὦ πλεσίε ἀνερ.
 Π. von einem reichen Man- παρ' ἐνός πλεσίε ἀνδρός.
 ne.

Πλη-

Πληθυντικῶς.

reiche Männer,	πλέσιοι ἄνδρες.
reicher Männer,	πλεσίων ἀνδρῶν.
reichen Männern,	πλεσίοις ἀνδράσι.
reiche Männer,	πλεσίς ἀνδρας.
o ihr reiche Männer,	ὦ πλέσιοι ἄνδρες.
von reichen Männern,	παρὰ πλεσίων ἀνδρῶν.

Ἐνικῶς.

eine reiche Frau,	μία πλεσία γυνή.
einer reichen Frau,	μιάς πλεσίας γυναικός.
einer reichen Frau,	μιά πλεσία γυναίκε.
eine reiche Frau,	μίαν πλεσίαν γυναῖκα.
o eine reiche Frau,	ὦ πλεσία γύναι.
von der reichen Frau,	παρὰ μιάς πλεσίας γυναικός.

Πληθυντικῶς.

reiche Frauen,	πλεσῖαι γυναῖκες.
reicher Frauen,	πλεσίων γυναικῶν.
reichen Frauen,	πλεσίοις γυναιξί.
reiche Frauen,	πλεσίας γυναῖκας.
o ihr reiche Frauen,	ὦ πλεσῖαι γυναῖκες.
von den reichen Frauen,	παρὰ πλεσίων γυναικῶν.

Ἐνικῶς.

ein reiches Kind,	ἐν πλέσιον παιδίον.
eines reichen Kindes,	ἐνός πλεσὶς παιδίε.
einem reichen Kinde,	ἐνί πλεσίῳ παιδίῳ.

G

A.

Πληθυντικῶς.

Ο. die armen Männer,	οἱ πτωχοὶ ἄνδρες.
Γ. der armen Männer,	τῶν πτωχῶν ἀνδρῶν.
Δ. den armen Männern,	τοῖς πτωχοῖς ἀνδράσι.
Α. die armen Männer,	τὰς πτωχὰς ἄνδρας.
Κ. οἱ ihr armen Männer,	ὧ πτωχοὶ ἄνδρες.
Π. von den armen Männern.	παρὰ τῶν πτωχῶν ἀνδρῶν.

Ἐνικῶς.

Ο. die arme Frau,	ἡ πτωχὴ γυνή.
Γ. der armen Frau,	τῆς πτωχῆς γυναικός.
Δ. der armen Frau,	τῇ πτωχῇ γυναικί.
Α. die arme Frau,	τὴν πτωχὴν γυναῖκα.
Κ. οὐ du arme Frau,	ὧ πτωχὴ γύναι.
Π. von der armen Frau.	παρὰ τῆς πτωχῆς γυναικός.

Πληθυντικῶς.

Ο. die arme Frauen,	αἱ πτωχαὶ γυναῖκες.
Γ. der armen Frauen,	τῶν πτωχῶν γυναικῶν.
Δ. den armen Frauen,	ταῖς πτωχαῖς γυναῖξί.
Α. die arme Frauen,	τὰς πτωχὰς γυναῖκας.
Κ. οἱ ihr arme Frauen,	ὧ πτωχαὶ γυναῖκες.
Π. von den armen Frauen,	παρὰ τῶν πτωχῶν γυναικῶν.

Ἐνικῶς.

Ο. das arme Kind,	τὸ πτωχὸν παιδίον.
Γ. des armen Kindes,	τῷ πτωχῷ παιδί.
Δ. dem armen Kinde,	τῷ πτωχῷ παιδίῳ.

A. das arme Kind, τὸ πτωχὸν παιδίον.
 K. o du armes Kind, ὦ πτωχὸν παιδίον.
 Π. von dem armen Kin- παρὰ τῷ πτωχῷ παι-
 de. δῶ.

Πληθυντικῶς.

O. die armen Kinder, τὰ πτωχὰ παιδιά.
 Γ. der armen Kinder, τῶν πτωχῶν παιδίων.
 Δ. den armen Kindern, τοῖς πτωχοῖς παιδίοις.
 A. die armen Kinder, τὰ πτωχὰ παιδιά.
 K. o ihr armen Kinder, ὦ πτωχὰ παιδιά.
 Π. von den armen Kin- παρὰ τῶν πτωχῶν παι-
 dern. δίων.

Κατὰ τῆτον τὸν τύπον κλίνονται πάντα τὰ
 Ἐπίθετα Ὄνόματα, ὅσα προτίθενται τῶν Ὀυσια-
 σικῶν μετὰ τῷ ὠρισμένῳ Ἀ'ρθρῳ.

Σημείωσις. Τὰ μετὰ τῷ ὠρισμένῳ Ἀ'ρθρῳ κλι-
 νόμενα Ἐπίθετα Ὄνόματα λαμβάνουσιν ἐν τῷ πλη-
 θυντικῷ Ἀριθμῷ η, τὸ ὁποῖον τὰ ἀορίσως κλινό-
 μενα δὲν εἶχον. αἶον· die armen Männer, ἔχι δὲ
 die arme Männer, κατὰ τινὲς κακῶς ὁμιλεῖσι καὶ
 γράφουσι.

γ'. Κλίσις τῶν Ἐπιθέτων χωρὶς παντός
 Ἀ'ρθρῳ.

§. 3.

Πολλὰ Ὀυσιασικὰ καὶ Ἐπίθετα Ὄνόματά εἰσιν
 ἐν χρήσει χωρὶς τινος Ἀ'ρθρῳ. αἶον· Bier, ζύθος,
 Fleisch, κρέας, Holz, ξύλον, Luft, ἀήρ, Papier,
 πάπυρος, Wasser, ὕδωρ, κτ. Τῆτο δὲ γίνεται,
 ὅταν

ἔταν λαμβάνονται γενικῶς ἢ ἀορίστως. Ἐπειδὴ λέγομεν gutes Bier, καλὸς ζύθος, festes Fleisch, παχὺ κρέας, süsse Milch, γλυκὺ γάλα, alter Wein, παλαιὸς οἶνος, κτ. ἐν τοιαύτῃ πτώσει εἴτε περιστάσει κλίνονται τὰ Ἐπίθετα κατὰ τὸν ἐφεξῆς τρόπον.

Ἐνικῶς.

Ἀρσεν.

Θυλικ.

Οὐδεν.

Ο. guter Rath,	gute Farbe,	hartes Papier.
καλὴ συμβαλή,	καλὸν χρῶμα,	λεπτὸν χαρτίον
Γ. gutes Rathes,	guter Farbe,	hartes Papiere.
καλῆς συμβαλῆς,	καλῆ χρώματις,	λεπτῆ χαρτίς.
Δ. gutem Rathe,	guter Farbe,	hartem Papiere.
καλῇ συμβαλῇ,	καλῷ χρώματι,	λεπτῷ χαρτίῳ.
Α. guten Rath,	gute Farbe,	hartes Papier.
καλὴν συμβαλὴν,	καλὸν χρῶμα,	λεπτὸν χαρτίον.
Κ. ο guter Rath;	ο gute Farbe,	ο hartes Papier.
ὦ καλὴ συμβε-	ὦ καλὸν χρῶ-	ὦ λεπτὸν χαρ-
λῆ,	μα,	τίον.
Π. von gutem Ra-	von guter Far-	von hartem Pa-
the,	be,	piere.
παρὰ καλῆς συμ-	παρὰ καλῆ	παρὰ λεπτῆ
βελῆς,	χρώματος.	χαρτίς.

Πληθυντικῶς.

Ἀρσεν.

Θυλικ.

Οὐδεν.

Θ. gute Ráthe,	gute Farben,	harte Papiere.
καλαί συμβελαί	καλὰ χρώματα,	λεπτὰ χαρτία.
Γ. guter Ráthe,	guter Farben,	harter Papiere.
καλῶν συμβε-	καλῶν χρωμά-	λεπτῶν χαρτίων
λῶν,	των,	

Δ.

Δ. guten Ráthe, guten Farben, zarten Papieren.
καλαῖς συμβε- καλοῖς χρώμα- λεπτοῖς χαρ-
λαῖς, σι, τίοις.

Α. gute Ráthe, gute Farben, zarte Papiere.
καλάς συμβε- καλὰ χρώμα- λεπτὰ χαρτία.
λάς. τα,

Κ. ο gute Ráthe, ο gute Farben, ο zarte Papiere.
ὦ καλαὶ συμβε- ὦ καλὰ χρώ- ὦ λεπτὰ χαρτία
λαῖ, ματα,

Π. von guten Rá von guten Far von zarten Pa-
rthen, ben, pieren.
παρὰ καλῶν συμ- παρὰ καλῶν παρὰ λεπτῶν
βελῶν, χρωμάτων, χαρτίων.

Κατὰ τῆτον τὸν τύπον κλίνονται πάντα τὰ
Ἐπίθετα Ὄνόματα, τὰ ὅποια τίθενται πρὸ τῶν
Οὐσιαστικῶν χωρὶς Ἀΐδρου.

Σημειώσεις.

α'. Ὅταν τὰ Ἐπίθετα Ὄνόματα λαμβάνονται ἀν-
τὶ Οὐσιαστικῶν κλίνονται μετ' ἑκατέρου τῆ Ἀΐ-
δρου, ἢ φυλάττεσι ἢ τὰς καταλήξεις τῶν
πτώσεων, τὰς ὁποίας εἶχον ὡς ἐπίθετα μετὰ
τῆ Ἀΐδρου κλινόμενα. οἷον· ein Weiser ist bes-
ser, als ein Starke, κρείττων ἀνὴρ σοφός, ἢ
δυνατός, der Weise ist besser, als der Starke,
κρείττων ἐστὶν ὁ σοφός, ἢ ὁ ἰσχυρός, eine
Schöne bezwingt oft einen Starke, καὶ σίδηρον
νικᾷ καλήτις ἔσα.

β'. Δὲν δύναται τις ὁμως, ἵνα μεταχειρίζηται τὰ
τοιαῦτα Ὄνόματα ἐν τῷ πληθυντικῷ Ἀΐδ-
μῳ χωρὶς Ἀΐδρου. Ἐπειδὴ λέγουσι die Ge-
lehr-

lehrten wissen es, οἱ Πεπαιδευμένοι γινώσκουσι
τὸτο, ἔχῃ δὲ Gelehrten wissen es.

γ. Ὅταν τὰ Ἐπίδετα τίθενται μετὰ τὰ Οὐσια-
σικά δὲν ἐπιδέχονται ἔτε Ἀῤῥθρον, ἔτε Πτώ-
σιν, ἔτε Ἀριθμόν, ἀλλ' εἰσὶν ἀκλιτα, ὡς τὰ
Ἐπιρρήματα. οἶον· der Held ist groß, ὁ Ἥρως
ἐστὶ μέγας, die Frau ist schön, ἡ γυνή ἐστὶ
ώραία, das Land ist reich, ἡ χώρα ἐστὶ πλε-
σία, die Menschen sind sterblich, οἱ ἄνθρωποι
εἰσι θνητοί, κτ.

Τ Μ Η Μ Α Β'.

Von der Vergleich. Περὶ τῆς Παραδέ-
chung der Bey- σεως τῶν Ἐπιδέ-
wörter. των Ὀνομάτων.

§. 4.

Τὰ Ἐπίδετα προσάπτουσιν ἀπλῶς τοῖς πράγ-
μασιν ἰδιώματά τινα καὶ συμβεβηκότα· τῶν τινὰ
μὲν ἐπιδέχονται αὐξήσιν, ἢ μείωσιν, τινὰ δὲ οὐκ
ἐπιδέχονται. Ἐξ ἐκείνων τῶν Ἐπιδέτων, τὰ ὁποῖα
ἐπιδέχονται αὐξήσιν ἢ μείωσιν, γίνονται τὰ καλέ-
μενα Παραδετικά Ὀνόματα, τὸ Συγκριτικὸν δηλα-
δὴ καὶ τὸ Ὑπερδετικόν.

§. 5.

Συγκριτικὸν ὄνομα ἐστὶ, δι' ὃ παραβάλλομεν
δύο πράγματα πρὸς ἀλλήλα, καὶ ἀναβιβάζομεν τὸ
ἐν ὑπὲρ τὸ ἕτερον, οἶον· Achilles war tapferer, als
Hector, ὁ Ἀχιλλεύς ἦν ἀνδρεσιότερος τῷ Ἑκτορί.
Ὑπερ-

Υπερθετικὸν ἔστι, δι' ἃ παραβάλλομεν ἐν πρὸς πολλὰ πράγματα, καὶ ἀναβιβάζομεν αὐτὸ ὑπὲρ πάντα τὰ λοιπὰ. οἷον· Alexander war der Tapferste unter allen, ὁ Ἀλέξανδρος ἦν ἀνδρείοτατος πάντων. Ἐκ τῶν τῶν παραδειγμάτων φανερόν ἐστιν, ὅτι τὸ Συγκριτικὸν ὄνομα γίνεται ἐκ τῶν Ἐπιδέτων προσδέσει τῆς συλλαβῆς er, τὸ δὲ Υπερθετικὸν προσδέσει τῆς συλλαβῆς ste.

§. 6.

Οὕτω γίνονται τὰ Συγκριτικὰ καὶ Υπερθετικὰ Ὄνόματα ἐκ τῶν Ἐπιδέτων, ὅταν εἰσὶν ἐν χρήσει χωρὶς Ἀΐδου, μεταβάλλει δὲ ὀλίγον τι τῆ τύπε, ὅταν τίθενται μετὰ τῶν Ἀΐδων· ὅτι τὸ μὲν ἀόριστον ἀφίνει τὴν οἰκείαν κατάληξιν τῆ γένεως εἰς τὸ Ἐπίδετον, τὸ δὲ ὠρισμένον ἔχει ἤδη τὴν κατάληξιν τῆ γένεως, καὶ ἀφαιρεῖ αὐτὴν ἀπὸ τοῦ Ἐπίδετον· παραδείγματος χάριν·

ein größer,	ein größerer.	} Τὸ ὑπερθετικὸν λείπει ἐν ταύ- τα, ὅτι δὲν ἐ- πιδέχεται παν- τελὸς τὸ ἀόρι- στον Ἀΐδων.
μέγας,	μεγαλήτερος.	
eine schöne,	eine schönere.	
ὡραία,	ὡραιότερα.	
ein wildes,	ein wilderes Thier.	} Τὸ ὑπερθετικὸν λείπει ἐν ταύ- τα, ὅτι δὲν ἐ- πιδέχεται παν- τελὸς τὸ ἀόρι- στον Ἀΐδων.
ἄγριον,	ἄγριώτερον θῆλον	
der reiche,	der reichere,	der reichste Kaufmann.
ὁ πλέσιος,	ὁ πλεσιώτερος,	ὁ πλεσιώτατος πραγ- ματευτής.
die tugendhafte,	die tugendhaftere,	die tugendhafteste Frau.
ἡ ἐνάρετος,	ἡ ἐναρετωτέρα,	ἡ ἐναρετωτάτη γυνή.
das glückliche,	das glücklichere,	das glücklichste Volk.
ὁ εὐτυχής,	ὁ εὐτυχέστερος,	ὁ εὐτυχέστατος λαός.
		Σημειώ-

Σημειώσεις.

- α. Τὰ μονοσύλλαβα Ἐπίδετα τρέπσι τὰ Φωνήεντα α, ο ή υ ἐν τοῖς Συγκριτικοῖς ή Υ'περθετικοῖς κοινῶς εἰς τὰς Διφθόγγους ά, ό ή υ. οἶον· alt, παλαιός, älter, παλαιότερος, der älteste, παλαιότατος· groß, μέγας, größer, μεγαλήτερος, der größte, μέγιστος· kurz, βραχύς, kürzer, βραχύτερος, der kürzeste, βραχύτατος.

Ἐξαιρῶνται ταῦτα· blaß, ὠχρός, κίτρινος, bunt, ποικιλόχρους, παρδαλός, gerade, εὐθύς, ordentlich, ὀρθός, koßlich, κοῖλος, baßlich, φαλακρός, lahm, χωλός, los, πονηρός, κακότροπος, rund, στρογγύλος, sanft, πρᾶος, schlank, ἰσχνός, leicht, ἱστός, straff, ἄκαμπτος, stumm, ἄλαλος, toll, μαυικός, παράφρων, dumm, ἡμερος, ή ἄλλατινά.

- β. Τὸ ή τρέπεται ἐνίοτε εἰς χ ἐν τοῖς Υ'περθετικοῖς, οἶον· nahe, πλησίον, näher, πλησιέστερος, der nächste, πλησιέστατος· ἄλλοτε δὲ τὸ χ τρέπεται εἰς ή ἐν τοῖς Συγκριτικοῖς, οἶον· hoch, ὑψηλός, höher, ὑψηλότερος, der höchste, ὁ ὑψιστος.

- γ. Τινά Ἐπίδετα ἔχουσιν ἀνωμαλίαντινά ἐν τοῖς Συγκριτικοῖς ή Υ'περθετικοῖς, ὡς τὰ Ἐπιρρήματα, οἶον· bald, ταχύς, eher, ταχύτερος, am ehesten, τάχιστος· gern, ἄσμενος, lieber, ἀσμενέστερος, liebsten, ἀσμενέστατος· gut, καλός, besser, καλήτερος, am besten, καλῶτατος· der gute, ὁ καλός, der bessere, ὁ καλήτερος, der beste, ὁ κάλλιστος· viel, πολὺς, mehr, πλείων, περισσότερος, am meisten, πλεῖ-

πλείστος. viele, πολλοί, mehrere, περισσότεροι, die meisten, οἱ πλείστοι. wenig, ὀλίγος, weniger, ἢ minder, ὀλιγώτερος, der wenigste, ἢ am mindesten, ὀλίγιστος, ὀλιγώτατος.

- δ. Ἐν τοῖς Ὑπερθετικοῖς ποτὲ μὲν προσίθεται, ποτὲ δὲ ἀφαιρεῖται τὸ γράμμα ε, οἷον· der längste, ὁ μακρύτερος, der kürzeste, ὁ βραχύτερος. γίνεται δὲ τὸτο εὐφωνίας χάριν· καὶ ἀφαιρεῖται μὲν, ὅταν ἔπεται μετὰ τὰ ὑγρά Σύμφωνα. οἷον· μετὰ τὰ g, h, l, m, n. προσίθεται δὲ ἐξ ἐναντίας, ὅταν ἀκολουθεῖ μετὰ τὰ σκληρὰ Σύμφωνα, οἷον· μετὰ τὰ d, f, p, r, β, t καὶ δ.

- ε. Προσίζονται ἐνίοτε καὶ μόριά τινα τοῖς Συγκριτικοῖς καὶ Ὑπερθετικοῖς Ὀνόμασιν εἰς αὐξησιν ἢ μείωσιν τῆς σημασίας αὐτῶν, ἥγυν εἰσὼς, noch, viel, ungleich τοῖς Συγκριτικοῖς, καὶ αὐτὸς τοῖς Ὑπερθετικοῖς. οἷον· etwas besser, ὀλίγον καλῆτερος, noch größer, ἔτι μεγαλύτερος, viel klüger, πολὺ φρονιμώτερος, ungleich besser, ἀπείρως καλῆτερος, das allerbeste, τὸ κάλλιστον, das allerschönste, τὸ ὠραιότατον.

- ς. Παρεκτὸς τέτων τῶν Συγκριτικῶν καὶ Ὑπερθετικῶν Ὀνομάτων γίνονται καὶ ἄλλα τοιαῦτα διὰ τινων Ἐπιρρήμάτων, ἢ Λέξεων, τὰ ὅποια προσίθονται τοῖς Ἐπιθέτοις, καὶ ποιεῖσιν αὐτὰ ἐμφαντικώτερα· οἷον· beliebt, ἐράσμιος, hoch beliebt, ἐρασμιώτερος, höchstbeliebt, ἐρασμιώτατος· berühmt, ἐνδοξος, sehr berühmt, λίαν ἐνδοξος, überaus, ungemein, ἢ weltberühmt, ὑπερένδοξος, ἐνδοξότατος· erfahren, ἔμπειρος, wohl

wohl erfahren, μάλα ἔμπειρος, besonders, über die Massen erfahren, ἔμπειρότατος· schwarz, μέλας, sehr schwarz, λίαν μέλας, reifschwarz, μελάντερος ἢ τε πίσσα, μελάντατος· weiß, λευκός, Kreideweiß, λευκότερος, Schneeweiß, λευκότετος.

§. 7.

Τὰ Παραθετικά Ὄνόματα κλίνονται ἀπαρ-
λάκτως ὡς ἂν τὰ ἄλλα Ἐπίθετα· ἀλλὰ τὰ μὲν
Συγκριτικά κλίνονται μετὰ ἢ χωρὶς παντὸς Ἀρδρε,
τὰ δὲ Ὑπερθετικά μόνον μετὰ τῷ ὠρισμένῳ Ἀρ-
δρε, ὅτι τὸ ἀνώτατον ἐν ἐκάσῳ τῶν εἰδῶν πάντοτε
ἐστὶ τι διωρισμένον. οἷον· ein größerer Mann, μεγα-
λήτερος ἀνὴρ, eine größere Stadt, μεγαλιτέρα
πόλις, ein größeres Land, μεγαλιτέρα χώρα. der
höhere Berg, τὸ ὑψηλότερον βερόν, die höhere
Mauer, ὁ ὑψηλότερος τοῖχος, das höhere Haus,
τὸ ὑψηλότερον ὀσπήτιον· stärkerer Wein, δυνα-
τότερος οἶνος, bessere Speise, καλήτερον ἔδεσμα,
feineres Papier, λεπτότερον χαρτίον· der kürzeste
Weg, ἡ συντομωτάτη ὁδός, die kürzeste Zeit, ὁ
βραχύτατος καιρὸς, das wildeste Thier, τὸ ἀγριώ-
τατον θηρίον. (κεφ. δ. §. 2. α. β. γ.)

Τ Μ Η Μ Α Γ.

Von den Zahlwörtern. Περὶ τῶν Ἀριθμητι-
κῶν ὀνόματων.

§. 3.

Οἱ Γερμανοὶ τάττωσι τὰ Ἀριθμητικά Ὄνόμα-
τα εἰς τὸν κατάλογον τῶν Ἐπιθέτων, ὅτι τίθεν-
ται

ται καὶ ταῦτα πρὸ τῶν Οὐσιαστικῶν Οὐνομάτων,
ἵνα διορίζωσι τὴν σημασίαν αὐτῶν. εἰς δὲ ταῦτα
Α'. Grundzahlen, Ἀπολελυμένα. Β'. Ordnen-
de Zahlwörter, Τακτικά. Γ'. Selbstständige Zahlwör-
ter, Οὐσιαστικά. Δ'. Theilende Zahlwörter, Δια-
ρετικά. Ε'. Vermehrende Zahlwörter, Ἀνκλο-
γικά.

Α'. Ἀπολελυμένα εἰς, δι' ὧν ἀπλῶς ἀ-
ριθμεύμεν. οἷον·

eins,	1.	drenzig	30.
zwey,	2.	vierzig,	40.
dren,	3.	funfzig,	50.
vier,	4.	sechzig,	60.
fünf,	5.	siebzig,	70.
sechs,	6.	achtzig,	80.
sieben,	7.	neunzig,	90.
acht,	8.	hundert,	100.
neun,	9.	hundert und eins,	101.
zehn,	10.	zwey hundert,	200.
eilf,	11.	dren hundert,	300.
zwölff,	12.	vier hundert,	400.
drenzehn,	13.	fünf hundert,	500.
vierzehn,	14.	tausend,	1000.
funfzehn,	15.	zwey tausend,	2000.
sechzehn,	16.	dren tausend,	3000.
siebzehn,	17.	vier tausend,	4000.
achtzehn,	18.	fünf tausend,	5000.
neunzehn,	19.	zehn tausend,	10000.
zwanzig,	20.	zwanzig tausend,	20000.
ein u. zwanzig,	21.	hundert tausend,	100000. κτ.

Σημειώ-

Σημείωσις. Μετὰ εἴκοσι τριάκοντα εἰς ἑφεξῆς προηγείται ὁ μικρότερος Ἀριθμός. οἷον· ein und zwanzig, zwei und dreßsig. Μετὰ τὰ ἑκατὸν ἐπε-
ται ὁ μικρότερος Ἀριθμός. οἷον· hundert und vier,
ἑκατὸν τέσσαρα. Ἐὰν δὲ συμπληρωθῶσι τινες ἑ-
κατοντάδες προηγείται ὁ μικρότερος Ἀριθμός. οἷον·
sechs hundert fünf und zwanzig, ἑξακόσια εἴκοσι
πέντε, κτ.

Α'. Οἱ ἀπολελυμένοι Ἀριθμοὶ κλίνονται
κατὰ τὸν ἑφεξῆς τρόπον.

Εἷς ἓν, τιθέμενον πρὸ Οὐσιασικῆ τινὸς Οὐνό-
ματος, χωρὶς τῆ ὠρισμένης Ἀ'ρθρου, κλίνεται ὡς τὸ
ἀόριστον Ἀ'ρθρον ein, eine, ein (κεφ. β'. §. 6.)
μετὰ τῆ ὠρισμένης Ἀ'ρθρου der eine, die eine, das
eine κλίνεται ὡς Ἐπίθετον Οὐνομα (κεφ. δ'. §. 2.
β'). Ἐὰν δὲ τίθεται ἀπλῶς, κλίνεται ἔτω· Ο.
einer, eine, eines ἢ einē. Γ. eines, einer, eines,
κτ. ὥσπερ τὸ ἀόριστον Ἀ'ρθρον· παρεκτός ὅτι προ-
σίδεται αὐτῷ πολλάκις διὰ περισσοτέραν ἔμφασιν
ἢ λέξις einziger, μόνος. οἷον· ein einziger Mann,
εἷς μόνος ἀνὴρ, eine einzige Frau, μία μόνη γυνή,
ein einziges Kind, ἓν μόνον παιδίον.

Zwei δύο, τιθέμενον πρὸ τῶν Οὐσιασικῶν
κλίνεται διχῶς· χωρὶς Ἀ'ρθρου εἰς μετὰ τῆ ὠρισμένης
Ἀ'ρθρου διὰ πάντων τῶν τριῶν γενῶν. οἷον· zween
Männer, δύο ἄνδρες, zwei Frauen, δύο γυναῖκες,
zwei Kinder, δύο παιδιά, die zween Bäume, τὰ
δύο δένδρα, die zwei Blumen, τὰ δύο ἄνθη, die
zwei Thiere, τὰ δύο θηρία.

Πλη-

~~~~~

Πληθυντικῶς.

Ἀρσεν.

Θυλικ.

Ὅυδετ.

Ο. zween, δῦω.	zwo, δῦω.	zwen, δῦω.
Γ. zweener, δῦω.	zwoer, δῦω.	zwener, δῦω.
Δ. zweenen, δυσί.	zwoen, δυσί.	zwener, δυσί.
Α. zween, δῦω.	zwo, δῦω.	zwen, δῦω.
Κ. ο zween, ὧ δῦω.	ο zwo, ὧ δῦω.	ο zwen, ὧ δῦω.
Π. von zweenen, παρὰ δῦω.	von zwoen, _____	von zwener, _____

Ἀρσεν.

Θυλικ.

Ὅυδετ.

Ο. die zween, οἱ δῦω.	die zwo, αἱ δῦω.	die zwen, τὰ δῦω.
Γ. der zween, τῶν δῦω.	der zwoen, τῶν δῦω.	der zwen, τῶν δῦω.
Δ. den zweenen, τοῖς δυσί.	den zwoen, ταῖς δυσί.	den zwener, τοῖς δυσί.
Α. die zween, τὲς δῦω.	die zwo, τὰς δῦω.	die zwen, τὰ δῦω.
Κ. ο ihr zween, ὧ δῦω.	ο ihr zwo, ὧ δῦω.	ο ihr zwen, ὧ δῦω.
Π. von den zweenen παρὰ τῶν δῦω.	von den zwoen, _____	von den zwener, _____

Σημείωσις. Τινὲς μεταχειρίζονται τὸ zwen ἐπὶ πάντων τῶν τριῶν γενῶν.

Ότεν τρεῖς ἢ τρία εἰς ὅλα τὰ γένη κλίνεται ὡς τὸ zwen ἐπὶ τῷ ὑδετέρῳ γένει. Τὰ λοιπά, οἷον vier, fünf, sechs, κτ. εἰσὶν ἄκλιτα, ἐκτὸς ὅτι ἐπὶ τῆς Δοτικῆς ἢ Προθετικῆς πληθυντικῆς λαμβάνουσιν ἐνίοτε en, ὅταν τίθενται ἀπλῶς, δι-

χα

χα τινὸς Οὐσιαστικῆ Οὐνόματος. οἶον· er fährt mit
vieren, sechsen, oder achten, nämlich Pferden. ἐπο-
χῆται, εἴτε σύρεται ἐπὶ τεσσάρων, ἕξ, ἢ ὀκτώ
δηλ. Ἱππων· die Soldaten gehen zu zehnen, zwöl-
fen, sechzehnen in einem Gliede, οἱ στρατιῶται βα-
δίζουσιν ἀνὰ δέκα, δώδεκα, δεκαῆξ ἐν μιᾷ τάξει, κτ.

Β. Τὰ Τακτικά, τὰ ὁποῖα τάξιν τινὰ
προϋποτιθέασι, παράγονται ἀπὸ τῶν
Ἀπολελυμένων, καὶ σχηματίζονται διὰ
τῆς Συλλαβῆς τε μέχριστῶν εἴκοσι, ἀπὸ
δὲ τῶν εἴκοσι καὶ ἐφεξῆς διὰ τῆς Συλ-
λαβῆς τε. Παραδείγματος χάριν·

der erste, πρῶτος, η, ον.	der dreßzigste, τριακοσος,
— zweite, δεύτερος, α, ον.	η, α.
— dritte, τρίτος, η, ον.	— vierzigste, τεσσαρα-
— vierte, τέταρτος, η, ον.	κοσός.
— fünfte, πέμπτος, η, ον.	— funfzigste, πεντηκο-
— sechste, ἕκτος, η, ον.	σός.
— siebente, ἑβδομος, η, ον.	— sechzigste, ἑξηκοσός.
— achte, ὀγδοος, η, ον.	— siebenzigste, ἑβδομη-
— neunte, ἔννατος, η, ον.	κοσός.
— zehnte, δέκατος, η, ον.	— achtzigste, ὀγδοηκοσός.
— eilfte, ἐνδέκατος, η, ον.	— neunzigste, ἑννεηκα-
— zwölftste, δωδέκατος,	σός.
η, ον.	— hunderste, ἑκατοσός.
— zwanzigste, εἰκοσός, η,	— tausendste, χιλιοσός καὶ
ον.	ἑτῶς ἐφεξῆς.

Ταῦτα κλίνονται μετὰ τῆ ὠρισμένῃ Ἀ'ρδρῃ,
ὥς ἂν ὅλα τὰ Ἐπίθετα διὰ τῆ αὐτῆς Ἀ'ρδρῃ κλινό-
μενα. Μετὰ τῆ ὠρίσεως Ἀ'ρδρῃ σπανίως ἀπαντῶ-
σιν.

σιν. οἶον· ein zweyter Theil, δεύτερον μέρος, eine dritte Auflage, τρίτη ἔκδοσις, ein viertes Kind, τέταρτον παιδίον. καὶ χωρὶς Ἀρδρα ἔτι σπανιώτερον. οἶον· erster Theil, πρῶτον μέρος, zweytes Buch, δεύτερον βιβλίον, dritter Abschnitt, τρίτον τμήμα. αἱ δὲ πλάγιοι πτώσεις κλίνονται διὰ τῶ ὠρισμένῃ Ἀρδρα. οἶον· des ersten Theiles, des zweyten Buches, des dritten Abschnittes, κτ.

Σημειώτεον ἔνταῦθα, ὅτι οἱ Γερμανοὶ ἀποδιδόασιν τὸ ἐν καὶ ἡμισυ διὰ τῶ anderthalb, δύο καὶ ἡμισυ διὰ τῶ dritthalb, κτ. οἶον· anderthalb Schuh, 1½ ποδός, dritthalb Elle, 2½ πήχεως. Ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τῶν ὥρων τῆς ἡμέρας. οἶον· halb eins, 12½ ὥρας, halb zwey, 1½ ὥρας, κτ.

Γ'. Οὐσιαστικὰ εἰσὶ τὰ περισσότερα Ἀπολελυμένα Ἀριθμητικὰ Ὄνόματα, ὅταν λαμβάνονται ὡς Οὐσιαστικὰ, καὶ μέτρα τῶν ἄλλων ἀριθμῶν. Ἐξ ὧν τὰ μὲν μικρότερα εἰσὶ γένος Θυλικῆς, τὰ δὲ μεγαλύτερα γένος Οὐδετέρου.

Οἶον· eine Achte, ὀγδοάς, eine Neunte, ἑνεάς, das Zehend, ἡ δεκάς, das Duzend, ἡ δωδεκάς, das Mandel, ἡ δεκαπεντάς, das Schock, ἡ ἐξηκοντάς, das Hundert, ἡ ἑκατοντάς, das Tausend, ἡ χιλιάς.

Δ'. Τὰ Διαιρετικὰ, τὰ ὅποια συμβάλλουσιν εἰς τὴν διαίρεσιν τῶν πραγμάτων, σχηματίζονται ἀπὸ τῶν Ἀπολελυμένων διὰ τῆς προδήκης erley.

Οἶον·

Οἶον· Einerley, μονότροπος, μιᾶς λογῆς, zweyerley, διττός, dreyerley, τριττός, κτ. ταυτά εἰσιν ἄκλιτα.

Ε'. Τὰ Ἀναλογικὰ, τὰ ὅποια σχέσιν τινα τῶν πραγμάτων δηλῶσι, σχηματίζονται ἀπὸ τῶν Ἀπολελυμένων διὰ τῶν καταλήξεων fach, fältig ἢ mal.

Οἶον· einfach, ἀπλῆς, zweyfach, διπλῆς, διπλάσιος, dreifach, τριπλάσιος, vierfach, τετραπλάσιος, κτ. einfältig, ἀπλῆς, zweyfältig, διπλάσιος, zehnfältig, δεκαπλάσιος, κτ. einmal, ἅπαξ, zweymal, δις, dreymal, τρίς, hundertmal, ἑκατοντάκις, tausendmal, χιλιάκις, κτ.

Τὰ εἰς fach ἔ fältig λήγοντα Ἀναλογικὰ κλίνονται ὡς ἂν τὰ Ἐπίθετα· τὰ δὲ εἰς mal λήγοντα καὶ αὐτὰ μὲν εἰσιν ἄκλιτα, ὡς Ἐπιρρήματα, τιθέμενα δὲ μετὰ τῶν Οὐσιαστικῶν λαμβάνουσι τὴν κατάληξιν malig, ἔ κλίνονται ὁμοίως, ὥσπερ τὰ Ἐπίθετα. οἶον· eine dreymalige Verläugnung, τριττή ἄρνησις.

Κ Ε Φ. Ε'.

Von den Fürwörtern. Περὶ Ἀντωνυμιῶν.

§. I.

Ἀντωνυμία ἐστὶ μέρος Λόγου κλιτὸν, τὸ ὅποιον λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ ὀνόματος, ἔ διακρίνει τὰ Πρόσωπα. Εἰσὶ δὲ αἱ Ἀντωνυμίαι ἕξ τὸν Ἀριθμόν.

Η

Α

A. Persönliche, Προσωπικάί. B'. Zueigende, Ι
 τικάί. Γ'. Anzeigende, Δεικτικάί. Δ. Frage
 Ερωτηματικάί. Ε'. Beziehende, Αναφορικάί.
 Uneigentliche, Καταχρηστικάί.

Α'. Περὶ τῶν Προσωπικῶν Ἀντωνυμιῶν.

§. 2.

Επειδὴ δὲ τὰ Πρόσωπά εἰσι τρία· α. ἐκ
 τὸ ὁποῖον λαλεῖ· β. ἐκεῖνο, πρὸς τὸ ὁποῖον
 νεται ὁ λόγος· γ. ἐκεῖνο, περὶ τοῦ ὁποῖου ὁμ
 μεν· διὰ τῆτο τρεῖς εἰσὶ καὶ αἱ Προσωπικαὶ Ἀντ
 μίαι. Ich, ἐγώ, Du, σύ, Er, ἐκεῖνος, Sie, ἐκ
 Es, ἐκεῖνο· καὶ πληθυντικῶς, Wir, ἡμεῖς, Ihr, ὑ
 Sie, ἐκεῖνοι, ἐκεῖναι, ἐκεῖνα. κλίνονται δὲ κατὰ
 ἐφεξῆς τρόπον.

Ε'νικῶς.

α. Προσ.

Πληθυντικῶς

O. Ich, ἐγώ.
 Γ. meiner, ἐμῶ.
 Δ. mir, ἐμοί.
 A. mich, ἐμέ.
 K. o ich, —
 Π. von mir, παρ' ἐμῶ.

Wir, ἡμεῖς.
 unser, ἡμῶν.
 uns, ἡμῖν.
 uns, ἡμᾶς.
 o wir, —
 von uns, παρ' ἡμῶν.

Ε'νικῶς.

β'. Προσ.

Πληθυντικῶς

O. Du, σύ.
 Γ. deiner, σῶ.
 Δ. dir, σοί.
 A. dich, σέ.
 K. o du, —
 Π. von dir, παρὰ σῶ.

Ihr, ὑμεῖς, εἰς
 euer, ὑμῶν.
 euch, ὑμῖν.
 euch, ὑμᾶς, εἰς
 o ihr, —
 von euch, παρ' ὑμῶν.

Ε'νικῶς

Ενικῶς. γ. Προσ.

Αῖσεν.

Θυλικ.

Ουδετ.

Ο. Er ,	ἐκεῖνος.	Sie ,	ἐκείνη.	Es ,	ἐκεῖνο.
Γ. seiner ,	ἐκείνου.	ihrer ,	ἐκείνης.	seiner ,	ἐκείνου.
Δ. ihm ,	ἐκείνῳ.	ihr ,	ἐκείνῃ.	ihm ,	ἐκείνῳ.
Α. ihm ,	ἐκεῖνον.	sie ,	ἐκείνην.	es ,	ἐκεῖνο.
Κ. λείπει	_____	_____	_____	_____	_____
Π. von ihm ,	παρ' ἐ- κείνου.	von ihr ,	παρ' ἐ- κείνης.	von ihm ,	παρ' ἐ- κείνου.

Πληθυντικῶς.

Ο. Sie ,	ἐκεῖνοι, ἐκεῖναι, ἐκεῖνα.	} Εἰς ὅλα τὰ τρία Γένη.
Γ. ihrer ,	ἐκείνων.	
Δ. ihnen ,	ἐκείνοις, ἐκείναις, ἐκείνοις.	
Α. sie ,	ἐκείνους, ἐκείνας, ἐκεῖνα.	
Κ. λείπει	— — — — —	
Π. von ihnen ,	παρ' ἐκείνων.	

Σημειώσεις.

- α. Οἱ παλαιοὶ Γερμανοὶ, καθὼς καὶ οἱ Ἕλληνες, μετεχειρίζοντο τὰς Προσωπικὰς Ἀντωνυμίας εἰς τὴν φυσικὴν αὐτῶν σημασίαν χωρὶς διάκρισιν τῶν ἐπισήμων Προσώπων. Οὕτως ὁ κυνικός Διαγένης ὁμιλῶν πρὸς τὸν μέγαν Ἀλέξανδρον μετεχειρίζετο τὴν Προσωπικὴν Ἀντωνυμίαν τῇ δευτέρᾳ Προσώπῃ σὺ, Du. Οἱ Ποιηταὶ τῶν Γερμανῶν φυλάττουσι μέχρι τῆς σήμερον, ἡμέρας τὴν παλαιὰν Συνήθειαν, καὶ δὲν ὁμιλεῖσι πρὸς τὰς Βασιλεῖς καὶ Ἡγεμόνας ἐν ταῖς Ποιήμασιν αὐτῶν, παρὰ διὰ τῆ Du, σὺ. Ἐπει-

δὴ φυσικώτερόν ἐστι καὶ συντομώτερον. πολὺς ὁ
 μως καιρὸς ἐστίν, ἀφ' οὗ εἰσῆχθη μία νέα συ-
 νήθεια εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην πρὸς διάκρισιν τῶν
 ἐπισήμων Προσώπων, ἵνα μεταχειρίζωνται, ὡς
 τὰν ὁμιλῶσι πρὸς αὐτὰς, τὸ δεύτερον Πρόσω-
 πον τῆ πληθυντικῆς Ἀριθμῆς, Ἰθι, ὑμεῖς, ἀν-
 τί τῆ δευτέρου ἐνικῆς Du, ζὺ. Ταύτην τὴν συ-
 νήθειαν κρατῶσι μέχρι τῆ νῦν οἱ Γάλλοι καὶ οἱ
 Ἀγγλοὶ. Ἐντεῦθεν προέρχεται, ὅτι οἱ Γερ-
 manoὶ ἔτι ἔχουσι τὴν συνήθειαν, ἵνα λέγωσιν
 ὅταν ὁμιλῶσι καὶ γράφουσι πρὸς τὰς Μεγιστάνας
 Eure Majestät, ἡ μεγαλειότης ὑμῶν, Eur
 Durchlauchten, ἡ Γαληνότης ὑμῶν. Οἱ Γερ-
 manoὶ ὁμως ἔκ ἐξῆσαν μέχρι τότε, ἀλλὰ καὶ
 περαιτέρω προέβησαν. Ἐπειδὴ κατὰ τὸν πα-
 ρελθόντα αἰῶνα ἄρχισαν κατὰ μίμησιν τῶν
 Ἰταλῶν, ἵνα μεταχειρίζωνται τὸ τρίτον Πρό-
 σωπον τῆ ἐνικῆς Ἀριθμῆς Er, ἡ Sie, ἀν-
 τὶ τῆ δευτέρου Du λέγοντες, Er ἡ Sie hat mir
 es gesagt, ἐκεῖνος, ἡ ἐκείνη μοι εἶπεν αὐτό.
 ἀντὶ τῆ Du hast mir es gesagt. Ἀλλὰ κατὰ
 ἀρχὰς τῆ παρόντος αἰῶνος προήγαγον τὸ
 πρᾶγμα ὡς πορρωτάτω ἀρχίζοντες, ἵνα μετα-
 χειρίζωνται τὸ τρίτον Πρόσωπον πληθυντικὸν
 ἀντὶ τῆ δευτέρου ἐνικῆς λέγοντες ἀντὶ τῆ ἀνω-
 τέρου ἔγω. Sie haben mir es gesagt, ἐκείνοί
 μοι εἶπον αὐτό.

- β'. Προσίδονται ἐνίοτε ταύταις ταῖς Προσωπικαῖς
 Ἀντωνυμίαις καὶ λέξεις τινὲς διὰ περισσotέραν
 ἔμφρασιν, αἱ ὅποιαί πῃ μὲν εἰσι κλιταί, πῃ
 δὲ ἄκλιτοι· εἰσὶ δὲ αἱ λέξεις selbst, selber, καὶ
 selbstst, αὐτός, ὁ ἴδιος, μεταξὺ τῶν ὁποίων
 ἡ πρώτη ἐστὶ μᾶλλον ἐν χρήσει. οἶον Ich selbst,
 ἐγώ

ἐγὼ αὐτός, du selbst, σύ αὐτός, er selbst, ἐ-
κεῖνος αὐτός, κτ.

γ'. Ἐνταῦθα ἀνήκει καὶ das zurückgehrende Fürwort,
ἢ αὐτοπαθὴς Ἀντωνυμία, ἢ ὅποια δὲν ἔχει
Ὀνομαστικὴν καὶ Κλητικὴν ἔντε τῷ ἐνικῷ καὶ
πληθυντικῷ Ἀριθμῷ, κλίνεται δὲ κατὰ τὰς
λοιπὰς πτώσεις ἕτω.

Ἐνικῶς.

Γ. Seiner,	ἐαυτῆ.	Ihrer,	ἐαυτῆς.	Seiner, ἐαυτῆ.	} Εἰς ὅλα τὰ τρία γένη.
Δ. Sich,	ἐαυτῷ, ἐαυτῇ,	ἐαυτῶ.	}		
Α. Sich,	ἐαυτόν, ἐαυτήν,	ἐαυτό.			
Π. von Sich,	παρ' ἐαυτῆ, παρ' ἐαυτῆς.				

Πληθυντικῶς.

Γ. Ihrer,	ἐαυτῶν.	} Εἰς ὅλα τὰ τρία γένη.
Δ. Sich,	ἐαυτοῖς, ἐαυταῖς, ἐαυτοῖς.	
Α. Sich,	ἐαυτὰς, ἐαυτάς, ἐαυτά.	
Π. von Sich,	παρ' ἐαυτῶν.	

Β'. Περὶ τῶν Κτητικῶν Ἀντωνυμιῶν.

§. 3.

Αἱ Κτητικαὶ Ἀντωνυμίαι, καθὼς δηλοῖ τὸ ὄνο-
μα, σημαίνουσι κτήσιν. ὅσον· Mein ἐμός, dein σός,
sein, ἐδικός τε, κτ. Διαιροῦνται δὲ εἰς beständige,
συμπλεκτικὰς, καὶ selbstständige, ἀπολύτας. Συμ-
πλεκτικαὶ εἰσιν ἐκεῖναι, αἱ ὅποια συμπλέκονται
πάντοτε μετὰ τινος Ὀυσιασικῆς Ὀνόματος. εἰσὶ δὲ
αὗται

αὗται* Mein, ἐδικός μω, dein, ἐδικός σιν, sein
δικός τε, ihr, ἐδικός της, unser, ἐδικός μας, e
ἐδικός σας, ihr Herr, ἐδικόν των κύριος* meine,
μή μω, deine, ἐδική σιν, seine, ἐδική τε, ihre,
κή της, unsere, ἐδική μας, euer, ἐδική σας,
Softer, ἐδική των θυγάτηρ* mein ἐδικόν μα,
ἐδικός σα, sein, ἐδικόν τε, ihr, ἐδικόν της, unser,
κόν μας, euer, ἐδικόν σας, ihr Kind, ἐδικόν των
δίων. Ἀπόλυτοί εἰσιν ἐκεῖνοι, αἱ ὁποῖαι τίθενται
ρις τῶν Οὐσιαστικῶν. Σχηματίζονται δὲ ἐκ τῶν
τέρω διὰ τῆς προαθήκης ig. οἶον* der meinige, ὁ ἐμός
meinige, ἡ ἐμή, das meinige, τὸ ἐμόν* der dei
ὁ σός, die deinige, ἡ σή, das deinige, τὸ σόν
ihrige, ὁ σφέτερος, die ihrige, ἡ σφετέρα,
ihrige, τὸ σφέτερον* der unsrige, ὁ ἡμέτερος
unsrige, ἡ ἡμέτερα, das unsrige, τὸ ἡμέτερον
eurige, ὁ ὑμέτερος, die eurige, ἡ ὑμέτερα, da
rige, τὸ ὑμέτερον. Τέτων αἱ μὲν ἀπόλυτοί
ἐν χρήσει μετὰ τῶ ὠρισμένα Ἄρδρα, ἢ κλίν
ὥσπερ πάντα τὰ Ἐπίδετα* (κέφ. δ. §. 2.
αἱ δὲ Συμπλεκτικαὶ κλίνονται ἀνάρδρως κατὰ
ἐφεξῆς τρόπον.

Ἐνικῶς.

Ἄρσεν.

Θυλικ.

Οὐδετ

Ο. Mein, ἐμός.

Meine, ἐμή.

Mein, ἐ

Γ. meines, ἐμῶ.

meiner, ἐμῆς.

meines,

Δ. meinem, ἐμῷ.

meiner, ἐμῇ.

meinem,

Α. meinen, ἐμόν.

meine, ἐμὴν.

mein, ἐ

Κ. ο Mein, ὦ ἐμέ.

ο Meine, ὦ ἐμή.

ο Mein, ὦ

Η. von meinem, παρ
ἐμῶ.

von meiner,
παρ ἐμῆς.

von mei
παρ

Π

Πληθυντικάς.

Θ. Meine	ἐμοί, ἐμαί, ἐμά.	} Εἰς ὅλα τὰ τρία Γένη.
Γ. meiner,	ἐμῶν.	
Δ. meinen,	ἐμοῖς.	
Α. meine,	ἐμᾶς, ἐμάς, ἐμά.	
Κ. ο Meine,	ὦ ἐμοί, ἐμαί, ἐμά.	
Π. von meinen,	παρ' ἐμῶν.	

Κατὰ τῆτον τὸν τύπον κλίνονται πᾶσαι αἱ Συμπλεκτικαὶ Ἀντωνυμίαι, αἱ ὁποῖαι, ὅταν τίθενται ἐνίοτε χωρὶς τῶν Οὐσιαστικῶν, λαμβάνουσιν ἐπὶ μὲν τῷ Ἀρσενικῷ Γένει *er*, ἐπὶ δὲ τῷ Οὐδετέρῳ *es*. οἷον· *Meiner, meine, meines*· *deiner, deine, deines*· *seiner, seine, seines*, κτ.

Γ. Περὶ τῶν Δεικτικῶν Ἀντωνυμιῶν.

§. 4.

Δεικτικαὶ Ἀντωνυμίαι εἰσὶν ἐκεῖναι, τὰς ὁποίας μεταχειρίζομεθα, ὅταν θέλωμεν, ἵνα δεικνύωμέν τι ὡς ἂν μὲ τὸν δάκτυλον. Εἰσὶ δὲ αἱ μάλ-λον ἔυχρηστοι αὗται αἱ τρεῖς· *der, ὅτος, die, αὕτη, das, τὸτο*· *dieser, ὅτος, diese, αὕτη, diese, τῷτο*· *jener, ἐκεῖνος, jene, ἐκείνη, jener, ἐκεῖνο*.

Ἐνικῶς.

Θ. der,	ὅτος.	die,	αὕτη.	das,	τὸτο.
Γ. dessen,	τῆτος.	deren,	ταύτης.	dessen,	τῆτος.
Δ. dem,	τῷτῳ.	der,	ταύτῃ.	dem,	τῷτῳ.
Α. den,	τῆτον.	die,	ταύτην.	das,	τῆτο.

Π. von dem,	παρὰ τῆτος.	von der,	παρὰ ταύτης.	von dem,	παρὰ τῷτῳ.
Πλη·					

Πληθυντικῶς.

Ο. die ,	ἑτοι, αὗται, ταῦτα.	} Εἰς ὅλα τὰ τρία Γένη.
Γ. derer ,	τέτων.	
Δ. denen ,	τέτοις, ταύταις, τέτοις.	
Α. die ,	τέτεις, ταύτας, ταῦτα.	
Κ. — — — — —	— — — — —	
Π. von denen,	παρὰ τέτων.	

Ἐνικῶς.

Πληθυντικῶς.

Ο. dieser , diese , dieses, ἢ dieß, diese. }	} Ἐπὶ πάντων τῶν τρίων Γένων.
ἑτος, αὕτη, τέτο.	
Γ. dieses, dieser, dieses. dieser.	
Δ. diesem, dieser, diesem. diesen.	
Α. diesen, diese, dieses, ἢ dieß. diese.	
Κ. — — — — —	
Π. von diesem, dieser, diesem. von diesen. }	

Κατὰ τὸν τύπον τῆ dieser, diese, dieses κλί-
νεται ἡ jener, ἐκεῖνος, jene, ἐκεῖνη, jenes, ἐκεῖ-
νο· selbiger, ὁ ἴδιος, selbige, ἡ ἴδια, selbiges, τὸ
ἴδιον.

Αἱ λοιπαὶ Δεικτικαὶ Ἀντωνυμίαι συντίθενται
ἐπὶ τῇ ὀρισμένῃ Ἀΐσθῃ· ὅθεν παραλάττωσιν ὁ-
λίγον τι κατὰ τὴν Κλίσιν, ὡς δηλοῖ τὸ ἐφεξῆς
παράδειγμα.

Ἐνικῶς.

Ο. derselbe ,	dieselbe ,	dasselbes ,
ἑτος ἐκεῖνος.	αὕτη ἐκεῖνη.	τέτο ἐκεῖνο.
Γ. desselben,	derselben ,	desselben ,

Δ.

demselben,	derselben,	demselben.
denselben,	dieselbe,	dasselbes.
von demselben,	von derselben,	von demselben,

Πληθυντικῶς.

dieselbe, ἑτοὶ ἐκεῖνοι, αὗται ἐκεῖναι, ταῦτα ἐ-

κεῖνα.

derselben.

denselben.

dieselben.

von denselben.

Διὰ πάντων τῶν
τρίων Γενῶν.

Ὡς αὐτῶς κλίνεται ἡ derselbige, dieselbige,
lbige, τὸ αὐτό· derjenige, ἐκεῖνος, diejenige,
η, dasjenige, ἐκεῖνο.

Σημειώσεις.

Δὲν πρέπει, ἵνα συγχέη τις τὴν Δεικτικὴν
Ἀντωνυμίαν der, die, das μετὰ τῶ ὠρισμένου
Ἀρθροῦ der, die, das.

Αἱ Δεικτικαὶ Ἀντωνυμίαι diese ἡ jene ζητῶσιν,
ἵνα λαμβάνωσι τὰ Ἐπίθετα Ὀνόματα, τὰ
ὁποῖα ἔπονται μετ' αὐτὰς, ἢ ἐν τῷ πληθυν-
τικῷ Ἀριθμῷ. οἷον· diese gelehrten Leute, ἑ-
τοὶ οἱ πεπαιδευμένοι Ἀνδρες· jene schönen
Kinder, ἐκεῖνα τὰ ὠραῖα τέκνα.

Περὶ τὸν ἑς κατὰ τὰς Κανόνας τῆς Γραμμα-
τικῆς, ἵνα λέγη τις ἡ γράφη ἐν τῷ πληθυν-
τικῷ Ἀριθμῷ dererselben, denerselben, dererje-
nigen,

νίγεν, denenjenigen, ὅτι αὗται αἱ Ἀντωνυμίαι συντίθενται κυρίως ἀπὸ τῶ ὀρισμένῃ Ἀρθρῷ, τὸ ὁποῖον δὲν ἐπιδέχεται παντελῶς ταύτην τὴν αὐξησιν.

δ'. Πρὸς τῆτοις ψευδές ἐστιν, ἵνα λέγη τις ἐν τῷ πληθυντικῷ Ἀριθμῷ dieselbe, diejenige, ὅτι τὸ ὀρισμένον Ἀρθρον διὰ ἀπαιτεῖ πάντοτε καὶ ἐν τῷ πληθυντικῷ Ἀριθμῷ* dieselben, diejenigen.

ε'. Τελευταῖον προσίθεται ταῖς Δεικτικαῖς Ἀντωνυμίαις τὸ μόριον eben διὰ περισσότεραν ἔμφασιν· οἷον·

eben der	?	eben die	?	eben das	?
eben dieser	αὐτός ὁ αὐτός οὗτος ὁ αὐτός	eben diese	αὕτη ἡ αὕτη οὗτο ὁ αὐτός	eben dieses	αὐτό τὸ αὐτό
eben derselbe		eben dieselbe		eben dasselbes	
eben derjenige		eben diejenige		eben dasjenige	

Δ'. Περὶ τῶν Ερωτηματικῶν Ἀντωνυμιῶν.

§. 5.

Μία ἐστὶ κυρίως ἡ Ερωτηματικὴ Ἀντωνυμία ἐν τῇ γερμανικῇ Γλώσσῃ Wer? τίς; ποῖος; ποία; ἢ ὅποια ἐστὶ γένους Κοινῆ, καὶ λέγεται ἐπὶ Προσώπων, καὶ Was? τί; ποῖον; τὸ ὁποῖον ἐστὶ γένους Ὁυδετέρου καὶ λέγεται ἐπὶ Πράγματι. πλὴν ἀνάγεται ἐνταῦθα καὶ αὕτη· was für einer? ποταπός; was für eine? ποταπή; was für eins? ποταπόν;

ἢ

πρώτη κλίνεται μόνον ἐνικῶς κατὰ τὸν ἀκόλουθον
ρόπον.

Ο. Wer?	τίς;	Was? τί;
Υ. Wessen?	τίνος;	} δι' ὅλων τῶν τριῶν Γενῶν.
Δ. Wem?	τίνι;	
Α. Wen?	τίνα;	Was? τί;
Π. von Wem?	παρὰ τίνος;	εἰς ὅλα τὰ τρία γένη.

Ἐνικῶς.

Α'ρσεν.

Θυλικ.

Ο'υδεν.

Ο. was für einer?	was für eine?	was für eines?
ποταπός;	ποταπή;	ποταπόν;
Γ. was für eines?	was für einer?	was für eines?
ποταπῆ;	ποταπῆς;	ποταπῆ;
Δ. was für einem?	was für einer?	was für einem?
ποταπῶ;	ποταπῇ;	ποταπῶ;
Α. was für einen?	was für eine?	was für eins?
ποταπόν;	ποταπῆν;	ποταπόν;
Π. von was für ei-	von was für ei-	von was für ei-
nem?	ner?	nem?
παρὰ ποταπῆ;	παρὰ ποταπῆς;	παρὰ ποταπῆ;

Πληθυντικῶς.

Ο. was für welche?	ποταποί; ποταπαί;
	ποταπά;
Γ. was für welcher?	ποταπῶν;
Δ. was für welchen?	ποταποῖς; ποταπαῖς;
	ποταποῖς;
Α. was für welche?	ποταπᾶς; ποταπάς;
	ποταπάς;
Π. von was für welchen?	παρὰ ποταπῶν;

Κατὰ πάντων τῶν
τριῶν Γενῶν.

Ση.

Σημειώσεις.

Α. Γέρον, ὅτι ἔκ ἐστιν ἐνταῦθα ὁρᾶν τὸ vor, ἀλλὰ τὸ für. οἶον· Was ist das für ein Mann, dem Wind und Meer gehorsam sind? ποταπός ἐστιν ἕτος, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;

Β. Ὁμοίως γέρον, ὅτι, ὅταν was für einer? τίθεται μετὰ τινος Οὐσιαστικῷ ὀνόματος, δὲν λέγεται was für einer? ἐπὶ τῷ Ἀρσενικῷ γένει, ἕτε was für eins? ἐπὶ τῷ Οὐδετέρῳ, ἀλλὰ λέγεται was für ein? καὶ τότε κλίνεται, ὡς ἂν τὸ ἄοριζον Ἀρδρον ein, eine, ein. (ὄρα τὴν Κλίσιν αὐτῇ κεφ. Β'. §. 6.) Παραδείγματος χάριν· δὲν λέγομεν was für einer Mann hat das gethan? ποταπός ἄνθρωπος ἔκκεμε τῷτο; ἕτε was für eins Ding? ποταπὸν πρᾶγμα; ἀλλὰ λέγομεν was für ein Mann, was für ein Ding.

Ε'. Περὶ τῶν Ἀναφορικῶν Ἀντωνυμιῶν.

§. 6.

Μία ἐστὶ κυρίως καὶ ἡ Ἀναφορικὴ Ἀντωνυμία. Welcher ὅς, ὁ ὁποῖος, welche ἡ, ἡ ὁποία, welches ὅ, τὸ ὁποῖον. Μ' ὅλον ὅπως δύναται τις, ἵνα συναριθμήσῃ αὐτὴν καὶ ταῖς Ἑρωτηματικαῖς Ἀντωνυμίαις, ὅταν μεταχειρίζεται αὐτὴν εἰς ζήτησιν ἢ ἐρώτησιν τινὸς πράγματος. οἶον· Welcher unter ihnen hat das gethan? τίς ἐξ ὑμῶν ἐποίησε τῷτο; κλίνεται δὲ ἕτω.

Εἰνικῶς.

Ἐνικῶς.

Ο. welcher,	welche,	welches,
ὁ ὁποῖος.	ἡ ὁποία.	τὸ ὁποῖον.
Γ. welches,	welcher,	welches,
τῷ ὁποῖῳ.	τῆς ὁποίας.	τῷ ὁποῖῳ.
Δ. welchem,	welcher,	welchem,
τῷ ὁποῖῳ.	τῇ ὁποίᾳ.	τῷ ὁποῖῳ.
Α. welchen,	welche,	welches,
τὸν ὁπεῖον.	τὴν ὁποίαν.	τὸ ὁποῖον.
Π. von welchem,	von welcher,	von welchen,
παρὰ τῷ ὁ- ποῖῳ.	παρὰ τῆς ὁ- ποίας.	παρὰ τῷ ὁ- ποῖῳ.

Πληθυντικῶς.

Ο. welche,	οἱ ὁποῖοι, αἱ ὁποῖαι, τὰ ὁποῖα.	Κατὰ πάντων τῶν τρίων Γενῶν.
Γ. welcher,	τῶν ὁποίων.	
Δ. welchen,	τοῖς ὁποίοις, ταῖς ὁποίαις, τοῖς ὁποίοις.	
Α. welche,	τὰς ὁποίας, τὰς ὁποίας, τὰ ὁ- ποῖα.	
Π. von welchen,	παρὰ τῶν ὁποίων.	

Σημειώσεις.

- α. Λαμβάνεται ὅμως καὶ ἡ Δεικτικὴ Ἀντωνυμία der, die, das ὡς Ἀναφορική, καὶ κλίνεται ὁμοίως, ὥσπερ ἐκείνη, μὲ ταύτην ὅμως τὴν διαφορὰν, ὅτι, ὅταν λαμβάνεται ἀναφορικῶς, ἔχει ἐπὶ τῆς Γενικῆς πληθυντικῆς deren ἀντὶ τῆς derer. Deren λοιπὸν ἐστὶν ἐν χρήσει, ὅταν ἀναφέρεται ἐπὶ τι προηγούμενον Ὄνομα, derer δὲ, ὅταν λαμβάνεται ὡς Οὐσιαστικόν τι Ὄνομα, μετὰ τὸ ὁποῖον ἔπειτα ἀκολουθεῖ κοινῶς die.

die ἢ welcher. οἶον· Hier sind die Söhne, deren Väter für das Vaterland gestorben sind. Ἰδὲ οἱ Υἱοί, τῶν ὁποίων οἱ πατέρες ἀπέθανον ὑπὲρ τῆς Πατρίδος. Derer, die gegessen hatten, waren viertausend. Ἦσαν δὲ οἱ φαγόντες, ὡς τετρακισχίλιοι. Ἐτι μεταχειρίζονται αὐτὴν ἀντὶ τῆς Γενικῆς τῆς Ἀντωνυμίας welcher, ὅτι αὐτὴ ἐδέποτε τίθεται ἐπὶ τῆς Γενικῆς χωρὶς τινος Οὐσιαστικῆς Οὐνόματος.

- β'. Τελευταῖον μεταχειρίζονται οἱ Γερμανοὶ τὸ μόριον so, ἐπὶ παντός ἀριθμοῦ, γένος καὶ πτώσεως, (καθὼς ἡμεῖς τὸ μιζοβάρβαρον ὁπῶ) ὡς Ἀναφορικὴν Ἀντωνυμίαν. οἶον· derjenige, so mit mir geredet, ἐκεῖνος ὁπῶ ἀμίλησε μετ' ἐμῶ· dasjenige, so sie mir geschrieben, ἐκεῖνο ὁπῶ μοι ἐγράψατε· der Mann und die Frau, so zuerst in die Kirche getreten, ὁ ἀνὴρ, καὶ ἡ γυνή, ὁπῶ εἰσῆλθον πρῶτον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν· πλὴν πρέπει, ἵνα μεταχειρίζεται τις αὐτὸ σπανίως, καὶ ὡς τὰ πολλὰ μόνον ἐπὶ τῷ Οὐδετέρῳ γένος.

γ'. Περὶ τῶν Καταχρηστικῶν Ἀντωνυμιῶν

§. 7.

Καταχρηστικαὶ Ἀντωνυμίαι, αἱ ὁποῖαι λέγονται καὶ Ἀόριστοι, εἰσὶ τοιαῦται, αἱ ὁποῖαι σημαίνουσιν τι ἀδιόριστον. Εἰσὶ δὲ αἱ ἐφεξῆς· man, τις, εἷς, τῆτο, einer, εἷς τις, κάποιος, keiner, ἄδεις, mancher, τις, solcher, τοῖστος, ein jeder, ἕκαστος, ein einziger, εἷς μόνος, alle, πάντες, jemand, τις, niemand, ἄδεις, jedermann, πᾶς τις, καὶ ein jedweder,

der, ἕκαστος. Τὸ man ἔς εἰσὶν ἄκλιτα. Εἰ-
 ner χωρὶς τινος Οὐσιαστικῆς Ονόματος κλίνεται
 κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Ο. Einer, τις.	eine, τίς.	eines, τί.
Γ. eines, τινός.	einer, τινός.	eines, τινός.
Δ. einem, τινί.	einer, τινί.	einem, τινί.
Α. einen, τινά.	eine, τινά.	eines, τί.
Κ. o du einer, —	o du eine, —	o du eines, —
Π. von einem, παρὰ τινος.	von einer, παρὰ τινος.	von einem, πα- ρὰ τινος.

Ο. Beide, ἀμφότεροι, ραι, ρα.	Alle, πάντες, πᾶσαι, πάντα.
Γ. Beider, ἀμφοτέρων.	Aller, πάντων.
Δ. Beiden, ἀμφοτέροις, ραις, ροις.	Allen, πᾶσι, πάσαις, πᾶσι.
Α. Beide, ἀμφοτέρους, ρας, ρα.	Alle, πάντας, πάσας, πάντα.
Κ. o ihr Beide, ὡς ἀμφο- τέροι, ραι, ρα.	o ihr Alle, ὡς πάντες, πᾶ- σαι, πάντα.
Π. von Beiden, παρὰ ἀμ- φοτέρων.	von Allen, παρὰ πάντων, πασῶν.

Σημείωσις. Οὕτω κλίνονται keiner, mancher
 ἔς solcher· τῶν δὲ λοιπῶν ἀορίστων Ἀντωνυμιῶν αἱ
 μὲν ein jeder, ein jedweder, ein jeglicher, ein einjig-
 er κλίνονται, ὡς τὰ Ἐπίθετα Ονόματα μετὰ τῆς
 ἀορίστης Ἀρθροῦ, ἐξ ἧς σύγχαινται αἱ ῥηθῆσαι Ἀν-
 τωνυμίαι, αἱ δὲ ἐξῆς τρεῖς κλίνονται ἐνικῶς μόνον
 ἔτω.

O. Jemand , τίς.	Niemand , ὅδείς.	Jedermann , ἐκάστος.
G. Jemandes , τινός.	Niemandes , ὁδενός.	Jedermanns , ἐκάστου.
Δ. Jemanden , τινί.	Niemanden , ὁδενί.	Jedermann , ἐκάστῳ.
A. Jemanden , τινά.	Niemanden , ὁδένα.	Jedermann , ἐκάστων.
Π. von Jemanden , παρά τινος.	von Niemanden , παρ' ὁδενός.	von Jedermann , παρ' ἐκάστου.

Κ Ε Φ. ζ'.

Von den Zeitwörtern. Περί Ρήμάτων.

§. 1.

Ρήμα ἐστὶ μέρος Λόγου κλιτὸν, τὸ ὁποῖον σημαίνει Ἐνέργειαν, ἢ Πάθος, ἢ Οὐδέτερόν τι μετὰ χρόνου, ἐν ᾧ τῶν ἐκαστὸν γίνεται.

§. 2.

Τὰ Γένη τῶν Ρήμάτων εἰσὶ τρία. die thätige Gattung, τὸ Ἐνεργητικόν, τὸ ὁποῖον σημαίνει τὴν ἐνέργειαν ἑνὸς ὑποκειμένου, ἢ ὁποῖα μεταβαίνει εἰς ἄλλο ὑποκείμενον. οἷον· ich lobe, ἐπαίνῳ, ich schla-ge, τύπτω, κτ. Ἐνταῦθα δὲν μένει ἡ ἐνέργεια ἐν τῷ ἐνεργῶντι ὑποκειμένῳ, ἀλλὰ μεταβαίνει εἰς ἄλλο. Διὰ ταύτην τὴν μετάβασιν τῆς ἐνεργείας λέγονται τὰ ἐνεργητικὰ Ρήματα ἔξ ὑπερβαίνοντες, μεταβατικά. Die leidende Gattung, τὸ Παθητικόν, τὸ ὁποῖον σημαίνει τὸ πάθος ἑνὸς ὑποκειμένου, τὸ ὁποῖον δέχεται ὑπὸ τῷ ἐνεργῶντος ὑποκειμένου. οἷον·

οἶον· ἰch werde gelobet, ἐπαινῶμαι, ἰch werde geschlagen, τύπτομαι. Die mittlere Gattung, τὸ Οὐδέτερον, τὸ ὁποῖον δὲν σημαίνει ἢτε ἐνέργειαν, ἢτε πάθος, ἀλλ' ἀπλῶς κατὰσασίντινα τῇ ὑποκειμένῃ. οἶον· ἰch sitze, κάθηναι, ἰch lebe, ζῶ, κτ. Ταῦτα τὰ Ρήματα δὲν σχηματίζονται παθητικῶς, ἀλλ' εἰσὶν ὅμοια τοῖς Ἑνεργητικοῖς κατὰ τὸν σχηματισμόν, λέγονται δὲ καὶ unübergehende ἀμετάβατα.

§. 3.

Εἴ τι τὰ Ρήματα εἰσὶ Περσόνliche, Προσωπικά, ὅσα σχηματίζονται διὰ πάντων τῶν τριῶν προσώπων ἰch, du, er, wir, ihr, sie, ἐν παντί Ἀριθμῷ. Unpersónliche Ἀπρόσωπα, ὅσα σχηματίζονται ἐπὶ τῇ τρίτῃ μόνον προσώπῳ διὰ τῶν μερῶν man καὶ es. οἶον· man sagt, λέγεται, es regnet, βρέχει, κτ.

§. 4.

Αἱ Ἐγκλίσεις εἰσὶ τέσσαρες ἐν τῇ γερμανικῇ Γλώσσῃ.

Die anzeigende Art, ἡ Ὀρισική, ἡ ὁποία δηλοῖ ἀπλῶς τὴν ἐνέργειαν, τὸ πάθος, ἢ τὴν κατὰσασίντινος ὑποκειμένην. οἶον· ἰch schlage, τύπτω, ἰch werde geschlagen, τύπτομαι, ἰch lebe, ζῶ.

Die gebietende Art, ἡ Προσакτική, ἡ ὁποία σημαίνει προσαγὴν, ἢ δέησιν. οἶον· kommt, ἐλθέ, gehet, ὑπάγετε.

I

Die

Die verbindende Art, ἡ Ὑποτακτική, ἡ ὁποία σημαίνει συνάφειαν μετὰ τῆ ἡγεμένης. οἷον· διηγήσῃς, ὅτι ἐγὼ χτυπῶ, δηλ. du erzählst, daß ich schlage, προσάπτεις, ἵνα τύπτω.

Die unbestimmte Art, ἡ Ἀπαρέμφατος, εἴτε Ἀόριστος, ἡ ὁποία δὲν διορίζει ἢ τε ἀριθμόν, ἢ τε πρόσωπον. οἷον· kommen, ἔρχομαι, loben, ἐπαινεῖν.

§. 5.

Οἱ χρόνοι εἰσὶ πέντε ἐν τῇ γερμανικῇ Διαλέκτῳ.

Die gegenwärtige Zeit, ὁ Εὐσεώς, ὅστις νῦν διαρκεῖ. οἷον· ich schreibe, γράφω.

Die kaumvergangene Zeit, ὁ Παρατατικός, ὅστις μόλις ἐπέρασεν. οἷον· ich schrieb, ἔγραφον.

Die völligvergangene Zeit, ὁ Παρακείμενος, ὅστις πρὸ ὀλίγου ἐπέρασεν ἐντελῶς. οἷον· ich habe geschrieben, πρὸ ὀλίγου ἔγραφα.

Die längstvergangene Zeit, ὁ Ὑπερσυντελικός, ὅστις πρὸ πολλῶν ἐπέρασεν ἐντελῶς. οἷον· ich hatte geschrieben, πρὸ πολλῶν ἔγραφα.

Die künftige Zeit, ὁ Μέλλων, ὅστις ἀκόμη δὲν ἔγεινεν, ἀλλὰ θέλει εἶναι. οἷον· ich werde schreiben, θέλω γράψαι.

§. 6.

Πρὸς τέτοις τὰ Ῥήματα εἰσι Stammzeitwörter, Πρωτότυπα, ὅσα δὲν παράγονται ἐξ ἄλλων λέξεων.

ξων. οἶον· denken, νοεῖν, sehen, βλέπειν, κτ.
 Abgeleitete Zeitwörter, Παράγωγα, ὅσα παρά-
 γονται ἐξ ἄλλων λέξεων. οἶον· fischen, ἰχθεύειν,
 räuchern, θυμιατίζειν, κτ. Παράγονται δὲ τὰ Ῥή-
 ματα ἐξ Οὐσιαστικῶν καὶ Ἐπιδέτων Ὀνομάτων, ἔτι
 δὲ καὶ Ῥημάτων διὰ τῆς προθέσεως τινῶν καταλή-
 ξων ἐπὶ τέλει αὐτῶν, ἐξ ὧν αἱ συνηθέστεραί εἰσιν
 αὐταί· η, εν, ειν, ern, igen, sen, zen, iren.
 Παρ. χάριν· wässern, ὑδρεύειν, wärmen, θερμαί-
 νειν, lächeln, μειδιᾶν, lindern, καταπραΰνειν, pei-
 nigen, τιμωρεῖν, βασανίζειν, schluchsen, ἔχειν λύ-
 ξιγκα, seufzen, ἀνασενάζειν, buchstabiren, συλλα-
 βίζειν, κτ.

§. 7.

Τελευταῖον τὰ Ῥήματά εἰσιν einfache, Ἀπλά,
 τοιαῦτά εἰσι πάντα τὰ πρωτότυπα, καὶ zusammen-
 gesetzt, Σύνθετα, ὅσα συντίθενται ἐκ τινῶν μορίων,
 ἢ λέξεων. οἶον· abgehen, ἀναχωρεῖν, weisagen,
 προφητεύειν, κτ.

§. 8.

Πρὶν μεταβῶ εἰς τὸν σχηματισμὸν τέτων τῶν
 διαφόρων Γενῶν καὶ Ἐγκλίσεων τῶν Ῥημάτων, πρέ-
 πει, ἵνα διαλάβω πρῶτον ἀκριβῶς περὶ τῶν Βοηθη-
 τικῶν καλυμένων ῥημάτων, δι' ὅτι, ἐπειδὴ δὲν δύνα-
 ταί τις, ἵνα δηλώσῃ ἐν τῇ γερμανικῇ Γλώσσῃ πε-
 ρισσοτέρως χρόνος δι' ἀπλῶν λέξεων, εἴτε φωνῶν,
 παρὰ δύο μόνον, τὸν Ἐνεσῶτα δηλ. καὶ τὸν Παρα-
 τατικόν, πρέπει, ἵνα συνδέσῃ τῆς λοιπᾶς χρόνος
 διὰ τῶν Βοηθητικῶν ῥημάτων. οἶον· ich habe ge-
 schrieben, ich hatte geschrieben, ich werde schreiben.
 Ὅθεν ἀναγκαῖόν ἐστι πρὸ πάντων, ἵνα σχηματίσω
 ταῦτα τὰ ῥήματα διὰ πασῶν τῶν Ἐγκλίσεων αὐ-
 τῶν,

ων, Χρόνων, Αριθμῶν τε ἔς Προσώπων, πρὶν μεταβαῖν εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν ἄλλων Ρήμάτων.

Τ Μ Η Μ Α Α'.

Von den Hülfszeit- Περὶ τῶν Βοηθητικῶν
wörtern. Ρήμάτων.

§. 9.

Τρία εἰσὶ κυρίως τὰ Βοηθητικὰ ῥήματα ἐν τῇ γερμανικῇ Γλώσσῃ, τῆς ἑξῆς· ich bin, εἰμί, ich habe, ἔχω, ich werde, γίνομαι· τὰ ὁποῖα εἰσι ἀναγκαιότατα, ὅτι ἀπαντῶσι συχνότατα ἐν τῇ Ομιλίᾳ, ἔς χωρὶς αὐτῶν ἀδύνατόν ἐστιν, ἵνα σχηματίζονται τὰ ἄλλα Ρήματα. Ὅθεν πρέπει, ἵνα παραθήσω ἐνταῦθα τὸν Σχηματισμὸν αὐτῶν ἐντελῶς, ἔς κατὰ πλάτος· τὸ ὁποῖον θέλει προπαρασκευάσειν τὰς Ἀρχαίους, ἵνα μάθωσιν εὐκολώτερον πᾶντα τὰ ἄλλα Ρήματα.

Σημείωσις. Τινὲς Γραμματικοὶ τῶν Γερμανῶν ἐπαριθμῶσι δέκα Βοηθητικὰ ῥήματα, οἷον· πρὸ τοῖς τρισὶν ἀνωτέρω ἔς ταῦτα· ich will, θέλω, ich soll, ὀφείλω, ich kann, δύναμαι, γινώσκω, ich mag, θέλω, καταδέχομαι, δύναμαι, ich darf, τολμῶ, ich lasse, ἀφήμι, συγχωρῶ, ich muß, ὀφείλω, χρεωσῶ. Ἀλλὰ ταῦτα κυρίως ἔκ εἰς Βοηθητικὰ ῥήματα, ὅτι ἂν συμβάλλουσιν εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν ἄλλων Ρήμάτων, ἀλλὰ συντείνει σι μόνον εἰς περισσοτέραν ἔμφασιν, ἢ περίφρασιν τῶ λόγῳ. Ὅθεν δὲν συνηρίθμισα αὐτὰ τοῖς κυρίως λεγομένοις Βοηθητικαῖς ῥήμασι.

§. 10.

§. 10.

Σχηματισμός τῷ Βοηθητικῷ Ρήματος Γερμ.
εἶναι.

Ορισικά.

Ενικῶς.

Ένεσῶς.

Πληθυντικῶς.

Ich bin, εἰμί, εἶμαι.

Wir sind, εἰσμέν, εἴμεσθεν.

Du bist, εἶ, εἴσται.

Ihr send, εἰσε, εἴσθε.

Er ist, εἰσί, εἶναι.

Sie sind, εἰσί, εἶναι.

Παρατατικός.

Ενικῶς.

Πληθυντικῶς.

Ich war, ἦν, ἦμον.

Wir waren, ἦμεν, ἦμεθα.

Du warst, ἦς, ἦσιν.

Ihr wart, ἦτε, ἦσεσθιν.

Er war, ἦ, ἦτον.

Sie waren, ἦσαν, ἦσαν.

Παρακείμενος.

Ενικ. Ich bin gewesen, ἦν, πρὸ ὀλίγου ἦμον.

Du bist gewesen, ἦς, ἦσιν.

Er ist gewesen, ἦ, εἰ ἦν, ἦτον.

Πλ. Wir sind gewesen, ἦμεν, ἦμεθα.

Ihr send gewesen, ἦτε, ἦσεσθιν.

Sie sind gewesen, ἦσαν, ἦσαν.

Υπερσυντελικός.

Ενικ. Ich war gewesen, ἦμην, πρὸ πολλοῦ ἦμον.

Du warst gewesen, ἦσο, ἦσιν.

Er war gewesen, ἦτο, ἦτον.

Πλ.

Πλ.	Wir waren gewesen, ἤμεθα,	ἤμεθα.
	Ihr waret gewesen, ἦατε,	ἦσεσθαι.
	Sie waren gewesen, ἦντο,	ἦσαν.

Μέλων Α'. Ἀπόλυτος.

Ενικ.	Ich werde sehn, ἔσομαι,	δέλω	} εἶναι
	Du wirst sehn, ἔσῃ,	δέλεις	
	Er wird sehn, ἔσται,	δέλει	
Πλ.	Wir werden sehn, ἐσόμεθα,	δέλομεν	} εἶναι
	Ihr werdet sehn, ἐσεσθε,	δέλετε	
	Sie werden sehn, ἐσονται,	δέλασιν	

Μέλων Β'. Υποθετικός.

Ενικ.	Ich würde sehn, εἶην.	ἤδελον	} εἶναι
	Du würdest sehn, εἶης,	ἤδελες	
	Er würde sehn, εἶη,	ἤδελεν	
Πλ.	Wir würden sehn, εἶημεν,	ἤδέλομεν	} εἶναι
	Ihr würdet sehn, εἶητε,	ἤδέλεσε	
	Sie würden sehn, εἶησαν, εἶεν	ἤδελον	

Προσакτικᾶ.

Ενεσ. Ενικ.	Seh du, ἔσο,	ᾗς ἦσαι.
	Seh er, ἔσω,	ᾗς ἦναι.
Πληθυντικ.	Sehd ihr, ἔσε,	ᾗς ἦσθε.
	Sehn sie, ἔσωσαν,	ᾗς ἦναι.

Τ'πο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΑ.

Ενεσώς.

Ενικῶς.

Πληθυντικῶς.

δαß ich sen, ὅτι εἶμαι.	δαß wir sen, ὅτι εἶμεσθεν
δαß du senst, εἶσαι.	δαß ihr senð, εἶσθε.
δαß er sen, εἶναι.	δαß sie sen, εἶναι.

Παρατατικῶς.

Ενικῶς.

Πληθυντικῶς.

δαß ich wäre, ὅτι ἦμον.	δαß wir wären, ὅτι ἦμεθα.
δαß du wärest, ἦσον.	δαß ihr wäret, ἦσεσθαν.
δαß er wäre, ἦτον.	δαß sie wären, ἦσαν.

Παρακείμενος.

Ε. δαß ich gewesen sen, ὅτι πρὸ ἰλίγε ἦμον.	
δαß du gewesen senst,	ἦσον.
δαß er gewesen sen,	ἦτον.
Π. δαß wir gewesen sen,	ἦμεθα.
δαß ihr gewesen senð,	ἦσεσθαν.
δαß sie gewesen sen,	ἦσαν.

Υπερσυντελικῶς.

Ε. δαß ich gewesen wäre, ὅτι πρὸ πολλῆ	ἦμον.
δαß du gewesen wärest,	ἦτον.
δαß er gewesen wäre,	ἦτον.
Π. δαß wir gewesen wären,	ἦμεθα.
δαß ihr gewesen wäret,	ἦσεσθαν.
δαß sie gewesen wären,	ἦσαν.
	Μέλ-

Μέλλων Α'. Ἀπόλυτος.

Ε'. daß ich seyn werde,	ὅτι	θήλω	} εἶναι
daß du seyn werdest,		θήλεις	
daß er seyn werde,		θήλει	
Π. daß wir seyn werden,		θήλομεν	} εἶναι
daß ihr seyn werdet,		θήλετε	
daß sie seyn werden,		θήσονται	

Μέλλων Β'. Ὑποθετικός.

Ε'. daß ich seyn würde,	ὅτι	ἤθελον	} εἶναι
daß du seyn würdest,		ἤθελεις	
daß er seyn würde,		ἤθελεν	
II. daß wir seyn würden,		ἤθέλομεν	} εἶναι
daß ihr seyn würdet,		ἤθέλετε	
daß sie seyn würden,		ἤθελον	

Ἀπαρέμματα.

Εἰς τὴν. Seyn, εἶναι.
 Παρακ. gewesen seyn, εἶναι.
 Μέλλων. Seyn werden, ἔσεσθαι.

Μετοχαί.

Εἰς τὴν. ein Wesender, ὁ ὢν, ὅστις ἐστίν. Οὐκ ἐ-
 σιν ἐν χρήτει, εἰμὴ ἐπὶ τῶν συνδέτων
 τέτων. ein Abwesender, ὁ ἀπών, ein Ab-
 wesender, ὁ παρών.

Παρακ. ein Gewesener, ὅστις ἦν.

Μέλλ. Einer, der da seyn wird, ὁ ἐσόμενος.

Σημειώ.

Σημειώσεις.

α. Τὸ μόριον δαβ ἐκλαμβάνεται διχῶς εἰδικῶς τε καὶ τελικῶς. Καὶ ὅταν μὲν ἐκλαμβάνεται εἰδικῶς συντάσσεται μετὰ τῆς ὀριστικῆς καὶ ὑποτακτικῆς Ἐγκλίσεως, μετὰ ταύτην ὁμῶς τὴν διαφορὰν, ὅτι, ἐὰν ὁ λόγος ἐστὶ περὶ ὁμολογούμενων πραγμάτων συντάσσεται μετὰ τῆς ὀριστικῆς Ἐγκλίσεως· ἐὰν δὲ ὁ λόγος ἐστὶ περὶ ἀμφιβεβημένων πραγμάτων συντάσσεται μετὰ τῆς ὑποτακτικῆς, καὶ τότε πρέπει, ἵνα ἐρμηνευθῇ Ἐλληνιστὶ διὰ τῆς ὅτι. Ὅταν δὲ ἐκλαμβάνεται τελικῶς συντάσσεται μόνον μετὰ τῆς Ἐνεστώτος χρόνου τῆς ὑποτακτικῆς Ἐγκλίσεως, καὶ τότε πρέπει, ἵνα ἀποδίδωται Ἐλληνιστὶ διὰ τῆς ἵνα. (Πότε δὲ ἐκλαμβάνεται εἰδικῶς, καὶ πότε τελικῶς εὐκόλως διαγινώσκεται ἐκ τῆς ἐννόιας τῆς λέγου). Ὅταν δὲ ἀπλῶς κεῖται, καθὼς ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς σχηματισμῆς τῆς Ῥήματος βίη ἀδηλόν ἐστιν, ὅπως ἐκλήπτεον αὐτό. Ἐγὼ ἐξέλαβον αὐτὸ εἰδικῶς, καὶ ἀπέδωκα διὰ τῆς ὅτι, καὶ τῆτο διὰ δῶα αἵτια· πρῶτον, ὅτι ἐστὶν ἀόριστον, δεύτερον, ὅτι ἐστὶ καθολικώτερον. Τῆτο δὲ νοεῖσθαι καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν Ῥημάτων.

β. Τινὲς Γραμματικοὶ τῶν Γερμανῶν σχηματίζουσι καὶ ἐν τοῖς Προσακτικοῖς μέλλοντας χρόνους, ἀλλ' ἐν τοῖς Προσακτικοῖς μέλλοντες χρόνοι κυρίως οὐκ εἰσὶν. Ὅθεν κατελείφθησαν ἐν ταύτῃ τῇ Γραμματικῇ.

γ. Προσέτι σχηματίζουσι κατὰ μέμνησιν τῆς Λατινικῆς Γλώσσης Supinum καὶ Gerundium, τὰ ὅποια οὐδὲν ἄλλο εἰσὶν, εἰμὴ αὐτὰ τὰ Ἀ-

πα=

παρέμφατα μετά τινων Προθέσεων συντασσόμενα, ἅπερ σημαίνουσιν ὡς τὰ πολλὰ τελικόν Δῖτιον. Καὶ ταῦτα ὡς περιττὰ ὄντα ἀφέδυσαν.

§. II.

Σχηματισμός τῷ Βοηθητικῷ Ρήματος Haben, ^{ἔχειν.}

Οῤ ρ ι ς ι κ ᾶ.

Εὐνεσώς.

Εὐνικῶς.

Πληθυντικῶς.

Ich habe, ἔχω.
Du hast, ἔχεις.
Er hat, ἔχει.

Wir haben, ἔχομεν.
Ihr habet, ἔχετε.
Sie haben, ἔχασιν.

Παρατατικῶς.

Εὐνικῶς.

Πληθυντικῶς.

Ich hatte, εἶχον.
Du hattest, εἶχες.
Er hatte, εἶχε.

Wir hatten, εἶχομεν.
Ihr hattet, εἶχετε.
Sie hatten, εἶχον.

Παρακείμενος.

E. Ich habe gehabt, ἔσχηκα, πρὸ ὀλίγου εἶχον.
Du hast gehabt, ἔσχηκας, εἶχες.
Er hat gehabt, ἔσχηκε, εἶχε.

Π. Wir haben gehabt, ἔσχήκαμεν, εἶχομεν.
Ihr habet gehabt, ἔσχήκατε, εἶχετε.
Sie haben gehabt, ἔσχήκασιν, εἶχον.

Υπερ-

Υπερσυντελικῶς.

- Ε'. Ἐγὼ ἔσχηκα, ἔσχηκειν, πρὸ πολλοῦ εἶχον.
 Du ἔσχηκας, ἔσχηκεις, εἶχες.
 Er ἔσχηκε, ἔσχηκει, εἶχε.
 Π. Ὑμεῖς ἔσχηκαμεν, ἔσχηκειμεν, εἶχομεν.
 Ihr ἔσχηκατε, ἔσχηκειτε, εἶχετε.
 Sie ἔσχηκαν, ἔσχηκεισαν, εἶχον.

Μέλων Α'. Ἀπόλυτος.

Ε'. Ἐγὼ	ἔξω,	δέλω	} ἔχειν
Du	ἔξεις,	δέλεις	
Er	ἔξει,	δέλει	
Π. Ὑμεῖς	ἔξομεν,	δέλομεν	} ἔχειν
Ihr	ἔξετε,	δέλετε	
Sie	ἔξωσι,	δέλωσι	

Μέλων Β'. Ἀποθετικός.

Ε'. Ἐγὼ	ἔχοιμι,	ἦδελον	} ἔχειν
Du	ἔχοις,	ἦδελες	
Er	ἔχοι,	ἦδελε	
Π. Ὑμεῖς	ἔχοιμεν,	ἦδέλομεν	} ἔχειν
Ihr	ἔχοιτε,	ἦδέλετε	
Sie	ἔχοιεν,	ἦδελον	

Προσакτικῶς.

- Ε'νεσ. Ε'. Ἐγὼ, ἔχε.
 Ἐγὼ, ἔχέτω, ὡς ἔχῃ.
 Πληθυντ. Ἐστέ, ἔχετε.
 Ἐστέ, ἔχέτωσαν, ὡς ἔχωσι.

Υπερ

Υποτακτικά.

Ενεσώς.

Ενικῶς.

Πληθυντικῶς.

daß ich habe, ὅτι ἔχω.	daß wir haben, ὅτι ἔχομεν
— du habest, ἔχεις.	— ihr habet, ἔχετε.
— er habe, ἔχει.	— sie haben, ἔχουσι.

Παρατακτικός.

daß ich hätte, ὅτι εἶχον.	daß wir hätten, ὅτι εἶχομεν
— du hättest, εἶχες.	— ihr hättet, εἶχετε.
— er hätte, εἶχε.	— sie hätten, εἶχον.

Παρακείμενος.

Ε. daß ich gehabt habe, ὅτι πρὸ ὀλίγου εἶχον.	
— du gehabt habest, εἶχες.	
— er gehabt habe, εἶχε.	
Π. daß wir gehabt haben, εἶχομεν.	
— ihr gehabt habet, εἶχετε.	
— sie gehabt haben, εἶχον.	

Υπερσυντελικός.

Ε. daß ich gehabt hätte, ὅτι πρὸ πολλοῦ εἶχον.	
— du gehabt hättest, εἶχες.	
— er gehabt hätte, εἶχε.	
Π. daß wir gehabt hätten, εἶχομεν.	
— ihr gehabt hättet, εἶχετε.	
— sie gehabt hätten, εἶχον.	

Μέλ-

Μέλλων Α'. Α'πόλυτος.

Ε'. daß ich haben werde,	ὅτι	θέλω	} αὐτοῦ
— du haben werdest,		θέλεις	
— er haben werde,		θέλει	
Π. daß wir haben werden,		θέλομεν	} αὐτῶν
— ihr haben werdet,		θέλετε	
— sie haben werden,		θέλῃσι	

Μέλλων Β'. Ὑποθετικὸς.

Ε'. daß ich haben würde,	ὅτι	ἤθελον	} αὐτοῦ
— du haben würdest,		ἤθελεις	
— er haben würde,		ἤθελεν	
Π. daß wir haben würden,		ἤθέλομεν	} αὐτῶν
— ihr haben würdet,		ἤθέλετε	
— sie haben würden,		ἤθελον	

Ἀπαρέμματα.

Ἐνεσώς. Haben, ἔχειν. Παρακ. gehabt haben, ἐσχηκέναι. Μέλλων. Haben werden, ἐξείν.

Μετοχάι.

Ἐνεσώς. Habend, ἔχων. Παρακ. Ge habt, ἐσχηκώς.

Μελλ. Einer, der da haben wird, ὁ ἐξείν.

§. 12.

Σχηματισμὸς τῷ Βοηθητικῷ Ρήματος Werden, γίνεσθαι.

Ορι-

~~~~~

Ο ρ ι σ ι κ ᾶ.

Ενεσώε.

Ενικῶς.

Πληθυντικῶς.

Ich werde,	γίνομαι.	Wir werden,	γινόμεθα.
Du wirst,	γίνῃ.	Ihr werdet,	γίνασθε.
Er wird,	γίνεται.	Sie werden,	γίνονται.

Π α ρ α τ α τ ι κ ῶς.

Ich ward,	ἐγινόμην.	Wir wurden,	ἐγινόμεθα
" wurde,			
Du wurdest,	ἐγίνε.	Ihr wurdet,	ἐγίνασθε.
Er ward,	ἐγίνετο.	Sie wurden,	ἐγίνοντο.
" wurde,			

Π α ρ α κ ε ί μ ε ν ος.

Ε'. Ich bin geworden,	γέγονα, πρὸ ὀλίγου ἔγχεινα.
	ἀπὸ τῆ γείνω.
Du bist geworden,	γέγονας, ἔγχεινες.
Er ist geworden,	γέγονε, ἔγχεινε.
Π. Wir sind geworden,	γεγόναμεν, ἔγχεναμεν.
Ihr seht geworden,	γεγόνατε, ἔγχείνατε.
Sie sind geworden,	γεγόνασι, ἔγχεναν.

Υπερσυντελικός.

Ενικῶς.

Ich war geworden,	ἐγεγόνειν, πρὸ πολλῆ ἔγχεινα.
Du warst geworden,	ἐγεγόνεις, ἔγχεινες.
Er war geworden,	ἐγεγόνει, ἔγχεινε.

Πληθυν-

Πληθυντικῶς.

αίμαμεν.

Wir waren geworden, ἐγεγονήμεν,
 Ihr waret geworden, ἐγεγονείτε,
 Sie waren geworden, ἐγεγονέισαν,

ἐγείναμεν
 ἐγείνατε.
 ἐγείναν.

Μέλλον Α'. Α'πόλυτος.

Ε'. Ich werde werden,	γενήσομαι,	δέλω	} γενέσθαι.
Du wirst werden,	γενήσῃ,	δέλεις	
Er wird werden,	γενήσεται,	δέλει	
Π. Wir werden werden,	γενησόμεθα,	δέλομεν	} γενέσθαι.
Ihr werdet werden,	γενήσεσθε,	δέλετε	
Sie werden werden,	γενήσονται,	δέλωσι	

Μέλλον Β'. Υ'ποθετικός.

Ε'. Ich würde werden,	γενόιμην,	ἤθελον	} γενέσθαι.
Du würdest werden,	γένοιο,	ἤθελες	
Er würde werden,	γένοιτο,	ἤθελε	
Π. Wir würden werden,	γενοίμεθα,	ἤθέλομεν	} γενέσθαι.
Ihr würdet werden,	γένοισθε,	ἤδέλετε	
Sie würden werden,	γένοιντο,	ἤθελον	

Προσакτικά.

Ε'νεσ.Ε'νικ. Werde du, γίνε.
 Werde er, γινέσθω, ἄς γίνηται.
 Πληθυντ. Werdet ihr, γίνεσθε.
 Werden sie, γινέσθωσαν, ἄς γίνωνται.

Υ'ποθ

Υποτακτικά.

Ενεσώς.

Ενικῶς.

Πληθυντικῶς.

daß ich werde, ὅτι γίνομαι.	daß wir werden, ὅτι γινόμεθα.
— du werdest, γίνῃ.	— ihr werdet, γίνεσθε.
— er werde, γίνεται.	— sie werden, γίνονται.

Παρατακτικός.

Ενικῶς.

Πληθυντικῶς.

daß ich würde, ὅτι ἐγίνομην.	daß wir würden, ὅτι ἐγινόμεθα.
— du würdest, ἐγίνα.	— ihr würdet, ἐγίνασθε.
— er würde, ἐγίνετο.	— sie würden, ἐγίνοντο.

Παρακείμενος.

Ε'. daß ich geworden sey, ὅτι πρὸ ὀλίγου ἔγεινα.	
— du geworden seyst,	ἔγεινες.
— er geworden sey,	ἔγεινε.
Π. daß wir geworden seyn,	ἔγείναμεν.
— ihr geworden seyd,	ἔγείνατε.
— sie geworden seyn,	ἔγειναν.

Υπερσυντελικός.

Ε'. daß ich geworden wäre, ὅτι πρὸ πολλοῦ ἔγεινα.	
— du geworden wärest,	ἔγεινες.
— er geworden wäre,	ἔγεινα.

Π.

- Π. daß wir geworden wären, ἔγειναιμεν.
 — ihr geworden wäret, ἔγείνατε.
 — sie geworden wären, ἔγειναν.

Μέλλων Α'. Ἀπόλυτος.

Ε'. daß ich werden werde,	ὅτι	θήλω	} γένεσθαι.
— du werden werdest,		θήλεις	
— er werden werde,		θήλει	
Π. daß wir werden werden,		θήλομεν	
— ihr werden werdet,		θήλετε	
— sie werden werden,		θήλασι	

Μέλλων Β'. Ὑποθετικός.

Ε'. daß ich werden würde,	ὅτι	ἤθελον	} γένεσθαι.
— du werden würdest,		ἤθελες	
— er werden würde,		ἤθελε	
Π. daß wir werden würden,		ἤθέλομεν	
— ihr werden würdet,		ἤτέλετε	
— sie werden würden,		ἤθέλομεν	

Ἀπαρέμματα.

- Ενεσώς. Werden, γίνεσθαι.
 Παρακ. Geworden sehn, γεγονέναι.

Μετοχάι.

- Ενεσώς. Werden, γινόμενος.
 Παρακ. Geworden, γεγονώς.
 Μέλλ. Einer, der da werden wird, ὁ γγενησόμενος.

Σημειώσεις.

α. Τὸ μὲν wurde & worden εἰς ἐν χρήσει
 Βοηθητικὸν Ρῆμα ἐν τῷ σχηματισμῷ
 ἄλλων Ρημάτων τῆς παθητικῆς διαφέρεται
 τὸ δὲ ward & geworden εἰς ἐν χρήσει μὲν
 ἐν τῷ σχηματισμῷ τέτε τῷ Ρήματος
 ἑαυτοῦ. οἷον· Ich ward krank, ἡρρώθησα,
 bin gesund worden, ὑγιάναι· Er wurde
 bet, ἐπηνέδθη, Sie sind gelobet worden, ἐ
 νένεδθησαν.

β. Μεταξὺ τῶν τῶν Βοηθητικῶν Ρημάτων
 μὲν haben λαμβάνει ἐν μὲν τῷ Παρατατι-
 κῷ συλλαβὴν τε, ἐν δὲ τῷ Παρακειμένῳ
 οἷον· ich habe, ich hatte, ich habe ge-
 Τὸ δὲ sein, & werden ἐξ ἐναντίας ἑδ-
 ρον ἔχουσιν, ἀλλὰ τρέπεται τὸ φωνῆεν ἐν
 Παρατατικῷ, & λαμβάνουσι τὴν Συλλαβὴν
 ἐν τῷ Παρακειμένῳ. οἷον· ich bin, ich war,
 bin gewesen· ich werde, ich ward, ich bin
 worden. Τὸ πρῶτον λοιπὸν δίδωσιν ἡμῖν
 νοίαν περὶ τῷ σχηματισμῷ τῶν κανονικῶν
 ὁμαλῶν Ρημάτων, τὰ ἔσχατα τῶν ἀνω-
 λων Ρημάτων.

T M H M A B.

Von den richtigen Zeiten. Περὶ τῶν Καν-
 ων Ρημάτων.

§. 13.

Κανονικὰ Ρήματα εἰσιν ἐκεῖνα, τὰ ὅποια
 μὲν τῷ Παρατατικῷ λαμβάνουσι τὴν συλλαβὴν

τῷ Παρακειμένῳ εἰ ἢ τ' φυλάττεισι δ' ἄλλως
 νταχῶ τὸ Φωνῆεν τῆς πρωτοτύπῃ Φωνῆς· οἶον·
 mache, ποιῶ, ich mache, ἐποίουν, ich habe
 ichet, πεποίηκα· Ich liebe, ἀγαπῶ, ich liebe
 ἡγάπων, ich habe geliebet, ἡγάπηκα, Ich
 ἐπαινῶ, ich lobete, ἐπῆγγον, ich habe gelobet,
 εκα. Ἐνταῦθα τὸ μὲν πρῶτον φυλάττει τὸ
 ον α, τὸ δὲ δεύτερον τὸ οἰκείον ie, τὸ δὲ τρί-
 τὸ οἰκείον ο ἀπανταχῶ· καὶ τῶν τῶν Ρῆ-
 ον ἐς μέγιστος ὁ Ἀριθμὸς ἐν τῇ γερμανικῇ
 ῖσση.

Σημείωσις. Ἡ Ρ' ἵα, εἴτε ἡ πρωτότυπος Φω-
 νη πάντοτε ἡ προσακτική Ἐγκλίσις, ἡ ὁποία
 πάλαι μὲν ἦτον Μονοσύλλαβος πάντων τῶν
 ἁπλῶν, τὰ νῦν δὲ τῶν μὲν κανονικῶν Ρῆμάτων
 πάντοτε Δισύλλαβος, τῶν δὲ ἀνωμάτων ἐξ
 ἰσῆς πάντοτε Μονοσύλλαβος· οἶον· mache,
 ich, liebe, ἀγάπα, lobe, ἐπαινέει· komm, ἐλ-
 nimmi, λάβε, sprich, εἰπέ· Ἐντεῦθεν λοι-
 πον προκύπτουσιν οἱ ἐφεξῆς Κανόνες περὶ τῆς σχη-
 ματικῆς τῶν χρόνων τῶν κανονικῶν Ρῆμάτων.

Ο' Ἐνεσῶς γίνεται ἀπὸ τῆς ἀπαρεμφάτης Ἐγ-
 κλίσεως ἀποβολῇ τῆς η, καὶ προσλήψει τῆς
 Ἀντωνυμίας, ich· οἶον· loben, ἐπαινεῖν, ich
 lobe, ἐπαινῶ.

Ο' Παρατατικός γίνεται ἀπὸ τῆς Ἐνεσῶτος
 προσδέσει τῆς Συλλαβῆς te· οἶον· ich lobe,
 ἐπαινῶ, ich lobete, ἐπῆγγον.

Ο. Παρακείμενος καὶ ὁ Ὑπερσυντελικός γίνον-
 ται ἀπὸ τῆς Παρατατικῆς προσδέσει τῆς ge ἐν
 ἀρχῇ, καὶ ἀποβολῇ τῆς e ἐπὶ τέλει· οἶον· ich
 K 2 habe

habe gelobet, ἐπῆνεκα, ich hatte gelobet, ἐπὴνέκειν.

Δ'. Ο' Μέλων γίνεται, ἢ, μᾶλλον εἰπεῖν, συντίθεται ἀπὸ τῆ Βοηθητικῆς Ρήματος werde, καὶ ἀπὸ τῆ Ἐνεσῶτος χρόνος τῆς ἀπαρεμφάτου Ἐγκλίσεως. οἶον· ich werde loben, ἐπαινέσω.

Ε'. Η' Ἀπαρέμφατος Ἐγκλίσις γίνεται ἀπὸ τῆ δευτέρου Προσώπου τῆς Προσακτικῆς Ἐγκλίσεως προδίδει τῆ η μόνον. οἶον· lobe, ἐπαινέει, loben, ἐπαινεῖν· καὶ λήγει πάντοτε εἰς ἐπ. οἶον· machen, ποιεῖν, lieben, ἀγαπᾶν, loben, ἐπαινεῖν· πλὴν ἐντισι Ρήμασιν ἀποβάλλεται τὸ ε διὰ τὴν ταχεῖαν προφορὰν, ἢ ευφωνίας χάριν. οἶον· gehn, ὑπάγειν, stehen, ἵστασθαι, hindern, ἐμποδίζειν, mangeln, λείπειν, κτ.

Ζ'. Οἱ χρόνοι τῶν Κανονικῶν Ρημάτων ἐπὶ τῆς παθητικῆς διαδέσεως γίνονται ἀπὸ τῆ παρακειμένης Χρόνος τῆς ἐνεργητικῆς διαδέσεως μετὰ τῆ Βοηθητικῆς Ρήματος werden. οἶον· Ich werde gelobet, ἐπαινῶμαι, ich wurde gelobet, ἐπηνέμην, ich bin gelobet worden, ἐπῆνεμαι, ich war gelobet worden, ἐπηνέμην, ich werde gelobet werden, ἐπαινεδήσομαι.

§. 14.

Τύπος τῆ Σχηματισμῶ τῶν Κανονικῶν Ρημάτων.

Ἐνεγ-

Εὐεργητικά Ὁρισικά.

Εὐεσώς.

Εὐνικῶς.

Πληθυντικῶς.

lobe, ἐπαινῶ.
lobest, ἐπαινεῖς.
lobet, ἐπαινέει.

Wir loben, ἐπαινῶμεν.
Ihr lobet, ἐπαινείτε.
Sie loben, ἐπαινῶσι.

Παρατατικός.

Εὐνικῶς.

Πληθυντικῶς.

lobete, ἐπαινῶσα.
lobetest, ἐπαινῶσες.
lobete, ἐπαινῶσε.

Wir lobeten, ἐπαινῶσαμεν.
Ihr lobetet, ἐπαινῶσατε.
Sie lobeten, ἐπαινῶσαν.

Παρακείμενος.

Ich habe gelobet, πρὸ ὀλίγου
Du hast gelobet,
Er hat gelobet,
Wir haben gelobet,
Ihr habet gelobet,
Sie haben gelobet,

ἐπαίνεσα.
ἐπαίνεσας.
ἐπαίνεσε.
ἐπαίνεσαμεν.
ἐπαίνεσατε.
ἐπαίνεσαν.

Υπερσυντελικός.

Ich hatte gelobet, πρὸ πολλῶ
Du hattest gelobet,
Er hatte gelobet,
Wir hatten gelobet,
Ihr hattet gelobet,
Sie hatten gelobet,

ἐπαίνεσα.
ἐπαίνεσας.
ἐπαίνεσε.
ἐπαίνεσαμεν.
ἐπαίνεσατε.
ἐπαίνεσαν.

Μέλ.

Μέλων Α'. Α'πόλυτος.

Ενικῶς.

Πληθυντικῶς.

Ich werde loben,	} ἐπαινέσειν.	Wir werden loben,	} ἐπαινέσειν.
θέλω		θέλομεν	
Du wirst loben,		Ihr werdet loben,	
θέλεις		θέλετε	
Er wird loben,		Sie werden loben,	
θέλει		θέλῃσι	

Μέλων Β'. Υ'ποθετικός.

Ενικῶς.

Πληθυντικῶς.

Ich würde loben,	} ἐπαινέσειν.	Wir würden loben,	} ἐπαινέσειν.
ἤθελον		ἤθέλομεν	
Du würdest loben,		Ihr würdet loben,	
ἤθελες		ἤθέλετε	
Er würde loben,		Sie würden loben,	
ἤθελεν		ἤθελον	

Προσакτικά.

Ένας. Έν.	Lobe du,	ἐπαινεί.
	Lobe er,	ὥς ἐπαινῷ.
Πληθυντ.	Lobet ihr,	ἐπαινείτε.
	Loben sie,	ὥς ἐπαινῶσι.

Υ'πο-

Ἰπποκρίτης.

Εὐεσώς.

Εὐκλῶς.

Πληθυντικῶς.

daß ich lobe, ὅτι ἐπαίνω. daß wir loben, ὅτι ἐπαί-

— du lobest, ἐπαινεῖς. — ihr lobet, ἐπαινέ^ντε.

— er lobe, ἐπαινεῖ. — sie loben, ἐπαινῶσι.

Παρατατικός.

Εὐκλῆς.

Πληθυντικῶς.

daß ich lobete, ὅτι ἐ-
παινέσα.   daß wir lobeten, ὅτι ἐ-
παινέσαμεν.

— du lobestest, ἐπαι- — ihr lobetet, ἐπαινέ-
νυσθε. σατε.

— er lobete, ἐπα- — sie lobeten, ἐπαινέ-
 νῆσε. σαι.

Παραχείμενος.

Ε. daß ich gelobet habe, ὅτι πρὸ ὀλίγου ἐπαίνεσα.

— du gelobet habest, ἐπαίνεσας.

— er gelobet habe, ἐπαίνεσε.

II. daß wir gelobet haben, ἐπαινέσαμεν

— ihr gelobet habet, ἐπαινέσατε.

— sie gelobet haben, ἐπαινέσαν.

Υπερσυντελικός.

E. daß ich gelobet hätte, ὅτι πρὸ πολλῆ ἐπαινέσα.

— du gelobet hättest, ἐπαίνεσας.

— er gelobet hätte, ἐπ' αἰνεσθαι.

II.

Π. daß wir gelobet hätten,
 — ihr gelobet hättet,
 — sie gelobet hätten,

ἐπαινέσαμεν.
 ἐπαινέσατε.
 ἐπαίνεσαν.

Μέλλων Α'. Α' πόλυτος.

Ε'. daß ich loben werde,	ὅτι	θέλω	} ἐπαινέσειν.
— du loben werdest,		θέλεις	
— er loben werde,		θέλει	
Π. daß wir loben werden,		θέλομεν	} ἐπαινέσειν.
ihre loben werdet,		θέλετε	
— sie loben werden,		θέλουσιν	

Μέλλων Β'. Υ' ποθετικός.

Ε'. daß ich loben würde,	ὅτι	ἤθελον	} ἐπαινέσειν.
— du loben würdest,		ἤθελες	
— er loben würde,		ἤθελε	
Π. daß wir loben würden,		ἠθέλομεν	} ἐπαινέσειν.
— ihre loben würdet,		ἠθέλετε	
— sie loben würden,		ἠθέλουσιν	

Ἀπαρέμματα.

Ε'νεσώς. Loben, ἐπαινέειν. Παρακ. Gelobt haben
 ἐπῆνεκέναι.

Μετοχάι.

Ε'νεσώς. Lobend, ἐπαινῶν.

Μέλλ. Einer, der da loben wird, ὁ ἐπαινέσων.

Παθη-

Παθητικά Οριστικά.

Ενεσώς.

Ε'νικῶς.

Πληθυντικῶς.

Ich werde gelobet,
ἐπαινῶμαι.

Du wirst gelobet,
ἐπαινῶσαι.

Er wird gelobet,
ἐπαινείται.

Wir werden gelobet,
ἐπαινέμεθα.

Ihr werdet gelobet,
ἐπαινείσθε.

Sie werden gelobet,
ἐπαινῶνται.

Παρατατικός.

Ε'νικῶς.

Πληθυντικῶς.

Ich wurde gelobet,
ἐπαινέμην.

Du wurdest gelobet,
ἐπαινέσῃς.

Er wurde gelobet,
ἐπαινείτο.

Wir wurden gelobet,
ἐπαινέμεθα.

Ihr wurdet gelobet,
ἐπαινέσεσθαι.

Sie wurden gelobet,
ἐπαινῶντο.

Παρακείμενος.

Ε'. Ich bin gelobet worden, πρὸ ὀλίγου ἐπαινέθη.

Du bist gelobet worden, ἐπαινέθης.

Er ist gelobet worden, ἐπαινέθη.

Π. Wir sind gelobet worden, ἐπαινέθημεν.

Ihr seid gelobet worden, ἐπαινέθητε.

Sie sind gelobet worden, ἐπαινέθησαν.

Τ' περ-

Υπερσυντελικός.

- Ε'. Ich war gelobet worden, πρὸ πολλῶν ἐπαινέσθην.
 Du warest gelobet worden, ἐπαινέσθης.
 Er war gelobet worden, ἐπαινέσθῃ.
 Π. Wir waren gelobet worden, ἐπαινέσθημεν.
 Ihr waret gelobet worden, ἐπαινέσθε.
 Sie waren gelobet worden, ἐπαινέσθησαν.

Μέλων Α'. Α'πόλυτος.

Ε'. Ich werde gelobet werden,	θήλω	} ἐπαινεθήναι.
Du wirst gelobet werden,	θήλεις	
Er wird gelobet werden,	θήλει	
Π. Wir werden gelobet werden,	θήλομεν	}
Ihr werdet gelobet werden,	θήλετε	
Sie werden gelobet werden,	θήλουσιν	

Μέλων Β'. Υ'ποθετικός.

Ε'. Ich würde gelobet werden,	ἤθελον	} ἐπαινεθήναι.
Du würdest gelobet werden,	ἤθελες	
Er würde gelobet werden,	ἤθελε	
Π. Wir würden gelobet werden,	ἤθέλομεν	}
Ihr würdet gelobet werden,	ἤθέλετε	
Sie würden gelobet werden,	ἤθελον	

Προσакτικά.

- Ε'νεσ.Ε'. Werde du gelobet, ἐπαινῆσθ.
 Werde er gelobet, ὡς ἐπαινῆται.
 Πληθ. Werdet ihr gelobet, ἐπαινείσθε.
 Werden sie gelobet, ὡς ἐπαινῶνται.

Υ'πο-

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΑ.

Ενεσώς.

- Ε. daß ich gelobet werde, ὅτι ἐπαινῶμαι.
 — du gelobet werdest, ἐπαινῆσαι.
 — er gelobet werde, ἐπαινείται.
 Ι. daß wir gelobet werden, ἐπαινέμεθα.
 — ihr gelobet werdet, ἐπαινεῖσθε.
 — sie gelobet werden, ἐπαινῶνται.

Παρατατικός.

- Ε. daß ich gelobet würde, ὅτι ἐπαινέμην.
 — du gelobet würdest, ἐπαινέσθον.
 — er gelobet würde, ἐπαινέιτο.
 Ι. daß wir gelobet würden, ἐπαινέμεσθον
 — ihr gelobet würdet, ἐπαινέσεσθον
 — sie gelobet würden, ἐπαινῶντο.

Παρακείμενος.

- Ε. daß ich gelobet worden sey, ὅτι πρὸ ὀλίγου ἐπαινέθην.
 — du gelobet worden seyst, ἐπαινέθης.
 — er gelobet worden sey, ἐπαινέθη.
 Ι. daß wir gelobet worden seyn, ἐπαινέθημεν
 — ihr gelobet worden seyd, ἐπαινέθητε.
 — sie gelobet worden seyn, ἐπαινέθητε.

Υπερσυντελικός.

- Ε. daß ich gelobet worden ὅτι πρὸ πολλοῦ ἐπαινέθην.
 wäre,
 — du gelobet worden wärest, ἐπαινέθης.
 — er gelobet worden wäre, ἐπαινέθη.

Π.

- II. daß wir gelobet worden wären, ἑπαινέ
 — daß ihr gelobet worden wäret, ἑπαινέ
 — sie gelobet worden wären, ἑπαινέ

Μέλλων Α'. Α'πόλυτος.

- E'. daß ich werde gelobet werden, ὅτι θέλω
 — du werdest gelobet werden, θέλεις
 — er werde gelobet werden, θέλει
 II. daß wir werden gelobet werden, θέλομε
 — ihr werdet gelobet werden, θέλετε
 — sie werden gelobet werden, θέλουν

Μέλλων Β'. Υ'ποθετικός.

- E'. daß ich würde gelobet werden, ὅτι ἤθελον
 — du würdest gelobet werden, ἤθελες
 — er würde gelobet werden, ἤθελε
 II. daß wir würden gelobet werden, ἤθέλομε
 — ihr würdet gelobet werden, ἤθέλετε
 — sie würden gelobet werden, ἤθελον

Α'παρέμφοτα.

- Ενεσώς. Gelobet werden, ἑπαινείσθαι.
 Παρακ. Gelobet worden seyn, ἐπηνέσθαι.
 Μέλλ. Werden gelobet werden, ἐπαινεδῆσθαι

Μετοχή.

Παρακείμενος. Gelobet, ἐπαινεθείς.

Κατὰ τῆτον τὸν τύπον κλίνονται πάντα
 Κανονικὰ Ῥήματα.

Σημεία

Σημειώσεις.

κ. Τὰ ἐξῆς Ρήματα, τὰ ὅποια σχηματίζονται κατὰ τῆτον τὸν τύπον, ἔχουσι πρὸς ἐκεῖνω, ὅτι σχηματίζονται κανονικῶς ἐντε τῷ Παρατατικῷ ἢ τῷ Παρακειμένῳ, ἔτι ἢ τὰς ἐφεξῆς ἀνωμάλους Καταλήξεις, αἱ ὁποῖαι εἰσι μάλιστα ἐν χρήσει, οἷον·

Brennen, καίειν· ich brennete ἢ ich brannte· ge-
brennet, gebrannt.

κ. Kennen, γνωρίζειν· ich kennete ἢ ich kannte· ge-
kennet, gekannt.

Nennen, ὀνομάζειν· ich nennete ἢ ich nannte· ge-
nennet, genannt.

Rennen, τρέχειν· ich rennete ἢ ich rannte· ge-
rennet, gerannt.

Senden, σέλλειν· ich sendete ἢ ich sandte· ge-
sendet, gesandt.

Wenden, σρέφειν, γυρίζειν· ich wendete ἢ ich wandte,
gewendet, gewandt.

β'. Bringen, φέρειν ἢ denken, νοεῖν δὲν ἔχουσι ich
bringete, gebringet· ich denket, gedenket·
ἀλλ' ἔχουσιν ἐν τῷ Παρατατικῷ ὅρις. ich
brachte, ich dachte· ἐν τῷ Παρατ. ὑποτακ.
ich brächte, ich dächte· ἢ ἐν τῷ Παρακειμένῳ,
ich habe gebracht, ich habe gedacht· κατὰ δὲ τὰ
λοιπὰ εἰσι κανονικά.

γ'. Πολύ ἀνωμαλιώτερά εἰσι τὰ ἐξῆς ἑπτὰ· δύ-
 fen, τολμᾶν, können, δύνασθαι, mögen, θέ-
 λειν, δύνασθαι, müssen, ὀφείλειν, sollen,
 χρεωσέειν, δεῖν, wissen, γινώσκειν, ἐξεύρειν,
 wollen, θέλειν.

Εἰς ὁρῶς.

Ich darf; kann; mag; muß; soll; weiß; will.

Du darfst; kannst; magst; mußt; sollst; weißt;
 willst.

Er darf; kann; mag; muß; soll; weiß; will.

Wir dürfen; können; mögen; müssen; sollen; wis-
 sen; wollen.

Ihr dürfet; könnet; möget; müsset; sollet; wisset;
 wollet.

Sie dürfen; können; mögen; müssen; sollen; wis-
 sen; wollen.

Παρατ. Οἶσις.

Ich dürfte; konnte; möchte; mußte; sollte; wüßte;
 wollte. κτ.

Παρατ. Υποτακ.

Ich dürfte; könnte; möchte; mußte; sollte; wüßte;
 wollte.

Παρα-

Παρακείμενος.

Ich habe gedurft; gekonnt; gemocht; gemußt; gesollt; gewußt; gewollt.

Τ Μ Η Μ Α. Γ'.

Von den unrichtigen Περι τῶν Ἀνωμαλῶν Ρήμάτων.

§. 15.

Ἀνώμαλα Ρήματά εἰσιν ἐκεῖνα, τὰ ὅποια ὑδέχονται ἐν τῷ Παρατατικῷ τὴν κατάληξιν τε, ἀλλὰ λαμβάνουσιν ἐν τῷ Παρακειμένῳ ἀντὶ τῆς ἐν τὴν Κατάληξιν ἐν τρέπῃσι δ' ἄλλως ἐν τῷ Παρατατικῷ πάντοτε τὸ Φωνῆεν, καὶ εἰσὶ μονοσύλλαβα. οἷον· ich gebe, δίδωμι καὶ ἔχει ich gebete, ich habe gegeben, ἀλλὰ ich gab, ich habe gegeben.

§. 16.

Οἱ Παρατατικοὶ ὅμως δὲν λαμβάνει πάντοτε α, καθὼς ἐνταῦθα, ἀλλ' ἐνίοτε ἔχει καὶ ie, i, o, η u. οἷον· ich schreibe, γράφω, ἔχει ich schrieb, ἔγραφον, ich habe geschrieben, γέγραφα· ich leide, πάσχω, ich litt, ἔπασχον, ich habe gelitten, πέπονθα· ich fließe, τρέχω, ich floß, ἔτρεχον, ich habe geflossen, τέτρεχα· ich schlage, τύπτω, ich schlug, ἔτυπτον, ich habe geschlagen, τέτυφα. Ἐντεῦθεν ἀνακύπτουσιν οἱ ἐφεξῆς Κανόνες τῶν ἀνωμάλων Ρήμάτων.

- Α'. Ο' Παρατατικός αὐτῶν ἐς πάντοτε Μονοσύλλαβος καὶ λήγει εἰς Σύμφωνον δίχα προσλήψεως τινὸς εἴη τε. οἶον· ich schrieb, ἔγραφον, ἔχῃ schriebe· ich lief, ἔτρεχον, ἔχῃ liefе.
- Β'. Ο' μονοσύλλαβος Παρατατικός τῆς ὀριστικῆς Ἐγκλίσεως τρέπει τὸ Φωνῆεν αὐτῆ α, ο, υ εἰς τὰς Διφθόγγους ά, ό, ύ, καὶ λαμβάνει ἐπὶ τέλει τῆς Συλλαβῆς ἐν τῷ Παρατατικῷ τῆς ὑποτακτικῆς Ἐγκλίσεως. οἶον· daß ich sähe, ὅτι ἐβλεπον· daß ich stösse, ὅτι ἔτρεχον· daß ich schlüge, ὅτι ἔτυπτον· daß ich schnitte, ὅτι ἔκοπτον.
- Γ'. Τὸ δεύτερον καὶ τρίτον Πρόσωπον τῆς Ἐνεσῶτος τῆς ὀριστικῆς Ἐγκλίσεως τρέπασιν κοινῶς τὸ Φωνῆεν τῆς πρώτης Προσώπου εἰς Διφθόγγον, ἢ εἰς ἄλλο Φωνῆεν, ὥς εἶναι μονοσύλλαβα. οἶον· ich schlage, τύπτω, du schlägst, τύπτεις, er schlägt, τύπτει· ich komme, ἔρχομαι, du kommst, ἔρχῃ, er kommt, ἔρχεται· ich sehe, βλέπω, du siehst, βλέπεις, er sieht, βλέπει· ich fliehe, φεύγω, du fliehst, φεύγεις, er flieht, φεύγει.

Σημειώσεις.

- α'. Ἐνίοτε ὁμως ἐτρέπεται τὸ Φωνῆεν, καὶ τὰ δύο Πρόσωπα δύνανται, ἵνα ὥσι μονοσύλλαβα καὶ δισύλλαβα. οἶον· ich leide, πάσχω, du leidest, πάσχεις, er leidet, πάσχει· ich schreibe, γράφω, du schreibst, γράφεις, er schreibt, γράφει.

β'.

3. Ἰστέον, ὅτι ἐκεῖνα τὰ Ῥήματα, τὰ ὁποῖα ἐν τῷ Ἐνεσῶτι τῆς ἀπαρεμφάτου Ἐγκλίσεως ἰε καὶ ἐν τῷ Παρατατικῷ τῆς ὀριστικῆς Ἐγκλίσεως ο ἔχουσι, πρὸ καίρῳ εἶχον ἐπὶ τῷ δευτέρῳ καὶ τρίτῳ Προσώπῳ τῷ Ἐνεσῶτος χρόνῳ καὶ ἐν τῇ προσακτικῇ Ἐγκλίσει eu, οἷον· ich fliehe, φεύγω, du fleuchst, φεύγεις, er flucht, φεύγει, fleuch, φεύγε, ich floh, ἔφευγον, παρὰ τῷ fliehen, φεύγειν· ich fließe, τρέχω, du fließest, τρέχεις, er fließt, τρέχει, fließ, τρέχε, ich floß, ἔτρεχον, παρὰ τῷ fließen, τρέχειν· ἀντὶ δὲ τῷ eu παρελήφθη νῦν τὸ ἰε, καὶ σχηματίζεται τὸ δεύτερον καὶ τρίτον Πρόσωπον τῷ Ἐνεσῶτος χρόνῳ, μετὰ τῆς προσακτικῆς Ἐγκλίσεως καὶ κατὰ τῆτον τὸν τρόπον, οἷον· ich fliehe, du fliehst, er flieht, flieh· ich fließe, du fließest, er fließt, fließ· καὶ ἕτος ὁ δεύτερος Τύπος ἐστὶ τὰ νῦν ἐν τῇ κοινῇ χρήσει, ὁ πρῶτος ἀπαντᾷ μόνον ἐν τῇ Ποιήσει.

§. 17.

Σχηματισμός τῶν ἀνωμάλων Ῥημάτων.

Ὀριστικά Ἐνεργητικά.

Εἰνικῶς.

Πληθυντικῶς.

Ἐνεσῶς.

Ich sehe, βλέπω.
Du siehst, βλέπεις.
Er sieht, βλέπει.

Wir sehen, βλέπομεν.
Ihr sehet, βλέπετε.
Sie sehen, βλέπεσι.

L

Παρά·

Παρατατικός.

Ενικῶς.

Πληθυντικῶς.

Ich sah, ἑβλεπον.

Wir sahen, ἑβλέπομεν.

Du sahst, ἑβλεπες.

Ihr sahet, ἑβλέπετε.

Er sah, ἑβλεπε.

Sie sahen, ἑβλεπον.

Παρακείμενος.

E. Ich habe gesehen, πρὸ ὀλίγου εἶδον, ἔϊδον.

Du hast gesehen, εἶδες.

Er hat gesehen, εἶδε.

II. Wir haben gesehen, εἶδομεν.

Ihr habet gesehen, εἶδετε.

Sie haben gesehen, εἶδον.

Υπερσυντελικός.

E. Ich hatte gesehen, πρὸ πολλῆς εἶδον.

Du hattest gesehen, εἶδες.

Er hatte gesehen, εἶδε.

II. Wir hatten gesehen, εἶδομεν.

Ihr hattet gesehen, εἶδετε.

Sie hatten gesehen, εἶδον.

Μέλλων Α'. Α'πόλυτος.

Ενικῶς.

Πληθυντικῶς.

ich werde sehen, θέ- }

λω }

du wirst sehen, θέ- }

λεις }

er wird sehen, θέ- }

λει }

wir werden sehen, θέ- }

λομεν }

ihr werdet sehen, θέ- }

λετε }

sie werden sehen, θέ- }

λουσιν }

Μέλλ-

Μέλων Β. Υποθετικός.

Ενικῶς.

Πληθυντικῶς.

ich würde sehen, ἤθε- λον	1 1391	wir würden sehen, ἤθέ- λομεν	1 1391
du würdest sehen, ἤθε- λες	2	ihr würdet sehen, ἤθέ- λετε	2
er würde sehen, ἤθε- λεν	3	sie würden sehen, ἤθε- λον	3

Προσакτικᾶ.

Ενεσ.Ε'. Sieh du, βλέπε.	
Sehe er, ἄς βλέπη.	
Πληθ. Sehet ihr, βλέπετε.	
Sehen sie, ἄς βλέπωσι.	

Υποτακτικᾶ.

Ενεσῶς.

Ενικῶς.

Πληθυντικῶς.

daß ich sehe, ὅτι βλέ- πω.	daß wir sehen, ὅτι βλέ- πομεν.
— du sehest, βλέπεις.	— ihr sehet, βλέπετε.
— er sehe, βλέπει.	— sie sehen, βλέπωσι.

Παρατακτικός.

Ενικῶς.

Πληθυντικῶς.

daß ich sähe, ὅτι ἔβλε- πον.	daß wir sähen, ὅτι ἐ- βλέπομεν.
— du sähest, ἔβλεπες.	— ihr sähet, ἐβλέπετε.
— er sähe, ἔβλεπε.	— sie sähen, ἐβλεπον.

L 2

Πα-

Παρακείμενος.

- Ε. daß ich gesehen habe, ὅτι πρὸ ὀλίγου εἶδον.
 — du gesehen habest, εἶδες.
 — er gesehen habe, εἶδε.
 Π. daß wir gesehen haben, εἶδομεν.
 — ihr gesehen habet, εἶδετε.
 — sie gesehen haben, εἶδον.

Υπερσυντελικός.

- Ε. daß ich gesehen hätte, ὅτι πρὸ πολλῶ εἶδον.
 — du gesehen hättest, εἶδες.
 — er gesehen hätte, εἶδε.
 Π. daß wir gesehen hätten, εἶδομεν.
 — ihr gesehen hättet, εἶδετε.
 — sie gesehen hätten, εἶδον.

Μέλων Α'. Ἀπόλυτος.

- Ε. daß ich sehen werde, ὅτι θεῶ }
 — du sehen werdest, θεῖς }
 — er sehen werde, θεῖ }
 Π. daß wir sehen werden, θελομεν }
 — ihr sehen werdet, θελετε }
 — sie sehen werden, θελῶσι }

Μέλων Β'. Υποθετικός.

- Ε. daß ich sehen würde, ὅτι ἤθελον }
 — du sehen würdest, ἤθελες }
 — er sehen würde, ἤθελεν }
 Π. daß wir sehen würden, ἤθελομεν }
 — ihr sehen würdet, ἤθελετε }
 — sie sehen würden, ἤθελον }

Ἀπα-

Ἀπαρέμφατα.

Ἐνεσώς. Sehen, βλέπειν. Παρακ. Gesehen haben, ἑώρακέναι. Μέλλων. Sehen werden, ὀψοῦνται.

Μετοχάι.

Ἐνεσώς. Sehend, βλέπων.

Ὀρισικά Παθητικά.

Ἐνεσώς.

Ε'. Ich werde gesehen,	βλέπομαι.
Du wirst gesehen,	βλέπῃσαι.
Er wird gesehen,	βλέπεται.
Π. Wir werden gesehen,	βλεπόμεθα.
Ihr werdet gesehen,	βλέπεσθε.
Sie werden gesehen,	βλέπονται.

Παρατατικός.

Εν. Ich wurde gesehen,	ἐβλεπόμην.
Du wurdest gesehen,	ἐβλέπασον.
Er wurde gesehen,	ἐβλέπετο.
Πλ. Wir wurden gesehen,	ἐβλεπόμεθα.
Ihr wurdet gesehen,	ἐβλέπεσθε.
Sie wurden gesehen,	ἐβλέποντο.

Παρακείμενος.

Ε'. Ich bin gesehen worden,	πρὸ ὀλίγου ὤφθην.
Du bist gesehen worden,	ὤφθης.
Er ist gesehen worden,	ὤφθη.
	Π.

Π. Wir sind gesehen worden,
Ihr seid gesehen worden,
Sie sind gesehen worden,

ὤφθιμεν.
ὤφθητε.
ὤφθησαν.

Υπερσυντελικός.

Ε'. Ich war gesehen worden, πρὸ πολλῶ
Du wardest gesehen worden,
Er war gesehen worden,

ὤφθην.
ὤφθης.
ὤφθη.

Π. Wir waren gesehen worden,
Ihr waret gesehen worden,
Sie waren gesehen worden,

ὤφθιμεν.
ὤφθιμεν.
ὤφθησαν.

Μέλλων Α'. Α'πόλυτος.

Ενικῶς.

Ich werde gesehen werden, ὀφθήσομαι, θέλω
Du wirst gesehen werden, ὀφθήσῃς, θέλεις
Er wird gesehen werden, ὀφθήσεται, θέλει

} ὀφθήναι

Πληθυντικῶς.

Wir werden gesehen werden, ὀφθησόμεθα, θέλομεν
Ihr werdet gesehen werden, ὀφθήσεσθε, θέλετε
Sie werden gesehen werden, ὀφθήσονται, θέλουσιν

} ὀφθήναι

Μέλλων Β. Υ'ποτακτικός.

Ενικῶς.

Ich würde gesehen werden, ὀφθείης, ἤθελον
Du würdest gesehen werden, ὀφθείης, ἤθελες
Er würde gesehen werden, ὀφθείη, ἤθελεν

} ὀφθήναι

Πληθυντικῶς.

Wir würden gesehen werden, ὀφθείμεν, ἤθέλομεν
Ihr würdet gesehen werden, ὀφθείητε, ἤθέλετε
Sie würden gesehen werden, ὀφθείησαν, ἤθελο

} ὀφθήναι

Προ-

Προσакτικά.

- Ε'νες.Ε'. Werde du gesehen, βλέπε.
 Werde er gesehen, ἄς βλέπῃται.
 Πληθ. Werdet ihr gesehen, βλέπεσθε.
 Werden sie gesehen, ἄς βλέπωνται.

Υποακτικά.

Ε'νεςώς.

- Ε'. daß ich gesehen werde, ὅτι βλέπομαι.
 — du gesehen werdest, βλέπεσαι.
 — er gesehen werde, βλέπεται.
 Π. daß wir gesehen werden, βλέπομεθα.
 — ihr gesehen werdet, βλέπεσθε.
 — sie gesehen werden, βλέπονται.

Παρατατικός.

- Ε'. daß ich gesehen würde, ὅτι ἐβλεπόμην.
 — du gesehen würdest, ἐβλέπασον.
 — er gesehen würde, ἐβλέπετο.
 Π. daß wir gesehen würden, ἐβλεπόμεθα.
 — ihr gesehen würdet, ἐβλέπεσθε.
 — sie gesehen würden, ἐβλέποντο.

Παρακείμενος.

- Ε'. daß ich sen gesehen worden, ὅτι πρὸ ὀλίγου ὤφθην.
 — du senst gesehen worden, ὤφθης.
 — er sen gesehen worden, ὤφθη.
 Π. Wir senn gesehen worden, ὤφθημεν.
 — ihr send gesehen worden, ὤφθητε.
 — sie senn gesehen worden, ὤφθησαν.
 Υ'περ-

Υπερσυντελικός.

- Ε. daß ich wäre gesehen worden, ὅτι πρὸ πολλῆ ὥφθην
 — du wärest gesehen worden, ὥφθης
 — er wäre gesehen worden, ὥφθη
 Π. daß wir wären gesehen worden, ὥφθην
 — ihr wäret gesehen worden, ὥφθητε
 — sie wären gesehen worden, ὥφθον

Μέλλων Α. Απόλυτος.

- Ε. daß ich werde gesehen werden, ὅτι θέλω
 — du werdest gesehen werden, θέλεις
 — er werde gesehen werden, θέλει
 Π. daß wir werden gesehen werden, θέλομεν
 — ihr werdet gesehen werden, θέλετε
 — sie werden gesehen werden, θελῶσιν

Μέλλων Β. Υποθετικός.

- Ε. daß ich würde gesehen werden, ὅτι ἤθελον
 — du würdest gesehen werden, ἤθελες
 — er würde gesehen werden, ἤθελε
 Π. daß wir würden gesehen werden, ἤθέλομεν
 — ihr würdet gesehen werden, ἤθέλετε
 — sie würden gesehen werden, ἤθελον

Ἀπαρέμματα.

- Εἶναι ὡς. Gesehen werden, βλέπεσθαι. Παρ
 Gesehen worden sein, ὥφθαι. Μέλλ
 Werden gesehen werden, ὀφθήσεσθαι.

Μετοχές.

- Παρακ. Ein Gesehener, ὁφθείς.

Σημ.

Σημειώσεις.

Προσσημειώτεον ἐνταῦθα, ὅτι τινὰ Ρ'ήματα κατὰ τὰ διάφορα αὐτῶν σημαίνόμενα ποτὲ μὲν κανονικῶς, ποτὲ δὲ ἀνωμάλως σχηματίζονται. οἷον·
 ich erschre^{ck}en, ἐκπλήττειν, ὡς ἐνεργητικὸν Ρ'ῆμα, ἐξὶ κανονικόν ich erschre^{ck}ete ἱη, ἐξέπλητον αὐτόν,
 ich habe ihn erschre^{ck}et, ἐξέπληξα αὐτόν· ὡς δὲ ἑξῆς, ἑτέρον, ἐστὶν ἀνώμαλον, ich erschre^{ck}e, ἐκπλήττομαι, ἐξίσταμαι, ich erschra^{ck}, ἐξεπληττόμην,
 ich bin erschro^{ck}en, ἐξεπλάγην, ἐξέστην· Be^wegen, κινεῖν φυσικῶς σχηματίζεται κανονικῶς,
 ich bewege^{te} den Arm, ἐκίνην τὸν βραχίονα,
 ich habe ihn bewege^t, κεκίνηκα αὐτόν· ἡθικῶς δὲ ἀνωμάλως, das bewog mich, τῷτό με ἐκίνηει, das hat mich bewogen, τῷτό με ἐκίνησε.

Ἐπειδὴ ἡ τροπὴ τῶν Φωνηέντων ἐν τοῖς Παραχρημένοις χρόνοις, ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τῇ προσακτικῇ Ἐγκλίσει τῶν Ἀνωμάτων Ρ'ημάτων προξενεῖ μεγάλην δυσκολίαν, μάλιστα δὲ τοῖς ξένοις, ἀναγκασιὸν ἔστιν, ἵνα δώσω Πίνακά τινα πάντων τῶν ἀνωμάτων Ρ'ημάτων, καὶ ἵνα σημειώσω ἐν αὐτῷ τὰς εἰρημένους χρόνους πρὸς εὐχέρειαν τῶν Ἀρχαρίων. Διαιρῶνται δὲ τὰ Ἀνώμαλα Ρ'ήματα εἰς πέντε διαφορὰς τάξεις κατὰ τὰ φωνήεντα τῷ Παρατατικῷ. Ἡ α' περιέχει ἐκεῖνα τὰ Ρ'ήματα, τὰ ὅποια ἔχουσιν α ἐν τῷ Παρατατικῷ. οἷον· ich befehle, προσάπτω, ich befa^{hl}, προσέταττον, be^{fi}ehl, πρόσαττε. Ἡ β' περικλείει ἐκεῖνα τὰ Ρ'ήματα, τὰ ὅποια λαμβάνουσιν ιε ἐν τῷ Παρατατικῷ. οἷον· ich blase, φυσῶ, ich blies, ἐφύσων, blas^e, φύσα. Ἡ γ' περιλαμβάνει ἐκεῖνα τὰ Ρ'ήματα, τὰ ὅποια λαμβάνουσιν ἄ-
 πλῶν

πλᾶν ἰ μετὰ διπλᾶ συμφώνῃ ἐν τῷ Παρατα-
τικῷ. οἶον· schneide, κόπτω, ich schneide, ἔ-
κοπτον, schneid, κόπτε. Ἡ δ' συνέχει ἐκεῖ-
να τὰ Ρήματα, τὰ ὅποια λαμβάνουσιν ο ἐν τῷ
Παρατατικῷ. οἶον· ich scheere, κερεύω, ich
scher, ἐκέρευσον, schier, κέρευσε. Ἡ ἐ. τελευ-
ταῖον περιλαμβάνει ἐκεῖνα τὰ Ρήματα, τὰ
ὅποια ἔχουσιν ἡ ἐν τῷ Παρατατικῷ. οἶον· ich
schlage, τύπτω, ich schlug, ἔτυπτον, schlug,
τύπτε.

Π Ι Ν Α Ξ

τῶν Ἀνωμόλων Ρημάτων εἰς πέντε τά-
ξεις διαιρουμένων.

Α'. Τ Α' Ξ Ι Σ.

Περιέχουσα ἐκεῖνα τὰ Ρήματα, τὰ ὅποια
λαμβάνουσιν α ἐν τῷ Παρατατικῷ.

Befehlen, προσάπτειν, Εἴ. ich befehle, du be-
fiehlst, er befiehlt· wir befehlen, ihr befehlet, sie
befehlen. Παρατ. ich befahl. Παρακ. befohlen.
Προσакт. befiehl.

Beginn

Beginnen, ἄρχεσθαι. Ἐν. ich beginne, du beginnst, er begint. Παρατ. ich begann. Προς. beginn. τὸτο τὸ ῥῆμα ἐστὶ παλαιόν, καὶ μόνον ἐν τῇ Ποιήσει ἔυχρυσον.

Borgen, κρύπτειν. Ἐν. ich berge, du birgst, er birgt. wir bergen, ihr berget, sie bergen. Παρατ. ich barg. Παρακ. geborgen. Προς. birg, καὶ τὸτο τὸ ῥῆμα ἐστὶ παμπάλαιον ἤδη καὶ ἄχρηστον, ἀντὶ τούτου ἐστὶν ἐν χρήσει τὸ verbergen.

Bersten, διαρρήγνεσθαι, σκάζειν. Ἐν. ich berste, du birstest, er birstet. wir bersten, ihr berstet, sie bersten. Παρατ. ich barst. Παρακ. geborsten. Προς. birst.

Besinnen sich, ἀναμνησκέσθαι. Ἐν. ich besinne, du besinnst, er besinnt. Παρατ. ich besann. Παρακ. besonnen. Προς. besinn.

Binden, δεσμεῖν, δένειν. Ἐν. ich binde, du bindest, er bindet. Παρατ. ich band. Παρακ. gebunden. Προς. bind.

Bitten, παρακαλεῖν. Ἐν. ich bitte, du bittest, er bittet. Παρατ. ich bat. Παρακ. geberhen. Προς. bitt. Τὸ beethen, προσεύχεσθαι τῷ Θεῷ ἐστὶ κανονικόν, ich bethe, ich bethet, ich habe gegerhet, bethe.

Brechen, κλάειν, τσακίζειν. Ἐν. ich breche, du brichst, er bricht. wir brechen, ihr brechet, sie brechen. Παρατ. ich brach. Παρακ. gebrochen. Προς. brich.

Drins

Dringen, *πιέζειν, κατεπείγειν, ἐγκείσθαι*. Ἐν. ich bringe, du bringst, er bringt. Παρατ. ich drang. Παρακ. gedrungen. Προς. bring.

Empfinden, *αἰσθάνεσθαι*. Ἐν. ich empfinde, du empfindest, er empfindet. Παρατ. ich empfand. Παρακ. empfunden. Προς. empfind.

* Erschrecken, *ἐκπλήττεσθαι, ἐξίστασθαι*. Ἐν. ich erschrecke, du erschrickst, er erschrickt. wir erschrecken, ihr erschrecket, sie erschrecken. Παρατ. ich erschrack. Παρακ. erschrocken. Προς. erschrick. Τὸ erschrecken einen, *ἐκπλήττειν τινὰ ἐς κανονικόν*, ich erschreckete ihn, ich habe ihn erschreckt.

Essen, *ἐσθίειν, τρώγειν*. Ἐν. ich esse, du issest, er ißt. wir essen, ihr esset, sie essen. Παρατ. ich aß. Παρακ. gegessen. Προς. iß.

Finden, *εὕρισκειν*. Ἐν. ich finde, du findest, er findet. Παρατ. ich fand. Παρακ. gefunden. Προς. find.

Fressen, *καταβιβρώσκειν*. Ἐν. ich fresse, du frisstest, er frist. Παρατ. ich fraß. Παρακ. gefressen. Προς. friß.

Gebähren, *τίκτειν*. Ἐν. ich gebähre, du gebiehrst, er gebiehet. wir gebähren, ihr gebähret, sie gebähren. Παρατ. ich gebahr. Παρακ. gebohren. Προς. gebiehr.

Geben,

ν, δίδοναι. Ἐν. ich gebe, du giebst, er giebt.
 r geben, ihr gebet, sie geben. Παρατ. ich
 b. Παρακ. gegeben. Προς. gib.

gen, ἀποβάλλειν, κατατυγχάνειν. Ἐν. ich ge-
 ge, du gelingst, er gelingt. Παρ. ich gelang.
 παρακ. gelungen. Πρες. geling. ἡ κάλλιον es
 ingt, es gelang, es ist gelungen.

ν, ἀξίζειν. Ἐν. ich gelte, du gilst, er gilt.
 παρατ. ich galt. Παρακ. gegolten. Προς. gilt.

sen, ἀναρρώννυσθαι. Ἐν. ich genesē, du genes-
 t, er geneset. Παρατ. ich genas. Παρατ. ich
 genesen. Προς. genesē.

ehen, γίγνεσθαι, συμβαίνειν. Ἐν. es ge-
 ieht. Παρατ. es geschah. Παρακ. es ist ge-
 ehen,

nnen, κερδαίνειν. Ἐν. ich gewinne, du ge-
 nnt, er gewinnt. Παρατ. ich gewann. Πα-
 κ. gewonnen. Προς. gewinn.

ν, βοηθεῖν. Ἐν. ich helfe, du hilfst, er hilfst.
 r helfen, ihr helfet, sie helfen. Παρατ. ich
 lf. Παρακ. geholfen. Προς. hilf.

gen, κωδωνίζειν. Ἐν. ich klinge, du klingst,
 klingt. Παρατ. ich klang. Παρακ. geklungen.
 προς. kling.

men, ἔρχεσθαι. Ἐν. ich komme, du kommst,
 kmmt. Παρατ. ich kam. Παρακ. gekommen.
 προς. komm.

Lesen,

Lesen, ἀναγινώσκειν. Ε'ν. ich lese, du liesest, er ließt. Παρατ. ich las. Παρακ. gelesen. Προς. lies.

Liegen, κείσθαι. Ε'ν. ich liege, du liegst, er liegt. Παρατ. ich lag. Παρακ. gelegen. Προς. lieg.

Messen, μετρεῖν. Ε'ν. ich messe, du missest, er mißt. wir messen, ihr messet, sie messen. Παρατ. ich maß. Παρακ. gemessen. Προς. miß.

Nehmen, λαμβάνειν. Ε'ν. ich nehme, du nimmst, er nimmt. Παρατ. ich nahm. Παρακ. genommen. Προς. nimm.

Pflegen, συνηθίζειν. Ε'ν. ich pflege, du pflegst, er pflegt. Παρατ. ich pflog. Παρακ. gepflogen. Το pflegen, φροντίζειν, περιποιεῖσθαι ἐς κανονικόν, ich pflegete, ich habe gepflegt.

Ringen, παλάειν. Ε'ν. ich ringe, du ringst, er ringt. Παρατ. ich rang. Παρακ. gerungen. Προς. ring.

Rinnen, τρέχειν. Ε'ν. ich rinne, du rinnst, er rinnt. Παρατ. ich rann. Παρακ. geronnen. Προς. rinn.

+ Schelten, λοιδορεῖν. Ε'ν. ich schelte, du schilst, er schilt. Παρατ. ich schalt. Παρακ. gescholten. Προς. schilt.

Schlingen, καταπίνειν. Ε'ν. ich schlinge, du schlingst, er schlingt. Παρατ. ich schlang. Παρακ. geschlungen. Προς. schling.

Schwim

• Schwimmen, κολυμβᾶν. Ἐν. ich schwimme, du schwimmst, er schwimmt. Παρατ. ich schwamm. Παρακ. geschwommen. Προς. schwimm.

• Schwinden, φθίνειν. Ἐν. ich schwinde, du schwindst, er schwindt. Παρατ. ich schwand. Παρακ. geschwunden. Προς. schwind.

• Schwingen, λικμᾶν, λιχνίζειν. Ἐν. ich schwinde, du schwingst, er schwingt. Παρατ. ich schwang. Παρακ. geschwungen. Προς. schwing.

• Sehen, ὁρᾶν. Ἐν. ich sehe, κτ. Παρατ. ich sah. Παρακ. gesehen. Προς. sieh.

• Singen, ᾄδειν, ψάλλειν. Ἐν. ich singe, du singst, er singt. Παρατ. ich sang. Παρακ. gesungen. Προς. sing.

† Sinken, καθεύδαι. Ἐν. ich sinke, du sinkst, er sinkt. Παρατ. ich sank. Παρ. gesunken. Προς. sink.

† Sinnen, σκοπεῖν. Ἐν. ich sinne, du sinnst, er sinnt. Παρατ. ich sann. Παρακ. gesonnen. Προς. sinn.

• Sisen, καθεῖναι. Ἐν. ich sitze, du sitztest, er sitzt. Παρατ. ich saß. Παρακ. gefessen. Προς. sitz.

• Spinnen, κλάθειν. Ἐν. ich spinne, du spinnst, er spinnt. Παρατ. ich spann. Παρακ. gesponnen. Προς. spinne.

Spre.

Sprechen, λαλεῖν. Ἐν. ich spreche, du sprichst, er spricht. Παρατ. ich sprach. Παρακ. gesprochen. Προς. sprich.

Springen, πηδᾶν. Ἐν. ich spring, du springst, er springt. Παρατ. ich sprang. Παρακ. gesprungen. Προς. spring.

Stechen, κεντεῖν, σπάζειν. Ἐν. ich steche, du stichst, er sticht. Παρατ. ich stach. Παρακ. gestochen. Προς. stich.

Stehen, ἵστασθαι. Ἐν. ich stehe, du stehst, er steht. Παρατ. ich stand. Παρακ. gestanden. Προς. steh.

Stehlen, κλέπτειν. Ἐν. ich stehle, du stiehst, er stiehlt. Παρατ. ich stahl. Παρακ. gestohlen. Προς. stiehl.

Sterben, ἀποθνήσκειν. Ἐν. ich sterbe, du stirbst, er stirbt. Παρατ. ich starb. Παρακ. gestorben. Προς. stirb.

Stinken, κακῶς ὀρεῖν, βρωμαῖν. Ἐν. ich stinke, du stinkst, er stinkt. Παρατ. ich stank. Παρακ. gestunken. Προς. stink.

Thun, πράττειν. Ἐν. ich thue, du thust, er thut. Παρατ. ich that. Παρακ. gethan. Προς. thu.

Treffen, ἐπιτυγχάνειν. Ἐν. ich treffe, du triffst, er trifft. Παρατ. ich traff. Παρακ. getroffen. Προς. triff.

Tretten,

Tretten, πατεῖν. Ε'ν. ich trette, du trittst, er tritt. Παρατ. ich tratt. Παρακ. getreten. Προς. tritt.

Trinken, πίνειν. Ε'ν. ich trinke, du trinkst, er trinkt. Παρατ. ich trank. Παρακ. getrunken. Προς. trink.

Verderben, φθείρεσθαι. Ε'ν. ich verderbe, du verderbst, er verderbt. Παρατ. ich verdarb. Παρακ. verderben. Προς. verderb. Τò verderben, φθείρειν, ἀφανίζειν ἐς κανονικόν.

Vergessen, ἐπιλανθάνεσθαι, ἀλητμονεῖν. Ε'ν. ich vergesse, du vergiffest, er vergißt. Παρατ. ich vergaß. Παρακ. vergessen. Προς. vergiß.

Verschwinden, οἴχεσθαι, ἐκλείπειν. Ε'ν. ich verschwinde, du verschwindst, er verschwindt. Παρατ. ich verschwand. Παρακ. verschwunden. Προς. verschwind.

Versetzen, παρορᾶν. Ε'ν. ich versetze, du versiehst, er versieht, καθὼς τὸ sehe.

Werben, συνάγειν στρατιώτας. Ε'ν. ich werbe, du wirbst, er wirbt. Παρατ. ich warb. Παρακ. geworben. Προς. wirb.

Werden, γίνεσθαι. Ε'ν. ich werde, du wirst, κτ.

Werfen, ρίπτειν. Ε'ν. ich werfe, du wirfst, er wirft. Παρατ. ich warf. Παρακ. geworfen. Προς. wirf.

M

Binden,

Winden, δεσμεύειν. Ἐν. ich winde, du windest, er windet. Παρατ. ich wand. Παρακ. gewünsden. Προσ. wind.

Zwingen, ἀναγκάζειν. Ἐν. ich zwinge, du zwingst, er zwinat. Παρατ. ich zwang. Παρακ. gezwungen. Προσ. zwing.

Σημείωσις. Ἡ προσακτικὴ Ἐγκλισις ἔχει, ὀλίγων τινῶν ἑξαιρημένων, ἰ· τὸ δεύτερον καὶ τρίτον Πρῶσωπον τῷ Ἐνεσῳτος χρόνῳ σχηματίζονται ἐνταῦθά τε καὶ ἐν τοῖς ἐφεξῆς, ὡς ἂν ἀπαίτεται ἡ Ἐυφωνία.

Β'. Τ Α' Ξ Ι Σ.

Περικλείεσθαι ἐκείνα, τὰ ὁποῖα λαμβάνουσιν ἐν τῷ Παρατ. ιε.

Blasen, φυσᾶν. Ἐν. ich blase, du blästest, er bläst. Παρατ. ich blies. Παρακ. geblasen. Προσ. blas.

Bleiben, μένειν. Ἐν. ich bleibe, du bleibst, er bleibt. Παρατ. ich blieb. Παρακ. geblieben. Προσ. bleib.

Braten, ὀπτᾶν, ψάλλειν. Ἐν. ich brate, du brätst, er brät. Παρατ. ich briet. Παρακ. gebraten. Προσ. brat. Τινὲς δὲ σχηματίζουσιν αὐτὸ κατονικῶς.

Fallen, πίπτειν. Ἐν. ich falle, du fällst, er fällt. Παρατ. ich fiel. Παρακ. gefallen. Προσ. fall.

Γὰρ

Fangen, *πιάνειν*. Ἐν. ich fange, du fängst, er fängt. Παρατ. ich fieng. Παρακ. gefangen. Προς. fang.

Gedeihen, *ἐπὶ τὸ κρεῖττον ἔρχεσθαι, συμφέρειν*. Ἐν. ich gedeihe, du gedeihest, er gedeihet. Παρατ. ich gediehe. Παρακ. gediehen. Προς. gedeih.

Gefallen, *ἀρέσκειν*. Ἐν. ich gefalle, du gefällst, er gefällt. Παρατ. ich gefiel. Παρακ. gefallen. Προς. gefall.

Gehen, *ὑπάγειν*. Ἐν. ich gehe, du gehst, er geht. Παρατ. ich gieng. Παρακ. gegangen. Προς. geh.

Halten, *κρατεῖν*. Ἐν. ich halte, du hältst, er hält. Παρατ. ich hielt. Παρακ. gehalten. Προς. halt.

Hängen, *κρέμασθαι*. Ἐν. ich hänge, du hangst, er hangt. Παρατ. ich hieng. Παρακ. gehangen. Προς. hang. *Ἡängen ἢ ἕνκεν κρεμᾶν εἰσὶν Ἐνεργητικὰ καὶ σχηματίζονται κανονικῶς.*

Hauen, *κόπτειν, δέρειν*. Ἐν. ich haue, du hauest, er hauet. Παρατ. ich hieb. Παρακ. gehauen. Προς. hau.

Heißen, *ὀνομάζεσθαι*. Ἐν. ich heiße, du heissest, er heißt. Παρατ. ich hieß. Παρακ. geheissen. Προς. heiß.

Lassen, ἀφίεναι. Ἐν. ich lasse, du lässest, er läßt.
 Παρατ. ich ließ. Παρακ. gelassen. Προς. laß.

Laufen, τρέχειν. Ἐν. ich laufe, du läufst, er läuft.
 Παρατ. ich lief. Παρακ. gelaufen. Προς. lauf.

Leihen, δανείζειν. Ἐν. ich leihe, du leihst, er leiht.
 Παρατ. ich lieh. Παρακ. geliehen. Προς. leih.

Meiden, ἐκκλίνειν, ἀποφεύγειν. Ἐν. ich meide, du meidest, er meidet.
 Παρατ. ich mied. Παρακ. gemieden. Προς. meid.

Preisen, δοξάζειν. Ἐν. ich preise, du preifest, er preißt.
 Παρατ. ich pries. Παρακ. gepriesen. Προς. preis.

Rathen, συμβουλεύειν. Ἐν. ich rathe, du rätst, er rät.
 Παρατ. ich rieth. Παρακ. gerathen. Προς. rath.

Reiben, τρίβειν. Ἐν. ich reibe, du reibst, er reibt.
 Παρατ. ich rieb. Παρακ. gerieben. Προς. reib.

Rufen, καλεῖν, κράζειν. Ἐν. ich rufe, du rufst, er ruft.
 Παρατ. ich rief. Παρακ. gerufen. Προς. ruf.

Scheiden, διαχωρίζειν. Ἐν. ich scheide, du scheidest, er scheidet.
 Παρατ. ich schied. Παρακ. geschieden. Προς. scheid.

Scheinen,

scheinen, φαίνομαι, λάμπειν. Ἐν. ich scheine, du scheinst, er scheint. Παρατ. ich schien. Παρακ. geschienen. Προς. schein.

schlafen, κοιμᾶσθαι. Ἐν. ich schlafe, du schläfst, er schläft. Παρατ. ich schlief. Παρακ. geschlafen. Προς. schlaf.

schneiden, χιώνειν. Ἐν. es schnehet. Παρατ. es schneie. Παρακ. es hat geschneien. Τινὲς δὲ σχιματίζουσιν αὐτὸ καὶ κανονικῶς, es schnehet, es hat geschnehet.

schreiben, γράφειν. Ἐν. ich schreibe, du schreibst, er schreibt. Παρατ. ich schrieb. Παρακ. geschrieben. Προς. schreib.

schrenen, φωνάζειν. Ἐν. ich schrene, du schrenst, er schrent. Παρατ. ich schrie. Παρακ. geschrieen. Προς. schren.

schweigen, σιωπᾶν. Ἐν. ich schweige, du schweigst, er schweigt. Παρατ. ich schwieg. Παρακ. geschwiegen. Προς. schweig.

spenen, πτύειν, ξερνᾶν. Ἐν. ich spene, du spenst, er spent. Παρατ. ich spie. Παρακ. gespieen. Προς. spen.

steigen, ἀναβαίνειν. Ἐν. ich steige, du steigst, er steigt. Παρατ. ich stieg. Παρακ. gestiegen. Προς. steig.

Stoßen,

Stoßen, κτυπεῖν, συμπίζειν. Ἐν. ich stoße, du stoßest, er stößt. Παρατ. ich stieß. Παρακ. gestoßen. Προς. stoß.

Treiben, διώκειν. Ἐν. ich treibe, du treibst, er treibt. Παρατ. ich trieb. Παρακ. getrieben. Προς. treib.

Verzeihen, συγχωρεῖν. Ἐν. ich verzeihe, du verzeihst, er verzeiht. Παρατ. ich verzieh. Παρ. verziehen. Προς. verzeih.

Weisen, δεικνύειν. Ἐν. ich weise, du weist, er weist. Παρατ. ich wies. Παρακ. gewiesen. Προς. weis.

Zeihen, ἐλέγχειν, κατηγορεῖν. Ἐν. ich zeihe, du zeihst, er zeiht. Παρατ. ich zieh. Παρακ. gezogen. Προς. zeih.

Γ. ΤΑΞΙΣ.

Περιέχουσα, ὅσα λαμβάνουσιν ἐν τῷ
Παρατατικῷ ἰ.

Besseisen sich, ἐπιμελεῖσθαι. Ἐν. ich besseise, du besseiest, er besseist. Παρατ. ich bessieβ. Παρακ. bessieβen. Προς. besseiß. Τὸ besseißige mich, ἐς κανονικόν.

Beissen, δάκνειν. Ἐν. ich beisse, du beissest, er beißt. Παρατ. ich biβ. Παρακ. gebissen. Προς. beiß.

Beis

Bleichen, κηρύνειν. Ἐν. ich bleiche, du bleichst, er bleicht. Παρατ. ich blich. Παρακ. geblichen. Προς. bleich.

Gleichen, ὁμοιάζειν. Ἐν. ich gleiche, du gleichst, er gleicht. Παρατ. ich glich. Παρακ. geglichen. Προς. gleich.

Gleichen, ἀναλάμπειν. Ἐν. ich gleiße, du gleißest, er gleißt. Παρατ. ich gliß. Παρακ. gegliffen. Προς. gleiß.

Gleiten, ὀλισθαίνειν. Ἐν. ich gleite, du gleitest, [†] er gleitet. Παρατ. ich glitt. Παρακ. geglitten. Προς. gleit.

Greifen, ψηλαφᾶν, πιάνειν. Ἐν. ich greife, du greiffst, er greift. Παρατ. ich grieff. Παρακ. gegriffen. Προς. greif.

Reifen, ὑβρίζειν. Ἐν. ich reise, du reißst, er reist. Παρατ. ich riß. Παρακ. gekiffen. Προς. reis.

Kneifen, ἄκροις τοῖς δακτύλοις καταπιέζειν, κεντεῖν, τσιμπᾶν. Ἐν. ich kneise, du kneißt, er kneift. Παρατ. ich kniff. Παρακ. gekniffen. Προς. kneif.

Kneipen, τὸ αὐτό. Ἐν. ich kneipe, du kneipst, er kneipt. Παρατ. ich knipp. Παρακ. geknippen. Προς. kneip.

Leiden, πάσχειν. Ἐν. ich leide, du leidest, er leidet. Παρατ. ich litt. Παρακ. gelitten. Προς. leid.

Preis

Pfeifen, *συγίττειν*. Ἐν. ich pfeife, du pfeiffst, er pfeift. Παρατ. ich pfiess. Παρακ. gepfiffen. Προς. pfeif.

Reißen, *σχίζειν*. Ἐν. ich reiße, du reißest, er reißt. Παρατ. ich riß. Παρακ. gerissen. Προς. reiß.

Reiten, *καβαλλικεύειν*. Ἐν. ich reite, du reitest, er reitet. Παρατ. ich ritt. Παρακ. geritten. Προς. reit.

Schleichen, *ἔρπειν, εἰσέρχεσθαι κρυφίως*. Ἐν. ich schleiche, du schleichst, er schleicht. Παρατ. ich schlich. Παρακ. geschlichen. Προς. schleich.

Schleifen, *ἀκονᾶν*. Ἐν. ich schleife, du schleiffst, er schleift. Παρατ. ich schliff. Παρακ. geschliffen. Προς. schleif.

Schleifen, *σχίζειν κατὰ μῆκος*. Ἐν. ich schleife, du schleiffest, er schleift. Παρατ. ich schließ. Παρακ. geschliffen. Προς. schleiß.

Schmeißen, *ρίπτειν*. Ἐν. ich schmeiße, du schmeißest, er schmeißt. Παρατ. ich schmiß. Παρακ. geschmissen. Προς. schmeiß.

Schneiden, *κόπτειν*. Ἐν. ich schneide, du schneidest, er schneidet. Παρατ. ich schnitt. Παρακ. geschnitten. Προς. schneid.

Schreiten, *προβαίνειν*. Ἐν. ich schreite, du schreitest, er schreitet. Παρατ. ich schritt. Παρακ. geschritten. Προς. schreit.

Spleißen,

pleißen, διασχίζειν. Ἐν. ich spleiße, du spleißeſt, er spleißt. Παρατ. ich ſpliß. Παρακ. geſpliffen. Προς. ſpleiß.

streichen, χρίειν, ποικίλλειν. Ἐν. ich streiche, du streichſt, er streicht. Παρατ. ich ſtrich. Παρακ. geſtrichen. Προς. ſtreich.

streiten, μάχεσθαι, ἐρίζειν. Ἐν. ich ſtreite, du ſtreiteſt, er ſtreitet. Παρατ. ich ſtritt. Παρακ. geſtritten. Προς. ſtreit.

erbleichen, κιτρινίζειν, καθὼς τὸ bleiche.

vergleichen, παραβάλλειν. Ἐν. ich vergleiche, du vergleichſt, er vergleicht. Παρατ. ich verglich. Παρακ. verglichen. Προς. vergleich.

weichen, ὑποχωρεῖν. Ἐν. ich weiche, du weichſt, er weicht. Παρατ. ich wich. Παρακ. gewichen. Προς. weich.

Δ'. Τ Α' Ξ Ι Σ.

περιλαμβάνουσα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἔχουσιν
ο ἔν τῳ Παρατατικῳ.

betriegen, ἑξαπατᾶν. Ἐν. ich betriege, du be-
triebſt, er betriegt. Παρατ. ich betrog. Παρακ.
betrogen. Προς. betrieg.

bewegen, παρακινεῖν. Ἐν. ich bewege, du be-
wegſt, er bewegt. Παρατ. ich bewog. Πα-
ρακ.

ρακ. bewogen. Προς. bewog. Τὸ beweg
νεῖν φυσικῶς ἐς κανονικόν.

Βiegen, κάμπτειν, λυγίζειν. Ἐν. ich biege
biegst, er biegt. Παρατ. ich bog. Παρα
bogen. Προς. bieg. Τὸ δὲ beugen κλίνει
κανονικόν.

Biethen, προσφέρειν, δίδόναι. Ἐν. ich bieth
biethest, er biethet. Παρατ. ich both. Π
gebothen. Προς. bieth.

Dreschen, ἀλωνίζειν. Ἐν. ich dresche, du dr
er drischt. Παρατ. ich droisch. Παρακ.
schen. Προς. drisch.

Erschallen, ἐνηχεῖν, ἠχολογεῖν. Ἐν. es erf
Παρατ. es erscholl. Παρακ. es ist ersch
Τὸ πρωτότυπον erschallen ἐς κανονικόν.

Erwägen, σκέπτεσθαι, θεωρεῖν. Ἐν. ich ern
du erwägst, er erwägt. Παρατ. ich erwog.
ermogen. Προς. erwäg.

Sechten, ξιφομαχεῖν, πυγμαῖ μάχεσθαι. Ἐ
fachte, du fichtst, er ficht. Παρατ. ich ficht.
ρακ. gefochten. Προς. ficht.

δημόσια κεντρικὴ βιβλιοθήκη θέρων
Flechten, πλέκειν. Ἐν. ich flechte, du flicht
flicht. Παρατ. ich flocht. Παρακ. geflocht

nehmen, φεγγεῖν. Ἐν. ich fliehe, du fliehst, er
flieht. Παρατ. ich floh. Παρακ. geflohen. Προς.
flieh.

fließen, τρέχειν. Ἐν. ich fließe, du fließest, er
fließt. Παρατ. ich floss. Παρακ. geflossen. Προς.
fließ.

fröhen, ῥιγῶν, κρυώνειν. Ἐν. ich friere, du frierst,
er friert. Παρατ. ich fror. Παρακ. gefroren.
Προς. frier.

gähren, ζυμίζειν, ξυνίζειν. Ἐν. ich gähre, du
gährst, er gährt. Παρατ. ich gähr. Παρακ. ge-
gähren. Προς. gähr.

biethen, προσάττειν, ἐντέλλεσθαι, ὡς τὸ biethe.

genießen, ἀπολαύειν. Ἐν. ich genieße, du ge-
nießest, er genießt. Παρατ. ich genoß. Παρακ.
genossen. Προς. genoß.

gießen, χέειν, χύνειν. Ἐν. ich gieße, du gießest,
er gießt. Παρατ. ich goß. Παρακ. gegossen.
Προς. gieß.

glimmen, φλέγασθαι, ἀνάπτεσθαι. Ἐν. ich glimme,
du glimmst, er glimmt. Παρατ. ich glomm.
Παρ. geglommen. Προς. glimm. πολλάκις σχη-
ματίζεται & κανονικῶς.

heben, αἶρειν, σηκώνειν. Ἐν. ich hebe, du hebst,
er hebt. Παρατ. ich hob. Παρακ. gehoben.
Προς. heb.

Klim:

Klimmen, ἀναβαίνειν μετὰ κόπε, καὶ ὥς τὸ glimmen.
men.

Kriechen, ἐρπύζειν, σύρεισθαι. Ἐν. ich frieche, du friechst, er friecht. Παρατ. ich friech. Παρακ. gekrochen. Προς. friech.

Rühren, ἐκλέγειν. Ἐν. ich führe, du führst, er führt. Παρατ. ich fohr. Παρακ. gefohren. Προς. führ.

Löschen, σβέννυσθαι. Ἐν. ich lösche, du lischest, er lischet. Παρατ. ich losch. Παρακ. geloschen. Προς. lisch.

Lügen, ψεύδεσθαι. Ἐν. ich lüge, du lügest, er lügt. Παρατ. ich log. Παρακ. gelogen. Προς. lüg.

Melken, ἀμέλγειν. Ἐν. ich melke, du milkst, er milkt. Παρατ. ich molk. Παρακ. gemolken. Προς. melk.

Pflegen, ἔχειν συνανατροφὴν μετὰ τινος. Ἐν. ich pflege, du pflegst, er pflegt. Παρατ. ich pflog, Παρακ. gepflogen. Προς. pfleg.

Quellen, ἀναβρύειν. Ἐν. ich quelle, du quillst, er quillt. Παρατ. ich quoll. Παρακ. gequollen. Προς. quill.

Riechen, ὀσφραίνεσθαι. Ἐν. ich rieche, du riechst, er riecht. Παρατ. ich roch. Παρακ. gerochen. Προς. riech.

fen, πίνειν (περὶ τῶν ἀλόγων ζώων.) Ἐν. ich saufe, du säufst, er säuft. Παρατ. ich soff. Παρακ. gesoffen. Προς. sauf.

iegen, θηλάζειν, βιζάνειν. Ἐν. ich sauge, du sugst, er saugt. Παρατ. ich sog. Παρακ. gesogen. Προς. saug. Τὸ ἐνεργητικὸν sāugen τρέφειν τῷ γάλακτι ἐςὶ κανονικόν.

ieren, καρεύειν. Ἐν. ich schere, du schierst, er schiert. Παρατ. ich schor. Παρακ. geschoren. Προς. schier.

ieben, ἐμβάλλειν, εἰσωθεῖν. Ἐν. ich schiebe, du schiebst, er schiebt. Παρατ. ich schob. Παρακ. geschoben. Προς. schieb.

ießen, ἀκοντίζειν. Ἐν. ich schieße, du schießest, er schießt. Παρατ. ich schoß. Παρακ. geschossen. Προς. schieß.

hließen, κλείειν. Ἐν. ich schließe, du schließt, er schließt. Παρατ. ich schloß. Παρακ. geschlossen. Προς. schließ.

hmelzen, τήκεσθαι. Ἐν. ich schmelze, du schmildest, er schmilzt. Παρατ. ich schmolz. Παρακ. geschmolzen. Προς. schmilz. Τὸ schmelzen ἀναλύνειν ὡς ἐνεργητικὸν Ρῆμα ἐςὶ κανονικόν.

hnieben, ἀναπνέειν, χάνειν. Ἐν. ich schniebe, du schniebst, er schniebt. Παρατ. ich schnob. Παρακ. geschnoben. Προς. schnieb.

Schwäz

Schwären, ἑλκεῖν. Ἐν. ich schwäre, du schwärst, er schwäret. Παρατ. ich schwor. Παρακ. geschworen. Προς. schwär.

Schwellen, πρίσκειν, φασκάνειν. Ἐν. ich schwelle, du schwillst, er schwillt. Παρατ. ich schwoll. Παρακ. geschwollen. Προς. schwell.

Sieden, βράζειν. Ἐν. ich siede, du siedest, er siedet. Παρατ. ich kochte. Παρακ. gekocht. Προς. sied-

Sprossen, βλαστάνειν, φύειν. Ἐν. ich sprieße, du sprießest, er sprießt. Παρατ. ich sproß. Παρακ. gesprossen. Προς. sprieß.

Stieben, κονίζειν, κονιορτίζειν. Ἐν. ich stieße, du stießst, er stießt. Παρατ. ich stof. Παρακ. gestoben. Προς. stieb.

Striefen, σαλεύειν. Ἐν. ich triefe, du trieffst, er trieft. Παρατ. ich troff. Παρακ. getroffen. Προς. trief.

Striegen, ἀπατάειν, ὡς τὸ βετρίγειν.

Verdriessen, ἀδημονεῖν. Ἐν. es verdriest. Παρατ. es verdross. Παρακ. es hat mich verdrossen.

Verhöhlen, κρύπτειν. Ἐν. ich verhale, du verhüllst, er höhlt. Παρατ. ich verhohl. Παρακ. verhohlen. Προς. verhohl. Τινὲς σχηματίζουσιν αὐτὸ κανονικῶς, ἐν γράφεσι verhehlen ἀπὸ τοῦ hehl.

Ver-

Verlieren, ἀπολλύειν, χάνειν. Ἐν. ich verliere, du verlierst, er verliert. Παρατ. ich verlor. Παρακ. verloren. Προς. verlier.

Verwirren, μινύειν, συγχέειν. Ἐν. ich verwirre, du verwirrst, er verwirrt. Παρατ. ich verwor. Παρακ. verworren. Σρος. verwirr. πολλοὶ σχηματίζουσιν αὐτό κανονικῶς.

Wiegen, σαδμῶν, ζυγιάζειν. Ἐν. ich wiege, du wiegst, er wiegt. Παρατ. ich wog. Παρ. gewogen. Προς. wieg. Τὸ Wiegen, κοινῶν τὰ βρέφη ἐς κανονικόν.

Ziehen, ἔλκειν. Ἐν. ich ziehe, du ziehst, er zieht. Παρατ. ich zog. Παρακ. gezogen. Προς. zieh.

Ε. Τ Α' Ξ Ι Σ.

Περιέχουσα, ὅσα λαμβάνουσιν u ἐν τῷ Παρατατικῷ.

Backen, ὀπτᾶν, ψάλλειν ἐν τῷ φέρνω. Ἐν. ich backe, du bäckst, er bäckt. Παρατ. ich buck. Παρακ. gebacken. Προς. back.

Dingen, μιᾶδεν. Ἐν. ich dinge, du dingest, er dingt. Παρατ. ich dung. Παρ. gedungen. Προς. ding.

Fahren, ὀχεῖσθαι, σύρεσθαι ἐπὶ ἀμάξης. Ἐν. ich fahre, du fährst, er fährt. Παρατ. ich fuhr, Παρακ. gefahren. Προς. fahr.

Gra,

Graben, σκάπτειν. Ἐν. ich grabe, du gräbst, er gräbt. Παρατ. ich grub. Παρακ. gegraben. Προς. grab.

Laden, φορτίζειν, φορτώνειν. Ἐν. ich lade, du ladest, er ladet. Παρατ. ich lud. Παρακ. geladen. Προς. lad.

Mahlen, ἀλέθειν. Ἐν. ich mahle, du mahlst, er mahlt. Παρατ. ich mahlete. Παρακ. gemahlen. Προς. mahl. Τὸ malen ζωγραφίζειν ἐς τὸ καλὸν νικόν.

Schaffen, ποιεῖν, κτίζειν. Ἐν. ich schaffe, du schaffst, er schafft. Παρατ. ich schuff. Παρακ. geschaffen. Προς. schaff.

Schinden, ἐκδέρειν. Ἐν. ich schinde, du schindst, er schindt. Παρατ. ich schund. Παρακ. geschunden. Προς. schind.

Schlagen, τύπτειν. Ἐν. ich schlage, du schlägst, er schlägt. Παρατ. ich schlug. Παρακ. geschlagen. Προς. schlag.

Schwören, ὀμνύειν. Ἐν. ich schwöre, du schwörst, er schwört. Παρατ. ich schwur. Παρακ. geschworen. Προς. schwör.

Tragen, φέρειν, βασάζειν. Ἐν. ich trage, du trägst, er trägt. Παρατ. ich trug. Παρακ. getragen. Προς. trag.

Wachsen,

Wachsen, αὐξάνειν. Ἐν. ich wachse, du wächst, er wächst. Παρατ. ich wuchs. Παρακ. gewachsen. Προς. wachse.

Waschen, λᾶειν, πλύνειν. Ἐν. ich wasche, du wäschest, er wäscht. Παρατ. ich wusch. Παρακ. gewaschen. Προς. wasch.

Σημειώσεις.

- α. Γξέον, ὅτι ἐκεῖνα τὰ Ρήματα, τὰ ὅποια σχηματίζονται ἐν τῷ κοινῷ Βίῳ πολλάκις κατὰ ταύτην τὴν ἐσχάτην τάξιν, κάλλιον δὲ σχηματίζονται κατὰ τὴν πρώτην κατελείφθησαν ἐνταῦθα.
- β. Πάνυ ὀλίγα τῶν Ἀνωμάτων Ρημάτων ἔχουσιν ἐν τῷ Παρατατικῷ καὶ τῷ Παρακειμένῳ ὁμοιον Φωνήεν.
- γ. Οἱ Ἀριθμοὶ τῶν ἀνωμάτων Ρημάτων πρὸς τὸ πλῆθος τῶν κανονικῶν ἐστὶ λίαν μικρός. Τὰ γὰρ Ἀνώμαλα συμποσθῆναι ὥσεὶ 180, τὰ Κανονικὰ ἐξ ἐναντίας ἕως 1500. ὥστε τὰ ἀνώμαλα πρὸς τὰ κανονικὰ ἔχουσιν λόγον σχεδόν, ὡς 3: 25. Τὸ ὅποῖον δείκνυσιν ἐναργῶς, ὅτι ἡ γερμανικὴ Γλῶσσα ἔκ ἐσι τόσον ἀνώματος, ὡς πολλοὶ δοξάζουσιν, ἕτε τόσον δύσκολος, ὡς εἰ περισσότεραι φαντάζονται αὐτήν.

Von den Mittelzeit: Περὶ τῶν Οὐδέτε-
wörtern. ρων Ρήμάτων.

§. 18.

Τὰ Οὐδέτερα Ρήματα δὲν διαφέρουσι παντελῶς κατὰ τὸν σχηματισμόν, εἴτε τύπον τῶν Ἑνεργητικῶν, διαφέρουσιν ὁμως ἐκείνων κατὰ τὴν σημασίαν, ὅτι ταῦτα εὐδέχονται παθητικὴν σημασίαν καὶ ἀκολουθῶς εὐδέ σχηματίζονται παθητικῶς. οἷον· ich lebe, ζῶ, ich sterbe, ἀποθνήσκω, ἐκ ἔστιν εἰπεῖν, ich werde gelebet, ich werde gestorben. Δι' ὅ,τι τὰ τοιαῦτα Ρήματα δὲν σημαίνουσιν Ἑνέργειαν, ἀλλ' ἀπλῶς κατὰσασιν τῷ Ὑποκειμένῳ καὶ εἰσὶν ἀμετάβατα. (§. 2.)

§. 19.

Πρὸς τέτοις τὰ περισσότερα τῶν Οὐδέτερων Ρήμάτων δὲν λαμβάνουσιν ἐπὶ τῶν Παρωχημένων χρόνων ἐν τοῖς σχηματισμοῖς αὐτῶν τὸ Βοηθητικὸν Ρήμα Haben, ἀλλὰ τὸ Sein. οἷον· ich sterbe ἐκ ἔχει ich habe gestorben, ἀλλὰ ich bin gestorben, τέθνηκα· ὁμοίως ich bleibe, μένω, ich bin geblieben, μεμένηκα, ich folge, ἀκολουθεῶ, ich bin gefolget, ἠκολούθηκα, ich gehe, πορεύομαι, ich bin gegangen, ποπόρευμαι, ich falle, πίπτω, ich bin gefallen, πέπτωκα, κτ. Τῷτο ὁμως ἐκ ἔστι κατὰ-λα· ὅτι τινὰ μὲν λαμβάνουσι καὶ τὸ haben, οἷον· ich lebe, ζῶ, ich habe gelebet, ἔζηκα, κτ. τινὰ δὲ καὶ τὰ δύω, οἷον· ich sitze, κάθημαι, ich bin und habe gefessen, κεκάθημαι· ὁμοίως καὶ τὸ gehen καὶ stehen ὅταν εἰσὶν ἐν χρήσει ὡς ἀντίστροφα Ρήματα.

§. 20.

§. 20.

Ἐπειδὴ αὐτοὶ οἱ Γερμανοὶ χρειάζονται ἐνίοτε ὁδηγίαν εἰς τῷτο, φανερόν ἐστιν, ὅτι οἱ Ξένοι χρειάζονται αὐτὴν περισσότερον ἀγνοῶντες πολλάκις, εἴαν πρέπει, ἵνα μεταχειρίζονται τὸ sehn, ἢ haben. Ἐπειδὴ ἐπίσης ἄτοπόν ἐστι τὸ εἰπεῖν, ich bin gestorben, βεβίωκα, τῷ εἰπεῖν, ich habe gestorben, τέθνηκα. Ἀναγκαῖόν λοιπόν ἐστιν, ἵνα ὁδηγήσῃ τις τὰς Ἀρχαίους εἰς τῷτο, ἄλλ' ἐγὼ δὲ βλέπω, ὅτι ἐστὶ δυνατόν, ἵνα κανονίσῃ τις μίαν συνήθειαν τόσον ἄσατον. Ὅθεν ἄλλος τρόπος δὲν λείπεται παρὰ ἵνα παραδέσω ἐνταῦθα πρῶτον ἓνα Τύπον τῷ σχηματισμῷ τῶν Οὐδετέρων Ρήμάτων, ἔπειτα ἵνα δώσω ἓνα Πίνακα κατ' Ἀλφάβητον ἐκείνων τῶν Ρήμάτων, τὰ ὅποια λαμβάνουσι πῇ μὲν τὸ sehn, πῇ δὲ τὸ haben ἐν τῷ σχηματισμῷ. Ἀλλ' ἔπειδὴ ταῦτα τὰ Οὐδέτερα Ρήματα εἰσὶν ἤτοι Κανονικά, ἢ Ἀνώμαλα, θέλω δώσκειν ἵχνος καὶ τῷ ἐνός καὶ τῷ ἐτέρου εἶδους.

§. 21.

Σχηματισμὸς ἐνός κανονικῷ Οὐδετέρῳ Ρήματι
διὰ τῷ bin.

Ὅ ρ ι σ ι κ ᾶ.

Ἐνεσῶς.

Ἐνικῶς.

Πληθυντικῶς.

Ich reise, ὁδεύω.
Du reistest, ὁδεύεις.
Er reiset, ὁδεύει.

Wir reisen, ὁδεύομεν.
Ihr reiset, ὁδεύετε.
Sie reisen, ὁδεύουσι.

N 2

Παρα-

Παρατατικός.

Ενικῶς.

Πληθυντικῶς.

Ἐγὼ reisete, ὤδευον.
 Du reisetest, ὤδευες.
 Er reisete, ὤδευε.

Wir reiseten, ὤδεύομεν.
 Ihr reisetet, ὤδεύετε.
 Sie reiseten, ὤδεύασι.

Παρακείμενος.

Εν. Ἐγὼ bin gereiset,
 Du bist gereiset,
 Er ist gereiset,
 Πλ. Wir sind gereiset,
 Ihr seid gereiset,
 Sie sind gereiset,

ὤδευκα.
 ὤδευκα.
 ὤδευκε.
 ὤδεύκα.
 ὤδεύκα.
 ὤδεύκα.

Υπερσυντελικός.

Εν. Ἐγὼ war gereiset,
 Du wardest gereiset,
 Er war gereiset,
 Πλ. Wir waren gereiset,
 Ihr waret gereiset,
 Sie waren gereiset,

ὤδεύκειν.
 ὤδεύκεις.
 ὤδεύκει.
 ὤδεύκειμεν.
 ὤδεύκειτε.
 ὤδεύκεισθε.

Μέλλων Α'. Ἀπόλυτος.

Εν. Ἐγὼ werde reisen,
 Du wirst reisen,
 Er wird reisen,
 Πλ. Wir werden reisen,
 Ihr werdet reisen,
 Sie werden reisen,

ὀδεύσω.
 ὀδεύσεις.
 ὀδεύσει.
 ὀδεύσομεν.
 ὀδεύσετε.
 ὀδεύσασι.

Μέλλ.

Μέλλων Β'. Υποθετικός.

Εν. Ich würde reisen,	ὁδεύομι.
Du würdest reisen,	ὁδεύεις.
Er würde reisen,	ὁδεύει.
Πλ. Wir würden reisen,	ὁδεύοιμεν.
Ihr würdet reisen,	ὁδεύοιτε.
Sie würden reisen,	ὁδεύοιεν.

Προσакτικά.

Ενς. Ενικ.	Reise du,	ὁδεύε.
	Reise er,	ὁδεύέτω.
Πληθυντικ.	Reiset ihr,	ὁδεύετε.
	Reisen sie,	ὁδεύετωσαν.

Υποτακτικά.

Ενςώς.

Ενικῶς.

Πληθυντικῶς.

daß ich reise, ὅτι ὁδεύω.	daß wir reisen, ὅτι ὁδεύο- μεν.
— du reifest, ὁδεύεις.	— ihr reiset, ὁδεύετε.
— er reise, ὁδεύει.	— sie reisen, ὁδεύουσι.

Προσакτικά.

Ενικῶς.

Πληθυντικῶς.

daß ich reisete, ὅτι ὠδεύον.	daß wir reiseten, ὅτι ὠδεύο- μεν.
— du reisetest, ὠδεύεις.	— ihr reisetet, ὠδεύετε.
— er reisete, ὠδεύει.	— sie reiseten, ὠδεύον.

Παρα-

Παρακείμενος.

Εν. daß ich gereiset sey,	ὅτι	ᾠδευκα.
— du gereiset seyst,		ᾠδευκας.
— er gereiset sey,		ᾠδευκε.
Πλ. daß wir gereiset seyn,		ᾠδεύκαμεν.
— ihr gereiset seyd,		ᾠδεύκατε.
— sie gereiset seyn,		ᾠδεύκασι.

Υπερσυντελικός.

Εν. daß ich gereiset wäre,	ὅτι	ᾠδεύκειν.
— du gereiset wärest,		ᾠδεύκεις.
— er gereiset wäre,		ᾠδεύκει.
Πλ. daß wir gereiset wären,		ᾠδεύκειμεν.
— ihr gereiset wäret,		ᾠδεύκειτε.
— sie gereiset wären,		ᾠδεύκεισαν.

Μέλλων Α'. Ἀπόλυτος.

Εν. daß ich reisen werde,	ὅτι	ὀδεύσω.
— du reisen werdest,		ὀδεύσεις.
— er reisen werde,		ὀδεύσει.
Πλ. daß wir reisen werden,		ὀδεύσομεν.
— ihr reisen werdet,		ὀδεύσετε.
— sie reisen werden,		ὀδεύσασι.

Μέλλων Β'. Υποθετικός.

Εν. daß ich reisen würde,	ὅτι	ὀδεύοιμι.
— du reisen würdest,		ὀδεύοις.
— er reisen würde,		ὀδεύοι.
Πλ. daß wir reisen würden,		ὀδεύοιμεν.
— ihr reisen würdet,		ὀδεύοντε.
— sie reisen würden,		ὀδεύοιεν.

Ἀπα-

Α' πα ρ έ μ φ α τ α.

Ε'νεζώς. Reisen, ὁδεύειν.

Παρακ. Gereiset seyn, ὠδευκέναι.

Μ ε τ ο χ α ί.

Ε'νεζώς. Ein Reisender, ἢ der, die, das Reisende,
ὁ ὁδεύων, ἡ ὁδεύουσα, τὸ ὁδεῦον.

Παρακ. Gereiset, ὁδευκώς.

§. 22.

Σχηματισμός ἐνὸς ἀνωμάλου Οὐδετέρου Ρήματος
τὸς διὰ τῆ haben.

Ο' ρ ι ζ ι κ α'.

Ε'νεζώς.

Ε'νικῶς.

Πληθυντικῶς.

Ich schweige, σιωπῶ.

Wir schweigen, σιωπῶμεν.

Du schweigst, σιωπᾷς.

Ihr schweiget, σιωπᾶτε.

Er schweigt, σιωπᾷ.

Sie schweigen, σιωπῶσι.

Π α ρ α τ α τ ι κ ὸ ς.

Ε'νικῶς.

Πληθυντικῶς.

Ich schwieg, ἐσιωπῆσα.

Wir schwiegen, ἐσιωπῆ-
σαμεν.

Du schwiegst, ἐσιωπῆσας.

Ihr schwieget, ἐσιωπῆσα-
τε.

Sie schwiegen, ἐσιωπῆσατε.

Sie schwiegen, ἐσιωπῆσαν.

Παρα-

Παρακείμενος.

E. Ich habe geschwiegen,	πρὸ ὀλίγου	ἔσιώπησα.
Du hast geschwiegen,		ἔσιώπησας.
Er hat geschwiegen,		ἔσιώπησε.
II. Wir haben geschwiegen,		ἔσιωπήσαμεν.
Ihr habet geschwiegen,		ἔσιωπήσατε.
Sie haben geschwiegen,		ἔσιώπησαν.

Υπερσυντελικός.

E. Ich hatte geschwiegen,	πρὸ πολλῆς	ἔσιώπησα.
Du hattest geschwiegen,		ἔσιώπησας.
Er hatte geschwiegen,		ἔσιώπησε.
II. Wir hatten geschwiegen,		ἔσιωπήσαμεν.
Ihr hattet geschwiegen,		ἔσιωπήσατε.
Sie hatten geschwiegen,		ἔσιώπησαν.

Μέλλων Α'. Ἀπόλυτος.

Ενικῶς.

Πληθυντικῶς.

Ich werde schweigen,	ἢ	Wir werden schweigen,	ἢ
δέλω	ἢ	δελομεν	ἢ
Du wirst schweigen,	ἢ	Ihr werdet schweigen,	ἢ
δέλεις	ἢ	δέλετε	ἢ
Er wird schweigen,	ἢ	Sie werden schweigen,	ἢ
δέλει	ἢ	δέλουσιν	ἢ

Μέλλων Β'. Υποθετικῶς.

Ενικῶς.

Πληθυντικῶς.

Ich würde schweigen,	ἢ	Wir würden schweigen,	ἢ
ἢ δέλον	ἢ	ἢ δέλομεν	ἢ
Du würdest schweigen,	ἢ	Ihr würdet schweigen,	ἢ
ἢ δέλες	ἢ	ἢ δέλετε	ἢ
Er würde schweigen,	ἢ	Sie würden schweigen,	ἢ
ἢ δέλε	ἢ	ἢ δέλουσιν	ἢ

Προ-

Προσακτικά.

Εν. Schweig du, σιώπα.
 Schweig er, ἄς σιωπᾷ.
 υτ. Schweiget ihr, σιωπᾶτε.
 Schweigen sie, ἄς σιωπῶσι.

Υποτακτικά.

Ενεσώς.

Ενικῶς.

Πληθυντικῶς.

schweige, ὅτι σιωπῶ.	daß wir schweigen,
	ὅτι σιωπῶμεν.
schweigest, σιωπᾷς	— ihr schweiget,
	σιωπᾶτε.
schweige, σιωπᾷ.	— sie schweigen,
	σιωπῶσι.

Παρακείμενος.

Ενικῶς.

Πληθυντικῶς.

schwiege, ὅτι ἐσιωπῆσα.	daß wir schwiegen,
	ὅτι ἐσιωπέσαμεν.
schwiegest, ἐσιωπῆσες.	— ihr schwieget,
	ἐσιωπέσατε.
schwiege, ἐσιωπῆσε.	— sie schwiegen,
	ἐσιωπέσαν.

Πα-

Παρακείμενος.

Ενικῶς.

daß ich geschwiegen habe, ὅτι πρὸ ὀλίγου ἐσιώ-
 πησα.
 — du geschwiegen habest, ἐσιώπησας.
 — er geschwiegen habe, ἐσιώπησε.

Πληθυντικῶς.

daß wir geschwiegen haben, ἐσιωπήσαμεν.
 — ihr geschwiegen habet, ἐσιωπήσατε.
 — sie geschwiegen haben, ἐσιώπησαν.

Υπερσυντελικός.

Ε'. daß ich geschwiegen hätte, ὅτι πρὸ πολλῆ ἐσιώπησα.
 — du geschwiegen hättest, ἐσιώπησας.
 — er geschwiegen hätte, ἐσιώπησε.
 Π. daß wir geschwiegen hätten, ἐσιωπήσαμεν.
 — ihr geschwiegen hättet, ἐσιωπήσατε.
 — sie geschwiegen hätten, ἐσιώπησαν.

Μέλλων Α'. Α'πόλυτος.

Ε'. daß ich schweigen werde,	ὅτι	θέλω	} σιωπήσειν.
— du schweigen werdest,		θέλεις	
— er schweigen werde,		θέλει	
Π. daß wir schweigen werden,		θέλομεν	
— ihr schweigen werdet,		θέλετε	
— sie schweigen werden,		θέλῃσι	

Μέλ-

Μέλλων Β'. Υποθετικός.

Ε. daß ich schweigen würde,	ὅτι ἤθελον	} σιωπῆσαι.
— du schweigen würdest,	ἤθελες	
— er schweigen würde,	ἤθελε	
Π. daß wir schweigen würden,	ἤθελομεν	} σιωπῆσαι.
— ihr schweigen würdet,	ἤθέλετε	
— sie schweigen würden,	ἤθελον	

Ἀπαρέμματα.

Ενεζώς. Schweigen, σιωπᾶν.

Παρακ. Geschwiegen haben, σεσιωπηκέναι.

Μετοχάι.

Ενεζ. Schweigend, σιωπῶν.

Παρακ. Geschwiegen, σεσιωπηκώς.

§. 23.

Γδὲ ὁ Πίναξ τῶν Οὐδετέρων Ρήμάτων κατ' ἀλφάβητον.

Α'. Οὐδέτερα Ρήματα διὰ τῆς σηπ σχηματιζόμενα.

Κανονικά.

Arten, μορφοῦσθαι, ὁμοιοῦσθαι, ich bin geartet.

Begegnen, ἀπαντᾶν, προσφύρεσθαι, — begegnet.

Beharren, ἐμμένειν, ἀπιμένειν, — beharret.

Eilen, σπεύδειν, ἐπείγασθαι, — geeilet.

Ergrimmen, παροργίζεσθαι, — ergrimmet.

Er

Erkalten, ψυχρῶσθαι, κρυώνειν,	ich bin erkaltet.
Erstarren, πήγνυσθαι ὑπὸ τοῦ κρύους,	— erstarret.
Erstaunen, ἐξίστασθαι,	— erstaunet.
Flattern, ἀναπετᾶν ὡς τὰ ὄρνεα,	— geflattert.
Folgen, ἀκολουθεῖν,	— gefolget.
Gelangen, φθάνειν,	— gelanget.
Gewohnen, ἔχειν συνήθειαν,	— gewöhnet.
Glücken, εὐτυχεῖν, κατὰ σκοπὸν ἀποβαίνειν,	— geglückt.
Hüpfen, σκιρτᾶν, ἀλλεοῦσθαι, πήδαν,	— gehüpft.
Klettern, ἀναβαίνειν εἰς τὰ ἄνω χερσίτε ἢ ποσίν, ὡς τὰ ζῶα, ἀναρρίχασθαι,	— geklettert.
Knien, γόνυ κάπτειν, γονατίζειν,	— gekniet.
Landen, φθάνειν, ἀράζειν, προσορμίζεσθαι,	— gelandet.
Prallen, ἀντανακλᾶσθαι ὡς τὸ σφαιροῖδιον,	— geprallt.
Reisen, ὁδεύειν, περιηγεῖσθαι,	— gereiset.
Rennen, τρέχειν, φεύγειν,	— gerennet.
Rollen, κυλίνειν, ἐντυλίσσειν,	— gerollet.
Schimmeln, ταγγίζειν, σήπιδαι,	— geschimmelt.
Segeln, ἀρμενίζειν,	— gefegelt.
Sinnen, φρονεῖν, διακρίσθαι,	— gesinnet.
Stolpern, ὀκλάζειν, σκοντάβειν,	— gestolpert.
Stranden, ναυαγεῖν,	— gestrandet.
Straucheln, προσκρούειν, προσκόπτειν,	— gestrauchelt.
Traben, περιπατεῖν μετὰ κρότε,	— getrabet.
Veralten, παλαιᾶσθαι,	— veraltet.

Verz

Verarmen, καταπτᾶν εἰς πτωχείαν,	ich bin verarmet.
Verblinden, τυφλᾶσθαι,	— verblindet.
Verkrummen, καμπυλᾶσθαι,	— verkrummet.
Verlahmen, χολᾶσθαι,	— verlahmet.
Versanden, γεμίζειν μέσσην,	— versandet.
Versauern, ξυνίζειν,	— versauert.
Verstummen, ἀφωνεῖν,	— verstummet.
Verweisen, σήπιδαι,	— verweset.
Verwildern, ἐξαγριᾶσθαι,	— verwilbert.
Verzagen, ἀπελπίζειν,	— verzaget.
Wandeln, πορεύεσθαι, περιπατεῖν,	— gewandelt.
Wandern, περιηγεῖσθαι, ξενιτεύειν,	— gewandert.

Ἀνώμαλα.

Versten, διαρρήγνυσθαι, σκάσειν,	ich bin geborsten.
Bleiben, μένειν,	— geblieben.
Dringen, διαχωρεῖν, διαπερᾶν,	— gedrungen.
Erschallen, ἠχολογεῖν,	— erschollen.
Erschrecken, ἐκπλήττεσθαι,	— erschrocken.
Fahren, ὁχεῖσθαι,	— gefahren.
Fallen, πίπτειν,	— gefallen.
Fliegen, πετᾶν,	— geflogen.
Fliehen, φεύγειν,	— geflohen.
Fließen, τρέχειν, ῥέειν,	— geflossen.
Frieren, παγώνειν, κρυώνειν,	— gefroren.
Gedeihen, πρὸς τὸ καλὸν ἔρχεσθαι,	— gebiehet.
Gehen, ὑπάγειν,	— gegangen.
Genesen, ἀναλαμβάνειν τὴν ὑγίαν,	— genesen.

Glei

Γleiten, ὀλισθαίνειν,	ich bin geglitten.
Κlimmen, καλοβατεῖν, ἀναρρι- χᾶσθαι,	— gefloommen
Kommen, ἔρχεσθαι,	— gekommen.
Kriechen, ἔρπειν, ἐρπύζειν,	— gekrochen.
Laufen, τρέχειν,	— gelaufen.
Reiten, ἵππάζεσθαι καβαλι- κεύειν,	— geritten.
Rinnen, τρέχειν, ῥέειν,	— geronnen.
Scheiden, διαχωρίζειν, διαιρεῖν,	— geschieden;
Schleichen, ἡρέμα βαδίζειν, εἰς δύνειν,	— geschlichehen
Schreiten, προχωρεῖν, προβαίνειν,	— geschrietter
Schwellen, φεσκώνειν,	— geschwollen
Schwimmen, κολυμβᾶν,	— geschwonne
Schwinden, φθίνειν, τήκεσθαι, φθείρεσθαι,	— geschwunde
Sinken, καθιέναι, καταβυθίζε- σθαι,	— gesunken.
Sitzen, καθῆσθαι,	— gefessen.
Springen, πηδᾶν, σκιρτᾶν,	— gesprungen
Stehen, ἵσασθαι, σέκειν,	— gestanden.
Sterben, ἀποθνήσκειν,	— gestorben.
Verbleichen, ὠχρεῖν, κιτρινίζειν,	— verblichen.
Verderben, ἀπόλλυσθαι, φθεί- ρεσθαι,	— verdorben
Verlöschen, σβέννυσθαι,	— verloschen.
Verswinden, εἴχεσθαι εἰς τὸ μηδὲν τρέπεσθαι,	— verschwunde
Versinken, καταποντίζεσθαι, πνί- γεσθαι,	— versunken.
Waschen, ἀυξάνειν,	— gewachsen.
Weichen, ὑποχωρεῖν, διδόναι τό- πον,	— gewichen.
Werden, γίνεσθαι,	— geworden.

B'.

ὑδέτερα Ρήματα διὰ τῶ haben σχηματιζόμενα.

Κανονικά.

zen, ἀνασενάζειν.	Grimen, αἰσθάνεσθαι τὸ
men, ἀναπνέειν.	κωλικὸν πάθος.
arren, ἐπιμένειν.	Grinjen, γελᾶν ἢ κλαί-
hen, προσεύχεσθαι.	εἶν.
teln, προσαιτεῖν.	Handeln, πραγματεύε-
hen, ἀνθεῖν.	σθαι.
mmen, φρυάττεσθαι.	Handhieren, τὸ αὐτὸ, καὶ
egen, ἐγγυᾶσθαι.	καπηλεύεσθαι.
ßen, ζημιῶσθαι.	Harren, μένειν, διαμένειν.
uen, πέπτειν, χωνέυ-	Herrschen, κυριεύειν.
iv.	Hinken, χωλαίνειν.
ueren, διαρκῶ.	Horchen, ὠτακκεῖν.
hten, πλάττειν.	Hungern, πεινᾶν.
nen, δαλεύειν.	Hüpfen, σκιρτᾶν.
nnern, βροντᾶν.	Huren, πορνεύειν.
ohen, φοβερίζειν.	Husten, βηχᾶν.
tsten, διψᾶν.	Jauchzen, ἀλαλάζειν.
eren, ζηλᾶν.	Irren, ἀμαρτάνειν, σφάλ-
en, σπεύδειν.	λεῖν.
sagen, παραιτεῖσθαι.	Kargen, φείδεσθαι, φι-
ren, κληρονομεῖν.	λαργυρεῖν.
tafiren, φαντάζεσθαι.	Reichen, ἀσθμαίνειν.
alen, σήπεςθαι.	Reimen, βλασάνειν.
plen, σφάλλειν.	Kirren, ψοφεῖν.
cken, ῥυπαίνειν.	Klagen, προσκλαίεσθαι.
nkeln, σπινθηρίζειν.	Klatschen, λόγους διασπεί-
ßen, ἐπιστηρίζεσθαι.	ρειν.
ihmen, χασμᾶσθαι.	Kleben, κολλᾶσθαι.
ukeln, ἀγυρτίζειν.	Klügeln, σοφιστῶν.
izen, φυλαργυρεῖν.	Knacken, ψοφεῖν.

Finals

Knallen, κροτεῖν.	Schaudern, τρομάζειν.
Knarren, τρίζειν.	Scherzen, χορατεύειν.
Knien, γονατίζειν.	Schlucken, καταπίνειν.
Knirren, κροτεῖν.	Schmachten, χαυνώνειν.
Knirschen, τρίζειν.	Schmählen, ὑβρίζειν.
Knistern, κροτεῖν, τρίζειν.	Schmarotzen, παρασιτίζειν.
Kosten, γεύεσθαι.	Schmazen, ποιεῖν κρᾶσι.
Krähen, κρώζειν.	τῷ σώματι ἐν τῷ
Kramen, πρᾶγματεύεσθαι.	δίειν ὡς οἱ χοῖροι.
Kriegen, λαμβάνειν.	Schmäucheln, κολακεύειν.
Lachen, γελᾶν.	Schmausen, κατοψοῦν.
Lärmen, δορυβεῖν.	Schmangeln, χαμογελεῖν.
Lauten, ἤχειν, κωδωνίζειν.	Schmußen, ῥυπᾶσθαι.
Leben, ζῆν, βιοτεύειν.	Schnarchen, ῥογχαλίζειν.
Lehnen, προσερείδεσθαι.	Schwärmen, φανητιᾶν.
Ludern, ᾠσώτως ζῆν.	Schwindeln, πᾶσχειν σπῆραν.
Mangeln, ἐλλείπειν.	Schwitzen, ἰδρώνειν.
Mennen, νομίζειν.	Segeln, ἄρμενίζειν.
Murmeln, γογγυίζειν.	Seufzen, ανασενάζειν.
Prophezeiën, προφητεύειν.	Sorgen, φροντίζειν.
Rasen, μαίνεσθαι.	Spielen, παίζειν.
Rasten, ἀναπαύεσθαι.	Stallen, σταυλίζειν.
Rauchen, καπνίζειν.	Steuern, ἀκκυμβᾶν.
Rauschen, ποιεῖν κρότον.	Stocken, ἀπορεῖν, σταπῶν.
Räuspern, χρέμπτεσθαι.	Studieren, σπαδάζειν.
Rechten, ἀμφισβητεῖν.	Stürmen, δορυβεῖν, ἰσχυρίζεσθαι.
Reden, ὁμιλεῖν.	τον ποεῖν.
Reimen, συμφωνεῖν.	Stußen, πτοᾶσθαι.
Rudern, κωπίζειν.	Subeln, ῥυπᾶσθαι.
Säumen, ἀργοπορεῖν.	Sündigen, ἁμαρτάνειν.
Sausen, συρίττειν.	Tappen, ψηλαφᾶν.
Schämen, ἐντρέπεσθαι.	

Fasten, ψηλαφᾶν.	Verneinen, ἀπαρνείσθαι.
Foben, φρυάττεσθαι.	Wachen, γρηγορεῖν.
Fönnen, ἡχεῖν.	Wagen, τολμᾶν.
Frachten, σπεύδειν, κατα- τείνειν.	Wandeln, πορεύεσθαι.
Frauern, λυπεῖσθαι.	Weinen, κλαίειν.
Fräumen, ἐνδρεύεσθαι.	Zagen, δειλιᾶν.
Frödeln, γρυτοπωλεῖν.	Zanken, μαλλώνειν.
Verlernen, ἀπομανθάνειν.	Zielen, ἀποτείνειν.
Vermehren, εὐχάζεσθαι.	Zürnen, ὀργίζεσθαι.
	κτ.

Ἀνώμαλα.

Beginnen, ἄρχεσθαι,	ich habe begonnen.
Fechten, ξιφομαχεῖν, μονομαχεῖν.	— gefochten.
Fließen, ῥεεῖν, τρέχειν.	— geflochten.
Frieren, κρυώνειν,	— gefroren.
Gefallen, ἀρέσκειν,	— gefallen.
Gleichen, ὁμοιάζειν,	— geglichen.
Klingen, κωδωνίζειν,	— geklungen.
Leiden, πάσχειν,	— gelitten.
Liegen, κεῖσθαι,	— gelegen.
Lügen, ψεύδεσθαι,	— gelogen.
Rathen, συμβάλλειν, καταλαμ- βάνειν.	— gerathen.
Reiten, καρβαλικεύειν,	— geritten.
Ringen, παλαίειν,	— gerungen.
Saufen, πίνειν (περὶ τῶν ἀλόγων ζώων),	— gesoffen.
Scheinen, δοκεῖν, φαίνεσθαι, λάμ- πειν,	— geschienen.
Schlafen, ὑπνᾶν, κοιμᾶσθαι,	— geschlafen.
Schnieben, ἀναπνέειν,	— geschnoben.
Schreien, κράζειν, φωνάζειν,	— geschrien.

Ο

Schweis

Schweigen, σιωπᾶν, σιγαῖν,	— geschwiegen.
Schwören, ὀμνυεῖν,	— geschworen.
Essen, καθεῖσθαι,	— gegessen.
Stehen, ἵστασθαι,	— gestanden.
Streiten, φιλονεικεῖν,	— gestritten.
κτ.	

Τ Μ Η Μ Α Ε'.

Von den zusammen: Περί τῶν Συνθέτων
gesetzten Zeitwörz: Ρημάτων.
tern.

§. 24.

Εκ τῶν Ἀπλῶν Ρημάτων, περὶ ὧν διείληπται μέχρι τῆς δε, γίνονται τὰ Σύνθετα διά τινων μορίων, ἐξ ὧν τὰ μὲν εἰσι χωρίσᾳ, τὰ δὲ ἁχώρισᾳ. Καὶ ἁχώρισᾳ μὲν εἰσι ἑπτακάδεκα· λέγονται δὲ ἕτως, ὅτι ἑδέποτε χωρίζονται ἀπὸ τῶν Ρημάτων. Παραδ. χάριν.

After, ὅιον· afterreden, συκοφαντεῖν.

Be, ὅιον· befehlen, ἐπιθεωρεῖν, beherrschen, κατακυριεύειν.

Emp, ὅιον· empfangen, δέχεσθαι, empfinden, αἰσθάνεσθαι.

Ent, ὅιον· entführen, ἀναρπάζειν, entfallen, ἐκπίπτειν.

Er,

Er, *οἶον*· erfinden, *ἐπινοεῖν*, ersehen, *συνορᾶν*.

Ge, *οἶον*· gefallen, *ἀρέσκειν*, gewinnen, *κερδαίνειν*.

Hinter, *οἶον*· hintergehen, *ἐξαπατᾶν*, hinterlassen, *ἐγκαταλείπειν*.

Mis, *οἶον*· misfallen, *ἀπαρέσκειν*, misgönnen, *δυσνοεῖν*.

Ueber, *οἶον*· übergehen, *παρατρέχειν*, übernehmen, *ἀναδέχεσθαι*.

Um, *οἶον*· umgeben, *περικυκλᾶν*, umschreiben, *περιγράφειν*.

Unter, *οἶον*· unterfangen, unternehmen, unterstehen, *ἐπιχειρεῖν*.

Ur, *οἶον*· urtheilen, *κρίνειν*, & μετὰ τῷ ἀνωτέρῳ
bei· beurtheilen, *ἐπικρίνειν*, ἢ μετὰ τῷ ver·
verurtheilen, *κατακρίνειν*.

Ver, *οἶον*· vergeben, *συγχωρεῖν*, vermeiden, *ἐκκλίνειν*.

Verab, *οἶον*· verabreden, *συμφωνεῖν*, verabscheuen,
βδελύττεσθαι.

Verun, *οἶον*· verunehren, *ἀτιμάζειν*.

Voll, *οἶον*· vollbringen, *διανύειν*, vollenden, *ἐπιτελεῖν*.

zer, ὅσον· zerreißen, διασχίζειν, zerschneiden, διακόπτειν.

Σημειώσεις.

- α. Τα μόρια voll, unter & um ἐνίοτε χωρίζονται ἐντισι Ρήμασιν. ὅσον· ich gieße das Glas voll, γεμίζω τὸ ποτήριον· er legte dem Hause Steiner unter, καδυπέβαλε τῷ οἴκῳ λίθας· Cain brachte seinen Bruder um, ὁ Καὶν ἐφόνευσε τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ.
- β. Ἐπὶ εἰσὶ τινὰ σύνθετα Ρήματα ἐκ δύο λέξεων, αἱ ὁποῖαι εἰσιν ἀχώριστοι, καίτοι ἐκ εἰσὶ προθέσεις. ὅσον· handhaben, διοικεῖν, fürzweilen, ἀσειζεσθαι, lieblosen, κολακέυειν, rechtfertigen, δικαιεῖν, weisagen, προφητεύειν, urtheilen, κρίνειν, κτ.
- γ. Ταῦτα τὰ σύνθετα Ρήματα σχηματίζονται κοινῶς, ὡς τὰ ἀπλᾶ Ρήματα, μόνον ὅτι ἐν ταῦτα ὁ Παρακείμενος λαμβάνει τὴν ἀρχτικὴν Συλλαβὴν ge, εἰάν ὁ τόνος πίπτῃ ἐπὶ τῆς Προσθήκης. ὅσον· urtheilen, geurtheilet, rechtfertigen, gerechtfertiget· εἰάν δὲ ὁ τόνος δὲν πίπτῃ ἐπὶ τῆς Προσθήκης, δὲν λαμβάνει τὴν ἀρχτικὴν Συλλαβὴν ge. ὅσον· empfinden, αἰσθάνεσθαι, empfunden, ἡσθημαι, empfehlen, συνιστᾶν, empfohlen, συνέσθαι.
- δ. Πότερον ἢ Προσθήκη, ἢ τὸ Μόριον ἐστὶ χωρισόν, ἢ ἀχώριστον, εὐκόλως διαγινώσκεται. Ἐπειδὴ εἰ μὲν ὁ τόνος πίπτει ἐπὶ τῷ Ρήματι, τὸ Μόριον ἐστὶν ἀχώριστον. ὅσον· empfangen, δέχεσθαι, erfinden, εφευρίσκειν, κτ. ich empfang,

pfeng, ἐδεχόμην, ich erfand, ἐφεύρισκον. εἰ
 δὲ ὁ τόνος πίπτει ἐπὶ τῆς Προσθήκης, τὸ Μό-
 ριον ἐστὶ χωριστόν. οἶον· anreden, προσφθέγγ-
 γεσθαι, abgehen, ἀναχωρεῖν, κτ. ich redete
 ihn an, προσεφθεγγόμην αὐτῷ, ich gieng ab,
 ἀνεχώρην.

§. 25.

Χωριστὰ δὲ εἰσι πάμπολλα· λέγονται δὲ ὅτως,
 ὅτι χωρίζονται ἀπὸ τῶν Ῥημάτων ἐν τῷ σχημα-
 τισμῷ αὐτῶν ἐπίτινων Χρόνων, ἐξ ὧν τὰ κυριώτε-
 ρά εἰσι τὰ ἑξῆς. Παραδείγμ. χάριν.

Ab, οἶον· abgehen, ἀπέρχεσθαι, abschlagen, πα-
 ραιτεῖσθαι.

An, οἶον· antragen, προσφέρειν, anzünden, ἀ-
 νάπτειν.

Auf, οἶον· aufhören, πᾶυεσθαι, aufstehen, ἀνί-
 στασθαι.

Aus, οἶον· auslegen, ἐρμηνεύειν, ausmessen, κα-
 ταμετρεῖν.

Bei, οἶον· beifügen, προσιδέναι, bespringen, ἐ-
 πιβορῆθαι.

Dar, οἶον· darbiethen, προσφέρειν, dathun, ἀπο-
 δεικνύειν.

Davon, οἶον· davonlaufen, ἐκφεύγειν.

Τμή

Durch, *οἶον* • durchgehen, διέρχεσθαι, durchreisen, διოდένειν.

Ein, *οἶον* • einführen, εἰσάγειν, εἰσφέρειν.

Fort, *οἶον* • fortkommen, προχωρεῖν.

Für, *οἶον* • fürbitten, παρακαλεῖν ὑπέρτινος, μεσιτεύειν.

Hinein, *οἶον* • Hineingehen, εἰσιέναι, ἐμβαίνειν.

Heraus, *οἶον* • herausgehen, ἐξιέναι, ἐξέρχεσθαι.

Hinzü, *οἶον* • hinzusetzen, προσιδέναι.

Loß, *οἶον* • loskaufen, ἐξαγοράζειν.

Mit, *οἶον* • mitessen, συντρώγειν.

Nach, *οἶον* • nachfolgen, ἀκολουθεῖν κατόπιν.

Ueberein, *οἶον* • übereinkommen, συμφωνεῖν, συνάδειν.

Um, *οἶον* • umbringen, ἀποκτείνειν, φονεύειν.

Unter, *οἶον* • untergehen, καταδύειν, φθείρεσθαι.

Voll, *οἶον* • vollgießen, γεμίζειν.

Vor, *οἶον* • vorbringen, προφέρειν, ἐπάγειν.

Voran, *οἶον* • vorangehen, προηγείσθαι.

Vor,

Βορὰυς, οἶον· voraussetzen, προῦποτίθεσθαι.

Βεγ, οἶον· wegnehmen, ἀρπάζειν.

Βιεδερ, οἶον· wiederrufen, ἀνακαλεῖν.

Ζυ, οἶον· zurufen, ἐπιβοᾶν.

Ζυρίκ, οἶον· zurückkehren, ἐπανκἀμπτεῖν, γυρί-
ζειν ὀπίσω.

Ζυζαμμεν, οἶον· zusammenkommen, συνέρχεσθαι.

Σημείωσις. Ἐπὶ τῷ σχηματισμῷ τῶν τῶν
Συνδέτων Ῥημάτων παρατηρεῖται τὸς ἐφεξῆς Κα-
νόνας.

α'. Ἐὰν προηγεῖται τοιάτῃ συνδέτῃ Ῥήματός τι
τῶν μορίων τῶν, als, daß, weil, wenn, τῶν
παραπλησίων, ἡ Προσθήκη δὲν χωρίζεται ἐν
τῷ Ἐνεσῶτι καὶ Παρατατικῷ χρόνῳ. οἶον· als ich
ankam, ἀφ' ἧς ἔφθασα· weil ich abgehe, ἐπει-
δὴ ἀναχωρῶ. ἔὰν δὲν προηγεῖται ἢ δὲν τῶν εἰ-
ρημένων μορίων, ἡ προσθήκη τίθεται μετὰ τὸ
Ῥῆμα ἐν τοῖς εἰρημένοις χρόνοις. οἶον· ich kam
an, ich gehe ab,

β'. Ἐν τῇ Προσακτικῇ ἐγκλίσει ἡ Προσθήκη τί-
θεται πάντοτε μετὰ τὸ Ῥῆμα. οἶον. tuhe aus,
ἀναπαύε, geh aus, ἔξελθε.

γ'. Ὁ Παρακείμενος καὶ Ὑπερσυντελικὸς τῆς ἐνερ-
γητικῆς Διαθέσεως λαμβάνουσι τὴν Συλλαβὴν
ge, ἐν τῷ μέσῳ, ἢ γὰρ μετὰ τῆς Προσθήκης
χ

ἐ τῷ Μόριε. οἶον· ἰχ bin ausgegangen, ἐξε-
λήλυθα, ἰχ war ausgegangen, ἐξεληλύθειν.

δ'. Τὸν αὐτὸν τόπον λαμβάνει ἐ τὸ μόριον ζυ
ἐν τῷ Ἐνεσῶτι χρόνῳ τῆς ἀπαρεμφάτου Ἐγ-
κλίσεως. οἶον· ausgehen, ἐξέρχεται.

ε'. Ἐπὶ τῆς παθητικῆς Διαθέσεως δὲν χωρίζονται
τὰ Μόρια ἀπὸ τῶν Ρήμάτων, ἀλλὰ μένουσι
πάντοτε μετ' αὐτῶν. οἶον· ἰχ werde ausge-
fraget, ἐξετάζομαι, ἰχ wurde ausgefraget,
ἐξεταζόμεν, ἰχ bin ausgefraget worden, ἐξη-
τασμαι, ἰχ war ausgefraget worden, ἐξητάσ-
μην, ἰχ werde ausgefraget werden, ἐξετασθή-
σομαι, ἰχ würde ausgefraget werden, ἐξε-
τασθῆην.

ς'. Σχηματίζονται δὲ ἄλλως ταῦτα τὰ Ρήματα,
ὥσπερ πάντα τὰ ἄλλα, κατὰ τῆς ἀνωτέρω
τύπος· ὅθεν παριττόν ἐστιν, ἵνα παραδέσω ἐν-
ταῦθα ἄλλον Τύπον αὐτῶν.

§. 26.

Συντιθέασιν οἱ Γερμανοὶ ἐνίοτε ἐ ἄλλα τινὰ
Ρήματα διὰ συμπλοκῆς ἐπιδέτε τινὸς Ὀνόματος,
ἢ Ἐπιρρήματος μετὰ τινος βοηθητικοῦ Ρήματος.
οἶον·

Ich bin beliebt, εἰμὶ ποθητός, ἐράσμιος.

Ich bin fröhlich, εἰμὶ περὶ χερῆς.

Ich bin traurig, εἰμὶ περίλυπος, σκυθρωπός.

Ich habe genug, ἔχω ἱκανόν.

Ich

Ich habe dich lieb, φιλῶσε, ἀγαπῶσε.

Ich bin dir gut, εὐνοῶσοι.

Ich werde dir gram, δυσνοῶσοι, ἐχθρεύομαι κτ.

Ταῦτα ἔδεν ἔχουσιν ἴδιον, ἀλλὰ σχηματίζονται
ὡς περ τὰ βοηθητικὰ ῥήματα προσλήψει τῆς Προσ-
θήκης. οἶον.

Ich bin beliebt.

Ich habe genug.

Ich war beliebt.

Ich hatte genug.

Ich bin beliebt gewesen. Ich habe genug gehabt.

Ich war beliebt gewesen. Ich hatte genug gehabt.

Ich werde beliebt seyn. Ich werde genug haben.

Ich würde beliebt seyn. Ich würde genug haben.

Daß ich beliebt sey.

Daß ich genug habe.

— — wäre.

— — hätte.

— — gewesen sey. — — gehabt habe.

— — gewesen wäre. — — gehabt hätte.

— — seyn werde. — — haben werde.

— — seyn würde. — — haben würde κτ.

Σημείωσις.

Προσεκτέον δὲ, ἵνα μὴ κάμνη τις τοιοῦτοτρόπως
ψευδεῖς συνδέσεις ἐν τῇ ὁμιλίᾳ, καθὼς τινὲς Ἐπαρ-
χίαι τῆς Γερμανίας συνηθίζουσιν, ἵνα λέγωσι· ich bin
bange, ich bin angst, δέον εἰπεῖν, mir ist bange, mir ist
angst, ἀδημονῶ, τρέμει ἡ καρδιά μου.

ΤΜΗ.

Τ Λ Η Μ Α Ϛ.

Von den zurückkehrenden Zeitwörtern. Περὶ τῶν Ἀντιστροφῶν Ρήμάτων.

§. 27.

Ἀντίστροφα Ρήματα λέγονται, ὅσα ἐν τῇ σημασίᾳ αὐτῶν ἐπιστρέφουσιν εἰς ἐκεῖνο τὸ Πρόσωπον, τὸ ὁποῖον μεταχειρίζεται αὐτά, καὶ λαμβάνουσι μεθ' ἑαυτῶν πάντοτε Δοτικὴν ἢ Αἰτιατικὴν προσώπου. οἶον·

ich schmeichle mir,	κολακέυω ἑμαυτόν, ἐλπὶς ὑποσάινει με.
ich stelle mir vor,	παρίστημι ἑμαυτῷ, ἐννοῶ κατ' ἑμαυτόν.
ich bilde mir ein,	φαντάζομαι.
ich besinne mich,	ἀναμιμνήσκω ἑμαυτόν, ἐνθυμέμαι.
ich freue mich,	τέρπομαι, εὐφραίνομαι.
ich gräme mich,	ἄχθομαι, λυπῶμαι.
ich rühme mich,	καυχῶμαι, κομπάζω.
ich schäme mich,	αἰσχύνομαι, ἐντρέπομαι.
ich tröste mich,	παραμυθῶμαι ἑμαυτόν, παρηγορῶμαι.
ich unterstehe mich,	ἐπιχειρῶ, τολμῶ, κτ.

Ἐπειδὴ δὲ ἄλλως ταῦτα τὰ Ρήματα εἰσι καθ' ἑαυτὰ ἢτοι Κανονικά ἢ Ἀνώμαλα, θέλω παραδείξειν ἐνταῦθα ἕναν Τύπον τῶ σχηματισμῷ καὶ τῶν δύο εἰδῶν.

Τύ-

Τύπος τῷ Σχηματισμοῦ τῶν Ἀντιφρόνων
Ῥημάτων.

Ὁ ρ ι σ ι κ ᾶ.

Ἐνεσῶς.

Κανονικόν.

Ἀνώμαλον.

Ich stelle mir vor.

Ich besinne mich.

Du stellst dir vor.

Du besinnst dich.

Er stellt sich vor.

Er besinnt sich.

Wir stellen uns vor.

Wir besinnen uns.

Ihr stellet euch vor.

Ihr besinnet euch.

Sie stellen sich vor.

Sie besinnen sich.

Παρατατικός.

Ich stellte mir vor.

Ich besann mich.

Du stelltest dir vor.

Du besannst dich.

Er stellte sich vor.

Er besann sich.

Wir stellten uns vor.

Wir besannen uns.

Ihr stelltet euch vor.

Ihr besannet euch.

Sie stellten sich vor.

Sie besannen sich.

Παρακείμενος.

Ich habe mir vorgestellt. Ich habe mich besonnen.

Ῥηματα τελικός.

Ich hatte mir vorgesehlt. Ich hatte mich besonnen.

Μέλ.

Παρις

Παρις 1848

Dr. K. K. K.

Μέλλων Α. Απόλυτος.

Ich werde mir vorstellen. Ich werde mich besinnen.

Μέλλων Β'. Υποθετικός.

Ich würde mir vorstellen. Ich würde mich besinnen.

Προσакτικὰ.

Stelle dir vor.

Besinne dich.

Stellet ihr vor.

Besinnet euch.

Υποτακτικὰ.

Daß ich mir vorstelle.

Daß ich mich besinne.

— — vorstellte.

— — besänne.

— — vorgestellt habe.

— — besonnen habe.

— — vorgestellt hätte.

— — besonnen hätte.

— — vorstellen werde.

— — besinnen werde.

— — vorstellen würde.

— — besinnen würde.

Α'παρέμφοτα.

Sich vorstellen.

Sich besinnen.

Κατὰ τῆτον τὸν Τύπον σχηματίζονται πάντα τὰ ἀντίσροφα Ρήματα.

Σημειώσεις.

- α. Εἰσίδε' ἢ ἄλλα τινὰ ἀντίσροφα Ρήματα, τὰ ὅποια συντίθενται μετὰ τινων μορίων. οἷον sich etwas einbilden, φαντάζεσθαι τι ἑαυτῷ, sich womit breit machen, μεγαλαυχεῖν, ἐναβρύνε-
σαι

Θαι ἐπίτῃνι, sich etwas heraus nehmen, ἀλα-
ζονεύεσθαι, βρενθύεσθαι, sich etwas zu Gute
thun, ἀπόνεσθαι τῶν πραγμάτων. ἐξ ὧν τὰ
μὲν δύο πρῶτά εἰσι Κανονικά, τὰ δὲ δεύτερα
Ἀνώμαλα. Σχηματίζονται δὲ ἐπὶ τῶν κυριω-
τέρων Χρόνων κατὰ τὸν ἐφεξῆς τρόπον.

Ἐνεσώς.

Ich bilde mir etwas ein. Ich mache mich breit da-
mit.

Du bildest dir etwas ein. Du machst dich breit da-
mit.

Er bildet sich etwas ein. Er macht sich breit damit.

Wir bilden uns etwas ein. Wir machen uns breit da-
mit.

Ihr bildet euch etwas ein. Ihr machet euch breit da-
mit.

Sie bilden sich etwas ein. Sie machen sich breit da-
mit.

Παρατατικός.

Ich bildete mir etwas ein. Ich machte mich breit da-
mit.

Παρακείμενος.

Ich habe mir etwas einge. Ich habe mich breit damit
bildet. gemacht.

Υπερσυντελικός.

Ich hatte mir etwas einge. Ich hatte mich breit damit
bildet. gemacht.

Μέλ-

Μέλλων Α'. Ἀπόλυτος.

Ich werde mir etwas einbilden. Ich werde mich breit damit machen.

Μέλλων Β'. Υποθετικός.

Ich würde mir etwas einbilden. Ich würde mich breit damit machen.

Προσакτικά.

Bilde dir etwas ein. Mache dich damit breit.

Ἀπαρέμματα.

Sich damit breit machen. Sich etwas einbilden.

Ἐν ες ώς.

Ich nehme mir etwas her. Ich thue mir etwas zu gute.

Du nimmst dir etwas her. Du thust dir etwas zu gute.

Er nimmt sich etwas her. Er thut sich etwas zu gute.

Wir nehmen uns etwas heraus. Wir thun uns zu etwas zu gute.

Ihr nehmet euch etwas heraus. Ihr thut euch etwas zu gute.

Sie nehmen sich etwas her. Sie thun sich etwas zu gute.

Πα-

Παρατατικός.

Ich nahm mir etwas her, Ich that mir etwas zu gute.
was.

Παρακείμενος.

Ich habe mir etwas her, Ich habe mir etwas zu gute
aus genommen. te gethan.

Υπερσυντελικός.

Ich hatte mir etwas her, Ich hatte mir etwas zu gute
aus genommen. te gethan.

Μέλλων Α. Α'πόλυτος.

Ich werde mir etwas her, Ich werde mir etwas zu
aus nehmen. gute thun.

Μέλλων Β. Υποθετικός.

Ich würde mir etwas her, Ich würde mir etwas zu
aus nehmen. gute thun.

Προσακτικά.

Nimm dir etwas heraus. Thu dir etwas zu gute.

Α'παρέμφата.

Sich etwas heraus nehmen, Sich etwas zu gute thun.

B'.

β'. Πάντα τὰ ἀντίστροφα Ρήματα λαμβάνουσιν ἐν τῷ
Παρακλειμένῳ ἢ Υ' περσυντελικῷ τὸ βοηθητικόν
Ρήμα haben δίχα πάσης ἐξαιρέσεως.

Τ Μ Η Μ Α Ε'.

Von den unpersönlichen Περι Α' προσώπων Ρή-
chen Zeitwörtern. μάτων.

§. 28.

Προσέτι εἰσὶ ἢ Ρήματα Α' πρόσωπα, τὰ ὅποια
δὲν λέγονται κυρίως ἐπὶ Ἀνθρώπων, ἢ ἄλλῃ τινος Υ'
ποκειμένα, ὥσπερ τὰ ἄλλα προσωπικά Ρήματα
ὅτι ἢτε Ε' νέργειαν, ἢτε Πάθος ἢ Οὐδέτερόν τι ση-
μαίνουσι καθὼς ἐκεῖνα, ἀλλὰ δηλῶσι μόνον τὰ φαι-
νόμενα, τὰς μεταβολὰς ἐν τῇ Φύσει, τὰ καδήκον-
τα, τὰς συνηθείας ἢ τὰ ἥθη τῶν Ἀνθρώπων· ὅθεν
ἢτε ἐπιδέχονται τὰς προσωπικὰς Ἀντωνυμίας ich,
du, er κτ. ἀλλὰ λαμβάνουσι πρὸ ἑαυτῶν τὰ μόρια
es ἢ man ἐπὶ τῇ τρίτῃ προσώπῃ πάντων τῶν Χρό-
νων. οἷον·

es regnet, ὕει, βρέχει.	es trägt sich zu	} συμβαί- νει.
es schnehet, χιονίζει.	es begiebt sich	
es frieret, παγώνει.	es eräugnet sich	
es gebühret sich, προσήκει, man sagt, λέγεται. ἀρμόζει.		
es geziemet sich, καδήκει, man höret, ἀκούεται. δεῖ, πρέπει.		

Τάτων τὰ μὲν εἰσιν Εὐθεῖα, οἷον· es schnehet,
τὰ δὲ Ἀντίστροφα, οἷον· es gebühret sich· Ε' τι τὰ
μὲν Κατονικά, οἷον· es regnet, es regnete, τὰ δὲ
Α'νά-

Ἀνώμαλα, οἷον· es friert, es fror. Σχηματίζονται
δὲ κατὰ τὸν ἀκόλουθον τύπον.

Τύπος τοῦ Σχηματισμοῦ τῶν ἀπροσώπων
Ρήμάτων.

Κανονικόν.

Ἀνώμαλον.

Ὅ ρ ι σ ι κ ᾶ.

Es gebühret sich.	Es friert.
Es gebührete sich.	Es fror.
Es hat sich gebühret.	Es hat gefroren.
Es hatte sich gebühret.	Es hatte gefroren.
Es wird sich gebühren.	Es wird frieren.
Es würde sich gebühren.	Es würde frieren.

Υποτακτικᾶ.

Daß es sich gebühre.	Daß es friere.
— gebührete.	— fröre.
— gebühret habe.	— gefroren habe.
— gebühret hätte.	— gefroren hätte.
— gebühren werde.	— frieren werde.
— gebühren würde.	— frieren würde.

Σημειώσεις.

Α'. Τὰ Ἀπρόσωπα Ρήματα ἐκ ἔχουσι προσακτικὴν
Ἐγκλισιν, καὶ εἰσὶν ἄχρηστα ἐν τῷ Ἀπαρεμφάτῳ.

Β'. Ἐνίοτε δὲ λαμβάνουσι καὶ ἄλλα προσωπικὰ Ρή-
ματα τὸ σχῆμα τῶν Ἀπροσώπων. οἷον ich ät-
gere mich, ἀγανακτῶ, ich freue mich, χαίρω,
κτ. δύνανται, ἵνα σχηματισθῶσι καὶ ἀπροσώπως
P ἔτως.

ἔτως. Es ärgert mich, es ärgerte mich, es hat mich geärgert, κτ. Es freuet mich, es freuete mich, es hat mich gefreuet, κτ.

γ'. Εἰσὶ δὲ καὶ τοιαῦτα Ἀπρόσωπα Ρήματα, τὰ ὅποια, καίτοι δὲν ἐπιδέχονται πρὸ ἑαυτῶν τὰς προσωπικὰς Ἀντωνυμίας ich, du, er κτ. λαμβάνουσιν ὁμῶς μεθ' ἑαυτὰ τὰς Ἀντωνυμίας mich, dich, ihn, uns, euch, sie, καὶ δύνανται ἐπομένως, ἵνα λέγωνται κατὰ πάντων τῶν Προσώπων. οἷον· es freuet mich, dich, ihn, uns, euch, sie, εὐφραίνομαι, εὐφραίνῃ, εὐφραίνεται, εὐφραίνόμεθα, εὐφραίνεσθε, εὐφραίνονται· es verdrießt mich, dich, ihn, uns, euch, sie, λυπῶμαι, λυπῇ, λυπείται, λυπέμεθα, λυπέεσθε, λυπῶνται, ἢ κακοφάνεται ἐμοί, σοί, ἐκείνῳ, ἡμῖν, ὑμῖν, ἐκείνοις. ὡσαύτως es geziemet mir, dir, ihm, uns, euch, ihnen, πρέπει ἐμοί, σοί, ἐκείνῳ, ἡμῖν, ὑμῖν, ἐκείνοις. es gehört mir, dir, ihm, uns, euch, ihnen, ἀνήκει ἐμοί, σοί, ἐκείνῳ, ἡμῖν, ὑμῖν, ἐκείνοις. ὁ σχηματισμὸς αὐτῶν ἔκ ἐς δύσκολος, ὅθεν ἀφίγω αὐτόν εἰς τὰς Ἀρχαίας, ἵνα γυμνάζωσιν ἑαυτὰς ἐν τούτῳ τῷ μέρει.

δ'. Τὸ δεύτερον εἶδος τῶν Ἀπρόσωπων Ρημάτων, τὰ ὅποια λαμβάνουσιν πρὸ ἑαυτῶν τὸ μόριον man, δὲν ἔχει τὴν χωριστὴν, ἀλλὰ σχηματίζεται κατὰ τὸν συνήθειον τρόπον. οἷον· man sagt, λέγεται ἡδρεῖ, ἀκέσται, man sagte, ἡδρεῖ, man hat gesagt, gehört, κτ. ὁμοίως· man glaubt, πιστεύεται, man hoffet, ἐλπίζει, man fürchtet, φόβος ἐστίν, man vernimmt, ἀκέσται, καὶ ὁλως πάντα τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν προσωπικῶν Ρημάτων λαμβάνοντα πρὸ ἑαυτῶν τὸ μόριον man γι-

109-

νονται τοιαῦτα ἔ σχηματίζονται κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον.

§. 29.

Τελευταῖον εὐρίσκονται ἀκόμη τινὲς τῆδε κα-
κεῖσε ἐν τῇ Γερμανίᾳ διεσπαρμένοι, οἱ ὅποιοι μετα-
χειρίζονται ἄλλο εἶδος Βοηθητικῶν Ρήμάτων, εἰς τὰς
Σχηματισμὸς αὐτῶν. λαμβάνουσι δηλαδὴ ἔτοι τὸ
Ρήμα thun πλατυκώτερον εἰς τὸν σχηματισμὸν ὅ-
λων τῶν Χρόνων Ἀριθμῶν τε ἔ Προσώπων ἐκείνη
τῇ Ρήματος, τὸ ὅποιον θέλουσι, ἵνα σχηματίσω-
σι, μένοντος τῇ ἰδίᾳ Ρήματος ἐν τῷ Ἀπαρεμφάτῳ.
παρδείγματος χάριν ἀντὶ τῇ εἰπεῖν·

ich esse, ἐσθίω, λέγουσι ich thue essen.
ich gehe, ὑπάγω, — ich thue gehen.
ich reise, ὁδεύω. — ich thue reisen, κτ.

Ἀληθές ἐστίν, ὅτι οἱ παλαιοὶ Συγγραφεῖς
τῶν Γερμανῶν μετεχειρίζοντο αὐτὸ τὸ Ρήμα ἐν τοῖς
Συγγράμμασιν αὐτῶν, καθὼς ἔ ἔως τῇ νῦν μετα-
χειρίζονται αὐτὸ οἱ Ἀγγλοὶ, ἀλλ' ἐδεῖς σοφός, ἢ
ὅπως πεπαιδευμένος Γερμανὸς μεταχειρίζεται αὐ-
τὸ τὴν σήμερον, μόνον ὁ χύδην ἔ συρφετώδης
λαός.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Von den Mittelwörtern Περὶ τῶν Μετοχῶν.
tern.

§. 1.

Ἡ Μετοχή ἐστίν ἓνα εἶδος χωριστὸν τῶν Ἐπι-
θέτων, ἢ ὅποια παράγεται ἀπὸ τῶν Ρήμάτων,

ἡ σημαίνει χρόνον μετὰ τῆς συνήθους αὐτῆς σημασίας.

§. 2.

Ὡς ἡ Μετοχή ἐσι μέσον τι τῷ Ῥήματος καὶ τῷ Ὀνόματος καθὼς δηλοῖ ἡ ἡ λέξις. δι' ὅ,τι ἀπὸ μὲν τῷ Ῥήματος, λαμβάνει Διάδεσιν ἡ Χρόνον ἀπὸ δὲ τῷ Ὀνόματος, Γένος, Ἀριθμὸν ἡ Πτώσιν.

§. 3.

Οἱ Χρόνοι, οἱ ὅποιοι δηλῶνται διὰ τῶν μετοχῶν, εἰσὶν ὁ Ἐνεσῶς ἡ ὁ Παρακείμενος. οἷον lobend, επαινῶν. ein lobender, ὅστις επαινεῖ. gelobet, ὅστις επαινέσεν. ὁ Μέλλων εκφράζεται μόνον διὰ περιγραφῆς, ἡ περιφράζεται. οἷον einer der da loben wird, ὅστις θέλει επαινέσειν. ἐν τέτοις τοῖς χρόνοις δηλῶται ἡ διάδεσις τῶν μετοχῶν κατὰ τὴν σημασίαν ἐνός ἐκάστου τῶν Ῥημάτων.

Σημειώσεις.

- κ. Αἱ Μετοχαὶ τῷ ἐνεσῶτος χρόνῳ ἐπὶ τῆς ἐνεργητικῆς διαδέσεως σχηματίζονται ἀπὸ τῆς ἀπαρεμφάτου Ἐγκλίσεως προδέσει τῷ d. οἷον loben, επαινεῖν, lobend, επαινῶν. schreiben, γράφειν, schreibend, γράφων. Αἱ μετοχαὶ τῷ ἐνεσῶτος χρόνῳ ἐπὶ τῆς παθητικῆς διαδέσεως εκλείπουσιν παντελῶς. ὅθεν ἀμαρτάνει τις λέγων kraft deines tragenden Amtes aus seiner habenden Vollmacht die gegen sie hegende Freundschaft, κτ. δεόν εἶπεν Kraft des Amtes, welches du trägst, διὰ τὸ ἀξίωμα, τὸ ὅποιον ἔχεις, aus der Vollmacht, die er hat, ὑπὸ

ὑπὸ τῆς ἐξουσίας, τὴν ὁποίαν ἔχει, die Freundschaft, die ich gegen sie hege, ἡ φιλία, τὴν ὁποίαν τρέφω πρὸς σέ.

β'. Αἱ μετοχαὶ τῷ παρακειμένῳ χρόνῳ ἐπὶ τῆς ἐνεργητικῆς καὶ παθητικῆς διαδέσεως τῶν κατονικῶν ῥημάτων σχηματίζονται ἀπὸ τῆς ἀπαρεμφάτου Ἐγκλίσεως προάδει τῆς Συλλαβῆς γε ἐν ἀρχῇ, καὶ τροπῇ τῷ η εἰς τ ἐπὶ τέλει. οἷον· loben, gelobet. τῶν δὲ ἀνωμάλων ῥημάτων πρέπει, ἵνα λαμβάνωνται ἀπὸ τοῦ ἀνωτέρω δοθέντος Πίνακος, ἀλλ' ὀλίγη ἐστὶν ἡ τέτων χρῆσις.

§. 4.

Αἱ Μετοχαὶ ἔχουσι κοινὰ τοῖς Ἐπιθέτοις, Γένος, Ἀριθμὸν καὶ Πτώσιν, καὶ κλίνονται, ὥσπερ ἐκείνοι. οἷον· der lobende, ὁ ἐπαινῶν, die lobende, ἡ ἐπαινῶσα, das lobende, τὸ ἐπαινῶν· der gelobte, ὁ ἐπαινεθεὶς, die gelobte, ἡ ἐπαινεθεῖσα, das gelobte, τὸ ἐπαινεθέν. ein lobender, ἐπαινῶν, eine lobende, ἐπαινῶσα, ein lobendes, ἐπαινῶν· ein gelobter, ἐπαινεθεὶς, eine gelobte, ἐπαινεθεῖσα, ein gelobtes, ἐπαινεθέν. Ὁρα Κεφ. δ'. §. 2. α'. β'.

Κ Ε Φ. Η'.

Von den Nebenwörtern. Περὶ τῶν Ἐπιρρήματων.

§. 1.

Ἐπιρρήμα ἐστὶ μέρος λόγου ἀκλιτον, τὸ ὁποῖον διορίζει τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἐνεργεῖ τις, ἢ πάσχει, καὶ

καὶ λέγεται κατὰ τὴν Ῥήματος. οἶον· schön schreiben, καλῶς γράφειν, fleißig lernen, ἐπιμελῶς μανθάνειν, hurtig laufen, ταχέως τρέχειν.

§. 2.

Τὰ Ἐπιρρήματα λοιπὸν ἔτε κλίνονται, ἕτε σχηματίζονται, ἀλλ' ἐπιδέχονται παράθεσιν, τῶν ἑς Σύγκρισιν καὶ Ὑπέρθεσιν, ὥσπερ τὰ Ἐπίθετα. παραδείγματος χάριν·

Ich gehe stark, stärker, am stärksten.
περιπατῶ ἰσχυρῶς, ἰσχυρότερον, ἰσχυρότατα.

Ich komme oft, öfter, am öftesten.
έρχομαι συχνά, συχνότερον, συχνότατα.

Ich schreibe schön, schöner, am schönsten.
γράφω καλῶς, κάλλιον, κάλλιστα.

Πλὴν δὲν ἐπιδέχονται ὅλα τὰ Ἐπιρρήματα Σύγκρισιν, καὶ Ὑπέρθεσιν, καθὼς ἔδε ὅλα τὰ Ἐπίθετα, ἀλλ' ὅσα εἰσὶ τῷ μᾶλλον καὶ ἥτον ἐπιδεκτικά. Ἐπὶ τινά εἰσιν Ἀνώμαλα, καθὼς καὶ τὰ Ἐπίθετα. οἶον·

Bald, eher, am ehesten kommen, ταχέως, τάχιον, τάχιστα ἐλθεῖν.

Viel, mehr, am meisten arbeiten, πολὺ, πλεῖον, πλείστα ποιεῖν.

Gut, besser, am besten machen, καλῶς, ἄμεινον, ἀριστα ποιεῖν.

§. 3.

§. 3.

Καὶ τὰ μὲν εἰσιν Ἀπλᾶ, τὰ ὅποια θεωρῶνται ὡς Πρωτότυπα· οἷον· hier, ἐνταῦθα, dort, ἐκεῖ, heute, σήμερον, morgen, ἄυριον, κτ. τὰ δὲ Συνθετα, ὅσοις δηλαδὴ προσίδονται ληκτικαὶ τινες Συλλαβαὶ, ἢ ὁλόκληροι λέξεις. Μεταξὺ τῶν Συλλαβῶν, καὶ ὁποῖαι προσίδονται τοῖς Οὐσιαστικοῖς καὶ Ἐπιθέτοις ὀνόμασιν, ἔτι δὲ καὶ τοῖς Ρήμασιν, ἵνα σχηματίζωνται Ἐπιρρήματα, εἰσὶν αἱ ἀναγκασιόττεραι αὗται· bar, hast, lich, sam, . οἷον· Wunderbar, θαυμασίως, manhaft, ἀνδρείως, väterlich, πατρικῶς, gülich, ἀγαθῶς, möglich, δυνατῶς, heilsam, σωτηριωδῶς, rathsam, χρησίμως, επωφελῶς. τὰς λοιπὰς Συλλαβάς ὅρα Κεφ. δ'. §. 1. ὡσαύτως· armselig, δυσυχῶς, gottlos, ἀσεβῶς, muthwillig, ἀσελγῶς, ataktig, ραατweise, ἀνὰ δῶ, spielweise, δίκην παιγνίς, κτ.

§. 4.

Πρὸς τέτοις τινὰ μὲν Ἐπιρρήματα δηλοῦσι τόπον, τινὰ δὲ χρόνον· καὶ ἄλλα μὲν σημαίνει ποιότητα, ἄλλα δὲ ποσότητα, ἀριθμὸν καὶ τάξιν· ἑτέρα δὲ παράδεισιν, αὐξησιν, μείωσιν καὶ θέσιν· καὶ ἄλλα τελευταῖον ἐρώτησιν, κατάφασιν καὶ ἀπόφασιν.

Α'. Nebenwörter des Τοπικὰ Ἐπιρρήματα. Ortes.

α. Πρὸς τὴν Ερώτησιν Wo? Πᾶ; γίνεται ἡ Ἀπάντησις.

Hier, allhier, ὧδε, [καὶ Auswärts, ἀλλοχόδι. παρκινικῶς ἐδῶ.

Da

Da, allda, daselbst, αὐ-
τῷ, ἐκεῖ.

Dort, ἐκεῖ.

Oben, ἄνω, ἐπάνω.

Oben, ἐκεῖ ἐπάνω.

Unten, κάτω.

Drunten, ἐκεῖ κάτω.

Innen, ἔνδον, μέσα.

Hierin, ἐδῶ μέσα.

Darin, ἐκεῖ μέσα.

Außen, ἔξω.

Draußen, ἐκεῖ ἔξω.

Unerwünscht, ἀλλοχῶ, ἀλ-
λοῦ.

Unerwünscht, ἀλλοχῶσι.

Jegends, ποῦ, εἰς καὶ
ἐνα μέρος.

Nirgends, εἰς ὅθεν μέρος.

Allenthalben, πανταχῶ.

Hinten, ὀπίσω.

Vorn, ἔμπροσθεν.

Jenseit, πέραν.

Diesseits, ἐντός.

Überall, πανταχῶ γῆς.

Rechts, δεξιόσφι.

Links, ἀριστερόσφι.

Berg auf, ἄνω.

Berg ab, κατ. κάτω.

β'. Πρὸς τὴν Εἰρώτησιν Wohin? Πῃ; εἰς ποῖον τό-
πον; Ἀποκρινίμεθα.

Hierher, ἐνθάδε, ὧδε, ἐ-
δῶ.

Dahin, αὐτόσε.

Dorthin, ἐκεῖσε, ἐκεῖ.

Hinauf, ἄνω, ἐπάνω.

Hinab, κάτω.

Hinein, ἔσω, μέσα.

Hinaus, ἔξω.

Hinunter, κάτω.

Aufwärts, ἐπὶ τὰ ἄνω.

Queerüber, ἐγκαρσίως,
πλάγια.

Hin und her, ἐδῶ καὶ ἐ-
κεῖ.

Hin und wieder, τῇδε
καὶ ἐκεῖσε.

Ueber und über, παντα-
χόσε.

Nach Hause, heim, οἶ-
καδε, εἰς τὸ ὀσπήτιον.

Herüber, εἰς τῷτο τὸ μέ-
ρος.

Hinüber, εἰς τὸ πέραν
μέρος.

Her,

herauf, ἐδὼ ἐπάνω.

herab, ἐδὼ κάτω.

herunter, τὸ αὐτό.

herein, ἐδὼ μέσα.

heraus, ἐδὼ ἔξω.

Dahinein, αὐτῇ μέσα.

Dorthinein, ἐκεῖ μέσα.

Dahinaus, αὐτῇ ἔξω.

Dorthinaus, ἐκεῖ ἔξω.

Vorwärts, ἐπὶ τὸ ἔμ-
προσθεν.

Hintwärts, ἐπὶ τὸ ὀπι-
σθεν.

Rückwärts, εἰς τὰ ὀπίσω.

γ'. Πρὸς τὴν Εἰρώτησιν Woher? Πόθεν; ἀπαν-
τῶμεν.

Von hier, ἐντεῦθεν.

Von daher, αὐτόθεν.

Von dorthier, ἐκεῖθεν.

Von dannen, τὸ αὐτό.

Von hinten, ὀπισθεν.

Von vornen, ἔμπροσθεν.

Gegenüber, εἰς τὸ ἀντι-
κρὺ μέρος.

Hinab, hinunter, ἐπὶ τὰ
κάτω.

Herab, herunter, ἐδὼ
κάτω.

Seitwärts, κατὰ πλευ-
ράν.

Rechtshin, ἐπὶ τὰ δε-
ξιὰ.

Links, ἐπὶ τὰ ἀριστερά.

Anderswohin, εἰς ἄλλο
μέρος.

Sonst wohin, τὸ αὐτὸ.

Nirgendshin, εἰς καὶ ἕνα
μέρος.

Aller Orten, }

Allenthalben, } πανταχό-
σε γῆς, εἰς
κάθε μέρος.

überallshin, κτ.)

Von weiten, μακρόθεν.

Von ferne her, τὸ αὐτό.

Von Hause, οἴκοθεν.

Nirgends her, μηδαμό-
θεν.

Allenthalbenher, παντα-
χόθεν.

Von der Rechten her, δε-
ξιόθεν.

Von

Von obenher, ἄνωθεν.

Von der Linken her, ἀπὸ
σερόθεν.

Von unttenher, κάτωθεν.

Von allen Seiten her, ἀπὸ
πὸ ὅλα τὰ μέρη.

δ. Πρὸς τὴν Εἰρώτησιν Wodurch? ἀπὸ Πῶ; ἢ
Αἰπάντησις γίνεται.

Hierdurch, ταύτη, τῇδε, ἀπεδῶ.

Dadurch, ἐκείνη, ἀπεκεῖ.

Hindurch, τὸ αὐτὸ.

Obenweg, διὰ τῆς ἄνω ὁδῆς.

Untenweg, διὰ τῆς κάτω ὁδῆς.

Durchweg, διὰ τῆς μέσης ὁδῆς.

Gleichaus, gleichdurch hin, ἐπ' εὐθείας, κατ' εὐ-
θείαν.

Gerade zu, gerade hinaus, διὰ τῆς εὐθείας ὁδῆς.

Darneben hin, ἀπὸ τὸ πλάγιον, κτ.

ε. Πρὸς τὴν Εἰρώτησιν Wieweit? ἕως Πῶ; Αἰπο-
κρινόμεθα.

Bisher, } ἄχρι τῆδε,

Bis dorthin, ἕως ἐκεῖ.

So weit, } ἕως ἐδῶ.

Bis hinauf, ἕως ἐπάνω.

Nicht weiter, ἔχι μα-
κρύτερον.

Bis herab, ἕως κάτω.

Bis zum Ende, ἄχρι τέ-
λους.

Immer weiter, πάντοτε
μακρύτερον.

Bis

Bis dahin, ἕως ἐκεῖ.

Zimmer fort, ἄσιν, συνεχ-
χῶς, κτ.

B'. Nebenwörter der Zeit. Χρονικά Ἐπιρρήμα-
τα.

α. Πρὸς τὴν Ερώτησιν Wann? Πότε; ἢ Α'-
πάντησις γίνεται.

Heute, σήμερον.

Gestern, ἐχθές.

Vorgestern, προχθές.

Jetzt, νῦν, τώρα.

Früh, τὸ πρωτ.

Morgens, τὸ αὐτό.

Mittags, ὥρα μεσημβρίας.

Vormittags, πρὸ τῆς γεύ-
ματος, πρὸ ἀρίσας.

Nachmittag, μετὰ τὸ ἄρι-
σον, μετὰ τὸ γεῦμα.

Abends, ἐν τῇ ἑσπέ-
ρᾳ.

Abends spät, ὄψέ, τὸ βρα-
δύ.

Des Tages, τὴν ἡμέραν.

Des Nachts, τὴν νύκτα.

Montags, τῇ δευτέρᾳ.

Dienstags, τῇ τρίτῃ.

Mittwochs, τῇ τετράδι.

Donnerstags, τῇ πέμ-
πτῃ, κτ.

Morgen, ἄυριον.

Uebermorgen, μετ' ἄυριον.

Nächstens, ἢ εἰς μακράν.

Diesen Abend, ταύτῃ τῇ
ἑσπέρᾳ.

Diese Nacht, ταύτῃ τῇ
νυκτί.

Allezeit, immer, } ἄσιν
πάντοτε

Allemaal,

Niemals, ἑδέποτε.

κτ.

β'. Πρὸς τὴν Ερώτησιν Seit wann? ἀπὸ Πότε;
Ἀπαντῶμεν.

Seit einer Stunde, ἀπὸ μιᾶς ὥρας.

Seit heute Früh, ἀπὸ σήμερον τὸ πρωτ.

Seit

Seit gestern Abends, ἀπὸ ἑχθὲς τὸ ἑσπέρας.

Seit drey, vier, fünf Tagen, ἀπὸ τριῶν, τεσσάρων, πέντε ἡμερῶν.

Seit einer Woche, ἀπὸ μιᾶς ἑβδομάδος.

Seit vielen Jahrhunderten, ἀπὸ πολλῶν αἰώνων.

Von alten Zeiten her, ἐκ παλαιῶν ἐτῶν.

Von der Sündfluth her, ἀπὸ τῆ κατακλυσμῆ.

Von Ewigkeit her, ἀπ' αἰῶνος.

Von der Welt her, von je her, ἀπ' ἀρχῆς κόσμου.

Von Zeit zu Zeit, ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν.

γ. Ἡρὸς τὴν Εἰρώτησιν Wie bald; Πότε ἔτι
τῆτο; Ἀποκρινόμεθα,

Bald, alsbald, ὡς παρευ- Πῶς, ἔξαφνα.

alsobald, sogleich, ὡς. ἄνευ.

Unverhofft, ἀνελπίστως.

Sofort, stracks, ὡς παρα- ὧς, αὐτίκα, τὴν

von stund an, ὡς χρῆμα. χίτην.

Sehr spät, λίαν βραδύως.

Geschwind, ταχέως.

Nicht so bald, ἔχι τό- ταχέως.

Augenblicklich, ἐν ῥοπῇ. ῥοπή.

Künftige Woche, τὴν ἐπὶ ἑβδομάδα.

Unverzüglich, χωρὶς ἀναβολῆς καιρῶν.

κτ.

Πρὸς τὴν Ερώτησιν Wie lange? ἕως Πότε;
 Ἀπαντῶμεν.

Bisher, ἄχρι τῆς τοῦ χρόνου.	Bis auf diese Stunde, ἕως τῆς ὥρας ταύτης.
Bis jetzt, μέχρι τῆς νῦν.	Immer, ἀεὶ, διὰ παντός.
Bis Morgen, ἕως ἄυριον.	Beständig, παντοτείνως.
Bis auf diesen Tag, ἄ- χρι τῆς σήμερον.	Unaufhörlich, ἀκαταπαύ- ζως, κτ.

Πρὸς τὴν Ερώτησιν Wie oft? Ποσάκις; Ἀ-
 ποκρινόμεθα.

Selten, σπανίως.	Oftmals, ὄfters, συχ- νάκις.
Ein-, zwey-, drey-, ἄπαξ, δὶς, τρίς.	Stündlich, κατ' ἐκάστην ὥραν.
Dann und wann, }	Täglich, κατ' ἐκάστην ἡ- μέραν.
Biweilen, ἐνίοτε.	Täglich einmal, ἄπαξ τῆς ἡμέρας.
Interweilen, }	Wöchentlich, τὴν ἐβδο- μάδα.
Etlichemal, μερικάκις φο- ραῖς.	Monatlich, κατὰ μῆνα.
Niemals, ὀδέποτε.	Jährlich, κατ' ἔτος.
Mehrmals, περισσότε- ραῖς φοραῖς.	Alle Tage, πάσας τὰς ἡ- μέρας.
Vielmals, πολλάκις.	κτ.

ε'. Πρὸς τὴν Ἑρώτησιν zu welcher Zeit? εἰς ποῖον
Καῖρόν; Ἀπαντῶμεν.

Allemaal, jederzeit, πάν-
τοτε.

Ζεβο, νῦν, τώρα.

Schon iångst, vorlångst,
πάλαι.

Βορμὰς, προτήτερα.
 πρόπαλαι.

Neulich, ἑναγχος, πρὸ
ὀλίγου, νεωσί.

Damais, τότε.

Herach, nachmals, με-
τὰ ταῦτα, ὕστερον.

Νιῆμας, ἑδέποτε.

Zuvor, vorzeiten, } πρὸ και-
 Vorhin, } ρα πά-
 } λαί.

Vor Alters, τὸν παλαιὸν
καιρὸν.

Νῦν, νῦν μετὰ, νῦν, τώ-
ρα.

Ἰν' ἑννεα, εἰς ὀλίγον
καιρόν.

Nach und nach, } κατὰ
Allmählich, } βραχὺ,
κατ' ὀ-
λίγον.

Wiederum, abermal, πάλιν, κτ.

also

F. Nebenwörter der Beschaffenheit.

Εἰς τὰ ῥήματα Ποιότητος.

B: lens

Aufrichtig, ειλικρινῶς.

Σατηρhaft, κακῶς, φαύ-
λως.

Christlich, Χριστιανικῶς.

Κunstlich, ἐντέχνως, ἐπι-
τηδεύως.

Hebräisch, ἑβραϊσ.

Ungeschick, ἀτέχως, ἀ-
νεπιτηδεύως.

Κλίγλκκ, φρονίμωσ.

Ἡδὺς, αἰετῶς, πολι-
τικῶς.

Einfältig, ἀπλῶς.

Βάρφισχ, groß, χωρι-
κῶς, χοντρά.

Weislich, σοφῶς,

Ντιγ, χρυσόθως, ευ-
τάκτως.

Una

richt, μωρῶς.	Unartig, κακοήθως.
big, εὐφυῶς, μετ' ἀγ- χινόιας.	Wohlgezogen, εὐαγώγως.
mm, ἀφυῶς.	Ungezogen, ἀναγώγως.
lich, ἐντίμως.	Kalt, ψυχρῶς.
lich, εἰλικρινῶς, πι- ῶς.	Warm, θερμῶς.
rn, ἀσμένως.	Hart, σκληρῶς.
gern, ἀκασίως.	Weich, ἀπαλῶς.
lig, ὀσίως, δικάιως.	Süß, γλυκερῶς.
illig, ἀνοσίως, ἀδί- ως.	Bitter, πικρῶς.
schlich, μετὰ ψεύδους, ψευδῶς.	Wohl, καλῶς.
ahrhaftig, ἀληθῶς.	Nebel, schlecht, κακῶς.
gendhaft, ἐναρέτως.	Recht, κτ. ὀρθῶς.

Σημείωσις. Ἰστέον δὲ, ὅτι τοιαῦτά εἰσι πάντα
 Ἐπίδετα, ὅσα σημαίνουσι Ποιότητα· ἴδιον γὰρ
 ἡ γερμανικῆς Γλώττης ἐστίν, ἵνα γίνωνται πάντα
 Ἐπίδετα αὐτῆς, ὅταν προσκίδονται τοῖς Ῥήμα-
 χωρίοις Ἀρθεῖν, Ἐπιρρήματα.

. Nebenwörter der Ἐπιρρῆματι Ποσότη-
 Größe. 7ος.

ά. Der Größe. Τῇ Μεγέθει.

οβ, μέγα, μεγάλως.	Viel, πολύ.
g, μακρὸν, μακρῶς.	Sehr groß, λίαν μεγά- λως.
eit, μακρῶς, φαρδύ.	Ungeheuer groß, ὑπερ- μεγάλως.

Dick,

Dieß, πυκνῶς, χοντρὸν.

Entsetzlich lang, ὑπέρμη-
κες.

Breit, πλατέως, πλατύ.

Erschrecklich viel, πάμ-
πολυ, κτ.

β'. Der Kleinheit.

Τῆς-μικρότητος.

Klein, μικρῶς, μικρόν.

Schmal, ψιλῶς.

Kurz, βραχέως, βραχύ.

Schlank, ἰσχνῶς, λεπ-
τῶς.

Eng, στενῶς.

Wenig, ὀλίγον.

Dünn, λεπτῶς.

Sehr klein, πολλὰ μι-
κρόν, κτ.

E'. Nebenwörter der
Ordnung.

Τακτικὰ Ε' πρὸ ῥήμα-
τα.

α'. Der Ordnung.

Τάξεως.

Anfangs, πρῶτον, κατ'
ἀρχάς.

Schließlich, } ἐσχά-
τως τε-

Anfänglich, ἀπ' ἀρχῆς.

Zum Beschlusse, } λευταῖον

Sodann, hernach, ἔπει-
τα, ὕστερον.

Reihenweise, κατὰ τά-
ξιν.

Darnach, μετὰ ταῦτα.

Ordentlich, εὐτάκτως.

Darauf, ἐπὶ τούτοις.

Paarweise, ἀνὰ δύο.

Endlich, } τελευταῖον,
τέως, τέλος

Gliederweise, κατὰ σει-
ράν, ἀλληλενδέτως.

Zuletzt, } πάντων.

Scharenweise, ἀγγελιδόν.

Uebrigens, }

Mottenweise, κατὰ λόχας.

Im übrigen, } λοιπόν.

Nach und nach, κτ. κατὰ
βραχύ.

β'.

β'. Der Unordnung.

Ἀταξίας.

Verwirrt, durcheinander, συγκεχυμένως, τεταραγμένως.

Vermengt, vermischt, μεμιγμένως, μίγδην, ἐπιμίξ, ἀνακατωμένα.

Unordentlich, verkehrt, ἀτάκτως, ἀνάποδα.

Das oberste zu unterst, das unterste zu oberst, τὸ ἄνω κάτω, καὶ ἀνάπαλιν.

Das hinterste zu vorderst, das vorderste zu hinterst, ἄνω ποταμῶν· ἡ ἄμαξα τὸν βῶν ἐκφέρει, κατὰ τὴν παροιμίαν.

Alles untereinander, eins ins andere, wie Kraut und Rüben, ἅπαντα κυκεῶν.

γ'. Zahlwörter mit zum und ens. Ἀριθμητικά.

zum ersten, zweiten, Erstens, erstlich, zweitens, — dritten, vierten, drittens, viertens, — fünften, sechsten, κτ. fünftens, sechstens, κτ.

zum ersten = zweiten = dritten = viertenmale.

ἄρῳτον, δεύτερον, τρίτον, τέταρτον, πέμπτον, ἕκτον.

ἀλὴν ἱστέον, ὅτι ἡ μετὰ τῷ zum Κατάληξις ἐστὶ καλῆτέρα.

δ'. Theilende.

Διαιρετικά.

zwei und zwei, ἀνά Zu zweien, κατὰ δύο, σύνδύω.

Q

Se

Je drey und drey, ἀνὰ
τρεῖς.

Je vier und vier, κτ.
ἀνὰ τέσσαρας.

Zu dreyen, κατὰ ἰ τρεῖς,
σύντρεις.

Zu vieren, κτ. πρὸς τέσ-
σαρας.

ε. Unterscheidende,

Διακριτικά.

Einserley, μοναχῶς.

Zweyerley, διχῶς.

Dreyerley, τριχῶς.

Viererley, τετραχῶς.

Fünferley, πενταχῶς.

Sechserley, ἑξαχῶς.

Vielerley, πολλαχῶς.

Einfach, einfältig, ἀπ-
λῶς.

Zweyfach, zweyfältig, δι-
πλῶς, διπλασίως.

Dreyfach, dreyfältig, τρι-
πλῶς, τριπλασίως.

Vierfach, vierfältig, τε-
τραπλῶς.

Fünffach, fünffältig, πεν-
ταπλῶς.

Sechsfach, sechsfältig,
ἑξαπλῶς.

Vielfach, vielfältig, κτ.
πολλαπλῶς.

ς. Vergleichende Nebenwörter.

Συγκριτικά Ἐπὶ ῥή- ματα.

α. Vergrößerende.

Ἀυξητικά.

Größer, μεγαλύτερον,

Länger, μακρύτερον.

Breiter, πλατύτερον.

Zweymal größer, δις με-
γαλύτερον.

Dreymal länger, τρεῖς
μακρύτερον.

Viermal breiter, τετρά-
κις πλατύτερον.

Die

Dicker, πυκνότερον.

Zehnmal mehr, δεκάκις
περισσότερον.

Stärker, ισχυρότερον.

Ungleich dicker, πολὺ
πυκνότερον, κτ.

β'. Gleichmachende.

Εἰσωτικά.

Eben so groß, als jenes, ἐπίσης, ἐξίσωμεγάλον, }

— lang, —

— μακρὺ

— breit, —

— πλατὺ

— dick, —

— πυκνόν

— stark, —

— ισχυρόν

— dünn, —

— λεπτόν, }

ὡς καὶ ἐκεῖνο.

Nicht kleiner. eins wie das andere. wie dieß so das.

ἐχὶ μικρότερον. τὸ ἐν, ὡς ἂν τὸ ἄλλο. καὶ ὡς τὸτο, ἐ-

τω καὶ ἐκεῖνο, τὸ ἐν ἴσον τῷ ἑτέρῳ, κτ.

γ'. Verkleinerende.

Εἰλαττωτικά.

Viel kleiner, πολὺ μι-
κρότερον.Nicht halb so dick, ἑδὲ
τὸ ἡμισυ τόσον πυκ-
νόν.Etwas kürzer, ὀλίγον
βροχύτερον.Ungleich schwächer, πο-
λὺ ἀσθενέστερον.Nicht so breit, ἐχὶ τόσον
πλατὺ.Viel weniger, als das,
πολὺ ὀλιγώτερον, κτ.

δ'. Entgegenstellende.

Ἀντιθετικά.

Dagegen, hingegen, im Gegentheile, ἐξ ἐναντίας,
ἐκ τῆ ἐναντίας.

Widrigensfalls, sonst, ἄλλως, ἄλλῶς.

Z'. Nebenwörter des Ερωτηματικά. Fragens.

α. Von Personen.

Περὶ Προσώπων.

Wer? welcher? welche?
τίς;

Wem? τίνι;

Was für einer, eine,
eins? ποταπός, πῆ,
πόν;

Für wem? διὰ ποῖον;

Wessen? τίνος;

Zu wem? πρὸς ποῖον;

Mit wem? μετὰ τίνος;

Von wem? παρὰ τίνος;

β. Von Sachen.

Περὶ Πραγμάτων.

Was? was denn? τί; τί
λοιπόν;

Woran? εἰς τί;

Was mehr? τί περισ-
σότερον;

Wovon? περὶ [τίνος, ἀ-
πὸ τί;

Warum? διὰ τί;

Wozu? πρὸς τί τέλος;

Weshwegen? τίνος χάριν;

Woraus? ἐκ τίνος;

Weshalben? τίνος ἐνε-
κεν;

Wie viel? πόσον;

Wodurch? διὰ τίνος;

Ist's nicht so? ἔχ' ἔτω
ἔσι;

Womit? τίνι τρόπῳ; με-
τί;

Nicht wahr? ἔκ ἀληθεί-
ᾱς; κτ.

γ. Von Zeiten.

Περὶ Καιρῶν.

Wann? πότε;

Wie bald? πότε ἔσται
τῆτο;

Seit wann? ἀπὸ πότε;

Wie spät? θέλει ἀργή-
σειν τῆτο;

Wie

Wie oft?	}	Wie langsam? πόσον βρα- δέως;
Wie vielmal?		Wie geschwind? πόσον ταχέως;
Wie lange? πόσον καιρόν;		Wie früh? πόσον, κτ.

δ. Von Vertern.

Περὶ Τόπων.

Wo? πῶ;	Wie weit? πόσον μα-
Woher? πόθεν;	Wie fern? κράν;
Wohin? πῇ; εἰς ποῖον τόπον;	Wie nahe? πόσον πλη- σίον;
Wodurch? ἀπὸ ποῖον τόπον;	Ist weiter? μακρύτε- ρόν ἐστι, κτ.

ε. Von Größen.

Περὶ Ποσοτήτων.

Wie groß? πόσον με- γάλον;	Wie viel größer? πόσον μεγαλότερον;
Wie klein? πόσον μι- κρόν;	Wie viel kleiner? πόσον μικρότερον;
Wie lang? πόσον μα- κρόν;	Wie viel länger? πόσον μακρύτερον;
Wie kurz? πόσον βραχύ;	Wie viel mehr? πόσον περισσότερον;
Wie breit? πόσον πλα- τύ;	Wie viel weniger? πό- σον ὀλιγώτερον;
Wie schmall? πόσον στε- νόν;	Ist nicht gleich groß? ἂν ἔσιν ἐπίσης μέγα, κτ.

ς. Von Beschaffenheit.

Περὶ Ποιοτήτων.

Wie kalt? πόσον ψυ- χρῶς;	Wie viel besser? πόσον καλήτερον;

Wie

Wie warm? πόσον θερ-
μῶς;

Wie viel artiger? πόσον
χαριέστερον;

Wie viel lieber? πόσον
ἀσμενέστερον;

Wie viel schlimmer? πό-
σον χειρότερον;

Wie viel ärger? πόσον
χειρότερον;

Wie viel schöner? πόσον
ώραιότερον;

Wie viel häßlicher? πό-
σον ἀσχημότερον;
κτ.

Η'. Nebenwörter des Bejahens.

α'. Bejahende.

Ja freulich, ja wohl, ναι,
ὄντως.

So ist es, ὅτως ἔχει.

Allerdings, πάντως, ἀ-
ληθῶς.

Zweifelsfren, ἀναμφιβό-
λως.

Βεβαιωτικά Ἐπὶ ῥή- ματα.

Καταφατικά.

Nicht anders, ἐκ ἄλλως

Ganz recht, ὁρθῶς.

Ohne Bedenken, χωρὶς
σκέψεως.

Unfehlbar, ἀψευδῶς.

β'. Verneinende.

Ἀποφατικά.

Nein, nichtdoch, ὅ, ἔχι.

Nirgendes, μηδαμῶς, πε-
τενά.

Nichts, gar nichts, ἑδέν,
ἑδόλως.

Keinesweges, κατ' ἑδέ-
να τρόπον.

Durchaus nicht, ἑδαμῶς.

Mit nichten, ἡκιστα, μη-
δαμῶς.

Ganz und gar nicht, ὅλο-
τελῶς.

Nimmermehr, ἑδεπώπο-
τε.

Niemals, ἑδέποτε.

Nun und nimmermehr,
νῦν καὶ ἑδέποτε κτ.

γ.

γ'. Ὑποθετικαί.

Εἰκαστικά.

Wer weiß, ob, τίς οἶδε,
εἰ.

Vielleicht, ἴσως, τυχόν.

Etwas dieß oder das, τῷ-
το ἢ ἐκεῖνο.Etwas so oder so, ἥτοις ἢ
ἄλλως.Wie oder wann, πῶς, ἢ
πότε.Nun oder niemals, νῦν,
ἢ ὑδέποτε.Es kann seyn, ἐνδέχε-
ται.Ob dieß, oder das, εἰάν
τῷτο, ἢ ἐκεῖνο.

δ'. Βεβαιουρικαί.

Βεβαιωτικά μεθ' Ὁρκῶ.

Gewiß, βεβαίως, ὄντως.

Wahrlich, ἀληθῶς.

Wahrhaftig, ἐπ' ἀλη-
θείας, τῇ ἀληθείᾳ.

Unstreitig, ἀναντιρρήτως.

Unfehlbar, ἀψευδῶς.

Versichert, ἀσφαλῶς.

Es bleibt dabey, ἀμετα-
στέτως.Auf mein Wort, σὲ βε-
βαιῶνω.Ein Wort ein Mann, ἀρ-
κεῖ ὁ λόγος μου.Auf meine Ehre, μὰ τὴν
τιμὴν μου.

Κ Ε Φ. Θ'.

Von den Vorwörtern. Περί τῶν Προθέσεων.
tern.

Πρόθεσις ἐστὶ μέρος λόγου ἀκλιτον, τὸ ὁποῖον
τίθεται μὲν καὶ πρὸ τῶν ἄλλων μερῶν τῷ Λόγῳ, κυ-
ρίως δὲ πρὸ τῶν ὀνομάτων, καθὼς τὰ Ἐπιρρήματα
λέγονται κατὰ τῶν Ῥημάτων. παραδείγματος
χάριν.

Von

Von dem Himmel, durch die Luft, zu der Erde.
ἐκ τῆς Οὐρανό, διὰ τῆς Αἴρος, ἐπὶ τὴν Γῆν.

Συντάσσονται δὲ αἱ Προθέσεις πάντοτε μετὰ
τινῶν Πτώσεων τῶν ὀνομάτων. Ὅθεν ἔ διαφέρου-
σιν ἀλλήλων, ὅτι τινὲς μὲν ἐξ αὐτῶν ἀπαιτῶσι
πάντοτε μίαν μόνην Πτώσιν, τινὲς δὲ ποτὲ μὲν ταύ-
την, ποτὲ δὲ ἐκείνην τὴν Πτώσιν κατὰ τὰς διαφο-
ρας σημασίας. Λοιπὸν θέλω καταγράψειν πρώτον
ἐκείνας τὰς Προθέσεις, αἱ ὁποῖαι συντάσσονται με-
τὰ μιᾶς μόνον Πτώσεως, ἔπειτα ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι
συντάσσονται μετὰ διαφορῶν Πτώσεων κατὰ τὰς
διαφορας σημασίας.

Α'. Προθέσεις συντασσόμεναι μετὰ Γενι-
κῆς Πτώσεως.

Anstatt meiner, ἀντ' ἐμοῦ, ἀντὶ δὲ ἐμέ.

Binnen einer Stunde, ἐντὸς μιᾶς ὥρας, εἰς διάσημα
μιᾶς ὥρας.

Diesseits der Brücke, ἀπὸ τέτα τῆς μέρας τῆ γε-
φυρίου.

Jenseits der Donau, πέραν τῆς Δανάβως.

Seines Wortes halben, διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ.

Des Wohlstandes halben, oder wegen, εὐταξίας χά-
ριν ἢ ἐνεκεν.

Um des Himmels willen, διὰ τὴν ἀγάπην τῆς Θεοῦ.

Kraft

Kraft unseres Vertrages, κατὰ τὴν συνθήκην ἡμῶν.

Laut seines Briefes, κατὰ τὸ γράμμα αὐτοῦ, ὡς διαλαμβάνει τὸ γράμμα αὐτοῦ.

Vermittelt Dessen, διὰ μέσε ἐκείνου, δι' ἐκείνου.

Vermöge seiner Zusage, κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ὑπόσχεσιν.

Dessen ungeachtet, ἔδὲν ἤττον.

Β'. Προθέσεις συντασσόμεναι μετὰ Δοτικῆς Πτώσεως.

Bei mir, παρ' ἐμοί.

Nächst ihm, πλησίον αὐτοῦ.

Neben dir, παρὰ σοί
πλησίον σε.

Zunächst ihm, πολὺ
πλησίον αὐτοῦ.

Zu ihm, πρὸς αὐτόν,
εἰς αὐτόν.

Nach mir, μετ' ἐμέ, ὑ-
περ μου.

Mir entgegen, ἐναντίον
μου.

Gegen mir über, ἀντι-
κρὺ ἐμῶ.

Dir zuwider, ἐναντίον
σε.

Seit dem Dienstage, ἀ-
πὸ τῆς τρίτης.

Γ'. Προθέσεις συντασσόμεναι μετὰ Αἰτιατικῆς Πτώσεως.

Durch mich, δι' ἐμῶ.

Ohne mich, χωρὶς ἐμῶ.

Für dich, διὰ σε.

Sonder ihn, χωρὶς αὐτοῦ.

Gegen mich, πρὸς αὐτόν.

Wider alle, κατὰ πάν-
των.

Gen

Gen Jerusalem, πρὸς τὴν Gen Himmel, πρὸς τὸν
Γερουσαλήμ. Οὐρανόν.

Δ'. Προδέσεις συντασσόμεναι μετὰ Προδε-
τικῆς Πτώσεως.

Aus der Stadt, ἐκ τῆς πόλεως.

Mit aller Gewalt, μετὰ πάσης δυνάμεως.

Nebst seiner Gesellschaft, μετὰ τῆς Συντροφίας
αὐτοῦ.

Samt seinem Gefolge, μετὰ τῆς Συνοδίας αὐτῆς.

Von dem Kriege, ἀπὸ τοῦ Πολέμου.

Von seiner Jugend auf, ἐκ νεότητος αὐτῆς.

Von der Zeit an, ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου, ἀπ' ἐκεί-
νου τοῦ καιροῦ.

Σημείωσις. Ἐπειδὴ ἡ Προδετικὴ Πτῶσις ἡ
αὕτη ἐστὶ τῇ Δοτικῇ (Κεφ. Β'. §. 6.) δυνάμεθα
εἰπεῖν, ὅτι αὗται αἱ Προδέσεις συντάσσονται με-
τὰ Δοτικῆς, ἵνα μὴ πολλαπλασιάσωμεν τὰ Πράγ-
ματα χωρὶς ἀνάγκης.

α'. Προδέσεις συντασσόμεναι μετὰ Γενικῆς καὶ Δο-
τικῆς.

Außer Landes, καὶ außer dem Lande, ἔξω τῆς Χώ-
ρας.

Außer

außerhalb Landes, ἢ außer dem Lande, ἐκτὸς τῆς
Χώρας.

Innerhalb des Landes, ἢ innerhalb dem Lande,
ἐντὸς τῆς Χώρας.

Oberhalb des Berges, ἢ oberhalb dem Berge,
ἐπάνω τῷ ὄρει.

Unterhalb des Hügels, ἢ unterhalb dem Hügel,
ὑποκάτω τῷ λόφῳ.

Β'. Προθέσεις συντασσόμεναι μετὰ Δοτικῆς ἢ Αἰ-
τιατικῆς.

Wo? es liegt an mir, Πῶ; παρ' ἐμοὶ κεῖται.

— es beruht auf mir, — ἐπ' ἐμοὶ κεῖται, ἐν τῇ
ἐξουσίᾳ μου ἐσί.

— Er ist in der Kirche, — ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐσί.

— Es schwebt über mir, — ἐπίκειται, κρέμα-
μαται ἐπ' ἐμοί,

— es liegt hinter mir, — κεῖται ὀπίσω μου.

— es liegt neben dir, — κεῖται πλησίον σου.

— es liegt unter mir, — κεῖται ὑποκάτω μου.

— es liegt zwischen mir und dir, — κεῖται μετα-
ξὺ ἐμῶν ἢ σου.

— vor mir stehen, — Ἰστασθαι πρὸ ἐμῶν.

Wo?

Wohin? es kommt an mich, Ποῦ; ἤκει εἰς ἐμέ, ἔρχεται εἰς ἐμέ.

— es fällt auf mich, πίπτει ἐπάνω μου.

— er geht in die Kirche, ὑπάγει εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

— er geht über die Brücke, διαβαίνει διὰ τῆς γεφύρας.

— wirf es hinter mir, ρίψον αὐτὸ ὀπίσω μου.

— wirf es neben dir, ρίψον αὐτὸ πλησίον σου.

— wirf es unter ihn, ρίψον αὐτὸ ὑποκάτω αὐτοῦ.

— wirf es zwischen mir und dir, ρίψον αὐτὸ μεταξύ ἐμοῦ καὶ σοῦ.

Σημειώσεις.

α. Ἐκ τῶν τῶν Παραδειγμάτων φανερόν ἐστιν, ὅτι, ὅταν αὗται αἱ Προδέσεις σημαίνωσι χάσιν ἢ ἡρεμίαν, συντάσσονται μετὰ Δοτικῆς, ὅταν δὲ σημαίνωσι κίνησιν πρὸς τι Ἀντικείμενον, μετὰ Αἰτιατικῆς.

β. Ἐν τῷ τῷ Κεφαλαίῳ ἀπαντῶσι μεταξύ τῶν κυρίων Προδέσεων, καὶ ἄλλαι τινὲς Καταχρηστικαί, οἷον Ἐπιβήματα, δύνανται ὁμῶς, ἵνα ἀναχθῶσιν ἐνταῦθα, ὅτι ἀπαιτῶσι τινὰς Πτώσεις τῶν ὀνομάτων.

Κ Ε Φ.

Κ Ε Φ. Ι'.

Von den Bindewörtern. Περί τῶν Συνδέσμων.
tern.

Σύνδεσμός ἐστὶ μέρος λόγου ἄκλιτον, τὸ ὁποῖον συνδέει τὰ ἄλλα μέρη τῆς λόγου εἰς διάνοιαν εἴτε νόημα τέλειον μετὰ Τάξεως. ὅσον· Himmel und Erde werden vergehen, aber meine Worte vergehen nicht, ὁ Οὐρανός καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μὲν ἡμῶν παρέλθωσι. und καὶ aber εἰσὶν ἐνταῦθα δύο Σύνδεσμοι, οἱ ὁποῖοι συνδέουσι τὸν λόγον. Τρόποι τῆς Συνδέσεως καταλέγονται οἱ ἑξῆς.

α. Verknüpfende.

Συμπλεκτικοί.

Und, καὶ, auch, δὲ, ὁμοίως.

Sowohl, als auch, τε, καὶ, τοσούτον, ὅσον.

Nicht allein, sondern auch, ἢ μόνον, ἀλλὰ καὶ.

Gleichfalls, ebenfalls, desgleichen, imgleichen, ὡσαύτως, ὁμοίως.

Ferner, weiter, über dieß, über dem, ἔτι, ἀκόμη, πρὸς τέτοις.

β. Ausschließende.

Διαζευκτικοί.

Entweder, oder, ἢτοι, ἢ.

Weder dieß, noch das, ἔτε τῷτο, ἢ τ' ἐκεῖνο.

So wenig dieß, als das andere, ἢδὲν μᾶλλον τῷτο, ἢ τὸ ἕτερον.

Dieß, oder jenes, τῷτο, ἢ ἐκεῖνο.

γ.

γ'. Ζυμωδερλauernde.

Εναντιωμاتيκοί.

Αber, ἀλλὰ, ὁμωρ, μέν-
τοι.

Sondern, ἀλλὰ.

Ungeachtet, } καίπερ, καί-
τοι, μ' ὅλον

Unerachtet, } ὁπῶ.

Dagegen,

Hingegen,

im Gegentheile,

widrigenfalls, ἄλλωρ,
ἀλλῶρ.} ἐξ ἐναν-
τίας, ἐκ
τῶ ἐναν-
τίρ.δ'. Βερυρρachernde ἢ Ερλauernde, Αἰτιολογικοί, ἢ
Συλλογιστικοί.

Denn, γάρ, δι' ὅτι.

Weil, ἐπεὶ, ἐπειδή, ὅ-
τι.

Da, ἐπειδή, καὶ γάρ.

Also, ἄρα, λοιπὸν.

Daher, ὅθεν, τοιγαρῶν.

Darum, διὰ τῆρ, τῆρ
χάριν.Deswegen, } διὰ τῆρ
τόν λόγον,Deshalben, } διὰ ταύτην
τὴν αἰτίαν.Demnach, } ἄρα, ἐπο-
μένωρ, ἀκο-
λάθωρ,Folglich, } λοιπὸν ἐκ
τῶ ἀκολά-
θου.Demzufolge, }
Derowegen, }

ε'. Επτεγερρernde.

Αντιθετικοί.

Wenn gleich, } καίτοι,

Ob gleich, } καίπερ,

Ob schon, } εἰκαί,

Ob wohl, } ἀν καί,

Wie wohl, } μ' ὅλον ὁ-
πῶ.

Doch, } ἔμπηρ,

Jedoch, } μέντοι,

Dennoch, } ὁμωρ,

Jedennoch, } μ' ὅλον τῶ-
το.Nichtsdestoweniger, ὅχι
ὀλιγώτερον.

ζ'.

ς'. Βεδινγνδε.

Υ' ποδετικόι.

Wo, wenn, wofern, dafern, εἰ, εἰάν, ἂν τύχη.

Ob, εἰ, εἰάν, wo nicht, εἰδ' ἂν, εἰδέ μή.

Wills Gott, geliebt es Gott, εἰάν θέλη ὁ Θεός.

ζ'. Αβινεεκνδε.

Τελικεῖ.

Daß, auf das, damit, ἵνα, ὅπως, ὅφρα.

Κ Ε Φ. ΙΑ'.

Παρένθεσίς ἐστι μέρος λόγου ἄκλιτον, τὸ ὁποῖον δηλοῖ τὰ πάθη τῆς Ψυχῆς τῇ διαλεγομένῃ, καὶν τε ἡδέα ὥσιν ἐκεῖνα, καὶν τε ἀηδῇ. οἷον·
 Weh! mir Armen! οἴμοι τῷ δυσήνῳ! lustig ihr Freunde! χαίρετε ὡφίλοι μὲ! διαιρῶνται δὲ εἰς αὐτας εἰς διαφορὰς Τάξεις. εἰσὶ γὰρ.

ἀ. Αυσινunternde.

Α' μὲν Παρακελεύσεως.

Auf! wohl!an! fort! getrost! frisch! ἄγε! φέρε!
 ἐλθε δὴ! ἐλαδὰ! θάρρει! εὐδύμως!

β'. Ταυχινδε.

Αἱ δὲ Χαράς.

Oh! vergnügt! lustig! εὖγε! εὐθυμεῖτε! χαίρετε!

γ'. Κλαγνδε.

Αἱ δὲ Σχετλιασμεῖ.

Ach! leider! mir Armen! ὦ! ἰὺ! φεῦ! ὦ τάλας
 ἐγὼ!

δ'. Schwörende.

Αἱ δὲ Ὁρκ.

Wahrhaftig! νὴ δία, μὰ τὴν ἀλήθειαν.

ε'. Verascheuende.

Αἱ δὲ Ἀποσροφῆς.

Weh! Pfui! Αἴπιδι! Αἴπαγε!

ς'. Vermüschende.

Αἱ δὲ Ἀρᾶς.

Weh! αἰ!

ζ'. Wünschende.

Αἱ δὲ Εὐχῆς.

Lebe wohl! Glück zu! Εὐρῶσο! τύχη ἀγαθῇ!
σίως! εὐτύχει!

Μ Ε Ρ Ο Σ Δ'.

Η' ΣΥΝΤΑΞΙΣ.

Κ Ε Φ. Α'.

Von der Fügung der Περὶ τῆς Συντάξεως
Geschlechtswörter. τῶν Ἀριθμῶν.

Α'. Τὸ Ἀριθρὸν συμφωνεῖ μετὰ τῶν Οὐσιαστικῶν
Ἐπιδέτων τε καὶ Μετοχῶν εἰς τὸ αὐτὸ Γένος
εἰς τὸν αὐτὸν Ἀριθμὸν καὶ εἰς τὴν αὐτὴν Πλῆθυν.
οἶον·

Der

Der Hausvater, die Hausmutter, die Kinder und das Gefind machen in dem Hause eine Gesellschaft aus, die durch eine gute Einrichtung den ersten Grund zur Wohlfahrt eines Staates leget.

Ὁ οἰκοδεσποτικὴς, ἡ οἰκοδεσποίνα, οἱ παῖδες καὶ οἱ οἰκιακοὶ ποιῶσι μίαν μικρὰν Συντροφίαν ἐν τῷ οἴκῳ, ἡ ὁποία διὰ μιᾶς καλῆς οἰκονομίας καταβάλλει τὸ πρῶτον φεμέλιον εἰς σωτηρίαν τῆ Πολιτεύματος.

B. Τὸ Ἀρεθρον πάντοτε προτίθεται τῶν εἰρημένων Ὀνομάτων, ἐδέποτε δὲ ἐπιτίθεται αὐτοῖς. οἶον.

Der Lohn der Tugend ist groß.

Ὁ μισθὸς τῆς Ἀρετῆς ἐστὶ μέγας.

Der beste Vater; ein schönes Kind.

Ὁ κάλλιστος Πατήρ καλὸν Παιδίον.

Der tiefe und schnellfließende Rhodanus.

Ὁ βαθὺς καὶ ὠκύρροος Ἠριδανός.

Zwen Dinge machen uns in aller Welt bekannt.

Die Waffen und das Buch; der Degen und Verstand.

Δύω πράγματα ποιῶσιν ἡμᾶς ἐν τῷ Κόσμῳ ὀνομαστές, τὰ ὅπλα καὶ τὰ βιβλία, ἡ μάχαιρα καὶ ὁ νῦν.

Γ. Μεταχειριζόμεθα τὸ προτακτικὸν Ἀρεθρον εἰς δήλωσιν ἐγνωσμένων καὶ διωρισμένων πραγμάτων· τὸ δὲ Ἀόριστον εἰς δήλωσιν ἀόριστων πραγμάτων. οἶον.

R

Der

Der Vater dieses Men-
schen ist längst gestorben.

Ο' Πατήρ τούτου τοῦ
Ἀνθρώπου πρὸ πολλοῦ
ἀπέθανεν.

Die Tapferkeit bringt
Ehre.

Ἡ Ἀνδρία φέρει τι-
μήν.

Der Stephansthurn zu
Wien.

Ο' πύργος τῆ ἁγίου
Στεφ. ἐν Βιέννῃ.

Ein kalter May und ein
nasser Brachmonat brin-
gen einen fruchtbaren
Sommer.

Ψυχρὸς Μάιος καὶ ὑ-
γρὸς Ἰούλιος φέρουσι καρπο-
φόρον, θερος, εἴτε καλο-
καίριον.

Ein Mann, der Ehre liebt, hat immer was zu
schaffen,

Bald schärfet er den Sinn, bald schärfet er die
Waffen.

Ένας φιλότιμος Ἀνθρωπος δὲν σχολάζει νύκτα καὶ
ἡμέραν,

Ἀλλὰ ποτὲ μὲν ὀξύνει τὸν νῦν, ποτὲ δὲ ἀκονᾷ
τὴν μάχαιραν.

Δ'. Οὔταν ἐπακολουθεῖσι πολλὰ Οὐσιαστικὰ Οὐνό-
ματα ἀλλήλοις καταλιμπάνεται πολλάκις τὸ
Ἄρθρον. οἷον *

Geduld und Hoffnung,
Zeit und Glück machen
alles möglich.

Ἐπομονή καὶ ἐλπίς,
καιρὸς καὶ τύχη ποιοῦσι
πάντα δυνατά.

Ση-

Σημείωσις. Ὅμοίως καταλιμπάνεται καὶ ἐπὶ τινῶν Παροιμιῶν, καὶ ἂν δὲν ἐπακολουθῶσι πολλὰ Οὐσιαστικά Ὄνόματα. οἷον·

Geld ist die Lösung.

Διὰ τὰ χρήματα πάντα γίνονται.

Gut macht Muth.

ΥΨαυχεῖ ὁ πλεῖστος.

Noth hat kein Ger
both.

Ἐξ ἀνάγκης γίνεται
καὶ νόμος μετάδεσις.

Zeit hat Ehre.

Καιρὸς παντὶ πράγματι.

Ε'. Ὅταν ἐπακολουθῇ τινὶ ἀλλήλοις πολλὰ Οὐσιαστικά Ὄνόματα τῇ αὐτῇ Γένει, καὶ τίθεται τὸ Ἀῤῥθρον πρὸ τῆ πρώτης αὐτῶν δὲν χρειάζονται τὰ ἀκόλουθα Ἀῤῥθρον. οἷον·

Die Weisheit, Güte
und Gerechtigkeit dieses
Fürsten verewigen seinen
Namen.

Ἡ σοφία, ἡ φιλαν-
δραπία καὶ ἡ δυκαισύνη
τέττε τῇ Ἡγεμόνος ποιῶ-
σι τὸ Ὄνομα αὐτῇ ἀθά-
νατον.

Der Schmerz und Jam-
mer sind nicht auszuspre-
chen.

Ἡ ὀδύνη καὶ ὁ ὀδυρμός
εἰσιν ἀνεκδιήγητα.

Die Angst und Noth
sind nicht zubeschreiben.

Ἡ θλίψις καὶ ἡ ἀνάγκη
εἰσιν ἀπερίγραπτα.

Das Elend und Ver-
derben sind allgemein.

Ἡ δυστυχία καὶ ἡ φθο-
ρά εἰσὶ κοινά,

ς'. Οταν δὲ τὰ πολλὰ Ουσιαστικά Ονόματα, τὰ ὅποια ἐπακολουθεῖσιν ἀλλήλοις, εἰσὶ διαφόρων Γενῶν, καὶ λαμβάνει ἐν ἑξ αὐτῶν Ἀρθρον. λαμβάνει καὶ τῶν λοιπῶν ἕκαστον τὸ οἰκείου Ἀρθρον. οἶον·

Die Wollust, die Trunkenheit, der Meid, die Rache, die Verläumdung, der Stolz, der Geiz, alle diese Leidenschaften sind uns verbotenen. Gellert.

Ἡ ἡδυσπάθεια, ἡ μέθη, ὁ φθόνος, ἡ ἄμυνα, ἡ διαβολή, ἡ ὑπερηφάνια, ἡ φυλαργυρία εἰς πάντα ἀπηγορευμένα εἰς ἡμᾶς. Γέλλερτος.

Σημείωσις. Ἄλλο ἦτον, εἰς κατελιμπάνοντ πάντα τὰ Ἀρθρα. οἶον·

Was ist Gott? Liebe, Erbarmen, Großmuth, Ordnung, Heiligkeit, Gerechtigkeit, Weisheit, Macht. Gellert.

Τί ἔστι Θεός; ἀγάπη, ἔλεος, μακροθυμία, τάξις, ἀγιότης, δικαιοσύνη, σοφία, δύναμις. Γέλλερτος.

Ζ'. Τὰ κύρια Ονόματα τῶν Ἀνθρώπων, Ἐπαρχιωτῶν τε καὶ Πόλεων δὲν λαμβάνεσι πρὸς ἑαυτῶν Ἀρθρον. οἶον·

Alexander, Cäsar und Cnrus waren große Männer.

Ὁ Ἀλέξανδρος, ὁ Γάιος Καῖσαρ, καὶ ὁ Κνρὸς ἦσαν μεγάλοι Ἄνδρες.

Deutschland. Wien.

Ἡ Γερμανία. ἡ Βιέννα.

Ἐξαιρεῖται ἔτος ὁ Κανών.

α'.

Όταν μεσολαβεί Επισκετον Ονομα. οϊον

er große Alexander.

Ο μέγας Αλέξαν-
δρος.

er tapfere Scipio.

Ο ανδρείος Σκιπίων.

as Volkreiche
sland.

Η πολυάνθρωπος Γερ-
μανία.

as große Wien.

Η μεγάλη Βιέννα.

Όταν θέλουσιν, ίνα δηλώσωσι διὰ τῆς Ἀρχαι-
τάς πλαγίας Πτώσεις τῶν κυρίων Ονομάτων,
μάλιστα δὲ τῶν ξένων, τὰ ἑποῖα δὲν ἐπιδέ-
χονται γερμανικὴν Κατάληξιν, οἷον·

avid liebte den Jo-
a.

Ο Δαβὶδ ἠγάπα τόν
Ἰωναθάν.

eb es dem Korn.

Δὸς τῷτο τῷ Κορύ-
δωνι.

Όταν τὰ κύρια Ονόματα λαμβάνονται προ-
τηγορικῶς. οἷον·

ist ein Hercules sei-
eit.

Ἄλλος Ἡρακλῆς.

e ist eine Penelope.

Δευτέρα Πηνελόπη.

Εντισιν Ονόμασι τῶν Τόπων. οἷον· die Schweiz,
ἢ Ελβετία, die Türken, ἢ Τερκία, die Tar-
taren, ἢ Ταρταρία, ἢ ἄλλα τινά.

Η.

Η. Τὰ Ὄνόματα τῶν Ἑθνῶν, Ποταμῶν, Βενῶν,
Δρυμῶν τε ἔξ Ζώων λαμβάνουσι πρὸς ἑαυτῶν
τὰ οἰκεῖα Ἀρθρα. οἶον. οἶον.

Der H. Paulus schreibt
an die Römer.

Ὁ Ἅγιος Παῦλος
γράφει πρὸς Ῥωμαίους.

Die Donau ist ein gro-
ßer Fluß.

Ὁ Δάναβις ἐστὶ μέ-
γας ποταμός.

Der Aetna spent Feuer.

Ἡ Αἴτνη ἀναδίδωσ-
κὺρ.

Der Harz liegt hoch.

Ὁ Ἑρκύνιος δρυμὸς
κεῖται ὑψηλά.

Der Bucephalus war
Alexanders Leibpferd.

Ὁ Βυκέφαλος ἦν τοῦ
παιδικὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου.

Θ. Ὅταν εὐρίσκονται δύο Οὐσιαστικὰ Ὄνόματα
ἐπάλληλα, ἔξ τὸ πρῶτον τίθεται ἐπὶ τῆς Γε-
νικῆς, τὸ ἀκόλουθον ἀποβάλλει τὸ Ἀρθρον αὐ-
τῶν. οἶον.

Des Vaters Segen
bauet den Kindern Häuser,
aber der Mutter Flucht
reißt sie nieder.

Εὐλογία πατρὸς συ-
ρίζει οἴκους τέκνων, κατὰ
ρα δὲ μητρὸς ἐκρίζοι τὰ
μέλια.

An Gottes Segen ist
alles gelegen.

Θεὸς δίδοντας ἕδεν ἰσ-
χύνει φθόνους.

Σημείωσις. Ἄλλο ἦτον, εἰάν ἐτίθετο ἡ Ὄνο-
μασική πρὸ τῆς Γενικῆς· ἐπεὶ δὲ τότε ἔπρεπεν, ἵνα
τε-

τε-

τεθῶσι καὶ τὰ δύο Ἀ'ρ'θρα, εἰς τὸ πρῶτον Ὄνομα
 δὲν ἤθελεν εἶναι κύριον. οἶον·

Die Hand des Herrn   Ἡ δεξιὰ Κυρία ἐστὶ
 ist nicht verfürzet.   μεγάλη.

Τὸ Θεὸν Ὄνομα τίθεται χωρὶς Ἀ'ρ'θρα, ὅταν
 σημαίνει τὸν ἀληθινὸν Θεόν· Ὅταν δὲ ση-
 μαίνει τὸ θεῖον ἐν γένει, ἢ τὰ εἰδῶλα τῶν
 Ἐθνῶν, τίθεται καὶ μετ' Ἀ'ρ'θρα. οἶον·

Gott hilft mir.   Ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι.

Gottes Wille geht vor.   Ἡ θέλησις τοῦ Θεοῦ
 προηγείται.

Eraue Gott.   Ἐλπίσον ἐπὶ τῷ Θεῷ.

Fürchte Gott.   Φοβᾶ τὸν Θεόν.

Von Gott will ich nicht
 lassen.   Οὐ μακρυνθήσομαι ἀ-
 πό τοῦ Θεοῦ.

Wo kann ein Herr,
 wie er ist, sehn? ein Gott,   Τίς Θεὸς μέγας, ὡς
 wie unser Gott allein.   ὁ Θεὸς ἡμῶν;

Bachus ist ein Gott
 des Weins,   Ὁ Διόνυσος ἐστὶ θεὸς
 τοῦ οἴνου.

Pomona ist eine Göttin
 der Früchte.   Ἡ Δήμητρα ἐστὶ θεὰ
 τῶν καρπῶν.

IA.

ΙΑ'. Εὐνότε συνάπτονται τὰ Ἀρθρα ταῖς Προδέσε-
σι καὶ τοῖς Εὐπιδέτοις μὲν τὰ Ληκτικά αὐτῶν
Γράμματα. οἶον·

Εκ τῆ an dem γίνεται am. οἶον· am Tage liegen,
ἐν τῷ φωτί κεῖσθαι.

— an das — ans. οἶον· ans Licht bringen,
εἰς φῶς ἐξάγειν.

— in dem — im. οἶον· im Himmel seyn,
ἐν ἑρανῶ εἶναι.

Οῖρα περὶ τέτων ἐν τῇ Εὔτυμολ. Κεφ. Β'. §. 6.
Σημειῶσ. β'. Ὡσκύτως λέγουσι.

Dieß ist ein Tag guter Botschaft, ἀντὶ einer aus-
ter Botschaft. αὕτη ἐστὶν ἡμέρα εὐαγγελίων.

Dieß ist ein Tag großer Freude, ἀντὶ einer großer
Freude. αὕτη ἐστὶν ἡμέρα μεγάλης χαρᾶς.

Mit größtem Vergnügen, ἀντὶ mit dem größtem
Vergnügen. μετὰ πάσης χαρᾶς.

ΙΒ'. Οὔταν τίθενται Ἀντωνυμίαι πρὸ τῶν Οὐσια-
σικῶν, ἀποβάλλονται τὰ Ἀρθρα ὀλοτελῶς.
οἶον·

Mein Freund ist noch
nicht angelangt, und dein
Bruder ist schon wieder
verreiset.

Ὁ φίλος μου ἀκόμη
δὲν ἔφθασε, καὶ ὁ Ἀδελ-
φός σου ἤδη πάλιν ἐκίνη-
σε.

Εὐερ

Euer Haus ist nicht
weit von unserm Garten.

Ο' οἶκος ἡμῶν δὲν ἄ-
πέχει πολὺ ἀπὸ τοῦ κή-
που ἡμῶν.

Ihr Land ist weiter
gegen Süden gelegen.

Ἡ χώρα αὐτῶν κεῖται
μᾶλλον πρὸς τὴν μεσημ-
βρίαν.

Κ Ε Φ. Β'.

Von der Fügung der
Haupt- und Bey-
wörter.

Περὶ τῆς Συντάξεως
τῶν Οὐσιαστικῶν καὶ
Ἐπιθέτων.

Ο' Ν Ο Μ Α Σ Τ Ι Κ Η.

Α'. Τὰ Ἐπίθετα συμφωνῶσι τοῖς Οὐσιαστικοῖς
κατὰ τὸ αὐτὸ Γένος, Ἀριθμὸν καὶ Πτώσιν.
οἷον·

Ein böses Gewissen ist
ein nagender Wurm.

Ἡ κακὴ συνείδησις ἐστὶ
σκόληξ ἀκόιμητος.

Ein gutes Wort findet
eine gute Stelle.

Ο' καλὸς λόγος εὐρίσ-
κει πάντοτε καλὸν τό-
πον.

Ereue-Hand geht durchs
ganze Land.

Ἀγαθῆς ψυχῆς πα-
σα γῆ πατρίς.

Aufrichtige Freunde
sind nicht zu bezahlen.

Φίλοι πιστοὶ ἔδεν ἀντάλ-
λαγμα τῶν ὄντων.

Β'.

Β'. Τὰ Ἐπίθεντα τίθεται πάντοτε πρὸ τῶν Οὐσιαστικῶν, ἔδὲ ποτε δὲ μετ' αὐτά. οἶον·

Die flugen Männer
sind die Ehre, und die
streitbaren Männer die
Brustwehr einer Stadt.

Οἱ φρόνιμοι Ἄνθρωποι
ποί εἰσι κάυχημα καὶ δόξα,
οἱ δὲ ἀνδρείοι τέλειος
καὶ ὠχύρωμα τῆς πόλεως.

Der Rath der flugen
Männer befestiget den gemeinen
Ruhestand, und
die Sicherheit eines Landes.

Ἡ Συμβολή τῶν φρονίμων
Ἀνδρῶν συρρίζει τὴν
κοινὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν
ἀσφάλειαν ἐνός τόπου.

Σημείωσις. Τὸτο ἔχει χώραν καὶ ἐπὶ τῶν κυρίων Ἀντωνυμιῶν, αἱ ὁποῖαι εἰσιν ἐν χρήσει ὡς Ἐπίθεντα. Ἐπειδὴ λέγομεν mein Vater, dein Bruder sein Vetter, ἔχῃ Vater dein, Bruder dein, Vetter sein. ὥς τε τὸ Vater unser, πάτερ ἡμῶν, παρὰ Κανόνα ἐστὶ, καὶ κατὰ μίμησιν τῆς ἑλληνικῆς, Γλώσσης δεόν εἰπεῖν, unser Vater.

Γ'. Ὃταν τὸ Ἐπίθετον γίνεται κατηγορούμενον ἐπὶ τῇ Προτάσει, τίθεται αὐτὸ μετὰ τὸ Ρῆμα καὶ τὸ Οὐσιαστικόν, καὶ ἀποβάλλει τὸ οἰκείον Γένος, Ἀριθμὸν καὶ Πτώσιν, καὶ γίνεται Ἐπίρρημα. οἶον·

Gott ist gnädig und
barmherzig; die Menschen
aber sind gottlos und ungerecht.

Ὁ Θεός ἐστιν ἀγαθός, καὶ εὖσπλαγχνος· οἱ δὲ Ἄνθρωποι εἰσι κακοὶ καὶ ἄδικοι.

Das

Das Wetter ist schön
und warm.

Ὁ καιρός ἐστὶ καλὸς καὶ
θερμός.

Der Sommer ist kalt
und naß.

Τὸ θέρος ἐστὶ ψυχρὸν
καὶ υγρὸν.

Σημείωσις. Ἐνταῦθα ἔδει εἰπεῖν, Gott ist der gnädige und barmherzige, und die Menschen sind gottlos und ungerechte. Ἀλλὰ ταῦτα τὰ Ἐπίθετα τιθέμενα μετὰ τὰ Οὐσιαστικά ὡς ἐπὶ τῆς Προτάσεως ἀποβάλλουσιν ὁλοτελῶς τὴν οἰκείαν Κατάληξιν τῆτε Γένος καὶ Ἀριθμοῦ καὶ τῆς Πτώσεως, καὶ γίνονται ἄκλιτα, ὡς ἂν τὰ Ἐπιρρήματα. Ὅρα καὶ τὰ εἰρημένα ἐν τῇ Ἐτυμολ. κεφ. δ'. §. 3. Σημ. γ'.

Δ'. Τὰ Ἐπίθετα γίνονται ἐνίοτε Οὐσιαστικά, ὅταν προτίθεται αὐτῶν τὸ Ἀρθρον τῷ Οὐδετέρῳ Γένει. οἶον·

Wie lange habet ihr
das Eisle so lieb?

Ἔως πότε ἀγαπᾶτε
ἐσεῖς τόσον τὴν Ματαιότητα;

Das Böse, das Gute,
das Süße, das Saure,
das Alte, das Neue,
κτ.

Τὸ κακόν, τὸ καλόν,
τὸ γλυκὺ, τὸ πικρὸν,
τὸ παλαιόν, τὸ νέον.

Ε'. Ὡς αὐτως καὶ τὰ Ἀπαρέμματα γίνονται Οὐσιαστικά, ὅταν προτίθεται αὐτῶν τὸ Ἀρθρον τῷ Οὐδετέρῳ Γένει. οἶον·

Das Schweigen und
Neden.

Τὸ σιωπᾶν καὶ λαλεῖν.

Das Essen und Trin-
ken.

Τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν.

Das Hoffen und Har-
ren.

Τὸ ἐλπίζειν καὶ προτ-
μένειν.

Das Hören und Ge-
hen.

Τὸ ἀκέειν καὶ ὁρᾶν.

ς. Ἐνίοτε καὶ ἄλλαι Ἐγκλίσεις τῶν Ῥημάτων
διαφόρων Χρόνων καὶ Προσώπων, ἔτι δὲ καὶ
Ἀντωνυμίας, Ἐπιρρήματά τε καὶ Παρενθέσεις
γίνονται Οὐσιαστικά, ὅταν προτίθεται αὐτῶν
τὸ Ἀρθρον τῷ Οὐδετέρῳ Γένει. οἷον·

Das Ruch ist ein bit-
ter Kraut.

Ἡ ἀνάγκη ἐστὶ πι-
κρὸν βότανον.

Ein Hab' ist besser, als
zehn Hätt' ich.

Κάλλιον τὸ εἶν' ἔχειν,
παρὰ τὸ δέκα ἔξειν.

Das mein und Dein.

Τὸ ἐδικόν μου καὶ τὸ ἐδι-
κόν σου.

Aus Nichts wird Nichts.

Ἐξ ἑδενὸς ἑδὲν γίνε-
ται.

In einem Nun, Nun.

Ἐν ἀκαρεΐ, ἐν ῥιπῇ
ὁφθαλμῷ.

Das Nun oder Nie-
mals.

Τὸ νῦν, ἢ τὸ ἐδέπο-
τε.

Ein kurzes Ja und
Nein.

Τὸ ναὶ καὶ τὸ ἔ.

Das

Das Hun und Pfun   Αἱ ματαιότητες τοῦ
der Welt.   κόσμου.

Ὁμοίως καὶ τὸ ἀρνητικὸν Μόριον Nicht, συμ-
πλεκόμενον ἐνίοτε μετὰ τῶν Ρήμάτων σχηματίζει
τινὰ Οὐσιαστικὰ Ὄνόματα. οἷον·

Das Wollen und Nicht-   Τὸ θέλειν καὶ μὴ θέ-
wollen.   λειν.

Das Wissen und Nicht-   Τὸ γινώσκειν καὶ μὴ
wissen.   γινώσκειν.

Das Haben und Nicht-   Τὸ ἔχειν καὶ μὴ ἔχειν.
haben.

Das Nichtmehrthun   Τὸ μηκέτι ἀμαρτάνειν
ist die beste Buße.   ἐστὶν ἡ καλλίστη μετάνοια.

Ihr Wissen und Nicht-   Τὸ γινώσκειν ὑμᾶς καὶ
thun hilft ihnen wahrlich   μὴ ποιεῖν ὑδὲν ὑμῖν πάν-
nicht.   τως βοηθεῖ.

Z. Ὅταν συνέρχονται τινὰ Οὐσιαστικὰ Ὄνόματα,
τὰ ὁποῖα τὸ αὐτὸ Πράγμα ἢ Πρόσωπον δη-
λῶσι, τίθενται χωρὶς τινος Συνδέσμου ἐν τῇ αὐ-
τῇ Πτώσει. οἷον·

Herr, Gott, Vater,   Κύριε, Θεέ, Πάτερ
und Herr, meines Le-   καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς
bens!   μου.

Kaiser Joseph.   Ὁ Καῖσαρ Ἰωσήφ.

Der Herr Bruder.   Ὁ κύριος Ἀδελφός.
Die

Die Frau Gemahlinn.	Ἡ κυρία σύζυγος.
Die Jungfer Schwester	Ἡ παρδένος Ἀδελφή.
Die Stadt Wien.	Ἡ πόλις Βιέννα.

Γ Ε Ν Ι Κ Η'.

Η'. Ὅταν συνέρχονται δύο ἢ περισσότερα Οὐσιαστικά Ὄνόματα διαφόρων Πραγμάτων ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ δίχα τινὸς Συνδέσμου, τίθεται τέλᾳχιστον ἐν ἑξ αὐτῶν ἐν τῇ Γενίῳ. οἶον·

Gott des Himmels und der Erde	Ὁ Θεὸς τῷ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς.

Die Vögel des Him- mels.	Τὰ πετεινὰ τῷ Οὐ- ρανῷ.

Des Königs Zorn.	Ἡ ὀργὴ τῷ βασιλέως.

Des Herrn Auge macht das Pferd fett.	Ὁ τῷ κυρίῳ ὀφθαλμός πιαίνει τὸν ἵππον.

Θ'. Ὅσα Οὐσιαστικά Ὄνόματα σημαίνουσι Πατρίδα, Γένος, Ἡλικίαν, Ἀξίαν, Ἐπάγγελμα καὶ Τέχνην ἀπαιτοῦσι Γενικήν. Οἶον·

Er ist seiner Geburt ein Deutscher.	Γερμανός τὸ γένος.

Er ist seiner Herkunft ein Franzos.	Γάλλος τὴν γενεάν.

Ἐρ

Er ist seines Geschlechts
ein Edelmann.

Εὐγενὴς τὸ γένος.

Seines Alters in drey-
stem Jahre.

Τὸ τριακὸν ἔτος τῆς
ἡλικίας ἄγων.

Er ist seiner Lebensart
ein Gelehrter.

Σοφὸς τὸ ἐπάγγελ-
μα.

Er ist seines Hand-
werks ein Schneider.

Ῥάπτῃς τὴν τέχνην.

Σημείωσις. Πολλάκις ὁμῶς ἐκφέρεται αὕτη ἡ
ῶσις καὶ διὰ τῆς Προδέσεως von. οἶον· Er ist ein
Lehrer von Geburt, κτ. Ἐνίοτε δὲ ἐστὶ ἀναγ-
νον ἐν ταῖς Περιγραφαῖς. Παραδείγματος χάριν.

Ein Mann von großem
Verstande.

Ἀνὴρ μεγάλη νοός.

Eine Sache von der
höchsten Wichtigkeit.

Πρᾶγμα ἀξιολογώ-
τατον.

Ὅσα Οὐσιαστικὰ Ὄνόματα σημαίνουσι Κλίσιν,
Υπόληψιν καὶ Ποιότητα, ἢ Θέλησιν καὶ Σπυδὴν,
ἀπαιτῶσιν ὁμοίως Γενικὴν. οἶον·

Meines Wissens hat
ich noch nie was der-
gleichen gesehen.

Ὅσον ἐξεύρω ἐγώ, δὲν
ἐφάνη ποτὲ παρόμοιον
πρᾶγμα.

Meines Erachtens ist
es sehr unrecht gehandelt.

Πολλὰ ἀδίκως ἔγινε
ταῦτα κατ' ἐμὴν γνώμην.

Mei-

Meines Bedünkens ist
das so.

Τὰτο ἔτως ἔχει, κατ'
ἐμὴν δόξαν.

Ich meines Ortes,
meines Theils halte das
für.

Εγὼ ἔτω δοξάζω
ὑπολαμβάνω περὶ τὰτο

Ich bin nicht Willens
mich in den Handel ein-
zumengen.

Εγὼ δὲν ἀγαπῶ, ἵνα
περιπλεγχθῶ εἰς τὰυ-
τὴν τὴν ὑπόθεσιν.

Er geht gerades We-
ges nach Wien,

Υπάγει ἐπ' εὐθεία
εἰς Βιέννην.

Die Sache verhält sich
folgender Gestalt.

Τὸ πρᾶγμα ὥδε πω-
ρῆται.

Jetzt erwähnter Wei-
se.

Κατὰ τὸν εἰρημένο
τρόπον.

Stehendes ἢ stehenden Fußes.

Κατὰ πόδας, δρομαίως.

Unverrichteter Sache.

Ἀπράντως.

ΙΑ'. Ὅσα Ἐπίδετα σημαίνουσιν Ἀφροδίαν, ἢ Ἐλ-
λειψιν, Αἰτίαν ἢ Ἀδωότητα, Ἐπιδεξιότητα
Ὁρεξιν, ἢ Ἀνορεξίαν, Λήθην, ἢ Μνήμην συντάσ-
σονται μετὰ Γενικῆς. οἷον·

Ein Haus voll Goldes
und Silber. ἢ ἡ voll Gold
und Silber.

Οἶκος πλήρης χρυσίου
ἢ ἀργυρίου.

Ein

Ein Mensch der aller
Dinge bedürftig, alles
Vorrathes entblößet, oder
beraubet ist.

Ἀνὴρ ἐνδεὴς πάντων,
ἄπορος καὶ ἐστερημένος τῶν
πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων.

Ich bin der Sache, der
Sorge, der Last los, oder
überhoben.

Ἀπιλλάγην, ἐλευθε-
ρώδην τῷ πράγματι,
τῆς φροντίδος, τῆς βάρους.

Er ist der That schul-
dig.

Εὔνοχος τῆς πράξεως.

Er ist dessen unschuldig.

Ἀδῶος τέτα.

Er ist der Sprache fä-
hig oder mächtig.

Ἐπήβολος ἢ ἐγκρα-
τὴς τῆς Γλώσσης.

Er ist des Leben mü-
de und überdrüssig.

Ἐβαρέδῃ τὴν ζωὴν, ὁ
βίος αὐτῷ ἀβίωτος.

Sey meiner eingedenk.

Μνήσθητί με, μέμνη-
σόμενα.

Ich bin dessen bewusst.

Μέμνημαι τέττα, ἡ-
διέλαδέ με τῦτο.

IB'. Αἱ λέξεις viel, πολὺ, wenig, ὀλίγον, ge-
nug, ἄλῃς καὶ σὰτ ἱκανῶς λαμβάνονται πολλα-
κίς Οὐσιαστικῶς, καὶ συντάσσονται μετὰ Γενι-
κίς. οἶον·

Er macht viel Wesens,
viel Aufsehens.

Φυσᾷ, καὶ πνέει μεγά-
λα, βέλεται ὑπὸ πάν-
των περιβλέπεσθαι.

S

Trink

Trink ein wenig Weins.

Πίνε ὀλίγον οἶνον.

Ich habe des Dinges
genug.

Ἄλλις ἔχω τῷ πράγ-
ματος.

Das ist dir Ruhms ge-
nug.

Τῷτόσοι μέγα, ἢ πε-
λὺ κλέος.

Ich bin der Welt satt.

Ἐκρέεσθην τῷ Κόσμῳ
ἄχρικόρως.

Σημείωσις. Λέγεται δὲ ἔ viel Wesen, Aufse-
hen, wenig Wein, Ruhm genug, ἢ genug Ruhm,
Geld genug, κτ.

II. Τὰ Ἀριθμητικὰ Ὀνόματα einer, zwey, drey,
κτ. ὁμοίως etliche, einige, viele, mehr, we-
niger, keiner, niemand, λαμβάνουσιν ἢτοι πρὸς
ἑαυτῶν, ἢ κάλλιον μετ' ἑαυτὰ Γενικὴν, ἢ Προ-
σθετικὴν μετὰ τῶν Μορίων αὐτῶν ἢ von, οἶον·

Seiner Jünger einer,
κάλλιον einer seiner Jün-
ger.

Εἰς τῶν μαθητῶν ἑ-
νὸς.

Zwey seiner Jünger,
ἢ zwey von, aus, unter
einen Jüngern.

Δύω τῶν μαθητῶν ἑ-
νὸς, ἢ δύο ἐκ τῶν μα-
θητῶν αὐτῶν.

Etliche oder einige un-
serer Freunde.

Τινὲς τῶν ἡμετέρων
φίλων, ἢ τινὲς ἐκ τῶν φί-
λων, κτ.

Viele der Bundesge-
nossen.

Πολλοὶ τῶν συμμέ-
χων.

Ihrer

Ihrer ist viel oder wenig.

Εξ ὑμῶν εἰσὶ πολλοί,
ἢ ὀλίγοι.

Unserer sind mehr oder weniger.

Περισσότεροι ἢ ὀλι-
γώτεροι εἰσὶν ἐξ ἡμῶν κτ.

Einer aus der Schaar.

Ἐξ ἐκ τῆ πλήθους, ἐκ
τῆ ὄχλου.

Einige von der Zahl.

Τινὲς ἐκ τῆ ἀριθμῆ.

Viele oder wenige von den unserigen.

Πολλοὶ ἢ ὀλίγοι ἐκ
τῶν ἡμετέρων.

Keiner oder Niemand von ihnen.

Οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν, ἢ ὑ-
μῶν.

ΙΔ'. Μετὰ τὰς Εἰρωτήσεις wann & wie oft τίθεν-
ται τὰ Ὄνόματα τῶν ἡμερῶν, μηνῶν & ἐνιαυ-
τῶν ἐν τῇ Γενικῇ. οἷον·

Sonntags früh, Mon-
tags spät, κτ. bin ich da
gewesen.

Τῇ κυριακῇ τὸ πρωί,
τῇ δευτέρᾳ ὁψέ ἡμον ἐ-
κεῖ.

Der des Jahres Ho-
herpriester war.

Ὅς ἦν Ἀρχιερεὺς τῷ
ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ.

Des Tages, des Nachts
ist er gereiset.

Ἡμέρας, ἢ νυκτός ἐ-
κίνησε.

Sind nicht des Tages
zwölf Stunden?

Οὐχὶ δώδεκα ὥραι εἰ-
σι τῆς ἡμέρας;

Er geht des Jahres
dreymal auf die leipziger
Messe.

Υπάγει τρίς τῷ ἐνι-
αυτῷ εἰς τὴν ἐν Λειψίᾳ
πανήγυριν.

Der Arzt besucht ihn
zweymal des Tages.

Ὁ Γατρός ἐπισκέπτε-
ται αὐτὸν δις τῆς ἡμέ-
ρας.

Des Monaths zwey-
mal.

Δις τῷ μηνός.

Ἐξαιρεῖται ἡ λέξις Woche, Ἑβδομάς, ἡ ὁποία
τίθεται ἐπὶ τῶν εἰρημένων Ἑρωτήσεων ἐν τῇ Αἰ-
τιατικῇ. οἷον· wie oft geschiehet das? die Woche
zweymal, ἔχι der Woche. ποσάκις συμβαίνει τῷ
τοῦ; δις τῆς Ἑβδομάδος.

Δ Ο Τ Ι Κ Η.

ΙΕ'. Ὅσα Ἐπίθετα σημαίνουσιν Ὠφέλειαν, ἢ Βλά-
βην, Ἰδιον, εἴτε Οἰκείον, Ἰσότητα, ἢ Ἀνισότη-
τα, Ὁμοιότητα, ἢ Ἀνομοιότητα, Ἐυκολία
ἢ Δυσκολίαν, ἢ Ἀδυναμίαν συντάσσοντα
μετὰ Δοτικῆς Προσώπῃ· οἷον·

Das ist mir nützlich
oder schädlich.

Τὸτό μοι ἐστὶν ὠφέλι-
μον ἢ βλαβερόν.

Krankheit ist dem Al-
ter eigen.

Τὸ νόσημά ἐστιν ἴδιον
τῷ γήρῃ.

Unbeständigkeit ist dem
Glücke eigen.

Τὸ ἄστατον ἴδιον τῇ
τύχῃ.

Der

Der Sohn ist dem Vater ähnlich.

Ο υἱός ἐστιν ὁμοῖος τῷ Πατρί.

Er ist dem Herkules gleich.

Ἦσος ἢ ἐνάμιλλος τῷ Ἡρακλεῖ.

Die Arbeit ist mir leicht oder schwer.

Ο κόπος ἐσί μοι εὐκόλος ἢ δύσκολος.

Die Last ist uns unerträglich.

Τὸ βάρος ἐστὶν ἀνυπόφορον εἰς ἡμᾶς.

Einem Faulen ist alles schwer, einem Fleißigen aber alles leicht.

Εἰς ἓναν ἀμελῆ εἰσὶν ὅλα δύσκολα, ἀλλ' εἰς ἓναν ἐπιμελῆ ὅλα εὐκόλα.

Αἰτιολογία.

Ις'. Οὔσα Οὐσιαστικά σημαίνουσι Μέτρον, Ποσόν, Διάστημα ἢ Χρόνον ἀπαιτῶσι Αἰτιατικὴν μετὰ τὰς Ἑρωτήσεις wie lang? wie groß? wie weit? wie breit? wie lange? οἷον·

Das Dach ist zehn Ellen lang.

Ἡ ὀροφή ἐστὶ δέκα πηχέαις μακρά.

Unser Haus ist sechzig Ellen breit.

Ο οἶκος ἡμῶν ἐστὶν ἑξήκοντα πόδας πλατύς.

Der Thurn ist sechzig Klaftern hoch.

Ο Πύργος ἐστὶν ἑξήκοντα πόδας ὑψηλός.

Dreß:

Dresden ist dreyzehn
Meilen von Leipzig.

Ἡ Δρέσδα ἀπέχει δέ
κα τρία μίλια τῆς Λει
ψίας.

Ich bin zehn Jahre
da gewesen.

Διέτριψα δέκα ἔτη
ἐκεῖ.

Der Knab ist funfzehn
Jahre alt.

Ὁ παῖς ἐστὶ δέκα πέν
τε ἔτων.

IZ'. Ὅταν δηλῶται Κίνησις εἰς τινα τόπον, ἀκολου
θεῖ πάντοτε ἡ Αἰτιατικὴ τῇ Ἐρωτήσει πρὸς
μετὰ τῶν Προθέσεων gen, gegen, vor, an, in
auf. οἶον.

Er fuhr gen Himmel.

Ἀνέβαινεν εἰς Οὐρα
νόν.

Das Heer rückt gegen
den Feind.

Τὸ στρατεῦμα κινεῖ πρὸς
τὸν ἐχθρόν.

Er tritt vor mich.

Παρασθάνεται ἔμπροσ
θέν μου.

Er geht an den Hof.

Ὑπάγει εἰς τὴν Αὐ
λήν.

Er geht in die Kirche.

Ὑπάγει εἰς τὴν Ἐκ
κλησίαν.

Er geht auf das Feld.

Ὑπάγει εἰς τὸ πε
δίον.

ΠΡΟ-

ΙΗ'. Οσα Επίδετα σημαίνουσιν Ε'παινον ἢ Ψόγον, & ἐν γένει τὴν Ἰδιότητα τινὸς Πράγματος ἀπαιτᾷσι Προθετικὴν μετὰ τῶν Μορίων von ἢ an, οἶον.*

Ein Weibebild von schöner Gestalt.

Γυνὴ εὐειδής.

Ein Knab von guter Bildung.

Παῖς εὐσχίμων, χρησότης.

Ein Man von vortreflichem Verstande.

Α'νὴρ ἐξαιρετὰ νοός.

Ein Mensch von schlechter Aufführung.

Α'νδρωπος κακῆ βίου, φαυλόβιος.

Er ist reich an Gaben der Natur.

Πλέσιος κατὰ τὰ δῶρα τῆς φύσεως.

Er ist groß an Thaten.

Μέγας κατὰ τὰ κατορθώματα.

Sie ist an Schönheit unvergleichlich, und an Tugenden vortrefflich.

Α'σύγκριτος εἰς τὴν ὡραιότητα, & ἐξαιρετος εἰς τὴν ἀρετὴν.

ΙΘ'. Όταν δηλῶται ἢ ἐν τόπῳ Στάσις, ἢ ἀπὸ τόπου Κίνησις ἀκολουθεῖ πάντοτε ταῖς Ε'ρωτήσεσιν wo & woher ἢ Προθετικὴ, πλὴν ὅσον εἰς μὲν τὴν ἐν τόπῳ στάσιν λαμβάνονται αἱ Προθέσεις vor, in, auf & an· εἰς δὲ τὴν ἀπὸ τόπου κίνησιν αἱ Προθέσεις von & aus. οἶον

Er

Er steht vor dem Richter.

Ἰσταται πρὸ τῆ δικά-
σου.

Gott ist im Himmel.

Ὁ Θεός ἐστιν ἐν τοῖς
Οὐρανῶ.

Die Musen wohnen auf dem Helicon.

Αἱ Μῆσαι κατοικῶσιν
ἐπὶ τῷ Ἑλικῶνος.

Die Universität in Leipzig.

Ἡ ἐν Λειψία Ἀκαδη-
μία.

Die Vögel in der Luft.

Τὰ πετεινὰ ἐν τῷ
ἀέρι.

Er kommt vom Gebirge.

Ἔρχεται ἀπὸ τῶν βε-
νῶν.

Er zieht aus dem Lande.

Ἀναχωρεῖ ἀπὸ τῆς
χώρας.

Περὶ τῆς Συνθέσεως τινῶν Οὐσιαστικῶν καὶ
Ἐπιθέτων.

Κ'. Ὅταν θέλωσιν οἱ Γερμανοὶ, ἵνα δηλώσωσιν
Μέτρον, ἢ ἵνα συγκρίνωσιν, συνηθίζουσιν, ἵνα
βάλωσιν τὸ Ἐπίθετον ὄνομα ἐπὶ τέλει τοῦ
Οὐσιαστικῆς, καὶ ἔτω συντιθέασιν ἄλλο Ἐπίθε-
τον ὄνομα, τὸ ὁποῖον ἐστὶ μία χωριστὴ Χάρις
τῆς γερμανικῆς Γλώσσης. οἷον·

Ἀντί τῆ εἰπεῖν· hoch ἢ weit wie der Himmel,
τόσον ὑψηλόν, ἢ πλατύ, ὅσον ὁ Οὐρανός λέγε-
ται ἔτω·

Dem

Dein himmelhoher O' Οὐρανομήκης σου
Sinn, νῆς.

Dein Sinn ist himmel, O' Οὐρανοπλατής σε
weit. νῆς.

Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ἐπὶ ἄλλων πολλῶν Πα-
ραδείγματος χάριν.

Daumendick, πυκνὸς ὡς ὁ δάκτυλος.

Sonnenroth, ἐρυθρὸς ὡς ὁ ἥλιος.

Zirkelrund, κυκλοφερὴς τρογγύλος ὡς ὁ κύκλος.

Eisenhart, σκληρὸς ὡς τὸ σίδηρον.

Eiskalt, ψυχρὸς ὡς ὁ πάγος.

Federleicht, ἐλαφρὸς ὡς τὸ πτερόν.

Feuerheiß, θερμὸς ὡς τὸ πῦρ.

Wolkenhoch, ὑψινεφὴς, ὑψηλὸς μέχρι τῶν νεφῶν,
κτ.

KI. Ὅσα Ἐπίθετα σημαίνουσιν Ἀφρονίαν, ἢ Ἐν-
δειαν συνάπτονται πολλὰ οἰκείως τοῖς Οὐσια-
στικοῖς καὶ συντιθέασιν ἄλλας λέξεις, αἱ ὁποῖαι
παρέχουσι πολλὴν Χάριν καὶ μεγάλην Ἐμφα-
σιν τῇ γερμανικῇ Διαλέκτῳ. οἷον· ἀντὶ τῆ εἰ-
πεῖν

Reich an Gnade λέγουσι gnadenreich, χαριτόπλος.

Reich an Geist — geistreich, πολύνους.

Reich

Reich an Sinn, λέγῃσι sinnreich, εὐφυής, ἀγχι
νέστατος.

Arm an Geist und Wis, — geistarm, wißarm, ἀ
φυής.

Arm an Gedanken, — gedankenarm, πένης ἐ
νοιῶν.

Leer von Luft, — luftleer, κενός αἶρος.

Voll von Kummer, — kummervoll, πολυμέριμνο

Voll von Sorgen — sorgenvoll, πολύφροντις.

Ohne Sinnen, — sinnlos, ἀνάσθητος, ἐμβρό
τητος.

Ohne Trost, — trostlos, ἀπαραμύθητος.

Frei von Kummer, — kummerfrei, ἀμέριμνος.

Frei von Sorgen, — sorgenfrei, ἄφροντις.

ΚΒ. Ὅσα Οὐσιαστικὰ σημαίνουσι Τρόπον, Ἰδιότητα
Ὁμοιότητα, ἢ Μέρος τὶ τῷ Ἀνθρώπῳ, ἢ ἄλλ
λα τινὸς Ζῶς συνάπτονται πολλά προσφυῶ
ταῖς Ὁνόμασι τέτων, καὶ ποιῶσι μίαν σύνθετον
Λέξιν· οἷον· ἀντὶ τῷ εἰπεῖν

Der Sinn eines Weibes, λέγῃσι der Weibersinn
γυναικεῖος νῆς.

Die Art eines Helden, — die Heldenart, ἡρωικός
τρόπος.

Das

Das Spiel der Kinder, λέγασσι das Kinderspiel,
παίγνιον τῶν παιδίων.

Das Herz eines Mannes, — ein Männerherz, ἀν-
δρεία ψυχή.

Das Ohr eines Esels, — das Eselsohr, ὦτα ὄνα.

Der Kopf eines Ochsen, — ein Ochsenkopf, κεφα-
λή βοός. ἔ μεταφορικῶς.

Des Schwanz eines Fuchses, — der Fucheschwanz,
ὄρα ἀλώπεκος. ἔ μεταφορικῶς.

Περὶ Συγκριτικῶν Ὀνομάτων.

ΚΓ'. Ὅταν γίνεται Παραβολή, τὰ Συγκριτικὰ
λαμβάνεσι μεθ' ἑαυτὰ τὰ Μόρια je, deſto
ἔ ἀνάπαλιν. οἷον·

Je mehr man verthut,
deſto weniger behält man.

Ὅσον περισσότερον
δαπανᾷ τις, τοσῶτον ὀ-
λιγώτερον ἔχει.

Je fleißiger man ſtu-
dirt, deſto gelehrter wird
man.

Ὅσον ἐπιμελέστερον
σπουδάζει τις, τοσῶτον
σοφώτερος γίνεται.

Du mußt deſto mehr
auf deine Muttersprache
halten, je mehr ſie an
Alter, Reichthum und
Nachdrucke den andern
Sprachen vorgeht.

Τοσῶτον περισσότερον
χρεωθεῖς, ἵνα τιμῇς τὴν
πάτριόν σε Γλῶσσαν, ὅ-
σον περισσότερον αὐτὴ
ὑπερβαίνει τὰς ἄλλας
Γλῶσσας κατὰ τὴν ἀρ-
χαιότητα, κατὰ τὴν
πλεσιότητα, ἔ κατὰ τὴν
ἐμφασιν.

Ἐξαι-

Ἐξαιρῶνται τινὲς Παροιμίαι, ἐν αἷς ἐπαναλαμβάνεται τὸ je. οἶον·

Je länger, je lieber.

Ὅσον βραδύτερον, τοσῶτον καλότερον.

Je mehr, je besser.

Ὅσον περισσότερον, τοσῶτον καλότερον.

Je länger hier, je später dort.

Ὅσον περισσότερον διατρίβομεν ἐδῶ, τοσῶτον ἀργότερον θέλομεν φθάσιν ἐκεῖ.

Je ärger Schelm, je besser Glück. κτ.

Ὅσον ἀχρειέστερος, τοσῶτον εὐτυχέστερος.

ΚΔ'. Τὰ Συγκριτικὰ λαμβάνουσι πάντοτε μετ' ἑαυτὰ τὰ Μόρια als ἢ denn· τὰ δὲ Υ' περιθετικὰ τὰς Προθέσεις von ἢ unter μετὰ τῶν Πτώσεων αὐτῶν, ἢ ἀπλῶς Γενικὴν Χωρὶς τινος Προθέσεως. οἶον·

Er ist reicher, als ἢ denn Erbsus.

Πλεσιώτερός ἐστι τῷ Κροίσῳ.

Sind sie nicht glücklicher denn ἢ als wir?

Δὲν εἶδε εὐτυχέστεροι, παρὰ ἡμεῖς;

Er ist der beste von ἢ unter seinen Brüdern, ἢ der beste seiner Brüder.

Ὁ καλῶτατος ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς, ἢ ὁ κάλλιστος τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς.

Die schönste unter den Weibern, ἢ die schönste der Weiber.

Ἡ ὠραιότατη μετὰ τῶν γυναικῶν, ἢ γυναικῶν καλλίστη,

ΚΕ'.

ΚΕ'. Πάντα τὰ Οὐσιασικὰ Ονόματα τίθενται
μετὰ τὰ Ἀριθμητικὰ ἐν τῷ πληθυντικῷ Ἀ-
ριθμῷ, πλὴν τῶν Λέξεων Mann, Fuß &
Schuh, αἱ ὁποῖαι μένουσι πάντοτε ἐν τῷ ἐνικῷ
Ἀριθμῷ ἄτρεπτοι. οἶον·

Ein Heer von tausend
Mann.

Στράτευμα ἐκ χιλίων
ἀνδρῶν.

Hundert Fuß hoch, und
funfzig breit.

Ἐκατόν ποδῶν τὸ ὕ-
ψος, & πενήκοντα τὸ
πλάτος.

Tausend Schuh in die
Länge.

Χίλιοι πόδες κατὰ τὸ
μῆκος.

Σημείωσις. Τινὲς καταλέγουσιν ἐνταῦθα καὶ
ἄλλα πολλά, οἶον· Buch, τεσέες χαρτί, Loth, ἔγ-
κία, Faß, καδίον, Maas, μέτρον, Meilen, μίλ-
λιον, Kloster, ὄργυα, Pfund, φέντι, Zoll, δάκ-
τυλος, Uhr, ὥρα, κτ. ἄλλ' ἐὰν ὁρθῶς τῦτο ποιῶ-
σιν, ἔτι ὑπ' εὐδύνην ἐς τὸ ζητῆμενον.

Κς'. Τὰ Ἀριθμητικὰ Ονόματα τίθενται πολλάκις
καθ' ἑαυτὰ χωρὶς τῶν Οὐσιασικῶν, τὰ ὁποῖα
ὁμῶς ὑπονοεῦνται. οἶον·

Unter tausend ist kaum
einer Flug.

Μεταξὺ χιλίων Ἀν-
θρώπων μόλις εὐρίσκεται
ἓνας φρόνιμος.

Was einer weiß, daß
erfahren tausend.

Ἐκεῖνο ὃ πῶς ἐξεύρει ἕ-
νας, τὸ μανθάνει χί-
λιοι.

Σαυί

Saul hat tausend geschlagen, David aber zehn tausend.

Σαὺλ ἐν χιλιάσι, καὶ
Δαυὶδ ἐν μυριάσι.

Auf allen viere gehen.

Βαδίζειν ἐπὶ τεσσάρων
δηλ. ποδῶν.

Er fährt mit viere.

Εἰλάυνει ἐπὶ τετρίπου.

Κ Ε Φ. Γ'.

Von der Zügung der
Fürwörter.

Περὶ τῆς Συντάξεως
τῶν Ἀντωνυμιῶν.

Α'. Αἱ Ἀντωνυμίαι Συμφωνῶσι τοῖς Οὐσιαστικοῖς
τῶν Οὐνομάτων κατὰ τὸ αὐτὸ Γένος, Ἀριθ-
μὸν καὶ Πτώσιν, καὶ προηγύονται αὐτῶν πάντο-
τε. οἷον.

Ich sehe meinen Leib,
wie ein Gewand, verschlei-
ßen.

Βλέπω τὸ σῶμά μου, ὡ-
ς ἐπὶ περιβόλαιον, φθεί-
ρεσθαι.

Ein jeder hat seine
Noth.

Καθεὶς ἔχει τὴν ἰ-
νάγκην αὐτοῦ.

Unsere Hilfe kommt
vom Herrn.

Ἡ βοήθεια ἡμῶν πα-
ρὰ Κυρίου.

Unser Leben währet sieb-
zig Jahre.

Ὁ βίος ἡμῶν διαρκεῖ
ἑβδομήκοντα ἔτη.

Ich Elender!

Ὡ! τάλας ἐγὼ!

O mich Armen!

Οἴμιαι τῷ δυσήνῳ, κτ.

Ση.

Εάν λοιπὸν ὁ λόγος ἐστὶ περὶ τινος Βασιλέως,
 Ἡγεμόνος, κτ. ρητέον· Seine Majestät,
 Seine Durchlaucht. Εάν δὲ ὁ λόγος ἐστὶ περὶ
 τινος Βασιλίσσης, Ἡγεμονίσσης, κτ. λεκτέον·
 Ihre Majestät, ihre Durchlaucht. Εὐν δέ τινα
 Προσλαλιᾷ πρὸς ἐκάτερον ρητέον. Eure
 Majestät· Ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης.

Αἱ κτητικαὶ Ἀντωνυμίαι δὲν ἔχουσι χώραν με-
 τὰ τὴν Γενικὴν, ἡ ὁποία δηλοῖ τὸν Κτήτορα
 τῷ πράγματι. Ἀμαρτάνουσι λοιπὸν, ὅσοι λέ-
 γουσι· es ist meines Vaters sein Haus, es ist
 deines Bruders sein Buch, δέον εἰπεῖν, es ist
 meines Vaters Haus, ὁ οἶκος τοῦ Πατρὸς μου.
 es ist deines Bruders Buch, τὸ Βιβλίον τοῦ
 Ἀδελφοῦ σου.

Πρὸς τούτοις σημειωτέον ἔτι τὴν, ὡς ἓνα χω-
 ρίζον Ἰδιώμα τῆς γερμανικῆς Γλώσσης, ὅτι
 τὰ δηλوكὰ Ὄνόματα λαμβάνουσι πάντοτε τὴν
 Ἀντωνυμίαν ἑαυτῶν, καὶ ἑδέποτε τὴν Ἀντωνυμίαν
 sein. λόγου χάριν· οἱ Γερμανοὶ δὲν λέγουσι,
 die Frau hat sein Heurathsgut, ἀλλὰ ἑαυτῶν
 rathsgut, ἡ γυνὴ ἔχει τὴν ἑαυτῆς προικὰ·
 ἐπειδὴ καὶ τὴν ἀναφέρεται εἰς τὸ Οὐσιαστικὸν
 Frau, τὸ ὁποῖόν ἐστι γένος θυλικῆς.

Αἱ Ἀναφορικαὶ Ἀντωνυμίαι der καὶ welcher λαμ-
 βάνουσι τὸ Γένος καὶ τὸν Ἀριθμὸν τῷ προηγου-
 μένῳ Ὄνόματι, πρὸς ὃ ἀναφέρονται, τὴν δὲ
 Πτώσιν τῷ ἐπομένῳ Ῥήματι. εἶον·

Der

Der Gutthäter, dem
wir alles schuldig sind.

Ο' εὐεργέτης, τῷ ὁ-
ποίῳ χρεωσῆμεν ἡμεῖς
τὰ πάντα.

Die zärtliche Mutter,
welcher ihre Kinder so
willig gehorchen.

Ἡ φιλόστοργος μήτηρ,
τῇ ὅποιᾳ ὑπακούσι τὰ
τέκνα αὐτῆς ἐδελυσίως.

Das Pferd, welches
gestern verkauft worden
ist, gefällt mir nicht.

Ο' ἵππος, ὃς τις ἐπω-
λήθη χθές, δέν μοι ἀ-
ρέσκει.

Σημείωσις. Ἐπειδὴ αὗται αἱ ἀναφορικαὶ Ἀντωνυμίαι ἀναφέρονται πολλαῖς εἰς μίαν ὁλόκληρον Ὀμιλίαν, εἰς ἓνα Ἀπόφθεγμα, ἢ εἰς ἄλλην τινὰ προηγουμένην Διήγησιν, τὰ ὅποιά εἰσι τὰ αὐτὰ ἐπὶ τε τῆς Ὀνομαστικῆς καὶ Αἰτιατικῆς πληθυντικῆς, πρέπει, ἵνα προσέχη τις καλῶς, ἵνα μὴ γένηται σύγχυσις καὶ ἀσάφεια ἐν τῷ λόγῳ δι' αὐτάς. οἷον· Hier sind die Leute, welche seine Brüder verfolgt haben. Ἐνταῦθα ἀσαφές ἐστίν, εἰς οἱ Ἀνδρῶποι ἐκυνήγησαν τὰς Ἀδελφὰς αὐτῶν, ἢ οἱ Ἀδελφοὶ αὐτῶν τὰς Ἀνδρώπας. Αὕτη ἡ ἀσάφεια προσέρχεται ἐκ ἐκείνου ὅτι ἄδηλόν ἐστιν, εἰς ἡ ἀναφορικὴ Ἀντωνυμία welche ἐστὶν Ὀνομαστικὴ, ἢ Αἰτιατικὴ. ἵνα μὴ γένηται λοιπὸν ἀσάφεια ἐν τῷ λόγῳ, ἐκφραζέσθω παθητικῶς. οἷον· dieß sind die Leute, von welchen seine Brüder sind verfolgt worden, ἰδὲ οἱ Ἀνδρῶποι, ὑφ' ὧν κατεδιώχθησαν οἱ Ἀδελφοὶ αὐτῶν.

Γ'. Ἡ Ἀναφορικὴ Ἀντωνυμία so ἀντὶ welcher, καὶ der, ἐστὶν ἄτρεπτος, εἴτε ἀκλιτος ἐπὶ παντός Γένους καὶ Ἀριθμοῦ. οἷον·

Der-

Verheirathete, so mit ihm
waren.

Derer, so mit ihm
waren.

Denen, so mit ihm
gewesen, κτ.

Ἐκείνοις, οἷς ὁμιλε-
σε μετ' ἐμῶ.

Ἐκείνων, οἵτινες ἦσαν
μετ' αὐτῶ.

Ἐκείνοις, οἱ ὅποιοι ἦ-
σαν μετ' αὐτῶ,

Ὅρα καὶ τὰ ἐν τῇ Ἐτυμολογ. Κεφ. ε. §. 6.
ἡμειώσ. β'. εἰρημένα.

Α'. Ἡ αὐτοπαθὴς Ἀντωνυμία sich ἐστὶν ἐν χρήσει
μόνον, ὅταν τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἐνεργεῖ καὶ
πάσχει, οἷον·

Er hat sich eine Lust
macht.

Ἡδονὴν ἑαυτῷ παρεσ-
κέυασε.

Jesus sah Nathanael
sich kommen.

Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Να-
θαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς
αὐτόν.

Keiner hat sich selbst
macht.

Οὐδεὶς ἑαυτὸν ἐποίη-
σε.

Sie hat sich angeklei-
det.

Ἐνεδύσατο ἑαυτήν.

Α'. Ἡ Ἀντωνυμία selbst καὶ selber συμπλεκομένη
μετ' ἄλλης τινὸς ἐμποιεῖ πολλὴν Ἐμφασιν τῷ
λόγῳ, ὅταν μεταχειρίζεται τις αὐτὴν ὁρῶς.
οἷον·

Erne dich selbst ken-
nen.

Γινώσκει σεαυτόν.

Die Verläugnung sei-
ne selbst.

Ἡ ἑαυτῆ ἀπαρνησις.

T

Sie

Sie betrogen sich Εξαπατῶσιν ἑαυτὴν
selbst.

Sie sind sich selbst Ge- Οὗτοί εἰσιν ἑαυτοῦ
seß. νόμος.

Σημ. Δὲν τίθεται ποτὲ ἀπλῶς κατ' ἑαυτὴν
ἀλλὰ πάντοτε μετ' ἄλλης τινὸς Ἀντωνυμίας, οἷον
ich thue es von selbst. ἐγὼ ἀφ' ἑμαυτῆς τῆτο πράξι
ὄρα ἢ Ε' τυμ. Κεφ. ε'. §. 2. Σημειώσ. β'.

ς'. Καταλιμπάνονται ἐνίοτε αἱ δεικτικαὶ Ἀντ
νομίαι der die das, dieser, κτ. ἐν τῷ λόγῳ
σωζομένης τῆς ἐννόιας. οἷον·

Wer Hochachtung ver- Οἱ τις πολλὰ ἄξιος
dienen will, muß tugende- ναι βέλεται, τῆτω ἄ
hast sehn, ἀντὶ τῆς der τῆς ἐπιμελητέον.
muß, κτ.

Welche uns hassen, sind Οἱ μισῶντες ἡμᾶς
unsere Feinde, ἀντὶ τοῦ σὶν ἐχθροὶ ἡμῶν.
die sind, κτ.

Was der eine liebet, Εἰκείνο, ὅπερ ἀγαπᾷ
verachtet der andere, ἀν- ἑνας, τῆτο καταφρονε
τὶ τῆς das verachtet, κτ. ἑτερος.

Ζ'. Ἡ Καταχρηστική, εἴτε Ἀόριστος Ἀντωνυμία
λαμβάνεται ἐν τῷ λόγῳ ἐπὶ παντος Γένους
Ἀριθμῶ, οἷον·

Ich bin es.

Εγὼ εἰμι.

Es ist der Schneider.

Ο' ῥάπτης ἐστί.

Es ist die Mutter.

Ἡ μήτηρ ἐστί.

Es

Es sind Menschen.

Ἄνθρωποι εἰσι.

Wie viel Uhr ist es ?

Ποία ὥρα ἐστὶ; πόσαι
ὥραι εἰσὶ;

H. Ἡ ἀόριστος Ἀντωνυμία μεταλαμβάνει τὴν σημασίαν τῆς einer ἐπὶ τῶν πлагίων Πτώσεων.
οἶον·

Was man nicht gelernt hat, das kann man auch nicht.

Ὅπερτις ἔκ ἑμαυτοῦ, τῆς ἑδὲ οἶδε,

Was man nicht weiß, macht einem nicht heiß.

Ὅπερτις ἀγνοεῖ, τότε ἑδὲ ἐπιθυμεῖ.

Θ. Ἐπὶ τῶν Ερωτηματικῶν Ἀντωνυμιῶν was für Dеетееν πάντοτε τὸ für, ἔχει τὸ vor. οἶον·

Aus was für Macht thust du das ?

Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ τῆς ποιεῖς;

In was für einer Ab- sichte reisen sie dahin ?

Τίνος ἐνεκα, ἢ διὰ ποῖον τέλος ὑπάγεις ἐκεῖσε;

Was ist das für ein Mann, der Jedermann befehlen will.

Ποταπός ἐστιν ἄτος ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος θέλει, ἵνα πράττῃ παντί;

Ὁρα Ἐτυμ. Κεφ. ε. §. 5. Σημειώσ. α.

Υ. Ἐν ταῖς Διαίρεσιν τῶν Πραγμάτων μεταχειρίζονται οἱ Γερμανοὶ ἐπὶ τῇ πρώτῃ τῶν ἐπομένων τὴν Ἀντωνυμίαν jener, ἐπὶ δὲ τῇ δευτέρῃ τὴν Ἀντωνυμίαν dieser. οἶον·

T 2

Zwey

Zwei Dinge dienen sehr zu meiner Besserung, ein aufrichtiger Freund, und ein offenkundiger Feind. Jener straffet mich heimlich, wenn ich übel thue; dieser rückt mirs öffentlich vor; beyde nöthigen mich solches zu unterlassen.

Δύω πράγματα συμβάλλουσι πάμπλου εἰς Σωτηρίαν με, ἓνας εἰλικρινὲς φίλος, καὶ ἓνας διάπυρος ἐχθρὸς. Ἐπειδὴ ἐκεῖνός μοι ἐπιπλήττει κρυφίως, ὅταν ἀμαρτάνω· ὁ δὲ με ἐλέγχει δημοσίως, ὅταν σφάλλω. καὶ οἱ δύο με ἀναγκάζουσιν ἵνα ἀφήσω τὸ κακόν.

Ἐνίοτε μεταχειρίζονται δι' αὐτὸ τὸτο τὰς λέξεις ὁ εἷς, ὁ ἄλλος. λόγος ἁρμόνιος.

Der eine sagt, es sey wahr;

Ὁ μὲν λέγει, ἀληθές ἐστιν·

Der andere spricht das Gegentheil.

Ὁ δὲ φησι τὸ ἐναντίον.

Σημείωσις. Εἴχεν τις, ἵνα προθέσῃ καὶ ἄλλας περισσότερας παρατηρήσεις περὶ τῆς χρήσεως τῶν Ἀντωνυμιῶν, ἀλλ' εὐκολώτερον ἐκδιδάχθεται τις αὐτὰς διὰ τῆς συνεχῆς ἀναγνώσεως τῶν ἀρίστων Συγγραμμάτων, παρὰ διὰ τῶν Κανόνων. Ὅθεν παρατρέχω αὐτὰς ἐνταῦθα, καὶ μεταβαίνω ἐπὶ τὴν Σύνταξιν τῶν Ῥημάτων.

ΚΕΦ.

Κ Ε Φ. Δ'.

Von der Fügung der Zeitwörter. Περὶ τῆς Συντάξεως
τῶν Ρήμάτων.

Α'. Περὶ τῆς Ονομαστικῆς μετὰ τοῦ Ρήματος.

Α'. Πᾶν Ρῆμα προσωπικὸν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ Ονομαστικὴν, πλὴν ἐν τῇ Προσακτικῇ ἢ Ἀπαρεμφάτῳ Ἐγκλίσει. οἶον·

Die Ehre unterhält die
freyen Künste.

Ἡ τιμὴ τρέφει τὰς ἐ-
λευθερίας τέχνας.

Die Wahrheit siegt als-
zeit über den Irrthum.

Ἡ Ἀλήθεια κατισ-
χύει πάντοτε τὴν ψεύδους.

Die Sonne verbirgt
ihren Glanz, aber sie ver-
liert ihn nie.

Ὁ ἥλιος κρύπτει μὲν
τὸ οἰκτεῖον φέγγος, οὐκ
ἀποβάλλει δὲ αὐτὸ πο-
τέ.

Β'. Ἐπὶ τῆς ἐμφανῆς Ἐρωτήσεως τίθεται ἡ Ονομαστικὴ μετὰ τὸ Ρῆμα. Καὶ ἐὰν ᾖ βοηθητικὸν Ρῆμα, πάντοτε μετ' αὐτό. οἶον·

Wer ist der Mann?

Τίς ἐστὶν ὁ Ἄνθρωπος;

Was ist der Mensch?

Τί ἐστὶν ὁ Ἄνθρωπος;

Wo ist dein Bruder?

Πῶς ἐστὶν ὁ Ἀδελφός
σου;

Was liestest du?

Τί ἀναγινώσκεις;

Hast du das Buch ge-
lesen?

Ἀνέγνως τὸ βιβλίον;

Γ'.

Γ'. Οταν ἐπὶ ὑποθετικῇ τινὸς Λόγῳ καταλιμπάνονται τὰ Μόρια wenn, dafern, wofern τίθεται ὁμοίως ἢ Ονομασικὴ μετὰ τὸ Ρῆμα. οἶον·

Schläft er, so wird es besser mit ihm, *ἀντί* wenn er schläft, κτ.

Ἐὰν κοιμᾶται, καλῶς ἔσαι αὐτῷ.

Redest du, so schweige ich.

Ἐὰν ὁμιλῇς σὺ, ἐγὼ δὲν λέγω ἢ δὲ γρύ.

Fällt der Himmel, so kann er Weise decken, aber nicht schrecken.

Ἐὰν πέσῃ ὁ Οὐρανός, καλύψει μὲν τὸς σοφῆς, ἢ ἐκπλήξει δέ.

Σημειώσεις. Τὸ αὐτὸ κρατεῖ καὶ ἐπὶ Παρακάλεως τινὸς. beloved sie mir das zu geben, παρακαλῶ, δόσατέ μοι τῆτο, κτ.

Δ'. Τὰ Βοηθητικά Ρήματα ῥην werden, καὶ τὰ Ρήματα bleiben, καὶ heißen, ὅταν σημαίνει καλεῖσθαι, ὀνομάζεσθαι, λαμβάνειν δὲ ὡς Ονομαστικὰς μίαν πρὸ τῆ Ρήματος, καὶ ἄλλην μετὰ τὸ Ρῆμα. οἶον·

Gott ist mein Vater.

Ὁ Θεός ἐστι Πατήρ μου.

Du bist mein Freund.

Σὺ εἶσαι φίλος μου.

Er wird mein Gönner.

Αὐτὸς γίνεται προστάτης μου.

Ich bleibe dein Freund und Diener.

Μένω φίλος σου καὶ δούλος.

Du

Du heissest mein Freund,

Σὺ ὀνομαζεσθαὶ φίλος
μα.

Viele heißen Gelehrte,
d sind es nicht.

Πολλοὶ ὀνομάζονται
σοφοὶ, καὶ ἄκ εἰσὶ τοῖστοι.

Β'. Περὶ τῆς Γενικῆς μετὰ τῆς Ρ' ἡμᾶτος.

. Εἰπὶ τῆς Ἑρωτήσεως πῶς? τίθεται τὸ ὄνομα ἐν τῇ Γενικῇ. οἶον·

Wessen list das Bild,
d die Ueberschrift? des
kaisers.

Τίνος εἰσιν ἡ εἰκὼν καὶ
ἡ ἐπιγραφή; τῆς Καίσα-
ρος.

Er weigert sich dessen.

Παρατεῖται ἑαυτὸν
τέττε.

Er hat sich eines an-
ern besonnen.

Μετέβαλε τὴν γνώ-
μην.

Man muß ihn eines
ffern belehren.

Πρέπει, ἵνα διδάξῃ
τὶς αὐτὸν ἄλλο τι καλὴ-
τερον.

Man würdiget ihn des-
f.

Ἀξιάσιν αὐτὸν τέττε.

. Ὅταν τὸ Βοηθητικὸν Ρ' ἡμα σηπ σημαίνει τὴν
Διάδεσιν, Κλίσιν καὶ Κατάσασιν ἑνός Προσώπου,
ἀπαιτεῖ Γενικὴν τῆς ὀνόματος. οἶον·

Ich bin des Sinnes,
r Meinung, des Willens,
ich bin Willens.

Ὅτως ἔχω γνώμης,
δόξης, θελήσεως, ἢ
προαιρέσεως.

Ich bin deiner Men-
ng.

Εἰ γὰρ εἶμαι τῆς γνώ-
μης σου,

Er

Er ist gutes Muthes.

Αὐτός ἐστι καλῆς καρ-
δίας, εἴτε εὐθυμος.

Er ist ein Kind guter
Art.

Αὐτὸ τὸ παιδίον ἐστὶ
καλῶ τρόπῳ, ἢ καλοῦ θυ.

Das ist nicht meines
Amtes.

Τῆτο ἢ ἐστὶν ἰδίον τῷ
ἐπαγγέλματός μου.

Γ'. Ὅταν τὸ Ρῆμα leben ἐν τῇ συμπλοκῇ τῶν
Λέξεων Hoffnung, Zuversicht, Vertrauen, ση-
μαίνει τὸ haben, ἔχειν ἀπαιτεῖ τὴν Γενικὴν αὐ-
τῶν. οἶον.

Ich lebe der gewissen
Hoffnung.

Ἐχω βεβαίαν ἐλπίδα.

Ich lebe des ungezwei-
felten Vertrauens.

Ἐχω ἀσφαλῆ πεποί-
θησιν.

Ich lebe der vollkom-
menen Zuversicht.

Ἐχω τελείαν ἐλπίδα.

Σημείωσις. Ἄλλως δὲ τὸ Ρῆμα leben ἀπαιτεῖ
Αἰτιατικὴν, ὅταν σημαίνει τὴν διάρκειαν τῷ χρόνῳ.
οἶον. Er hat kurze Zeit gelebet, ὀλίγον καιρὸν ἔζη-
σε. Er hat zehn Jahre gelebet, ἔζησε δέκα ἔτη, κτ.

Δ'. Ὅμοιος ἔ τὰ Ρήματα wahrnehmen, warten
ἔ pflegen ἀπαιτεῖσι Γενικὴν προσώπων ἢ πράγ-
ματος. οἶον.

Er nimmt seines Am-
tes wahr.

Πληροῖ τὸ ἔργον τῷ
ἐπαγγέλματος αὐτοῦ.

Er wartet seines Zel-
des.

Ἐπιμελεῖται τῷ ἀγρῷ
αὐτοῦ.

Er

Er pfleget seiner Kin· Φροντίζει τῶν παιδων
ber. αὐτῶ.

Σημείωσις. Συντάσσονται δὲ ἢ μετὰ Αἰτια-
τικῆς. οἷον· etwas wahrnehmen ἀντὶ παρατηρεῖν,
βλέπειν τι, einen warten und pflegen, ἐπιμελεῖσθαι
ἢ φροντίζειν τινός, κτ. τὸ warten, ὅταν σημαίνει
τὸ προσμένω, λαμβάνει τὴν Πρόθεσιν auf. οἷον·
auf einen warten, προσμένειν τινά. τὸ pflegen ἀντὶ
τῆ συνηθίζω δὲν δέχεται ἑδεμίαν Πτώσιν τῷ Οὐνό-
ματος.

Π Ι Ν Α Ξ

κατ' Α'λφάβητον τῶν Γενικῇ Πράγματος
συντασσομένων Ρημάτων.

Ανκlagen. Man klagt ihn des Diebstahles, ἐγκα-
λῶσιν αὐτῷ κλοπῆς.

sich Annehmen. Er nimmt sich der Armen an, κή-
δεται τῶν πτωχῶν.

sich Bedienen. Er bedient sich seiner Augen, χρῆται
τοῖς ἑαυτῷ ὀφθαλμοῖς.

Bedürfen. Er bedarf meiner Hülfe nicht, ἢ χρῆζει
τῆς ἐμῆς βοήθειας.

sich Begeben. Er begiebt sich seines Rechtes nicht,
ἢ παραχωρεῖ τῷ δικαιώματος αὐτῷ.

· Bes

sich Bemächtigen. Der Feind bemächtigt sich des Landes, ὁ ἐχθρὸς κρατεῖ τῆς χώρας.

sich Bemeistern. Er bemeistert sich der Stadt, γίνεται κύριος τῆς πόλεως.

Berauben. Man hat ihn seiner Augen beraubet, ἀπεσέρησαν αὐτὸν τῶν ὀφθαλμῶν.

sich Bescheiden. Ich bescheide mich dessen, εὐχαρισῶμαι εἰς τὸτο.

Beschuldigen. Man beschuldigt ihn des Mordes, κατηγορεῖσιν αὐτὸν φόνου.

sich Besinnen. Besinne dich der vorigen Jahre, ἐνθυμήσθαι τὰ παρελθόντα ἔτη.

Denken. Ich denke noch der vorigen Zeiten, ἔτι μέμνημαι τῶν παρεληλυθότων χρόνων, λέγῃσι δὲ ἔγωγε ich denke an dich.

Entbehren. Ich kann dessen entbehren, ἔχω χρῆζω τῶτο. λέγῃσι δὲ ἔγωγε etwas entbehren.

sich Entbrechen. Er muß sich dessen entbrechen, πρέπει, ἵνα ἐκκλίνῃ τὸτο, ἔγωγε ἀποφύγῃ.

sich Enthalten. Er konnte sich der Thränen nicht enthalten, δὲν ἐδύνατο, ἵνα κρατήσῃ τὰ δάκρυα αὐτῆς. λέγῃσι δὲ ἔγωγε von etwas enthalten.

Entledigen. Ich will dich des Gefängnisses entledigen, ἀπαλλάξω σε τῆς φυλακῆς.

sich

sich Entschlagen. Sich der Sorgen entschlagen, ἀπαλ-
λάττειν ἑαυτὸν τῶν φροντίδων.

Entsetzen. Er ist seines Amtes entsetzet worden, κα-
τήρεθι τῆς ἀξίας.

sich Entsinnen. Ich kann mich dessen nicht mehr ent-
sinnen, ἔκέτι τὰτὸ μέμνημαι.

sich Erbarmen. Sich jemandes erbarmen, ἐλεεῖν τι-
νά. λέγουσι δὲ ἔ über jemanden erbarmen, εὐ-
σπλαγχνίζεσθαι ἐπὶ τινι.

sich Erinnern. Sich einer Sache ἔ an eine Sache
erinnern, μνησθῆναί τινος.

Erwähnen. Er erwähnt seine Treue gar oft, μνη-
μονεύει πολλάκις τῆς πίστεως αὐτοῦ.

sich Erwehren. Ich konnte mich der Mücken nicht er-
wehren, δὲν ἐδυνάμην, ἵνα ἐλευθερωθῶ ἀπὸ
τὰ κωνώπια.

sich Freuen. Er freuet sich des Glückes ἔ über das
Glück, χαίρει ἐπὶ τῇ εὐτυχίᾳ.

sich Gebrauchen. Er gebrauchet sich seiner Hände
wieder, χρῆται πάλιν ταῖς ἰδίαις χερσί. τὸ
ῤῥῆμα gebrauchen ἔ brauchen ἀπαιτεῖ Αἰτια-
τικήν.

Gedenken. Ich will deiner gedenken, μνησθήσομαι
σε, λέγουσι δὲ ἔ an etwas gedenken.

Ges

Genesen. Sie ist einer Tochter genesen, τέτοκε θυγατέρα, ἐγέννησε μίαν θυγατέρα.

Genießen. Er genießt vieles Guten, & viel Gute ἀπολάυει πολλῶν ἀγαθῶν.

Geschweigen. Aller seiner Fehler zu geschweigen ἵνα ἀποσιωπήσω ὅλα τὰ σφάλματα αὐτῆ.

sich Getrösten. Ich kann mich deiner Hülfe getrösten, δύναμαι, ἵνα παρηγορηθῶ διὰ τὴν βοήθειάν σου.

Lachen, Ich lache der Thorheit, καταγελῶ τῆς μαρίας. λέγουσι δὲ ἄλλως· über einen, ἢ etwa lachen.

Pflegen. Er pfleget des Kranken, φροντίζει τὸ ἄρρώστου.

Reuen. Es reuet mich dieser That, μετανοῶ δι' αὐτὴν τὴν τὴν πράξιν.

sich Rühmen. Ein Weiser rühmet sich seiner Weisheit nicht, ὁ σοφὸς δὲν καυχᾶται εἰς τὴν σοφίαν αὐτῆ.

sich Schämen. Er schämt sich der Laster nicht, die er begeht, δὲν ἐντρέπεται διὰ τὰς κακίας, τὰς ὁποίας κάμνει.

Spotten. Er spottet der Welt, καταγελᾷ τῷ Κόσμῳ. λέγουσι δὲ ἄλλως· über einen, ἢ etwa spotten.

Scho.

Σχονεν. Schone deiner, φείδῃς σεαυτῆ· ἄλλως δὲ λέγουσι· Er schonet seine Kleider.

Στερεν. Όταν συμπλέκεται ταῖς λέξεσι Hunger & Τὸδ. οἶον· Hungerε στερεν, ἀποδνήσκειν ὑπὸ τῆς πείνας. einee natürlichen Todes sterben, φυσικῶ θανάτῳ ἀποδνήσκειν.

Περεφέρην. } Er ist seines Irrthumes überführt,
Περεφωρην. } κτ. ἐπληροφορήθη διὰ τὸ σφάλμα
Περεφωρην. } αὐτῆ. ὁμοίως δὲ λέγουσι· von etwas überführt seyn.

σὺχ ὑπερφερεν. } Sich einer Sache unterfangen,
σὺχ ὑπερφερεν. } κτ. ἐπιχειρεῖν τινί. λέγουσι δὲ,
σὺχ ὑπερφερεν. } & etwas unterstehen.

Περεφερεν. Einen der Mühe überheben, ἀπαλλάττειν τινὰ τῆ κόπῃ.

Περεφωρην. Einer Sache & etwas vergessen, ἐπιλανθάνεσθαι τινος, ἀμνημονεῖν τινός.

σὺχ Περφωρην. Ich verwundere mich dessen, & über etwas, θαυμάζω ἐπὶ τῷ τῷ.

σὺχ Περφωρην. Er hat sich dessen geweigert, παρητήσατο ἑαυτὸν τῷ τῷ.

Περφωρην. Der Prinz würdiget ihn seiner Gnade, ὁ Ἡγεμὼν ἀξιοῖ αὐτὸν τῆς ἑαυτῆ εὐνοίας.

Σημείωσις. Φανερόν ἐστιν ἕκτε τῶν ἀνωτέρων Κανόνων & ἐκ τῶν τῷ Πίνακος, ὅτι τινὰ μὲν τῶν μετὰ

τὰ Γενικῆς συντασσόμενων Ρήμάτων πρὸς τῇ Γενικῇ τῷ πράγματι ἀπαιτῶσι καὶ Αἰτιατικὴν προσώπων, τινὰ δὲ καὶ Αἰτιατικὴν πράγματι, ἕτερα δὲ λαμβάνουσι καὶ Προθέσεις τινὰς, καὶ ἄλλα τινὰ ἀπαιτῶσι ποτὲ μὲν ταύτην, ποτὲ δ' ἐκείνην τὴν Πτώσιν κατὰ τὰ διάφορα αὐτῶν σημαίνόμενα· καὶ ὅλως εἰπεῖν, πολλὰ Ρήματα ἐξαιρῶνται ἀπὸ τῶν Κανόνων. Ἀλλ' ἡ Γραμματικὴ παραδίδωσι μόνον τὰς καθολικωτέρας Κανόνας τῶν μερῶν τῷ Λόγῳ, τὴν δὲ ἰδιαιτέραν αὐτῶν χρῆσιν διδάσκει ἡ συνεχὴς Ἀνάγνωσις τῶν ἀρίστων Συγγραφέων, καὶ ἡ ἀκριβὴς παρατήρησις καὶ μελέτη.

Γ'. Περὶ τῆς Δοτικῆς Μετὰ τοῦ Ρήματος.

Α'. Ἡ Ἐρώτησις wem? ἀπαιτεῖ Δοτικὴν Προσώπου, πρὸ τῷ Ρήματι ἢ μετὰ τὸ Ρῆμα οἶον·

Wem gehöret das? Τίνι προσήκει τῆτο·
Mir, Dir, Ihm. ἐμοί, σοί, ἐκείνῳ.

Wem gebe ich das? Τίνι δίδωμι τῆτο; ἢ
Uns, Euch, Ihnen. μῖν, ὑμῖν, ἐκείνοις.

Σημείωσις. Τὸ πᾶν ἐν τῇτῳ κεῖται μόνον, ἵνα ἐξεύρῃ τις ὁρῶς ἐρωτᾶν· (ὅτι πολλοὶ δὲν ἐξεύρουν πῶς πρέπει, ἵνα ἐρωτῶσι.) δύναται δὲ ἕκαστος διὰ τῆς προσηκόσης σκέψεως καὶ προσοχῆς, ἵνα μάθῃ αὐτὸ εὐκόλως.

Β'. Ὅσα Ρήματα σημαίνουσι Δόσιν ἢ Λήψιν, Ὡφέλειαν ἢ Βλάβην συντάσσονται μετὰ Δοτικῆς Προσώπου. οἶον·

Gieb

Gieb mir den Theil der
Güter, der mir gehöret.

Δός μοι τὸ ἐπιβάλλον
μέρος τῆς εὐσίας.

Laß mir das Meinige.

Ἄφες μοι τὸ ἐδικόν
μου.

Nimm dem Nächsten
nicht, was ihm Gott ge-
geben hat.

Μὴ ἀφαιρήσῃς τῷ
πλησίον σου ἐκεῖνο, τὸ
ὁποῖον ἔδωκεν αὐτῷ ὁ
Θεός.

Das nützet mir.

Τῆτο συμφέρει μοι.

Das schadet mir.

Τῆτο πρὸς κακῶ μοι
ἐστίν.

Γ'. Τὰ περισσότερα σύνδετα Ρήματα ἐκ τῶν
Προθέσεων an, nach, vor & zu, ἀπαιτεῦσιν
ὁμοίως Δοτικὴν προσώπα, οἶον·

Einem etwas anrathen.

Συμβουλευεῖν τινὶ πε-
ρὶ τινος.

Einem Schande anthun.

Ἐμποιεῖν τινὶ αἴσχος,
ἐντροπήν.

Folget mir nach, ihr
Freunde!

Ἀκολουθήσατέ μοι, ὦ
φίλοι!

Ich kann dir nicht im-
mer nachlaufen, nachgehen.

Δὲν δύναμαι, ἵνα τρέ-
χω πάντοτε κατόπισθε.

Geh mir mit gutem
Exempel vor, so will ich
dir folgen.

Προηγῶ μοι σὺ τῷ κα-
λῷ ὑποδείγματι, καὶ γὰρ
σοι ἀκολουθήσω.

Er hat mir ein Ka-
pitel aus der Bibel vor-
gelesen.

Ἀνέγνωκέ μοι κεφά-
λαιόν τι τῆς ἀγίας Γρα-
φῆς.

Ich

Ich sehe dir lange zu. Πολὺς καιρὸς ἔστιν, ἀφ'
ἧς σε θεωρῶ.

Einem die That zu rechnen. Ἀνατιθέναι τινὶ τὴν
πράξιν.

Π Ι Ν Α Ξ

τῶν Δοτικῇ Προσώπῃ συντασσομένων Ῥή-
μάτων.

Abfordern. Er fodert mir das Geld ab, ἀπαιτεῖ με
τὰ χρήματα.

absagen. Er sagt mirs ab, ἀρνεῖταί μοι τῆτο.

abschlagen. Schlagen sie mir meine Bitte nicht ab,
μὴ ἀπορρίψης τὴν δέησίν με.

abtragen. Trag ihm deine Schuld ab, πλήρωσον
αὐτῷ τὴ χρέος σε.

anheimstellen. Ich stelle es dir anheim, συνίστημί σοι
τῆτο.

aufslauern. Er lauret mir auf, ἐπιβλένει μοι.

aufpassen. Er passet mir täglich auf, πάντοτε ἐνε-
δρεύει με.

Αὐτῷ

Aufwarten. Die Diener warten ihren Herren auf, οἱ δᾶλοι ὑπηρετῶσι τοῖς ἰδίοις Δεσπόταις.

Befehlen. Alexander wollte der ganzen Welt befehlen, ὁ Ἀλέξανδρος ἤθελεν, ἵνα προσάττη πάσῃ τῇ οἰκωμένῃ.

Begegnen. Er begegnete mir auf der Strasse, ὑπήντησέν μοι καθ' ὁδόν.

Bereiten. Bereitete dem Herrn den Weg, ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου.

Bezahlen. Bezahle mir meine Rechnung, πλήρωσόν μοι, κτ.

biethen. Er biethet mir die Hand, δίδωσί μοι τὴν χεῖρα.

borgen. Borge mir das Geld noch länger, δάνεισόν μοι, κτ.

bringen. Bringe mir das Geld, φέρε μοι τὰ χρήματα.

Danken. Wir danken dir sehr, εὐχαριστῶμέν σοι κατὰ πολλὰ.

bienen. Diene mir getreu, δέλευέ μοι πισῶς.

drohen. Er drohet ihm, ἀπειλεῖ αὐτόν.

Empfehlen. Ich empfehle mich ihnen, συνίστημι ἑμαυτόν.

U

Ente

Entrichten. Entrichte mir meine Rechnung, πλήρω-
σόν μοι, κτ.

entziehen. Einen der Gefahr entziehen, εξαρπάζειν
τινὰ τῷ κινδύνῳ.

erkaufen. Er erkaufte ihm alles, ἡγόρασεν αὐτῷ
πάντα.

eröffnen. Ich will dir mein Herz eröffnen, θέλω σοι
φανερῶσαι τὴν καρδίαν μου.

erwiedern. Ich will dir es zu erwiedern suchen, πει-
ράσομαι σοι ἀνταποδῶ, κτ.

erzählen. Was erzählen sie mir? τί μοι διηγείσθε;

Folgen. Folgen sie ihm, ἀκολουθήσατε αὐτῷ.

Geben. Gib mir das Buch, δός μοι τὸ βιβλίον.

gehören. Das gehöret ihm, τῷτο προσήκει αὐτῷ.

gehörchen. Gehörche den Aeltern, πείθου τοῖς γο-
νεῦσι.

gleichen. Der Sohn gleiche dem Vater, ὁ υἱὸς ὅ-
μοιος ἐστὶ τῷ πατρί.

gönnen. Ich gönne dir das Glück, εὖ φρονῶ σοι τῆς
τύχης.

hächlen. Er hächlet mir, ὑποκρίνεται παρ' ἐμοί.

Hel.

Helfen. Gott hilft den Frommen, ὁ Θεὸς βοηθεῖ τοῖς ἐυσεβέσι.

Klagen. Er klagte mir seine Noth, ἀπωδύρετο πρὸς με τὴν συμφορὰν αὐτῆ.

Läugnen. Er läugnete mir alles, ἡρνεῖτό μοι πάντα.

langen. Lange mir das Buch, ἐπίδος μοι τὸ βιβλίον.

leben. Einem zu Willen leben, ζῆν τινὶ πρὸς ἀρεσκείαν.

leihen. Leihe mir das Buch, δάνεισόν μοι τὸ βιβλίον.

leichten, Leuchte dem Herrn, παράπεμψον τὸν κύριον ὑπὸ φωτί.

lieblosen. Er sucht mich zu lieblosen, πειράτῃ με κολλακεύειν.

lohnem. Ich will dir lohnen, δέλωσοι πληρώσειν τὸν μισθόν.

lügen. Er lügt uns viel, ψεύδεται ἡμῖν πολλά.

Misgönnen. Er misgönnet mir mein Glück, φθονεῖ μοι τῆς τύχης.

melden. Man meldet mir viel neues, μηνύουσίν μοι πολλα καινά.

Nehmen. Er nimmt mir das Brod aus dem Munde,
ἀρπάζει μοι τὸ ψωμὶ ἐκ τῆς στόματος.

nennen. Nenne mir einen, ὀνόμασόν μοι ἕνα, εἰπέ
μοι ἕνα.

nützen. Das nützt dir nicht, τῆτο ἔσ' συμφέρει σοι.

Opfern. Dem Herrn opfern, τῷ Κυρίῳ θύειν.

Prophezeihen. Man prophezeihet dir lauter Unglück,
προφητ. κτ.

Rauben. Einem das Leben rauben, ἀναιρεῖν τινά.

räuchern. Sie räucherten dem Baal, ἔθυον τῷ
Βαάλ.

reichen. Reiche mir die Hand, πρότεινον, ὀρεξόν μοι
τὴν χεῖρα.

rufen. Rufe mir wenn er kömmt, φώνησόν με, ὅταν
ἔρχεται.

Sagen. Jüngling, ich sage dir, steh auf! Νεανία,
σοὶ λέγω, ἀνάστα.

schaden. Das schadet dir, τῆτο πρὸς κακὸν σοι ἐστίν.

schenken. Schenke mir das Buch, χάρισαί μοι τὸ
βιβλίον.

schmäucheln. Ich schmäuchele dir nicht, ἔκωλακεύω
σοι.

Σπρε

Sprechen. Sprich mir nicht davon, μηδὲν εἶπες μοι πε-
ρὶ τούτου.

stehlen. Er stiehlt ihm das Geld, κλέπτει τὰ χρήμα-
τα.

sterben. Herr! dir lebe ich, dir sterbe ich, Κύριε!
σοὶ ζῶ, καὶ σοὶ ἀποθνήσκω.

steuern. Steure dem Uebel bey Zeiten, ἐξῆς τὸ κα-
κὸν ἐν καρῷ.

Thun. Thun mir den Gefallen, ποιήσον μοι τὴν χά-
ριν.

trauen. Ich traue dir nicht, ἔπιτεύω σοι.

trosen. Troste mir nicht, μὴ μὲ ἐρέθιζε, μὴ μοι ἔμ-
βαινε.

Verbiethen. Ich verbiethen dir, das zu thun, ἀπα-
γορεύω σοι τὸτο ποιεῖν.

verkündigen. Verkündiget dir man etwas Gutes, ἀ-
παγγέλλουσι, κτ.

vergeben. Vergieb mir meine Sünden, συγχώρη-
σόν μοι, κτ.

vergeltten. Vergilt mir nach meinen Werken, ἀπόδος
μοι κατὰ τὰ ἔργα μου.

versagen. Ich versage dir es, παραιτῶ μαί σοι τὸτο,
ἀρνῶμαι κτ.

Ver.

Versprechen. Er verspricht mir alles, ὑπισχρεῖται
μοι πάντα.

verzeihen. Verzeihe mir das Unrecht, συγχώρησ
μοι, κτ.

vorhalten. Er hielt ihm vor, ἐπέπληττεν αὐτῷ.

Weichen. Weich dem Stolze, δός τόπον τῷ ἄλ
ζόνι.

weigern. Ich weigere dir meine Hülfe, ἀρνούμ
σοι, κτ.

weisen. Ich will dir den Weg weisen, ὑποδείξω
τήν ὁδόν.

weißagen. Weißage mir, προφήτευσον ἐμοί.

widersprechen. Widersprich mir nicht, μή μοι ἀ
λέγῃς.

widersehen. Widersehe dich nicht einem Stärkeren
τῷ ἰσχυροτέρῳ μὴ ἀνδίσασο.

widerstehen. Ein Freund widersteht dem anderen
φίλος φίλῳ ἀντίκειται.

winken. Er winket mir, νεύει μοι, μοι κάρ
νεῦμα.

wünschen. Ich wünsche dir alles Gutes, εὐχομάι
πολλὰ ἀγαθά.

Zeigen. Zeige mir den Weg, δείξον μοι τὴν οδόν.

Zuhören. Dem Lehrer zuhören, ἀκροᾶσθαι τῷ Διδασκάλῳ.

zuspochen. Einem Kranken zusprechen, παραμυθεῖσθαι τὸν ἄρρωστον.

zu trauen. Ich traue ihm nicht viel Gutes zu, δὲν ἔχω καλὴν ὑπόληψιν περὶ αὐτοῦ.

Σημειώσεις.

α'. Πρόδηλόν ἐστιν ἐκ τῶ παρακειμένου Πίνακος, ὅτι τὰ περισσότερα τῶν τῶν Ῥημάτων, ὅσα ἀπαιτῶσι Δοτικὴν προσώπῃ, ἀπαιτῶσιν ἅμα καὶ Αἰτιατικὴν τῷ πράγματι.

β'. Ταῦτα τὰ Ῥήματα ἀπαιτῶσι Δοτικὴν Προσώπῃ. Ὅσα λοιπὸν λείπει τὸ Πρόσωπον, λείπει ὁμοίως καὶ ἡ Δοτικὴ. οἷον· es schadet nicht, es hilft nichts, κτ.

γ'. Πάνυ ὀλίγα ἀπαιτῶσι Δοτικὴν πράγματι. οἷον· steure dem Uebel, wehre dem Feinde, ἀνδρίζασο τῷ ἐχθρῷ, κτ.

δ'. Ἐὰν μὲ διέφυγον τινὰ τῶν τῶν Ῥημάτων, ὅσα ἀπαιτῶσι Δοτικὴν προσώπῃ, ἢ Ἀνάγνωσις τῶν Συγγραφέων θέλει ἀναπληρώσειν αὐτά.

Δ'

Δ'. Περὶ τῆς Αἰτιατικῆς Μετὰ τοῦ Ρ' ἤ- ματος.

Α'. Πᾶν Ρ' ἡμα ἐνεργητικὸν ἀπαιτεῖ κοινῶς Αἰτια-
τικὴν, ὅταν γίνεταί ἡ Ε'ρώτησις wen? τίνα
ἢ was? τί; οἶον·

Fürchte Gott, und ehre
den König.

Liebe deinen Nächsten,
als dich selbst.

Meid das Böse, thu
das Gute.

Φοβῶ τὸν Θεόν, κα-
τίμα τὸν βασιλέα.

Ἀγάπα τὸν πλησίον
σε, ὡς σεαυτὸν.

Ε'κκλινον ἀπὸ κακῆ
ἔ ποιήσον ἀγαθόν.

Β'. Ὅταν Ε'ρωτᾷ τις περὶ τῆς τιμῆς τινός Πράγ-
ματος, (λόγῳ χάριν, wie hoch, wie theuer
wofür kauft man das?) ἀπαιτεῖ τὸ Ε'νεργη-
τικὸν Ρ' ἡμα πρὸς τῇ Αἰτιατικῇ τῇ Πράγμα-
τος, ἔ ἑτέραν τινὰ Πτῶσιν τῆς τιμῆς μετὰ
τῶν Προθέσεων um, für ἢ unter. οἶον·

Ich kaufe den Hut für
zween Thaler, um zween
Gulden.

Ich habe die Uhr für
zehn, oder um zehn Du-
katen gekauft.

Das Kleid ist nicht un-
ter fünfzig Gulden ge-
schaffet.

Ἀγοράζω τὸν πῖλον
διὰ δύο ταλήρια, διὰ δύο
φιορίνια.

Ἡγόρασα τὸ ὤρολό-
γιον διὰ δέκα φλορία.

Τὸ φόρεμά μοι ἄξιον
σχεδὸν πενήνκοντα φιο-
ρίνια.

Πρὸς

Πρὸς τὴν Ερώτησιν wie viel kostet das? ἀπαν-
τῶμεν, φερέειπεν, ἔγω. das Buch kostet mich die
Elle fünf Gulden. ἡ πύχυμι ἀξίζει πέντε φιο-
ρίνια.

Γ. Ὅσα Ρήματα σημαίνησι Κίνησιν εἰς τόπον ἀ-
παιτῶσι πάντοτε Αἰτιατικὴν μετὰ τῶν Προ-
θέσεων an, auf ἢ in. οἶον·

Wo gehst du hin? auf Πᾶ ὑπάγεις; εἰς τὸ
die Jagd, auf das Feld. κυνήγιον, εἰς τὸν κάμ-
πον.

Er geht an den Hof. Ὑπάγει εἰς τὴν Αὐ-
λήν.

Es geht in den Garten. Ὑπάγει εἰς τὸν κή-
πον.

Σημείωσις. Ἐξαιρῶνται μόνον αἱ Προθέσεις
nach & zu, αἱ ὁποῖαι ἀπαιτῶσι πάντοτε Δοτικὴν.
οἶον·

Er kommt zu mir. Ἐρχεται πρὸς με.

Er geht zu Felde. Ὑπάγει εἰς τὸν κάμ-
πον.

Ich gehe nach Hause. Ὑπάγω εἰς τὸ ὄσπή-
τιον. κτ.

Δ'. Εἰσίτινα Ρήματα Ἑνεργητικά, οἶον· fragen,
heißen, lehren, machen & nennen, τὰ ὁποῖα
ἀπαιτῶσι δῶ Αἰτιατικὰς μίαν τῇ Προσώπῃ,
& ἄλλην τῇ Πράγματι. οἶον·

Frage mich etwas. Ερώτησόν μέ τι.

Er

Er heisst ihn seinen Freund. Καλεῖ αὐτὸν φίλον.

Er lehret mich die deutsche Sprache. Διδάσκει με τὴν ἑλληνικὴν Γλῶσσαν.

Mache mich groß oder klein. Ποίησόν με μέγα ἢ μικρόν.

Er nannte ihn seinen Freund. Ὀνόμαζεν αὐτὸν φίλον.

Σημείωσις. Τὸ Ρῆμα machen συντάσσεται ὡς ἡ Δοτικὴ τῶ πράγματος μετὰ τῆς Προθέτου. οἷον· Er machte ihn zum Kanzler, zum Leibarzt, κτ. ἐποίησεν αὐτὸν Ἀρχιγραμματέα, Λίαντα, κτ.

Ε'. Τὰ περισσότερα Ἀντιπεπονθότα Ρήματα παύονται ὁμοίως Αἰτιατικὴν προσώπων. οἷον·

Ich besinne mich. Ἐνθυμέμαι.

Ich erinnere mich. Ἀναμνησκώ τόν.

Wir schämen uns. Αἰσχυρόμεθα.

Wir rühmen uns, κτ. Καυχώμεθα.

Σημείωσις. Εἰσὶ δέ τινα, τὰ ὅποια ἅπασι Δοτικὴν. οἷον·

Ich bilde mir ein. Φαντάζομαι.

Ich stelle mir vor. Παρίστημι ἑμαυτῶ.

ς. Ὅμοίως ἔ τὰ Ἀπρόσωπα Ῥήματα ἀπαιτῶσιν
ὡς τὰ πολλὰ Αἰτιατικὴν πρᾶγματος ἢ προ-
σώπων. οἶον·

Es regnet große Tro-
pfen.

Ὁμβρος καταρρήγνυ-
ται σφοδρὸς, ὕει βαρυδαίως.

Es friert Reulen, Eis.

Ἀποπήγνυται, ἀπο-
κρυσθᾷται.

Es schicket, geziemet,
gebühret sich.

Ἀρμόζει, ἀνήκει, κα-
θήκει, προσήκει,

Es begiebt, eräugnet
sich.

Συμβαίνει, ἀκολουθεῖ.

Es wundert, befrem-
det mich.

Θαυμάζω, ξένον μοι
δοκεῖ.

Es erfreuet, betrübet
mich.

Χαίρω, λυπῶμαι, τέρ-
πει, ἀνιά με.

Σημείωσις. Ἐξαίρωνταί τινα τέτα τῷ Κανόνος,
τὰ ὅποια ἀπαιτῶσι Δοτικὴν. οἶον·

Es begegnet, wiederfährt mir, συμβαίνει μοι.

Es behaget mir, πρὸς καλῶ μοι ἐστὶ, τῷτό με ὠ-
φελεῖ.

Es dünkt mir, δοκεῖ μοι, φαίνεται μοι.

Es gefällt, beliebt mir, ἀρέσκει μοι, κατ' ἡδονὴν
μοι ἐστὶ.

Es gehöret, gebühret, προσήκει μοι, καθήκει.

Es gelingt, geráth mir, ἀποβαίνει μοι κατὰ σχε-
πὸν, κατατυγχάνω.

Es

Es grauet mir, φρίττω, τρομάζω.

Es ist mir leid, ἄλγῳ, ἄχθομαι, λυπῶμαι.

Es mangelt, gebricht mir, ἀπογίνεται, ἄπει-
λείπει.

Es misfällt mir, ἀπαρέσκει μοι.

Es mislingt, misrät mir, ἀποτυγχάνω, ἐκ-
ποβαίνει.

Es träumet mir, ὀνειρώττω, φαντάζομαι καθ' ὅ-
νον, ὀνειρεύομαι.

Ε'. Περὶ τῆς Κλητικῆς μετὰ τοῦ Ρ' ἤ-
ματος.

Α'. Ὅταν τὸ Ρ' ἦμα τίθεται ἐν τῇ Προσακτι-
ῇ ἔγκλισι ἀπαιτεῖ Κλητικὴν πρὸ ἑαυτοῦ,
μετ' ἑαυτὸ, οἷον·

Gott! Höre mein Ge-
beth.

Herr! laß mein Ge-
schrey zu dir kommen.

Bernimm mein Schrey,
en mein König, und mein
Gott!

Gieb mir mein Sohn,
dein Herz.

Θεὸς εἰσάκουσον τὴν
προσευχῆς μου.

Κύριε, ἐλθέτω πρὸς
σέ ἡ κραυγὴ μου.

Σύνες τῆς κραυγῆς μου,
ὁ βασιλεὺς μου, καὶ ὁ Θεὸς μου.

Υἱέ, δός μοι σὴν καρδίαν.

Σημείωσις. Τὸτο ἔκ' ἔστιν ἀπλῶς ἀναγκαῖον· ὅτι ἐνίοτε ἡ Κλητικὴ καταλιμπάνεται, ἥτις ὁμῶς ὑπονοεῖται. οἶον· Bring geschwind Feuer her, φέρε ταχέως πῦρ.

Β'. Ἐπὶ παθητικῷ τινὸς Λόγῳ ἡ Κλητικὴ ἀναπληροῖ τὸν τόπον τῆς Οἰκονομικῆς, καὶ τὸ Ρῆμα τίθεται ἐν ἄλλαις Ἐγκλίσεσιν. οἶον·

Ihr, Sterbliche, sehd wie ein Schatten. Ὑμεῖς οἱ θνητοὶ, ὡς περ σκιά, ἐσέ.

Ihr, Götter der Erde, müßet eben so wohl sterben, als der geringste κτ. Ὑμεῖς οἱ θεοὶ τῆς γῆς ἀποθανέσθε ὡς εἰς τῶν ἐλαχίστων.

Γ'. Ἐπ' Ἐρωτήσεώς τινος, ἡ διαπύρε Εὐχῆς τέλει ἂν ἡ Κλητικὴ καὶ πρὸ τοῦ Ρήματος. οἶον·

O Jugend! giebst denn du vielleicht dem Herzen Frieden? Cell.

O Zeit! wo bist du hin? Du bist zu schnell verschwunden. ὁ αὐτός.

Δ'. Ἀρετὴ! ἃρ' ἂν μόνῃ τῇ ψυχῇ εἰρήνην παρέχῃς;

Ω' Καίρε! ποῦ εἶσαι; ὡς τάχις αἶφαντος ἐγένε.

ζ'. Περὶ τῆς Προθετικῆς μετὰ τοῦ Ρήματος.

Α'. Ὅσα Ρήματα σημαίνουσιν Αἰτίαν, Ὁργανον, Χρόνον, Τρόπον, ἢ Βοήθειαν λαμβάνουσι τὴν Προ-

Προδετικὴν Πτῶσιν, ἡ ὁποία τίθεται ἀδ-
φύρως πρὸ τῆς Ρ'ήματος ἢ μετὰ τὸ Ρ'ήμα
οἶον.

Wie die Fische mit der
Angel, also werden auch
die Menschen durch die
Wollust gefangen.

Aus Liebe zur Tugend
sündigen die Frommen
nicht gern.

Aus Furcht vor der
Strafe scheuen sich die
Gottlosen zu sündigen.

Es ist nicht leicht sein
Glück mit gleichen Muthen
zu vertragen.

Er hat mit seinem Vol-
ke das ganze Land ver-
heeret.

Ἡ ἡδονὴ ἐστὶ δέλε-
τῶν Ἀνθρώπων. Πλά-

Οἱ εὐσεβεῖς ἀποσε-
φονταὶ τὴν Κακίαν διὰ τὴν
ἀγάπην τῆς Ἀρετῆς.

Οἱ Ἀσεβεῖς φοβῶν-
τὴν ἁμαρτίαν διὰ τὸν φό-
βον τῆς ποινῆς.

Δύσκολόν ἐστιν, ἡ
ὑποφέρει τις τὴν τύχην
αὐτῆς γενναίως.

Κατηρήμωσε πᾶσαν
τὴν χώραν μετὰ τὸ ἐξάτε-
μα αὐτῆς.

Β'. Ὅσα Ρ'ήματα σημαίνουσιν Στάσιν ἐν τόπῳ,
Μοῦν Ἀπαιτῶσι τὴν Προδετικὴν μετὰ τὴν
Μορίων auf, bey, in, über & unter. οἶον.

Er lebt jetzt auf dem
Lande.

Er liegt auf dem Bet-
te.

Er ist bey mir gewes-
sen.

Αὐτὸς ζῇ τῶρα ἐξ
ἐν τῷ χωρίῳ.

Κεῖται ἐπὶ τῆς κλίνης.

Ἦτον παρ' ἐμοί.

Er wohnt zuweilen in
der Stadt, zuweilen in
dem Garten.

Αὐτὸς κατοικεῖ ποτὲ
μὲν ἐν τῇ πόλει, ποτὲ
δὲ ἐν τῷ κήπῳ.

Er liegt Tag und Nacht
über den Büchern.

Διηνεκῶς ἐγκύπτει
τοῖς βιβλίοις.

Ist Saul auch unter
den Propheten?

Καὶ ὁ Σαὺλ ἐν προ-
φήταις ;

Γ'. Τὰ Παθητικὰ Ρήματα συντάσσονται μετὰ τῆς
Προθετικῆς Πτώσεως, ἡ ὁποία λαμβάνει κοινῶς
τὰ Μόρια von ἡ mit. οἶον.

Ein weiser Fürst wird
von seinen Unterthanen
geliebt.

Ο' σοφὸς Ἡγεμὼν ἀ-
γαπᾶται ἀπὸ τῆς ὑπο-
κειμένης αὐτῷ.

Der Feind ist mit Hil-
fe der Bundesgenossen ge-
schlagen.

Ο' ἐχθρὸς ἐνίκηθη με-
τὴν βοήθειαν τῶν συμ-
μάχων.

Δ'. Οταν εὐρίσκονται δύο ἢ περισσότερα Ὄνομα-
τα, ἢ Ἀντωνυμῖαι ἐν τῷ ἐνικῷ Ἀριθμῷ, τί-
θεται τὸ Ρήμα ἐν τῷ Πληθυντικῷ Ἀριθμῷ.
οἶον*

Die Wuth und der
Zorn verwirren den Ver-
stand.

Ἡ μανία καὶ ὁ θυμὸς
δολεῖσι τὸν νῦν.

Wissenschaft und Zu-
gend müssen allezeit ver-
einigt seyn.

Πᾶσα ἐπισήμη ἀρετῆς
χωριζομένη κακία ἐστὶ
Πλάτ.

Σημείωσις. Εἰάν ἀπαντῶσι διάφορα Πρόσωπα
ἐν τῷ λόγῳ, τὸ Ρήμα συμφωνεῖ τῷ ἐπικρατεσέρῳ,
κα-

καθὼς λέγουσι, Προσώπῳ· Ἐπικρατέστερον δὲ κρεί-
νεται τὸ πρῶτον τῷ δευτέρῳ, καὶ τὸ δεύτερον τοῦ
τρίτου. οἷον·

Dein Vater und ich   Ἰδὲ ὁ πατήρ σου καὶ γὰρ
haben dich mit Schmerzen   ὀδυνώμενοι ἐζητῶμέν σε
gesuchet.

Du und dein Freund   Σὺ καὶ ὁ φίλος σου ὁφεί-
müßet weichen.   λετε παραχωρεῖν.

Ζ'. Περὶ τῆς Συντάξεως τῶν Συνδέσμων Ῥημάτων.

Α'. Τὰ χωριστὰ Μέρη ἐν τῷ Ἐνεσῶτι καὶ Παρα-
τατικῷ τῆς τε Ὀριστικῆς καὶ Ὑποτακτικῆς Ἐγ-
κλίσεως, καὶ ἐν τοῖς Προσακτικαῖς τῶν Ῥημά-
των τίθενται μετὰ τὰ Ὄνόματα, ἢ μετὰ τὰ
Ἀντωνυμίας, τὰ ὁποῖα εἰσὶ πτωτικά τῶν Ῥη-
μάτων, καὶ ἀκολουθεῖ ἐν τῷ τέλει. οἷον·

Wir kamen von der Rei-   Ἐπεσρέψαμεν ἐκ τῆς
se gesund in unser Vas-   ὁδοιπορίας ὑγιεῖς εἰς τὴν
terland zurück.

Sie griffen den Feind   Ὁρμήσαντα παρρηλέω-
mit unerschrockenem Mu-   ἐπὶ τὸν ἐχθρὸν.
the an.

Sienge er hin, so wär-   Ἐὰν αὐτὸς ἐπορεύετο
de ich zu Hause blei-   ἐκεῖ, ἐγὼ ἕμενον ἐν τῷ
ben.   οἴκῳ,

Geh mit deinem Bru-   Ὑπαγε μετὰ τῷ Α'
der hin.   δελφῷ σου ἐκεῖ.

Ἐξαί-

Ἐξαιρέσις. Ἐὰν προηγείται τὸ συνδέτερον Ῥήματος τῶν Συνδέσμων αὖτε, ὡς, ὡς, wenn, nachdem, weil, obwohl, sobald, κτ. τὸ χωριστὸν μέριον μένει ἀχωρίτως τῷ Ῥήματι. οἷον·

Als wir von der Reise gesund in unser Vaterland zurückkamen, so erfreuten sich alle unsere Freunde.

Weil sie den Feind mit unerschrockenem Muthe angegriffen, nahm er sogleich die Flucht.

Er wollte gern, daß ich herkäme.

Ὅταν ἐπεσρέψαμεν ἐν τῆς ὁδοιπορίας ὑγιεῖς εἰς τὴν πατρίδα ἡμῶν, ἐχάρησαν πάντες οἱ φίλοι.

Ἐπειδὴ ὤρμησαν θάρραλέως ἐπὶ τὸν ἐχθρόν, ἐνδύς ἐτράπη εἰς φυγὴν.

Ἐπιθυμῶσει, ἵνα ἔλθω ἐδῶ.

Β'. Ὅταν ἔπεται ἕτερον Ῥήμα ἐν τῇ σειρᾷ τοῦ Λόγου μετὰ τὸ σύνδετον, δὲν ἀποταμιεύεται τὸ χωριστὸν μέριον ἕως τέλους, ἀλλὰ τίθεται πρὸ τῆς δευτέρας Ῥήματος. οἷον·

Sie fiengen frühmorgens mit Sonnenaufgang an zu schlagen, ἔχι δὲ zu schlagen an.

Ich fange morgen an zu arbeiten-

Rufen sie ihn her, sich zu verantworten.

Nimm deinen Bruder mit zum tanzen.

Ἦρξαντο πολεμεῖν ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, ἢ λίαν πρῶτ' τῆς ἡλίας ἀνατέλλοντος.

Ἀρχίζω αὖριον, ἵνα δελεῶ.

Καλέσατε αὐτὸν ἐδῶ, ἵνα ἀπολογηθῇ.

Παράλαβε μετὰ σὲ τὸν ἀδελφόν σου, ἵνα χορεύσῃ.

X

Γ'.

Γ'. Ἐπὶ πάντων τῶν ἄλλων Γενᾶν, Ἐγκλίσεων
 καὶ Χρόνων τὰ σύνδετα Ῥήματα μένουσι πάντο-
 τε ἀχωρίζως, εἴτε ἐν τῇ συμπλοκῇ αὐτῶν,
 ἐκτὸς ὅτι προσίθεται αὐτοῖς ἡ Συλλαβὴ γε ἐν τῷ
 Παρακειμένῳ, καὶ τὸ μόριον μὲν ἐν τοῖς Ἀπαρεμ-
 φάτοις. οἷον·

Sie werden herkom-
 men.

Θέλουσιν εἰσεῖν ἐδῶ.

Ich bin hergekommen.

Ἡλθον ἐδῶ.

Er bittet mich herzu-
 kommen.

Μὲ παρακαλεῖ, ἵνα
 ἔλθω ἐδῶ.

Δ'. Ἀλλ' ὅταν τὰ Ῥήματα συντίθενται ἐξ ἀχω-
 ρίσων Μορίων, ἀποβάλλεται παντελῶς ἡ Συλ-
 λαβὴ γε τῷ Παρακειμένῳ, καὶ τίθεται τὸ Μό-
 ριον μὲν τῷ Ἀπαρεμφάτῳ πρὸ τῷ ἀχωρίστῳ Μο-
 ρίῳ, ἔχι δὲ μετὰ αὐτῷ καὶ τῷ Ῥήματος.
 οἷον·

Ich habe mich seiner
 ent schlagen, ἔχι δὲ ent-
 geschlagen.

Ἐξέκαμον ἀπ' αὐτῷ,
 ἐλευθερώθην ἀπ' αὐτῷ.

Ich habe ihm viel zu
 verdanken, ἔχι δὲ verzu-
 danken.

Ὅφειλῶ αὐτῷ μεγά-
 λας εὐχαριστίας.

Η'. Περὶ τῆς Συνιάξεως τῶν Ἀπαρεμ-
 φάτων.

Α'. Ὅταν συνέρχονται δύο Ῥήματα, μηδενὸς με-
 σολαμβάντοι Συνδέσμου, εἰς ἓν, τίθεται τὸ ἐν
 ἐξ αὐτῶν ἐν τῷ Ἀπαρεμφάτῳ. οἷον·

Θι

Du lehrest mich richtig
reden.

Διδάσκεις με ὀρθῶς
λέγειν.

Er lernet jetzt schrei-
ben.

Μανθάνει νῦν γρά-
φειν.

Laß mich gehen.

Ἀφες με ὑπάγειν.

B'. Τινὰ Ρήματα συμπλεκόμενα μετὰ ἄλλων ἀναγ-
κάζουσιν αὐτὰ, ἵνα λαμβάνωσι τὸ Μέριον δι-
νὲν τῷ Ἀπαρεμφάτῳ. οἶον·

Gott hat nie angefan-
gen zu seyn.

Ὁ Θεὸς ἠδέποτε ἤρ-
ξατο τῷ εἶναι.

Sie hören auf zu schla-
gen.

Πάυονται πολεμεῖν.

Er begnügt sich so
viel empfangen zu haben.

Εὐχαριστεῖται, ὅτι ἔ-
λαβε τόσον.

Ich bitte dich das zu
thun.

Παρακαλῶς τοῦτο
ποιεῖν.

Er denkt dahin zu ge-
hen.

Ἐχει σκοπὸν, ἵνα ὑ-
πάγῃ ἐκεῖ.

Geben sie mir was zu
essen.

Δόσατέ μοί τι φα-
γεῖν.

Ich hoffe es zu erle-
ben.

Ἐλπίζω, ὅτι θελω
ζήσκειν, ἵνα ἰδῶ αὐτό.

Er fürchtet sich zu kom-
men.

Φοβεῖται ἐλθεῖν.

Ich wünsche dich zu se-
hen, κτ.

Ἐυχομαί σε ἰδεῖν.

Σημείωσις. Πλὴν τῶν Ρῆμάτων τῶν εἰσὶ καί-
τινα Οὐσιαστικὰ καὶ Ἐπίθετα Ὄνόματα, τὰ ὁποῖα
ἀπαιτῶσιν Ἀπαρέμφατον μετὰ τῆς Προθέσεως *zu*.
οἶον·

Die Kunst geschickt zu
fragen.

Ἡ μέθοδος τῆ οἰκείως
ἐρωτᾶν.

Die Gabe deutlich zu
sehen.

Ἡ Ἀρετὴ τῆ σαφῶς
ἐκφράζειν τὰ νοηθέντα,

Die Zeit zu essen.

Ὁ καιρὸς τῆ ἐσθίειν.

Es ist nicht möglich
fortzukommen.

Ἀδύνατόν ἐστι προχω-
ρεῖν.

Γ'. Ὅταν καταλιμπάνεται τὸ Μόριον *daß*, τίθε-
ται τὸ ἐφεξῆς Ρῆμα ἐν τῷ Ἀπαρεμφάτῳ με-
τὰ *Moris* *um zu*. οἶον·

Ich bin gekommen, um
Ihnen meine Aufwar-
tung zu machen, *ἀντὶ*
daß ich Ihnen . . . .
mache.

Ἡλθον, ἵνα κάμω
πρὸς ὑμᾶς τὴν δελικήν με-
ἐπίσκεψιν.

Er bemühet sich, um
gelehrt zu werden, *ἀντὶ*
daß er . . . . werde.

Ἐπιμελεῖται, ἵνα γέ-
νηται σοφός.

Δ'. Τὰ Ρῆματα *dürfen*, *heißen*, *hören*, *können*,
lassen, *lernen*, *mögen*, *müssen*, *sehen*, *sollen*,
wollen, ὅταν εὐρίσκονται παρ' ἄλλοις τισι Ρῆ-
μασι τρέπῃσι τὸν ἑαυτῶν Παρακείμενον εἰς τὸν
Ἐνεσῶτα χρόνον τῆ Ἀπαρεμφάτου. οἶον·

Ich

Ich habe das nicht thun dürfen, ἀντὶ gedurft. δὲν
ἐτόλμησα, ἵνα κάμω τῷτο.

Wer hat dich das sagen heißen? ἀντὶ geheissen. τίς
σοι εἶπεν, ἵνα εἰπῇς τῷτο;

Ich habe ihn kommen sehen, ἀντὶ gekommen. εἶδον
αὐτὸν ἐρχόμενον.

Haben sie es sagen hören? ἀντὶ gehört. ἤκασατε
λέγειν;

Er hat reiten lernen, & gelernet. ἔμαθεν, ἵνα καβ-
βαλικεύῃ.

Er hat gehen sollen, ἀντὶ gesollt. ἔπρεπεν, ἵνα ὑ-
πάγῃ.

Ich habe es sagen wollen, ἀντὶ gewollt. ἠθέλησα,
ἵνα εἰπῶ αὐτό.

Er hat glauben müssen, ἀντὶ gemußt. ἔπρεπεν, ἵνα
πισεύσῃ.

Er hat mich grüssen lassen, ἀντὶ gelassen. με ἐχαι-
ρέτισε.

Ich habe es nicht glauben können, ἀντὶ gekonnt.
δὲν ἐδυνήθην, ἵνα πισεύσω αὐτό.

Ich habe es nicht sagen mögen, ἀντὶ gemocht. δὲν
ἠθέλησα, ἵνα εἰπῶ αὐτό.

Θ'.

Θ'. Περὶ τῆς Χρήσεως τῶν Χρόνων ἐν τοῖς Ρήμασι.

Α'. Οἱ Γερμανοὶ μεταχειρίζονται πολλάκις τὸν Ἑνεῶτα ἀντὶ τοῦ Μέλαντος. οἶον·

Wenn ich nach Wien komme, (kommen werde) so besuche ich dich (werde ich, κτ.) gewiß.	Ὅταν ἔρχομαι εἰς τὴν Βιέννην, σε ἐπισκέπτομαι βεβαίως.

Wenn du mir von dir Nachricht giebst, so bleibe ich dir die Antwort nicht schuldig.	Ἐάν μοι δίδῃς εἰδήσιν περὶ σοῦ, σοὶ ἀποκρίνομαι ἀναγκαίως.

Β'. Ὅταν διηγῶνται περὶ παρεληλυθότων Πραγμάτων μεταχειρίζονται πολλάκις τὸν Ἑνεῶτα, ἵνα παρκυήσωσιν αὐτὰ ἐμφαντικώτερον. οἶον·

Ich komme zu meinen Freunden, und finde sie alle vergnügt, sie nöthigen mich zu bleiben, und ich lasse mich halten.	Ἐρχομαι πρὸς τὰς φίλους μου, καὶ εὐρίσκω αὐτὰς πάντας ἰλαρὰς, αὐτοὶ μὲ ἀναγκάζουσιν, ἵνα μένω, καὶ ἐγὼ ἀπομένω.

Γ'. Ὅταν διηγέμεθα περὶ παρελθόντος τινὸς Πράγματος, ἐν ᾧ ἡμεῖς παρόντες, καὶ εἵχομεν μέρος αὐτῷ, μεταχειρίζομεθα τὸν Παρατατικόν· ἐάν δὲ ὁ λόγος ἐστὶ περὶ τινος πράγματος, τὸ ὁποῖον ἔκαμον ἄλλοι χωρὶς ἡμῶν μεταχειρίζομεθα τὸν Παρακείμενον Χρόνον. οἶον·

Θεο

Gestern bewirthete M
verschiedene gute Freun-
de, und ich war auch da-
bey.

Χθὲς ἐφίλευεν ὁ Δεῖνα
τινὰς τῶν φίλων αὐτῆ,
καὶ ἡμὸν καὶ ἐγὼ παρών.

Gestern hat M ver-
schiedene gute Freunde be-
wirthet, und Klinias ist
auch dabey gewesen.

Χθὲς ἐφίλευσεν ὁ Δ
τινὰς τῶν φίλων αὐτῆ,
καὶ ἡμὸν καὶ ὁ Κλεινίας εἰς
ἐξ αὐτῶν.

Δ'. Οἱ Γερμανοὶ μὴ ἔχοντες Εὐκτικὴν Εὐγκλισιν
μεταχειρίζονται ἀντ' αὐτῆς τὴν Ὑποτακτικὴν
ἐν τῷ Παρατατικῷ Χρόνῳ μετὰ τῶν Εὔπιφθεγ-
μάτων ο! ach daß! wollte Gott. ἢ τὸν Παρα-
τατικὸν τῶν περιφραστικῶν Ρήμάτων μόθεν,
εἶναι, wollen, κτ. συμπλέκοντες αὐτὰ τῷ
Ἀπαρεμφάτῳ τινὸς ἄλλου Ρήματος οἶον.

Ο hätte ich Flügel, daß
ich flog! κτ.

Εἶδε ἔχοιμι πτέρυ-
γας, ἵνα ἀπετάξω.

Ach daß die Hülfe aus
Zion über Israel käme!

Εἴδοι ἡ βοήθεια ἐκ
Σιὼν ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ!

Wollte Gott, daß ich
so glücklich wäre!

Δώη Κύριος! κτ.

Möchten wir doch den
Tag erleben! κτ.

Εὔπιβιώημεν, κτ.

I. Περὶ τῶν Ἀπροσώπων Ρημάτων.

Α'. Ὅταν τὰ Ἀπρόσωπα Ρήματα ἀπλῶς κατα-
φάσκουσιν ἢ ἀποφάσκουσιν τὰ Μόρια τῶν ἢ εἰς
προτίθενται αὐτῶν, ὅταν δὲ ἐρώτῳσιν, ἐπι-
τίθενται αὐτοῖς. οἶον *

Man

Man sagt, λέγεις.	Was sagt man? τί λέγεις;
Man schreibt, γράφεις.	Schreibt man dieses? γράφεις τῆτο;
Man schläft, κοιμῶνται.	Schläft man? κοιμῶνται;
Man isst und trinkt, τρώγεις ἔτι πίνεις.	Ist und trinkt man gut? τρώγεις, κτ.
Es regnet, βρέχει.	Regnet es? ἄρα βρέχει;
Es schnehet, χιονίζει.	Schnehet es? ἄρα χιονίζει;
Es friert, παγώνει.	Friert es? ἄρα παγώνει;

Β'. Τὰ Ἀπρόσωπα Ῥήματα, τὰ ὅποια λαμβάνονται πρὸ ἐαυτῶν τὸ μόριον man, ἀπαιτῶσιν Αἰτιατικὴν Πράγματος, ἢ Δοτικὴν Προσώπου οἶον·

Man trinket den besten Wein.	Πίνεις τὸν κάλλιστον οἶνον.
Man schläft die ganze Nacht.	Κοιμῶνται ὅλην τὴν νύκτα.
Man hoffet alles.	Ἐλπίζεις πάντα.
Man läugnet alles.	Ἀρνῶνται πάντα.
Man klaget mir seine Noth.	Ἀποδύρονται πρὸς μετὴν ἀνάγκην αὐτῶν.
Man erzählet uns viel Neues.	Διηγῶνται ἡμῖν πολλὰ νέα.

Γ'. Ὅσα Ῥήματα προσωπικὰ ἀπαιτῶσιν Αἰτιατικὴν προσώπου, φυλάττουν αὐτὴν, ἢ ὅταν γίνονται Ἀπρόσωπα. οἶον·

Man

Man liebet und lobet mich.	Μὲ ἀγαπᾷσι καὶ ἐπαι- νῶσι.
Man bittet mich.	Μὲ παρακαλᾷσι.
Man versichert mich.	Μὲ βεβαιώνουσι.
Man tröstet und stär- ket mich.	Μὲ παρηγορεῖσι καὶ ἐνισχύουσι.

Σημεύουσιν. Ἐνταῦθα καταλέγουσι καὶ τὰ ἀντί-
στροφα ῥήματα. οἷον·

Es gehöret sich, gebüh- ret sich.	Καθήκει, δίκαιόν ἐστι.
Es begiebt sich, es trägt sich zu.	Συμβαίνει, ἀκολουθεῖ.
Es zeigt sich, findet sich, κτ.	Δείκνυται, εὐρίσκεται.

Δ'. Ὅσα Ἀπρόσωπα ῥήματα σημαίνουσι Πάθος
ἐπιδέχονται ἐν ἀρχῇ αὐτῶν ἔχι μόνον τὸ
μόριον εἶναι, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἀντωνυμίαν μὴ ἀ-
ποβολῇ τῷ εἶναι. οἷον·

Es hungert mich, πει- νῶ.	Μὴc hungert, τὸ αὐτό.
Es durstet mich, διψῶ.	Μὴc durstet, τὸ αὐτό.
Es dünket mich, νομίζω.	Μὴc dünket, τὸ αὐτό.
Es schläfert mich, νυσά- ζω.	Μὴc schläfert, τὸ αὐτό.
Es schmerzet mich, ἀλγῶ.	Μὴc schmerzet, τὸ αὐτό.
Es reuet mich, μετανοῶ.	Μὴc reuet, τὸ αὐτό.

Ε'. Ὀμοίως καὶ ὅσα Ἀπρόσωπα ῥήματα ἀπαι-
σι Δοτικὴν δύνανται, ἵνα ἀποβάλωσι τὸ εἶναι,
καὶ

ἐν ἵνα ἀρχίσωσιν ἀπὸ τῆς Ἀντωνυμίας mir.
οἶον·

Es dünkt mir, δοκεῖ μοι.	Mir dünkt, τὸ αὐτό.
Es begegnet mir, συμβαίνει μοι.	Mir begegnet, τὸ αὐτό.
Es beliebt mir, ἀρέσκει μοι.	Mir beliebt, τὸ αὐτό.
Es gefällt mir, ἀρέσκει μοι.	Mir gefällt, τὸ αὐτό κτ.

ζ'. Ὅσα Ἀπρόσωπα Ῥήματα σημαίνουσι φυσικὰ Ἀποτελέσματα καὶ Φαινόμενα, τὰ ὅποια γίνονται δίχα χειρὸς Ἀνθρώπου, οὐδεμίαν Πτώσιν ἀπαιτεῖσιν. οἶον·

Es blizet, ἀστράπτει.	Es donnert, βροντᾷ.
Es friert, παγώνει.	Es hagelt, χαλαζώνει.
Es regnet, βρέχει.	Es schnehet, χιονίζει.
Es brennet, καίει.	Es faulet, σίπεται, κτ.

Σημείωσις. Λέγουσιν ὁμῶς· es regnet große Tropfen, ὀμβρεῖ, es friert Keulen, εἰς κρύσταλλον τρέπεται, es brennet alles zu Kohlen, ἀπανδρακῆται πάντα.

ΙΑ'. Περὶ τῆς Συντάξεως τῶν Βοηθητικῶν Ῥημάτων.

Α'. Τὰ βοηθητικὰ Ῥήματα ἀπαιτεῖσι πρὸ ἑαυτῶν τὰς πρωτοπικὰς Ἀντωνυμίας ich, du, er, κτ. καθὼς ὅλα τὰ ἄλλα Ῥήματα. οἶον·
Ἀμαρτάνουσιν, ὅσοι λέγουσι καὶ γράφουσι.

Devo

Dero Schreiben habe
erhalten.

Bitte dich sehr.

Versichere theuer.

Beharre übrigens.

Εἴλαβον τὸ γράμμα
σε.

Σε παρακαλῶ κατὰ
πολλὰ.

Βεβαιώνω ἀκριβῶς.

Μένω δὲ, κτ.

Τί γὰρ κακὸν ἐποίησε τὸ λεξίδιον ἰσθ, ἵνα ἐ-
ξοριθῇ;

Β'. Δὲν πρέπει, ἵνα καταλιμπάνωνται ποτὲ τὰ
βοηθητικά Ρήματα ἴσην, haben & werden ἐν
τῷ Παρακειμένῳ & Ὑπερσυντελικῷ χρόνῳ, μη-
δεμιᾶς κατεπειγέσης Ἀνάγκης, ἵνα μὴ γένη-
ται Ἀσάφεια ἐν τῷ λόγῳ, οἶον·

Ὅτι ἔρρωται· Seit dem er bey mir gewesen·
da ich gesehen· nachdem er geboren, κτ. ἐπειδὴ ἄ-
δηλόν ἐστιν ἐνταῦθα, εἰάν ὑπονοεῖται τὸ ἰσθ, war,
habe, hatte ἢ gewesen. Ρητέον λοιπὸν

Seit dem er bey mir
gewesen ist.

Da ich gesehen habe.

Nachdem er gestorben
war.

Ἀφ' ἧ ἦτον παρ' ἐ-
μοί.

Ὅταν εἶδον ἐγώ.

Ἀφ' ἧ ἀπέθανεν αὐ-
τός.

Σημειώσεις. Ὅταν συνέρχονται πολλὰ βοηθη-
τικά Ρήματα, καταλιμπάνεται τὸ μὴ τοσῶτον ἀ-
ναγκαῖον εὐφωνίας χάριν & συντομίας, τὸ ὁποῖον
συμβαίνει πολλάκις ἐν τοῖς Διπλώμασι & Διατάγ-
μασι τῶν Κρατέντων, & ἐν τοῖς λοιποῖς δημοσίοις
Γράμμασι.

Γ'.

Β'. Οταν εὑρίσκονται πολλὰ βοηθητικά Ρήματα ἐν συνεπείᾳ ἄλλου τινὸς Ρήματος, τίθεται τὸ ἐν πρὸ τοῦ Ρήματος, καὶ τὸ ἕτερον μετὰ τὸ Ρήμα, ἵνα μὴ πλησιάζωσι τοσαῦτον ἀλλήλοις. οἶον·

Ich versichere dich, daß   Σὲ βεβαιῶνω, ὅτι ἡρ-
ich dahin würde gekom-   χόμην ἐκεῖ, εἰ δὲν ἐμ-
men seyn, wenn ich nicht   ποδιζόμην.
wäre abgehalten.

Σημείωσις. Πλὴν αὗτος ὁ Κανὼν ἔκ ἐστι καθό-
λου· ὅτι ἐνίοτε τίθενται καὶ τὰ δύο ὁρθῶς ἐπὶ τέ-
λει. Εἰ μὴ μὲν ἐν ἐσίν, ἐπιτίθεται πάντοτε ἐν τῇ
ὑποτακτικῇ Ἐγκλίσει κατὰ τὸν ἀκόλουθον Κα-
νόνα.

Δ'. Τὰ βοηθητικά Ρήματα χωρίζονται κοινῶς ἐκ
τῶν οἰκείων Ρημάτων ἐν τῷ Παρακειμένῳ καὶ
Υπερσυντελικῷ χρόνῳ, εἰς τρόπον ὅτι προ-
τίθενται μὲν αὐτῶν ἐν τῇ Ὄρισικῇ, ἐπιτίθεν-
ται δὲ αὐτοῖς ἐν τῇ Υποτακτικῇ Ἐγκλίσει.
οἶον·

Ich bin ehemals sehr   Πρὸ καιρῷ συνανέστρά-
vergnügt mit ihm umge-   φην μετ' αὐτῷ πολλὰ εὖ-
gangen.   χαρισημένα.

Der Frieden ist nun   Ἡ εἰρήνη ἐβεβαιώθη,
zur Richtigkeit gekommen.   ἐκλείσθη ἐντελῶς, ἔλαβε
τέλος.

Es heißt, daß der   Λέγουσιν, ὅτι ἡ εἰρή-
Frieden nicht lange dau-   νη δὲν θέλει διαρκέσειν
ern werde.   ἐπὶ πολὺν χρόνον.

Καὶ ἀσυνδέτως πρὸ τῆς Ρήματος.

Es heißt, der Frieden werde nicht lange dauern.

Ε'. Ὅταν προηγῶνται τῶν βοηθητικῶν Ρημάτων οἱ Ὑποθετικοὶ Σύνδεσμοι wann, wenn, da, fern, wofern, im Falle, κτ. τίθενται αὐτὰ μετὰ τὰ ἄλλα Ρήματα ἐπὶ τέλει τῆς Περιόδου. Ὅταν δὲ καταλιμπάνονται ἔτσι οἱ Σύνδεσμοι, τίθενται τὰ βοηθητικὰ Ρήματα ἐν ἀρχῇ τῆς Περιόδου. οἷον·

Wann du gehen wirst:
so will ich auch gehen.

Εἰάν ὑπάγῃς σὺ, ὑ-
πάγω καὶ ἐγώ.

Wenn du mir die
Wahrheit sagen wirst: so
werde ich dir helfen.

Εἰάν μοι εἴπῃς τὴν ἀ-
λήθειαν, θέλω σοι βοη-
θῆσειν.

Wofern sie das gethan
haben.

Εἰάν ἔκαμον αὐτοῖς τῷ-
το.

Η' χωρὶς τέτων τῶν Συνδέσμων.

Haben sie das gethan,
so mögen sie es auch ver-
antworten.

Εἰάν ἔκαμον αὐτοῖς τῷ-
το, ὀφείλουσι καὶ ἵνα ἀπο-
λογηθῶσιν ὑπὲρ αὐτῶν.

Können sie sich ent-
schließen: so wollen wir
mit einander reisen.

Εἰάν ἀποφασίσῃτε,
θέλομεν ταξιδεύσειν ὁ-
μῶς.

Ὡς αὐτως καὶ ἐπ' Ἐρωτήσεως.

Hättest du das gedacht?

Ἐφαντάσθης ἂν τῷτο;

Sollen wir dahin ge-
hen?

Θέλομεν ὑπάγειν ἐκεῖ;
Νοί.

Wollen wir diesen Schimpf erdulden? Θέλομεν ὑποφέρειν ταύτην τὴν ὕβριν;

ς. Ἐν πάσαις ταῖς Παρακελεύσεσι καὶ Εὐχαῖς χωρὶς τῶν Ἐπιφθεγμάτων Δ καὶ Αψ, τίθεται τὸ βοηθικὸν Ῥῆμα πρὸ τοῦ ἰδίου Ῥήματος. οἶον·

Laßt uns gehen! Ἀπίωμεν, ἀεὶ ὑπάγωμεν!

Laßt uns eilen! Ἐπειγώμεθα, σπεύδωμεν!

Hätte ich nur meine Freiheit bekommen. Εἴθε ἔχοιμι μόνον τὴν ἐλευθερίαν μου!

Wäre er zu Hause geblieben. Ὡς εἰάν ἔμενε μόνον ἐν τῷ οἴκῳ!

Ζ. Ἐάν τὸ Ῥῆμα werden ἐστὶ Βοηθητικόν, ἀποβάλλει τὴν Συλλαβὴν ge ἐν τοῖς Παρωχημένοις χρόνοις τῶν Ῥημάτων εἰδὲ μὴ, φυλάττει αὐτήν. οἶον·

Ich bin belehrt worden, ἔχῃ geworden, ἐδιδάχθην, ἐπαιδεύθην.

Du bist geliebet worden, — — ἡγαπήθης.

Er ist gelobet worden, — — ἐπηνέθη.

Er ist Doctor geworden, ἔχῃ worden, ἔγεινε διδάσκαλος.

Er ist Hofrath geworden, — — ἔγεινε σύμβελος τῆς Αὐλῆς.

Η'.

Κατάχρησις τῆ λόγου ἐστίν, ἵνα διπλασιάζηται τὸ Ρῆμα haben ἐν τοῖς Παρωχημένοις χρόνοις τῶν ἐνεργητικῶν Ρημάτων. οἷον·

ich habe es ihm gesagt   εἶπον αὐτῷ πρὸ ὀλίγου
br.   τῆτο.

ich hatte es ihm gesagt   εἶπον αὐτῷ πρὸ πολλοῦ
br.   λῆ τῆτο.

Εὐταῦθα τὸ gehabt ἐστὶ περιττὸν καὶ μάταιον. γὰρ σημαίνει.

Σημείωσις. Ἀνεμώλικ βάξισι καὶ ὅσοι λέγουσιν· ich hätte ihn loben würden, ἀντὶ ἐγὼ würde ihn loben haben, ἡδελον ἐπαινέσειν αὐτόν.

Εὐ ὧ χρόνῳ τῶν Βοηθητικῶν ἢ τῶν ἄλλων Ρημάτων ἀρχίσῃ τις τὴν Περίοδον, ἐν ταύτῳ κατατεινέτω αὐτὴν ἕως τέλους, εἰάν ἡ χρεία δὲν ἀπαιτήσῃ μεταβολήν. οἷον·

Er sprach zu mir: ich würde ihm, wenn ich wollte und könnte (ἐγὼ will καὶ kann, ἢ wolle καὶ könnte) den Gefallen thun. Wenn ich aber nicht dürfte und möchte (ἐγὼ darf ἢ mag, ἢ gedurft ἢ gewünscht): so bätte (ἐγὼ bitte) er mich, ihn zu befehlen; verbände sich auch (ἐγὼ verbinde) mich bloß zu halten, bis ich vergnügt wäre ἐγὼ sei ἢ würde). Αὐτοὶ μοι εἶπεν, ἵνα κάμω αὐτῷ χάριν, εἰάν ἡδελον καὶ ἐδυνάμην· εἰδὲ καὶ δὲν ἡδυνάμην ἢ δὲν ἐδυνάμην, μὲ ἐπαρακαλῶσεν ἑδέν ἡτοίμα· ἵνα φείσωμαι αὐτῆς, καὶ ὑποχρέωνεν ἑαυτὸν, ἵνα σακεῖν διὰ τὴν ζημίαν μου, ἕως ἂν εὐχαρισηθῶ.

Κ Ε Φ,

Κ Ε Φ. Ε'.

Von der Fügung der Περὶ τῆς Συντάξεως
 Mittelwörter. τῶν Μετοχῶν.

Α'. Αἱ μετοχαὶ συμφωνῶσιν, καθὼς τὰ Ἐπίθε-
 τα, τοῖς Οὐσιαστικοῖς κατὰ Γένος, Ἀριθμὸν
 ἢ Πτῶσιν. οἶον·

Ein liebender Mann.

Ἀγαπῶν Ἄνθρωπος.

Eine liebende Frau.

Ἀγαπῶσα γυνή.

Ein liebendes Kind.

Ἀγαπῶν τέκνον.

Ein geliebter Sohn.

Ἡγαπημένος υἱός.

Eine geliebte Tochter.

Ἡγαπημένη θυγάτηρ.

Ein geliebtes Kind.

Ἡγαπημένον τέκνον.

Der Fromme ist wie
 ein an Wasser gepflanzter
 Baum.

Ὁ εὐσεβὴς ἔστιν, ὡς
 τὸ ξύλον τὸ πεφυτευ-
 μένον παρὰ τὰς διεξόδους
 τῶν ὑδάτων.

Β'. Ὅταν αἱ Μετοχαὶ τίθενται μετὰ τὸ Ρῆμα,
 δηλοῦσι τὴν κατάστασιν τοῦ Προσώπου ἢ τοῦ
 Πράγματος. οἶον·

Ich fand ihn weinend.

Εὗρον αὐτὸν κλαίον-
 τα.

Er redete sitzend.

Καθήμενος διελέγετο.

Er kam eilend.

Σπεύδων ἦλθε.

Er stand erschrocken
 da.

Ἐξέκετο ἐκ πεπληγ-
 μένος ἐκεῖ.

Γ'.

Γ'. Δὲν πρέπει, ἵνα ἀνασρέφῃ τις τὴν κυρίαν σημασίαν τῶν Μετοχῶν προσαρμόζων αὐτὰς τοῖς Πράγμασιν, ὅταν ἀποδίδονται τοῖς Προσώποις, ἢ ἐκλαμβάνων αὐτὰς παθητικῶς, ὅταν σημαίνουσιν Ἑνέργειαν. οἶον·

Ἀμαρτάνουσιν ἐκεῖνοι, οἵτινες λέγουσι· es ist ihm wissend, ἀντὶ bekannst, γνωστὸν ἔστιν αὐτῷ· ὅτι τὸ wissend ἀποδίδεται τοῖς Προσώποις, ἔχῃ τοῖς Πράγμασι.

Ὡσαύτως ψευδές ἐστὶ· Die von ihm habende gute Meinung, ἀντὶ τῷ εἰπεῖν· Die gute Meinung, die man von ihm hat, ἢ καλὴ ὑπόληψις, ἣν ἔχουσιν περὶ αὐτῷ, ὅτι τὸ habende σημαίνει Ἑνέργειαν, ἢ δὲ ὑπόληψις, τὴν ὁποίαν ἔχει τις περὶ τινος, ἢ ἔχει, ἢ ἔχεται. ὅρα καὶ Ετυμολ. Κεφ. 2. §. 3. Σημειώσ. β'.

Δ'. Αἱ Μετοχαὶ τῷ Ἑνεσῶτος καὶ τῷ Παρακειμένου Χρόνῳ ἢ εἰσὶ πλέον εὐχρηστοὶ ἐν τῇ γερμανικῇ Διαλέκτῳ, μάλιστα ἐν ἀρχῇ τῆς Περιόδου. οἶον.

Schreibend schickte er mich zu seinem Vater.

Γράφων ἀπέστειλέ με πρὸς τὸν πατέρα αὐτῷ.

Sehend, daß dieses geschah, sprach er kt.

Ὅρων τὸ γενόμενον εἶπε.

Erschrecket durch deine Worte, kann ich dir nicht antworten.

Ἐκπλαγεὶς ὑπὸ τῶν λόγων σου ἢ ἔχω σοὶ ἀποκρίνεσθαι.

Bergnügt über deinen Antrag, ergreife ich ihn mit beiden Händen.

Ἡδοὺς ἐπὶ τῇ προσφορᾷ σου, ἀμφοτέραις αὐτὴν ἀσπάζομαι.

Υ

Αὐται

Αὗται αἱ Φράσεις ἔχουσι χάριν ἐν τῇ ἑλληνικῇ Γλώσσῃ, ἀλλ' ἐν τῇ γερμανικῇ εἰσὶ Βαρβαρισμοί, τὰς ὁποίας ἴδεις ποτὲ τῶν ἀρίστων Συγγραφέων μετεχειρίσθαι. ὅθεν ἐκφραζέσθωσαν ἄλλως διὰ τῶν μορίων in dem, da, weil, καὶ τῶν παραπλησίων. οἶον· in dem er schrieb, so, κτ. da er sah, daß dieses geschah, so, κτ. da du mich durch eine Worte erschreckst hast, so κτ. indem ich mich über deinen Antrag vergnügt, so κτ. Καὶ συντόμως εἰπεῖν, ἵνα μεταχειρίζεται τις καλῶς τὰς Μετοχὰς, ἃς φυλάττει μόνον τὰς δύο πρώτας ἀποδοθέντας Κανόνας περὶ αὐτῶν.

Ε'. Μεταχειρίζονται ἐνίοτε οἱ Γερμανοὶ τὸν Παρακείμενον χρόνον τῆς Μετοχῆς ἀντὶ τῆς Προσακτικῆς Ἐγκλίσεως. οἶον·

Zugeschlagen!

Κτυπήσατε!

Aufgemerkt!

Προσέχετε!

Wasser getrunken!

Πίνωμεν ἐπιεικῶς!

Von der Fügung der Nebenwörter.   Περὶ τῆς Συντάξεως τῶν Ἐπιρρήματων.

5, Πᾶντα τὰ Ἐπιρρήματα προσίθενται κοινῶς τοῖς Ῥήμασι, μὲ ταύτην τὴν διαφορὰν, ὅτι ἐπὶ μὲν τῆς Ὑποτακτικῆς καὶ Ἀπαρεμφάτου Ἐγκλίσεως προτίθενται αὐτῶν, ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων Ἐγκλίσεων ἐπιτίθενται αὐτοῖς. οἶον·

Ὑπο-

Υποτακτ. } daß ich schön schreibe, ὅτι γράφω κα-
λῶς.
} daß ich bald komme, ὅτι ἔρχομαι τα-
χέως.

Απαρεμφ. } schön schreiben, καλῶς γράφειν.
} bald kommen, ταχέως ἐλθεῖν.

Ορισικ. } ich schreibe schön, γράφω καλῶς,
} ich komme bald, ἔρχομαι ταχέως.

Προσακτ. } schreib gut, γράφε καλῶς.
} komm bald, ἐλθε ταχέως.

Σημειώσεις.

κ. Ὄταν δὲ προηγείται τῆς Οἰρισικῆς Ἐγκλί-
σεως τις τῶν Συνδέσμων τέτων als, da, wenn,
weil, daß, καὶ οἱ παραπλήσιοι, τὰ Ἐπιρρήμα-
τα προτίθενται τῷ Ῥήματος· ἐξ ἐναντίας δὲ ἐ-
πιτίθενται αὐτῷ ἐν τῇ Υποτακτικῇ, ὅταν δὲν
προηγείται αὐτῆς κανεῖς ἀπὸ τῶν εἰρημένων
Συνδέσμων· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπ' Ἐρωτήσεως.
οἶον·

Wenn ich stark laufe,
so schwinde ich.

Ὄταν τρέχω ἰσχυ-
ρῶς, ἰδρώνω.

Als ich stark lief, so
fiel ich.

Τρέχων ἰσχυρῶς ἔπε-
σον.

Käme ich zu früh, so
würde mir die Zeit lang.

Ἐὰν ἤρχομην πολλὰ
πρωί, ἤθελον μελαγ-
χολήσκειν.

Begriff er es leicht, so
würde er bald geschickt.

Εὰν ἐνοῶσεν εὐκόλως,
ἐγίνετο εἰς ὀλίγον και-
ρὸν ἐπιτήδειος.

Wer schreibt schön?

Τίς γράφει καλῶς;

β'. Ἐπὶ τῶν συνθέτων Χρόνων τὰ Ἐπιρρήματα
τίθενται μεταξύ τῶν Βοηθητικῶν καὶ τῶν ἄλ-
λων Ρήμάτων. οἶον·

Ich bin stark gelaufen.

Εἴτρεξα ἰσχυρῶς.

Ich habe fleißig ge-
schrieben.

Εἴγραψα ἐπιμελῶς.

Ich werde bald kom-
men.

Εἴλεύσομαι ταχέως.

β'. Πολλὰ Ἐπιρρήματα συμπλέκονται καὶ μετὰ τι-
νων Ἐπιθέτων, Μετοχῶν καὶ ἄλλων μορίων τῇ
Λόγῃ. οἶον·

Sehr früh, λίαν πρωΐ.

Innigstgeliebter Freund,
ἄκρος φίλος.

Sein artig, πολλα ἁ-
ρεῖος.

Ein sehr geliebter Sohn,
φίλτατος υἱός.

Hübsch fleißig, λίαν ἐπι-
μελής.

Hestig erzürnet, σφόδρα
θυμωμένος.

Nur einmal, μόνον μιᾷ
φορᾷ (τῇ καιρῷ).

Gerade zu, ἐπ' εὐθείας.

Gleich gegen über, ἐν-
δὺς ἀντικρὺ.

Schlecht weg, ἀπλῶς,
κτ.

Σημείωσις. Οὐδὲν θαυμαστὸν λοιπὸν, ἀνίσως
καὶ τινὰ Ἐπιρρήματα συντάσσονται μετὰ τῶν ὀνο-
μά-

μάτων ἔντισι Πτώσεσι. λόγῳ χάριν· τινὰ μὲν μετὰ Γενικῆς. οἷον· Innerhalb der Stadt, ἐντὸς τῆς πόλεως, ausserhalb des Landes, ἐκτὸς τῆς χώρας, jenseits des Rheins, πέραν τῆς Ῥήνης, diesseits der Alpen, ἐντὸς τῶν Ἀλπεων, κτ. τινὰ δὲ μετὰ Δοτικῆς. οἷον· Seit dem Tage, ἀπὸ ἐκείνης τῆς ἡμέρας, seit der Stunde, ἀπὸ ἐκείνης τῆς ὥρας, längst dem Flusse her, παρὰ τὸν ποταμὸν, neben dem Ufer hin, παρὰ τὸ χεῖλος τὸ αἰγιαλὸν, κτ.

Γ'. Ἡ διττὴ Ἀρνησις, ἡ ὁποία ἦτον ἐν χρήσει παρὰ τοῖς Παλαιοῖς, ἔγινε πάντῃ ἄχρηστος παρὰ τοῖς ὕστερον, ὥς δὲ λέγουσι πλέον niemas, nicht, nichts nicht, keiner nicht, ἀλλ' ἀπλῶς niemals, nichts, keiner. οἷον·

Ich habe ihn niemals gesprochen,

Οὐδέποτε ὠμίλησα μετ' αὐτῆς.

Dadurch entgeht euch nichts.

Δὲν χάνετε κατὰ τῆ το ὅδεν.

Es thuts ihm keiner gleich.

Οὐδεὶς ἐξισῆται αὐτῷ κατὰ τῆ το.

Δ'. Ἡ γερμανικὴ Γλῶσσα ἔχειτὶ Ἰδίωμα χωριστὸν, παρὰ πάσας τὰς ἄλλας, ἵνα περικλείῃ μίαν ὁλόκληρον Περίοδον μετὰ τῆ ἀρνητικοῦ Μορίᾳ nicht. οἷον·

Gott verläßt die Frommen nicht.

Οὗ Θεὸς ἔκ ἐγκαταλείπει τὰς εὐσεβεῖς.

Ein Soldat muß den Degen führen, aber ein Gelehrter nicht.

Οὗ στρατιώτης χρεώσεῖ, ἵνα φορῇ τὴν μάχαιραν, ἔχι ὁ πεπαιδευμένος.

Das

Das ist meine Meinung nicht.

Οὐκ ἔστι τῆτο τὸ νόημα μὲν.

Ε'. Τὰ Χρονικὰ Ἐπιρρήματα προηγούνται τῶν Τοπικῶν ἐν τῷ λόγῳ. οἶον·

Er ist heut hier gewesen.

Σήμερον ἦν ἐνταῦθα.

Er wird morgen gewiß dort seyn.

Ἀύριον ἔσται πάντως ἐκεῖ.

Ζ'. Τὰ Ἐπιρρήματα δὲν τίθενται ποτὲ ἐν ἀρχῇ τῆς Περιόδου, ἐκτὸς εἰς σημαίνουσί τι, τὸ ὅποιον γίνεται μετὰ προθυμίας καὶ ὁρμῆς τινὸς τῆς Ψυχῆς. τότε γὰρ ὁρθῶς τίθενται. οἶον·

Bald will ich da seyn.

Εὐθὺς θέλω εἶναι ἐκεῖ.

Sogleich soll es geschehen.

Ἀυτίκα ἔσται.

Stracks will ich kommen.

Πάραυτα ἔρχομαι.

Plötzlich fiel das Haus ein.

Ἐξαφνα ἔπεσε τὸ ὀσπήτιον.

Ζ'. Ὡς αὐτως καὶ τὰ Ἐπιρρήματα, ὅσα σημαίνουν Ἀκολαδίαν χρόνον, τίθενται ὡς τὰ πολλὰ ἐν ἀρχῇ τῆς Περιόδου. οἶον·

Damals geschah es.

Τότε συνέβη.

Nachmals hat sich die Sache geändert.

Υστερον ἔλαβε τὸ Πρᾶγμα ἄλλην μορφήν.

Ναὺ

Nachdem man die einheimischen Sachen in Ordnung gebracht, so gieng der Feldzug an.

Als dieß geschehen war.

Da Jesus geboren war.

Seit der Zerstörung Jerusaleum sind die Juden in aller Welt zerstreuet.

Α'φ' ὃ διέταξαν καλῶς τὰ οἰκεῖα πράγματα, ἄρχισεν ἡ ἐκστρατεία.

Α'φ' ὃ ἔγεινε τῆτο.

Α'φ' ὃ ἐγεννήθη ὁ Ἰησοῦς.

Μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Ἱερουσαλὴμ διεσπάρησαν οἱ Ἰουδαῖοι εἰς ὅλην τὴν γῆν.

H'. Τὰ Ἐπιρρήματα wann — alsdann, wie — so, gleichwie — also, so lange — bis, so weit — als, nachdem — so, ἐπακολουθεῖσιν ἀλλήλοις ὁμοίως δὲ καὶ je — desto, πλὴν ἔντισι Παροιμίαις, ὅπως τὸ μῦθον je δις τίθεται, οἷον.

Wann du das Deine thun wirst, alsdan werde ich auch das Meinige thun.

Wie du mit mir umgehst, so gehe ich mit dir um.

Gleich wie es zu den Zeiten Moysi gieng, also wird es seyn bey der Zukunft des Menschensohnes.

Ich will so lange warten, bis du fertig bist.

Ὅταν κάμνης σὺ τὸ ἐδικόν σε, τότε θέλω κάμνειν καὶ ἐγὼ τὸ ἐδικόν μου.

Καθὼς συμπεριφέρεσαι σὺ μετ' ἐμοῦ, ἔγω συμπεριφέρομαι καὶ ἐγὼ μετὰ σοῦ.

Ὡςπερ αἱ ἡμέραι τῆ Νῶε, ἕως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τῆ υἱοῦ τῆ Ἀνθρώπου.

Θέλω προσμένειν ἕως ὅπου ἐτοιμασθῇς.

So

So weit kann man dies erlauben, als es billig ist.

Nachdem, *ἢ* als ich das gesehen, so habe ich mich geändert.

Jemehr *ἡ* Freundschaft du mir erweistest, desto lieber habe ich dich; *ἢ* Ich habe dich desto lieber, jemehr du mir, κτ.

Je länger, je lieber.

Je länger hier, je später dort.

Je krümmere Holz, je bessere Krücke. κτ.

Συγχαρητέον τῷ τοσούτον ὅσον ἐσὶ δίκαιον.

Ἀφ' ἧς εἶδον τῷ, μετέβαλον τὴν γνώμην.

Ὅσον περισσότερον φιλίαν μοι διεκνύεις, τοσούτον περισσότερόν σε αγαπῶ.

Ὅσον βραδύτερον, τοσούτον χαριέστερον.

Ὅσον χρονιώτερον ἐδῶ, τοσούτον βραδύτερον ἐκεῖ.

Ὅσον καμπυλώτερον τὸ ξύλον, τοσούτον καλήτερα τὰ τῶν καλοβατῶν βάρη.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Von der Fügung der Vorwörter.

Περὶ τῆς Συντάξεως τῶν Προθέσεων.

Α'. Αἱ Προθέσεις δὲν τίθενται μόνον πρὸ τῶν ὀνομάτων καὶ Ἀντωνυμιῶν, ἀλλὰ πολλάκις καὶ πρὸ τῶν Ῥημάτων. οἷον.

Vor ἐσὶ Πρόθεσις, ὅταν λέγομεν vor dem Hause, πρὸ τοῦ οἴκου, vor mir, ἔμπροσθέν μου, ἀλλὰ συμ-

συμπλέκεται ὁμοίως ἢ τοῖς Ρήμασι vorgehen, vortragen, κτ. οἶον: Er geht mir vor, προπορεύεται με, er trägt seine Noth vor, παραφαίνει τὴν ἀνάγκην αὐτῆ, κτ. Καὶ ἐκ τούτων τῶν Προθέσεων σχηματίζονται τὰ περισσότερα σύνδετα Ρήματα.

Σημείωσις. Εἶπον ἀνωτέρω (Κεφ. Θ'. τῆ δευτέρου Μέρους) μετὰ ποίων Πτώσεων τῶν Ὀνομάτων συντάσσονται αἱ Προθέσεις ὥστε δὲν πρέπει ἵνα δώσω ἐκ δευτέρου Κανόνας περὶ τῆς Συντάξεως αὐτῶν, ἀλλὰ θέλω ἐπισημειώσῃ ὀλίγας τινὰς Πτώσεις, αἱ ὁποῖαι ἐκκλίνουσιν ἀπὸ τῶν Κανόνων, ἢ θέλω εἰπεῖν περὶ τῆς ὀρθῆς Χρήσεως αὐτῶν.

Β'. Αἱ Προθέσεις δὲν τίθενται πάντοτε ἀμέσως πρὸ τῶν ἰδίων Πτωτικῶν. οἶον·

In meines Vaters Hause. Ἐν τῷ οἴκῳ τῆ Πατρὸς μου.

Durch dieses meines Freundes unermüdeten Fleiß. Τῇ ἀνεκδότῳ σπουδῇ τέττε τῆ φίλου μου.

Γ'. Αἱ σύνδετοι Προθέσεις umher, vorher, vorhin, hinterher, χωρίζονται ἐνίοτε πάλιν, ἢ συντάσσονται μετὰ τῶν ἰδίων Πτωτικῶν. οἶον·

Er macht einen Zaun um seinen Acker her. Ποιεῖ φραγμὸν περὶ τὸν ἀγρὸν αὐτῆ.

Der Herr geht vor seinem Diener. Ὁ Κύριος προπορεύεται τῷ δούλῳ αὐτῆ.

Er läuft vor mir. Τρέχει ἔμπροσθέν μου.

Sie

Sie giengen hinter dem Wagen her. Επορεύοντο κατόπι τῆ ἀμαξίς.

Δ'. Η Πρόθεσις ὁρνε συντάσσεται πάντοτε μετὰ Αἰτιατικῆς καὶ προτίθεται τῶν Ὀνομάτων ὄιον·

Ohne mich können ihr nichts thun. Χωρὶς ἐμᾶ ἀδὲν δύνασθε ποιεῖν.

Πλὴν τῷ Zweifels ὁρνε, χωρὶς ἀμφιβολίας, ὅτε ἐπιτίθεται καὶ συντάσσεται μετὰ Γενικῆς. ἐμιμητέον δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως, ὅτι ἐκ ἑσσυγχωρημένον. Ἐπειδὴ δὲν λέγουσι Kummer ὁρνε, ἀλλὰ ὁρνε Kummer, χωρὶς μερίμνης, κτ.

Ε'. Η μὲν Πρόθεσις wegen ποτὲ μὲν προτίθεται τῶν Ὀνομάτων, ποτὲ δὲ ἐπιτίθεται αὐτοῖς, ἢ δὲ Πρόθεσις um — willen, καθὼς καὶ halben, halber, πάντοτε ἐπιτίθενται τοῖς Ὀνόμασιν. ὄιον·

Ich thue es deines Vortheils wegen· wegen deines Vortheils. Ἐγὼ κάμνω αὐτὸ διὰ τὸ συμφέρον σου.

Der Tugend wegen καὶ wegen der Tugend. Ἀρετῆς ἕνεκα.

Um deines Herzens Hartigkeit willen. Διὰ τὴν σκληρότητα τῆς καρδίας σου.

Deiner Freundschaft halben. Χάριν φιλίας σου.

Des

Des Wohlstandes hal-
ben. ἢ ἀνάσθως Wohl-
standes halben ἢ halber.

Εὐταξίας ἐνεκα.

Σ'. Η' Πρόδεσις von συντάσσεται πάντοτε μετὰ
τῆς ἑκτῆς Πτώσεως. οἶον·

Von Gott kommt alles
Gute.

Πρὸς Θεῶ τὰ ἀγα-
θά.

Πλὴν du von Alters her, παλαιόθεν, ὅπου
συντάσσεται μετὰ Γενικῆς, ἀλλ' ἴσως ἐστὶ κατ'
ἔλθειν τῆς λέξεως Zeiten· ὡς von Alters Zeiten
her. Η' αὐτὴ Πρόδεσις μετὰ τῶν μορίων an ἢ auf
ἐστὶν ἐν Χρήσει ἐπὶ τῶν ἐφεξῆς λέξεων ὅπως· von
Kindheit an, παιδιόθεν, von Jugend auf, ἐκ νεό-
τητας.

Ζ'. Αἱ πρόδεσις gegen ἢ wider συντάσσονται
πάντοτε μετὰ Αἰτιατικῆς, αἱ δὲ ἐξ αὐτῶν
σύνδετοι entgegen, gegenüber ἢ zuwider μετὰ
Δοτικῆς. οἶον·

Er kam mir entgegen.

Ἡλθεν εἰς ἀπάντησίν
μου.

Lafst uns ihm entgegen
gehen.

Ἀς ὑπάγωμεν εἰς ὑ-
πάντησιν αὐτοῦ.

Er ist mir entgegen
(μόνον μετὰ τῷ Ρήματος
ἐστὶ) ἀντὶ zuwider.

Ἐναντίος μοι ἐστὶ, κατ'
ἐμὲ ἐστὶ.

Der Kirche gegen über.

Ἀντικρὺ τῆς Ἐκκλη-
σίας.

Θεο

Gegen mir über.

Ἀντικρὺ ἐμῷ.

Das ist dem Gesetze
zuwider.

Τὸτό ἐστὶ κατὰ τὴ νό-
μον, ἀντίκειται τῷ νό-
μῳ.

Σημειώσεις.

α. Αἱ Πρόθεσις gegen ἔξωθεν διαφέρουσιν ἀλ-
λήλων· ὅτι ἡ μὲν gegen εὐθύαν δηλοῖ, ἡ δὲ
wider ἑχθραν· οἷον·

Er ist gütig gegen Sie
gesinnt.

Εὐνοϊκῶς ἔχει πρὸς ὑ-
μᾶς.

Er ist wider mich auf-
gebracht.

Ἐξωργισθὴ κατ' ἐμῷ.

Πλὴν ἐνίσταται τὸτο δὲν παρατηρεῖται· πότερον
δὲ ὁρθῶς, ἢ ἄ, ὑπ' εὐδύνην ἐστὶ τὸ Ζητούμενον.

β. Gegenüber ὅταν δὲν χωρίζεται τίθεται πάντο-
τε μετὰ τὸ Ὄνομα, ὅταν δὲ χωρίζεται τὸ μὲν
gegen προηγείται αὐτῷ, τὸ δὲ ὑπερ ἔπεται κα-
τόπι αὐτῷ· οἷον· Er wohnet der Kirche ge-
genüber, κατοικεῖ ἀντικρὺ τῆς Ἐκκλησίας, ge-
gen mir über, ἀντικρὺ ἐμῷ.

γ. Ἡ Πρόθεσις für συντάσσεται πάντοτε μετὰ
Αἰτιατικῆς, ἔξω σημαίνει Προσδιορισμὸν τῆ πράγ-
ματος, Ὁφέλειαν, Βλάβην, Φροντίδα, Βοή-
θειαν ἔξω τότε Ἐποχὴν· οἷον·

Das ist für mich be-
stimmt.

Τὸτο διωρίσθη δι' ἐ-
μέ.

Das

Das habe ich für dich
aufgehoben.

Τῆτο ἐφύλαξα διὰ
σέ.

Für wen kaufest du
das?

Διὰ ποῖον ἀγοράζεις
σὺ τῆτο;

Für meinen Bruder.

Διὰ τὸν Ἀδελφόν
μου.

Es hilft für das Fieber.

Βοηθεῖ εἰς τὴν δέσμην.

Es ist Schade für ihn.

Κρίμα δι' αὐτόν.

Gott sorget für uns.

Ὁ Θεὸς φροντίζει ὑ-
πὲρ ἡμῶν.

Christus hat für uns
gelitten, und ist für uns
gestorben.

Ὁ Χριστὸς ἔπαθε καὶ
ἀπέθανεν ὑπὲρ ἡμῶν.

Der Sachwalter spricht
für seine Klienten.

Ὁ Συνήγορος διαλέ-
γεται ὑπὲρ τῶ ἰδίου πε-
λάτους.

Der Bürge steht und
zahlt für den Schuldner.

Ὁ ἐγγυητὴς στέκεται
καὶ πληρώνει ὑπὲρ τοῦ
χρεώτου.

Θ'. Ἡ Πρόθεσις νοτ συντάσσεται Δοτικῇ τε καὶ
Αἰτιατικῇ· καὶ Δοτικῇ μὲν, ὅταν σημαίνει Ἡ-
ρεμίαν, Αἰτιατικῇ δὲ, ὅταν δηλοῖ Κίνησιν· καὶ
σημαίνει Χρόνον, Τόπον, Ὑπεροχὴν, Προφυ-
λακὴν, Φόβον καὶ Αἰτίαν. οἷον·

Wann hat er gelebt?
vor hundert Jahren.

Πότε ἔζησεν αὐτός;
πρὸ ἑκατὸν χρόνων.

Wo steht er? vor sei-
nem Hause; vor der Thü-
re.

Πῶ στέκεται αὐτός;
πρὸ τῆ οἴκου αὐτοῦ, πρὸ
τῆς θύρας.

Wo

Wo gehst du hin? Ich
gehe vor den Richter.

Ich trete vor den Al-
tar.

Er hat den Rang vor
ihm.

Er ist sicher vor dem
Feinde.

Hüte dich vor der Sün-
de.

Er fürchtet sich vor dem
Tode.

Er zittert vor Kälte,
vor Furcht.

Er wüthet vor Zorn.

Ich kann vor Hunger,
vor Durst, vor Kummer
kaum leben.

Πῶ ὑπάγεις; ὑπάγω
ἐμπροσθεν εἰς τὸν Κρι-
τήν.

Πατῶ ἐμπροσθεν τῷ
Θυσιαστηρίῳ.

Υπερέχει αὐτὸν τῇ
ἀξίᾳ.

Ἀσφαλὴς ἐστὶν ἀπὸ τοῦ
ἐχθροῦ.

Φυλάττω ἀπὸ τῆς ἁ-
μαρτίας.

Ἀποδειλιᾷ πρὸς θά-
νατον.

Τρέμει ὑπὸ τοῦ κρύου,
ὑπὸ τοῦ φόβου.

Λυσσᾷ ὑπ' ὀργῆς.

Μόλις δύναμαι ζῆν ὑ-
πὸ πείνης, δίψης καὶ με-
ρίμνης.

Σημειώσεις.

α'. Ἡ Πρόθεσις vor, ὅταν σημαίνει αἰτίαν, ἀποπ-
τύει τὸ Ἀρθρον τῶν Οὐσιαστικῶν Ὀνομάτων,
μετὰ τῶν ὁποίων συμπλέκεται, ὡς τὰ προ-
σεχῇ Παραδείγματα σαφῶς δηλῶσι.

β'. Πολλοὶ Γερμανοὶ συγχέουσι τὴν Πρόθεσιν vor
μετὰ τῆς für, ἀλλ' ἐκ τῶν ἀποδοθέντων Παρα-
δειγμάτων βλέπει καθεὶς τὴν διαφορὰν καὶ τὴν
ἑρμηνείαν χρῆσιν αὐτῶν.

γ'.

Δὲν πρέπει, ἵνα συγχέῃ τις τὴν Πρόθεσιν
 νοῦ μετὰ τῆς νεῖ ἐν τῇ συνθέσει τῶν Ρῆμα-
 των· ὅτι ἡ πρώτη ἐστὶ χωρισή, ἡ δευτέρα ἀχω-
 ριστος· καὶ ἡ μὲν νοῦ σημαίνει χρόνον ἢ τόπον,
 ἡ δὲ νεῖ ἢδέποτε. Ἐτι δὲ ἡ μὲν νοῦ ἔχει μα-
 κρόν τόπον, ἡ δὲ νεῖ βραχύν. οἷον· ἄλλοτι ἐ-
 σὶ versagen, καὶ ἄλλο νοῖsagen· τὸ πρῶτον δη-
 λοῖ ἀπαρνεῖσθαι, τὸ δεύτερον, ὑπαγορεύειν,
 ἢ προλέγειν. ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν.

Αἱ Πρόθεσις an, auf, hinter, in, neben,
 über, unter καὶ zwischen συντάσσονται Δοτικῇ
 καὶ Αἰτιατικῇ, τῷτ' ἐστὶ Δοτικῇ, ὅταν σημαί-
 νουσιν ἡρεμίαν, καὶ Αἰτιατικῇ, ὅταν σημαίνουσι κί-
 νησιν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον. οἷον·

Es liegt nur an dir. Παρὰ σοὶ μόνον κεί-
 ται.

Es liegt auf dem Ti- Κεῖται ἐπὶ τῆς τρα-
 पे. πέζης.

Er steht hinter dir, κτ. Στέκεται ὀπίσσω.

Er hat an mich ge- Ἐγραψε πρὸς με.

Er geht auf den Berg Ὑπάγει εἰς τὸ ὄρος.

Er warf es hinter mich, Ἐρρίψεν ὀπίσω με.

τ.

Ὁρα Κεφ. Θ'. περὶ Πρόθεσ.

Α'. Πρέπει, ἵνα συντάττῃ τις Ὁρθῶς τὰς Προ-
 θέσεις νεῖ καὶ zu, καὶ ἵνα μὴ καταχρᾶται αὐ-
 τὰς, οἷον· Ρῆτέον·

Er

Er kommt zu mir, ἔχι ben mir, ἔρχεται πρὸς με.

Ich komme zu Ihnen, ἔχι ben Ihnen, ἔρχομαι
πρὸς ὑμᾶς.

Er ist ben mir, ἔχι zu mir, ἢ ben mich, αὐτός ἐ-
στι παρ' ἐμοί.

Ich bin ben Ihnen gewesen, ἔχι ben Sie, ἦμολ
παρ' ὑμῖν.

Σημείωσις. Αἴτιον δὲ τάδε, ὅτι ἡ Πρόθεσις
ben δὲν σημαίνει κίνησιν, ἀλλὰ εἰσιν ἐν τόπῳ, ἢ
ἡρεμίαν, καὶ δὲν συντάσσεται μετὰ Αἰτιατικῆς, ἀλ-
λὰ μετὰ Δοτικῆς. Τῆτ' αὐτὸ παρατηρητέον καὶ ἐπὶ
τῶν λοιπῶν Προθέσεων· ὅτι πολλοὶ δὲν συντάττε-
σιν αὐτάς ὀρθῶς. οἷον· Ρ'ητέον.

Ich komme von Ihnen,
ἔχι von Sie.

Ἐρχομαι παρ' ὑμῶν.

Ich habe das von Ihnen,
ἔχι von Sie.

Ἐχω τῆτο παρ' ὑμῶν.

Ich will mit Ihnen
gehen, ἔχι mit Sie.

Θέλω ὑπάγειν μετὰ
ὑμῶν.

Ich will schon mit Ihnen
nen, ἔχι mit Sie, das
von sprechen.

Θέλω ὁμιλήσειν μετὰ
ὑμῶν περὶ τῆτα.

Ich will das durch
Sie, ἔχι durch Ihnen
ausrichten.

Ἐγὼ θέλω τελειώ-
σειν αὐτὸ διὰ μέσε ὑμῶν.

Es ist mir Ehre genug
nach Ihnen, ἔχι nach Sie
zu gehen.

Μεγάλητιμή με εἰςιν,
ἵνα ἀκολουθήσω ὀπίσω
ὑμῶν.

Ὁρα Ἐτυμ. Κεφ. Θ', περὶ Προθέσ.

ΠΒ'.

IB. Τὰ ὀνόματα τῶν τόπων, εἴτε Ἐπαρχιῶν καὶ
Πόλεων· ὁμοίως δὲ καὶ αἱ Λέξεις Hof, Haus,
καὶ Tisch λαμβάνουσι πρὸς ἑαυτῶν τὰς Προθέσεις
nach, zu, bei καὶ von χωρὶς Ἀφθρη. οἶον·

Ich reise nach Wälsch-
land, Frankreich.

Πορεύομαι εἰς Ἰταλίαν,
Γαλλίαν.

Ich reise nach Rom,
Wien, Dresden.

Πορεύομαι εἰς Ῥώμην,
Βιέννην, Δρέσδαν.

Er ist zu London, Pa-
ris, Petersburg gewe-
sen.

Αὐτὸς ἦτον ἐν Λον-
δίνῳ, Παρισίοις, Πετρο-
πόλει.

Ich komme von Ber-
lin, Leipzig.

Ἐρχομαι ἀπὸ Βερο-
λίνης, Λειψίας.

Es liegt bei Pest, Bel-
grad.

Κεῖται πλησίον τῆς
Πέστης, κτ.

Er geht nach Hofe,
nach Hause.

Ὑπάγει εἰς τὴν Αὐ-
λήν, κτ.

Er kommt von Hofe, von
Hause.

Ἐρχεται ἀπὸ τῆς Αὐ-
λῆς, κτ.

Er ist bei Hofe, zu
Hause.

Αὐτὸς ἐστὶν ἐν τῇ Αὐ-
λῇ, κτ.

Komm vor Tische,
geh zu Tische, schlaf nach
Tische.

Ἐλθε πρὸς τὴν Γεύ-
ματος, ὑπάγε εἰς τὴν
Τράπεζαν, κοιμήσου, κτ.

Sie sind bei Tische,
wir gehen zu Tische, sie
kommen von Tische.

Ἐυρίσκονται εἰς τὴν
Τράπεζαν, ὑπάγουμεν,
ἵνα γευθῶμεν, κτ.

Σημειώσεις.

α. Τὸ Ὄνομα *Zafel* δὲν ἐπιδέχεται τὴν αὐτὴν Σύνταξιν. ἐπειδὴ λέγουσι *zur Tafel gehen*, *von der Tafel seyn*, *von der Tafel kommen*.

β. Τινὰ τοπικὰ Ὄνόματα λαμβάνουσι πρὸ ἑαυτῶν τὸ Ἀΐδιον, καθὼς τὰ περισσότερα Οὐσιαστικὰ Ὄνόματα. οἷον·

Er ist aus der Wallachei.

Αὐτός ἐστιν ἐκ τῆς Βλαχίας.

Er gehet nach der Moldau.

Αὐτὸς ὑπάγει εἰς τὴν Μολδαβίαν.

Er lebt in der Türkei, κτ.

Αὐτὸς ζῇ ἐν τῇ Τερκίᾳ.

γ. Ἐν τῇ λέγουσι· Er geht zu Felde, ὑπάγει εἰς τὸν κάμπον, er geht zu Bette, ὑπάγει εἰς τὸν κράββατον, er geht zu Hauhause, ὑπάγει εἰς τὸ βουλευτήριον, ἔτι δὲ *nach Felde*, *nach Bette*, κτ. ἄτε er kömmt von Felde, von Bette.

δ. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει, ὅταν μεταχειρίζονται τὴν Πρόθεσιν *von* ἐπὶ τινος Οὐσιαστικῷ Ὄνόματι, ἀντὶ τῆς Ἐπιθέτου, θέλοντες, ἵνα φανερώσωσι τὴν Ὑλὴν τινὸς πράγματος. οἷον·

Der Kopf ist von Golde, ἀντὶ golden,

Τὸ κομβίον ἐστὶ χρυσεόν.

Der Tisch ist von Stein ἀντὶ steinern.

Ἡ τράπεζα ἐστὶ πετρίνη.

II'.

II'. Όταν αἱ Προθέσεις μὴ ἔνθεν τίθενται ἐπὶ τῶν Τόπων, εἴτε Ἐπαρχιῶν σημαίνουσι Δεσποτείαν, εἴτε Ἐπικράτειαν. οἷον·

Joseph der II. zu Ger-
manien und Jerusalem
König.

Γωσήφ ὁ Β'. Βασιλεὺς
τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Γε-
ρσαλῆμ.

Kurfürst zu Sachsen,
Kt.

Ε'λέκτωρ τῆς Σαξωνίας.

Herzog zu Burgund,
xT.

Δὲξ τῆς Βαργυνδίας.

König in Pohlen, in
Preußen, in Schweden,
in Dänemark.

Βασιλεὺς τῆς Πωλο-
νίας, τῆς Βορρυσσίας, τῆς
Συγκίας, τῆς Δανίας.

König von Engelland,
Frankreich, Spanien, Por-
tugall.

Βασιλεὺς τῆς Βρετα-
νίας, τῆς Γαλλίας, τῆς
Σπανίας, τῆς Πορτου-
γαλλίας.

ΙΔ'. Όταν ἐπακολουθήσῃ τινα Οὐσιαστικὰ Οὐόματα μετὰ μίαν Πρόθεσιν, ἀποβάλλῃ τὸ οἰκεῖον Ἀρθρον μετὰ τῆς Πτώσεως. οἶον·

In Noth und Tod, ἐχὶ
 Τode.

Εν καιρῷ ἀνάγκης καὶ
θανάτου.

Mit Gut und Blut bespringen.

Χρήμασι καὶ αἵματι βοη-
θεῖν.

Mit Rath und That.

Βεληήτε καὶ πράξει, καὶ
λόγῳ τε καὶ ἔργῳ.

In Freud und Leid.

Εν χαρᾷ καὶ λύπῃ, ἐν
εὐτυχίαις καὶ ἀτυχίαις.

Ohne Klang und Ges-
sang.

Χωρίς κλαγγῆς καὶ ὠ-
δῆς.

Durch Feuer und Was-
ser.

Διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος.

Ohne Furcht und Scha-
den.

Ἀνευ φόβου καὶ ζημίας.

Ben Brod und Was-
ser leben.

Ἐπ' ἄρτω καὶ ὕδατι
ζῇν. κτ.

ΙΕ'. Πολλὰκις ἐπαναλαμβάνονται αἱ Προφῆσαι
ἐν τῇ γερμανικῇ Γλώσσῃ διὰ περισσοτέραν
καὶ ἰδιαιτέραν τινὰ Ἐμφασιν. εἶεν·

Er ist auf die höchste
Stufe hinaufgestiegen.

Ἀνέβη εἰς τὸν ἀνώτα-
τον βαθμόν.

Es kommt aus dem
Innersten heraus.

Ἐξέρχεται ἐκ τοῦ ἐν-
δοτάτου.

Der Apfel ist durch und
durch faul.

Τὸ μῆλον δι' ὅλου σέ-
σηπε.

Es dringt durch und
durch.

Διὰ πάντων χωρεῖ, δι'
ὅλα φοιτᾷ.

Es kommt nach und
nach.

Ἐρχεται κατὰ μι-
κρόν.

Es gehet hier alles
über und über.

Ἐρρεῖ τὰ τῇ δε πρᾶγ-
ματι.

ΚΕΦ.

Κ Ε Φ. Η.

Von der Fügung der *Περὶ τῆς Συντάξεως*
Bündewörter. *τῶν Συνδέσμων.*

Α'. Ο Σύνδεσμος und ἡ οὐ μοτρόποι συνάπτει-
σι τὰ ὀνόματα ἐν τῷ αὐτῷ Ἀριθμῷ ἡ ἐν
τῇ αὐτῇ Πτώσει, ἡ συμπλέκει μίαν Περλο-
δον μετ' ἄλλης τινός· οἶον·

Geduld und Hoffnung.

Ὑπομονὴ ἡ ἐλπίς.

Glück und Zeit.

Ἡ τύχη ἡ ὁ καιρὸς.

Zeit und Stunde ist
noch nicht da.

Ὁ καιρὸς ἡ ἡ ὥρα ἀ-
κόμη δὲν ἦλθε.

Σημείωσις. Ὅσον διὰ τὸν Ἀριθμὸν, συμβαί-
νει ἐνίοτε, ὅτι ἡ φύσις τῷ Πράγματι, ὅπερ συμ-
πλέκεται μετὰ τινος ἄλλου, δὲν συγχωρεῖ, ἵνα τε-
θῇ ἐκεῖνο ἐν τῷ αὐτῷ Ἀριθμῷ. οἶον· Haupt und
Glieder, ἡ κεφαλὴ ἡ τὰ μέλη· Sowohl der König,
als seine Unterthanen, ὅτε βασιλεὺς ἡ τὸ ὑπήκοον
αὐτῷ.

Β'. Ὅταν πολλὰ ὁμοιότροπα ὀνόματα συμπλέ-
κονται διὰ τῷ Συνδέσμῳ und, τίθεται ὁ Σύν-
δεσμος μόνον ἐπὶ τῷ ἐσχάτῳ αὐτῶν. οἶον·

Bequemlichkeit, Gesund-
heit, Dauerhaftigkeit,
und Stärke des Körpers
ein guter Namen, Frey-
heit und Sicherheit —
sind wünschenswürdige

Ἡ Ἀνεσις, ἡ Ὑγιεία,
ἡ Ἐπιμονὴ ἡ ἡ Ῥώμη τῷ
Σώματι· τὸ καλὸν ὀνο-
μα, ἡ Ἐλευθερία ἡ Ἀσ-
φάλεια — εἰσὶν εὐκταῖα
ἀγαθὰ, ὅμως μόνον
Θύ.

Güter; aber doch nur die
Kleinern. Gelleri.

τὰ μικρότερα. ὁ Γέλ-
λετος.

Εξαιρεῖται ὅταν τάττονται τὰ Πράγματα ἀνά
δύω ἐν τῷ Λόγῳ. οἶον·

Die Empfindungen des
Erlaubten und Unerlaub-
ten, des Guten und Bö-
sen — sind noch zu stark,
als daß sie durch den
Eindruck der Ungebunden-
heit und Freiheit — ganz
könnten vertilget werden.

Ἡ Αἰσθησις τῷ δικαίῳ
καὶ ἀδίκῳ, τῷ καλῷ καὶ
κακῷ — ἰσχυροτέρα πέ-
φυκεν, ἢ ὥς τε ταῖς τῆς
ἀκολασίας καὶ ἀδείας —
προσβολαῖς ἄρδην ἀνα-
τραπήναι. ὁ αὐτός.

Γ. Οἱ Σύνδεσμοι συνάπτεισι καὶ παρὰ Ρήματα ἐν
ταῖς αὐταῖς Ἐγκλίσεσι καὶ Χρόνοις, καὶ ἀποτε-
λεῖσι διαφορὰς Περιόδους. οἶον·

Wo er geht und steht,
er gieng.

Ὅπου καὶ ἂν ὑπάγῃ καὶ
ἐκένηται.

Was wir wünschen und
hoffen.

Ὅπερ εὐχόμεθα καὶ
ἐλπίζομεν.

Das können sie thun
oder lassen.

Δύνασθε τὸ τοιοῦτον ποιεῖν,
ἢ ἀφιέναι.

Δ. Τινες Σύνδεσμοι δὲν τίθεντα ποτὲ μόνοι, ἀλλ'
ἔχουσι πάντοτε τὰς συνακολέθους αὐτῶν, τὰς
ὁποίας πρέπει, ἵνα ὑποσυνάπτῃ τις ὁρθῶς αὐ-
τοῖς, ἵνα μὴ γένηται ἀσάφεια ἐν τῷ Λόγῳ.
οἶον·

Ἡ γὰρ

Ἡ γάμενοι, Ἐπόμενοι.

Ἡ γάμενοι, Ἐπόμενοι.

Weder,	noch	Entweder,	oder.
Wiemohl,	doch ἢ jedoch.	zwar,	gleichwol.
Nicht allein,	sondern auch.	Weil,	so.
Obgleich,	so - doch, jedoch.	Da,	so.
Ob wohl,	nichtsdestowe-	Nachdem,	so.
Ob schon,	niger.	Wenn,	so.

Weder Freude noch Leid.

Οὔτε χαρὰ, ἔτε λύπη.

Weder Ruhm noch Ehre.

Οὔτε δόξα, ἔτε τιμή.

Wie wohl er noch sehr übel daran ist, so ist doch noch Hoffnung vorhanden, daß er wieder aufkommen werde.

Ἀν καὶ εὐρίσκεται αὐτὸς πολλὰ κακῶς, ὅμως ἔτι λείπεται ἐλπίς σωτηρίας.

Ich vermache dir nicht allein mein Haus, sondern auch alle meine Güter.

Σοι ἀφίνω ἔχι μόνον τὸ ὀσπήτιόν μου, ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου.

Ob wir gleich reich sind, so können wir doch nicht allen Leuten helfen.

Καὶ ἂν ἡμεῶθεν πλάσιοι, δὲν δυνάμεθα ὁμως, ἵνα βοηθήσωμεν τοῖς πᾶσι.

Entweder du bist es, oder es ist dein Geist gewesen.

Ἡ τοι σὺ ἦσον, ἢ τὸ πνεῦμά σε, τῷτ' ἔστιν ὁ κατὰ πάντα ὁμοίός σε.

Ich

Ich liebe dich zwar herzlich,
du aber liebst mich
gleichwohl nicht.

Εγώ σε ἀγαπῶ ἐξ
ὅλης καρδίας, ὅμως σὺ
δέν με ἀγαπᾷς.

Weil ἢ da ich nicht
wußte, wo du warest,
so könnte ich nicht.

Ἐπειδὴ δὲν ἐγίνωσκον,
πῶ ἦσον, δέν ἐδυνάμην, κτ.

Ε'. Οἱ περισσότεροι Σύνδεσμοι τίθενται ἐν ἀρχῇ
τῷ Λόγῳ· μόνον ὁ ἀντὶς, ἀλλὰ, ἀλλοί, ἀλλοί, ἀλλοί, ἀλλοί
Σύνθεσις πάντες παρεμβάλλονται ὁμοίως
ἐν τῷ Λόγῳ. οἶον·

Auch dieses ist zu mer-
ken, & es ist auch, κτ.

Καὶ τῷτο προσεπιση-
μειωτέον.

Doch will ich dir nichts
vorschreiben, & so will
ich dir doch, κτ.

Ὅμως ἐδέν σοι ἐπιτά-
ξω, & ἐδέν σοι ὅμως, κτ.

Aber nach dreß Tagen,
ἢ nach dreß Tagen aber.

Ἀλλὰ μετὰ τρεῖς ἡ-
μέρας.

Also bleibt es dabei,
& es bleibt also dabei.

Μένει λοιπὸν ἔτω.

Daher ist es nun ge-
wiß, κτ. & es ist daher
gewiß.

Βέβαιον λοιπὸν ἐστίν.

Derowegen sage ich,
ἢ ich sage derowegen.

Ὅθεν λέγω.

ε'. Ὁ Αἰτιολογικὸς Σύνδεσμος δαβ ἐπὶ μὲν τῶν
ὁμολογημένων Πραγμάτων συντάσσεται με-
τὰ τῆς Ὁριστικῆς Ἐγκλίσεως· ἐπὶ δὲ τῶν ἀμ-
φιβαλλομένων μετὰ τῆς Ὑποτακτικῆς. οἶον·

Ἐπὶ

Επὶ τῶν Ὁμολογυμένων.

Γλαube, daß ich dein
Freund bin.

Πίστευε, ὅτι εἶμαι φί-
λος σε.

Du siehst ja, daß man
dich hoch schätzt.

Βλέπεις φανερά, ὅτι
σε τιμῶσι κατὰ πολλά.

Wir wissen, daß Krö-
sus reich gewesen ist.

Ἐξεύρομεν, ὅτι ὁ
Κροῖστος ἦτον πλάσιος.

Wir sind überzeugt, daß
Gott gnädig ist.

Πεπείσμεθα, ὅτι ὁ
Θεός ἐστὶν οἰκτίρμων.

Επὶ τῶν Ἀμφιβαλλομένων.

Er will nicht glauben,
daß ich sein Freund sey.

Δὲν πιστεύει, ὅτι εἶ-
μαι φίλος αὐτῷ.

Er meynet, daß ich
reich sey.

Νομίζει, ὅτι εἶμαι
πλάσιος.

Ich zweifle, daß uns
alles gelingen werde.

Ἀμφιβάλλω, ὅτι πᾶν-
τα ἡμῖν κατὰ σκοπὸν ἀ-
ποβήσεται.

Bemühe dich, daß du
gelehrt werdest.

Πειρῶ σφδὸς εἶναι.

Z'. Ο' Σύνδεσμος daß καταλιμπάνεται ἐνίοτε με-
τὰ τὰ Εὐχῆς, Δεήσεως, Ἐλπίδος & Βεβαιώ-
σεως σημαντικὰ Ῥήματα. οἷον·

Ich hoffe, du werdest
dein Wort halten.

Ἐλπίζω, ὅτι θέλεις
φυλάξειν τὸν λόγον σε.

Ich wünsche, Gott
wolle Sie gesund erhal-
ten.

Ἐυχομαι, ἵνα διαφυ-
λάττῃ ὑμᾶς ὁ Κύριος.

Ich

Ich bitte, sich keine
Mühe zu geben.

Παρακαλῶ, ἵνα μὴ
κοπιᾷσῃτε.

Ich versichere, Ihnen
redlich zu dienen.

Ὁμολογῶ, ὅτι θέλω
ὑπηρετήσῃν ὑμῖν εἰλι-
κρινῶς.

Ich verspreche, alles
Mögliche zu thun, ἥτοι
daß ich es thun will.

Υ'πόσχομαι, ὅτι θέ-
λω κάμνειν πάντα τρό-
πον.

Η'. Ἐπ' Εὐχῆς τινὸς λαμβάνει σχεδὸν πάντοτε
τὸν Παρατατικὸν χρόνον τῆς Υ'ποτακτικῆς
Ἐγκλίσεως. οἶον·

Ach! daß doch dieses
geschähe; niemals gesche-
hen möchte!

Εἶδε γένοιτο τῆτο,
μηδέποτε γένοιτο!

Ο daß ich den Ihnen
wäre! κτ.

Εἶδε παρ' ὑμῖν εἶην!

Θ'. Ὅταν οἱ Σύνδεσμοι damit, auf daß, & daß
σημαίνωσι τέλος, εἴτε σκοπόν, συντάσσονται
μόνον μετὰ τῷ Ἐνεσῶτος χρόνῳ τῆς Υ'ποτακ-
τικῆς Ἐγκλίσεως. οἶον·

Ich sage es dir, da-
mit du es wissest, nicht
vergessest.

Σοὶ λέγω, ἵνα ἐξεύ-
ρης, μὴ ἀλισμονῇς.

Ich bitte ihn, daß er
dahin gehe, oder zu mir
komme.

Παρακαλῶ αὐτόν, ἵνα
ὑπάγῃ ἐκεῖ, ἢ ἵνα ἔλ-
θῃ πρὸς με.

Meie

Meine Absicht ist, daß
er sich gut aufführe.

Ο σκοπός μου ἐστίν,
ἵνα πωλεῖται καλῶς.

Ο Σύνδεσμος auf daß ἀντὶ τῆς damit ἐκ ἔστι
πλέον ἐν χρήσει.

Κ Ε Φ. Θ'.

Von der Fügung der Zwischenwörter. Περί τῆς Συντάξεως τῶν Παρενδeseων.

A'. Πολλὰ καὶ Παρενδέσεις παραλαμβάνονται εἰς τὸν
Λόγον χωρὶς τινος Πτώσεως, καὶ σχεδὸν πᾶ-
σαι, πλὴν τῶν Wohl, καὶ Weh, αἱ ὁποῖαι
ἀπαιτᾷσι Δοτικὴν· καὶ τῶν Ach καὶ O, αἵτινες
συντάσσονται μετὰ Κλητικῆς. ἐνίοτε δὲ O,
καὶ μετὰ Γενικῆς, καὶ Ach μετὰ Αἰτιατικῆς.
οἶον·

Wohl mir! Wohl mir! Καλὸν ἐμοί! καλὸν
uns! ἡμῖν!

Weh mir! Weh uns! Οἴμοι! καὶ ἡμῖν!

Ach Gott! O ich Elender! Ω Θεέ! ὦ τάλαι
der! ἐγώ!

O der großen Noth! Ω τῆς Ἀνάγκης!
Ach mich Elenden! Οἴμοι! κτ.

B'. Αἱ περισσότεραι Παρενδέσεις τίθενται ἐν ἀρ-
χῇ τῆς Λόγου· πλὴν τῆς leider, τὸ ὁποῖον ἐ-
νίοτε κεῖται καὶ ἐν τῷ μέσῳ, τὸ δὲ wunder καὶ
traun τίθενται πάντοτε μετὰ τοῦ Λόγου.
οἶον·

Leis

Leider! ~~ist~~ es mit uns
so weit gekommen, ~~h~~ es
ist, leider! mit, κτ.

Sie denken, wunder!
was sie gethan haben.

Sie haben, traun!
dem Feinde viel gescha-
det.

Φεῦ! πῶς κατηντήσ-
μεν οἱ ἄθλιοι. ἢ Φ
τῆς τύχης!

Βοῶσιν, ὡς θάυμα-
ζόν τὸ ἔργον, ὃ ἐποίησαν.

Μεγάλως, ὡς ἀληθῶς
ἐβλάψαν τὸν ἐχθρόν.

Γ'. Τὸ Μόριον leider συνάπτεται ἐνίοτε καὶ μετὰ
τῷ Θεῷ Οὐνόματος ἐν τῇ Γενικῇ. οἷον·

Soweit ist es, leider
Gottes! mit uns gekom-
men.

Ἀ'χ! πῶς κατηντήσ-
μεν οἱ ἄθλιοι.

Leider Gottes! das
hätte ich nicht gedacht.

ὦ! δειλαῖος ἐγὼ! ὅ-
νναρ ἂν τῆτ' ἐφαντά-
σην.

Τέλος τῆς Γραμματικῆς Πραγματείας.

Λ Ε Ξ Ι Κ Ο Ν

Γερμανικορωμαϊκόν.

Α'. Περὶ Θείων Πραγμάτων.

Gotte, ὁ Θεός
Herr, ὁ Κύριος.
Allmächtige, ὁ Παν-
τοδύναμος.

Allmacht Gottes, ἡ
Θεία Παντοδυναμία.

Heilige Geist, τὸ ἁ-
γιον Πνεῦμα.

Geist Gottes, τὸ
Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ.

h Geist, Πνεῦμα.

geistliche Dinge, πνευ-
ματικὰ Πράγματα.

Heiland, ὁ Σωτήρ.

Erlöser, ὁ Λυτρω-
τής.

Menschwerdung, ἡ

Ἐνανθρώπησις.

die Geburt, ἡ Γέννησις.
die Taufe, τὸ Βάπτισ-
μα.

die Salbung, τὸ Χρίσ-
μα.

die Engel, οἱ Ἀγγελοι.

die Heiligen, οἱ Ἄγιοι.

die Märtyrer, οἱ Μάρ-
τυρες.

die Herrlichkeit, ἡ Δό-
ξα.

der Himmel, ὁ Οὐρα-
νός.

das Paradies, ὁ Παρά-
δεισος.

die Hölle, ἡ Κόλασις.

die Ewigkeit, ἡ Αἰδιό-
της.

Β'. Περὶ τοῦ Κόσμου καὶ τῶν Στοιχείων.

die Welt, ὁ Κόσμος.

der Weltbau, τὸ Πᾶν.

die

die Sonne, ὁ Ἡλίος.
 der Mond, ἡ Σελήνη.
 die Sterne, οἱ Ἀστέρες,
 τὰ Ἀστρα.

der Himmel, ὁ Οὐρανός.

die Erde, ἡ Γῆ.

das Feuer, τὸ Πῦρ, ἡ
 Φωτιά.

das Licht, τὸ Φῶς.

die Flamme, ἡ Φλόξ.

der Funke, ὁ Σπινθῆρ.

der Rauch, ὁ Καπνός.

der Dampf, ἡ Ἀτμία.

der Dunst, ἡ Ἀναθυμία-
 σις.

die Hitze, ἡ Θερμότης.

die Kohle, τὸ Κάrbου-
 νον.

die Asche, ἡ Στάκτη.

die Feuersbrunst, ἡ Πυρ-
 καϊά.

der Brand, τὸ Δαυλί.

der Blitz, ἡ Ἀστραπή.

der Donner, ἡ Βροντή.

der Donnerkeil, ὁ Κεραυ-
 νός.

das Wasser, τὸ Ὑδωρ.

das Weltmeer, ὁ Ὠκεα-
 νός.

das Meer, die See, ἡ
 Θάλασσα.

der See, ἡ Λίμνη.

der Fluß, ὁ Ποταμός.

der Bach, ὁ Ρ'ύαξ.

die Ueberschwemmung,
 Πλημμύρα.

die Wellen, τὰ Κύμα-
 τα.

der Wasserfall, ὁ Καταρ-
 ῆάκτης.

der Sumpf, τὸ Τέλμα,
 ὁ Βάλτος.

die Pfütze, τὸ Ἑλος,
 Μπάρα.

der Tropfen, ἡ Σταλαγ-
 ματιά.

der Regen, ἡ Βροχή.

der Plafregen, ὁ Ὀμ-
 βρος.

der Nebel, ἡ Ομίχλη.

der Regenbogen, τὸ οὐ-
 ράνιον Τόξον.

der Hagel, ἡ Χάλαζα.

der Schnee, ἡ Χιάν.

der Thau, ἡ Δρόσος.

der Reif, ἡ Πάχνη.

der Frost, ἡ Ψύχρα.

die Kälte, τὸ Κρύος.

das Eis, ὁ Πάγος.

das Eisteis, ὁ ὀλισ-
 θηρός Πάγος.

der Brunn, τὸ Φρέαρ.

die Wasserquelle, ἡ Πη-
 γή, ἡ Βρύσις.

die Luft, ὁ Ἀήρ.

der Sturm, ἡ Καταιγίς,
 ἡ Λαίλαψ.

der Wirbelwind, ὁ Ἀνε-
 μοσρόβιλος.

das

das Wetter, ὁ Καιρός.
schönes Wetter, καλὸς
Καιρός.

schlechtes Wetter, κακὸς
Καιρός.

trübes Wetter, σολὸς
Καιρός.

das Ungewitter, ἡ Κα-
κοκαιρία.

die Finsterniß, τὸ Σκό-
τος.

die Wolke, τὸ Σύννε-
φον.

~~die Erde, ἡ γῆ.~~

das Erdbeben, ὁ Σεισ-
μὸς τῆς γῆς.

der Reich, Thron, ἡ Λά-
σπη.

der Staub, ὁ Κονιορτός.

der Thon, ὁ Πηλός.

die Kreide, ἡ Κρέδα.

der Berg, τὸ Ὄρος.

der Hügel, τὸ Βανόν, ὁ
Λόφος.

der Gipfel, ἡ Κορυφή.

das Gebirge, τὰ Βενά.

das Thal, ἡ Κοιλιά.

der Fels, ἡ ἀπότομος
Πέτρα.

der Stein, ἡ Πέτρα.

der Sand, ὁ Ἄμμος.

Γ. Περί Συγγενείας.

Die Ehe, ὁ Γάμος, ἡ
Υπανδρεία.

der Ehemann, ὁ Γαμέ-
της.

die Ehefrau, ἡ Ὑπαν-
δρος Γυνή.

die Heirath, τὸ Συνοι-
κέσιον, ἡ Υπανδρεία.

der Bräutigam, ὁ Νυμ-
φίος.

die Braut, ἡ Νύμφη.

die Verlobniß, ἡ Ἀρρα-
βῶνα.

der Brautschatz, ἡ Προί-
κα τῆς Νύμφης.

der Vater, ὁ Πατήρ.

die Mutter, ἡ Μητήρ.

die Kinder, τὰ Παιδιά.

die Zwillinge, οἱ Δίδυ-
μοι.

der Sohn, ὁ Υἱός.

die Tochter, ἡ θυγά-
τηρ.

der Bruder, ὁ Ἀδελ-
φός.

die Schwester, ἡ Ἀδελ-
φή.

der Wittwer, ὁ Ἀπό-
χρηστος.

die Wittwe, ἡ Χήρα.

der

der Waise, ὁ Ὀρφανός.
 Eine Mannsperson, Ἀνὴρ.
 eine Weibsperson, Γυνή.
 der Jüngling, ὁ Νέος, ὁ Νεανίσκος.
 der Knab, τὸ Παιδίον.
 die Jungfrau, ἡ Παρθένος.
 die Jungfer, ἡ Παρθενοκόρη (τίτλος).
 das Mädchen, τὸ Κοράσιον.
 das Geschlechterregister, ἡ Γενεαλογία.
 der Vetter, ὁ πρὸς πατρός Δεῖος.
 die Baase, ἡ πρὸς πατρός Δεία.
 der Oheim, ὁ πρὸς μητρός Δεῖος.
 die Muhme, Tante, ἡ πρὸς μητρός Δεία.
 der Enkel, ὁ Ἐγγονος.
 die Enkelinn, ἡ Ἐγκόνη.
 der Schwiegervater, ὁ Πενδερός.

die Schwiegermutter, ἡ Πενδερά.
 der Schwiegersohn, ὁ Γαμβρός.
 die Schwiegertochter, ἡ Νύμφη.
 der Schwager, ὁ Συμπένδερος.
 die Schwägerinn, ἡ Συμπενδερά.
 der Großvater, ὁ Πάππος.
 die Großmutter, ἡ Μάμμη.
 Ein Anverwandter, Συγγενής.
 Eine Anverwandtinn, Συγγένισσα.
 der Bevatter, Pathe, ὁ Ἀνάδοχος.
 die Pathin, ἡ Ἀνάδοχος.
 der Taufpathe, ὁ Ἀναδέκτος.

Δ'. Περὶ τοῦ Ἀνθρώπου καὶ τῶν Μερῶν αὐτοῦ.

Der Mensch, ὁ Ἀνθρώπος.
 der Leib, τὸ Σῶμα.
 die Seele, ἡ Ψυχή.
 die Muskeln, οἱ Μυῶνες.

die Schweislächer, οἱ Πόροι.
 die Sehne, ὁ Τένων.
 die Pulsader, ἡ Ἀρτηρία.
 Die

Die Ober, ἡ Φλέψ.
 das Mark, ὁ Μυελός.
 das Bein, der Knochen,
 τὸ Κόκκαλον.
 das Fleisch, τὸ Κρέας.
 das Haupt, der Kopf,
 ἡ Κεφαλή.
 das Glied, τὸ Μέλος.
 die Stirn, τὸ Μέτωπον.
 der Hauptwirbel, τὸ Με-
 σόκρανον.
 die Hirnschale, τὸ Κρα-
 νιον.
 das Haar, ἡ Κόμη.
 das Angesicht, τὸ Πρό-
 σωπον.
 die Augen, τὰ Ὄμματα.
 die Augenbraunen, τὰ
 Ὀφρύδια.
 die Ohren, τὰ ὠτία.
 die Nase, ἡ Μύτη.
 die Nasenlöcher, αἱ Τρύ-
 παιτῆς Μύτης.
 die Wangen, τὰ Μάγου-
 λα.
 der Bart, ὁ Πώγων, τὰ
 Γένεια.
 der Mund, das Maul,
 τὸ Στόμα.
 die Lippen, τὰ Χεῖλη.
 die Zunge, ἡ Γλῶσσα.
 der Zahn, τὸ Ὀδόντιον.
 das Kinn, τὸ Πηγάνιον.
 die Haut, τὸ Δέρμα.
 der Hals, ὁ Λαμῆς.

die Schulter, ὁ ὤμος.
 das Schulterblatt, ὁ Πλά-
 της.
 der Arm, ὁ Βραχίον.
 die Achsel, ἡ Μασχάλη.
 der Ellbogen, ὁ Ἀγκωνας.
 die Faust, ὁ Γρόνθος.
 die Hand, ἡ Χεὶρ, τὸ
 Χέριον.
 die rechte Hand, τὸ δε-
 ξιὸν Χέρι.
 die linke, τὸ ἀριστερὸν
 Χέρι.
 der Finger, ὁ Δάκτυλος.
 der Daumen, ὁ πρῶτος
 Δάκτυλος.
 die Spanne, ἡ Σπιδαμή.
 die Nägel, τὰ Οὐνύχια.
 der Knöchel, τὸ Κότσι.
 das Gelenke, ἡ Κλείδα-
 ρης.
 die Rippe, τὸ Πλευρόν.
 der Busen, ὁ Κόλπος.
 die Brust, τὸ Στήθος.
 die Weiberbrüste, τὰ Βυ-
 ζία τῶν Γυναικῶν.
 die Warzen an den Brüsten
 αἱ Ρόγες τῶν Βυζίων.
 der Bauch, ἡ Κοιλία.
 der Nabel, ὁ Ὄμφαλός.
 die Seite, ἡ Πλευρά.
 der Rücken, ἡ Ῥάχη.
 die Lenden, οἱ Λαγῶνες.
 der Schenkel, τὸ Σκέλος.
 das Knie, τὸ Γόνατον.

A a

Der

der Fuß, ὁ Πῆξ, τὸ πο-
δάριον.

die Herze, ἡ Πτέρνα.

die Zeh, τὸ Οὐνύχιον
τῆ Ποδός.

das Gehirn, ὁ Ἐγκέφα-
λος.

das Herz, ἡ Καρδία.

die Lunge, ὁ Πνεύμων.

die Leber, τὸ Ἡπαρ.

der Magen, ὁ Στόμαχος.

das Blut, τὸ Αἷμα.

die Nieren, τὰ Νεφρά.

die Galle, ἡ Χολή.

die ἢ das Milz, ἡ Σπλήν.

das Zwerchfell, τὸ Διά-
φραγμα.

das Mes, τὸ Περικάρ-
διον..

das Eingeweide, τὸ Ἐν-
τόσιον.

die Gedärme, τὰ Ἐντε-
ρα.

die Blase, ἡ Φέσκα.

der Harn, Urin, τὸ Οὖ-
ρον.

Ε'. Περί τινων Ἀρρώσθημάτων καὶ Ἐλαττωμάτων
τῆ ἀνδρωπίνου Σώματος.

Die Unpäßlichkeit, ἡ Ἀ-
δένεια.

die Krankheit, ἡ Ἀρρώ-
στία.

der Schmerz, ὁ Πόνος.

die Schlassucht, ἡ Ληθαργ-
γία.

die Gelbsucht, ὁ Ἰκτερός,
ἡ Κιτρινάδα.

die Krätze, ἡ Ψώρα.

das Zucken, ὁ Κνησμός,
ἡ Φαγύρα.

das Fieber, ὁ Πυρετός,
ἡ Θέρμη.

das Seitenstechen, ὁ
Πλευρίτης.

die Geschwulst, τὸ Πρίσ-
μα.

das Podagra, ἡ Ποδά-
γρα.

die Schwindsucht, ἡ Φθί-
σις.

die Sicht, ἡ Παράλυ-
σις.

der Scharbock, τὸ Σκορ-
βέτον.

der Krampf, ὁ Σπασ-
μός.

die schwere Noth, ἡ Ε'-
die fallende Sucht, πῖλη-

das böse Wesen, ὁ Φία.

der

der Kopfschmerz, ἡ Κε- φαλαλγία.	die Entzündung, ἡ Φλεγ- μονή.
der Zahnschmerz, ἡ Ο'- δονταλγία.	die Nase, das Rothlauf, τὸ Εἰρυσίπελας.
der Schwindel, ἡ Σκο- τῆρα.	die Pocken, ἡ Εὐλογία.
der Husten, ὁ Βῆχας.	die Masern, τὰ Εἷξανθή- ματα.
der Wahnsinn, ἡ Φρενι- τις.	die Franzosen, ἡ γαλι- κή Νόσος.
die Nasen, ἡ Μανία.	der Ausfluß, ἡ Λέπρα.
die Ohnmacht, ἡ Λυπο- θυμία.	der Schlag, ἡ Ἀποπλη- ξία.
die rothe Ruhr, ἡ Δυσεν- τερία.	der Grind, ἡ Κασίδα.
die weiße Ruhr, ἡ Διάρ- ρροια.	die Wassersucht, ὁ Υ'- δρωψ.
die goldene Ader, ἡ Αἰ- μορροΐς.	der Griß, ἡ Νεφρίτις.
der Durchfall, ἡ Εὐκοι- λία.	die Schwermuth, ἡ Με- λαγχολία.
die Verstopfung, ἡ Ε'μ- πραξίς.	Kahl, Φαλακρός.
die Pest, ἡ Λοιμικία.	Einaugig, Μονόφθαλ- μος.
die Wunde, ἡ Πληγὴ.	Schielend, Ἀλγίστωρος.
das Geschwür, τὸ Ελ- κος.	Blind, Τυφλός.
die Narbe, ἡ Οὐλή.	Taub, Κωφός.
der Krebs, ὁ Καρκίνος.	Stumm, Ἀλαλος.
der kalte Brand, ἡ Γάγ- γραйна.	Stammelnd, Τραυλός.
der Fluß, ὁ Ρευματισ- μός.	Lispelnd, Ψελλός.
	Buckelicht, Κυφός.
	Lahm, Χωλός.
	der Niese, ὁ Γίγας.
	der Zwerg, τὸ Ἀνθρω- πάριον.

ς'. Περὶ τῶν Αἰσθήσεων καὶ τῶν τῆς Ψυχῆς Δυνάμεων καὶ Παθῶν.

Das Gesicht, das Sehen, ἡ Ὁράσις.	das Gedächtniß, ἡ Μνήμη.
das Gehör, das Hören, ἡ Ἀκοή.	die Vergessenheit, ἡ Λήθη.
der Geruch, das Riechen, ἡ Ὀσφρησις.	die Urtheilungskraft, ἡ Κρίσις.
der Geschmack, das Schmecken, ἡ Γεύσις.	Angenehmer Geruch, Ἐὐωδία.
das Gefühl, das Fühlen, ἡ Ἀφύ.	Garstiger Geruch, Δυσωδία.
das Empfinden, τὸ Αἰσθάνεσθαι, ἡ Αἰσθησις.	der Klang, ὁ Ἠχος.
die Empfindlichkeit, ἡ αἰσθητικὴ Δύναμις.	Angenehmer Geschmack, Νοσιμάδα.
die Farbe, τὸ Χρῶμα.	das Gelächter, ὁ Καυχασμός.
Weiß, Λευκόν, Ἀσπρον.	das Weinen, ὁ Κλαυθμός.
Schwarz, Μέλαν, Μαῦρον.	der Seufzer, ὁ Ἀναστεναγμός.
Roth, Κόκκινον.	der Schlaf, ὁ Ὕπνος.
Grün, Πράσινον.	das Wachen, ἡ Ἐγρηγορσις.
Gelb, Κίτρινον.	der Traum, τὸ ὄνειρον.
Braun, Ῥῶδες.	das Schnarchen, τὸ Ρόγχισμα.
Blau, Γαλάζιον.	das Gemüth, ἡ Διάνοια.
Grau, Φαίδον, Ὑπόλευκον.	die Meinung, ἡ Δόξα, ἡ Ὑπόληψις.
die Einbildungskraft, ἡ φανταστικὴ Δύναμις.	der Wille, ἡ Θέλγησις.
die Einbuldung, ἡ Φαντασία.	der Verstand, ὁ Νῆς.

die

die Vernunft, ὁ Λόγος.	die Lust, ἡ Ἡδονή.
die Erkenntniß, ἡ Γνώσις.	der Argwohn, ἡ Υπό- νοια.
die Wissenschaft, ἡ Ἐπι- στήμη.	die Verwunderung, ὁ Θαυμασμός.
die Unwissenheit, ἡ Ἀγ- νοια.	der Haß, τὸ Μίσος.
die Klugheit, ἡ Φρόνη- σις.	der Wunsch, ἡ Εὐχή.
der Glaube, ἡ Πίσις.	das Verlangen, ἡ Ἐπι- θυμία.
die Liebe, ἡ Ἀγάπη.	die Freude, ἡ Χαρά.
die Menschenliebe, ἡ Φι- λανθρωπία.	die Traurigkeit, ἡ Λύ- πη.
die Hoffnung, ἡ Ἐλπίς.	die Furcht, ὁ Φόβος.
die Geduld, ἡ Υπομο- νή.	die Kühnheit, ἡ Τόλ- μη.
die Weisheit, ἡ Σοφία	die Verwegenheit, ἡ Ἀυ- δάδεια.
die Kunst, ἡ Τέχνη.	das Vertrauen, ἡ Πε- ποίθησις.
das Urtheil, ἡ Κρίσις.	die Schande, ἡ Ἐντρο- πή.
der Irrthum, ἡ Ἀπάτη.	die Barmherzigkeit, τὸ Ἐλεος.
die Wahrheit, ἡ Ἀλή- θεια.	die Mißgunst, ὁ Φθόνος.
die Verzweiflung, ἡ Ἀ- πόγνωσις.	
der Zorn, ἡ Ὀργή.	

Z. Περί Ἀρετῶν καὶ Κακιῶν.

Die Tugend, ἡ Ἀρετή.	das Versehen, ἡ Παρα- δρομή.
das Laster, ἡ Κακία.	die Unachtsamkeit, ἡ Ἀ- προσεξία.
die Sorgfalt, ἡ Ἀκρι- βεια, Ἀκριβολογία.	der Fehler, τὸ Παράρ- μα, τὸ Σφάλμα.
die Achtsamkeit, ἡ Προ- σοχή.	

die

die Beleidigung, ἡ Βλάβη, ἡ Ἀδικία.

die Bosheit, ἡ Κακία, ἡ Κακοήθεια.

die Mächtigkeit, ἡ Νηφαλιότης.

die Mäßigkeit, ἡ Ἐγκράτεια, ἡ Μετριοτήτης.

die Tapferkeit, ἡ Ἀνδρία.

Herzhaft, tapfer, Ἀνδρεῖος.

die Gerechtigkeit, ἡ Δικαιοσύνη, τὸ Δίκαιον.

die Ungerechtigkeit, ἡ Ἀδικία, τὸ Ἀδίκον.

die Erfahrung, ἡ Ἐμπειρία.

die Keuschheit, ἡ Σωφροσύνη, ἡ Ἀγνότης.

die Unkeuschheit, ἡ Ἀσέλγεια.

die Sittsamkeit, ἡ Κοσμιότης, ἡ Σεμνότης.

die Bescheidenheit, ἡ Μετριοφροσύνη.

die Unbescheidenheit, ἡ Ἀδιακρισία.

die Schamhaftigkeit, ἡ Αἰδώς.

die Demuth, ἡ Ταπεινότης.

die Wahrheit, ἡ Ἀλήθεια.

die Güte, Gnade, ἡ Ἐπιείκεια, ἡ Ἀγαθότης.

die Sanftmuth, ἡ Πραότης.

die Dankbarkeit, ἡ Ἐυγνωμοσύνη.

die Gottesfurcht, ἡ Ἐυσέβεια.

die Gottlosigkeit, ἡ Ἀσέβεια.

die Höflichkeit, ἡ Ἀσειότης.

die Ehrlichkeit, ἡ Καλοκαγαθία.

die Freugebigkeit, ἡ Ἐλευθεριότης.

die Herrlichkeit, ἡ Μεγαλοπρέπεια.

die Großmuth, ἡ Μεγαλοψυχία.

der Fleiß, ἡ Ἐπιμέλεια.

die Nachlässigkeit, ἡ Ὀλιγωρία.

die Geduld, ἡ Ὑπομονή.

die Beständigkeit, ἡ Ἐυστάθεια.

die Freundschaft, ἡ Φιλία.

die Feindschaft, ἡ Ἐχθρα.

die

die Einigkeit, ἡ Ομό-
νοια.

die Uneinigkeit, ἡ Δι-
χόνοια.

der Friede, ἡ Εἰρήνη.

der Krieg, ὁ Πόλεμος.

das Mitleiden, ἡ Συμ-
πάθεια.

die Barmherzigkeit, ἡ
Εὐσπλαγχνία.

die Unbarmherzigkeit, ἡ
Ἀσπλαγχνία.

der Narr, ὁ Μωρός.

die Narrheit, ἡ Μωρία.

die Geschicklichkeit, ἡ Ε'-
πίδεξιότης.

die Dummheit, ἡ Ἀ-
φύια, ἡ Ἀναιδιησία.

die List, ὁ Δόλος.

die Arglistigkeit, ἡ Πα-
νουργία.

der Betrug, ἡ Ἀπάτη.

der Schelm, ὁ Οὐτιδα-
νός, ὁ Μιαρός, ὁ Ἀ-
τιμος.

der Vielfraß, ὁ Γαστ-
μαργος, ὁ Λάιμαρ-
γος.

die Vielfresseren, ἡ Γα-
στριμαργία.

der Säufer, ὁ Οἶνοπό-
της, ὁ Μέδυσος.

die Trunkenheit, ἡ Μέ-
δη.

die Begierde, ἡ Ἐπιθυ-
μία τῆς Σαρκός.

der Ehebruch, ἡ Μοιχία.

der Ehebrecher, ὁ Μοι-
χός.

die Hurerey, ἡ πορνεία.

der Hurer, ὁ Πόρνος.

die Hure, ἡ Πόρνη.

die Kupplerey, ἡ Μα-
σρωπεία.

der Kuppler, ὁ Μασρω-
πός.

die Kupplerin, ἡ Μασρω-
πός.

die Hoffart, ἡ Ὑπερη-
φάνεια.

der Stolz, ἡ Ἀλαζο-
νεία, ὁ Τύφος.

die Hochmuth, ἡ Ὑψη-
λοφροσύνη.

der Ehrgeiz, ἡ Φιλοτι-
μία.

die Grobheit, ἡ Ἀγρο-
κία, ἡ Χωριατωσύνη.

die Lüge, τὸ Ψεῦδος.

der Lügner, ὁ Ψεύσης.

der Schwätzer, ὁ Φλύ-
αρος.

das Geschwätz, ἡ Φλυα-
ρία.

die Verschwendung, ἡ Ἀ-
σωτεία.

der Geiz, ἡ Φιλαργυ-
ρία.

der

der Geizige, ὁ Φιλάρ-
γυρος.
die Kargheit, ἡ Φειδώ.
der Karge, ὁ Φειδωλός,
ὁ Γλίσχρος.
der Neid, ὁ Φθόνος.
die Verleumdung, ἡ Κα-
ταλαλιά.
die Verrätheren, ἡ Πρε-
δοσία.
der Müßiggang, ἡ Ἀρ-
γία.

die Wankelmuthigkeit, τὸ
Ἀΐσατον τῆς Γνώμης.
der Dieb, ὁ Κλέπτης.
der Diebstahl, ἡ Κλεψία.
der Räuber, ὁ Ληστής.
der Beutelschneider, ὁ
Βαλαντιοτόμος.
der Todschlag, ὁ Φόνος.
der Mörder, ὁ Φονεύς.
der Verwegene, ὁ Ριψο-
κίνδυνος.

Η. Περί τῶν Γρατίων τῶ Ἀνδρώπυ.

Das Kleid, τὸ Φόρεμα.
die Kleidung, ἡ Φορε-
σία.
das Tuch, τὸ Ρ'ἔχον.
die Leinwand, τὸ Λεπ-
τόν Πανίον.
die Seide, τὸ Μετάξιον.
der Zwirn, τὸ Ρ'άμμα.
der Faden, ἡ Κλωστή.
der Flachse, τὸ Λινάριον.
der Hanf, τὸ Καννάβιον.
die Wolle, τὸ Μαλλίον,
τὸ Ε'ρίον.
die Baumwolle, τὸ Βαμ-
βάκιον.
der Hut, ὁ Πίλος, τὸ
Σκιάδιον.
die Schnur, τὸ Γαϊτάνι.

die Haube, Μύση, ἡ
Σκάφια.
die Perücke, ἡ Περίκ-
κα.
der Mantel, ὁ Τρίβων,
ὁ Γιαπνυτζές.
der Pelz, ἡ Διφδέρα,
ἡ Γένα.
der Rock, ὁ Χιτών, ὁ
Ντελαμας.
der Ueberrock, τὸ Ε'πα-
νοφόρεμα.
der Schlafrock, τὸ νυκ-
τερινόν Φόρεμα.
die Weste, ὁ Υ'ποχίτων,
τὸ Προσλάκι.
+ die Hosen, die Beinkleider,
τὰ Ε'πανοβράκκια.

die

- die Strümpfe, τὰ Τζυ-
 ράπια.
 die Schuhe, αἱ Κάλτ-
 σαις.
 das Hemd, τὸ Ὑποκά-
 μισον.
 das Halstuch, τὸ Λαιμο-
 μάντιλον,
 der Ärmel, τὸ Μανίκι.
 die Taschen, τὰ Ἀκρο-
 χειροπρεπίδια.
 der Schubsack, die Ta-
 sche, ἡ Τζέπη.
 der Knopf, τὸ Κομβίον.
 der Handschuh, τὸ Χει-
 ρότι.
 der Muff, τὸ μεγάλο
 Χειρότι.
 das Schnupftuch, τὸ Χει-
 ρόμακτρον.
 die Schnallen, αἱ Κόψαις
 τῶν Καλτσῶν.
 die Stiefeln, τὰ Ὑποδύ-
 ματα.
 die Sporn, τὰ Μαχμέ-
 ζια.
 die Pantoffeln, τὰ Πα-
 πέτσια.
 der Ring, τὸ Δακτυλί-
 διον.
 die Sackuhr, τὸ Ὀρο-
 λόγιον.
 die Dose, ἡ Ταβακαθή-
 κη.
 der Kamm, τὸ Κτένιον.
 der Puder, ἡ Κόνις τῆς
 Κεφαλῆς.
 die Kleiderbürste, ἡ Βῆρ-
 τσα.
 der Kopfschuß, der Auf-
 satz der Weiber, ὁ
 Κόσμος τῆς Κεφαλῆς
 τῶν Γυναικῶν.
 der Schopf, ἡ πτερυ-
 γωμένη Σκέφια.
 der Wedel, τὸ Ρ'ιπίδιον,
 der Fächer, τὸ Ἀεριστή-
 ριον.
 der Saum, τὸ Κράσπε-
 δον.
 die Schürze, τὸ Περίζω-
 μα.
 der Gürtel, ἡ Ζώνη.
 der Schleier, ἡ Καλύπ-
 τρα, ἡ Μπόλια.
 das Ohrgehör, τὸ Σκα-
 λαρίκι.
 das Mäntelchen, τὸ Πέ-
 πλον τῶν Εὐγενῶν.
 das Halsband, τὸ Περι-
 δέλαιον.
 das Armband, τὸ Βρα-
 χιόλιον.
 die Nethnadeln, τὰ Βε-
 λώνια.
 die Stecknadeln, τὰ Κομ-
 βοβελῶνα.

Θ. Περὶ τῆς Τραπεζῆς καὶ τῶν περὶ αὐτὴν
ἀναγκαίων.

Der Hausverwalter, ὁ Ταμίας.	die Krume, ἡ Φλᾶδα τῆ Ψωμίου.
die Haushälterin, ἡ Τα- μειύτρια.	das Mehl, τὸ Ἀλευρον.
das Futter, die Speisen, ἡ Τροφή, τὰ Φαγη- τά.	der Brodkorb, τὸ Κανί- σρι.
die Lebensmittel, τὰ πρὸς ζῆν ἀναγκαῖα.	der Brodschrank, ἡ Ἀρ- τοθήκη.
der Tisch, ἡ Τράπεζα.	die Speisekammer, τὸ Τα- μεῖον τῶν Βρωμάτων.
das Tischtuch, τὸ Τρα- πεζομάντιλον, τὸ Μεσ- σάλι.	das Messer, τὸ Μαχάι- ριον.
die Serviette, τὸ Χειρο- μάντιλον.	die Gabel, ἡ Κρεάγρα.
das Salzfaß, τὸ Ἀλα- τοδοχεῖον.	der Löffel, τὸ Κοχλιά- ριον.
das Salz, τὸ Ἀλάς.	die Schüssel, ἡ Μεσσα- ρα.
das Brod, ὁ Ἄρτος, τὸ Ψωμίον.	der Napf, τὸ Πινάκιον.
ein Laib-Brod, ἀκέραιον Ψωμίον, ἓνα πλασάρι.	die Schale, ἡ Φιάλη, ὁ Κρατήρ.
ein Stück Brod, Κομμα- τιον Ἀρτου.	der Zeller, τὸ Τελλέ- ρι.
ein Bissen Brod, ἡ Βακ- κοσία, ἡ ἔνδεσις.	die Pastete, τὸ Ἀρτό- κρεας.
die Brosamen, αἱ Ψίχαι τῆς Ψωμίου.	die Sorte, ἡ Τόρτα.
die Rinde, ἡ Κόρα τοῦ Ψωμίου.	die Suppe, ἡ Σάππα.
	die Brühe, ὁ Ζωμός.
	die Eher, τὰ Ἀυγά.
	die Milch, τὸ Γάλα.
	die Butter, τὸ ἀνάλα- τον Βέτυρον.

das

das Schmalz, τὸ Βάτυρον, τὸ Πάχος.	der Salat, ἡ Σαλάτα.
die Sahne, τὸ παχὺ τῆ Γάλακτος.	das Oehl, τὸ Εἴλαιον.
der Milchrahm, τὸ Ἀνθος τῆ Γάλακτος.	der Essig, τὸ Οἶζιον.
der Kase, τὸ Τυρίον.	die Oliven, αἱ Εἰλαῖαι.
das Fleisch, τὸ Κρέας.	die Kapern, ἡ Κάππαρη.
das Rindfleisch, τὸ Βοιδίσειον.	die Essiggurken, τὰ ξυνὰ Ἀγγύρια.
das Kalbfleisch, τὸ Μοσχάρισειον.	das Honig, τὸ Μέλι.
das Schöpfensfleisch, τὸ Κριαρίσειον.	der Zucker, ἡ Ζάκχαρος.
das Lammfleisch, τὸ Ἀρνίσειον.	der Kuchen, ὁ Πλακῆς.
das Schweinefleisch, τὸ Χοίρειον.	der Zwieback, ἡ Μάζα, τὸ Παξιμάδι.
der Schinke, τὸ Χοιρομήριον.	die Mahlzeit, τὸ Τραπέζι, τὸ Εἴσιμα.
der Speck, τὸ Λαρδί, ὁ Παζός.	das Frühstück, τὸ Πρόγευμα.
Bratwürste, Λακάνικα.	die Mittagsmahlzeit, τὸ Γεῦμα.
das Wildpret, τὰ θήρεια Κρέα.	das Abendessen, ὁ Δείπνος.
Gebraten, ψημένον.	das Gastmahl, τὸ Συμπόσιον, ἡ Φιλία.
Gefocht, gesotten, βρασμένον.	der Wirth, ὁ Ξενοδόχος, ὁ Πανδοχεύς.
Im Ofen gebacken, εἰς τὸν Φῦρον ψημένον.	der Gast, ὁ Ξένος, ὅστις κονεύει εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον.
In der Pfanne gebraten, τηγανισμένον.	der Wein, ὁ Οἶνος.
Klein gehackt, λιανισμένον.	der Brandwein, τὸ Ρᾶκί, ἡ Ρᾶκή.
	der Most, ὁ Μῆσος.
	das Bier, ὁ Ζύθος.

der

der Krug, τὸ Λαγύνιον. der Becher, ἡ Κῆππα.
die Flasche, ἡ Φιάλη. das Glas, τὸ Ποτήριον.

Γ'. Περὶ τῆς Οἰκίας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ Σκευῶν.

Das Haus, ὁ Οἶκος, τὸ Ὀσπήτιον.	die Leiter, ἡ κινητή Σκά- λα.
die Wohnung, ἡ Κατοι- κία, τὸ Κονάκι.	der Staffel, τὸ Σκαλο- πάτημα, τὸ Σκαλί- δι.
die Hütte, τὸ Καλύβιον.	das Stockwerk, τὸ Πά- τωμα.
der Stein, ἡ Πέτρα.	der Schutt, τὸ Ερείπιον.
die Backsteine, τὰ Τῆβ- λα.	der Grund, τὸ Θεμέ- λιον.
der Kalk, ἡ Ἀσβέση.	die Ecke, der Winkel, ἡ Γωνία.
die Kreide, ἡ Κρέδα.	die Mauer, Wand, ὁ Τοῖχος.
der Mörtel, ἡ κατεσ- κευασμένη Ἀσβέση.	der Vorhof, τὸ Προάυ- λιον.
der Gyps, ὁ Γύψος.	der Hof, ἡ Ἀυλή.
die Thürpfoste, ὁ Παρα- στάτης τῆς Θύρας.	die Pforte, das Thor, ἡ Πόρτα.
der Riegel, ὁ Ἀπεράτης τῆς Θύρας.	die Thüre, ἡ Θύρα.
die Oberschwelle, τὰ Ἐ- πανώφλοιον τῆς Θύ- ρας.	der Klopfer, τὸ Ρόπ- τρον, τὸ Τζόκανον τῆς Θύρας.
das Fenster, τὸ Παρα- θυρον.	die Kasse, ἡ Κλειδρία, ἡ Σχισματιά.
der Fensterladen, ἡ Δι- κλὴς τῆ Παραθυρίας.	die Thürangel, ὁ Στρο- φεύς, ὁ Ρεζές.
das Fenstergitter, τὸ Κάγ- κελλον τῆ Παραθ.	
die Treppe, Stiege, ἡ Σκάλα.	

das

das Schloß, ἡ Κλειδα- ρία.	der Schorstein, τὸ Κα- μίνι, ὅπῃ ἐκβαίνει ἡ Φωτιά.
der Schlüssel, τὸ Κλει- δίον.	der Schwibbogen, ὁ Θό- λος.
die Schwelle, τὸ Κατώ- φλοιον.	der Brunn, τὸ Πηγά- διον.
der Abtritt, τὸ Ἀναγ- καῖον, ἡ Πόρευσις.	der Backofen, ὁ Ψωμο- φῆρος.
der Saal, ἡ Σάλα.	das Gewölbe, τὸ Ἐργα- σῆριον.
die Stube, ὁ Οὐτάς.	der Stall, ὁ Σταυλός.
die Kammer, τὸ Ταμεῖον, ἡ Κάμμερα.	die Herberge, τὸ Κατά- λυμα.
das Kabinet, τὸ ἐνδό- μυχον Ταμεῖον.	die Weinschenke, τὸ Κα- πηλεῖον.
die Studierstube, τὸ Με- σεῖον.	der Gasthof, τὸ Ξενοδο- χεῖον.
die Küche, τὸ Μαγει- ρεῖον.	das Werkzeug, τὸ Ἐρ- γαλεῖον.
der Keller, τὸ Κατώ- γαιον.	das Hausrath, τὰ Σκεύη τῆς Οἴκου.
das Pflaster, ὁ Λιθόστρω- τος.	die Gemälde, αἱ Ζωγρα- φαί.
der Pfeiler, ὁ Κίων, τὸ Ἐΐρεισμα.	die Bilder, αἱ Εἰκόνες.
das Bret, ἡ Σανίδα.	der Stuhl, τὸ Σκαμνίον.
der Balken, ἡ Δοκός, ἡ Γρεντία.	der Sitz, ἡ Καθέδρα.
die Stütze, ὁ Στύλος, τὸ Ὑποσῆριγμα.	der Fußschemel, τὸ Ὑ- ποπόδιον.
die Ziegel, die Dachstei- ne, τὰ Κεραμίδια.	das Küssen, ἡ Μαξιλλά- ρα.
das Dach, ἡ Σκεπασή.	der Tisch, ἡ Τράπεζα.
der Thurm, ὁ Πύργος.	der Nachttisch, τὰ Τρώ- γαλα.

der

der Tischladen, τὸ Τραπεζοκᾶτι.	das Reibeisen, ὁ Τρίφτης.
der Tischteppich, τὸ Πεῦκι τῆς Τραπεζῆς.	der Durchschlag, τὸ Στραγγιστήριον.
der Brodschrank, ἡ Ἀρτοθήκη.	der Mörsel, τὸ Τᾶδί.
das Pult, τὸ Ἀνάβαθρον, ἡ Πόλιτσα.	der Stößel, die Mörselkeule, ὁ Στᾶμπος.
der Koffer, ἡ Κατέλλα, τὸ Βερτσέλι.	der Schwamm, ὁ Σπόγγος.
die Schachtel, τὸ Κατί.	der Besen, ἡ Σκῆπα.
das Futteral, τὸ Κολᾶφι, ἡ Θήκη.	der Backtrog, ἡ Μάκτρα.
das Gefäß, τὸ Ἀγγεῖον.	der Krug, τὸ Λαγήνιον.
der Korb, τὸ Καλάσιον.	der Topf, τὸ Τσικάλι.
der Zuber, ἡ Δεξαμενή, τὸ Σκαφίδι.	die Feuerschaufel, τὸ Πύρανον.
das Becken, ἡ Λεκάνη.	die Feuerzange, ἡ Πυραγρα.
der Eimer, ὁ Ἀμφορεύς.	der Blasebalg, τὸ Φυσσῶνι.
das Waß, τὸ Βαγέτι, τὸ Βαρέλι.	die Kohlen, τὰ Κάρβανα.
der Bohrer, τὸ Τρυπάνι.	die Asche, ἡ Στάκτη.
der Ruß, ἡ Καπνία.	der Zunder, ἡ Τσικνα, τὸ Τπέκκαυμα.
der Feuerheerd, ἡ Ἑστία.	der Bratspieß, ἡ Σῆβλα.
der Rost, ἡ Ἑσχάρα.	der Drenfuß, ἡ Πυροστία.
die Pfanne, τὸ Τήγανον.	der Kessel, ὁ Τέντζερης, τὸ Κακάβι.
der Schaumlöffel, τὸ Χελιάριον, μὲ τὸ ὁποῖον πέρνομεν τὸν Ἀφρόν.	die Tappeten, τὰ Πεύκια.
	die Motte, ἡ Ψάδα.

das

das Federbett, τὸ Πτε- ρόσρωμα.	der Spiegel, τὸ Ἑσοπ- τρον, ὁ Καθρέπτης.
die Bettdecke, τὸ Πά- πλωμα.	die Brillen, τὰ Ὀμμα- τογυῶλια.
das Bettuch, τὸ Σινδόνι.	die Haarnadel, τὸ Μαλ- λοβέλωνον.
der Polster, τὸ Προσκέ- φαλον.	die Stecknadel, τὸ Κομ- βοβέλωνον.
die Vorhänge, τὰ Πα- ραπετάσματα.	die Nähnadel, τὸ Βελώ- νιον.
der Nachtopf, τὸ Κα- τερολάγηνον.	der Fingerhut, ἡ Δακ- τυλίθρα.
der Leuchter, τὸ Σεντά- νι.	das Nadelohr, ἡ Τρύπα τῆς Βελωνίᾱς.
die Lampe, ἡ Κανδήλα, τὸ Λυχνάρι.	die Holzkohlen, τὰ Ξυ- λοκάρβονα.
der Nacht, τὸ Φιτίλι.	das Holz, τὰ Ξύλα.
die Lichtruße, τὸ Κηρο- ψάλιδον.	das Stroh, τὰ Ἀΐχυρα.
die Laterne, τὸ Φανάρι.	das Feuer, ἡ Φωτιά.
der Ofen, ὁ Φῆρνος τῆς Οἰκίας.	das Wasser, τὸ Νερόν.
der Spinnrocken, ἡ Η΄- λακάτη, ἡ Ρόκκα.	das Scheermesser, τὸ Ξυ- ράριον.
die Spindel, ὁ Ἀ΄τρακ- τος, τὸ Ἀ΄δράκτι.	die Seifekugel, τὸ Σα- πῆνι διὰ νίψιμον.
der Spinnrad, ὁ Ρόμ- βος.	die Seife, τὸ Σαπῆνι.
der Ramm, τὸ σιδηρέ- νιον Κτένι διὰ τὸ μαλ- λί.	die Pomade, ἡ Πομάδα.
die Wiege, ἡ Κένια.	der Puder, ἡ Κόνις τῆς Κεφαλῆς.
die Windel, τὰ Σπάγ- γανα.	das Schießpulver, τὸ Μπαρότι.
	die Schecre, τὸ Ψαλίδιον.
	der Zahnstächer, ὁ Ὀ- δοντοξέσης.

der

der Ohrlöffel, τὸ Χι- λιάλι.	der Nagel, τὸ Καρφί.
die Bürste, ἡ Βῆρτσα.	der Hafen, τὸ Τζε- κέλλι.
der Hammer, τὸ Σφυ- ρίον.	der Amboss, ὁ Αἴκμων.

ΙΑ'. Περί τινων ἐν τῇ Πόλει καὶ ἐκτὸς αὐτῆς
εὐρισκομένων.

Die Stadt, ἡ Πόλις.	der Spital, τὸ Νοσοκο- μεῖον.
die Vorstadt, τὸ Προά- γειον.	das Gefängniß, ἡ Φυ- λακή.
das Schloß, τὸ Κασέλι.	die Uhr, τὸ Ὀρολόγιον.
der Pallast, τὸ Παλά- τιον.	die Glocke, ἡ Καμπάνα.
die Festung, τὸ Κάστρον.	der Markt, ἡ Ἀγορά τὸ Παζάρι.
der Flecke ἢ Flecken, ἡ Κωμόπολις.	das Gericht, τὸ Κριτί- ριον.
das Dorf, ἡ Κώμη, τὸ Χωρίον.	der Richter, ὁ Κριτής.
die Ringmauer, τὰ Τεί- χη τῆς Κάστρου.	das Rathhaus, τὸ Βου- λευτήριον.
der Graben, ὁ Τάφρος.	das Zollhaus, τὸ Τελα- νιον.
der Wall, τὸ Χαράκω- μα.	der Schauplatz, τὸ Θεά- τρον.
die Gasse, Straße, ἡ Ἀγιά, τὸ Σοκκάκι.	die Komödie, ἡ Κωμω- δία.
das Thor, ἡ Πόρτα τῆς Κάστρου.	die Tragödie, ἡ Τραγω- δία.
der Glockenthurm, τὸ Καμπαναρεῖον.	die Messe, der Jahr- markt, τὸ Πανηγύριον.
die Kirche, ἡ Ἐκκλησία.	

das

- das Wirthshaus, τὸ Κα-
 πηλεῖον.
 die Fleischbank, τὸ Κρεω-
 πωλεῖον.
 der Fischmarkt, τὸ Ἰχ-
 θυοπωλεῖον.
 die Mühle, ὁ Μύλος.
 das Feld, ὁ Κάμπος.
 die Wiese, τὸ Λιβάδιον.
 der Ort, ὁ Τόπος.
 die Wüste, ἡ Ἐρημος.
 der Acker, ὁ Ἀγρός, τὸ
 Χωράριον.
 die Scheuer, ἡ Σιτοθή-
 κη, τὸ Ἀμπάρι.
 der Ackermann, ὁ Γεωρ-
 γός.
 der Landmann, der Bauer,
 ὁ Χωρικός.
 der Pächter, ὁ Ἀγρονό-
 μος.
 der Pflug, τὸ Ἀροτρον.
 der Pflugshaar, τὸ Ὑνί.
 die Furche, ἡ Αὐλάξ,
 τὸ Αὐλάχιον.
 die Egge, τὸ Εὐστρον, ἡ
 Εὐστρα.
 der Saame, ὁ Σπόρος,
 τὸ Σπέρμα.
 das Getreide, τὸ Σιτά-
 ριον.
 der Weizen, ὁ Πυρός.
 der Rocken, das Korn,
 ἡ Βρίζα.
 die Kornähre, τὸ Ἀΐ-
 χυ.
 die Gersten, τὸ Κριθά-
 ρι.
 der Haber, ἡ Βρώμη.
 die Hülsenfrüchten, τὰ
 Ὀσπρία.
 die Bohnen, τὰ Κεκία.
 die Erbsen, ὁ Γκράχος.
 die Fisoln, τὰ Φασό-
 λια.
 die Linsen, αἱ Φακαῖ.
 der Hirsen, τὸ Κεγ-
 χρίον.
 das Gras, τὸ Χλωρόν
 Χορτάρι.
 das Heu, τὸ Ξηρόν Χορ-
 τάρι.
 der Diehen, τὸ Λίσρον.
 das Stroh, τὸ Ἀΐχυρον.
 die Erndte, τὸ Θέρισμα.
 der Schnitter, ὁ Θερι-
 στής.
 die Sense, ἡ Κόσα.
 die Sichel, τὸ Δρέπα-
 νον.
 die Garbe, τὸ Δράγ-
 μα, τὸ Χειρόβολον.
 das Sieb, τὸ Κόσκινον,
 ἡ Σίτα.
 die Wurffschaufel, τὸ
 Πτυάριον.
 der Fuhrmann, ὁ Ἀμα-
 ξῆι.

B b

der

der Wagen, τὸ Ἀμά-
ξιον.

der Kaff, ἡ Καρρέτα.

das Rad, ὁ Τροχός.

die Wagengare, τὸ Ξύλον,
περὶ τὸ ὅποιον σρέφεται
ὁ Τροχός.

die Deichsel, ὁ Ρ'υμός,
τὸ μακρὸν Ξύλον ἐπὶ.

τῷ Ἀμαξίῳ, τὸ ὅποιον
κεῖται μεταξύ τῶν δυνά-

Α'λόγων.

die Deutsche, Geißel

ἡ Μάσιξ, τὸ Καμτζίκ.

der Misthauf, ἡ Κα-
πρία.

das Stroh, τὸ Ἀχυρον.

IB'. Περί τινων ἐν τῇ Σχολῇ καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ
ἐυρισκομένων.

Die Schule, τὸ Σχο-
λεῖον.

der Schulmeister, ὁ Δι-
δάσκαλος.

die Schüler, ὁ Μαθη-
τής.

der Studierstube, τὸ Με-
σεῖον.

das Buch, τὸ Βιβλίον.

die Schrift, ἡ Γραφή,
τὸ Γράψιμον.

das Papier, τὸ Χαρτίον.

Ein Buch Papier, ἓνα
Κατέργον κόλλ.

Ein Bogen Papier, μία
κόλλα.

das Blatt, τὸ Φύλλον.

die Seite, ἡ Σελίς, τὸ
Μέρος ἐνός Φύλλου.

der Rand, τὸ Περιτό-
ριον.

die Zeile, ὁ Στίχος,
Ἀράδα.

der Punkt, τὸ Σημεῖον.

die Sylbe, ἡ Συλλαβή.

das Wort, ἡ Λέξις.

der Buchstabe, τὸ Γράμ-
μα.

der Brief, ἡ Ἐπιστολή
τὰ Γράμματα.

die Feder, τὸ Κοντίλι.

die Dinte, ἡ Μελάνη.

das Schreibzeug, τὸ Κα-
λαμάριον.

das Federmesser, τὸ Κον-
τιλομάχαιρον.

der Streusand, ὁ Ἀμ-
μος.

die Sandbüchse, τὸ Ἀμ-
μοδοχεῖον.

das Linial, die Ziegel, ὁ
Κανών.

der

er Bleistift, τὸ Μολυ-
βοκόντιλον.

e Lektion, τὸ Μάθημα,
ἡ Ἀνάγνωσις.

e Uebersetzung, ἡ Με-
τάφρασις.

e Unterweisung, ἡ Δι-
δασκαλία.

e Gelehrsamkeit, ἡ Μά-
θησις.

e Zusammensetzung, ἡ
Σύνθεσις.

e Redensart, ἡ Φρά-
σις.

e Ausnahme, ἡ Ἐξαι-
ρεσις.

e Uebung, ἡ Ἀσκησις.

o Argument, τὸ Θέ-
μα, ἡ Ὑπόθεσις.

e Prose, ὁ πεζὸς λό-
γος.

e Poesie, ἡ Ποιήσις.

er Reim, ὁ Ῥυθμός.

er Redner, ὁ Ῥήτωρ.

e Redekunst, ἡ Ῥητο-
ρική.

e Rede, ὁ Λόγος.

e Vorrede, τὸ Προοί-
μιον, ὁ Πρόλογος.

e Befräftigung, ἡ Βε-
βαίωσις.

e Widerlegung, ἡ Ἀ-
ντίρρισις.

er Beschluß, ὁ Ἐπίλο-
γος.

der Dichter, ὁ Ποιητής.
die Dichtkunst, ἡ Ποιη-
τική.

das Gedicht, τὸ Ποίημα.
die Fabel, ὁ Μῦθος.

das Sprüchwort, ἡ Πα-
ροιμία.

die Geschichte, ἡ Ἱστορία.
das Tagebuch, ἡ Ἐφη-
μερίς.

der Kalender, τὸ Καλεν-
δάριον.

die Ruhe, ἡ Βέρυα.
der Strecken, ὁ Ῥάβδος,

ἡ Βακτηρία.

der Zettel, ἡ Σχέδη, ἡ
Τσέτυλα.

das Petschaft, ἡ Σφρα-
γίς, τὸ Σημεῖον.

der Umschlag, ὁ Πλίκος,
τὸ Ἐπικάλυμμα τῶν

Γραμμάτων.

der Siegel, ἡ Βυβλά.

der Siegelstaf, τὸ Βυβ-
λοκέριον.

die Oblate, ἡ Βυβλίνα.

die Zahl, ὁ Ἀριθμός.

die Ziffer, ἡ Κίφρα.

der Gottesdienst, ἡ τοῦ
Θεοῦ Λατρεία.

die Kirche, ἡ Ἐκκλησία.

die Domkirche, ἡ Μη-
τρόπολις.

der Tempel, ὁ Ναός.

die Kapelle, ἡ Καπέλλα.	der Prophet, ὁ Προφήτης.
die Gemeinde, ἡ Κοινότης τῶν Χριστιανῶν.	die Weissagung, ἡ Προφητεία.
die Versammlung, ἡ Συνάθροισις.	der Apostel, ὁ Ἀπόστολος.
die Priesterschaft, ὁ Κληρικός.	der Evangelist, ὁ Εὐαγγελιστής.
der Patriarch, ὁ Πατριάρχης.	das Evangelium, τὸ Εὐαγγέλιον.
der Erzbischof, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος.	das Gesetz, ὁ Νόμος.
der Bischof, ὁ Ἐπίσκοπος.	das Kapiel, τὸ Κεφάλαιον.
der Priester, ὁ Ἱερεὺς.	das Gebet, ἡ Προσευχή, ἡ Δέησις.
der Pfarrer, ὁ Ἐφημέριος.	der Altar, τὸ Θυσιαστήριον, τὸ ἅγιον Βῆμα.
der Prediger, ὁ Ἱεροκέρυξ.	die Kanzel, ὁ Ἀμβων.
der Leser, ὁ Ἀναγνώστης.	die Bank, τὸ Σκαμνίον.
der Kister, ὁ Νεωκέρως.	die Glocken, τὰ Κωδωνία.
die Predigt, ἡ Διδαχή,	der Kirchhof, ἡ Αὐλή τῆς Ἐκκλησίας.
die Bibel, τὰ ἁγιογράφα Βιβλία.	der Gottesacker, τὸ Κοιμητήριον.
die H. Schrift, ἡ ἁγία Γραφή.	die Religion, ἡ Θρησκεία.
das alte und neue Testament, ἡ παλαιὰ καὶ νέα Διαθήκη.	die Offenbarung, ἡ Ἀποκάλυψις.

II'. Περί Χρόνου, τῶν Καιρῶν αὐτῆς καὶ τῶν Ἐπισήμων Ἑορτῶν.

das Jahr, ὁ Χρόνος, ὁ Ἐνιαυτός, τὸ ἔτος.	der Jänner, ὁ Γαννουάριος.

der

der Hornung, ὁ Φεβρουάριος.	der Augenblick, ἡ Ροπή τῷ Ὀφθαλμῷ.
der März, ὁ Μάρτιος.	der Frühling, τὸ Ε'αρ, ἡ Ἀνοιξίς.
der April, ὁ Ἀπρίλιος.	der Sommer, τὸ Θέρος, τὸ Καλοκαίριον.
der May, ὁ Μάιος.	der Herbst, τὸ Μετώπον.
der Brachmonat, Junius, ὁ Ιούνιος.	der Winter, ὁ Χειμῶν.
der Heumonat, Julius, ὁ Ιούλιος.	der Sonntag, ἡ Κυριακή.
der Augustmonat, ὁ Αὐγύστος.	der Montag, ἡ Δευτέρα.
der Herbstmonat, ὁ Σεπτέμβριος.	der Dienstag, ἡ Τρίτη.
der Weinmonat, ὁ Οκτώμβριος.	die Mittwoch, ἡ Τετάρτις.
der Wintermonat, ὁ Νοέμβριος.	der Donnerstag, ἡ Πέμπτη.
der Christmonat, ὁ Δεκέμβριος.	der Freitag, ἡ Παρασκευή.
der Monat, ὁ Μῆνας.	der Sonnabend, τὸ Σάββατον.
die Woche, ἡ Ἑβδομάς.	das Neujahr, τὸ νέον Ἔτος.
der Tag, ἡ Ἡμέρα.	der 3. drey Könige Tag, τὰ Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου.
die Nacht, ἡ Νύκτα.	Lichtmesse, ἡ Ὑπαπαντή.
der Mittag, τὸ Μεσημέριον.	die Fastenzeit, ἡ Τεσσαρακοστή.
die Mitternacht, τὸ Μεσονύκτιον.	Maria Verkündigung, ὁ Εὐαγγελισμός.
der Morgen, ὁ Ὁρθρος, ἡ Ἀυγή.	
der Abend, ἡ Ἑσπέρα.	
die Zeit, ὁ Καιρός.	
die Stunde, ἡ Ὥρα.	

der Goldschmiedt, ο Χρυσικός.	der Apotheker, ο Φαρμακοπώλης.
der Schlosser, ο Κλειδοποιός.	der Leinwandhändler, ο Λινοπώλης.
der Kupferstecher, ο Χαλκογράφος.	der Tuchhändler, ο Ρεχοπώλης.
der Uhrmacher, ο Ωρολογάς.	der Tuchmacher, ο Ρεχοποιός.
der Maler, ο Ζωγράφος.	der Zimmermann, ο Τέκτων.
der Bildhauer, ο Εργογλύφος.	der Maurer, ο Τειχοκτίτης.
der Kupferschmidt, ο Χαλκεύς.	der Glaser, ο Υαλοποιός.
der Föfser, ο Τσκαλάς.	der Eisenhändler, ο Σιδηροπώλης.
der Fischeier, ο Σεντουκάς.	der Fleischer, ο Μακσλάρης.
der Hutmacher, ο Πιλοποιός.	der Müller, ο Μυλωνάρις.
der Balbierer, ο Κυρεύς.	der Becker, ο Ψωμάς.
der Schuster, ο Παπτατζής.	der Bierbrauer, ο Ζυδοποιός.
der Schuhsticker, ο Μπαλωτής.	der Koch, ο Μάγειρος.
der Weber, ο Υφαντής.	der Gärtner, ο Κηπουρός.
der Schneider, ο Ράπτης.	die Nätherin, ή Ακέτρια.
der Alficker, ο Μπαλαματάρης.	die Wäscherin, ή Πλώτρια.
der Goldsticker, ο Χρυσευφάντης.	der Kutscher, ο Αμαξάς.
	der Senfcenträger, ο Φορέύς.

der

der Palm-Sonntag, ἡ Κυριακὴ τῶν Βαῶν.	der Feiertag, ἑορτάσι- μος Ἡμέρα.
der grüne Donnerstag, ἡ Μεγάλη Πέμπτη.	der Werktag, ἐνεργός Ἡμέρα.
der Charfreitag, ἡ Με- γάλη Παρασκευή.	das Schaltjahr, ὁ Βί- σεκτος.
die Charwoche, ἡ Μεγά- λη Εἰβδομάς.	der Fasttag, νήσιμος Ἡ- μέρα.
die Auferstehung, ἡ Αὔ- νάσσις.	die Gelegenheit, ἡ Εὐ- καιρία.
die Ostern, τὸ Πάσχα.	der Sonnenaufgang, ἡ Ἀνατολή τῆς Ἡλίου.
die Himmelfahrt, ἡ Ἀν- άληψις.	der Sonnenuntergang, ἡ Δύσις τῆς Ἡλίου.
die Pfingsten, ἡ Πεντη- κοστή.	die Erndte, ὁ Θερισμός.
Maria Geburt, ἡ Γέννη- σις τῆς Θεοτόκου.	die Weinlese, ὁ Τρύ- γος.
die Weihnachten, τὰ Γε- νέθλια.	Allerheiligen, τῶν Ἀγίων πάντων.

ΙΔ'. Περί Μηχανικῶν ἔ τεχνιτῶν.

die Kunst, ἡ Τέχνη.	der Papiermacher, ὁ Χαρ- τοποιός.
der Künstler, ὁ Τεχνί- της.	der Papierhändler, ὁ Χαρτοπώλης.
die Buchdruckerkunst, ἡ Τυπογραφία.	der Buchbinder, ὁ Βί- βλιοδέτης.
der Buchdrucker, ὁ Τυ- πογράφος.	der Kaufmann, ὁ Πραγ- ματευτής.
die Buchdruckeren, τὸ Τυπογραφεῖον.	der Handelsmann, ὁ Εἰμ- πορός.
der Buchhändler, ὁ Βί- βλιοπώλης.	

der

der Steuermann, ὁ Κα-
ραβοκύρης.

der Seemann, ὁ Νάυ-
της.

der Matros, ὁ Ἐρέτης,
ὁ Κωπηλάτης.

der Schnitter, ὁ Θερι-
τής.

der Drescher, ὁ Ἀλώνι-
τής.

der Hirte, ὁ Ποιμήν.

der Schäfer, ὁ Ποιμήν
τῶν Προβάτων.

der Wirth, ὁ Ξενοδό-
χος, ὁ Βίτης.

ΙΕ'. Περί Πτερωτῶν ἔ Νηκτῶν.

der Vogelfsteller, ὁ Ἰξευ-
τής.

der Schnabel, ἡ Μύτη
τῶν Πωλίων.

der Flügel, τὸ Πτερόν.

die Pfauumfeder, τὸ ἀ-
παλόν Πτερόν.

der Federkiel, ὁ Πτερο-
κάλαμος.

die Klaue, τὸ Οὐνύχιον-
τῶν Πωλίων.

das Ei, τὸ Ὠόν, τὸ
Ἀυγόν.

der Eiedotter, ὁ Κρό-
κος τῆς Ἀυγῆς.

der Kranich, ὁ Γερανός.

der Adler, ὁ Ἀετός.

der Strauß, ὁ Στραβο-
κάμηλος.

der Truthan, ἡ Μελεα-
γρίς, ἡ Μεσίρκα.

der Fasan, ὁ Φασιανός.

der Pfau, ὁ Ταών, τὸ
Παγῶνι.

der Papagen, ὁ Ψιττα-
κός, ὁ Παπαγάλος.

der Greif, ὁ Γρύψ, εἰ-
δος Ἀετῆς.

der Falke, ὁ Ἰέραξ, τὸ
Γεράκιον.

der Geyer, ὁ Γύψ, τὸ
Βελτέρι.

der Reiher, Störber, ὁ
Ἐρωδιός.

der Storch, ὁ Πελαρ-
γός, τὸ Λελέκι.

der Schwan, ὁ Κύκνος.

die Gule, ὁ Βύας, ὁ
Μπῆφος.

die Nachteule, ἡ Γλάυξ,
ἡ Κακηβάγια.

der Hahn, ὁ Πετεινός.

die Henne, ἡ Ὄρνιθα.

der Kapaun, τὸ Καπώνιον.

die

die Gans, ἡ Χήνα.
 die Ente, ἡ Νήσσα, ἡ
 Πάπια.
 die Schnepfe, ἡ Συχα-
 λίς, τὸ Σνέπφι.
 das Rebhuhn, ἡ Πέρδιξ.
 der Krammesvogel, ἡ
 Κίχλα.
 die Taube, ἡ Περιστερά.
 die Furteltaube, τὸ Τρυ-
 γώνιον.
 der Specht, ὁ Δρυοκο-
 λάπτης.
 der Drossel, τὸ Ταρτῆ-
 ρι.
 die Elster, ἡ Κίσσα.
 die Dohle, ὁ Κολοιός.
 ἡ Καλιακῆδα.
 der Ruckuck, ὁ Κόκκυξ,
 ὁ Κῆκκος.
 der Rabe, ὁ Κόραξ.
 die Krähe, ἡ Κορώνη, ἡ
 Κορῆνα.
 der Wiedehopf, ὁ Ποῦ-
 πος.
 die Amsel, ὁ Κόσσυφος.
 die Wachtel, τὸ Οὔτῡ-
 κιον.
 die Nachtigall, τὸ Ἀγ-
 δώνιον.
 die Bachstelze, ἡ Κολοσ-
 φυρίδα.
 die Lerche, ὁ Κορυδαλός.

der Sperling, ὁ Στρου-
 δός, τὸ Σπορίτι.
 die Schwalbe, ἡ Χελι-
 δών.
 die Fledermaus, ἡ Νυκ-
 τερίδα.
 der Käfer, ὁ Κάνθαρος.
 die Fliege, ἡ Μύια, ἡ
 Μήγα.
 die Mücke, τὸ Κωνάπιον,
 ὁ Κώνωψ.
 der Schmetterling, ἡ
 Ψύχη, τὸ Ψυχάρι.
 die Wespe, ἡ Σφήκα.
 die Hummel, τὸ Κοπρο-
 μέλισσον.
 die Biene, ἡ Μέλισσα.
 der Wallfisch, τὸ Κῆ-
 τος.
 der Stör, ἡ Κέτζιγα,
 ὁ Εἴλωψ.
 der Delphin, ὁ Δελφίν,
 τὸ Δελφίνι.
 der Lachs, τὸ Σαλμῶνι.
 der Hecht, ἡ Στιῆκα.
 der Karpfen, τὸ Σαζάνι.
 der Haufen, ἡ Μορῆνα.
 der Aal, τὸ Εὔγχελυν.
 die Barbe, τὸ Μπαρμ-
 πῆνι.
 der Hering, ἡ Χέριγκα.
 die Sardelle, ἡ Σαρ-
 δέλλα.

der

der Fersch, ἡ Πέρκη.
 die Urster, τὸ Ὀστρίδι.
 die Muschel, ἡ Ἀχρυβά-
 दा.
 die Meerschnecke, τὸ Κογ-
 χύλιον.
 der Krebs, ὁ Κάβρας.
 der Hummer, ὁ Ἀσα-
 κός.
 die Krabbe, ὁ Θαλασ-
 σινός Κάβρας.

der Stöckfisch, ἡ Σάλ-
 πι.
 die Schildkröte, ἡ Χε-
 λώνη.
 der Kogen, τὸ Χαβιάρι,
 τὸ Νάταριχον.
 die Schurre, ἡ Λεπίδα
 τῆ Ὀψαρίσ.
 die Lockspeise, τὸ Δέ-
 λασρ.

Ιζ'. Περὶ τετραπόδων Ζώων, Ἑρπετῶν καὶ Ἐν-
 τόμων.

Das Vieh, τὸ Κτήνος, τὰ Θρέμματα.	das Pferd, ὁ Ἴππος, τὸ Ἀλογον.
das Thier, τὸ Ζῶον.	der Hengst, ἀναβάτης Ἴππος, τὸ Ἄτι.
das Lastthier, ἄχθοφό- ρον Ζῶον.	die Stutte, ἡ Φοράδα.
die Heerde, ἡ Ποίμνη, τὸ Κοπάδι.	das Füllen, τὸ Πωλά- ρι.
die Haut, τὸ Δέρμα, τὸ Τομάρι.	der Schweif, ὁ Schwanz, ἡ Οὐρά.
das Horn, τὸ Κέρας.	die Mähne, ἡ Χάιτη τῆ Ἀλόγου.
der Huf, ἡ Ὀπλή.	die Halfter, ὁ Κημός, τὸ Γκέμι.
des Ochsen, ὁ Βῆς, τὸ Βοσδιον.	der Löwe, ὁ Λέων.
der Stier, ὁ Ταῦρος.	die Löwin, ἡ Λέαινα.
die Kuh, ἡ Ἀγελάδα.	der Leopard, ὁ Λεώπαρ- δος.
das Kalb, τὸ Μοσχά- ριον.	

das

das Ziegerthier, ο Τίγρις.	das Schaaf, τὸ Πρόβατον.
das Panterthier, ο Πάνθηρ.	das Lamm, τὸ Ἀρνί.
das Einhorn, ο Μονόκερας.	der Widder, τὸ Κριάρι.
das Kameel, ἡ Κάμηρος.	der Eber, ο Ἀγριόχοιρος.
der Affe, ο Πιθηκος, ἡ Μαίμω.	das Schwein, ο Χοῖρος.
der Bär, ἡ Ἀρκῆδα.	die Sau, ἡ Σκρόφα.
der Wolf, ο Λύκος.	der Igel, ο Ἀκανθόχοιρος.
der Fuchs, ἡ Ἀλώπηξ.	der Ziegenbock, ο Τράγος.
der Biber, τὸ Κασόρχι.	die Ziege, ἡ Αἶξ, ἡ Γίδα.
der Elst, ἡ Γκτίς, τὸ Γκιτζιῶνι.	der Hund, ο Σκύλος.
der Zobel, τὸ Σαμβρι.	die Hündin, Βεζε, ἡ Σκύλα.
der Hirsch, τὸ Ἑλάφι.	der Drache, ο Δράκων.
die Rehe, ἡ Ἀγριόγίδα.	die Heuschrecken, αἱ Ἀκρίδες.
die Gemse, ἡ Δορκάς, τὸ Ζαρκάδι.	die Heuschrecke, ο Τέτιγας.
der Hase, ο λαγός.	die Eidere, ο Σαῦρος, ο Γάστρας.
das Eichhorn, ο Σκίαρος, ἡ Βερβερίτσα.	die Kröte, ο Φρύνος.
der Maulfessel, τὸ Μουλάρι.	der Frosch, ο Βάτραχος.
der Esel, ο ὄνος.	die Mitter, ἡ Ἀσπίς.
die Katze, ἡ Γάτα.	die Otter, ἡ Ἐχίδνα, ἡ Ὀχεντρα.
der Ratte, ο Ἑλειός, ο μέγας Ποντικός.	der Skorpion, ο Σκορπιός.
die Maus, ο Ποντικός.	die Schnecke, ο Κοχλίας, ο Σιάλαγκας.

die

die Ameise, τὸ Μυρμήγ-
κιον,

der Floh, ὁ Ψύλλος.

die Laus, ἡ Ψεῖρα.

die Laus, Nüsse, ἡ Κόν-
τα.

die Made, τὸ Σαράκι,
ὁ πῶ τρώγει τὰ Ζύλα.

die Schabe, Motte, ὁ
Σῆς, ἡ Μόλιτσα.

die Spinne, ὁ Ἀράχνης.
Der Molch, ἡ Σαλα-
μάνδρα.

die Wanze, ἡ Κερῖα.

der Wurm, τὸ Σκωλή-
κιον.

der Maulwurf, ὁ Το-
φλοπόντικος.

der Regenwurm, ἡ Ἀσ-
καρίς.

IZ'. Περὶ Κήπευ καὶ τινων ἐν αὐτῷ εὐρισκομένων
Χόρτων καὶ Ριζῶν.

der Garten, ὁ Κήπος,
der Gärtner, ὁ Κηπου-
ρός.

der Baumgarten, ὁ Δεν-
δρών.

der Blumengarten, ὁ
Ἀνθών.

die Laube, ἡ Στοά ἐν
τῷ Κήπῳ.

die Mauer, ὁ Τοῖχος.

der Zaun, die Hecke, ὁ
Φραγμός.

der Spaziergang, ὁ Πε-
ρίπατος.

der Springbrunn, ἡ Κρή-
νη, ἣτις ἀναδίδωσι τὸ
ὔδωρ εἰς τὰ ἄνω.

die Stütze, ὁ Κίον, ἡ
Κολώννα.

die Walze, Rolle, ὁ
Κύλινδρος.

die Grabescheit, τὸ Δι-
κέλλιον.

die Haue, τὸ Τσαπί.

die Hacke, ἡ Τσεκῆρα.

das Schnittmesser, τὸ
Δρέπανον.

die Wurzel, ἡ Ρίζα.

der Stengel, ὁ Καυ-
λός.

die Blume, τὸ Ἀνθος,
τὸ Λελέδιον.

die Kraut, τὸ Λάχανον,
τὸ Χόρτον.

der Weiskohl, τὸ Ἀσ-
προλάχανον.

der Kohl, ἡ Κράμβη.

die Rübe, ἡ Γογγύλη.

die

die Möhre, τὸ Σίσαρον.	der Lavendel, ἡ Νάρδος.
die Passinat, ὁ Σταφυλίνος.	die Raute, τὸ Πήγανον, ὁ Πήγανος.
der Rettig, τὸ Ρεπάνι.	die Salben, ἡ Ἀλφασκιά.
der Meerrettig, ὁ Χρένος.	der Wermuth, τὸ Ἀψίνθιον.
die Petersilien, τὸ Πετροσέλιον.	die Kamülen, τὸ Χαμάμηλον.
die Artischock, ἡ Ἀγγινάρα,	der Thimian, ὁ Θύμος.
der Spargel, τὸ Σπαράγγι.	der Majoran, ὁ Ἀμάρακος.
der Lattich, Gartensalat, τὸ Μαράλι,	der Rosmarin, τὸ Δενδρολίβανον.
der Zwiebel, τὸ Κρομμύδιον.	die Nelke, τὸ Καρυόφυλλον.
der Lauch, τὸ Πράσον.	die Lilie, τὸ Κρίνον.
der Zeller, τὸ Σέλιον.	die Rose, τὸ Ρόδον.
der Spinaat, τὸ Σπανάκι.	die Martisse, ὁ Νάρκισσος.
der Senf, τὸ Σινάπι.	die Hyacinthe, ὁ Υάκινθος.
die Melone, τὸ Πεπόνιον.	die Tausendschön, ὁ Ἀμάραντος.
der Kürbs, ἡ Κολόκυνθα.	das Weilchen, τὸ Μανσάκι.
die Gurke, τὸ Ἀγγύριον.	die Pappel, ἡ Μολόχα.
der Moh'n, ἡ Παπαρῆνα.	die Nessel, ἡ Τσακνίδα.
der Kümmel, τὸ Κύμινον.	der Schierling, τὸ Κώκειον.
der Anies, τὸ Ἀνιθον.	
der Fenchel, τὸ μάλατρον.	

IH.

ΙΗ'. Περί Φυτῶν ἔ Δένδρων.

Die Pflanze, τὸ Φυ- τόν.	die Birke, τὸ Καρκα- τζί.
der Baum, τὸ Δένδρον.	die Tanne, ἡ Ελάτη.
der Stamm, ὁ Κορμός τῷ Δένδρῳ.	die Fichte, ὁ Πεύκος.
der Zweig, ὁ Κλάδος.	die Espe, ἡ Λεύκη.
der Ast, τὸ Κλωνάρι.	die Weide, ἡ Ἰτέα.
die Rinde, ὁ Φλοιός, ἡ Τσέφλα.	der Hollunder, ἡ Κρο- ξυλία.
die Blätter, τὰ Φύλλα.	der Buchbaum, τὸ Πυξά- ρι.
die Frucht, ὁ Καρπός.	die Citrone, τὸ Λεμό- νιον.
der Saft, ὁ Χυμός.	die Pomeranze, τὸ Να- ράντσιον.
die Ceder, ὁ Κέδρος.	die Olive, ἡ Ἐλαία.
der Enpressenbaum, τὸ Κυπαρίσσιον.	die Dattel, ὁ Χερμαῖς.
der Myrthenbaum, ὁ Μύρ- τος.	die Apricose, τὸ Κασι.
der Lorbeerbaum, ἡ Δάφ- νη.	der Kirsich, τὸ Ρ'οδά- κινον.
der Eibenbaum, ὁ Σμύ- λαξ.	die Quitte, τὸ Κυδών.
der Pflaumenbaum, ἡ Δα- μασκηνία.	die Aepfel, τὸ Μήλον.
der Nußbaum, ἡ Καρυ- δία.	die Birn, τὸ Α'πίδι.
der Apfelbaum, ἡ Μη- λία.	die Kirsche, τὸ Κερά- σιον.
der Birnbaum, ἡ Α'πι- δία.	die Nuß, τὸ Καρύδι.
die Eiche, ἡ Βάλανος.	die Pflaume, τὸ Δαμάσ- κηνον.
die Buche, ὁ Φηγός.	die Feige, τὸ Σῦκον.
	die Kastanie, τὸ Κάστα- νον.
	der Kern, ὁ Πηγόν.

die

Mandel, τὸ Ἀμύγ-
αλον.

Erdbeer, τὸ Κόμα-
ον.

Wacholderber, τὸ

Κεδροκέκυσσον.

die Maulbeer, τὸ Μοῦ-
ρον.

die Beer, τὸ Ἀκρόδρυον.

ΔΙΑΛΟΓΟΙ

Γερμανικορωμαϊκοί.

tes Gespräch.

Α'. Διάλογος.

ten Morgen, mein

ehn sie willkommen;
Diener.

ie befinden sie sich
a Morgen?

ehr wohl; zu ihren
sten.

ie befinden sie sich?

tt sen dank, noch
ch wohl.

Καλὴ ἡμέρα, Ἀ' υἱέν-
τα μὲ.

Καλῶς ἤλθετε, δοῦ-
λός σας.

Πῶς ἔχετε σήμερον;
πῶς εὐρίσκεσθε;

Πολλὰ καλῶς, πρό-
θυμοι εἰς τὴν δόξιν
σας.

Πῶς ἔχετε ἀκόμη;

Χάρις, τῷ Θεῷ, ἀκό-
μη πολλὰ καλῶς.

Ω

Ich freue mich, daß ich
sie bei guter Gesundheit
antreffe.

Ich bin ihnen verbun-
den.

Wie befindet sich ihr
Herr Bruder?

Recht wohl; Er ist
noch wohl auf.

Ich freue mich dessen.

Wo ist er?

Er ist ausgegangen.

Sind unsere Freunde
noch alle wohl auf?

Sie besinnen sich alle
wohl, bis auf meine Mut-
ter.

Was fehlt ihr?

Sie hat das Fieber.

Das ist mir wirklich
sehr leid.

Wie lange ist sie krank
gewesen?

Nicht gar lange.

Ich wünsche, Gott wol-
le ihr bald wieder zur
Gesundheit verhelfen.

Χαίρομαι διὰ τὴν κα-
λὴν σας ὑγίαν.

Σὰς εὐχαριστῶ κατὰ
πολλὰ.

Πῶς εὐρίσκεται εἰς τὴν
ὑγίαν τε ὁ κύριος Α' δελ-
φός σας;

Πολλὰ καλῶς, ἀκόμη
καλῶς εὐρίσκεται.

Χαίρομαι δι' αὐτό.

Πῶ εἶναι αὐτός;

Ἐκβῆκεν ἔξω.

Υ'γιαίνουν ἀκόμη ὅ-
λοι οἱ φίλοι μας;

Ὅλοι ὑ'γιαίνουν, ἔ-
ξω ἀπὸ τὴν Μητέρα μου.

Τί ἔχει;

Ἐ'χει δέρεμν.

Λυπῶμαι τῇ ἀληθείᾳ
κατὰ πολλὰ.

Πόσος καιρὸς εἶναι,
ἀφ' ἧ ἡρρώσησε;

Δὲν εἶναι πολὺς και-
ρὸς.

Παρακαλῶ τὸν ἅγιον
Θεόν, ἵνα ἀποκαταστήσῃ
αὐτὴν πάλιν ὑγίαν.

Sie

Sie ist ihnen verbun-
den.

Ich werde sehr leid,
wenn ich keine Zeit habe,
zu kommen zu besuchen.

Sehen sie sich ein we-
nig.

In der That ich kann
nicht.

Sie eilen gar sehr.

Ich werde morgen wie-
der zusprechen.

Verziehen sie doch ein
wenig.

Ich muß wieder nach
Hause gehen, ich habe was
wichtiges zu verrichten.

Ich komme nur zu ver-
nehmen, wie sie lebten.

Machen sie meine Em-
pfehlung bey ihrer Frau
Mutter.

Grüßen sie ihren Herrn
Bruder,

Ich bitte mich dem
Herrn N. zu empfehlen.

Ich werde es bestellen.

Leben sie wohl, mein
Herr.

Σᾶς εὐχαρισεῖ κατὰ
πολλὰ.

Λυπῶμαι ὑπερβαλλόν-
τως, ὅτι δὲν ἔχω καιρὸν,
ἵνα τὴν ἐπισκεφθῶ σήμε-
ρον.

Καθήσατε, παρακα-
λῶ, ὀλίγον.

Ἐπ' ἀληθείας δὲν δύ-
ναμαι.

Βιάζεσθε πάρα πολύ.

Ἐρχομαι πάλιν ἄν-
ριον εἰς ἐπίσκεψίν σας.

Παρακαλῶ, μείνατε
ὀλίγον καιρὸν.

Πρέπει, ἵνα ὑπάγω
εἰς τὸ ὁσπήτιον, ἔχω
ἀναγκαίαν ὑπηρεσίαν.

Ἐρχομαι μόνον, ἵνα
μάθω, πῶς ἐζήσατε.

Προσκυνήσατέ μοι τὴν
κυρίαν σας Μητέρα.

Ἀσπάσατέ μοι τὸν κύ-
ριον Ἀδελφόν σας.

Συζητήσατέ με, παρα-
καλῶ, τῷ δέειν.

Δὲν θέλω ἐλθεῖν.

Υἱοίστε, Ἀυθέντα
με.

C c

Zwen,

Zweytes Gespräch.

Β'. Διάλογος.

Zwischen einem
Deutschen und ei-
nem Griechen.

Μεταξὺ ἑνὸς Γερμανοῦ καὶ ἑνὸς Ἑλλήνου.

Verstehen sie die deut-
sche Sprache?

Καταλαμβάνετε τὴν
γερμανικὴν Διάλεκτον;

Nicht sonderlich.

Ὁχι τόσο καλῶς.

← Sprechen sie Deutsch,
mein Herr?

Ὁμιλεῖτε γερμανισί,
Αὐθέντα μὲ;

Willen Ja, mein Herr, ich
spreche ein wenig, so daß
ich mich eben zu verstehen
geben kann.

Ναὶ, Αὐθέντα μὲ, ὁ-
μιλῶ ὀλίγον τι, καὶ το-
σῶτον, ὥστε δηλῶσαι
τὰ νοήματά μιν.

Willens So reden sie denn mit
mir.

Ὁμιλήσατέ λοιπὸν
μετ' ἐμῆ.

Ganz gern.

Μετὰ πάσης χαρᾶς.

Womit vertreiben sie
sich die Zeit?

Εἰς τί διατρίβετε τὸν
καιρόν σας;

Mit Spazieren gehen,
denn ich habe sonst nichts
zu thun.

Εἰς περιδιάβασιν, ἐ-
πειδὴ ἄδεμίαν ὑπηρεσίαν
ἔχω.

Haben sie keine Be-
kanntschaft in der Stadt?

Δὲν ἔχετε γνωρίμους
ἐν τῇ πόλει.

Mein, mein Herr, gar
keine.

Ὁχι, Αὐθέντα μὲ,
ἔδένα.

Ich will sie bekannt
machen.

Θέλωσας κάμνειν γνω-
ρίμους.

Ich

Ich bin ihnen dafür
sehr verbunden.

Wollen sie noch mehr
mit mir davon reden?

Ach ja, warum nicht?

Sie werden mir einen
sehr großen Gefallen er-
weisen.

Sagen sie mir doch,
wie heißt diese Strasse,
und was für ein Schild
hängt aus?

Die drei Könige. Die
Strasse heißt die Peters-
strasse.

Ich bin allhier fremd,
und kenne keine Strasse.

Wo kommen sie denn
her?

Ich komme aus Grie-
chenland.

Sie kommen aus Grie-
chenland, und reden so
gut Deutsch?

Ich zweifle sehr, daß
ich gut Deutsch spreche.

Σᾶς εὐχαρισῶ κατὰ
πολλὰ δι' αὐτό.

Θέλετε, ἵνα ὁμιλήσῃ-
τε περισσότερον μετ' ἐ-
μῶ;

Μάλιστα, διὰ τί ἔχί;

Θέλετέ μοι δεῖξιν με-
γάλην χάριν.

Εἰπέτε μοι, παρακα-
λῶ, πῶς ὀνομάζεται αὐ-
τὴ ἡ πλατεῖα, ἢ τί ση-
μεῖον ἔχει;

Τῶν τριῶν Βασιλέων,
ἡ πλατεῖα ὀνομάζεται
Πetersstrasse.

Ε'γὼ εἶμαι ξένος ἐ-
δῶ, καὶ δὲν γνωρίζω οὐδε
μίαν πλατεῖαν.

Πόθεν ἔρχεσθε λοι-
πόν;

Ε'ρχομαι ἀπὸ τῆς
Ελλάδα.

Ε'ρχεσθε ἀπὸ τῆς
Ελλάδα, καὶ ὁμιλεῖτε τό-
σον καλῶς γερμανισί;

Ἀμφιβάλλω πολλὰ,
ὅτι ὁμιλῶ καλῶς γερ-
μανισί.

Ein Deutscher kann ja nicht besser reden, als sie reden.

Sie, schmeicheln mir nur.

Um Verzeihung, mein Herr.

Wenn ich gut Deutsch wüßte, so würde ich mich nicht erst nach einem geschickten Sprachmeister umsehen.

Es ist nicht mehr nöthig, daß sie einen suchen.

So glauben sie denn, daß ich keinen mehr nöthig habe?

Mein, mein Herr, sie sind schon so stark, daß sie das übrige durch den Umgang allein erlernen können.

Das wäre mir wohl sehr lieb.

Ε'π' ἀληθείας ἵνα Γερμανὸς δὲν δύναται, ἵνα ὁμιλήσῃ καλῶτερον ἀπὸ ἐσᾶς.

Μὲ κολακεύετε μόνον.

Μοὶ συγχωρεῖτε, Ἀυθέντα με.

Εἰ ἂν ἐγίνωσκον καλῶς τὴν γερμανικὴν Διάλεκτον, δὲν ἤθελεν εἶναι ἡ πρώτη με φροντὶς διὰ ἑνὸς ἐπιτήδειον διδασκαλον τῆς Γλώσσης.

Δὲν εἶναι πλέον ἀναγκαῖον, ἵνα ζητήσῃ τέτινα δι' αὐτήν.

Πισεύετε λοιπὸν, ὅτι δὲν ἔχω πλέον χρεῖαν διδασκάλου;

Οὐχί, Ἀυθέντα μου, εἰσεῖς εἶδε ἱκανοὶ, ἵνα μάθῃτε τὸ ἐπίλοιπον διὰ μόνῃς τῆς συναναστροφῆς.

Τὸτό μοι ἤθελεν εἶναι πολλὰ ἀγαπητόν.

Drittes Gespräch.

Γ'. Διάλογος.

Zwischen eben den-
selben.

Μεταξὺ τῶν αὐτῶν.

Ihr Herr Vater hat
mir gesagt, daß er sehr
böse auf Sie sey.

Ο' Ἀρχων Πατήρσου
μοι εἶπεν, ὅτι πολλὰ
ἀγανακτεῖ κατὰ σέ.

Wie so? was habe ich
ihm denn für Anlaß dazu
gegeben?

Πῶς; ποίαν ἀφορμὴν
ἔδωκα ἐγὼ αὐτῷ εἰς τῆ-
το;

Er ist nicht zufrieden,
daß Sie aufhören wollen
Deutsch zu lernen.

Δὲν εἶναι εὐχαριζιμέ-
νος, ὅτι θέλετε, ἵνα ἀ-
φήσῃτε τὴν γερμανικὴν
Διάλεκτον.

Das wäre wohl ein
seltsamer Zorn.

Αὕτη ἤθελεν εἶναι
μία παράλογος ἀγανάκ-
τησις.

(Ist es denn wahr, daß
Sie dieser Sprache über-
drüssig sehn?)

Εἶναι λοιπὸν ἀληθές,
ὅτι δὲν ἀγαπᾶτε πλέον
αὐτὴν τὴν Γλῶσσαν;

Im Gegentheile, (ich
liebe sie jetzt mehr, als
jemals.

Ὅλον τὸ ἐναντίον, ἐ-
γὼ τὴν ἀγαπῶ τώρα
περισσότερον, παρά πο-
τε καιρῶ.

Je mehr man sie ler-
net, desto mehr Schön-
heiten trifft man darinn
an.

Ὅσον περισσότερον
μανθάνει τις αὐτήν, τα-
σῶτον περισσότερας χά-
ριτας εὐρίσκει ἐν αὐτῇ.

Ich bekenne, daß ich
ihren Reichthum uner-
schöpflich finde.

Ὁμολογῶ, ὅτι εὐ-
ρίσκω τὸν πλεόν της ἀ-
νεξάντλητον.

Sie

Sie thun wohl, wenn Sie noch etliche Monate in Deutschland bleiben.

Ich bin noch nicht gekommen in mein Vaterland zurückzukehren.

Haben sie schon viel Deutsche Bücher gelesen?

Etwa ein Duzend.

Ich wollte ihnen wohl rathen, daß sie die neuesten deutschen Schauspiele lesen.

Warum rathen sie mir eben Schauspiele?

Weil man darinn gemeiniglich den rechten Kern einer Sprache findet.

In Wahrheit, das ist ein guter Rath.

Hat man aber auch gute deutsche theatralische Stücke?

Das fehlt jetzt unsern deutschen Schaubühnen nicht mehr.

Belieben sie mir doch einige zu nennen.

Καλῶς κάμνετε, εἰν μένετε ἀκόμη μερικὰς μῆνας ἐν τῇ Γερμανίᾳ.

Ἀκόμη δὲν ἀποφάσισα, ἵνα ἐπιστρέψω εἰς τὴν Πατρίδα μου.

Ἀνεγνώκατε πολλὰ γερμανικὰ βιβλία;

Σχεδὸν ὡς δώδεκα.

Ἦθελον σας συμβαλεῖσθαι, ἵνα ἀναγινώσκητε τὰ νεώτερα γερμανικὰ δράματα.

Τίνος ἕνεκεν μοι συμβαλεῖσθαι τὰ δράματα;

Ὅτι ἐν αὐτοῖς εὐρίσκεται κοινῶς τὸ Ἄνθος μιᾶς Γλώσσης.

Ἐπ' ἀληθείας, αὐτὴ εἶναι μία καλὴ συμβαλή.

Εὐρίσκονται δὲ καὶ καλὰ γερμανικὰ δράματα;

Τὰ θέατρά μας δὲν ὑπερῶνται πλέον αὐτὰ κατὰ τὸ παρόν.

Ὀνομάσατέ μοι, παρακαλῶ, τινὰ ἐξ αὐτῶν.

Thun

Thun sie mir die Ehre an, und kommen zu mir, da will ich ihnen meine ganze Bibliothek weisen.

Da werde ich etwas sehen.

Ich zeige sie ihnen, so gut als ich sie habe.

Ehe ich nach Griechenland zurück gehe, will ich mir eine gute Anzahl der neuesten und besten deutschen Bücher anschaffen.

Sie werden nicht übel thun, denn in ganz Griechenland giebt es keine deutsche Bücher zu verkaufen.

Κάμετέ μοι τὴν τιμὴν, καὶ ἔλθετε εἰς ἐμέ, ἐκεῖ θέλω σας δεῖξαι ὅλην τὴν βιβλιοθήκην μου.

Ἐκεῖ θέλω ἰδεῖν ἑν-μορφα πράγματα.

Θέλω σας τὰ δεῖξαι, καθὼς τὰ ἔχω.

Πρὶν ἐπιστρέψω εἰς τὴν Ἑλλάδα θέλω συνάξαι μίαν ἀρκετὴν ποσότητα τῶν νεωτέρων καὶ καλητέρων γερμανικῶν βιβλίων,

Πολλὰ καλῶς, τῇ ἀληθείᾳ, θέλετε κάμναι, ἐπεὶ δὲ καὶ ὅλην τὴν Ἑλλάδα δὲν πωλεῖται καὶ ἓνα γερμανικὸν βιβλίον,

Viertes Gespräch.

Δ'. Διάλογος.

Mit einem Schneider.

Μετὰ τινος Ράπτου.

Meister N. Ich habe ein neues Kleid vonnöthen, aber es muß recht nach der Mode seyn.

Κύρ ὁ Δεῖνα, χρειάζομαι ἓνα νέον φόρεμα, ὅμως πρέπει, ἵνα ᾖ κατὰ τὴν μόδον.

Haben sie das Tuch schon gekauft, mein Herr?

Ἦ γοῦρά σας τὸ ῥῆχον, Ἄνδρταμε;

Ναι

Ja, da ist es.

Es ist sehr fein Tuch.

Haben sie es theuer bezahlt?

Die Elle kostet mich nur acht Gulden.

Das geht noch wohl an.

Die Farbe gefällt mir überaus wohl.

Es ist ist die Modefarbe.

Er muß das Futter, Seide und Knöpfe dazu nehmen, und wenn ers bringt, soll er sein Geld haben.

Was für Knöpfe belieben sie zu haben, mein Herr?

Guldene, oder auch seidene, wie er das für gut findet.

Soll die Weste mit Treffen besetzt werden?

Ja freulich, und zwar nach der allerneuesten Mode.

Ναί, ἰδὲ αὐτό.

Πολλὰ λεπτόν ῥαχόν.

Ἐδώσατε πολὺ δι' αὐτό;

Μοι ἀξίζει ἡ πᾶχι ὀκτὼ πιερίνια.

Δὲν εἶναι τόσον ἀκριβόν.

Τὸ χρώμά μοι ἀρέσκει εἰς ὑπερβολήν.

Αὐτὸ εἶναι τὸ χρώμα τῆς ἐπικρατέσης μόδας.

Εὖρε τὸ πανί, τὸ μετὰξι καὶ τὰ κομβία, καὶ ὅταν τὸ φέρης, θέλεις λαβεῖν τὰ ἄσπρα σκ.

Τί λογιῆς κομβία ἀγαπᾶτε, ἵνα ἔχητε, Αὐθέντα μὲ;

Χρυσᾶ, ἢ καὶ μεταξένια, ὅπως τὸ εὐρίσκεις διὰ καλήτερον.

Ἀγαπᾶτε, ἵνα ᾖναι ἡ Βέσα μὲ χρυσᾶ σιρίτια;

Ναί, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν νεωτάτην μόδον.

Sehr

Sehr wohl, mein Herr.
Und wenn wollen sie es
fertig haben?

Je eher, je lieber.

Sie sollen es künftige
Woche unfehlbar haben,
und wohl gemacht.

Ich kann sie versichern,
mein Herr, daß ich nun
wohl zehn Jahre für die
Vornehmsten gearbeitet
habe.

Es ist ganz gut, ma-
che ers nur hübsch, und
halte er sein Versprechen.

Das werde ich thun,
mein Herr, denn es ge-
reicht zu meiner eigener
Ehre.

Nehme er mir das
Maas.

Wollen sie das Kleid
nach der Englischen, oder
Französischen Mode ha-
ben?

Es gilt mir gleich viel.

Πολλὰ καλῶς, Ἀν-
δρέα μου. Καὶ πότε ἀ-
γκᾶτε, ἵνα ἔχητε τὸ
φόρεμα;

Ὅσον ταχύτερον, το-
σῆτον καλῆτερον.

Θέλετε τὸ ἔχειν βε-
βαίως τὴν ἐρχομένην ἐβ-
δομάδα, καὶ καλῶς κατεσ-
κευασμένον.

Σὰς βεβαιῶνω, Ἀν-
δρέα μου, ὅτι δελεύω
σχεδὸν τῶρα δέκα χρό-
νους διὰ τὰς ἐγκρίτας τῆς
πόλεως.

Καλῶς, μόνον κάμε
το ἔυμορφα, καὶ φύλα-
ξον τὸν λόγον σου.

Θέλω τὸ κάμνειν, Ἀν-
δρέα μου, ἐπεὶ δὴ τοῦτο
συμβάλλει πολὺ εἰς τὴν
ιδίαν μου τιμὴν.

Λάβε μοι τὸ μέτρον.

Ἀγαπᾶτε, ἵνα ἔχητε
τὸ φόρεμα κατὰ τὴν μό-
δαν τῶν Ἀγγλων, ἢ
τῶν Γάλλων;

Ἀδιαφορῶ. (ὅλον ἔνω
μοι εἶναι).

Mein

Mein Herr, da ist ihr
Kleid.

Er hält doch sein Wort,
wie ich sehe.

Mich dünkt, es ist wohl
gemacht.

Probire er mirs doch
an.

Wie viel muß er ha-
ben?

Hat er die Rechnung
ben sich?

Da ist sie.

Er ist sehr theuer.

Ich nehme von dem
Herrn nicht mehr als von
andern. Es ist der ge-
wöhnliche Preis.

Hier ist sein Geld.

Ich danke für gute Be-
zahlung, mein Herr, und
bitte mir wieder zuzuspre-
chen.

Αὐθέντα με, ἰδὲ τὸ
φόρεμά σας.

Φυλάττετε τὸν λόγον
σε, καθὼς βλέπω.

Μοι φαίνεται, εἶναι
καλῶς κατεσκευασμένον.

Δοκίμασέ το ἐπάνω
με.

Τί σοι χρεωζῶ;

Ἔχεις τὸν λογαρι-
σμόν;

Ἰδὲ αὐτόν.

Πολλὰ ἀκριβὲς εἶσαι.

Ἐγὼ δὲν λαμβάνω ἀ-
πὸ ἐσᾶς, Αὐθέντα με,
περισσότερον, παρὰ ἀ-
πὸ τῶν ἄλλων. Αὐτὴ εἶ-
ναι ἡ συνειδισμένη τιμὴ.

Ἰδὲ λάβε τὰ ἄσπρα
σε.

Σᾶς εὐχαρισῶ, Αὐ-
θέντα με, καὶ παρακαλῶ,
ἵνα με ἐπισκεφθῇ τε πάλιν.

Finis

ntes Gespräch.

Ε'. Διάλογος.

zwischen einem Fremden,
und einem
Kutscher.

Μεταξὺ ἐνὸς Ξένου,
καὶ ἐνὸς Ἀμαξᾶ.

Sind ihr bestellt, Kutscher?

Ἀχέεις, Ἀμαξᾶ, εἶσαι συμφωνημένοι;

Mein, mein Herr, wo denken sie hin?

Οὐχὶ, Ἀυθέντα μου, πᾶ θέλετε, ἵνα ὑπάγητε;

In die Stadt.

Εἰς τὴν πόλιν.

An welchen Ort?

Εἰς ποῖον τόπον;

Nach der Kaiserlichen
Orse.

Εἰς τὴν βασιλικὴν τράπεζαν, εἴτε μπέρσσαν.

Was ist euer Gebühr?

Τί εἶναι ἡ πληρωμή σε;

vier und zwanzig Kreuzer.

Ὅκτῳ γροσσίκια.

Das ist zu viel, ich
will euch einen Siebzeher
geben.

Τῷτο εἶναι πολὺ, σοι δίδω ἓνα δεκαεπτάριον.

Nein, Herr, das ist
wenig.

Οὐχὶ, Ἀυθέντα μου, αὐτὸ εἶναι ὀλίγον.

Wollt ihr einen Zwanziger
nehmen?

Θέλεις ἓνα εἰκοσάριον;

Ich kann wahrhaftig
nicht.

Δὲν δύναμαι τῇ ἀληθείᾳ.

So muß ich einen andern
nehmen.

Πρέπει λοιπὸν, ἵνα ζητήσω ἄλλον;

Εἰς

Steigen sie in die Kutsche.

Halte! ihr still.

Haben sie hier etwas zu verrichten?

Habt ein wenig Geduld.

Aber, mein Herr, die Zeit verläuft.

Bekümmert euch nicht, ich will euch dafür bezahlen.

Bleiben sie lange?

Nein, ich komme gleich wieder zurück.

Da ist euer Geld.

Ich muß mehr haben.

Ich gebe nicht mehr.

So muß ich zufrieden sein.

Sechstes Gespräch:

Ein Zimmer zu vermieten.

Frau, haben sie ein hübsches Zimmer zu vermieten?

Αναβητε εἰς τὸ ἄρτιον.

Στῆθι ἐδώ.

Ἔχετε ἐδῶ τινὰ ὑπερσίαν;

Πρόσμενε ὀλίγον.

Ἄλλ' ὁ καιρὸς περιμένετε μὲν.

Μὴ συγχίζησαι, ἔσονται πληρώνω δι' αὐτό.

Μένετε πολὺν καιρὸν;

Οὐχί, εὐθὺς ἔρχομαι πάλιν ὀπίσω.

Ἰδὲ τὰ ἄσπρα σε.

Αὐτὰ εἶναι ὀλίγα.

Δένσοι δίδω περισσεύω.

Εὐχαριστῶμαι λοιπὸν καὶ μὲν αὐτά.

ς'. Διάλογος.

Περὶ τοῦ ἐνοικιάζειν ὄνταν.

Κυρία, ἔχετε καὶ ὄνταν διὰ νοίκιον;

Ναι.

Ja, mein Herr, soll's
vorn-oder hintenaus seyn?

Ναί, Ἀ'υθέντα με,
πᾶ θέλετε, ἵνα τὸ ἔχη-
τε ἔμπροσθεν, ἢ ὀπίσ-
θεν;

Das ist gleich viel.

Ὅλον ἓνα εἶναι.

Zeigt mir eines.

Δείξατέ μοι ἓναν.

Wollen sie sich die Mü-
he nehmen, und hinauf
spazieren.

Παρακαλῶ, λάβετε τὸν
κόπον, καὶ ἀνάβητε ἐπά-
νω.

Da ist ein sehr feines
Zimmer, nebst einem Kas-
biner, beide sind sehr
hell.

Ἰδὲ ἓνας ἑυμορφος ὄν-
τας, ὅμᾳ μὲ ἓνα ταμεῖον,
καὶ τὰ δύο εἶναι πολλὰ
φωτεινά.

Ist das Federbett gut?

Εἶναι τὸ στῤῥαμα μὲ τὰ
πτερὰ καλόν;

So gut und rein, als
eines in der Stadt.

Τόσον καλόν καὶ καθα-
ρόν, ὅσον εἶναι δυνατόν,
ἵνα εὐρίσκηται ἐντῇ πό-
λει.

Hier haben sie einen
Tisch, einen Spiegel, und
ein halb Duzend Stühle.

Ἰδὲ ἔχετε μίαν τρά-
πεζαν, ἓναν καθρέπτην,
καὶ ἕξ σκαμνία.

Alle Monate sollen sie
einmal reine Betttücher
haben.

Κάθε μῆνα θέλετε ἔ-
χειν καθαρά σινδόνια.

Wie theuer gebt ihr
dieses Zimmer?

Τί ζητεῖτε διὰ τῆτον
τὸν ὄντάν;

Wie wollen sie es mie-
then, mein Herr, Viertel-
jahrweise, oder Monats-
weise?

Πῶς θέλετε, ἵνα τὸ
νοικιάσητε Ἀ'υθέντα με,
κατὰ τρεῖς μῆνας, ἢ κα-
τὰ μῆνα;

Ὡς,

Wochenweise.

Drey Gulden die Woche.

Ist ein Thaler nicht genug?

Nein, mein Herr, ich habe niemals weniger bekommen, als ich ist begehre.

So will ich euch denn zween Gulden geben.

Ich hoffe, die Magd wird mir die Schuhe putzen.

Sie soll es thun.

Alle Morgen soll sie ihnen ein Becken mit reinem Wasser bringen.

Macht es fertig, ich will indessen meine Sachen holen, und gleich wieder hier sehn.

Wie heist denn diese Strasse?

Sie heist die Burgstrasse.

Οὐχί, καὶ ἐβδομάδα.

Τρία φιορίνια τὴν ἐβδομάδα.

Δὲν ἀρκεῖ ἓνα ταλήρι;

Οὐχί, Αὐθέντα με, ἐγὼ δὲν ἔλαβον ποτὲ ὀλιγώτερα ἀπ' ἐκείνα, ὅπῃ ζητῶ τώρα.

Σὰς δίδω λοιπὸν δύο φιορίνια.

Ἐλπίζω, ὅτι ἡ δέλη θέλει μοι καθαρίσειν ταῖς κάλτσαις.

Χρεῶσθαι αὐτὴν, ἵνα τὸ κάμνη.

Κάθε πρωὶ θέλεις αὐτὴν φέρειν μίαν λεκάνην με καθαρὸν νερὸν διὰ νίψιμον.

Ἐτοιμάσατέ τον, ἐγὼ ὑπάγω, ἵνα φέρω τὰ πράγματά με, καὶ εὐθὺς εἶμαι πάλιν ἐδῶ.

Πῶς ὀνομάζεται αὐτὴ ἡ πλατεῖα;

Αὐτὴ ὀνομάζεται, διὰ τὴν Βουργστράσση.

Σὺ

Siebentes Gespräch.

Ζ'. Διάλογος.

Vom Kaufen und
Verkaufen.

Περὶ Ἀγοράς καὶ Πω-
λήσεως.

Was befehlen sie, mein
Herr?

Τί προσάχετε, Ἀν-
δέντα μὲ;

Was belieben sie?

Τί ἀγαπᾶτε;

Was verlangen sie?

Τί ἐπισυμείτε;

Was wollen sie?

Τί θέλετε;

Was suchen sie?

Τί ζητεῖτε;

Haben sie feines Tuch,
bische Leinwand, gute
Hose und Strümpfe?

Ἐχετε λεπτὸν ῥῆ-
χον, εὐμορφον πανί, κα-
λὰ σκιάδια καὶ τζεράπια;

Ja, mein Herr, das
steht in der Stadt.

Ναὶ, Ἀνδέντα μου,
τὸ πλέον καλῆτερον, ὅ-
πῃ εὐρίσκεται ἐν τῇ πό-
λει.

Zeigen sie mir ein Stück
des Tuchs.

Δείξατέ μοι ἓνα κομ-
μάτιον καλὸν ῥῆχον.

Schwarzes, oder weiß
?

Τί λογιῆς; μαῦρον ἢ
ἄσπρον;

Das ist ein fein Stück
den Herrn, wenn die
Farbe anständig ist.

Ἰδὲ ἓνα λεπτὸν κομ-
μάτιον, Ἀνδέντα μὲ, εὐ-
σας ἀρέσκη τὸ χρῶμα.

Wie theuer die Elle?

Πόσον ἀξίζει ἡ πήχη;

Das genaueste ist neun
Groschen.

Ἡ ἐσχάτη τιμὴ εἶναι
ἐννέα φιορίνια.

Wie?

Wie? neun Gulden?
das ist zu theuer.

Nein, mein Herr, es
ist gar nicht theuer. Die
Waare ist werth.

Ich will ihnen sieben
Gulden geben.

Auf mein Wort, es ko-
stet mich selbst mehr.

Hier sind acht Gulden,

Warhaftig, mein Herr,
ich kann nicht wohl unter
neun verkaufen.

Jedoch ich will darauf
nicht sehen, ich hoffe, sie
werden mir ein andermal
wieder zusprechen.

Ja, gar gern.

Wollen sie es, mein
Herr, nach Hause getra-
gen haben?

Ja, wofern ein Tra-
ger in der Nähe zu ha-
ben ist.

Hier, guter Freund,
geht mit diesem Herrn
nach seinem Quartier.

Ich bin ihnen sehr ver-
bunden.

Πῶς; ἐννέα φορτίνια;
πολὺ ἀκριβὸν εἶναι.

Ὅχι, Ἀυθέντα μου,
δὲν εἶναι παντελῶς ἀκρι-
βόν. τὸ πρᾶγμα ἀξίζει.

Σὰς δίδω ἑπτὰ φορτί-
νια.

Πισεύσατέ μοι, περισ-
σότερόν μοι ἀξίζει.

Γδὲ ὀκτῶ φορτίνια.

Ἐπ' ἀληθείας, Ἀυ-
θέντα μου, δὲν δύναμαι
ἵνα τὸ ἀφήσω παρακά-
τω.

Ὅμως δὲν θέλω ἀπο-
βλέψειν εἰς τῆτο, ἐλπί-
ζω, ὅτι θέλετέ μοι συν-
τυχεῖν πάλιν.

Ναὶ, ἐξ ὅλης καρδίας.

Θέλετε, Ἀυθέντα μου,
ἵνα σας τὸ φέρωσιν εἰς τὸ
ὁσπήτιον;

Μάλιστα, εἰὰν εὐρίσκη-
ται ἕνας βασιάζος ἐδῶ
πλησίον.

Γδὲ, καλὲ, ὑπαγε με-
τῆτον τὸν Ἀυθέντην εἰς
τὴν κατοικίαν τε.

Σὰς εὐχαρισῶ κατὰ
πολλά.

Οἶ.

Gehorsamster Diener,
sein Herr.

Ευπειθέστατος δδλος,
Αυθέντα μβ.

schtes Gespräch.

Η'. Διάλογος.

Wenn man in eine
Herberge kömmt.

Οταν ἔρχεται τις εἰς
ἓνα Ξενοδοχεῖον.

Wo ist der Wirth?

Πῶ εἶναι ὁ Ξενοδόχος;

Was verlangen sie,
sein Herr?

Τί ἐπιθυμεῖτε, Αὐ-
θέντα μβ;

Was belieben sie guts?

Τί ἀγαπᾶτε;

Weiset mir ein Zim-
mer.

Δείξατέ μοι ἓναν ὄν-
τάν.

Belieben sie hinauf zu
steigen, sie sollen ein
hr hübsches Zimmer ha-
ben.

Παρακαλῶ, εἰρίσατε
ἐπάνω, ἢ θέλετε ἔχειν
ἓναν ποτὰ ἐξαιρετον ὄν-
τάν.

Was habt ihr guts
im Abendessen?

Τί ἔχετε διὰ δεῖπνον;

Wollen sie Fleisch, Fi-
sch, oder Flögelwerk ha-
ben?

Τί ἀγαπᾶτε, ἵνα ἔ-
χητε, Αὐθέντα μβ, κρέ-
α, ὀψάρια, ἢ πωλία;

Habt ihr nichts fertig?

Δὲν ἔχετε τίποτε ἑ-
τοιμον;

Es ist ein Nierenbra-
n am Feuer.

Εἶναι ἓνα νεφρόφυτον
εἰς τὴν φωτίαν.

Oder, wenn es ihnen
liebt, da ist ein guter
Kasjan, fette Rebhühner,

Ἡ, εἰὰν ἀγαπᾶτε, ἰδὲ
ἓνας καλὸς φασιανός, πα-
χείαι πέρδικες, ἓνα πι-

D d

eine

eine Schüssel voll delicate Lerchen, oder junge Tauben.

Nein, bringt ihr den Kalbsbraten herauf, und ein Paar junge Hühner.

Aber macht fein bald, denn ich bin sehr hungrig.

Gleich, mein Herr.

Schicket mir indessen etwas zu trinken herauf.

Es soll geschehen.

Was hört ihr gutes Neues Herr Wirth?

Hier ist die Zeitung, wenn sie selbige zu lesen belieben.

Wenn geht die Kutsche nach Wien?

Uebermorgen um sechs Uhr des Morgens,

Wie viel muß man bezahlen?

Ich kann es ihnen nicht sagen.

νάκι γεμάτων ἀπὸ ἐξαιρετικῆς κορυδαλῆς, ἢ περισεράκια.

Ὅχι, φέρετέ μοι τὸ μοσχάρισιον ψητὸν ἐπάνω, καὶ ἓνα ζευγάρι παλάκια.

Ὅμως βιασθῆτε, ἐπεὶ δὴ πολλὰ πεινῶ.

Παρευθὺς, Ἀ' υ' δέντα μ8.

Στείλατέ μοι ἐν τοσούτῳ καὶ ἓνα ποτὸν ἐπάνω.

Σᾶς ἐξέλλω, Ἀ' υ' δέντα μ8.

Τί νέα ἀκέετε, κύριε ξενοδόχε;

Ἰδὲ ἡ ἐφημερίς, Ἀ' υ' δέντα μ8, εἰάν ἀγαπᾶτε, ἵνα τὴν ἀναγνώσητε.

Πότε κινεῖ τὸ Ἀ' μάξι διὰ Βιέναν;

Μεταύριον εἰς τὰς ἑξ ὥρας τὸ πρῶν.

Τί πληρώνουσι;

Δὲν ἐξέρω.

Ich

Ich will mit dem Rutscher selbst reden.

Hier ist der Rutscher, mein Herr, wenn sie mit ihm reden wollen.

Guter Freund, werdet ihr bald abreisen?

Morgen früh um sechs Uhr.

Wie viel bezahlt man bis Wien?

Die Person bezahlt sechs Gulden.

Hier sind sie. Behaltet mir einen guten Platz.

Sie sollen den besten Platz bekommen.

Wenn kommen wir nach Wien?

Sonntags früh.

Herr Wirth, was bin ich schuldig?

Vierzig Kreuzer, mein Herr.

Wie kann das seyn?

Ja, Herr, es ist gewiß so viel. funfzehn Kreuzer für Fleisch, einen

Θέλω ὁμιλήσειν μόνος μετὰ τῷ Ἀμαξῷ.

Ἰδὲ ὁ Ἀμαξῷ, Ἀνδέντα μὲ, εἰὰν ἀγαπᾷτε, ἵνα ὁμιλήσητε μετ' αὐτῷ.

Φίλε μὲ, πότε κινεῖς;

Ἀνυριον τὸ πρῶτ εἰς τὰς ἑξ ὥρας.

Τί πληρώνουσι εἰς Βιέννης;

Καθεὶς ἑξ Φιορίνια.

Ἰδὲ αὐτά. Κράτησόν μοι ἕνα καλὸν τόπον.

Θέλετε ἔχειν τὸν κάλλιστον τόπον.

Πότε φθάνομεν εἰς τὴν Βιέναν;

Τῇ Κυριακῇ τὸ πρῶτ.

Τί σαι χρεωσῶ, κύρ ξενοδόχε;

Τεσσαράκοντα κρ. Ἀνδέντα μὲ.

Πῶς εἶναι τῷτο δυνατόν;

Ναί, Δέσποτάμ, τόσον εἶναι. δεκαπέντε κρ. διὰ Κρέας, ἕνα διὰ Ψω-

Brod, vier Salat, und
zwanzig für Wein.

Es ist ganz recht, da
ist euer Geld.

Ich danke ihnen, mein
Herr.

Lebt wohl, mein lieber
Wirth.

Und sie gleichfalls.

Ich wünsche ihnen
glückliche Reise.

μὴ, τέσσαρα διὰ Σαλά-
ταν, καὶ εἴκοσι διὰ τὸ
Κρασί.

Ἐχετε δίκαιον, λά-
βετε τὰ ἄσπρα.

Σὰς ἐνχαρισῶ, Ἀν-
δρέντα μὲ.

Υγιαίνετε, φίλε μὲ
ξενοδόχε.

Καὶ ἡ Ἀνδρεντεία σας
ὁμοίως.

Σὰς εὐχομαι εὐτυχῇ
ὁδοιπορίαν.

Neuntes Gespräch.

Θ'. Διάλογος.

Bei der Mittags-
mahlzeit.

Ἐπὶ τῆς Τραπεζῆς ἐν
τῷ Ἀρίστῳ.

Mein Herr, sie sind
sehr willkommen.

Καλῶς ἦλθετε, Ἀν-
δρέντα μὲ.

Nehmen sie ihren Platz.

Λάβετε τὸν Τόπον
σας.

Mein Herr, dieß ist
ihr Platz.

Ἀνδρέντα μὲ, ἰδὲ ὁ
Τόπος σας.

Ohne Complimenten,
ich bitte sich nieder zu las-
sen.

Παρακαλῶ, χωρὶς
Κομπλιμέντα, καθήσα-
τε.

Ich

Ich fürchte, ich sie von
einer bessern Mahlzeit ab-
gehalten.

Verzeihen sie mir, mein
Herr, ich könnte keine
bessere Mahlzeit erwar-
ten.

Wie schmeckt ihnen die-
ser Wein?

Er ist vortrefflich.

Wo lassen sie ihn ho-
len?

Im goldenen Bär, auf
dem alten Fleischmarcte.

Soll ich ihnen von die-
sem Truchan vorlegen?

Wenn sie belieben,
mein Herr.

Es ist ein sehr guter
Hahn.

Er ist sehr mürbe, und
gut gebraten.

Sie essen nichts.

Ich esse herzlich gern.

Auf ihre Gesundheit,
mein Herr.

Ich danke.

Φοβῶμαι, μήπως σας
ἐμπόδισα ἀπὸ καὶν ἑνα
καλῆτερον Τραπεζί.

Μοι συγχωρεῖτε, Ἀυ-
θέντα μὲ, ἐγὼ δὲν ἐδυ-
νάμην, ἵνα ἔχω καλῆτε-
ρον Τραπεζί.

Πῶς σας ἀρέσκει τῆ-
το τὸ Κρασί;

Ἐξαίρετον εἶναι.

Πῶς ζεῖλετε, ἵνα τὸ
ἀγοράσωσι;

Εἰς τὴν χρυσὴν Ἀρκ-
τον, ἐν τῇ πλατείᾳ αἰ-
ten Fleischmarkte.

Θέλετε, ἵνα σας παρα-
δῶσι τὸ ἀπὸ τήν τὴν
Μεσίρκαν.

Ἐὰν ἀγαπᾶτε, Ἀυ-
θέντα μὲ.

Πολλὰ καλὸς Πετε-
νός εἶναι.

Εἶναι πολλὰ τρυφερός,
καλὰ ψημένος.

Δὲν τρώγετε τίποτε.

Τρώγω ἔξ ὅλης καρ-
δίας.

Εἰς τὴν Ὑγίειαν σας,
Ἀυθέντα μὲ.

Εὐχαρισῶ.

Dieß

Dies ist sehr guter
Wein.

Er ist so ziemlich.

Schenk dem Herrn
ein.

Ich habe zur Genüge
getrunken.

Ich kann weder mehr
essen, noch trinken.

Sie haben vortrefflich
Rindfleisch in Wien.

Ja, Gott Lob!

Aller guter Freunde
Gesundheit.

Ich kann nicht mehr
trinken.

Warum? Schmeckt ih-
nen der Wein nicht?

Er ist mir zu stark.

Mischen sie ihn mit
Wasser.

Ich mische niemals den
Wein mit Wasser.

Es ist in Griechenland
nicht gebräuchlich.

Schmeckt ihnen das
Nebhuhen nicht?

Τῆτο εἶναι πολλὰ ἐ-
ξαιρετον Κρασί.

Μέτριον.

Κέρασε τῷ Ἀυθέντῃ.

Ἐπὶον ἀρετά.

Δὲν δύναμαι, ὅτε ἵνα
φάγω, ὅτε ἵνα πῶ πε-
ρισσότερον.

Ἐχετε ἐξαιρετον βοϊ-
δίσειον κρέας ἐν τῇ Βιένῃ.

Ναί, χάρις τῷ Θεῷ!

Εἰς τὴν Ὑγίειαν ὅλων
τῶν Φίλων.

Δὲν δύναμαι, ἵνα πί-
ω περισσότερον.

Διὰ τί; δὲν σᾶς ἀρέ-
σκει τὸ Κρασί;

Εἶναι πολλὰ δυνατόν.

Συγκεράσατέ το μὲ
Νερόν.

Ἐγὼ δὲν συγκερῶ
ποτὲ τὸ Κρασί μὲ Νερόν.

Δὲν εἶναι συνήθεια ἐν
τῇ Ἑλλάδι.

Δὲν σᾶς ἀρέσκει ἡ
Πέρδικα;

Es ist überaus köstlich.

Haben sie in Griechenland viel davon.

Ja, mein Herr, wir haben sie in großer Menge.

Es ist ein Land, da alles Vollauf ist.

Erlauben sie mir zu gehen.

Es ist mir leid, daß sie so sehr eilen.

Sie werden bey mir allezeit willkommen seyn.

Ich bin ihnen sehr verpflichtet.

Mein Herr, die Gesellschaft sähe es gerne, wenn sie noch ein wenig verjögten.

Verlassen sie uns doch noch nicht.

Trinken sie noch ein Gläschen.

Gehen sie doch nicht so bald weg.

Ihnen zu gehorsamen.

Εἶναι πολλὰ ἐξαιρετῇ.

Εἴχετε πολλὰς ἐν τῇ Ἑλλάδι;

Ναί, Αὐθέντα μου, πάραπολλὰς.

Εἶναι ἕνας τόπος, ὅπου ῥέει μέλι καὶ γάλα.

Συγχωρήσατέ μοι, ἵνα ὑπάγω.

Λυπῶμαι, ὅτι τόσον πολλὰ βιάζεσθε.

Ὁ ἐρχομός σας θέλει μοι εἶναι πάντοτε καταθύμιος.

Εἶμαι πολλὰ ὑπόχρεως εἰς ὑμᾶς. †

Ἡ συντροφία, Αὐθέντα μου, ἀγαπᾷσε πολλὰ, εἰάν ἐμένετε ἀκόμη ὀλίγον καιρόν.

Μή μας ἀφήσατε, παρακαλῶ, ἀκόμη.

Πίστε ἀκόμη ἕνα Ποτηράκι.

Μὴ ἀναχωρήσατε, παρακαλῶ, τόσον ταχέως.

Πείθομαι εἰς τὰς προσαγὰς σας.

Wir

Wir sind ihnen verbun-
den.

Ich wünsche im Stan-
de zu sehn, ihnen dienen
zu können.

Sie sind sehr höflich.

Ich bin niemals so
wohl bewirthet worden.

Es ist nur eine ge-
wöhnliche Mahlzeit.

Es ist mir lieb, mein
Herr, ihre Gesellschaft zu
genießen.

Und ich freye mich, in
ihrer angenehmer Gesell-
schaft zu seyn.

Sie werden mich alle-
zeit bereit finden, ihnen
zu dienen.

Ich bin ihnen deswe-
gen unendlich verbunden.

Rauchen sie Toback?

Sind sie kein Liebha-
ber von Toback?

Ich rauche gar keinen.

Σας εὐχαρισῶμεν κα-
τὰ πολλὰ.

Εὐχόμεν, ἵνα ἡμῖν ἰ-
κανὸς, ἵνα σας ὑπηρετή-
σω εἰς κἂν ἓνα πρᾶγμα.

Εἶδε πολλὰ πολιτι-
κοί.

Δὲν ἐφιλεύσθην ποτὲ
τόσον καλὰ.

Τῷτο εἶναι τὸ συνη-
θισμένον μας Τραπέζι.

Ἀγαπῶ κατ' ὑπερβο-
ρὴν, Ἀυθέντα μας, ἵνα
ἀπολάυσω τὴν συνανα-
στροφὴν σας.

Καὶ ἐγὼ ὁμοίως χαί-
ρομαι, ἵνα ἡμῖν εἰς τὴν
χαριεσάτην τας συντρο-
φίαν.

Θέλετέ με εὐρεῖν πάν-
τοτε προθυμώτατον δέ-
λον.

Σας ὁμολογῶ ἀπείρας
χάριτας δι' αὐτό.

Καπνίζετε; (μεταχσι-
ρίζετε ταβάκον);

Δὲν ἀγαπᾶτε τὸν
ταβάκον;

Ἐγὼ δὲν καπνίζω ὁ-
λοτελῶς.

Νεφέ

Nehmen sie eine Pfeife.

En sehen sie doch, welche Zeit es ist.

Mein Herr, es ist Zeit daß ich gehe.

Belieben sie in der Karte zu spielen?

Fürwahr, ich habe keine Zeit.

Wenn wollen sie mir die Ehre geben wieder zuzusprechen?

Wenns ihnen beliebt.

Wenn werden sie wieder nach Griechenland reisen?

So innerhalb drey Wochen.

So bald! Sind sie Deutschlands schon überdrüssig?

Ganz und gar nicht, es gefällt mir überaus wohl hier.

Mein Herr, ich muß Abschied von ihnen nehmen.

Λάβετε μίαν Πίπαν.
(Τζημπάκι).

Γδότε, παρακαλῶ,
ποιά ὥρα εἶναι.

Ἀυθέντα με, καιρὸς
εἶναι, ἵνα ὑπάγω.

Ἀγαπᾶτε, ἵνα παί-
ζετε ταῖς κάρταις;

Τῇ ἀληθείᾳ, δὲν ἔ-
χω καιρόν.

Πότε θέλετέ με ἀ-
ξιώσιν πάλιν τῆς παρ-
σίας σας.

Ὅταν ἀγαπᾶτε.

Πότε μέλλετε, ἵνα ἐ-
πιστρέψετε εἰς τὴν Ἑλ-
λάδα;

Μετὰ τρεῖς ἑβδομά-
δας.

Ὡ! πολλὰ ταχέως!
Ἐχορτάσατε πλέον τὴν
Γερμανίαν;

Ὅυδαμῶς, αὕτη μοι
ἀρέσκει κατ' ὑπερβολήν.

Ἀυθέντα με, πρέπει,
ἵνα σᾶς ἀποχαιρετίσω.

Ich bedanke mich sehr
für so gute Bewirthung.

Sie beschämen mich mit
ihrer Höflichkeit

Es ist mir nur leid,
daß ichs nicht wieder gleich
machen kann.

Sehn sie so gütig, und
bleiben zum Abendessen.

Ich hoffe, sie werden
mich entschuldiget hasten.

Ihr gehorsamster Die-
ner.

Σας εὐχαρισῶ κατα-
πολλὰ δια τὴν καλὴν σας
Δεξίωσιν (Φιλίαν).

Μὲ συγχίζετε μὲ τὸ
πολύσας Πολιτικόν.

Λυπῶμαι μόνον, ὅτι
δὲν εἶμαι ἱκανὸς, ἵνα σας
ἀνταμείψω.

Κάμετέ μας τὴν χάριν
ἃ μείνατε εἰς τὸν δεῖπ-
νον.

Εὐπρίζω, ὅτι θέλε-
τε μὲ ἔχειν παρητημέ-
νον.

Ταπεινότατος Δᾶλός
σας.

Zehntes Gespräch.

I'. Διάλογος.

Zwischen einem Her-
ren und seinem
Diener.

Μεταξὺ ἐνὸς Δεσ-
πότε καὶ τοῦ ἰδίου
Δούλου.

Hier! geht zu Herrn
N. vermeldet ihm meine
Empfehlung, und erkun-
diget euch, wie er sich be-
findet.

Σὺ, ὕπαγε εἰς τὸν
κύριον Δ. προσκύνησόν μοι
αὐτόν, ἃ ἐρώτησον, ἵνα
μάθῃς τὰ περὶ τῆς ὑγι-
είας αὐτοῦ.

Sehr wohl, mein Herr,
ich will sogleich hingehen.

Πολλὰ καλῶς, Ἀν-
δρέντα με, εὐθὺς ὑπάγω.

Send

Seyd ihr da gewesen?

Ἦσαν ἐκεῖ;

Ja, mein Herr.

Ναὶ, Ἀυθέντα μὲ.

War er aufgestanden?

Ἦτον σηκωμένος ἀπὸ
τὸ κρεβάτι;

Nein, mein Herr, noch
nicht.

Οὐχὶ, Ἀυθέντα μὲ,
ἀκόμῃ ἐκείτετο.

Mit wem habt ihr ge-
redet?

Μετὰ τίνος ὠμίλησας;

Mit seinem Bedienten.

Μετὰ τοῦ Υἱοῦ τοῦ
αὐτοῦ.

Wie befindet sich N.?

Πῶς διάκειται ὁ Δ.;

Er sagte mir, daß er
wohl auf sey.

Αὐτός μοι εἶπεν, ὅτι
ὕγιάνει καλῶς.

Habt ihr etwas Neues
gehört?

Ἦ καὶ τί νέον;

Ja, mein Herr, daß
der Herr N. eben gestor-
ben ist.

Ναὶ, Ἀυθέντα μὲ, ὅ-
τι ὁ κύριος Δ. ταύτῃ τῇ
ᾠρᾷ ἀπέθανε.

Ihr erschreckt mich.

Μὲ ἐξέπληξας.

Wie lange ist er denn
krank gewesen?

Πόσον καιρὸν ἦτον ἄρ-
ρώστος;

Nur drey Tage.

Μόνον τρεῖς ἡμέρας.

An was für einer Krank-
heit ist er gestorben?

Υἰὸς ποίας ἀρρώστιας
ἀπέθανε;

An einem hitzigen Fie-
ber.

Υἰὸς μιᾶς ὀξείας φέ-
ρης.

Wenn soll er begraben
werden?

Πότε θέλωσι τὸν ἐν-
ταφιάσειν;

Μοι:

Morgen Abend.

Ἀύριον πρὸς ἑσπέραν.

Um welche Zeit?

Ποία ὥρα;

Um sieben Uhr des Abends.

Τῇ ἐβδόμῃ τῆς ἑσπέρας.

Wer hats euch gesagt?

Τίς σοι τὸ εἶπε;

Es ist die gemeine Rede.

Κοινὸς λόγος ἄδεται.

War er verheirathet?

Εἶχε γυναῖκα;

Hat er Kinder?

Εἴχει παιδιά;

Er hat erliche gehabt, aber sie sind gestorben.

Ναί, εἶχε τινα, ὅμως ἀπέθανον.

Lebt seine Frau noch?

Ζῇ ἡ γυνὴ τῆς ἀκόμῃ;

Sie ist auch sehr krank.

Καὶ αὐτὴ εἶναι πολλὰ ἄρρωστη.

Ist sie in Lebensgefahr?

Κινδυνεύει περὶ τῆς ζωῆς της;

Man sagt, daß sie schwerlich wieder aufkommen wird.

Λέγουσιν, ὅτι δὲν ἔχει πλέον ἐλπίδα σωτηρίας.

Es ist aus mit ihr.

Τετέλεσαι μὲ αὐτήν.

Kennt ihr sie?

Γνωρίζεις αὐτήν.

Habt ihr ihren Mann gekannt?

Εἰ γνώρισας τὸν ἄνδρά της;

Ich kannte ihn vom Ansehen.

Εἰ γνωρίζον αὐτὸν ἐκ τῆς θεωρίας.

Hat er Mittel hinterlassen?

Ἀφῆσε πολλὰ χρήματα;

Er

Er war ein wohlhabender Mann.

Ist seine Frau betrübt?

Sie ist fast nicht zu trösten.

Holet eine Senfte, und macht euch fertig mit zu gehen.

Ich werde es thun, mein Herr.

Fünftes Gespräch.

Zwischen eben denselben.

Ihr müßt früher aufstehen, ihr seyd zu faul.

Warum antwortet ihr mir nicht, wenn ich rufe?

Ich habe den Herrn nicht gehört.

So schlafet ihr sehr fest.

Ihr müßt sorgfältiger seyn.

Seyd ihr bey der Wäscherin gewesen?

Ἦτον πλέσιος Ἀνδρωπος.

Εἶναι περίλυπος ἡ γυνή τε;

Σχεδὸν ἀπαραμύθητος.

Ὑπάγε, ἵνα φέρῃς ἓνα φορεῖον, καὶ ἐτοιμάσῃς, ἵνα ἔλθῃς μετ' ἐμᾶ.

Παρευδύς, Ἀυθέντα μὲν.

ΙΑ'. Διάλογος.

Μεταξὺ τῶν ἰδίων.

Σὺ χρεωσθεῖς, ἵνα σηκώνησαι πρωΐτερον, εἶσαι πολλὰ ὀκνηρός.

Διὰ τί δέν μοι ἀποκρίνεσαι, ὅταν κράζω;

Δέν ἤκεσα τὸν Ἀυθέντην.

Σὺ κοιμᾶσαι πολλὰ βαδέως.

Πρέπει, ἵνα ἦσαι πρεσβυτικώτερος.

Ἦσον εἰς τὴν Πλύτριαν;

Ναι.

Rufet den Schneider
her.

Bleibt nicht lange aus.

Wo seid ihr so lange
geblieben?

Lasset den Koch, (die
Köchin) herauf kommen.

Habt ihr den Thaler
gewechselt?

Wo ist das übrige
Geld?

Da ist's, mein Herr.

Holet den Barbier.

Hat jemand nach mir
gefragt?

Ich werde bey Herrn
N. seyn, wenn etwa je-
mand nach mir fragen
sollte.

Tragt diesen Brief auf
die Post.

Ist die Post angekom-
men?

Ist die Post weg?

Kommt ihr daher?

Ὑπάγε, ἵνα κράξῃς
τὸν ῥάπτην.

Μὴ ἀργήσῃς πολὺ.

Πᾶ ἔμεινας τόσον και-
ρὸν;

Ἐπὲ τῷ μαγειρῷ, (τῇ
μαγειρίσσει) ἵνα ἔλθῃ ἑ-
πάνω.

Ἀλλάξες τὸ ταλῆρι;

Πᾶ ἔχεις τὰ ἐπίλοι-
πα;

Ἰδὲ αὐτά, Αὐθέντα
μὲ.

Ὑπάγε καὶ φώνησον
τὸν ξυραφιστὴν.

Ἡρώτησέ τις περὶ ἐ-
μᾶ;

Ἐγὼ θέλω εἶναι πα-
ρὰ τῷ κύρ Δ. εἰάν ἐρω-
τήσῃ τις περὶ ἐμᾶ.

Δός τῷ το γράμμα
εἰς τὴν πόσιν.

Ἡλθεν ἡ πόσις;

Ἐκίνησεν ἡ πόσις;

Ἐκείθεν ἔρχεσθε;

Εἰς

Sind Briefe für mich
da?

Wie viel habt ihr da
für bezahlt?

Tragt dieß hinauf,
hinunter, hinein.

Wecket mich um sechs
Uhr auf.

Zieht mir meine
Strümpfe aus.

Kleidet mich aus.

Legt euch zu Bette,
und steht morgen früh
beizeiten auf.

Vergesset es nicht.

Ἐχω γράμματα;

Τί ἔδωσας δι' αὐτά;

Σύρετο ἐπάνω, κάτω,
μέσα.

Ἐξύπνισόν με εἰς τὰς
ἕξ ὥρας.

Ἐ'κβαλε τὰ τζερά-
πιά μου.

Ἐξένδυσόν με.

Ὑπαγε, ἵνα κοιμη-
θῇς, καὶ σῆκε ἄυριοντο
πρῶτ' εἰς τὸν καιρὸν.

Μὴ ἀλισμονήσῃς.

Zwölftes Gespräch.

IB'. Διάλογος.

Zwischen einem
Kranken und ei-
nem Arzte.

Μεταξὺ ἐνὸς Ἀρρώ-
στου καὶ ἐνὸς Ἰα-
τροῦ.

Herr Doctor, ich ha-
be nach ihnen geschickt.

Ἀρχων Ἰατρε, ἐγὼ
ἔστειλα διὰ τὴν ἐξοχο-
τητά σου.

Was fehlt ihnen, mein
Herr?

Τί ἔχετε, Ἀυθέντα
μου;

Ich bin krank.

Εἶμαι ἄρρωστος.

Man

Man sieht es Ihnen wohl an.

Wo thut ihnen weh?

Ich habe Kopfschmerzen; und wenn ich das geringste esse, so thut mir der Magen weh.

Das ist ein schlimmes Zeichen.

Wie lange ist es schon?

Seit gestern.

Haben sie diese Nacht geschlafen?

Nein, ich konnte die ganze Nacht kein Auge zu thun.

Haben sie Appetit?

Gar keinen.

Lassen sie mich doch ihren Puls fühlen.

Sie haben ein Fieber: ihr Puls schlägt unordentlich; er geht sehr geschwind.

Ich fühle eine Trägheit in allen Gliedern.

Φαίνεται ἀπὸ τὸ πρόσωπον.

Πᾶ ἀισθάνεσθε τὸν πόνον;

Ἐχῶ κεφαλαλγίαν, καὶ εἰάν φάγω τὸ παραμικρὸν ὠσπερ, με πονεῖ τὸ στομάχι.

Τῆτο εἶναι κακὸν σημεῖον.

Ἀπὸ πότε πάσχετε τῆτο;

Ἀπὸ ἑχθέρ.

Ἐκοιμήθητε ταύτην τὴν νύκτα καλῶς;

Οὐχί, δὲν ἐδυνήθην, ἵνα κλείσω τὰ ὀμμάτιά μου ὅλην τὴν νύκτα.

Ἐχετε ὄρεξιν.

Παντελῶς.

Συγχωρήσατέ μοι, ἵνα ἰδῶ τὸν σφυγμόν σας.

Ἐχετε δέσμη, ὁ σφυγμός σας κτυπεῖ ἀτάκτως· εἶναι πολλὰ ταχύς.

Αἰσθάνομαι μίαν ἀδυναμίαν εἰς ὅλα με τὰ μέλη.

Ich

Ich will ihnen eine Purganz geben, und als denn sollen sie zur Ader lassen.

Ich habe vergangene Woche erst zur Ader gelassen.

Es schadet nicht; nach diesem sollen sie auch Aderjeden gebrauchen.

Soll ich heute schon Aderjeden einnehmen?

Ja, mein Herr; hier ist ein Recept, schicken sie es zum Apotheker, und bleiben sie im Bette.

Was für Diät muß ich halten?

Nehmen sie frische Eier, und Fleischbrühe.

Gehen sie schon?

Es fragt jemand nach mir: ich muß noch einen andern Patienten besuchen.

Ich bitte, kommen sie doch morgen wieder, und besuchen mich.

Θέλω σας δάσειν ἓνα καθαρτικὸν πρῶτον, καὶ ἔπειτα πρέπει, ἵνα φλεβοτομήσητε.

Ἐφλεβοτόμησά τὴν ἀπερασμένην ἐβδομάδα.

Δὲν βλάπτει μετὰ τὴν φλεβοτομίαν πρέπει, ἵνα μεταχειρίζητε καὶ ἰατρικά.

Πρέπει, ἵνα πάρω σήμερον ἰατρικά;

Ναὶ, Ἀυθέντα μου ἰδοὺ μετὰ ῥετσέπτα, στείλετέ τιν ἐπὶ τὸν Ἀποθηκάριον, καὶ μένετε εἰς τὸ κρεβάτι.

Τίνα διαίταν πρέπει, ἵνα φυλάττω;

Γευθῆτε αὐγὰ πρόσφατα καὶ ζωμὶ ἀπὸ κρέατος.

Ἀνάχωρεῖτε;

Ἐρωτᾷ τις περὶ ἐμοῦ, καὶ πρέπει, ἵνα ἐπισκεφθῶ καὶ ἄλλον ἀδελφόν.

Παρακαλῶ, ἔλθετε πάλιν αὐριον, καὶ ἐπισκεψασθε με.

E e

Ich

Ich werde nicht erman-
geln. Ich hoffe, das
Aderlassen wird ihnen gut
thun.

Wärterin, schickt je-
mand nach einem Wund-
arzte.

Welchen wollen sie ha-
ben?

Denselben, der mich
neulich zur Ader ließ.

Gehorsamer Diener,
mein Herr, sehn sie so
gut, und zeigen sie mir
ihren rechten Arm.

Hat er eine gute Lan-
cette?

Sie werden sie kaum
fühlen.

Er bindet mir den Arm
zu fest.

Mache er die Oeffnung
groß genug.

Das Blut fließt, wie
sichs gehört.

Da ist die Binde, und
Bauschlein, und verbind-
et er es wohl.

Δὲν θέλω ἐλπίσειν.
Ἐλπίζω ὅτι ἡ φλεβο-
τομία θέλει σας ὠφελη-
σειν.

Ὑπὲρτίσσα, ἐξα-
πόσειλόν τινα, ἵνα κρα-
ξῇ τὸν χειρῶγον.

Ποῖον ἀγαπᾶτε, ἵνα
ἔχητε;

Ἐκείνον τὸν ἴδιον, ὅς
τις νεωστὶ με ἐφλεβοτό-
μησε.

Ὑπὲρτίσσος δὲ λόγος σας,
Ἀυθέντα μα, δείξατέ
μοι, παρακαλῶ, τὴν δε-
ξιάν σας χεῖρα.

Ἐχέτε καλὸν φλεβο-
τόμον ὄργανον;

Δὲν θέλετε λαβεῖν
αἰδοῦσιν αὐτῇ.

Μοι σφιγγεῖς πάρα
πολὺ τὸ χεῖρι.

Κάμε μίαν μεγάλην
τρύπαν.

Τὸ αἷμα τρέχει, κα-
θὼς πρέπει.

Ἰδὲ τὸ ῥάμμα καὶ τὸ
πανί (τὸ σπλήνιον) καὶ
δέσον αὐτὸ καλῶς.

Σ Υ Λ.

ΣΤΛΛΟΓΗ

τινῶν Ἐκλεκτῶν Παροιμιῶν.

Wer A sagt, muß auch
B sagen.

Adler fangen keine
Fliegen.

Ein gebranntes Kind
scheuet das Feuer.

Hunger ist der beste
Roth.

Faule Jugend macht
ein lausigt Alter.

Freund lernt man in
der Noth erkennen.

Den Baum kennt man
an seinen Früchten.

Den Gelehrten ist gut
predigen.

Auf Freud folgt Leid.

Ὅστις θέλει τὸ τέλος,
θέλει καὶ τὰ μέσα.

Ἀέτος μίᾳς ἐθηρεύει.

Ἐμαθεν, ἐξ ὧν ἔπα-
θεν· ὅς τις ἐκάν, φορεῖ-
ται τὸ πῦρ.

Ὁ λιμός γλυφαίνει τὴν
βρώσιν.

Νεότης πονεῖν ἢ ἐδέ-
λυσαι παρὰ τὸ γῆρας κα-
κοπραγεῖ.

Φίλοι πείνουν ἀτυχία
κρίνομεν.

Ἐκ τῆ καρπῆ τὸ δέν-
δρον γινώσκεται.

Τῷ φρονίμῳ ὀλίγα.

Τῇ ἡδονῇ ἀδελφὴ ἐ-
σιν ἡ λύπη.

Ε ε 2

Ναφ

Nach dem Regen scheint
die Sonne.

Ende gut, alles gut.

Gute Freunde haben
alles gemein.

Besser heute ein Eh,
als morgen ein Huhn.

Ein Affe bleibt ein Af-
fe, wenn er auch in Geis-
de und Scharlach geflei-
det wäre.

Ein Rabe haßt dem
andern kein Auge aus.

Böser Vogel, böses
Eh.

Eile mit Weile.

Wasser in Brunnen
tragen.

Gleich und gleich ge-
sellst sich gern.

Geschenke blenden die
Augen.

Müßiggang ist der La-
ster Anfang.

Gewohnheit ist die an-
dere Natur.

Es ist nicht alles Gold
was glänzt.

Μετὰ τὸ νέφος ὁ ἥ-
λιος.

Τὸ τέλος σεφανοῖ τὸ
ἔργον.

Τὰ τῶν φίλων κοινά.

Κρεῖττον τὸ ἐν χειρὶ,
καὶ μικρὸν ἢ, τῷ ἐν ἐλ-
πίσι μεγάλῳ.

Πίδηκος ὁ πίδηκος,
καὶ χρύσεα ἔχει σύμβο-
λα.

Κόραξ κόρακι φίλος,
καὶ τέττιξ τέττιγι.

Κακὴ κέρακος κακὸν
ῶν.

Σπεῦδε βραδέως.

Γλαῦκας εἰς Ἀθήνας.

Ἀεὶ κολοιοὺς παρὰ κο-
λοίων.

Τὰ δῶρα ἐκ τυφλοῦ
καὶ βλεπόντων ὄμματα.

Ἀργία ἀρχὴ πάσης
κακίας.

Τὸ ἔδος δευτέρα φύ-
σις.

Οὐ πᾶν τὸ ἀστράπτου
χρυσός.

Βεν

Bei den Lahmen lernt
man hinken.

Eigner Heerd ist Gold
des werth.

Wer die Pfennige spart,
kann bald einen Groschen
samlen.

Das Hemd ist mir nä-
her, als der Rock.

Ein bellender Hund
beißet nicht leicht.

Schuster bleich bey dei-
nem Leisten.

Man muß sich strecken
nach der Decken.

Morgenstunde hat Gold
im Munde.

Ländlich, sittlich.

Jedem Narren gefällt
seine eigene Kappe.

Böse Gesellschaft ver-
derbt gute Sitten.

Aufgeschoben ist nicht
darum aufgehoben.

Wer das Glück hat,
führet die Braut heim.

Ἀν' ἡλωῶ παροικήσης,
ὑποσκάζειν μαθήσῃ.

Οἶκος φίλος, οἶκος ἄ-
ριστος.

Εἶκεν σμικρὸν ἐπὶ σμι-
κρῷ καταδεῖο, καὶ θαυμά
τῶδ' ἔρδοις, τάχα κεν μέ-
γα καὶ τὸ γένοιτο.

Γόνυ κνήμης ἔγγυον.

Κύων θωύκτηρ οὐ δάκ-
νει.

Μὴ τεχνολόγει περὶ
τῶν μηδέν σοι προσηκόν-
των.

Βίη κατὰ τὴν ὑπάρ-
χουσαν ἔστιαν.

Φίλη ταῖς Μέσαις
ἡώς.

Κατὰ τὸν τόπον καὶ ὁ
τρόπος.

Ἐκαστος τὰ οἰκεῖα φι-
λεῖ, καὶ θαυμάζει.

Φθισέουσιν ἡδὴ χρηστὰ
ὁμιλῖαι κακχαί.

Μέλλησις ἐκ ἑσιν ἀ-
ναίρεσις.

Τύχη τὰ Ἀνθρώπων
πράγματα ἐκ εὐβουλίας.

Ein

Ein gutes Wort bricht
einem kein Bein.

der Jugend Fleiß ist
des Alters Ehre.

Ein jeder kehre vor sei-
ner Thüre.

Eine Schwalbe macht
keinen Sommer.

Bratest du mir eine
Wurst, so lösche ich dir
den Durst.

Das ist noch ein Trost,
daß es andern nicht bes-
ser geht.

Angenehme Reisegese-
lschaft verkürzt den Weg.

Viel Geschrey, und we-
nig Wolle.

Ein Keil treibt den an-
dern.

Ein Ding will Weile
haben.

Vorgen macht Sorgen.

Wer mit Gold und
Silber sict, fehlt des
Sieges nicht.

Ἀπαλὸς λόγος ὁ συν-
τρίβει ὅσα.

Τὸ φιλόπονον ἐν νέῳ
ἐχέγγυον τῷ ἐντιμον ἐν
γῆρᾳ ἔσεσθαι.

Ἐκαστος τὰ ἴδια πολυ-
πραγμονεῖτω.

Μία χελιδὼν ὁ ποιεῖ
ἔαρ.

Δόσσι, καὶ λάβε τι.

Φέρει παραμυθίαν καὶ
ἡ κοινωνία τῷ πράγμα-
τος.

Διαμυθολογεῖν πα-
ραμυθία τῆς ὁδοῦ.

Ῥήματα μὲν πολλὰ,
ἔργα δ' ὀλίγα.

Ἡ ῥοὴ ἡλὸν ἐκκρᾶσι.

Τὸ καλὸν ὀφειτέλεσον
γίνεται.

Τὸ δάνειον φροντίδων
ἀνάπλεον.

Ἀργυρέαις λόγχαισι
μάχεσθαι, καὶ πάντα κρατή-
σεις.

Den

Den Mantel nach dem
Winde hängen.

Wie gewonnen, so ge-
ronnen.

Unrecht Gut kommt
nicht an dritten Erben.

An vielen Lachen er-
kennt man den Narren.

Geschwinde Hülfe hat
doppelten Nutzen.

Ehre verändert die
Sitten.

Im finstern sind alle
Ragen schwarz.

Das En will klüger
sehn, als die Henne.

Im Kriege gelten die
Gesetze nicht viel.

Gleich und gleich ge-
sellte sich.

Wie der Herr, so der
Knecht.

Der Apfel fällt nicht
weit vom Stamme.

Gleich sucht sich, gleich
findt sich.

Καὶρῷ δουλεύειν· συμ-
μετασχηματίζεται τοῖς
καιροῖς.

Τὸ κακῶς ποιεῖν κα-
κῶς ὀφθαλμεῖται.

Πλῆθος ἀδίκως συνα-
γόμενος ἐξεμεδήσεται.

Γελαῖ δ' ὁ μωρὸς, κἂν
τι μὴ γελοῖον ᾖ.

Χάρις ἐν καιρῷ δεδομέ-
νη διπλὴ χάρις ἐστίν.

Τιμὴ μεταβάλλει ἥθει.

Πᾶσα γυνὴ τῷ λύχ-
νι ἀρδέντος ἢ αὐτῇ ἐστίν.

Ὁ μαθητὴς τὸν διδάτ-
καλον βέλεται διδάσκειν.

Ἐν πολέμῳ ἕκ ἑξί
χώρη τῇ δέμειδι.

Ὅμοιον ὁμοίῳ αἰεὶ πε-
λάζει.

Ὁ ὅς ὁ δεσπότης, τοιοῦ-
τος ὁ δούλος.

Ὁ ὅς ὁ Πατὴρ, τοιοῦ-
τος ὁ υἱός. πάντοτε ἐπὶ
κακῷ ἐκλαμβάνεται.

Ὅμοιος τὸν ὁμοιον ζη-
τεῖ.

Εθε

Ehe wir wissen was
Leben sey, so ist schon
bald vorbey.

Viel Körner geben
auch Brod.

Geld vermag alles.

Noth hat kein Geborh.

Man kann niemand
glücklich schätzen vor sei-
nem Tode.

Wo Rauch, ist auch
Feuer.

So viel Köpfe, so viel
Sinne.

Es wird kein Meister ge-
bohren.

Lust und Liebe zu ei-
nem Dinge, macht alle
Mühe und Arbeit geringe.

Wer nicht wagt, der
nichts hat.

Man muß aus der Noth
eine Tugend machen.

Kein Geld, kein Schweiz-
jer.

Lieber Dreck stinkt
nicht.

Ὅταν τῷ ζῆν ἀρχόμε-
θα, τότε ἀποθνήσκο-
μεν.

Ἐκ κόκκων φύεται
σῶρός.

Χρυσὸς δ' ἀνοίγει πᾶν-
τα, καὶ αἶδε πύλας.

Ἀνάγκη ἐδὲ θεοὶ μά-
χονται.

Οὐδεὶς πρὸ τῷ θανά-
τῳ μακάριος.

Ὅπε καπνὸς καὶ πῦρ.

Ὅσαι κεφαλαὶ, τό-
σαι γνώμαι.

Οὐδεὶς ἔφυ τέλειος.

Τῇ ἐπιμελείᾳ πάντα
δῆλα γίγνεται.

Ἄνευ ἰδρωτός καὶ πόνου
οὐδέν.

Ποιήσωμεν τὴν ἀνάγκην
φιλοτιμίαν.

Ἄν μὴ χρυσὸς παρῇ,
οὐδεὶς βοηθεῖ.

Τυφλεῖται τὸ φιλεῖν
περὶ τὸ φιλούμενον.

Ἄλλο

Aus zwey Uebeln muß
man das geringste erwäh-
len.

Wo nichts ist, hat der
Kaiser sein Recht verloh-
ren.

Alte Leute werden zwey-
mal Kinder.

Aus Kindern werden
Leute.

Wer einmal stiehlt, ist
sein Lebtag ein Dieb.

Gelegenheit macht Die-
be.

Man kanns nicht allen
Leuten recht machen.

Geduld heilet alle
Krankheiten.

Ein raudig Schaaf
steckt die ganze Heerde an.

Armuth lehret viel bö-
ses.

Auch der beste kann
fehlen.

Der Fehler ist so gut,
als der Stehler.

Δύω κακῶν προκειμέ-
νων, αἰρετέον τὸ ἥττον.

Παρὰ τῷ μὴ ἔχοντος.
ἢ ἂν λάβοις.

Δις παῖδες οἱ γέρον-
τες.

Ἐκ τῶν μικρῶν τὰ με-
γάλα.

Ἀπαξ κλέπτων ἄει
φῶρ ἐστὶ.

Ὁ καιρὸς ποιεῖ κλέπ-
τας.

Οὐδὲ Ζεὺς τοῖς πᾶσιν
ἀνδάνει. Οὐδεὶς δύναται
τοῖς πᾶσιν ἀρέσκειν.

Ὑπομονὴ κακῶν ἀπάν-
των φάρμακον.

Πρόβατον ψωριῶν ἔ-
στι τοῖς συγχρωτιζομένοις
αὐτῷ μεταδίδωσι τῆς λά-
βης.

Ὑπὸ τῆς ἀνάγκης
πολλὰ ποιεῖμεν κακά.

Ἀμαρτάνει ἔ σοφοῦ
σοφώτερος.

Κρύπτειν ἔ κλέπτειν
ταῦτόν ἐστι.

• Aller Anfang ist schwer.

Πᾶσα ἀρχὴ δύσκολος.

Trunkener Mund ent-
deckt des Herzens Grund.

Τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ
νήφοντος ἐν τῇ Γλώσσῃ
τῷ μεθύοντος.

Durch Schaden wird
man klug.

Τὰ παθήματα γί-
νονται μαθήματα.

Freunde kommen wohl
zusammen, aber Berg und
Thal nicht.

Ὅρος ὄρει ἐμίγνυται,
φίλος δὲ φίλῳ ἢ μάλα.

Es ist immer einer über
den andern.

Ἄνθρωπος ἀνθρώπου
λύκος.

Gedanken sind zollfrei.

Τὸ νοεῖν ἐς τὴ φύσιν ἐ-
λεύθερον.

Ehre verlohren, alles
verlohren.

Τιμὴ σώζει ἄνδρα.

Wohl angefangen, ist
halb vollendet.

Ἀρχὴ (καλὴ) ἡμισυ
τῷ παντός.

Wenn die Kasse nicht
zu Hause ist, so tanzen
die Mäuse auf dem Ti-
sche.

Αἰθέρας ἀπόντος, σκιρ-
τῶσι μῦες.

Wo Gott eine Kirche
hat, da hat der Teufel
immer eine Kapelle dar-
neben.

Ἡ μοχθηρία τῶν Ἀν-
θρώπων διαφθείρει τὰ
καλὰ τῶν πραγμά-
των.

Art läßt von Art nicht.

Φύσιν πονηρὰν μετα-
βαλεῖν ἢ ῥάδιον.

Gut macht Muth.

Υψαυχεῖ ὁ πλεῖστος.

Βεν

Ben den Wölfen muß
man mit heulen.

Der Fuchs läßt seine
Lücke nicht.

Der Fuchs weiß mehr
als ein Loth.

Ein Tag lehret den an-
dern.

Disteln tragen keine
Trauben.

Unrecht Gut gedeihet
nicht.

Redet Selb, so schwei-
get die Welt.

Strenge Herrn regie-
ren nicht lange.

Laß die Todten unbe-
stichelt.

Herr Sünde, Bauren
Buße.

Viel Köche versalzen
den Brey.

Feuer fängt an von
Funken.

Es sind nicht alle Kö-
che, die lange Messer tra-
gen.

Wer andern Gruben
gräbt, fällt selbst darein.

Ὁλόλυζε σὺν λύκοις
καὶ ἄναγκάζοντος.

Ὁ λύκος τὴν τρίχα,
ὃ τὴν γνώμην ἀλλάττει.

Γέρων ἀλώπηξ ἔχ' ἀ-
λίσκεται πάγῃ.

Αἱ δεύτεραι ἡμέραι σφ-
φώτεραι.

Ἀκανθα ὃ φέρει βό-
τρυς.

Τὸ ἄδικον ἐκ εὐλο-
γεῖται.

Χρυσὸν λαλῶντος ἀπαι-
ᾷ πρακτος λόγος.

Τὸ βίαιον ὀλιγοχρό-
νιον.

Τεθνηκότας μὴ κακο-
λόγει.

Μάγειρος ἠδίκησεν,
αὐλητὴς δ' αἰκίζεται.

Πολλοὶ μάγειροι διαφ-
θείρουσι τὴν βρωσίην.

Σπινθήρ ἀνάπτει καὶ
βραχὺς πολλὴν φλόγα.

Ὁυμάχαιρα μάγειρον,
ὃ σφὸν δείκνυσι βιβλίον.

Ὁ ἑτέρῳ βόθρον ὁ-
ρύσσων ἐμπεσσεῖται εἰς
αὐτόν.

Wer

Wer viel anfängt, en-
diget wenig.

Es ist kein gutes Haar
an ihm.

Sie leben mit einander
wie Hund und Katze.

Wenn die Löwenhaut
nicht gilt muß der Fuchses
balg gelten.

Er schicket sich dazu
wie der Esel zum Laut-
enschlagen.

Zwischen Thür und An-
gel stecken.

Wessen das Herz voll
ist, dessen geht der Mund
über.

Was das Auge sieht,
glaubt das Herz.

Fleiß bricht Eisen und
Stahl.

Es ist weder gehauen,
noch gestochen.

Man kennt den Esel
an den Ohren.

Armuth lehret viel Kün-

Ο' πολλοῖς ἐπ'
ὀλίγα κατορθοῖ.

Α' χρεῖος, ἐδ-
ξιος.

Α' εἰ διασσιᾶζ
ἀλλήλους.

Ο' πρὸς ἐκ ἐφικ-
λεοντῇ, προσραπ-
ᾶλωπεκῇν.

Τί κοινὸν λυ-
θῶν;

Μεταξὺ ἄκρο-
σφύρας κεῖσθαι.

Ἐκ τῆ περισσε-
υῆς καρδίας λαλεῖ-
μα.

Ο' φθαλμοὶ ὡς
στότεροι.

Πόνος ἐκνικᾷ π-

Πάντῃ ἀκατέ-
εἰτε ἀπελέκητον ἐ-

Τὰ ὦτα ὄνον δ-

Ἡ ἀνάγκη τέλ-

Thue recht, scheue
Niemand.

Vom Pferde auf den
Esel kommen.

Freunde in der Noth,
gehen hundert auf ein
Loth.

Zween Hunde an einem
Wein, gehen selten Freund-
schaft ein.

Ueberschuß macht Ueber-
druß.

Zeit gewonnen, viel
gewonnen.

Unfraut verliert sich
nicht.

Wie die Alten sungen,
so zwitschern auch die
Jungen.

An Gottes Segen ist
alles gelegen.

Der Mensch denkt,
Gott aber lenkt.

Maas ist zu allen Din-
gen gut.

Ἀφοβία μεγίστη τὸ
φοβεῖσθαι τὰς νόμους.

Ἀφ' ἵππων ἐπ' ὄνους
μεταβαίνειν.

Πάυρας εὐρήσεις ἄν-
δρες ἐταίρους πεισῆς ἐν χα-
λεποῖς γινομένους.

Χαλεπόν δὺν γυναῖ-
κας ὁμορφάς ἀλλήλαις
συνοικεῖν.

Υβρισις ὁ κόρος.

Χρόνα φεῖδ' πολυτε-
λέσατον γάρ.

Καλὸν ἀγγεῖον ἐδιαβ-
ρῆγνυται.

Ὅπε γέροντες ἀναισ-
χυντοί, ἐνταῦθα καὶ νέοι
ἀναιδέσονται.

Θεῶν δίδόντος ἐδὲν ἰσ-
χύει φθόνος.

Ἀνδρῶπος μὲν προτί-
θεται, Θεὸς δὲ διατίθεται.

Πᾶν μέτρον ἄριστον.

Ε Π Ι Τ Ο Μ Η

τῶν Ἐπικτήτου Δογμάτων.

Κ Ε Φ. Α'.

Es giebt einige Dinge, welche in unserer Macht sind; und andere, die nicht in derselben stehen.

Wir sind Herren über unsere Meinungen, Zuneigungen und über unsere Verlangen; mit einem Worte, über alle unsere Werke.

Gingegen steht es nicht in unserer Macht, daß wir Gesundheit, Reichthum, hohes Ansehen, oder andere Dinge besitzen, welche außer uns sind, oder die wir nicht

Ἄλλα μὲν Πράγματα εἰσὶν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Ἐξουσίᾳ, ἄλλα δὲ ἃ ἐκ εἰσὶν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Ἐξουσίᾳ.

Ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Ἐξουσίᾳ εἰσὶν αἱ ὑπολήψεις, κλίσεις καὶ ὀρέξεις ἡμῶν, καὶ ἐνὶ λόγῳ εἰπεῖν, πάντα, ὅσα εἰσὶν ἡμέτερα ἔργα, εἴτε ἐνέργειαι τῆς ἡμετέρας Ψυχῆς.

Ἐξ ἐναντίας ἃ ἐκ εἰσὶν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Ἐξουσίᾳ ἡ ὑγιεία, ὁ πλοῦτος, ἡ δόξα, καὶ ἐνὶ λόγῳ εἰπεῖν, πάντα, ὅσα εἰσὶν ἑξωτερικά Πράγματα, ἃ ἐκ εἰσὶν ἡμέτερα ἔργα, ἐνέργειαι δὲ τῆς ἡμετέρας

Um vergnügt und ruhig zu leben, muß man das, was in unserer Macht steht, von den Dingen wohl unterscheiden, welche nicht anders, als Wirkungen des Schicksals, der Natur und des Glücks sind, oder welche mit der Menschlichkeit verknüpft sind.

Es steht nicht in unserem Vermögen, daß wir in Reichtume, oder in einem ansehnlichen Geschlechte geboren werden; daß wir viel Verstand, Verdienst, Schönheit oder Gesundheit bekommen.

Wenn uns nun einige dergleichen Dingen fehlen, so muß man sich deswegen nicht bekümmern; weil in solchem Falle der Fehler nicht auf unserer Seite ist, und man uns selbstigen nicht mit Recht vorrücken kann. Aber an Niemanden, als an uns selbst liegt, daß wir ar-

ἵνα ζῶμεν εὐχαριστή-
μένα καὶ ἡσυχὰ πρέπει,
ἵνα διακρίνωμεν ὁρθῶς ἐ-
κεῖνα τὰ Πράγματα, τὰ
ὅποια εἰσιν ἐν τῇ ἡμετέ-
ρᾳ Ἐξουσίᾳ, ἀπ' ἐκείνων
τῶν Πραγμάτων, τὰ ὅ-
ποια οὐδὲν ἄλλο εἰσὶ, πα-
ρὰ ἀποτελέσματα τῶν
ἐξωτερικῶν αἰτιῶν τῆς
Φύσεως δηλ. καὶ τῆς Τύ-
χης, ἢ τὰ ὅποια παρα-
κολοθεῖσιν ἀναγκαίως τῇ
ἀνθρώπινῃ φύσει.

Οὐκ εἰσὶν ἐν τῇ ἡμε-
τέρᾳ Ἐξουσίᾳ ἡ περισσία
τῶν χρημάτων, ἡ λαμ-
πρότης τοῦ γένους, ἡ εὐ-
φροσύνη, ἡ ἀξιώτης, ἡ ὡ-
ραιότης τοῦ προσώπου, καὶ
ἡ εὐεξία τοῦ σώματος.

Εἰάν λοιπὸν εἰπεί-
σιν ἡμῖν τινὰ τῶτων τῶν
Πραγμάτων, δὲν πρέπει
διὰ τῆτο ἵνα λυπώμεθα
ὅτι τὸ σφάλμα ἀπ' ἐστὶν
ἡμέτερον, καὶ οὐδεὶς δύνα-
ται, ἵνα κατηγορή ἡμᾶς
δι' αὐτό. Ἀλλ' ἐν τῇ ἡ-
μετέρᾳ Ἐξουσίᾳ κεῖται ἁ-
πλῶς, ἵνα ἡμεᾶς ἀποκαλο-
καγαθοί, χαρίεντες,

rig

tig und ehrbar sind, Gefälligkeit und Sanftmuth, imgleichen Aufrichtigkeit und Redlichkeit bekommen.

πρᾶτοι, πιστοὶ καὶ εὐλαβεῖς· καὶ ἐνὶ λόγῳ εἰπεῖν, χρηστούθει.

Κ Ε Φ. Β'.

Diejenige Dinge, welche wir in unserer Macht haben, sind ihrer Natur nach frey, und können weder durch Verhörde, noch Verhindernisse gehemmet werden. Im Gegentheile diejenige, welche nicht in unserer Gewalt sind, sind schwach, der Dienstbarkeit und den Verwirrungen unterworfen, ja oft fremden Eingeninne ausgesetzt.

Ἐκεῖνα τὰ Πράγματα, τὰ ὅποια εὐρίσκονται ἁπλῶς ἐν τῇ ἡμετέρῃ Ἐξουσίᾳ, εἰσὶ φύσει ἀλεύθερα, ἀκώλυτα καὶ ἀνεμπόδιζα. Ἐκ τῆ ἐναντίας ἐκεῖνα τὰ Πράγματα, τὰ ὅποια δὲν εὐρίσκονται ἐν τῇ ἡμετέρῃ Ἐξουσίᾳ, εἰσὶν ἀδυνάμη, ὑποδεδωμένα, ἐμπεπλεγμένα, καὶ πολλάκις ταῖς φαντασίαις τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ὑποκείμενα.

Wir sind Herren über unsern Haß und unsere Freundschaft, über die Bewegungen unseres Herzens, über unsere Meinungen und Worte.

Ἡμεῖς ἐσμέν κύριοι τῶν μίσους καὶ τῆς φιλίας ἡμῶν, τῶν κινήματων τῆς καρδίας ἡμῶν, τῆς ὀργῆς δηλ. καὶ τῆς ἐπιθυμίας, καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν, τῶν ὑπολήψεων καὶ τῶν λόγων ἡμῶν.

Ein

Ein Tyrann kann ins Gefängniß werfen, aber er kann nicht verhindern, daß man ihn verachte, daß man ihn hasse, daß man von seiner Grausamkeit rede, oder durch seine Uebernehmungen einen Strich mache.

Die Standhaftigkeit eines ehrliebenden Menschen, welcher die ihm angethane Verfolgung herabhaft erduldet, erhebt ihn überaus weit über diejenigen, welche ihn verfolgen.

Ο' Τύραννος δύναται, ἵνα φυλακῶνῃ, ἀλλὰ δὲν δύναται ποτὲ, ἵνα ἐμποδίζῃ, ἵνα μὴ καταφρονῶσιν αὐτὸν ἔμισε, ἔμισε ἵνα μὴ ὁμιλῶσι περὶ τῆς Τυραννίας αὐτῷ, ἢ ἵνα μὴ διακρίπτωσι τὰ ἑπιχειρήματα αὐτῷ.

Ἡ Σταθερότης τῷ φιλαρέτῳ ἄνδρὶ, ὅστις ὑποφέρει γενναίως τὰς γενομένης αὐτῷ Διωγμῆς, καταστίνει αὐτὸν ἀνώτερον ἐκείνων, ὅσοι κατατρέχουσιν αὐτὸν.

Κ Ε Φ. Γ'.

Wenn du also die große Güter, welche die Weisheit darreicht, erlangen willst: so mußt du dieselben nicht mit einer Gleichgültigkeit ansehen, noch eine nur mittelmäßige Begierde darnach haben; sondern du mußt gewisse Dingen gänzlich entsagen, und dich etlicher eine Zeitlang enthalten.

Ἐὰν θέλῃς λοιπὸν, ἵνα ἀποκτήσῃς τὰ μεγάλα ἀγαθὰ, τὰ ὅποια χαρίζει ἡ Σοφία δὲν πρέπει, ἵνα ᾖσαι ἀδιάφορος εἰς αὐτὰ ὁλοτελῶς, ὅτε ἵνα ἐπιθυμῇς αὐτὰ μετρίως, ἀλλὰ πρέπει, ἵνα ἀφῇς τινὰ Πράγματα παντελῶς, ἔμισε ἀπέχῃς ἀπ' ἄλλων τινῶν πρὸς καιρὸν. Δι' ὅ, τι

F f

Denn

Denn wenn du nebst den wahrhaften Gütern, auch Reichthum und hohe Aemter begehrst; so wirst du vielleicht wegen deiner vorigen Begierde davon ausgeschlossen: aber es bleibt ohne Zweifel, daß du diejenigen Güter verlierst, welche die Gemüthsfreyheit, und die wahre Glückseligkeit zuwege bringen.

Man macht nicht gar viel aus einem Menschen, wenn er seine Tage mit Lesen, Nachdenken und Betrachtungen hinbringer; damit er seinen Verstand mit vortrefflichen Erkenntnissen anfüllen möge, nachdem er alles dasjenige gelernt, was seiner Neubegierde zu schmäucheln fähig ist. Die Republick dankt ihm deswegen nicht mehr, wenn er nur gelehrt ist; man giebt ihm darum weder bessere Wohnung, noch bessere Kleidung, noch auch ein höheres Ansehen.

ἐὰν θέλῃς καὶ αὐτὰ τὸν ὄντως ἀγαθὰ, καὶ πρὸς τέτοις Πλάτων, Δόξαν μεγάλα Ἀξιώματα, σὺ δὲν θέλεις ἀποκτήσῃς καὶ αὐτὰ τὰ ἴδια διὰ τὴν προτέραν σὺ Ἐπιθυμίαν πάντως δὲ ἀπολέσεις καὶ κείνα τὰ ἀγαθὰ, τὰ ὅποια εἰσι πρόξενα τῆς Ἐλευθερίας, καὶ τῆς ἀληθινῆς Εὐδαιμονίας.

Δὲν τιμῶσι τόσον πολλοὶ ἕνα ἄνθρωπον, ὅσοι τις κατατρέχει πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, θεωρίαν καὶ μελέτην, ἵνα καταπλετίσῃ τὴν Διάνοιαν αὐτῷ μὲ τὴν γνῶσιν τῶν ὄντων, ἢ ὅτι ἔμαθεν ὅλα ἐκεῖνα, τὰ ὅποια ἦσαν ἱκανά, ἵνα καταπάυσωσι τὴν Περιεργίαν αὐτῷ. Ἡ Πολιτεία δὲν εὐχαριεῖ αὐτῷ περισσότερο διὰ τῆτο, ἐὰν ἐξιμόνον σοφός, ὅτε χαρίζεται αὐτῷ διὰ τῆτο καλῆτερον Οἶκημα, ἢ καλῆτερον ἔνδυμα, ἢ μεγαλητέρα Ἀξίαν.

Εἰς

Ehemals in der atheniensch und römischen Republik gelangte man vermöge der Wissenschaften zu allen. Die Würden und Ehrenstellen waren Vergeltungen für Verdienste. Die Zeiten haben sich geändert: und nach derjenigen Art, nach welcher unsere Sitten eingerichtet sind, ist schwerlich zu hoffen, daß die Wissenschaften das verdienstvolle Ansehen wieder erhalten.

Τὸ παλαιὸν ἐπὶ τῆς Ἀριστοκρατίας τῶν Ἀθηναίων καὶ Ῥωμαίων ἔφθανεν ὁ ἄνθρωπος εἰς ὅλα τὰ Ἀξιώματα διὰ τῶν Ἐπιστημῶν. Αἱ ἀξίαι καὶ τιμαὶ ἦσαν βραβεῖα τῶν Προτερημάτων καὶ Ἀξιοτήτων. Ἀλλ' ὁ καιρὸς μετέβαλε τὰ Πράγματα, καὶ κατὰ τὴν τωρινὴν κατὰσταιν τῶν ἡμετέρων Ἡδῶν, φαίνεται δυσκολοπίστευτον, ὅτι αἱ Ἐπιστῆμαι δέλυσιν ἀποκτήσειν πάλιν τὴν προτέραν αὐτῶν δόξαν καὶ λαμπρότητα.

Κ Ε Φ. Δ'.

Bei Erblickung eines verdrüßlichen Gegenstandes gewöhne dich zu sagen, daß solcher eine bloße Einbildung sey; und die Sache sey nicht so beschaffen, wie sie dir vorkommt. Wenn du auf diese Art gestärkt worden, so bediene dich derjenigen Regeln, die du hast. Besonders untersuche, ob

Ὅταν ἴδῃς καὶ ἓνα ἀναιρὸν Ἀντικείμενον, τὸ ὁποῖόν σε ταραττεῖ, συνήδιζε, ἵνα λέγῃς, ὅτι τὸ τό ἐστὶ μία ψιλλὴ Φαντασία, καὶ τὸ Πράγμα οὐκ ἐστὶ τοιοῦτον, ὁποῖόν σοι φαίνεται. Ἀφ' ἧς γυμνασθῇς τοιοτοτρόπως καὶ σερεωδῇς πρῶτον, ἔπειτα μεταχειρίζε ἐκείνας τὰς Κατόνας, ταύς

dieser Gegenstand, welcher die Verdrüßlichkeit macht, von der Beschaffenheit derjenigen Dinge seyn, welche in unserm Vermögen stehen: denn wenn dem nicht also ist, so sage ohne Bewegung, daß es dich nicht angehe.

οποῖος εἴχεις. Προ πάντων ἡ μάρισα ἐξέταξε, εἰάν τῷτο τὸ Ἀντικείμενον, τὸ ὁποῖόν σε ἐνοχλεῖ ἢ λυπεῖ, ἐστὶν ἐξ ἐκείνων τῶν Πραγμάτων, τὰ ὁποῖά εἰσιν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Ἐξασίᾳ. δι' οὗτι εἰάν ἂν ἔσι τοιοῦτον, λέγε μὲ ἀταραξίαν Ψυχῆς, ὅτι τῷτο ἔδεν πρὸς σέ, εἴτε ἂν ἔσιν ἐδικόν σου Ἔργον.

Das Glück und Unglück der Menschen besteht meistens in ihrer Einbildung. Sie sind glücklich oder Unglücklich nachdem sie es zu seyn glauben.

Ἡ εὐτυχία ἢ δυστυχία τῶν Ἀνθρώπων κεῖται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐν τῇ Φαντασίᾳ αὐτῶν. Ἐπειδὴ αὐτοὶ εἰσιν εὐτυχεῖς ἢ δυστυχεῖς, ὅταν φαντάζονται, ὅτι εἰσὶ τοιοῦτοι.

Ein schönes Kleid, ein schönes Pferd, ein schönes Haus, ein Kleinod von geringem Werthe ist schon zulänglich, ihnen große Freude zu machen. Ein geringer Zufall, der Verlust einer geringschätzigen Sache kann sie in eine entsetzliche Traurigkeit stürzen.

Ἐνα καλὸν Ἐνδυμα, ἕνας καλὸς Ἰππος, ἕνα καλὸν Οἶκημα, ἕνα ὀλιγότιμον Κειμήλιόν ἐστιν ἱκανόν, ἵνα προξενήσῃ αὐτοῖς μεγάλην χαρὰν. Τὸ παραμικρὸν Συμβεβηκὸς, ἡ ἀπώλεια ἑνὸς ὀλιγοτίμου Πράγματος δύναται, ἵνα καταβυθίσῃ αὐτὰς εἰς παντελῆ Μελαγχολίαν.

Sie

Sie vergrößern durch ihr düsteres Nachsinnen die Gestalt ihres Unglücks, und machen sich nur desto unglücklicher. Wenn sie keinen Kummer haben, so wühlen sie in dem Künftigen herum; und suchen unglückliche Begebenheiten, welche vielleicht nimmermehr eräugnet werden. Und diese auf nichts gegründete Furcht plagt sie so sehr, als eine wirkliche Sache.

Αὐτοὶ αὐξάνουσι διὰ τῶν σκοτεινῶν Διαλογισμῶν αὐτῶν τὴν ἰδέαν τῆς ἐαυτῶν δυσυχίας, καὶ κάμνουσιν ἐαυτοὺς δυσχερέστερ. Ὅταν δὲ ἔχουσιν ἡδεμίαν ἀδημονίαν τῆς Ψυχῆς, ἀναπολῶσι κατὰ νῦν τὰ μέλλονται, καὶ ζητῶσιν ἀνιὰρὰ Συμβεβηκότα, τὰ ὅποια ἴσως δὲν θέλουσιν ἀκολεθῆσαι ποτέ. Καὶ ὅτος ὁ παράλογος Φόβος βασανίζει αὐτοὺς, ὡς ἂν ἓνα βέβαιον καὶ ἀληθινὸν Πράγμα.

Κ Ε Φ. Ε'.

Man schmeichelt sich allezeit, daß man dasjenige was man mit Begierde wünschet, erlangen werde: und daß man in dasjenige Unglück, welches man befürchtet, nicht fallen werde.

Οἱ Ἀνθρώποι τρέφονται πάντοτε μετὰ καλὰς ἐλπίδας, ὅτι θέλουσιν ἐπιτυχεῖν ἐκείνη τὸ Πράγμα, τὸ ὅποιον ἐπιθυμῶσιν μετὰ μεγάλην ὄρεξιν, καὶ δὲν θέλουσιν ἐμπεσεῖν εἰς ἐκείνην τὴν Δυσυχίαν, τὴν ὅποιαν ἀποσρέφονται.

Es heißt Unglücklich
seyn, wenn man dasjeni-
ge nicht bekömmet, was
man verlangt: aber das
heißt mehr als unglück-
lich, wenn man dem Elen-
de, welches man scheuet,
ausgesetzt wird.

τα
βα
τὸ
συ
τις
τὸ
πρ

Wenn du nur vor dem
jeningen einen Abscheu hast,
was einzig und allein in
deiner Macht steht: so
wirst du niemals in das
jenige gerathen, was du
scheuest. Aber wenn du
einige Uebel, welche zu
vermeiden nicht in deinen
Kräften steht, zu viel be-
fürchtest, als Armuth,
Krankheit und Tod; so wirst
du allezeit unruhig seyn.

σε
ἐκ
κε
ἐκ
πε
τὸ
Α'
ρὰ
ὁπ
ἀτ
χ
τὸ
τὸ

Es ist dem Menschen
angeboren, daß er glück-
lich zu seyn verlangt. Al-
lein er gelangt selten zu
dem Ziele, das er allezeit
sucht; jedoch liegt es
nur an ihm, daß er es
finde. Es scheint als sey
das, was ich sage, ein-
ander schnurstracks zuwi-

πε
ἀτ
τὸ
π
ἀτ
τὸ
ve
λ
μ

der. Aber schränke dich in dasjenige ein, was du hast, verlange nichts mit Unruhe, so wirst du gar leicht zufrieden seyn.

Schreite nicht über deinen Bezirk hinaus, über nimm nichts, was über deinen Stand, dein Vermögen und deinen Verstand ist. Nimmst du etwas vor, so betrachte die nöthigen Mittel, desselben fähig zu werden, reiflich: auf solche Art wirst du zu dem gesuchten Glücke gelangen. Will man aber die Leute dieser Fürsorge unterwerfen, so heißt das dieselben vernünftig machen wollen, da sie doch nicht vernünftig sind. Weil dieselbe nun wegen der Dinge, die sie nicht haben, allezeit unruhig sind: so sind sie auch mit dem, was sie besitzen, niemals zufrieden.

ξον. Ἀλλὰ περιορίζε σεαυτὸν εἰς ἐκεῖνο, ὅπῃ ἔχεις, μὴ ἐπιθυμῆς καὶν ἕνα Πρᾶγμα μετὰ ταράχην τῆς Ψυχῆς, ἣ δέλεις εἶναι πολλὰ εὐχαρισημένος μετὰ ὀλίγα.

Μὴ ὑπερβαίνῃς τὰ ὀριάζουσα, μηδὲ ἐπιχειρῆς τίποτε, τὸ ὁποῖόν ἐστιν ὑπὲρ τὴν κατάστασίν σου, τὴν δυνάμιν σου ἢ τὸν νῦν σου. Ἐὰν ἐπιχειρήσῃς τίποτε, στοχάζου ἀκριβῶς τὰ ἀναγκαῖα μέσα εἰς ἀπόκτησιν αὐτῆ· δι' ὅ,τι τοιαυτοτρόπως δέλεις φθάσειν εἰς τὴν ζητημένην Εὐτυχίαν. Ἀλλ' εἰάν δέλῃ τις, ἵνα ὑποτάξῃ τῆς Ἀνθρώπου εἰς ταύτην τὴν Πρόνοιαν, τὸ το βάλεται εἰπεῖν, ὅτι δέλει, ἵνα κάμνῃ αὐτὰς λογικὰς, καίτοι ἔκ εἰσι τοιοῦτοι. Ἐπειδὴ λοιπὸν αὐτοὶ ταραττονται πάντοτε δι' ἐκεῖνα τὰ Πράγματα, ὅπῃ δὲν ἔχουσιν, διὰ τὸ το δὲν εἶναι ποτὲ εὐχαρισημένοι ὥστε μετὰ ἐκεῖνα, ὅπῃ κέκτῃνται.

Ein

Ein von den Sorgen und Mühseligkeiten seiner Handlung verdrüsslich gemachter Kaufmann, seufzet nach der Ruhe des Einsiedlers, welcher, da er seines Müßiggangs und der Unnützlichkeit seines einsamen Lebens genug hat, bedauert, daß er sich nicht in einen Stand begeben, darinn es mehr zu schaffen giebt.

Ein auf dem Lande lebender Edelmann, welcher allda die Ruhe genießen könnte, bringt sich mit Einrichtung und Auszierung seines Guts ins Verderben: und weil er mit der Behausung, darinn seine Vorältern gewohnt haben, schlecht zu frieden ist, so reißt er dieselbe nieder, und bauet sich einen Pallast, aus welchem ihn seine Gläubiger herausjagen, ehe noch die Zimmer fertig sind.

Ο' Πραγματευτής βαρυμένος από τας φροντίδας, & μόχθους τῆς Πραγματείας αὐτῆ ἀνασενάξει & ἐπιθυμεῖ τὴν ἡσυχίαν τῆς Ἐρημίτου, ὅστις, ἐπειδὴ ἐβαρέθη τὴν ἀργὴν & ἄχρηστον αὐτῆ ἐρημιτικὴν Ζωὴν, λυπεῖται ἄκρως, ὅτι δὲν ἔκλεξεν ἄλλον βίον ἐργωδέστερον & ταραχωδέστερον.

Ο' Εὐγενής, ὅστις ζῇ ἔξω ἐν τῷ χωρίῳ αὐτῷ, ὅπως ἐδύνατο, ἵνα ἡσυχάζῃ, ἀφανίζεται κατὰ κράτος διὰ τῆς ἀνακαινίσεως & κατακοσμήσεως τῆς Ὑποστατικῆς αὐτῆς & μὴ ὧν εὐχαριστημένος μὲ ἐκείνην τὴν οἰκίαν, ἐν ἣ ἐκατοίκησαν οἱ Πρόγονοι αὐτῆς, κατακρημνίζει αὐτήν, & κτίζει Παλάτιον, ἐκ τῶ ὁποῖα ἐκβάλλουσιν αὐτὸν οἱ δανεισκαί, πρὶν τελειωθῶσι τὰ ταμεία.

Κ Ε Φ.

Κ Ε Φ Ε.

Die Dinge selbst beunruhigen die Menschen nicht, sondern die Meinungen und Vorurtheile, welche sie von denselben haben.

Der Tod an sich ist kein Uebel: denn wenn er so furchtbar wäre, so wäre er dem Socrates auch so vorgekommen. Daher macht ihn nur die Einbildung so abscheulich.

Nur einem schlecht unterrichteten und schlecht erleuchteten Menschen kommt es zu, die Ursache seines einiges Unglücks auf andere zu schieben: und das heißt eigenes Licht der Weisheit bekommen, wenn man seiner Widerwärtigkeiten wegen, Niemanden als sich selbst anklagt. Aber alsdann ist man recht klug, wenn man weder über sich, noch über andere klagt.

Δὲν ταραττεσι τὰς Ἀνθρώπων τὰ Πράγματα, ἀλλ' αἱ Ὑπολήψεις & Προλήψεις, τὰς ὁποίας ἔχουσι περὶ αὐτῶν.

Ο' Θάνατος καθ' ἑαυτὸν ἄκ' ἐστὶ κακόν. δι' ὅτι ἐὰν ἦτον τόσον φοβερός, ἐφαίνετο ἂν & τῷ Σωκράτει τοιοῦτος. Ὡς ἐπὶ ἡ Ὑπόληψις περὶ τοῦ Θανάτου μόνον κάμνει αὐτὸν τόσον ἀποτρόπαιον.

Ἰδίον ἀπαιδεύτου καὶ ἀσόφου Ἀνδρός ἐστὶν, ἵνα ἐγκαλῇ ἄλλας διὰ τὴν δυσυχίαν αὐτῆς. Ἰδίον δὲ ὁπωσὲν πεπαιδευμένου, & μικρὸν σπινθῆρα τῆς Σοφίας κεκτημένου, ἵνα μὴ ἐγκαλῇ ἄλλας, ἀλλ' ἑαυτὸν διὰ τὰς δυσυχίας αὐτῆς. Ἀλλ' ἰδίον σοφῶς & τελείας Ἀνδρός ἐστὶν, ἵνα μὴ ἐγκαλῇ ἄτε αὐτὸν, ὅτε ἄλλας.

Der

Der meiste Theil derjenigen Dinge, die uns in Unruhe setzen, oder unsere Ruhe stören, sind unserer Achtung nicht werth. Wenn nun gewisse Leute bey Gelegenheiten, in welchen andere den Muth verlieren, so viele Standhaftigkeit sehen lassen: so geschieht es, weil sie nicht durch ihre Vorurtheile geführt werden, sondern von den Dingen vernünftig urtheilen.

Als Socrates zum Tode verdammt war, so redete er ganz ruhig mit den Richtern, welche ihn eben dazumal als strafbar erklärten, und sagte: Wenn ihr noch eine kurze Zeit gewartet hättet, so wäre mein Tod von selbst gekommen, und ihr hättet erhalten, was ihr verlangt. Denn ihr sehet, daß man bey den Jahren, darinn ich bin, in dem Laufe sehr weit gekommen, und nahe an dem Ziele ist. Es wäre euch ohne Zweifel ein

Τὰ περισσότερα ἐκείνων τῶν Πραγμάτων τὰ ὅποια ἐνοχλεῖσιν ἡμᾶς, ἢ ταραττεσι τὴν ἡσυχίαν ἡμῶν, καὶ εἰς λόγον ἄξια. Ἐὰν λοιπὸν μερικοὶ Ἀνδρωποδείκνυσιν τὴν Σταθερότητα ἐν τισὶ Περιβάσειν, ὅπερ οἱ ἄλλοι χάνουσιν τὴν ἀνδρίαν τῆς Ψυχῆς, τὸτο συμβαίνει, ὅτι δὲν χειραγωγῶνται ὑπὸ τῶν Προλήψεων ἀλλὰ κρίνουσιν ὁρθῶς περὶ τῶν Πραγμάτων.

Οἱ Σωκράτης κατακριθεὶς εἰς θάνατον συνωμολῆσεν ἡσυχά μετὰ τῶν Κριτῶν, οἱ ὅποιοι ἔκριναν αὐτὸν εἰς ἐκεῖνον τὸν ἴδιον καιρὸν ἐνοχον θανάτου λέγων· Ἐὰν ἐπροσμένετε ἔτι ὀλίγον καιρὸν, ἤρχετο ὁ θάνατός μου ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ ἀπελαμβάνετε ἐκεῖνο, ὅπερ ἐπιθυμεῖτε. Ἐπειδὴ ἡβλέπετε σαφῶς, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐν ταύτῃ τῇ ἡλικίᾳ, τὴν ὅποیان ἐγὼ ἔχω, ἔτρεξε σχεδὸν τὸ σάδιον τῆ βίου, καὶ ἤδη πλησιάζει εἰς τὸ τέλος.

großer Trost gewesen, wenn ihr mich flagen, seufzen, weinen und bitten sehen könntet; aber in dieser Gefahr habe ich nicht vermehnet, daß ich schuldig sey, mich zu einer so niederträchtigen und schändlichen Sache zu ver- stehen.

Τέλος. Καὶ τῇ ἀληθείᾳ ἤθελεν εἶναι μεγάλη Παρηγορία δι' ἐσᾶς, εἰάν ἤθελετε με βλέπειν ὁλοφυρόμενον, ἀναξενάζοντα, κλαίοντα καὶ παρακαλῶντα· ἀλλ' ἐν τῷ τῷ Κινδύνῳ δὲν ἐφάντασθην, ὅτι πρέπει ἀναγκαιῶς, ἵνα ταπεινωθῶ εἰς ἓνα τόσον χαμερπὲς καὶ αἰσχρὸν ἔργον.

K E Φ. ζ'.

Bezeige keinen eiteln Gefallen an anderer natürlicher Gaben, die nicht in dir sind. Wenn ein schönes Pferd sagen könnte, daß es schön sey, so wäre es erträglich. Wenn du aber, dich selbst zu loben, sagst, du habest ein schönes Pferd, so pralst du mit einer Sache, die nicht in dir ist.

Μὴ ἐπαρθῇς ματαίως διὰ τὰ ξένα Προτερήματα, ἢ δῶρα τῆς Φύσεως, τὰ ὅποια σὺ δὲν ἔχεις. Εἰάν ὁ ἵππος ἐδύνατο, ἵνα εἰπῇ, ὅτι ἐστὶ καλός, ἦτον ὑποφερτόν· ἀλλ' εἰάν σὺ, ἵνα ἐπαινῇς σεαυτὸν, λέγεις, ὅτι ἔχεις καλὸν ἵππον, ἐπείρεσαι δὲ ἓνα ξένον Πράγμα, τὸ ὅποιον σὺ δὲν ἔχεις.

Gegen was kannst du denn eine rechtmäßige Gefälligkeit haben? für den rechten Gebrauch deis-

Εἰν τίνι λοιπὸν δύνασαι, ἵνα καυχᾶσαι δικαίως; ἐν τῇ ὀρθῇ χρήσει τῆς Νοός σα. Εἰάν ε-

ner

ner Vernunft. Wenn du die Dinge, wie sie an sich selbst sind, betrachtest, und richtig von denselben urtheilest; so wirst du dich mit Recht für glücklich erkennen, und einer wirklich in dir befindlichen herrlichen Vollkommenheit genießen.

Es ist kein so unglücklich, noch so schlecht mit Gaben versehener Mensch, der nicht irgend einen Verdienst zu haben vermöge, noch sich hervorzu-
thun suche. Findet er Fehler an sich, so bildet er sich ein, er vertilge, oder ersetze dieselben durch andere Gaben, und betrachtet sich nur auf seiner schönen Seite. Man bedient sich aller Mittel, um die Einbildung, welche man von seinen Verdiensten hat, zu vergrößern.

Ein Mensch, welcher in einem prächtigen Hause wohnt, der von einer

Ξετάζει ἀκριβῶς
Πράγματα καὶ εἰς
καὶ κρίνης ὁρθῶς περὶ
τῶν, θέλεις εὐδαι-
σειν σεαυτὸν δικ-
καὶ θέλεις ἀπολαύσε-
δῶς ἕνα ἐξαίρετον
τέρημα, τὸ ὅποιον ἐν-
κεται πραγματικῶς
σοί.

Δὲν εὐρίσκεται
ἄνθρωπος τοσούτον δυσ-
ἡ ὑπερημένος ἀπὸ τὰ
σικὰ Χαρίσματα, ὅ-
δὲν φαντάζεται, ὅ-
χει τινὰ Ἀξιοσύνην
δὲν ζητεῖ, ἵνα δώσῃ
μα μέγαλον. Ἐάν-
ρίξῃ ἐν ἑαυτῷ τινὰ ἑλ-
τώματα, φαντάζεται
τι ἐξαλείψει, ἢ ἀναπ-
ροῖ αὐτὰ δι' ἄλλων
τεριμάτων, καὶ βλε-
μόνον τὰ καλὰ αὐτῶ
διώματα. Ἐκαστος ἀ-
νίσταται κατὰ πάντα
νατὸν τρόπον, ἵνα ἀν-
νῇ τὴν ἰδέαν, τὴν ὅ-
ἐχῃσι περὶ τῶν Πρε-
ρημάτων αὐτῶ.

Ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος
ὅς τις κατοικεῖ ἐν
λαμπρῷ Οἴκῳ, ὅ-
τις

großen Anzahl seiner Knechte bedient wird, der einen großen Namen besitzt, der in seinem Geschlechteregister eine Menge Ahnen, die sich durch vortreffliche Thaten berühmt gemacht, daher zählt, als wenn es in Ansehung seiner ein persönliches Verdienst wäre, der umhüllet sich, so zu sagen, mit diesen großen Namen, und eignet sich einen ihm keinesweges gehörigen Ruhm zu. Allein alles dieses fremde Zeug hindert nicht, daß er kein Narr sey.

τεῖται ὑπὸ πολλῶν Δούλων, ἔχει μέγαν Οὐνομα, ἐπαριθμεί ἐν τῇ Γενεαλογίᾳ αὐτῆ πληθος Προγόνων, οἱ ὅποιοι ἐχρημάτισαν περιβόητοι διὰ τὰ λαμπρὰ Κατορθώματα, καὶ ἐπαίρεται δι' αὐτὰ, πῶς τάχα τῆτο ἦτον ἰδικόν Προνόμιον δι' αὐτόν, ἐντυλίττεται, ἕτως εἰπεῖν, μέ ταῦτα τὰ μεγάλα Οὐνόματα, καὶ οικειοποιεῖται ἑαυτῷ μίαν Δόξαν, ἥ ὅποια δὲν ἀνήκει εἰς αὐτόν κατ' ἑδνέα τρόπον. Ἀλλ' ἅπας ὁτος ὁ ξένος καλῶπισμός δὲν ἐμποδίζει τελείως, ὥς μὴ εἶναι αὐτόν μωρόν.

Ein Mensch, der auf einem schönen Pferd reitet, in einer schönen Kutsche fährt, hat viel vortheilhaftere Gedanken von sich, als wenn er in zerissenen Kleidern zu Fuß gieng. Die zufriedene Gesichtsbildung ist ein Zeichen seines geringen Verstandes, und der wenigen Vorstellung des

Εκεῖνος ὁ Ἄνθρωπος, ὅς τις καβαλλικεύει ἐφ' Ἰππῶ γενναίου, ἢ φέρεται ἐπὶ καλῆς Ἀμάξης, φρονεῖ μεγαλύτερα καὶ ὑψηλότερα περὶ ἑαυτῆ, παρὰ εἰάν ἐπεριπατᾷ πεζῶς, καὶ ἐφορᾷ πενιχρὰ, καὶ κατεσχισμένα Φορέματα. Τὸ Κατάστημα τῆ προσώπου ἐστὶ σημεῖον ἐναρ-

ση,

sen, was loblich und vor-
trefflich.

γὰρ τῆς Ὀλιγοψυχίας
αὐτῶ, καὶ τῆς μικρᾶς ἐν-
νοίας, τὴν ὁποίαν ἔχει
περὶ τῶ ἐπαινετοῦ καὶ
καλῶ.

Der höchste Gipfel der
Thorheit ist, wenn man
sich eines Dinges rühmt,
das man doch nicht hat.
Leute, welche in gemeinem
Standе erzogen und ge-
bohren sind, deren Weis-
tern ihr Gut durch Handels-
lung, mit Plünderung der
Völker, oder Bestehlung
des gemeinen Wesens zu-
sammengebracht haben,
geben sich für Edelleute
aus, und reden ohne
Scheu von ihrem Adel
gegen Leute, die sie nicht
kennen.

Ἐσχατος ὁρος τῆς μα-
ρίας ἐστίν, εἰάν καυχᾶται
τις δι' ἑνα Πράγμα, τὸ
ὅποιον αὐτὸς δὲν ἔχει.
Ἀνδρῶποι γεννηθέντες
καὶ ἀνατραφέντες χυδαί-
κως, τῶν ὁποίων οἱ Γο-
νεῖς ἐσύναξαν τὸν Πλά-
τον αὐτῶν πραγματευό-
μενοι, ἢ ληλατῶντες,
ἢ κλέπτοντες τὰ δημό-
σια χρήματα, λέγουσιν,
ὅτι εἰσὶν Εὐγενεῖς,
καὶ ὁμιλοῦσιν ἀνυποσώλως
περὶ τῆς Εὐγενείας αὐτῶν
ἐνώπιον Ἀνδράπων, οἵτι-
νες δὲν γνωρίζουσιν αὐτούς.

Sie wiederholen so oft,
daß sie von gutem Hause
sind, daß sie die Einfäl-
tigen dessen überreden, ja
daß sie endlich solches selbst
glauben. Sie vergessen
daß, was sie sind, und
weiden sich mit einem ein-
gebildeten Adel; sie soll-
ten aber wenigstens so
vorsichtig seyn, daß sie

Αὐτοὶ ἐπαναλαμβά-
νουσι τοσάκις, ὅτι κατα-
γόνται ἐκ λαμπρῶ Γε-
νῆς, ὥστε καταπείθουσι
τῆς ἀπλῆς εἰς τῆτο, κα-
ταπείθουσι δὲ τελευταῖοι
καὶ ἑαυτοὺς, καὶ ἀλησιμονῶ-
σιν ἐκεῖνο, ὅπερ εἰσὶ, τρε-
φόμενοι μὲ μίαν ἀπατη-
λὴν καὶ ἀνυπόστατον Εὐ-
γενεῖαν, ἀλλ' ἔπρεπεν,

von

von dem Kramladen, in welchem ihre Väter ihr Tuch auslegten, und jedem, der kam, verkauften, das Schild hinwegthäten. Das ist ein Titel, welcher ihrem in so hochwichtiger Einbildung bestehendem Adel wider spricht.

ἵνα ᾗναι τῷλάχισον τοσούτον προφυλακτικοῖς, ἄς ἐ ἀφελεῖν τὸ σημεῖον τῷ Ἐργαστηρίῳ, ἐν ᾧ οἱ Πατέρες αὐτῶν ἔβαλλον τὸ Πράγμα, καὶ ἐπωλῆσαν αὐτὸ παντὶ τῷ ἐρχομένῳ. Αὕτη ἐστὶ μία Ἐπιγραφή, ἥ ὅποια βοᾷ κατὰ τῆς φαντασιώδους καὶ ψευδωνύμου αὐτῶν Εὐγενείας.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Begehre nicht, daß die Dinge geschehen sollen, wie du es wünschest, sondern befeißige dich mit der Art, wie sie geschehen, zufrieden zu seyn. Dieß ist das Mittel allezeit vergnügt zu leben.

Μὴ ζῆτει, ἵνα γίνωνται τὰ Πράγματα, καθὼς θέλεις, ἀλλ' ἐπιμελῶ, ἵνα εὐχαρισῆσαι μετὸν τρόπον, καθ' ὃν γίνονται. Τῷτό ἐστὶ τὸ μέσον, ἵνα ζῆς πάντοτε εὐχαριζήμενος.

Die Krankheit ist nur eine Hinderniß des Leibes; sie verhindert aber keinesweges den Willen zu handeln.

Ἡ νόσος ἐστὶν ἐμπόδιον τῷ Σώματι, ἀλλ' ἐκ ἐστὶν ἐμπόδιον καὶ τῆς Προαιρέσεως, εἰάν δὲν θελήσῃ αὕτη.

Ein Mensch, der lahme und übel gestaltete Schenkel hat, geht auf

Ὁ χωλὸς καὶ βλαισὸς περιπατεῖ μετὰ μεγάλης δυσκολίας, ἀλλ' ἡ Ψυχή

denselben mit vieler Mühe; aber sein Gemüth behält allezeit einerley Freyheit.

Führe dergleichen Bedanken über alle Dinge, welche in deinem Leben geschehen; so wirst du finden, daß die Begebenheiten, welche andern Leuten viel zu schaffen machen, in Ansehung deiner keine Beschwerlichkeiten sind.

Es ist leichter, daß man seinen Willen beuge, um denselben den uns begegnenden Dingen ähnlich zu machen, als daß man die Natur der Begebenheit ändere.

Was wollen wir uns doch betrüben, wie wir doch thun, über diejenige Sache, welche zu verhindern nicht in unserm Vermögen steht? Sind wir nicht schon wegen unsern eigenen Umständen unglücklich genug, ohne den Ver-

χὴ αὐτὴ ἔχει πάντοτε τὴν αὐτὴν Ἐλευθερίαν.

Οὕτω συλλογίζεσθαι πάντων τῶν Πραγμάτων, τὰ ὅποια συμβαίνουν ἐν τῇ Ζωῇ σε, καὶ θέλεις εὐρεῖν, ὅτι τὰ Συμβεβηκότα, τὰ ὅποια ταραττασι τὰς ἄλλας Ἀνθρώπους, ἐκ εἰσὶ ταραχαὶ καὶ ἐνοχλήσεις διὰ σε.

Ἐυκολώτερόν ἐστιν, ἢ να κλίνει τις τὴν ἑαυτοῦ Θέλησιν, ὥστε συνεχομοῦσθαι τοῖς Πράγμασι, τὰ ὅποια ἐπισυμβάνουσιν ἡμῖν, παρὰ ἵνα μεταβάλλῃ τὴν φύσιν τῶν Πραγμάτων.

Τί δήποτε λυπέμεθα, καθὼς κάμνομεν, δι' ἐκεῖνο τὸ Πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἐκ ἔστιν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Ἐξουσίᾳ, ἵνα ἐμποδίζωμεν; Οὐκ ἐσμὲν ἱκανῶς ἄδλιοι διὰ τὰς ἰδίας ἡμῶν Ἀτυχίας καὶ μὴ προσδέττοντες τὴν δρῦν

unserer Betrachtungen
noch hinzu zufügen?

λύπην τῶν Διαλογισ-
μῶν ἡμῶν; διὰ τί προσι-
δέαμεν λύπας ἐπὶ λύ-
παις, καὶ αὐξάνομεν πε-
ρισσότερον τὴν Δυσυχίαν
ἡμῶν;

Wenn die Menschen
über ihr Schicksal Meister
wären, so würden sie sich
durchlauchtige Ahnen schaf-
fen, sie würden sich gro-
ße Reichthümer zulegen,
damit sie aller Unnehm-
lichkeiten des Lebens genie-
ßen könnten; aber ihre
Gemüthsbeschaffenheit
würde erst den andern
Rang haben.

Εἰάν οἱ Ἄνθρωποι ᾤ-
σαν κύριοι τῆς ἰδίας ἀν-
τὼν τύχης, ἤθελον πλά-
σειν ἑαυτοῖς ἐνδόξους Προ-
γόνους, ἤθελον συνάξειν
πολὺν πλῆτον καὶ θησαυ-
ροὺς μεγάλους, ἵνα ἀπο-
λαμβάνωσι πάσας τὰς
τέρψεις καὶ ἡδονὰς τῆ βίης,
ἀλλὰ τὰ τῆς ψυχῆς Προ-
τερήματα ἤθελον ἔχειν
τὰ δευτερεῖα.

Κ Ε Φ. Η'.

Was dir auch für ein
Zufall begegnet, so sage
niemals, du habest etwas
verlohren; sondern sage,
du habest dasselbe wieder
gegeben.

Ὅ,τι καὶ ἄν σοι συμ-
βαίῃ, μηδέποτε εἶπες,
ὅτι ἀπώλεσας τίποτε,
ἀλλ' εἶπε, ὅτι ἀπέδω-
κας αὐτό.

Stirbt dir dein Sohn,
so sage: du habest ihn
demjenigen wieder gege-
ben, der dir denselben
gegeben hatte.

Ἀπέθανεν ὁ υἱός σου;
εἶπε, ὅτι ἀπέδωκας αὐ-
τὸν ἐκείνῳ, ὅστις σοὶ ἔ-
δωκεν αὐτόν.

Entzieht man dir eine Erbschaft; sage ebenfalls, du habest sie wieder gegeben. Aber ist das kein böser Mensch, der diese Ungerechtigkeit verübt hat? Was ist dir daran gelegen, durch was für Hände dein Gut dem wieder zukommt, von dem du es erhalten hast?

Während der Zeit, das er dir dasselbe anvertrauet, sieh es als eine fremde Sache an, und trage eben die Sorge für dieselbe, als ein Reisender für die Herberge, in welcher er sein Lager gewählt hat.

Die wenigen Tage, die wir auf Erden zubringen, sind mit tausenden auf einander folgenden, und unser Leben vergiftenden Zufällen bezeichnet.

In welchem Stande wir auch seyn, so ist es unmöglich, daß man sich vor gewissen Unglücksfällen

Ἡρπάσθῃ τὸ Ὑποστατικόν σου; εἰπὲ ὁμοίως, ὅτι ἀπέδωκας αὐτό. Ἀλλ' ἔκ ἐστι κακὸς Ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὅστις ἔκαμε ταύτην τὴν ἀδικίαν; τί σοι μέλει δια τίνος χειρὸς ἐπιστρέφει τὸ Ὑποστατικόν σου εἰς ἐκεῖνον, παρὰ τῷ ὁποίῳ ἔλαβες αὐτό;

Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, καὶ ὃν σοὶ ἐνεμπιστεύεται ἐκεῖνο, σοχασθῶ, αὐτὸ ὡς ξένον Πράγμα, καὶ φρόντιζε δὲ αὐτὸ, ὥσπερ φροντίζει ὁ Ὅδοιπóρος διὰ τὸ Παυδοχεῖον, ὅπῃ ἐξελέξατο τὴν ἐκυτῇ Κόιτην.

Αἱ ὀλίγαι ἡμέραι, τὰς ὁποίας διαγομεν ἡμεῖς ἐπὶ τῆς Γῆς, εἰσὶ κατὰ σικτοὶ μὲ μύρια ἀνιστά Συναντήματα, τὰ ὁποῖα διαδέχονται ἀλλήλα, καὶ καταφαρμακεύουσι τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Ἐν ὁποιαῦν Καταστάσει καὶ ἂν εὐρισκώμεθα ἡμεῖς, ἀδύνατόν ἐστιν, ἵνα προφυλαττώμεθα αὐτῶν
len

len beschütze, die unversehrt über uns kommen.

πότινων λυπηρῶν Συναντημάτων, τὰ ὅποια ἐπισυμβάινουσιν ἡμῖν παρ' ἐλπίδα.

Ein unversehener Tod raubt uns liebe Kinder, die man mit vieler Sorgfalt und zarter Liebe erzogen, und die wir als Stützen und für die Hofnung unsers Hauses angesehen haben.

Ἐνας αἰφνίδιος Θάνατος ἀρπάζει ἡμῖν τὰ φίλτατα Τέκνα, τὰ ὅποια μετὰ μεγάλης φροντίδος καὶ σοφῆς ἀνεδρέψαμεν, καὶ ἐθεωρέσαμεν αὐτὰ ὡς σύλῃς, καὶ ἐλπίδας τῆς ἡμετέρας οἰκίας.

Das Hauskreuz kommt zu andern Unglücken, schlimme Händel, gegen welche man kein Mittel findet; mächtige und übelgesinnte Feinde setzen dir das Messer an die Kehle, entreißen dir durch ihre Ungerechtigkeit dein Vermögen, und stürzen dich in Verzweiflung.

Πρὸς ταῖς ἄλλαις δυσυχίαις ἔρχονται τὰ κακὰ τὸ Ὅσπητίη, ὀλέθραι διαφοραί, πρὸς τὰς ὁποίας οὐχ εὐρίσκεται τρόπος ἀπαλλαγῆς· ἰσχυροὶ καὶ κακόφρονες ἔχθροὶ βάλλουσι τὴν μάχαιραν εἰς τὸν λαιμόν σου, διαρπάζουσι τὰ ὕπάρχοντά σου μετὰ τὰς ἀδικίας αὐτῶν, καὶ σὲ φέρουσιν εἰς παντελῆ Ἀπελπισίαν.

Falscher Freunde tausenderley leere Hülfsanerbietungen retten dich aus keiner Noth. Lange und oftmalige Krankheiten verbittern uns das Leben,

Ψευδῶν φίλων χιλιότροποι μάταιαι Ὑποσχέσεις ὀδύνησιν βοηθεῖσιν ἐν τῇ ἐσχάτῃ Ἀνάγκῃ. Μακροχρόνιοι καὶ σύνεχῆς νόσοι καταπικραίνουσιν.

Gg 2

sie berauben uns der unschuldigen Vergnügungen, deren man genießen könnte, sie lassen uns so herbe Schmerzen empfinden, daß wir den Tod für eine Gnade halten, indem man hoffet, es werde derselbe so vielen Trübsalen ein Ende machen.

Die heidnischen Weltweisen haben aus der Vernunft erkannt: daß alles, was uns in unserm Leben begegnet, auf Befehl und Zulassung einer Vorsehung, welche alle Geschöpfe regiert, geschehe; und welche zufolge einer Weisheit, die in ihrem Vornehmen nicht fehlen kann, dieselben zu ihrem Ende führt.

Diese Vorsehung ist keines Meides, oder bösen Willens, noch irgend einer Gemüthsbewegung: und wenn sie oftmal zuläßt, daß tausend verdüßliche Dinge uns betrüben, so kann solches nicht aus einem Hasse,

σιν ἡμῖν τὸν βίον, ἀποσερῶσιν ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἀδῶν τέρψεων, τὰς ὁποίας ἐδυνάμεθα, ἵνα ἀπολαμβάνωμεν, καὶ προσξενῶσιν ἡμῖν τὰς ἐπὶ τῆς σφοδρῆς πόνου, ὥς τε νομίζομεν τὸν Θάνατον μίαν χάριν ἐλπίζοντες, ὅτι αὐτὸς θέλει παύσειν τὰ τῶν αὐτῶν κακά.

Οἱ ἐθνικοὶ Φιλόσοφοι ἐγνώρισαν ἐκ τῆ ὁρθῆς Δόξης, ὅτι πάντα, ὅσα συμβαίνουσιν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι βίῳ, γίνονται κατὰ Προσαγῆν καὶ Συγχώρησιν Προνοίας τινός, ἣτις διέπει πάντα τὰ ὄντα, καὶ ποδηγετεῖ αὐτὰ πρὸς τὸ οἰκείον τέλος διὰ τινος Σοφίας, ἣ ὅποια δὲν ἀποτυγχάνει ποτὲ τῆ Σκοπῆ αὐτῆς.

Αὕτη ἡ Πρόνοια ἀνεπίδεκτός ἐστι παντός πάθους, φθόνου, κακίας, καὶ τῶν τοιούτων. Καὶ ἂν συγχωρῇ πολλάκις, ἵνα λυπῶσιν ἡμᾶς χίλια ἀνίαρὰ Πράγματα, τῶτο δὲν προέρχεται ἐκ τινος μίσους, τὸ ὅποιον ἔχει
dea

den sie gegen uns trüge, geschehen. Auch sind es keine Wirkungen einer niederträchtigen Bosheit.

πρὸς ἡμᾶς, ἡδὲ εἰσὶν ἑνέργειαι ἀνδραποδώδους τινὸς Κακίας.

Alle Dinge, so wir wirken sehen, wirken nur vermöge der Bewegung und des Eindruckes der ersten Ursache, und zwar so, daß, wenn die Menschen uns böses thun, sie nichts anders, als Bediente der Befehle Gottes sind, welcher sich ihres bösen Willens, um uns zu bessern oder zu strafen, bedient. Ob wir nun wohl solches nicht allezeit begreifen, so sucht er doch in den uns zu stoßenden Widerwärtigkeiten nichts, als unser Bestes.

Πᾶντα τὰ ὄντα, ὅσα βλέπομεν, ὅτι ἐνεργῶσιν, ἐνεργῶσι μόνον τῇ δυνάμει καὶ κινῆσει τῇ πρώτῃ Αἰτίᾳ, καὶ δὴ ἕτως, ὥστε, ὅταν κακοποιῶσιν ἡμᾶς οἱ ἄνθρωποι, ἡδὲν ἄλλο εἰσὶν, εἰμὴ Ὑπηρέται τῶν προσταγμάτων τῷ Θεῷ, ὅστις μεταχειρίζεται τὴν πονηρὰν αὐτῶν δέλησιν πρὸς ἡμετέραν διόρθωσιν, ἢ παιδείαν. Καὶ ἂν δὲν καταλαμβάνομεν ἡμεῖς πάντοτε τῆτο, αὐτὸς ὁμῶς ἡδὲν ἄλλο ζητεῖ, παρὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν καὶ Ὁφέλειαν ἐν πάσαις ταῖς ἐπισυμβαίνουσας ἡμῖν δυσυχίαις.

Denn wir müssen uns keinen unempfindlichen Gott einbilden, der uns verabsäume, und der weder von unsern Tugenden, noch von unsern Lastern bewegt würde. Er hat gegen uns eine väterliche Zärtlichkeit, und

Ἐπειδὴ δὲν πρόκειται, ἵνα φανταζώμεθα εἰς αὐτοῖς ἕναν Θεὸν ἄσπλαγχνον, ὅστις δὲν φροντίζει ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ δὲν κινεῖται παντάπασιν ἕτε ὑπὸ τῶν Ἀρετῶν, οὔτε ὑπὸ τῶν Κακιῶν ἡμῶν. Δι' ὅ, τι ἔχει μίαν πατρι-

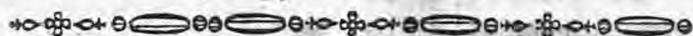
σει-

seine Sorgfalt erstrecket
sich auch auf die gering-
sten Dinge.

κὴν Στοργὴν πρὸς ἡμᾶς,
καὶ ἡ Πρόνοια αὐτῆ διήκει
ἄχρι καὶ τῶν Ἀτόμων.

^ Diese Grundlehren ,
wenn wir sie wohl ver-
stehen , sind von einer
großen Hülfe, um uns in
unserm Unglücke aufrecht
zu halten.

Ταῦτα τὰ Δόγματα
ὁρθῶς παρ' ἡμῶν νοούμενα
δύνανται διατηρεῖν καὶ δια-
σῶζειν ἡμᾶς ἀπαράχους
ἐν ταῖς Συμφοραῖς ἡμῶν.

Ε' ΠΙΣΤΟΛΗ

παραινετική Φίλιν τινὸς πρὸς τινὰ ἀρχαρίου
Πραγματευτήν.

Thurester Freund!

Φίλτατέ μοι.

Ich vernehme mit Ver-
gnügen, daß Sie für sich
selbst zu handeln angefan-
gen, und ein so schwe-
res und wichtiges Gewer-
be, als der Stand eines
Kaufmanns ist, auf sich
genommen haben. Ich
habe mich demnach, als

Χαίρω ὑμετέρως ἀκούων,
ὅτι ἀρχισες, σὺν Θεῷ,
ἵνα κάμνης χωρὶς ἡν
Προγματοσίαν διὰ λο-
γαριασμόν σε, καὶ ἀνε-
δέχθης τοιοῦτον μέγα καὶ
βαρετὸν Ἔργον, ὅποιόν
εἰσι τὸ Ἐπάγγελμα τῆ
Πραγματευτῆ. Ἐχω

Ἰηρ

Ihre aufrichtiger Freund für verbunden gehalten, zu Ihrem neuen Stande und Vornehmen Ihnen Glück zu wünschen, und zu desto besserer Einrichtung Ihrer Geschäfte zugleich einen und den andern heilsamen Rath zu ertheilen.

Zuförderst muß ich Sie ermahnen, nicht zu begierig nach Reichthum zu streben: denn Salomo spricht: wer eilet Reich zu werden, wird nicht unschuldig bleiben, sondern Armuth wird ihn überfallen. Vor allen Dingen sehen sie zu, daß Sie Gott fürchten, und ihm Tag und Nacht ohne Unterlaß dienen, und lassen Sie sich durch die Sorgen dieses Lebens nicht abhalten ihre Schuldigkeit gegen Gott genau wahrzunehmen. Wer Gott zum Freunde hat, büßt nichts ein. Senn Sie nicht zu begierig sich in allzuviele Geschäfte einzulassen: denn eine weitläufige Handelschaft macht

λοιπόν χρέος ἀπαροίτητον, ὡς εἰλικρινῆς φίλος σε, ἵνα σοὶ συγγενῶν διὰ τὸ τοῦ νέου Ἐπαγγελμα, καὶ Ἐπιχείρημα, καὶ ἵνα σοὶ δώσω ἐν ταυτῷ ὀλίγας τινὰς ὑγιεῖς Παραινέσεις πρὸς καλλίτεραν διάταξιν καὶ οἰκονομίαν τῶν Ὑποθέσεων σε.

Ἐν πρώτοις σοὶ παραινῶ, ἵνα μὴ λαιμαργῇς τὸν Πλάτον· ὅτι ὁ Σολομὼν λέγει· Ὁ σπεύδων πλετεῖν ἔκ ἀδωδῆσεται, ἀλλὰ Πενία αὐτὸν καταλήψεται. Πρὸ πάντων πρότερον, ἵνα φοβῆσαι τὸν Θεόν, καὶ ἵνα διλεῖς αὐτῷ νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἀδιαλείπτως, καὶ ὥς μήσε ἐμποδίωσιν αἱ βιωτικαὶ μέριμναι, ἀπὸ τῆ ποιῆν τοῦ χρέος σε πρὸς τὸν Θεόν. Οἷτις ἔχει φίλον τὸν Θεόν, ἔδεν ἀπόλλυσι. Μὴ λαιμαργῇς, ἵνα περιπλέκησαι εἰς πολλὰς Ὑποθέσεις· ὅτι ἡ μεγάλη Πραγματεία ταχέως ἢ πλετίζει ἢ πτωχίζει τὸν Ἄνθρωπον. Μάτε ἀκριβῶς τὸ

einen entweder bald reich, oder bald arm. Machen Sie sich die Ungewißheit und Vergänglichkeit der äußerliche Dinge wohl bekannt, und seyn stark im Glauben und Hoffnung des ewigen Lebens: denn Kaufleute sind mancherley Gefahr und ungesährten Zufällen unterworfen, und müssen oft grossen Verlust auf sich nehmen. Wenn Sie nun nicht einen guten Grund aufs zukünftige gelegt haben, so könnte Ihnen vielleicht ein solcher Unfall begegnen, darüber Ihnen das Herz im Leibe erzitterte.

Bei allem, was Sie vornehmen und thun, befließen Sie sich, mit jederman gerecht und ehrlich zu handeln: denn Ehrlichkeit ist die beste Klugheit. Hüten Sie sich vor Gleichhandel, und betrügen die Fürsten ja nicht um seinen Zoll: in dem vielmals ein auf solche Art erworbener Thaler zehn kostet. Handeln Sie nicht mit betrüger-

ἀρέβαιον, ἢ ἄσάτον τῶν ἐξωτερικῶν Πραγμάτων, ἢ μένε σερεὸς ἐν τῇ Πίσει, ἢ Ἐλπίδι τῆς αἰωνίας ζωῆς. Ὅτι οἱ Πραγματευταὶ πολλαῖς ἀνωμαλίαις, μεταβολαῖς, ἢ κινδύνοις ὑπόκεινται, ἢ μεγάλας ζημίας πάσχουσιν. Ἐὰν λοιπὸν δὲν κατέβαλες καλὸν Θεμέλιον διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν, ἐνδέχεται, ἵνα σοὶ ἀκολουθήσῃ τοιοῦτον Συμβεβηκός, ὥστε φρίττειν ἢ τρέμειν τὴν ψυχὴν.

Ἐν ὁποιοδήποτε ἔργῳ ἢ Ἐπιχειρήματι ἐπιμελῶ, ἵνα ᾖσαι χρηστὸς ἢ δίκαιος πρὸς πάντας. ὅτι ἡ Καλοκάγαθία ἐστὶν ἡ ἀρίστη Φρόνησις. Μὴ εἰσάγῃς Πράγμα κρυφίως, ἢ μὴ ἐξαπατᾷς τὸ Τελώνιον τῶν Κρατάντων. ὅτι πολλὰκις ὁ τοιαυτοτρόπως ἀποκτημένος Ὁβολὸς ἀξίζει πάντως δέκα. Μηδέποτε πραγματεύε με ἀ-

licher, ungangbarer und falscher Waare. Schelmerey hat kurze Füße, aber Ehrlichkeit währt am längsten. Halten Sie richtiges Gewicht, gleiche Waage, und rechtes Maas: denn unrecht Gut kömmt nicht an den dritten Erben.

Von Ihrer Handelschaft geben Sie auf als les, was Sie einnehmen und ausgeben, wohl Achtung. Ihre Bücher und Rechnungen halten Sie richtig und in guter Ordnung: denn darinn besteht der ganze Kredit eines Kaufmanns. Gehen Sie solche einmal über das andere durch, und machen sich Ihren Zustand wohl bekannt; weil viele wegen Nachlässigkeit hierinnen nicht nur zu Stunde gegangen, sondern auch vor aller Welt zu Schanden worden sind.

Wagen Sie ja auf einmal nicht mehr, als was Sie, wenn es fehl schlägt, durch Gottes

πατηλόν, ἄχρηστον καὶ ψεύτικον Πράγμα· ὅτι ἡ μὲν Πανουργία πρὸς ὀλίγον ἀντέχει, ἡ δὲ Καλοκαγαθία ἐπὶ πλείονος χρόνον διαρκεῖ. Φύλαττε σαθεὸν δίκαιον, ζυγὸν ἴσον, καὶ μέτρον νόμιμον· ὅτι τὸ ἄδικον ἔκ εὐλογεῖται.

Πρόσεχε καλῶς ἐν τῇ Πραγματείας σου, ὅτι λαμβάνεις καὶ δίδεις. Κράτει ἀκριβῶς τακτικῶς τὰς Λογαριασμούς σου· ὅτι ἐν ταῖς ταύταις γέκεται ὅλη ἡ ἐμπιστοσύνη τῷ Πραγματευτῇ. Φυλλολόγει συχνὰ τὰ Κατάσχεά σου, καὶ μάθε καλῶς τὴν Κατάσασίν σου· ὅτι πολλοὶ διὰ τὴν περὶ ταῦτα ἀμέλειαν ἐχὼν μόνον κατὰ κράτος ἠφανίσθησαν, ἀλλὰ καὶ ἐν ὅλῳ τῷ Κέσμῳ κατησχύνθησαν.

Μὴ τολμήσης ἐν ταῦτα περισσώτερον, παρὰ ὅσον, εἰς χάσας, δύνασαι, Θεὸ βοηθῶντος, ἱ-
Βερε

Benstand verwinden können. Wenn sie einen Versuch wagen, so thun Sie es in verschiedenen Parthenen, damit, wenn eine mißlingen sollte, die andere vielleicht den Verlust tragen helfe.

Sehen Sie sich vor, mit wem Sie handeln, und wem Sie trauen. Es ist ein großer Unterschied unter den Leuten. Darum trauen Sie Niemand, sondern setzen ihn vorher auf die Probe. Ohne die höchste Noth suchen Sie nicht von andern creditirt zu werden. Sorgen macht Sorgen. Je mehr Sie auf Ihren eigenen Füßen stehen, desto weniger Sorge, und desto mehr Ehre haben Sie davon. Werden Sie ja nicht leichtlich Bürge für einen andern: denn dadurch leidet mancher großen Schaden. Begehren Sie auch nicht so leicht, daß ein anderer Bürge für Sie werde: denn ein besonderer Gefallen erfordert allemal einen andern.

να ἀποκτήσης πάλιν. Ὅταν κάμνης τινὰ Δοκιμὴν, κάμνε δὴ πρὸς αὐτὴν εἰς διάφορα Μερήδια, ὅπως, εἰὰν τὸ ἓνα χάσῃ, ἴσως τὸ ἄλλο ἀντιπληρώσῃ τὴν ζημίαν.

Πρόσεχε καλῶς μετὰ τίνος πραγματεύεσαι, καὶ τίνι ἐνεμπιστεύεις· ὅτι Ἄνὴρ Ἀνδρὸς διαφέρει. Ὅθεν μηδενὶ ἐνεμπίστευε, ἀλλὰ δοκίμαζε αὐτὸν πρῶτον. Δίχα βαρυτάτης Ἀνάγκης μὴ ζητῆς, ἵνα δανεισθῇς παρ' ἄλλων· ὅτι τὸ Δάνειόν ἐστι φροντῖδων ἀνάπλεον. Ὅσον περισσότερον ἐπερίδουσαι τοῖς ποσίσιν, ποσῆτον ὀλιγωτέραν φροντίδα καὶ περισσοτέραν τιμὴν ἔχεις. Μὴ γίνεταί σε ταχέως ἄλλου ἐγγυητής· ὅτι ἐντεῦθεν πολλοὶ μεγάλως ζημιῶνται. Μηδὲ ζῆτει ὅπως εὐκόλα, ἵνα γίνηται ἄλλος διὰ σέ· ἐγγυητής· ὅτι χάρις χάριν ἀπαιτεῖ πάντοτε. Ὅπερ σὺ θέλεις, ἵνα ποιῶσί σοι οἱ Ἄνθρωποι, ποιεῖ καὶ σὺ αὐτοῖς. Ὅτι ὑπεσχέδης ἅπασι,

Was

Was sie einmal versprochen haben, dem kommen Sie sorgfältig nach: denn Handelsleute leiden viel Schaden, wenn sie ihr Wort nicht halten. Wenn Sie demnach Geld zu bezahlen haben, so versehen Sie sich bey Zeiten damit. Haben Sie die Summe und den Zahltag beständig im Gedächtniß. Simon war ein starker Mann, und dennoch konnte er kein Geld bezahlen, ehe er solches hatte. Verlassen Sie sich wegen Ihrer Bezahlung auf keinen andern Menschen bis auf die letzte Stunde: denn es möchte Ihnen fehl schlagen, und könnten dadurch Ihren Credit verlieren. Gehen Sie so behutsam, als möglich ist, daß Sie sich nicht weiter in Handelschaft einlassen, als sich Ihr Capital erstrecket.

Ihre Geschäfte überlassen Sie nicht ganz andern, sondern haben selbst beständig ein Auge darüber: denn des Herrn eigene Aufsicht macht das

ἐκπλήρωσον ἐπιμελῶς· ὅτι οἱ Πραγματευταὶ πάσχεσι μεγάλην ζημίαν μὴ φυλάττοντες τὸν λόγον αὐτῶν. Ἐὰν λοιπὸν χρεωσῇς, ἵνα πληρώσῃς ἀργύρια, φρόντιζε δὲ αὐτὰ ἐν καιρῷ, καὶ ἔχε ἐν τῇ μνήμῃ σου τὴν τε ποσότητα καὶ τὴν διορίαν. Ὁ Σαμφὼν ἦτον Ἄνθρωπος ἰσχυρὸς, ἀλλὰ δὲν ἐδύνατο, ἵνα πληρώσῃ τὰ χρήματα, πρὸ τῆς ἔχειν αὐτά. Μὴ ἐλπίζῃς ἐπ' ἄλλον Ἄνθρωπον ἕως τῆς τελευταίας ὥρας διὰ τὴν Πληρωμὴν σου· ὅτι ἐνδέχεται, ἵνα ἀποτύχῃς, καὶ ἵνα χάσῃς τὴν ἐμπιστοσύνην σου. Πρόσεχε καλῶς, ὅσον δύνασαι, ἵνα μὴ ἐξαπλωθῇς ἐν τῇ Πραγματείᾳ σου περισσότερον, παρὰ ὅσον φάνει τὸ Κεφάλαιον τῶν χρημάτων σου, ἥτοι τὸ Καπιτάλισμα.

Μὴ ἀφίνης τὰς ὕποθεσεις σου δι' ὅλα εἰς τὰς ἄλλας, ἀλλὰ δίδου πάντοτε προσεκτικὸν ὄμμα εἰς αὐτάς μόνος· ὅτι ὁ τῆς Κυρίας ὀφθαλμὸς ὕψερδ

Preis sein. Lassen Sie
 keine Mühe und Arbeit
 dauern. Der Weg zur
 Glückseligkeit geht nicht
 auf weichen Betten. Ohne
 Mühe hat man nichts.
 Es fliegt einem keine ge-
 bratene Taube ins Maul.
 Wer arbeitet und geden-
 et, der spinnt Gold. Sehn
 Sie nicht ausschweifend
 mit jeder neuen Mode;
 jedoch halten Sie sich nach
 Ihrem Stande, weder zu
 hoch, noch alljuniedrig,
 sondern die Mittelstrasse,
 damit Sie kein schweres
 Gewissen haben, wenn
 Sie einmalunglücklich sehn
 sollten. Ihre Ehre lassen
 Sie sich lieber sehn, als
 Reichthum. Wenn Sie
 einen Gewinn haben, so
 danken Sie Gott dafür,
 und erinnern sich der Ar-
 men. Sehn Sie nicht ver-
 schwenderisch, denn solches
 heißt durchbringen; noch
 auch zu knickerisch, denn
 das ist niederträchtig. Ha-
 ben Sie jederzeit ein ed-
 les und freugebiges Ge-
 müth, das von einem gu-
 ten Verstande regiert
 wird. Sparhanns hat

παίρνει τὸν ἱππὸν. Μὴ
 λυπῆσαι τὰς κόπας παν-
 τελῶς· ὅτι σενὴ καὶ τεθ-
 λιμμένη εἰσὶν ἡ ὁδὸς ἢ
 ἄγασκ' εἰς τὴν Εὐδαιμο-
 νίαν. Ἄνευ ἰδρωτός καὶ
 πόνου ἔδεν. Οὐδεμία Ἀρε-
 τῆς κτῆσις, ἢς ἀγὼν μὴ
 προηγῆσάτο. Ὁ κοπιῶν
 καὶ εὐλογούμενος χρηματί-
 ζεται. Μὴ γίνεαι περιττός
 εἰς τὰ ἐνδύματα κατὰ
 πᾶσαν νέαν μόδον, ἀλ-
 λά φέρει κατὰ τὸ ἑπαγ-
 γελμά σου φυλάττων σε-
 αὐτὸν πάντοτε ἐν ἰσότη-
 τι, ἵνα μὴ σε τύπη ἡ
 συνειδήσις σου, ἀνίσως
 ποτὲ δυσυχῆσης. Ἀγά-
 πα περισσότερον τὴν τι-
 μήν σου, παρὰ τὸν πλε-
 ον. Ἐὰν ἔχῃς τι κέρδος,
 δὸς δόξαν τῷ Θεῷ, καὶ
 μνήσθητι τῶν Πενήτων.
 Μὴ γίνεαι ἄσματος· ὅτι
 τὸ τό ἐσι παντελὴς ἀφα-
 νισμός. μηδὲ λίαν ἀκρι-
 βός· ὅτι τὸ τό ἐσιν ἀν-
 δραποδῶδες. Ἐ'σο πάντα
 τε γενναῖος καὶ ἐλευθέριος
 καθὼς ἂν προσάξῃ ὁ ὁρ-
 θὸς Λόγος. Ὁ φειδωλὸς
 ἠγόρασέ ποτε τὴν οἰκίαν
 τῷ ἄσῳ. Ἡ φειδῶ ὑ-
 περβαίνει τὴν χρυσοποι-

eine

eins dem Wohlleben sein Haus abgekauft. Sparsamkeit übertrifft das Gold machen. Ein Pfennig erspart, ist einer erworben. Hingegen ist der Pfennig auch nicht übel angewandt, der ein Groschen einbringt.

Böse Gesellschaft und Spieler fliehen und meiden Sie, so viel Sie immer können. Unter andern hüten Sie sich auch vor Pferden, Wein und Weibern, welche schon manches jungen Kaufmanns Verderben gewesen sind. Die Franzosen sagen: Nehmt euch vorne vor den Weibern, und hinten vor den Maulthieren in Acht.

Haben Sie eine gewisse Zeit, da man Sie ordentlich zu Hause antrifft, und versäumen, so viel möglich ist, um bestimmte Zeit, keinen Menschen. Lassen Sie sich fleißig auf der Börse, und an den Orten, wo sich die Kaufleute versammeln, finden,

ίαν. Οἷστις φιλεῖται τοῦ Ὀβολῆ, κερδαίνει αὐτόν. Ἀλλ' ἐδ' ἐκείνος ἐὼς Ὀβολὸς ἐξ ἐναντίας ἐξοδιάσθῃ εἰς μάτην, ὅς τις φέρει μίαν Μνᾶν.

Ἀπόφευγε, ὅσον δύνασαι, τὰς κακὰς Συναγωγὰς καὶ τὰ ὀλέθρια Παιγνίδια. Ἀπέχου δ' ἐν τοῖς ἄλλοις ἀπὸ τῶν ἵππων, τῷ Οἶνῳ καὶ τῶν Γυναικῶν ὅτι ταῦτα πολλὰς νέας Πραγματεῦτας ἀπώλεσαν. Οἱ Γάλλοι λέγουσι· προσέχετε ἑαυτοῖς ἔμπροσθεν μὲν ἀπὸ τῶν Γυναικῶν, ὅπισθεν δὲ ἀπὸ τῶν Ἡμιόνων.

Ἐχὲς καιρὸν διωρισμένον, καθ' ὃν εὐρίσκεσαι ἐν τῷ Οἴκῳ, καὶ μὴ παραβλέπῃς, ὅσον ἐστὶ δύνατόν, τινὰ ἐν τῷ διωρισμένῳ Καιρῷ. Σύχναζε ἐπιμελῶς εἰς τὴν ἐμπορικὴν Τράπεζαν (Μπέρσαν) καὶ εἰς τὰς Συνελεύσεις τῶν Πραγματευτῶν ὅτι
denn

denn Abwesenheit erwecket
bisweilen Verdacht.

6a

Wenn Sie für andere handeln, so thun Sie es als für sich selbst: hierdurch werden Sie sich Freunde und Ehre erwerben. Und ein Freund in der Nähe ist so gut als baar Geld. Wenn Sie Rath geben, oder empfangen, so sehen Sie zu, daß solcher Rath gut sey, oder ändern ihn: ist er aber richtig, so folgen Sie demselben pündlich. Wit Ihren Herren und Kundleuten rechnen Sie fein fleißig: denn kurze Rechnungen machen lange Freundschaft.

Es finden sich Zweifels ohne noch viele andere Dinge mehr, die nöthig wären in Acht genommen zu werden, woben ich mich aber hier nicht aufhalten kann: Zeit und Erfahrung werden Sie solche schon lehren. Lassen Sie sich nur nicht befremden, wenn Sie auch etwas mit Schaam und Verlust ler-

ή Α'πυσία διεγείρει έννο-
τε Υ'ποψίαν.

Εάν πραγματεύησαι δι' άλλας, πραγμάτευσον δι' αὐτὰς, καθὼς διὰ τὸν ἑαυτὸν σε. Ἐντεῦθεν δέλεις ἀποκτήσειν σεαυτῷ καὶ φίλους καὶ τιμὴν. Φίλος ἔχων νόμιζε θησαυρὸς ἔχειν. Ὅταν δίδῃς, ἢ λαμβάνῃς συμβαλὴν, πρόσεχε καλῶς, ἵνα ᾖ καὶ ἡ συμβαλὴ καλὴ· εἰδὲ ἐς τὴν καλὴν, πείθεαι αὐτῇ κατὰ πάντα. Κάμνε λογαρισμὸν συχνὰ μετὰ τῶν Κυρίων καὶ Μαθητῶν σου· ὅτι σύντομοι λογαρισμοὶ κάμνουν πολυχρόνιον Φιλίαν.

Εἰσὶ μὲν ἔν τε καὶ ἄλλα πολλὰ ἀναγκαῖα καὶ λόγῳ ἄξια Πράγματα, ἢ ἁλὰ παρατρέχω αὐτὰ ἐπὶ τῷ παρόντος διὰ τὴν συντομίαν. Ὁ Καιρὸς καὶ ἡ Πείρα δέλαστί σε διδάξουν ἑκάσταν. Μὴ θαυμάσῃς μόνον, εἰ μὴ μάθῃς τινα καὶ μετ' ἐντροπῆς καὶ ζημίας· ὅτι τὰ τοιαῦτα Μαθήματα μένουν ἀνε-

nen

nen müssen: denn was
man so lernet, dessen erin-
nert man sich am besten.
Durch Schaden wird man
klug.

τὰ Ἀνθρώπων. Ἐπειδὴ
τὰ Παθήματα γίνονται
Μαθήματα.

Wenn diese wenigen
freundschaftlichen Anlei-
tungen eine günstige Auf-
nahme finden sollten, so
wird mir dasselbe das
größte Vergnügen sein,
der ich bin

Ἐὰν αἱ ὀλίγαι αὗται
φιλικαὶ Εἰσῆγγελσι εὐπε-
νὲς τύχωσιν ἀποδοχῆς,
μεγίστη χαρὰ θέλει μοι
εἶναι, ὅστις μένω

Ihr getreuer Freund
Aristobul.

πιστός σε Φίλος
Ἀριστόβουλος.

Τ Ε Λ Ο Σ

Παραδρομαί.

Σελ. 44 Στίχ. 12. μετὰ τὴν λέξιν Zeitwort, λείπει· das Mittelwort, ἡ Μετοχή ἢ πρόθεσις αὐτήν.

— 338 — 18 πρὸ τῆς ἐπιγραφῆς λείπει· Κεφ. αὐτὸ γὰρ γράφον αὐτό.

— 390 ἢ 391 ἀνέγραπται ἡ τάξις τῆς δέσεως, εἰς ἀκαθάρσια, ἢ ἀνάγνωσι κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν Σελίδων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας